

ပညာရွှေတောင် စာအုပ်တိုက်

ကုလုလိနီ

မောင်ကျောက်တိုင်

မောင်ကျောက်တိုင်

ကုဏ္ဍလိနီ

ပညာရွှေတောင်စာအုပ်လိုက်
အမှတ်(၉၀၂)ပန်းဆိုးတန်းလမ်း
ကျောက်တံတားလွှဲနယ်ရန်ကုန်မြို့
၈၁-၂၄၀၆၉၀

ကုလသမဂ္ဂ
မောင်ကျောက်တုံး

အတွင်းစာသားခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၀၀၅၃၉၀၅၀၇

မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၀၀၆၄၀၀၆၀၇

ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ်

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ

အုပ်စု

၅၀၀

အဖုံးပန်းချီ

ကိုဇော်မောင်

ဖလှယ်

ကိုလှဝင်း

စာအုပ်ချုပ်

ပညာရွှေတောင်

ထုတ်ဝေသူ

ဦးအောင်မြတ်ထွေး

ပညာရွှေတောင်စာအုပ်တိုက်

(မြ - ၀၃၉၄၅)

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းစာသားပုံနှိပ်

ဦးအောင်

သန်းထိုက်ရတနာအောင်စက်

မြ(၀၅၁၃၁)

အမှတ် ၈၄၊ လမ်း ၅၀၊

ပုဂံတောင်ဗိုလ်

ရန်ကုန်မြို့

တန်ဖိုး

- ကျပ်

ကုဏ္ဍလိနီမိတ်ဆက်

ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ လူများအတွက် နားစိမ်းနေတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို အိန္ဒိယယောဂကျမ်းတွေမှာ အနည်းအကျဉ်းလောက်သာ တွေ့ရတယ်။ ဒီတော့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဘာသာရေးဝေါဟာရလို့ ထင်သွားကြတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို အကျယ်တဝင့်ရေးထားတဲ့ကျမ်းတွေက အလွန်ရှားပါးလှတယ်။ သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း လျှို့ဝှက်ထားကြတယ်။ အခုခေတ်ရောက်မှ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေက ထုတ်ဖော်ရေးသားလာကြလို့ ကမ္ဘာမှာ ကုဏ္ဍလိနီစာအုပ်တွေ အစီအရီထွက်ပေါ်လာတယ်။

ဒီလို ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေရဲ့ စာအုပ်တွေ ထွက်လာတော့မှ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဘာသာရေးသက်သက် သမထသက်သက် ပညာရပ်မဟုတ်တော့ဘဲ စိတ်ပညာနဲ့ ပရစိတ်ပညာဘာသာရပ်ကြီး ဖြစ်လာတယ်။ သိပ္ပံပညာနဲ့ အစမ်းသပ်ခံနိုင်တဲ့ လူမှုရေးသိပ္ပံပညာရပ် ဖြစ်လာတယ်။

ဒီလို ပြောင်းလဲလာတဲ့အမြင်အရ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာဟာ- လူမှာ ကြွက်သားစွမ်းအင်ရှိတယ်၊ အပူစွမ်းအင်ရှိတယ်၊ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်ရှိတယ်၊ အတွင်းအားစွမ်းအင်ရှိတယ်၊ စိတ်စွမ်းအင်ရှိတယ်လို့ အရင်ကတည်းက တွေ့ရှိထားပါတယ်။ ခေတ်သစ်တွေ့ရှိချက်အရ ဒီစွမ်းအင်တွေအားလုံးထက် ပြင်းထန်တန်ခိုးကြီးတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် ရှိတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ သိပြီးသားစွမ်းအင်တွေအားလုံးပေါင်းထက် ပြင်းထန်တန်ခိုးကြီးတဲ့ ဇီဝဓာတ်တန်ခိုးဖြစ်

တယ်ဆိုတာပါပဲ။ သက်ရှိရုပ်ခန္ဓာက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ Bio Energy လို့ သိပ္ပံစမ်းသပ်မှုက ခေါ်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်ဟာ စိတ်မဟုတ်ဘူး၊ နာမ်မဟုတ်ဘူး။ ရုပ်ဓာတ်အတွင်းရှိ ဇီဝဓာတ်ခေါ် အသက်ဓာတ်ရဲ့စွမ်းအင်သာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီခေါ် ဇီဝစွမ်းအင်ကြီး နိုးကြားပွင့်ကန်လာရင် ရုပ်အထဲရှိ ရုပ်စွမ်းအင်တွေနဲ့ စိတ်တန်ခိုးတွေဟာ အတိုင်းမသိတိုးတက်လာမယ်။ မတွေ့ဘူး၊ မရသေးဘူးတဲ့ စွမ်းအင်ထူးတွေကို ပိုင်ဆိုင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီကုဏ္ဍလိနီဟာ ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ မြီးညောင်းရိုးထိပ် စအိုအနီးမှာ စပရိန်ကိုဖိထားသလို ဝပ်နေတယ်။ ဒီလိုဖိထားတဲ့နေရာကို ချက္ကရလို့ခေါ်တယ်။ ချက္ကရဟာ ကုဏ္ဍလိနီထွက်ဖို့ ဝင်ဖို့ တွင်းပေါက်ဖြစ်လို့ ဒီတွင်းပေါက်ပွင့်သွားရင် ကုဏ္ဍလိနီစပရိန်ဟာ သံစပရိန်လို တစ်ဟုန်ထိုးကန်ထွက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွင်းကကန်ထွက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ နဒီလမ်းကြောင်းကြီးအတိုင်း အထက်ကို ဆန်တက်သွားပြီး သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံးစခန်းပန်းတိုင်ဖြစ်တဲ့ ငယ်ထိပ်ကနေ အပြင်ဘက်အာကာသထဲသို့ ထွက်သွားမှာဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက ကုဏ္ဍလိနီဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပ အပြင်ဘက်ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ အာကာသမှာရှိတဲ့ အာကာသကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ပေါင်းစပ်သွားတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းကထွက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ကမ္ဘာမြေတွင်းကရတဲ့ အမဓာတ်ကုဏ္ဍလိနီဖြစ်ပြီးတော့ အာကာသရှိ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အဖိုဓာတ်ဖြစ်တယ်။ အဖိုဓာတ်နဲ့ အမဓာတ် နှစ်ခုပေါင်းစပ်တဲ့အခါမှာ ထူးခြားတဲ့စွမ်းအင်တွေ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ လောကနိယာမအတိုင်း အလွန် ထူးခြားပြင်းထန်တဲ့စွမ်းအင်တွေ ထွက်ပေါ်လာတယ်။

ဦးခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ ဒီလိုစွမ်းအင်ထူးတွေ ထွက်လာတဲ့အခါ ရောင်ခြည်တွေဖြာထွက်လာတယ်။ ဒီလိုဖြာထွက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ တန်ခိုးစွမ်းအင်ကြောင့် အောက်မှာရှိတဲ့လူရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာစွမ်းအင်နဲ့ နာမ်ခန္ဓာစွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်တွေဟာ မကြုံဖူးအောင် ပြင်းထန်တိုးတက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေဟာ စအိုအနီးက အထက်ကို တက်

သွားတာကို ကုဏ္ဍလိနီနီးတယ်လို့ ခေါ်တာပါပဲ။ ရန်ကုန်ဘူတာကြီး
က ရထားကြီး အထက်မြန်မာပြည် မန္တလေးကိုတက်သွားသလိုပါပဲ။
ဒီရထားကြီးဟာ ရန်ကုန်-မန္တလေး ရထားလမ်းကြီးအတိုင်း အညာ
ကို ဆန်သွားတဲ့အခါ လမ်းတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ဘူတာတွေကို
ဖြတ်သန်းသွားရတယ်။ ဘူတာငယ်တွေကိုဖြတ်သန်းပြီး ဘူတာကြီး
တွေဖြစ်ခဲ့တဲ့ ပဲခူးဘူတာ၊ တောင်ငူဘူတာ၊ နေပြည်တော်ပျဉ်းမနား
ဘူတာ၊ သာစည်ဘူတာတွေမှာ ခရီးသည်အတင်အချလုပ်ဖို့ ရပ်နား
ပြီးမှ ခရီးဆုံးမန္တလေးရောက်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီရထားကြီးဟာ နဒီဆို
တဲ့ မီးရထားသံလမ်းကြီးတစ်လျှောက် ဆန်တက်သွားပြီး ဘူတာကြီး
တွေနဲ့တူတဲ့ ချက္ကရကြီးတွေကို ဖြတ်သန်းသွားရတာ ဖြစ်တယ်။

ဘူတာကြီးတစ်ခုကို မီးရထားကြီး ဆိုက်ရောက်သွားတဲ့အခါ
ရထားကဆင်းတဲ့ ခရီးသည်တွေ၊ ရထားပေါ်တက်စီးမယ့် ခရီးသည်
တွေနဲ့ ဘူတာရုံကြီး စည်ကားသွားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေ
ချက္ကရတွေဆီ စီးဝင်သွားတဲ့အခါ ချက္ကရတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်း
အင်ကြောင့် စည်ကားသွားတယ်။ စွမ်းအင်တွေ တိုးပွားပြင်းထန်
သွားတယ်။ ချက္ကရကြီးတွေ အင်အားတိုးပွားပြင်းထန်လာတဲ့အခါ
အနီးအနားရှိ ချက္ကရလတ်တွေ၊ ချက္ကရငယ်တွေလည်း အင်အားတိုး
ပွားလာလို့ နိုးကြားသွားတယ်။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး
ရှိ ကလာပ်စည်းတွေ အားကောင်းသွားတယ်။ ပြောင်းလဲသွားတယ်။
ရုပ်ခန္ဓာတွေအားလုံး စိတ်ခန္ဓာတွေပါ မကြုံစဖူး ထူးထူးကဲကဲ တစ်
ဖြစ်လဲ ပြောင်းလဲသွားတာဖြစ်တယ်။

ဒီလို ရုပ်ရောနာမ်ပါ ပြောင်းလဲသွားတဲ့အခါ အရင်က မသိ
နိုင် မကြုံသိနိုင်တဲ့ အသိထူးတွေ ဉာဏ်ထူးတွေကို ရရှိသွားတယ်။
ဒါကိုပဲ အဘိညာဉ်တန်ခိုးလို့ ယောဂကျမ်းတွေက ခေါ်တာဖြစ်တယ်။

အဲဒီကုဏ္ဍလိနီရဲ့သဘာဝနဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေအကြောင်းကို
လူနားမလည်နိုင်တဲ့ ခုံညားတဲ့ ဝေါဟာရတွေမသုံးဘဲ နားလည်နိုင်
အောင် တင်ပြရေးသားဖို့ ကြိုးစားထားတဲ့စာအုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့
ဝေါဟာရတွေကိုတော့ မထွင်နိုင်သေးလို့ ရှေးကသုံးတဲ့ ဝေါဟာရ
အတိုင်း ဆက်လက် သုံးစွဲထားလို့ ရှုပ်ထွေးသွားရင် ကုဏ္ဍလိနီ
ဘာသာရပ်ကို လူတိုင်းနားလည်စေလိုတဲ့ စာရေးသူရဲ့ စေတနာကို
သာ အပြစ်တင်ဖို့ပါပဲ။

မောင်ကျောက်ဝိုင်

(၁)

ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရဆိုတာတွေကို စာနယ်ဇင်းတွေမှာ မကြာခဏဆိုသလို တွေ့နေရတော့ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ ဘာတဲ့၊ ချက္ကရဆိုတာ ဘာတဲ့လို့ သိချင်လာကြတယ်။

ဒါကြောင့် စာအုပ်တွေကို ရှာဖတ်တဲ့အခါမှာလည်း သိပ်မတွေ့ရဘူး ရှားတယ်။ ဦးစံဝင်း ရေးသားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစာအုပ်ကလည်း အရှားသား။ ဒီတော့ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ ဘာလဲလို့ စပြီးပြောပါမယ်။

အိန္ဒိယ ရှေးဟောင်းစာပေကျမ်းဂန်တွေမှာ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း ရေးထားတဲ့ကျမ်းတွေ ရှိပါတယ်။ သိပ်တော့မများပါဘူး။ အကျော်ကြားဆုံးကျမ်းကတော့ ဆချက္ကရရူပံနဲ့ ပဉ္စကပဉ္စက သက္ကတကျမ်းပါတွေပါပဲ။ ဒီနှစ်ကျမ်းကို ဆာအာသာအင်လွန်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အင်္ဂလိပ်လို SERPENT POWER ဆိုပြီး ဘာသာပြန်ထားတာ ၁၉၂၇ ခုနှစ်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ ဆိုသည်မှာ လူကိုယ်တွင်းရှိ စွမ်းအင်တစ်ရပ် ဖြစ်တယ်။ ဒီကိုယ်တွင်းရှိ ဇီဝစွမ်းအင်နှစ်မျိုးကို ပေါင်းစပ်၍ ချက်ရင် လူဦးနှောက်ကြီး ပွင့်သွားမယ်။ လူတွေရဲ့ဦးနှောက်ထဲမှာရှိတဲ့ ကလာပ်စည်းတွေရဲ့ ဆယ်ပုံတစ်ပုံသာ အသုံးပြုနိုင်တယ်။ ကျန်တဲ့ ဆယ်ပုံကိုးပုံကို အသုံးမပြုနိုင်ဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီရဲ့စွမ်းအင်နဲ့ လူစိတ်သမာဓိစွမ်းအင်နှစ်ရပ်ပေါင်းလိုက်ရင် အသုံးမချရသေးတဲ့၊ မပွင့်သေးတဲ့ လူဦးနှောက် ဆယ်ပုံ

ကိုးပုံကို အသုံးပြုနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ဉာဏ်ကြီးရှင်တွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ၊ သိဒ္ဓိရှင်တွေဟာ ဒီကျန်တဲ့ (၉) ပုံပွင့်သွားလို့ ထိတ်ထိတ်ကြဲဖြစ်သွားတာပါ။ ကုဏ္ဍလိနီနီးသွားလို့ ထိတ်ထိတ်ကြဲတွေ ကျော်စွာတွေ ဖြစ်သွားတာပါ။

ဒီတော့ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ ဉာဏ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း၊ နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေကို ထိပ်ဆုံးရောက်အောင်ပို့နိုင်တဲ့ လူ့ကိုယ်ထဲရှိ လူတိုင်းမှာ ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ကြီးပါပဲ။

ဒါပေမယ့် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော်အတွင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီနီး ပြီး တန်ခိုးပြနိုင်သူ မရှိတော့ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါရဲ့လား။ မမြင်နိုင်မတွေ့နိုင်ဘဲ စိတ်ကူးနဲ့ပြောနေတာလားလို့ သံသယတွေဝင်လာတယ်။ မူရင်းတိုင်းပြည်ဖြစ်တဲ့ အိန္ဒိယမှာတောင် ခေတ်ပညာတတ်တွေက အယူသီးမှုလိုလို ထင်လာကြတယ်။ အနောက်နိုင်ငံကဆိုရင်တော့ လုံးဝ အယုံအကြည်မရှိဘူး။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေကဆိုရင်လည်း သိပ္ပံပညာနဲ့ မအပ်မစပ်လို့ သဘောထားကြတယ်။

ဒီလို မယုံသင်္ကာဖြစ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို ဆေးသိပ္ပံပညာနဲ့ ဝေဖန်ဆန်းစစ် သုတေသနပြုပေးတဲ့ ဒေါက်တာရေလီဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အိန္ဒိယမှာ ပေါ်လာတယ်။ သူဟာ ဘုံဘေဆေးတက္ကသိုလ်ကအောင်လာတဲ့ ဆရာဝန်တစ်ဦးပါ။ ဘုံဘေဆေးတက္ကသိုလ် စာတမ်းဖတ်ပွဲမှာ ကုဏ္ဍလိနီကို ခန္ဓာဗေဒနဲ့ ဇီဝကမ္မဗေဒပညာနဲ့ နှိုင်းယှဉ် လေ့လာတဲ့စာတမ်းကို သိပ္ပံပညာရှင်များရှေ့မှာ တင်ပြခဲ့တယ်။ အဲဒီစာတမ်းကို ပရိသတ်က စိတ်ဝင်စားကြလို့ ဖြည့်ရေးပြီး ကျမ်းအဖြစ် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေတာ ဖြစ်တယ်။ စာအုပ်နာမည်က (MYSTERIOUS KUNDALINI)။

ရှေးကျမ်းဂန်များနဲ့ ရှေးစကားအစဉ်မှာရှိနေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ လူ့ကိုယ်တွင်းမှာရှိနေရင် ဘယ်နေရာမှာရှိတာလဲ၊ သိပ္ပံဝေါဟာရအရ ဘယ်လိုခေါ်လဲဆိုတာကို ဆန်းစစ်ပြသထားတဲ့ကျမ်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကျမ်းဟာ သိပ္ပံပညာရှင်ထောင့်ကအမြင်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို ပထမဆုံးရေးသားတဲ့ ကျမ်းပါပဲ။

ဒေါက်တာရေလီက ကုဏ္ဍလိနီတည်နေရာဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ AUTONOMIC NERVOUSE မှာ အကျုံးဝင်တဲ့ PARA SYMPATHETIC NERVOUSE SYSTEM မှာ တည်တယ်။ ဒီအာရုံကြောကို

လို့ခေါ်ပြီး လက်ဝဲ VAGUS နဲ့ လက်ယာ VAGUS ဆိုပြီး နှစ်ခုရှိတဲ့ အနက် လက်ယာ VAGUS ကြောမှာ ကုဏ္ဍလိနီရှိနေတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဒီအာရုံကြောတွေဟာ ဦးခေါင်းအတွင်းမှာရှိပြီး ဂလင်းတွေ နဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်လို့ ဒေါက်တာရေလီက သူ ရှာဖွေသုတေသန လုပ်ထားတာကို တင်ပြတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒေါက်တာရေလီရဲ့ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ကုဏ္ဍလိနီစာအုပ်မှာ နီဒါန်းရေးတဲ့ ဆာအာသာအပ်လွန်က ဒေါက်တာရေလီတင်ပြတဲ့ လက်ယာဘက် VAGUS NERVOUSE မှာ ကုဏ္ဍလိနီ တည်ရှိတယ်ဆိုတာကို လက်မခံဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ရုပ်စွမ်းအင် သက်သက် မဟုတ်ဘူး။ ဝေးဂတ်စ်အာရုံကြောနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ နီးကပ်စွာ ဆက်စပ်နေတာကိုတော့ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်မဟုတ်လို့ အတိအကျ ဘယ်နေရာဆိုတာတော့ မပြောနိုင်ဘူး။ ရှေ့ဆက်လေ့လာကြရမှာပဲလို့ ရေးသားခဲ့တယ်။ ဒီဝေဖန်ချက်ကို သူစာအုပ်ထဲမှာ နီဒါန်းအဖြစ် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့တဲ့ ဒေါက်တာရေလီရဲ့ အမှန်တရား ဖော်ထုတ်ရေးစေတနာဟာ လေးစားလောက်ပါတယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသွားတော့ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း လေ့လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ပေါ်လာတယ်။ တစ်ဦးက ဂျပန်လူမျိုး သမားတော်ကြီး ဒေါက်တာမိုတိုယာမပါ။ သူဟာ စိတ်တန်ခိုးအကြောင်း၊ ယောဂကျင့်စဉ်အကြောင်း၊ ကုဏ္ဍလိနီတွေအကြောင်းကို စာတွေ့ လက်တွေ့ သိပ္ပံနည်းကျ စမ်းသပ်သုတေသနပြုတယ်။ သူတွေ့ရှိချက်တွေကို စာတမ်းတွေရေး၊ ဟောပြောပို့ချမှုတွေလုပ်တယ်။ အိန္ဒိယမှာ ဒေါက်တာမိုတိုယာမရဲ့ ဟောပြောပွဲတွေမှာ ဟိန္ဒူ ခေတ်ပညာတတ်တွေ၊ ယောဂီတွေ တက်ရောက် နားထောင်ကြတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ ရှိတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီတွေ နိုးကြားလာရင် သမာဓိတွေတက်လာတယ်။ အမြင့်ဆုံးသမာဓိကို ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာမှ ရနိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဟိန္ဒူပညာရပ်တွေ၊ သဘောတရားတွေကို ခေတ်ပညာတတ် ဟိန္ဒူတွေထက်တောင် ဒေါက်တာ မိုတိုယာမက နားလည်ပေးတယ်လို့ သုတေသီတွေက မှတ်ချက်ချရတယ်။

နောက်တစ်ဦးကတော့ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဂိုပိက ရစ္စနားပါပဲ။ သူဟာ ကက်ရှ်မီးယားပြည်နယ် ဆာရင်နာဂမြို့တော်

နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာရှိတဲ့ နစ်စဟက်မြို့မှာ နေပါတယ်။ သူဟာ သာမန် ခေတ်ပညာတတ်ဖြစ်ပြီး အရွယ်ရောက်တဲ့အခါမှာ အစိုးရ ဝန်ထမ်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်တယ်။ သူဟာ ဘာသာရေးဂိုဏ်းဂဏ တွေမှာ မပါဝင်ဘဲ သာမန်လူတစ်ဦးအဖြစ် ယောဂကျင့်စဉ်တွေကို နေ့စဉ်မှန်မှန်ကျင့်တယ်။ ဘယ်ဆာဒူး ဘယ်ရသေ့ဆီကိုမှ တပည့် မခံခဲ့ဘူး။ မိမိဘာသာရေးရဲ့ ရိုးရာယုံကြည်ချက်အတိုင်းသာ နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်ရတဲ့ ကိစ္စတစ်ရပ်အဖြစ်လုပ်ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

ဂိုပီရဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်ကတော့ ရာဇယောဂကျင့်စဉ် ဖြစ် တယ်။ ဒီယောဂကျင့်စဉ်ဟာ အာသနတွေ မုဒြာတွေဆိုတဲ့ ခြေ ထောက်ကိုယ်နေဟန်ထားတွေကို ပဓာနမထားဘဲ စိတ်တည်ငြိမ်မှု သက်သက်ကို ပဓာနထားကျင့်ရတဲ့ ကျင့်စဉ်ပါ။ ဒီလိုနဲ့ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာပြီး ၁၉၃၇ ခုနှစ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီ စတင် နိုးကြားလာ တယ်။ အဲဒီတုန်းက သူ့အသက်က (၃၄) နှစ်ပါ။

ရာဇယောဂကျင့်စဉ်ကို နေ့စဉ်မှန်မှန်နာရီအနည်းငယ်ကျင့် တော့ မကြာခင်မှာ အလင်းစက်အလင်းဝန်းတစ်ခုကို နှာရောင် ပေါ်မှာ တွေ့ရတယ်။ မျက်စိမှိတ်ရင်းနဲ့ တွေ့ရတာပါ။ မျက်စိရှေ့ အထက်နားမှာ မြင်ရတာမို့ နှာရောင်ပေါ်လို့ ဆိုတာပါ။ နှာရောင် ပေါ်မှာ ကျရောက်နေတဲ့ အလင်းစက်ကို မျက်စိဖွင့်ကြည့်ပြီးတော့ မြင်ရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုမြင်ရအောင် ကသိုဏ်းဝန်းခေါ်တဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေကိုလည်း အာရုံပြုတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ကို ငြိမ် ငြိမ်ကလေးထားနိုင်အောင် ကျင့်ရင်းရလာတဲ့ အလင်းဝန်းပါ။ ဒီလို အလင်းဝန်းကလေးကိုကြည့်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကို (၁၇)နှစ် ကျင့်တဲ့အခါ မှာ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးသွားတာပါ။

ကုဏ္ဍလိနီ စတင်နိုးလာတဲ့အခါ ကျောမြှောင်ရိုးအောက်ခြေ မြီးညောင်းရိုးနားက အလင်းရောင်တွေဟာ အလွန်တောက်ပလာ တယ်။ ဒီအလင်းဟာ သာမန်မီးညွန့်မီးတောက်လို ပါးပါးကလေး မဟုတ်ဘူး။ ပြဒါးကို လုံနဲ့ဖိုထိုးတဲ့အခါ ပြဒါးတွေအရည်ပျော်ပြီး အလင်းရောင်တွေ ထွက်လာသလို အလင်းရောင်တွေဟာ အထက် တက်လာတယ်။ ဦးခေါင်းတွင်းရောက်လာတော့ အလွန် ထွန်းလင်း ဖြာဝေတဲ့ အလင်းဓာတ်ကြီးဖြစ်သွားပြီး သူဟာ အလင်းသမုဒ္ဒရာ ထဲ ရောက်သွားသလို ဖြစ်သွားတယ်လို့ ဂိုပီက ပြောတယ်။

ဂိုပီအဆိုအရ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များမှာ ပါတဲ့အတိုင်း မြီးညောင်းရိုးနားမှာ တည်ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ နေရာက ချက္ကရကို မူလဒြချက္ကရလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ မူလဒြချက္ကရ ကနေပြီး ကျောမြှောင်ရိုးတစ်သျှောက်ရှိတဲ့ ချက္ကရတွေအတိုင်း အ ထက်ကိုတက်သွားလိုက်တာ နောက်ဆုံး ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ ဘရာမန ချက္ကရဆီအထိ ရောက်သွားတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဂိုပီက သူဟာ ကုဏ္ဍလိနီ နီးနေပါပြီ။ အဲဒါကို ပညာရှင်တွေ၊ ယောဂီတွေက လာရောက် စစ်ဆေးစမ်းသပ်ကြည့်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်တဲ့အ ခါမှာ ဆွာမိကြီးတွေ၊ ဆာဒူးတွေ၊ ယောဂီရသေ့တွေသာမက ခေတ် ပညာတတ်တွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေပါ လာရောက် စမ်းသပ်စစ် ဆေးကြည့်တယ်။ အိန္ဒိယအစိုးရ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း လာ ရောက် စစ်ဆေးလေ့လာကြတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာဟာ ရှိတယ်လို့ သာ ကြားဖူးပြီးတော့ တစ်ခါမှ လက်တွေ့ မစမ်းသပ်ခဲ့ရတဲ့ ပညာ ရှင်တွေက ဂိုပီကရစ္စနားကို စမ်းသပ်လေ့လာစရာအရာဝတ္ထုတစ်ခု အဖြစ် လေ့လာကြတယ်။

အိန္ဒိယအစိုးရကလည်း KUNDAUNI INSTITUIT အဖြစ် ဌာန တစ်ခုတည်ထောင်ပြီး သိပ္ပံပစ္စည်းတွေနဲ့ လေ့လာတယ်။ ကုဏ္ဍ လိနီမဂ္ဂဇင်းကိုလည်း အချိန်မှန်ထုတ်ဝေပြီး လေ့လာတွေ့ရှိချက်တွေ ကို ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့တယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာရှိတဲ့ စိတ်ပညာရှင်၊ ပရစိတ်ပညာရှင်တွေလည်း ရောက်လာတယ်။ ဒီမှာ ရုပ်ဝါဒီများ ဖြစ်တဲ့ တချို့တိုင်းပြည်တွေက ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း ပါဝင်တယ်။ ရုရှား နဲ့ ချက်ကိုဆလပ်ကတော့ ထိပ်ဆုံးကပါတယ်။ ဒီလို ကမ္ဘာအရပ်ရပ် က သိပ္ပံပညာရှင်တွေက သိပ္ပံစက်ကိရိယာတွေနဲ့ စမ်းသပ် တိုင်းထွာ ကြည့်တဲ့အခါ ဂိုပီမှာ အလွန်ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအင်တွေ ရှိနေတာကို တွေ့ရတယ်။ သိပ္ပံပညာမှာမတွေ့ရသေးတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာအတွင်းက ဇီဝ စွမ်းအားတွေပဲလို့ မှတ်ချက်ချတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီလို့ နာမည်မတပ်ရုံ ကလေးပါပဲ။

အဲဒီနောက်ကိုလည်း သိပ္ပံပညာရှင်တွေ၊ သမားတော် ဒေါက် တာဘွဲ့ရပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီကို လေ့လာကြည့်တယ်။ လက်တွေ့ကျင့်တယ်။ ဒီလို လေ့လာရင်း ကုဏ္ဍလိနီ နီးကြားသွားတဲ့ သူကတော့ အမေရိကက ဒေါက်တာဂျိုင်းပါပဲ။ ဒေါက်တာဂျိုင်း

က နိုးကြားလာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ရောဂါတွေကို ကုသတဲ့ သူနည်းကို
ပျိုင်းကုထုံးနည်းလို့ နာမည်ကျော်လာတယ်။

(၂၀) ရာစု ကုန်ခါနီးမှာ အရင်က ယုံမှားသံသယဖြစ်ရတဲ့
ကုဏ္ဍလိနီဟာ တကယ်ရှိတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိပြီး အံ့မခန်း
စွမ်းအင်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာကို ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်၊ သိပ္ပံကျမ်းဂန်
များအရ လည်းကောင်း၊ လက်တွေ့ကုဏ္ဍလိနီနီးလာသူတွေကို သိပ္ပံ
ကိရိယာတွေရဲ့ စမ်းသပ်ချက်အရလည်းကောင်း သက်သေထူပြနိုင်
ပြီ ဖြစ်တယ်။

(၂)

‘ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားနေပြီ၊ လာရောက် စမ်းသပ်စစ်ဆေးကြည့်
ကြပါ’လို့ အတိအလင်းပြောရဲသူ ကြေညာသူရဲကတော့ ဂိုဏ်းရဲများ
ပါပဲ။

သူဟာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ဘူး။ ဆာဒူးဆွာမိတစ်ပါးပါးကို
ဆရာတင်ပြီး တရားအားထုတ်နေသူလည်း မဟုတ်ဘူး။ သာမန်
ခေတ်ပညာတတ် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဆောက်အ
အုံနဲ့ လမ်းတံတား ဆောက်လုပ်ရေးဌာနက ရုံးဝန်ထမ်းတစ်ဦးပါ။

သူဟာ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်ပီပီ နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးတယ်၊
ယောဂကျင့်စဉ်ကျင့်တယ်၊ ဂီယထရီမန္တန်ကိုရွတ်တယ်၊ သူကျင့်နိုင်
သလောက်ကို ရုံးမသွားမီ မနက်အစောကြီးထပြီး ပီပီပြင်ပြင် လေး
လေးနက်နက် ကျင့်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိတယ်။ ဇနီးသားသမီးတွေ
ရှိတယ်။ မိဘကိုလုပ်ကျွေးတယ်။ တကယ့် သာမန်လူသားတစ်ဦးပါ။
နဂိုက စိတ်တန်ခိုးလည်း မရှိပါ။ ရိုးရိုးယောဂကျင့်စဉ် (၁၇) နှစ်ကျင့်
လာလိုက်တာ အသက် (၃၄)နှစ်မှာ ထူးခြားလာတယ်။

သူ့အသက်(၃၄)နှစ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီ စတင် နိုးကြားလာတယ်။
စစ်ကြီးမဖြစ်မီ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလမှာပေါ့။ ထူးခြားတဲ့အာရုံ
တွေရတယ်။ အာရုံထူးတွေရတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း ထူးခြား
တဲ့လက္ခဏာတွေ ပေါ်တယ်။ ဒါတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးတာလို့မသိ
ဘူး။ ဒီလို စတင်နိုးကြားလာလိုက်တာ သုံးလလောက် ဆက်တိုက်
ဖြစ်တော့ ဒါဟာ ရိုးရိုးမဟုတ်ဘူး၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံမဟုတ်ဘူးဆို

တာလောက်တော့ သိတယ်။ ဒီတော့ ယောဂကျင့်စဉ်ဆရာတွေ၊ ဆာဒူးတွေ၊ ကျမ်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို စုံစမ်းမေးမြန်းတော့မှ ကုဏ္ဍာ လိနီနီးကြားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ တွက်မိလာတယ်။

ဒီလို ကုဏ္ဍာလိနီနီးကြားမှုကြောင့် ရုပ်ခန္ဓာမှာ ဝေဒနာတွေ အမျိုးမျိုးပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဝမ်းဗိုက်ထဲက အပူလုံးကြီးက ငယ် ထိပ်အထိ ဆောင့်လာတယ်။ မြီးညောင်းရိုးက အပူလှိုင်းကလေး အထက်ကို တက်လာတယ်။ ဦးခေါင်းမှူးနောက်လာတယ်။ တစ် ကိုယ်လုံး နာကျင်လာတယ်။ နားထဲကလည်း လေတွေ တဝါဝါ ထွက်လာတယ်။ အစာမစားနိုင်ဘူး။ အာရုံကြောတွေဟာ တောင့် တင်းလာတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်လာတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မတ်တတ်ပင်မရပ်နိုင်ဘဲ လဲလျောင်း နေရတယ်။ လှုပ်လိုက်ရင်နာလို့ မလှုပ်မယှက် အသာလေးနေရ တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ပုရွတ်ဆိတ်တွေ ပြေးနေသလို ဖြစ်နေ တယ်။ ကလာပ်စည်းတွေ အားလုံးဆူဝေလာတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ ဆေးရုံတင်ရလောက်အောင်တော့ မဖြစ်ဘူး။

ဒါပေမယ့် စိတ်ကတော့ ကြည်လင်နေတယ်။ ထက်မြက်နေ တယ်။ သတိကလည်း ခါတိုင်းကထက်ပိုပြီး ကောင်းနေတယ်။ တည် ငြိမ်ကြည်လင်နေတယ်။ ခေါင်းတစ်ခုလုံးလည်း လင်းနေတယ်။ ခေါင်းပတ်လည် တစ်ပေလောက်လည်း အလင်းဝန်းထွက်နေတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာလည်း အလင်းရောင်တွေထွက်နေတယ်။ အလင်းစီးကြောင်းတွေပြေးနေတယ်။ မျက်စိမှိတ်ထားရင် အလွန် တောက်ပတဲ့ အလင်းရည်တွေဟာ ရေတံခွန်လို အမြဲ စီးဆင်းသွန်း လောင်းနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒီတော့ ဂိုပီကရစ္စနားဟာ သူ့ကိုယ် သူ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာလည်းသိရတယ်။ သတိကလည်းကောင်း နေတယ်ဆိုတော့ ရူးသွပ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ရောဂါ မရှိဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး နာကျင်ပူလောင်ကိုက်ခဲပြီး ဖြောင်းဆန် နေတယ်ဆိုတာကိုတွေ့ရတော့ သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်လို့ဘာဖြစ်မှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေတယ်။

ဒီလို ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဝေဒနာတွေ ခံစားရတာက တောက် လျှောက်ကြီး မဟုတ်ဘူး။ နာရိဝက်လောက် ဖြစ်ပေါ်လိုက်၊ ပျောက် သွားလိုက်၊ ပြန်ပေါ်လာလိုက်နဲ့ သုံးလကျော်ကြာသွားတယ်။ ဒီ

တော့ ဒီအတွေ့အကြုံတွေကို ပြန်လုန်သုံးသပ်ကြည့်တယ်။ တစ်သိ
တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆီ မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်မိတယ်။ ဘောက်ဆုံးကျတော့မှ
ဒါဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်တဲ့ လက္ခဏာတွေပဲ
လို့ ကောက်ချက်ချလိုက်တယ်။ နောက်ထပ် နှစ်ပေါင်း (၂၅) နှစ်
အထိ ဒီဝေဒနာတွေကို ခံစားရင်း ဆက်ကျင့်လိုက်တော့ ဝေဒနာ
တွေ လျော့ပါးသွားတယ်။ အသိဉာဏ်တွေ တိုးတက်ထက်မြက်လာ
တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ဟာလည်း နဂိုနဲ့မတူတော့ဘဲ နူးညံ့သိမ်မွေ့လာ
တယ်။ အကြားအာရုံ၊ အမြင်အာရုံ၊ အထိအာရုံတွေလည်း သိသိ
သာသာကြီး တိုးတက်ပြောင်းလဲလာတယ်။ မှတ်ဉာဏ်တွေလည်း
ကောင်းလာတယ်။ မသင်ဘူး၊ မပြောဘူးတဲ့ ဘာသာစကားတွေကို
လည်း တတ်လာတယ်။ အဲဒီ မသင်ဘူး၊ မပြောဘူးတဲ့ ဘာသာ
စကား (၁၅) မျိုးလောက်နဲ့ ကဗျာတွေပင် သီကုံးရေးသားနိုင်လာ
တယ်။

ဒီတော့မှ သူဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားနေပါပြီ။ လာရောက်
စမ်းသပ်ကြပါလို့ ကြေညာလိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ အိန္ဒိယမှာရှိတဲ့
ယောဂကျင့်စဉ်ဆရာကြီးတွေ၊ ဆွာမိကြီးတွေ၊ စိတ်ပညာရှင်တွေ၊
သိပ္ပံပညာရှင်တွေက စိတ်ဝင်စားလာပြီး ဂိုဏ်းကရစ္စနားကို လာ
ရောက် လေ့လာကြတယ်။ လေ့လာရသလောက် မှန်ကန်ကြောင်း
သတင်းစကားတွေ ထွက်ပေါ်လာတော့မှ အိန္ဒိယအစိုးရတာဝန်ရှိ
သူတွေက လာရောက် လေ့လာ စုံစမ်းကြည့်ကြတယ်။

ဂိုဏ်းကရစ္စနားကို လေ့လာခဲ့ကြသော အစိုးရကိုယ်စားလှယ်
များရဲ့ ထောက်ခံချက်အရ အစိုးရက ကုဏ္ဍလိနီသုတေသနဌာန
KUNDALINI RESEARCH INSTITUTE တည်ထောင်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီ
စွမ်းအင်ကို သိပ္ပံပညာဖြင့် ယှဉ်ပြီးလေ့လာကြတယ်။ ဒီကုဏ္ဍလိနီ
သုတေသနဌာနက ကုဏ္ဍလိနီ သုတေသန စာစောင်တွေကို မှန်မှန်
ထုတ်ဝေတယ်။ ထပ်မံတွေ့ရှိရတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီသုတေသန အချက်အ
လက်တွေကို ရေးသား ဖြန့်ချိတာပါ။

ဒီလို အစိုးရနဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက အသိအမှတ်ပြုပြီး
သုတေသနလုပ်နေပြီဆိုတဲ့ သတင်းဟာ နိုင်ငံတကာကိုပြန့်သွား
တယ်။ ပထမဦးဆုံး ကုဏ္ဍလိနီကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ ဟိုင်းပြည်ကတော့
ဂျာမနီပါပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သိပ္ပံနည်းကျ ယောဂကျင့်စဉ်လေ့လာ

မူ ကမ္ဘာ့ညီလာခံကြီးကို နယူးဒေလီမှာ ကျင်းပပြီး နိုင်ငံတကာက သိပ္ပံပညာရှင်တွေ တက်ရောက်ဆွေးနွေးကြတယ်။ ယောဂကျင့်စဉ် တွေကို သင်ကြားလာနိုင်တဲ့ နိုင်ငံတကာယောဂကျင့်စဉ်တက္ကသိုလ် ကြီး ဖွင့်လှစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။

သိပ္ပံနည်းကျ ယောဂကျင့်စဉ် ကမ္ဘာ့ညီလာခံကို တက်ရောက်သူ ပညာရှင်တွေထဲမှာ ဂျာမနီက ရူပဗေဒနဲ့ အာကာသရူပဗေဒပညာရှင် ဒေါက်တာ ကာလ်ဖရက်ဒရစ်ဌွန်ဝေဆက်ကာ ပါဝင်တယ်။ သူဟာ ကမ္ဘာကျော် MAX PLANCK INSTITUTE က သိပ္ပံပညာရှင်ပါ။ သူဦးဆောင်ဆော်သြပြီး INTERNATIONAL KUNDALINI RESEARCH FOUNDATION ကို ဂိုပီကရစ္စနားနေတဲ့ ကက်ညူမီယာမှာ တည်ထောင်တယ်။ ဂိုပီကရစ္စနားကို သိပ္ပံစက်ကိရိယာတွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ စမ်းသပ်သုတေသနပြုတယ်။

EEG လို့ခေါ်တဲ့ ဦးနှောက်မှထွက်လာသော လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို စမ်းသပ်တဲ့ကိရိယာနဲ့ စမ်းသပ်တယ်။ ဂိုပီကရစ္စနားခေါင်းမှာ အီလက်ထရုတ်ခေါ် လျှပ်စစ်ကြိုးများဖြင့် နေ့ညမပြတ် ရက်ရှည်လများ လေ့လာတယ်။ ဦးနှောက်ကထွက်လာတဲ့ လျှပ်စစ်ဓာတ်လှိုင်းလေးမျိုးအနက် စိတ်တည်ငြိမ်ပြီး သမာဓိကောင်းနေလျှင် အယ်လ်ဖာဓာတ်လှိုင်းထွက်တယ်။ ဒီအဲလ်ဖာဓာတ်လှိုင်း ဘယ်အချိန်ထွက်သလဲ၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာထွက်သလဲ။ စကားပြောနေစဉ်၊ အစာစားနေစဉ်၊ အိပ်နေစဉ်၊ အပေါ့အပါးသွားနေစဉ် ထွက်သလားဆိုတာကို တိုင်းတာပါ။ အဖြေကတော့ ဂိုပီကရစ္စနား စကားပြောနေစဉ်ဖြစ်စေ၊ တရားထိုင်နေစဉ်ဖြစ်စေ၊ အစာစားနေစဉ်ဖြစ်စေ အယ်လ်ဖာလှိုင်း အစဉ်ထွက်နေတယ်လို့ တွေ့ရတယ်။

နောက်တစ်မျိုးကတော့ EEG ဆိုတဲ့ နှလုံးခုန်မှုကို တိုင်းတာဖြစ်တယ်။ ဂိုပီကရစ္စနားဟာ အမြဲပင် နှလုံးခုန်အား မှန်နေတာတွေ့ရတယ်။ သွေးတိုးလည်းတိုင်းတယ်၊ သွေးတိုးကလည်းပုံမှန်ပဲ။ နှလုံးခုန်မှုနဲ့ သွေးတိုးမှု နှစ်မျိုးစလုံးမှာ သာမန်ရှိနေကျထက် အနည်းငယ်လျော့နည်းနေတာ တွေ့ရတယ်။ လက်မှာ သွေးခုန်နှုန်းကလည်း တစ်မိနစ်မှာ (၆၀) နှုန်းပဲ ရှိတယ်။ ဒါကလည်း သာမန်သွေးခုန်နှုန်းထက် လျော့နည်းနေတယ်ဆိုတာ ပြနေတယ်။

နောက်ထပ် အသက်ရှူနှုန်းကိုလည်းတိုင်းတယ်။ အသက်ရှူ

နှုန်းဟာလည်း သာမန်ထက်လျော့နည်းတယ်။ သိပ္ပံစကားနဲ့ ပြောရရင်တော့ အောက်ဆီလျင်အသုံးပြုမှု လျော့နည်းနေတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ခန္ဓာကိုယ် အရေပြားတင်းမာမှုကို တိုင်းတယ်။ သမာဓိရလာတဲ့အခါ အရေပြားတင်းမာမှု ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ဂိုပီကရစ္စနားမှာ အချိန်မရွေး အရေပြားတင်းမာမှုရှိနေတယ်လို့ SKIN SCANNER နဲ့ တိုင်းတဲ့အခါမှာ အဖြေထွက်တယ်။

ဒီလို စက်ကိရိယာတွေနဲ့သာမက ဂိုပီကရစ္စနား စားသောက်တဲ့ အစားအစာနဲ့ အရည်တွေရဲ့ အလေးချိန်ကိုလည်း တိုင်းတယ်။ သူဟာ သာမန်လူတွေထက် ခြောက်ဆလောက် ပိုပြီး စားသောက်တယ်လို့ တွေ့ရတယ်။ နောက်တစ်ခါ အိပ်ချိန်ကိုလည်း မှတ်သားတယ်။ REM လို့ခေါ်တဲ့ အိပ်မပျော်မီ ငိုက်မျဉ်းနေစဉ်မှာ မျက်လုံးလှုပ်ရှားမှုကို အီလက်ထရွန်နစ်ကိရိယာနဲ့ တိုင်းတယ်။

ဒီလို ကိရိယာမျိုးစုံ၊ နည်းမျိုးစုံနဲ့ နှစ်ရှည်လများ ဂိုပီကရစ္စနားကို တိုင်းတာ၊ လေ့လာ၊ သုတေသနပြုပြီးနောက်တွင် ကောက်ချက်ချလိုက်တယ်။ ကောက်ချက်ကတော့ ဂိုပီကရစ္စနားရဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ ခန္ဓာသဘာဝက သာမန်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်မဟုတ်။ တစ်မှုထူးခြားတဲ့စွမ်းအင် သို့မဟုတ် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို သုတေသနပြု စမ်းသပ်မှုတွေအကြောင်းကို တိုင်းမဂ္ဂဇင်း ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ မတ်လမှာ ထုတ်ဖော်ရေးသားလိုက်တော့ တစ်ကမ္ဘာလုံးပြန့်သွားတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ နိုင်ငံတကာမှာရှိတဲ့ စိတ်ပညာရှင်တွေ၊ ပရစိတ်ပညာရှင်တွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေဟာ ဂိုပီကရစ္စနားဆီ တဖွဲဖွဲရောက်လာကြ၊ စုံစမ်းမေးမြန်းကြ၊ သုတေသနပြုကြနဲ့ အတောမသတ်အောင် ဖြစ်သွားတယ်။ ဂိုပီကရစ္စနားလည်း ကမ္ဘာကျော်သွားတယ်။

ဒီအကြောင်းအရာတွေကို ဂိုပီကရစ္စနားက စာအုပ်လေးငါးအုပ်ရေးတော့ ပိုပြီးကျော်ကြားသွားတာပေါ့။ ဘုဏ္ဍလိနီဟာ ရှိသလိုလို့၊ မရှိသလိုလို့ ဖြစ်နေရာက သိပ္ပံပညာရှင်များ ကိုယ်တိုင်က ရှိကြောင်း ပန်ခံရတဲ့အရာဖြစ်လာတယ်။ ဒီလို နိုင်ငံတကာက သိပ္ပံပညာရှင်တွေ လာရောက်လေ့လာကြတဲ့အထဲမှာ ရုပ်ဝါဒီများဖြစ်ကြတဲ့ ရုရှား၊ ပိုလန်၊ ရုမေးနီးယား၊ ဘူဂေးရီးယားစတဲ့ ထိုစဉ်က ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ သိပ္ပံပညာရှင်များလည်း ပါဝင်တယ်။

ထိုစဉ်က ဆိုဗီယက်လို့ခေါ်တဲ့ ရုရှားနိုင်ငံက ပါမောက္ခလိုဗင်
နေ့ရဲ့ရိုစတိုစကီက ဒီလို မှတ်ချက်ချတယ်။

“ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ အစွမ်း
သက်ရောက်မှု အသေးစိတ်ရယ်၊ ပထမဆုံး သက်ရှိထင်ရှား
ရှိသူကို ဆေးကုခန်းတွေ့ရှိချက် မှတ်ချက်ရယ်၊ ဒီလို ကုဏ္ဍ
လိနီစွမ်းအင်သက်ရောက်မှုဟာ ရုပ်ခန္ဓာရော နာမ်ပိုင်းကိုပါ
အပြန်အလှန် ဆက်စပ်ပြီး တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်ပေါ်စေ
တယ်ဆိုတာ တွေ့ရတယ်”

(၃)

ခေတ်သစ်တွင် ကုဏ္ဍလိနီနီးလာပါပြီဟု ကြေညာရဲလိုက်သော ဂိုပီကရစ္စနားသည် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကြောင့် ယခင်ကမရှိခဲ့ဘူးတဲ့ ဉာဏ်ထူးရတယ်။ ဒီဉာဏ်ထူးကတော့ ဘယ်တုန်းကမှ မသင်ဘူး၊ မတတ်ဘူးခဲ့တဲ့ ဘာသာခြား စာစကားကို တတ်မြောက်ရုံမက ကဗျာတွေပင် ရေးဖွဲ့နိုင်တယ်။ ဒီကဗျာတွေဟာ မစဉ်းစားဘဲ အမြင်အာရုံနဲ့ စာလုံးတွေမြင်လာတယ်။ အကြားအာရုံနဲ့ နားထဲကြားလာရတာ ဖြစ်တယ်။

အဆင့်မြင့် ဉာဏ်ထူးတွေ၊ အသိထူးတွေ ပွင့်လာတယ်ဆိုပေမယ့် ရှေးယခင်က အဆိုရှိခဲ့တဲ့ သိဒ္ဓိတွေ၊ အသိဉာဏ်တွေ စတဲ့ တန်ခိုးမျိုးတော့မဟုတ်၊ ပြစားတဲ့တန်ခိုးမျိုးမဟုတ်၊ အတွင်းသဘောအားဖြင့် ပွင့်လာတာ၊ သိလာတာတွေ ဖြစ်တယ်။ အသိဉာဏ် သက်သက်ချည်းမဟုတ်ဘဲ စိတ်ရင်းစေတနာတွေ၊ မွန်မြတ်တဲ့စိတ်ဓာတ်တွေပေါ်လာတယ်။

ဂိုပီဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးလာပြီးတဲ့နောက် နဂိုကရှိနေတဲ့ အာသာရမ္မက်တွေ ကာမဂုဏ်ဆန္ဒတွေဟာ တဖြည်းဖြည်း ကုန်ခန်းလာတယ်။ ဒါကြောင့် ရုပ်ဝတ္ထုစည်းစိမ်ဥစ္စာမက်မောမှုလည်း လျော့ပါးလာတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ လောကီဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်ဖြစ်တဲ့ မိသားစုဆက်ဆံရေးတွေမှာတောင် သက္ကာယသံ၊ ယာဇဉ်တွေလျော့ပါးသွားတယ်။ ငါ့ကို မဏ္ဍိုင်ပြုထားတဲ့ ငါ့ဇနီး၊ ငါ့သားဆိုတဲ့သံယောဇဉ်တွေ ခန်းခြောက်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် မေတ္တာတရားကတော့

ကြီးမားကျယ်ပြန့်လာတယ်။ မိမိကိုယ်ကျိုးကိုသာ ကြည့်တတ်တဲ့ အတ္တစိတ်တွေ တစ်စတစ်စ ပျောက်ကွယ်ပြီး လောကအကျိုး၊ လူသားအားလုံးရဲ့အကျိုးကိုသာ ဆောင်ရွက်လိုလာတယ်။

လူသားတွေဟာ တိရစ္ဆာန်သာသာ အသိဉာဏ်ကနေပြီး အာကာသထဲကို ပြိုဟ်တုနဲ့ သွားရောက်နိုင်လာတာဟာ လူရဲ့ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်အရ တိုးတက်လာတာဖြစ်တယ်။ ရှိပြီးအသိဉာဏ်ထက် ထူးကဲတဲ့ ဉာဏ်ကြီးရှင်အဆင့်မျိုး၊ သူတော်စင်အဆင့်မျိုးကို တိုးတက်ရောက်ရှိလာမှာဖြစ်တယ်။ ဒီလို အသိဉာဏ်နဲ့ နှလုံးသားတွေရအောင် ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်ကို တွန်းအားပေးတဲ့ စွမ်းအင်ကတော့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ပါပဲ။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ နဂိုစွမ်းအားတွေကို အရှိန်မြှင့်ပေးတဲ့ 'လီဗာ' ပါပဲလို့ ဂိုပိက ဆိုတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ ရုပ်လောကီလွန် အသိဉာဏ်ကိုသာမက သူတော်ကောင်းတရားတည်ရာ နှလုံးသားစိတ်ဓာတ်စိတ်ရင်းကိုလည်း ပြောင်းလဲဖွံ့ဖြိုးစေမှာ ဖြစ်တယ်။ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်အရ နောင်မဝေးလှတဲ့ အနာဂတ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးသူတွေ အများအပြား ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ သိပ္ပံပညာနဲ့ ဘာသာရေး၊ ဂန္ဓာရီပညာတွေ ပေါင်းစပ်သွားမယ်။ သူတော်ကောင်းဉာဏ်ကြီးရှင်တွေ ပေါများလာကော့ လူဘောင်ကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ဗြဟ္မစိုရ်တရားတွေ ပြည့်လျှမ်းလာမယ်လို့ ဂိုပိကရစ္စနား ဟောကိန်းထုတ်ထားပါတယ်။

နောက်တစ်ဦးကတော့ သူနဲ့မတိမ်းမယိမ်းပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ကရစ္စနားမူတီးပါပဲ။ ဗေဒင်ဆရာ ကရစ္စနားမူတီး မဟုတ်ပါဘူး။ သူက ဘုရားလောင်းတို့ တစ်ကြိမ်က ကြေညာခဲ့သူ လောကီဒဿနပညာရှင် စိတ်ပညာရှင်တစ်ဦးပါ။ လောကုတ္တရာရေးတွေ၊ ဘာသာရေးတွေကို ဆန့်ကျင်ဟောပြောခဲ့သူပါ။

ပရိသတ်အတိုင်းအတာအရ ကရစ္စနားမူတီးဟာ ဂိုပိကရစ္စနားထက် အများကြီး သာလွန်သူပါ။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့အချိန်ချင်းလည်း မကွာခြားလှပါဘူး။ သူ့အသက် (၂၇) နှစ် ၁၉၂၂ ခုနှစ်မှာ စတင် ကုဏ္ဍလိနီနိုးသူပါ။ ဂိုပိက ၁၉၃၇ ခုနှစ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကရစ္စနားက ဒဿနပညာရှင်အဖြစ် ရပ်တည်နေသူဖြစ်လို့ သူ့မှာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးပြီလို့ အတိအလင်း ထုတ်ဖော်မပြောပါဘူး။ ဂိုပိကရစ္စနားက 'ကုဏ္ဍလိနီနိုးနေပါပြီ' လို့ အတိ

အလင်းကြေညာသူပါ။

ကရုစ္စနားမူးတီးက ဘာသာရေးဆန့်ကျင်သူလိုလို၊ ဂန္ဓာရီ ပညာ မယုံသူလိုလိုဆိုတော့ ကုဏ္ဍလိနီနီးတာ၊ မနီးတာကို စိတ်မဝင် စားပါဘူး။ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သူတပည့်နှစ်ဦးကရေးပြီး ၁၉၈၆ ခုနှစ် မှာ စာအုပ်ထွက်လာပါတယ်။ ဒီ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိထဲမှာ သူ ကုဏ္ဍလိနီ စတင်နီးတာကနေပြီး ကွယ်လွန်ခါနီး အသက် (၉၀) ထိ ကုဏ္ဍလိနီ ဆက်လက်နီးနေတာကို ထုတ်ဖော်ပြပါတယ်။

ကရုစ္စနားမူးတီးကို သူတပည့်များနဲ့ နောက်လိုက်ကြည်ညိုသူ တွေက တလေးတစား ကရုစ္စနားဂျီးလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ကရုစ္စနားဂျီးလို့ပဲ ဂါရဝပြုတဲ့အနေနဲ့ ခေါ်ဝေါ်ပါမယ်။

ကရုစ္စနားဂျီးဟာ အသက် (၁၁) နှစ်သားအရွယ်လောက်က တည်းက သီအိုဆိုဖီခေါင်းဆောင်များဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာ အင်နီဗင်း ဆင့်နဲ့ လိဘီတာတို့က မွေးစားခဲ့တယ်။ အရိမေတ္တေယျဘုရား လောင်းဖြစ်မယ့်သူဆိုပြီး မြှောက်စားခံရသူဖြစ်တယ်။ သူ့အသက် (၂၀) လောက်မှာ ဘုရားလောင်းမျှော်တဲ့ ကြယ်တာရာအဖွဲ့ကြီးကို နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အဖြစ် ဖွဲ့တယ်။ ဒေါက်တာ အင်နီဗင်းဆင့်က ကမကထလုပ်တယ်။ ကရုစ္စနားဂျီးက အကြီးအကဲလုပ်တယ်။ ဒီအ ကြောင်းကို ဆရာပါရဂူက နောက်လိုက်မထားလိုသော ခေါင်း ဆောင်လို့ ဆောင်းပါးရေးခဲ့တယ်။ မြန်မာပြည်မှာ ဗေဒင်ဆရာ ကရုစ္စနားမူးတီးသာ လူသိများပြီး ဒဿနဆရာ ကရုစ္စနားမူးတီးကို လူသိမများဘူး။ ကမ္ဘာမှာတော့ ဒဿနဆရာ ကရုစ္စနားမူးတီးဟာ အယူဟောင်းတွေကိုဖြိုဖျက်တဲ့ ဒဿနဆရာအဖြစ် လူသိများတယ်။ ကျော်ကြားတယ်။ အဒေါက်စ်ဟာစလေလို့ ဘားနလ်ရှောလို့ စာရေး ဆရာကြီးတွေကတောင် လေးစားရတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ မောင် သာမညနဲ့ နိုင်ဇော်တို့က ကရုစ္စနားတရားတွေကို ဘာသာပြန်ခဲ့ကြ တယ်။

ကရုစ္စနားဂျီးဟာ ငယ်ငယ်ကတည်းက ပိတ်ထားတဲ့စာအိတ် ထဲကစာကို ဖတ်ပြနိုင်တယ်။ သူတစ်ပါးစိတ်ကိုသိတယ်။ အရာဝတ္ထု တွေ၊ ငှက်တွေကို ဖန်ဆင်းပြနိုင်တယ်။ ရှေ့ဖြစ်ကိုဟောနိုင်တယ်။ ရောဂါဝေဒနာတွေကို စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ ကုသနိုင်တယ်။ ဒီစွမ်းအင် တွေဟာ အသက်ကြီးလာတဲ့အထိ မပျောက်ကွယ်ဘူး။

ကရစ္စနားဂျီးဟာ ၁၉၂၂ ခု ကြယ်တာရာအဖွဲ့ကြီးရှိစဉ်က ပင် ကုဏ္ဍလိနီ စတင်နိုးလာတာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကြီးတစ်ခုလုံး ပူလောင်နာကျင်တဲ့ဝေဒနာ ခံစားရတယ်။ အမေတ၊လိုက်၊ ဘုရား တ၊လိုက် အော်ဟစ်နေရတယ်။ ခေါင်းအတွင်းမှာ အပ်တွေနဲ့ ထိုးနေ သလို ခံစားရတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ သတိလစ်သွားတယ်။ အလွန် နက်ရှိုင်းတဲ့ အနန္တလောကထဲကို ပထမဆုံးအကြိမ် ခရီးထွက်ခဲ့ရ တယ်လို့ သူကဆိုတယ်။ နေ့စဉ်လိုပင် ညနေ (၆) နာရီလောက်က နေ ည (၉) နာရီထိ ဝေဒနာတွေ ခံစားရတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ ငြိမ်သွားတယ်။ ဘာရောဂါဝေဒနာမှ မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်နေ့ ဒီအချိန် တစ်ခါပြန်ထလာပြန်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ လ ပေါင်းများစွာကြာအောင် ခံစားရတယ်။

နောက်တစ်လ စက်တင်ဘာလမှာလည်း ဒီလိုပဲ တစ်ချီဝေဒ နာတွေ ခံစားရပြန်တယ်။ လျှပ်စစ်ဓာတ်တွေ ကြွနေတဲ့နေရာမျိုးကို ဝင်ရသလို ခံစားရတယ်။ တုတ်ကိုယ်လုံး တစ်ခါမှ မပူဘူးတဲ့နေရာက တောင် ပူလာတယ်။ မီးလျှံလိုပူလာလို့ ကရစ္စနားဂျီးဟာ ထပြေးရ တယ်။ အမေကယ်ပါ၊ အဖေကယ်ပါ အော်ဟစ်နေရတယ်။ မြီး ညောင်းရိုးကနေ မီးအပူလုံးကြီး အထက်ကိုတက်လာလိုက်တာ မျက်နှာထဲ၊ မျက်လုံးထဲ ဝင်လာတယ်။ နောက် ခေါင်းထဲဝင်ပြီး ငယ်ထိပ်ထိတက်ပြီး ခေါင်းတစ်ခုလုံး ပွင့်သွားသလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီလို ဆက်တိုက်ခံနေရတာဟာ နှိပ်စက်တာလရောက်မှ နားသွားတယ်၊ ခံသာသွားတယ်။

နောက်တစ်ချီ ၁၉၂၄ ခုနှစ်မှာ ထပ်နိုးပြန်တယ်။ မြီးညောင်း ရိုးကတက်လာတဲ့ အပူလှိုင်းဟာ ဘယ်ဘက်၊ ညာဘက် တစ်လှည့်စီ ပတ်ပြီး ခေါင်းထဲရောက်လာတယ်။ ခေါင်းထဲမှာလည်း ဘယ်ဘက် ခြမ်းနဲ့ ညာဘက်ခြမ်းကို တစ်လှည့်စီဝင်လာပြီး နဖူးရောက်လာ တယ်။ ဒီအချိန်မှာ နှာရောင်ကနေပြီး မီးလျှံတွေ ထွက်သွားတယ်လို့ ကရစ္စနားဂျီးက ဆိုတယ်။

ဒီလို ခေါင်းထဲမှာ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်လှိုင်းကြီး ရောက်လာ တာဟာ ခေါင်းထဲမှာရှိတဲ့ ဦးနှောက်ကလာပ်စည်းတွေကို ဆေး ကြောနေတာ၊ စားပစ်တာ၊ ကြေးညော်တွေကင်းတဲ့ဦးနှောက်က လာပ်စည်းတွေဟာ အဆင့်မြင့် အသိထူးတွေ၊ ဉာဏ်ထူးတွေကို

ရစေတာလို့ ကရစ္စနားဂျီးက ယုံတယ်။ ဒီလို ကြေးညော်တွေကို အပူဓာတ်နဲ့ ဆေးကြောလိုက်တဲ့အခါ ပူးဝေတယ်၊ နာကျင်တယ်၊ အင်တွေထောင်သောင်းနဲ့ ဝိုင်းထိုးနေသလို ခံစားနေရတာဟာ ဦးနှောက်ကလာပ်စည်းတွေမှာရှိတဲ့ ကြေးညော်မကုန်သေးလို့၊ ဟိုက်စားစရာ အညစ်အကြေးတွေ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် ဘာဝေဒနာမှ မခံစားရတော့ဘူးလို့ ကရစ္စနားက သူ့အသက် (၉၀)နှစ်မှာ ထုတ်ဖော်ပြောတယ်။

ဒီကုဏ္ဍလိနီတွေ နိုးလာပြီးနောက် ၁၉၂၈ ခုနှစ်မှာ သူဦးဆောင်တဲ့ ကြယ်တာရာအဖွဲ့ကို နောက်လိုက်အများရှေ့မှာ ဖျက်သိမ်းလိုက်ကြောင်း ကြေညာတယ်။ မွေးကတည်းက ပါလာတဲ့အကြားအမြင်အာရုံထူးတွေ၊ စိတ်တန်ခိုးတွေ၊ ဘုရားလောင်းအဖြစ်ဆောင်ရွက်ရေးတွေကို သူမယုံကြည်တော့ဘူး၊ မကြိုက်တော့ဘူး။ လောကမှာ ဘာသာရေးတွေ၊ ဂိုဏ်းဂဏတွေဟာ သစ္စာတရားရရှိရေးမှာ အဟန့်အတားဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလာတယ်။ သစ္စာတရားဆို သွားရာလမ်းမရှိဘူး။ မိမိဘာသာ ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ သစ္စာတရားကို ရှာရမယ်။ ရှိပြီးသား အယူဝါဒတွေ၊ ဘာသာရေးတွေ၊ ဂိုဏ်းဂဏတွေကို ပယ်ရမယ်လို့ဆိုတဲ့ အယူဒဿနကို ရှေ့တန်းတင်ပြီး မွေကထိက လုပ်တယ်။ နှစ်ပေါင်း (၆၀) ကြာတယ်။ သစ္စာတရားရဖို့အတွက် မိမိရဲ့အဇ္ဈတ္တမှာ ရှာရမယ်။ အဇ္ဈတ္တကို ပြောင်းလဲပစ်ရမယ်လို့ ဆိုလာတယ်။

ကရစ္စနားဂျီးရဲ့ တရားတွေ ဒီခေတ်မှာ ပေါ်ထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ရှေးဟောင်းယုံကြည်တာတွေကို လက်မခံနိုင်တဲ့ ပညာတတ်တွေ၊ ရုပ်ဝါဒီတွေက လက်ခံကြိုဆိုကြတယ်။ တကယ်ကတော့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးပြီး အမြင်ထူး၊ ဉာဏ်ထူးတွေရနေတာကို ထုတ်ဖော်မပြောဘဲ ဒီလိုတန်ခိုးတွေ၊ ဂန္ဓာရီပညာတွေကိုပင် လက်မခံသလိုလို တမင်ပြောနေတာပါ။ ယုံကြည်လွယ်ပြီး အယူသီးမှုတွေကို လက်ခံနေတဲ့ လူတွေကို တမင်လှန့်နေတာပါ။ နောက်ဆုံး အသက် (၈၀) ကျော် သေခါနီးကျတော့မှ သူ့အတွေ့အကြုံတွေ၊ အာရုံထူး၊ ဉာဏ်ထူးတွေကို ထုတ်ဖော်ပြတာပါ။ ဒါပေမယ့် လူအများက ကရစ္စနားဂျီး နောက်ဆုံးထုတ်ဖော်ပြောသွားတာကို မသိလိုက်၊ မကြားလိုက်ရပါဘူး။ ဒီတော့ ဘာသာရေးနဲ့ စိတ်တန်ခိုးတွေကိုပယ်တဲ့ တရားအ

ပိုင်းကိုသာ ကရစ္စနားဂျီးရဲ့တရားလို့ ထင်ကုန်ကြတယ်။

ကရစ္စနားဂျီး အသက် (၇၀) ကျော် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်လောက် မှာ ဆွစ်ဇာလန်ပြည် ဆာနင်အရပ်မှာ သိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ ကရစ္စနားဂျီး တရားဆွေးနွေးပွဲတွေ မကြာခဏ လုပ်ပါတယ်။ ထိတ်ထိတ် ကြ သိပ္ပံပညာရှင်တွေဖြစ်တဲ့ ဒေးဗစ်ဗွန်း၊ ဖရစ်ဂျော့ ကက်ပလာ စတဲ့ နိဘယ်လ်ဆုရ ရူပဗေဒပညာရှင်တွေနဲ့ ဆွေးနွေးတဲ့အခါ ကရစ္စနားဂျီးရဲ့ တရားအမြင်တွေဟာ ပီပြင်လာတယ်။ ပြောင်းလဲလာတယ်။ နာမ်ဝါဒဘက် ရောက်လာတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ အကျိုးတရားတွေကို တွေ့မြင်လာရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သူတပည့်နှစ်ဦးက စာအုပ်နှစ်အုပ် ရေးသားထွက်ပေါ်လာတယ်။ ဒီကျတော့မှ တစ်သက်လုံးဖုံးထားတဲ့ ကရစ္စနားဂျီးရဲ့ စိတ်စွမ်းအင်တွေ၊ ဂမ္ဘီရတွေ ပေါ်လာတော့တယ်။ ဒီပတ္ထုပ္ပတ္တိရေးစဉ်ပင် ကရစ္စနားဂျီးကို မေးမြန်းရေးကြတာ ဖြစ်တယ်။ ကရစ္စနားဂျီးနဲ့ အတည်ပြုချက်ကို ယူရတယ်။

ကရစ္စနားဂျီးက စိတ်ကို အလွှာ(၄)လွှာ ပိုင်းတယ်။

ပထမအလွှာက နေ့စဉ် စား၊ ဝတ်၊ နေ သွားလာမှုကိစ္စတွေကို ဦးစီးတဲ့စိတ်။ ဒုတိယအလွှာက ပထမအလွှာ ရပ်နားခိုက်မှာပေါ့၊ ပထမအလွှာလို့ သူ့အလိုလိုပေါ်တာမဟုတ်၊ ဒီအလွှာက နိုးကြားသွက်လက်တယ်။ သညာတွေနဲ့ဖွဲ့ထားတာ။ လိုတိုးပိုလျှော့လုပ်လို့ရတယ်။

တတိယအလွှာက ကြိုက်တယ်၊ မကြိုက်ဘူးဆိုတာ ရွေးချယ်တယ်၊ ဆုံးဖြတ်တယ်၊ ငါပေါ်မှာ မှီပြီးလုပ်တယ်။ အတ္တသဘောဆောင်တယ်။

စတုတ္ထအလွှာက အသိဉာဏ်တွေ၊ အမှတ်သညာတွေ၊ တိမ်းညွတ်မှု၊ လူမျိုးစရိုက်ညဉ်တွေ ဒါတွေဟာ အတ္တကိုယ်ကျိုးကို ဦးစားပေးတဲ့ အလိုဆန္ဒကွန်ရက်ကြီးပါပဲ။

ဒီ (၄) လွှာကိုကျော်လွန်တဲ့ အဆင့်မြင့်လောကီလွန်စိတ်လည်း ရှိတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားပြီးနောက် အသိထူး၊ ဉာဏ်ထူးတွေ ရလာတဲ့အခါ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ စိတ်လွှာအပြင် လောကီအလွန် အသိဉာဏ်ဖြစ်တဲ့စိတ် ရှိတယ်ဆိုတာလည်း သိလာတယ်။ စစ်ဟမ်းထုတ်ပြီး ပြော

လာတယ်။ တရားမြင်ဖို့ တရားသဘောပေါက်ဖို့ဆိုတာ လောကီစိတ် (၄)လွှာ ရပ်ဆိုင်းသွားမှ၊ ငြိမ်းသွားမှ မလှုပ်ရှားတော့မှ လောကီလွန် စိတ်ကြီးနဲ့ တရားတွေကို မြင်လာမှာ၊ သဘောပေါက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ သူ့စကားအတိုင်း ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် -

“တရားတွေ့တယ်၊ တရားမြင်တယ်ဆိုတာဟာ ကောက်ချက် တွေဆွဲနေတာ၊ မိမိပါဝင်ပတ်သက်နေတာ၊ ကိုယ်က တုံ့ပြန် ချင်တာတွေ၊ အမှတ်သညာရှိမှုတွေက ကင်းမဲ့နေတဲ့ စိတ်အ ခြေအနေပါ။ တရားတွေ့မြင်တယ်ဆိုတာ အမှတ်သညာတွေ ကို သိနေတာမဟုတ်ဘူး။ အသိဉာဏ်မဟုတ်ဘူး။ အသိ ဉာဏ်အမှတ်အသားတွေ လုံးဝကင်းရှင်းနေတာ ဖြစ်တယ်။ အတ္တ ငါဆိုတဲ့ အမှတ်သညာစိတ်က လွတ်ကင်းနေတဲ့စိတ် ဆိုတာ အလွန်ရှားတယ်။ အလွန်ခဲယဉ်းတယ်။ အတ္တ ငါစိတ် ဟာ အကြုံအကြားမှာ ပုန်းအောင်းနေတတ်လို့ပါ။ အချိန် ကာလနဲ့ တွေးစိတ်တွေရပ်ဆိုင်းသွားမှ ဒီတရားမြင်စိတ်ပေါ် လာမှာ။ ဒီလို တရားအမြင်စိတ်ဆိုတာဟာ အကြီးမြတ်ဆုံး ဉာဏ်ပညာပါပဲ။

ဒီအခါမှာ စကားလုံးတွေက အသံထွက်မလာတော့ဘူး။ ဦးနှောက် လုံးဝ ငြိမ်သွားပြီ။ ဒီလိုငြိမ်သက်နေတုန်းမှာ နား စွင့်နားထောင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ နားနဲ့နားထောင်တာနဲ့ နား မပါဘဲနားထောင်တာ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ နားကိုအသုံးမပြုဘဲ နားစွင့်နားထောင်မှ အဇ္ဈတ္တမှာရှိတဲ့ အသံအစစ်ကို ကြားရ မှာ၊ ကြားနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ဘာမှမရှိတဲ့ အတွင်းအာကာသ ဟာ ဉာဏ်ပညာအစစ်ပါပဲ”

ကရုဏ္ဏနားဂျိုးဟာ ဒီလိုဉာဏ်ထူးတွေကို လက်တွေ့လေ့လာရုံ တင်မက နက်ရှိုင်းတဲ့ဂမ္ဘီရအတွေ့အကြုံတွေကိုလည်း အာရုံထူးတွေ နဲ့ တွေ့မြင်လာတယ်။

ညတိုင်းလို ကုဏ္ဍလိနီရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် ခေါင်းထဲမှာပေါက် ကွဲနေတယ်။ အစအဆုံးမရှိတဲ့ အနန္တဓာတ်ကြီးထဲကို ရောက်နေ တယ်။ စကြဝဠာကြီးဟာ သူ့ဆီကို ပြေးဝင်လာနေတယ်။ စကြဝဠာ အနန္တဓာတ်ကြီးထဲရောက်ပြီးနောက် အရာအားလုံးတို့ကို ဖြစ်ပေါ် စေတဲ့ မူလစွမ်းအင်ကြီးကို စိတ်နဲ့တွေ့တာမဟုတ်ဘူး။ စိတ်စွမ်းအင်

မဟုတ်ဘူး။ မိမိမှာရှိနေတဲ့ စွမ်းအင်လောင်မြစ်ကြီးနဲ့ ဒီအနန္တစွမ်းအင်
လောင်မြစ်ကို တွေ့ရတာ ဖြစ်တယ်။

အရောင်အဆင်းဆိုတာ ဘုရားပဲ၊ ကောင်းကင်ရဲ့အရောင်၊
ပန်းရဲ့အရောင်တွေဟာ ဘုရားဓာတ်တွေပဲ။ သစ်ပင်တွေမှာ အသိ
ဉာဏ်ရှိတယ်။ သူ့အပင် ခူးချင်တယ်၊ ပန်းပွင့်နမ်းချင်တယ် ဆိုရင်
အပင်ကို ခွင့်တောင်းရမယ်။ ဒီလိုခွင့်တောင်းမှ အပင်တွေက အ
လင်းနဲ့ ရနံ့ကိုပေးတယ်။ အာနိသင်တွေ ထက်မြက်လာတယ်။ ဆေး
စွမ်းလာတယ်။ ကရုဏာနားကျီးက ဒီလိုပြောတော့ အတ္တဗဝေဒမှာ
အပင်တွေမှာ စွမ်းအင်တွေရှိနေတယ်။ အသက်ဓာတ်တွေ ပေးနိုင်
တယ်။ လူကို ကာကွယ်နိုင်တယ်လို့ဆိုတာကို သတိရမိတယ်။ အာ
ယုဗေဒဆေးပညာမှာလည်း ပရဆေးပင်တွေ ခူးမယ်ဆွတ်မယ်ဆို
ရင် ဂါထာမန္တန်တွေရွတ်ပြီး ခွင့်တောင်းရမယ်လို့ ဆိုတာကိုလည်း
သတိရမိတယ်။

သာမန်အားဖြင့် မတွေ့နိုင်၊ မမြင်နိုင်တဲ့ ဂမ္ဘီရနက်ရှိုင်းမှုတွေ
ရှိတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း တွေ့ကြုံဖူးတယ်။ အခုလည်း သူ့အခန်း
ထဲမှာ ဒီမမြင်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရှိနေတယ်။ တစ်သက်လုံး သူသွားလေ
ရာမှာ လိုက်စောင့်ရှောက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလည်း ရှိနေတယ်ဆိုတာ
ကို အသက် (၈၀) ကျော်မှ ထုတ်ဖော်ဝန်ခံတယ်။

သူ မကွယ်လွန်မီတစ်နှစ်က သူဟာ ဘယ်နေ့ဘယ်အချိန်
ဘယ်နေရာမှာ သေရတော့မယ်ဆိုတာကို သူသိနေတယ်လို့ တပည့်
တွေကိုပြောခဲ့တယ်။

ကရုဏာနားကျီး အသက် (၂၀) ကျော်ကစပြီး ကုဏ္ဍလိနီနီးခဲ့
ကာ အသက် (၉၀) အတွင်း သူဟောခဲ့တဲ့ တရားတွေကို (၃)ပိုင်းခွဲ
လေ့လာရင် ကုဏ္ဍလိနီကြောင့် သူ့အတွေးအခေါ်တွေဘယ်လောက်
ရင့်ကျက်လာတယ်ဆိုတာ တွေ့ရမယ်။

ပဿမပိုင်းမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သိအောင်လုပ်ရမယ်။ သိသူနဲ့
သိခြင်းကို ကပ်ထပ်တည်းကျအောင်လုပ်နိုင်ရင် သိသူမရှိတော့ဘူး
ဆိုတာ တွေ့ရမယ်။

ဒုတိယပိုင်းမှာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်လောက်ကစပြီး ဒုက္ခအားလုံး
ရဲ့အညှာဟာ လူရဲ့အတွင်းစိတ်၊ အတ္တစိတ်ကြောင့်ပဲ။ ဒါကြောင့်
အဇ္ဈတ္တပြောင်းလဲမှုကိုလုပ်ရမယ်။ လူ့ဘောင်နဲ့ကင်းကွာတဲ့ပုဂ္ဂလိက

တစ်ဦးချင်း သီးခြားတည်ရှိမှုကို အလေးမပေးတော့ဘူး။

တတိယပိုင်းမှာ လူသားအားလုံး၊ သက်ရှိသက်မဲ့အားလုံး အကျုံးဝင်တဲ့ လူရဲ့ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်အရ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို လက်ခံပါ တယ်။ လူတစ်ဦးရဲ့စိတ်ဟာ သီးခြားရှိနေတာ မဟုတ်။ လူသား အားလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်ဆက်သွယ်နေတဲ့ စုပေါင်းစိတ်ကြီးပဲဆိုတဲ့ အ ရာရာကို ဘက်စုံအမြင်နဲ့ ချဉ်းကပ်လာတယ်။ HOLISTIC အမြင်ရ လာတယ်။ (၂၀) ရာစုအကုန်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံး HOLISM ကို တဖြည်းဖြည်း လက်ခံလာကြပြီ မဟုတ်လား။

(၂၀) ရာစုအတွင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးနေပါတယ်လို့လည်း ပြောတယ်။ ဘေးပရိသတ်ကလည်း ကုဏ္ဍလိနီနိုးတာ အမှန်ပဲလို့ သတ်မှတ်ခြင်းခံရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်(၂)ဦးဟာ ဂိုပိကရစ္စနားနဲ့ ကရစ္စနား မူတီးတို့ ဖြစ်တယ်။

သူတို့ (၂)ဦးစလုံးဟာ (၂၀) ရာစုအလယ်ပိုင်းလောက်မှာ မရှေးမနှောင်း ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားလာသူတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားတယ်ဆိုတာကို (၂၀) ရာစုအကုန်လောက်မှ လူသိရှင်ကြား ဖွင့်ဟပြောကြတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီကုဏ္ဍလိနီနိုးသူ (၂)ဦးစလုံးဟာ ဆရာတစ်ပါး၊ ဂန္ဓာရီဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်းကို ဆရာတင်ပြီး ဘိုးတော်ဖြစ်အောင်၊ သိဒ္ဓိတွေရအောင် ကျင့်ကြသူများ မဟုတ်ဘူး။ မိရိုးဖလာရိုးရာအရ၊ ဘာသာရေးယဉ် ကျေးမှုအရ တရားကျင့်ကြသူများ ဖြစ်တယ်။ လောကီအကျိုးစီးပွား ကို ရည်ရွယ်သူများ မဟုတ်ဘူး။

နှစ်ဦးစလုံးဟာ အာရုံထူး၊ အမြင်ထူး၊ အသိထူးတွေ ရကြ ပေမယ့် ဒီတန်ခိုးတွေကို မိမိအကျိုးစီးပွားအဖြစ် အသုံးမချဘူး။ ဒီလို တန်ခိုးတွေရှိနေတယ်ဆိုတာတောင် စကားလုပ်မပြောဘူး။ လူသားတွေရဲ့ ဆင့်ကဲတိုးတက်မှုကို ယုံကြည်ကြတယ်။ ဒီလို လူသား ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်ကို ကုဏ္ဍလိနီက တွန်းအားပေးနိုင်တယ်။ လောက လူသားတို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်စေတနာတွေကို တိုးတက်မြှင့်မားလာစေ တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သူတော်ကောင်းတရားတွေ နိုးကြားလာ

စေတယ်လို့ ကေန့်ယုံကြည်ကြတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာပြီး နောက် ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့်ရရှိလာတဲ့ အသိထူး၊ ဉာဏ်ထူးတွေကို မိမိအကျိုးအတွက် အသုံးမပြုဘဲ လူသားတွေရဲ့ အသိဉာဏ်တိုးတက်မှုအတွက်သာ အသုံးပြုသွားကြတယ်။

ရှေးအခါက ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ ဈာန်အဘိညာဉ်တန်ခိုးတွေကို ရစေတယ်လို့ ဆိုရိုးရှိတယ်။ ဆာဒူးတွေ၊ ဖက်ီးတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးပေးနိုင်တဲ့ဂုရုကို တောတောင်အနှံ့ရှာကြတယ်။ သူတို့ (၂)ဦးကတော့ ဂုရုမရှာရုံတင်မကဘူး၊ ခရစ္စနားမူတီးကဆိုရင် ဂုရုရှာဖို့ပင် ပယ်သူ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ သူတို့(၂)ဦးစလုံးရဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ ထင်မြင်ချက်ဟာ ရှေးကသိခဲ့တာနဲ့ ကွာခြားနေတယ်။ ဒါကတော့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဘာသာရေးကျင့်စဉ် မဟုတ်ဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်ဟာလည်း လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက်၊ ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းအတွက် မဟုတ်ဘူး။ လူသားအားလုံးအတွက် ဖြစ်တယ်။ ဆင့်ကဲတိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်အရ အနာဂတ်ကာလမှာ လူသားအားလုံးဟာ မလွဲမသွေ ကုဏ္ဍလိနီတွေ နီးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားတဲ့ အနာဂတ်ကာလမှာ လူသားတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်စေတနာ ပြောင်းလဲသွားမယ်၊ သူတော်ကောင်းတရားတွေ နီးကြားလာကြမယ်။ ဒါကြောင့် လူ့ဘောင်ကြီးတစ်ရပ်လုံးမှာ သူငါမခွဲ၊ စိမ်းကျက်မရွေး မေတ္တာစေတနာထားနိုင်တဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်လူ့ဘောင်ကြီး မူချ ပေါ်ထွန်းလာမယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးမှသာ တရားဉာဏ်တွေ ပွင့်နိုင်တယ်။ သမာဓိစခန်း ထိပ်ဆုံးရောက်နိုင်တယ်၊ လွတ်မြောက်နိုင်တယ်လို့ သူတို့ (၂)ဦးဟာ အခိုင်အမာ ယုံကြည်ကြတယ်။

ဒေါက်တာဂျိုင်း

ဂိုပီရဲ့ ကရစ္စနားဂျီးတို့နောက်က ကုဏ္ဍလိနီ နီးကြားလာတယ်လို့ ကြေညာရဲ့သူဟာ လော့စ်အိန်းဂျဲလိစ် ဆေးပညာလောကက ဒေါက်တာဂျိုင်းပါပဲ။ တောင်ပိုင်း ကာလီဖိုးနီးယားဆေးတက္ကသိုလ်မှာ လက်ထောက်ပါမောက္ခလုပ်ပြီး နောင်အခါ လော့စ်အိန်းဂျယ်လိစ်မှာရှိတဲ့ ဆေးတိုက်တွေမှာ ကုသပေးနေသူပါ။

သူဟာ ဘာသာရေးကို အလေးပေးနေသူလည်း မဟုတ်ဘူး။

တရားတွေ ကျင့်နေသူလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အနောက်ပိုင်း ဆေးသိပ္ပံပညာရဲ့ အားနည်းချက်တွေကို လက်တွေ့သိတယ်။ လက်တွေ့မှာ ရောဂါတွေကို ထင်သလောက် ပျောက်ကင်းအောင် မကုနိုင်ဘူးဆိုတာ သိလာတယ်။ ဒါကြောင့် အခြား ကုထုံးတွေများ ရှိမလားဆိုပြီး စူးစမ်းလိုစိတ်တွေ ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့မှာ အစာအိမ်ရောဂါ ရလာတယ်။ ဆေးသိပ္ပံနဲ့ ကုကြည့်တယ် မရဘူး။ သွေးစစ်၊ ဆီးစစ်၊ ဓာတ်မှန်ရိုက် စတဲ့ ခေတ်မီကိရိယာတွေနဲ့ ရောဂါရှာဖွေကြည့်တော့လည်း မထူးဘူး။

ဒီအချိန်မှာ သူ့ဆီလာကုသနေတဲ့ လူနာတစ်ယောက်က သူ့မှာ ဆရာရှိတယ်။ ဒီဆရာက တရားတွေပြပေးတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နည်းတွေလည်း သင်ပေးတယ်။ တစ်ခါလောက် ထိုင်ကြည့်ပါလားလို့ ဖိတ်မန္တတကပြုတယ်။ ဂျိုင်းက လိုက်ချင်ပေမယ့် ချက်ချင်း မလိုက်သေးဘဲ ဆိုင်းထားတယ်။ နောက်တစ်ချိန် အဆင်ပြေတော့ လိုက်သွားတယ်။

တရားပြတဲ့ဆရာရဲ့အမည်က ယူနိုစ်ဟတ်တဲ့။ အသက်(၄၆)နှစ်၊ သားသမီးတွေရှိတဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်မပဲ။ ယူနိုစ်ဟာ ကုမ္ပဏီကြီးတွေမှာ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်လုပ်ကိုင်တယ်။ အားတဲ့အချိန်တွေမှာ တရားဆွေးနွေးတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းသင်ပေးတယ်။ ဂန္ဓာရီပညာတွေကိုလည်း ပြောပြတယ်။ ယူနိုစ်က စျင်ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ပေမယ့် အခြားဘာသာများကိုလည်း မပစ်ပယ်ဘူး။ ဟိန္ဒူတွေကိုလည်း ကျွမ်းကျင်တယ်။ ဘယ်တရားကိုမှ အသေမဆုပ်ဘူး။

ဂျိုင်းနဲ့ ယူနိုစ်နဲ့ စတင်တွေ့ဆုံတဲ့အခါ ယူနိုစ်ဆီက ဓာတ်လှိုင်းတွေထွက်နေတယ်။ မေတ္တာဓာတ်လှိုင်းတွေပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်မခွဲခြားတဲ့ မေတ္တာပါ။ မဟာမေတ္တာလို့ ခေါ်ရမယ်ထင်တယ်။ ယူနိုစ်ရဲ့ မေတ္တာဓာတ်လှိုင်းကို ခိုလှုံလိုက်ရတဲ့ဂျိုင်းမှာ အလွန်ပီတိဖြစ်သွားတယ်။ သူ တစ်ခါမှမခံစားဘူးတဲ့ အနာမိသဩဇာမိသမေတ္တာစိတ်တွေ နိုးကြားလာတယ်။ ဒီမေတ္တာဓာတ်လှိုင်းဟာ သူ့ဆီမှာ ထာဝရကိန်းနေတယ်။ ဒီမေတ္တာကထွက်ပေါ်လာတဲ့ ပီတိ (JOY) ကိုနှစ်ခြိုက်လွန်းလို့ သူ့စာအုပ်ကို ဂျိုင်းရဲ့ကျင့်စဉ် (JOY'S WAY) လို့ နာမည်တပ်လိုက်တယ်။ သူ့နာမည်ရင်းကလည်း ဂျိုင်းဖြစ်တော့ ဟန်ကျသွားတာပေါ့။

နောက်တော့ ဂျိုင်းဟာ ယူနိစ်ဆီကို မှန်မှန်သွားတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်တယ်။ ယူနိစ်က တစ်ခါထိုင်ရင် (၂၅) မိနစ် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နည်းကို သင်ပေးတယ်။ ဒီအရင်က ဂျိုင်းဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းမထိုင်ဖူးပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ ယူနိစ်ရဲ့ အရည်အသွေးနဲ့ စိတ်စေတနာကို နားလည်လာပြီး သူ့ရဲ့ တရားဆရာအဖြစ် တင်လိုက်တယ်။

ယူနိစ်က အိပ်မက်အကြောင်းတွေကို ရှင်းပြတယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ အိပ်မက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြရုံမကဘူး၊ သူတစ်ပါးမက်တဲ့အိပ်မက်ကိုလည်း သူမရဲ့အာရုံထူးနဲ့ သိနိုင်သူ၊ နားလည်နိုင်သူပါ။ ဒီလို ယူနိစ်နဲ့ ဆုံတွေ့ပြီး ယူနိစ်ကို ဆရာတင်တာဟာ ၁၉၇၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လအတွင်းက ဖြစ်တယ်။ အသက် (၃၀) ကျော် ကုသရေးလုပ်ငန်း အောင်မြင်နေတဲ့ဂျိုင်းဟာ ယူနိစ်တရားတွေနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတွေထိုင်ရင်းနဲ့ ဘိုးသူတော်ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်သွားတယ်။ ယူနိစ်ဟာ ရှေးဘဝများကတည်းက ဂျိုင်းနဲ့ တရားအတူရှာဖွေတယ်။ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး သစ္စာတရားရှာဖွေရာမှ အပြန်အလှန် ကူညီခဲ့ကြဖူးတယ်ဆိုတာလည်း ယူနိစ်ရော ဂျိုင်းပါ အာရုံထူးတွေနဲ့ သိလာကြတယ်။ သံယောဇဉ်တွေလည်း ခိုင်မြဲလာတယ်။ ဒီဘဝမှာတော့ ဆရာနဲ့ တပည့်သံယောဇဉ်ပေါ့။ ယူနိစ်ဟာ ဂျိုင်းကိုသာမဟုတ်ဘူး၊ အခြားပါရမီရှိသူတွေကိုလည်း တရားဉာဏ်ပွင့်လင်းအောင် ကူညီနေသူ ဖြစ်တယ်။

“ဒါဟာ အပြင်ဘက် အာကာသကဝင်လာတဲ့ ဓာတ်လှိုင်းတွေ၊ မေတ္တာဓာတ်လှိုင်းတွေပဲ။ ဒီဓာတ်လှိုင်းတွေဟာ ဂျိုင်းရဲ့ ချက္ကရထဲကိုဝင်လာပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့သွားလို့ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေကနေ နဒီ၊ နဒီတွေကနေ အာရုံကြောနဲ့ ဂလင်းတွေဆီရောက်သွားတဲ့ အားလှိုင်းတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးလှုပ်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဓာတ်လှိုင်းတွေဟာ လောကီလွန်ဓာတ်လှိုင်းဖြစ်လို့ အလင်းရောင်ထွက်တာ ဖြစ်တယ်။ ဓာတ်လှိုင်းအလင်းဓာတ်ရဲ့ စေ့ဆော်မှုကြောင့် ချက္ကရတွေ လှုပ်သွားတာ၊ ကြွလာတာ။ ဒါကြောင့်မို့ အလင်းနှစ်မျိုးပေါင်းပြီး အလွန်ထူးခြားတဲ့ အလင်းရောင်တွေကိုမြင်ရတာ။ ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ချက္ကရတွေ နိုးကြားလာအောင်၊ နှိုးတဲ့အခါလွယ်ကူအောင် ပဏာမပြင်ဆင်ပေး

တာပါ။ ချက္ကရတွေကို အသင့်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ပေးတာ
ပါ။ နောက်တော့ အသားကျသွားမှာပါ။ ကျွန်မလည်း ဒီလို
ကြုံဖူးတယ်”

ယူနစ်က ရှင်းပြတော့မှ ဂျိုင်းက သူ့အတွေ့အကြုံထူးကို
သဘောပေါက်လာတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ ချက္ကရတွေအကြောင်းလည်း
နားလည်လာတယ်။ ယူနစ်ဟာ ၁၉၇၂ ခုနှစ်မှာ အဆုတ်ရောင်
ရောဂါနဲ့ ကွယ်လွန်သွားတယ်။ ဂျိုင်းနဲ့ (၉) လလောက်ပဲ ဆုံတွေ့
လိုက်ရပေမယ့် ကစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ယုံကြည်မှု၊ လေးစားမှု
သံယောဇဉ်တွေဟာ နောက်ဘဝတွေအထိဆက်သွားမှာပါလို့ ယူနစ်
က ဂျိုင်းကိုပြောထားခဲ့တယ်။

ယူနစ်သေသွားတော့ တရားတွေပြတဲ့ဆရာ၊ တိုင်ပင်ရမယ့်
ဆရာ မရှိတော့ဘူးဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂျိုင်းနားထဲမှာ အသံနဲ့
သင်ကြားပေးတဲ့ဆရာ ပေါ်လာတယ်။ လူဆရာမဟုတ်ဘူး။ ဒီလို
အသံနဲ့သင်ကြားပေးနေတာဟာ ဟိုဘက်ဘဝရောက် ယူနစ်ဆီက
လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဂျိုင်းအတွင်းထဲက ဆရာလို့ခေါ်တယ်။ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းထိုင်ရင်း စိတ်ငြိမ်သက်နေတဲ့အခါမှာ နားအတွင်းကကြားလာ
တာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်သမာဓိအားကောင်းတဲ့အချိန်မှာ ကြားရတာ
ဖြစ်တယ်။ ဟိုပြောဒီပြော တောက်တီးတောက်တဲ့ကိစ္စတွေကို ပြော
တာမဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်မယ်ညာဖြစ်မယ်လို့ ဗေဒင်ဟောသလို
လည်း မဟုတ်ဘူး။ အာရုံခံစားပြီး မေးလိုက်တိုင်းပြောနေတာလည်း
မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် မနောဗေဒင်ဆိုပြီး ဟောစားလို့လည်းရတာ
မဟုတ်ဘူး။

တရားနဲ့ပတ်သက်တာ၊ ကျင့်စဉ်နဲ့ပတ်သက်တာ မှားယွင်း
ရင် သတိပေးတယ်၊ ပြင်ပေးတယ်။ မသိတာကို သိအောင်ညွှန်ကြား
တယ်။ ရှုပ်နေတာတွေ ရှင်းပေးတယ်။ ဝါးတားတားဖြစ်နေတာကို
ပီပြင်လာစေတယ်။ အဝေးတစ်နေရာမှာရှိတဲ့ ဆရာရှင်တစ်ပါးက
ဂျိုင်းရဲ့ မနောဝိညာဉ်ကတစ်ဆင့် ညွှန်ကြားနေတာ၊ စောင့်ရှောက်
နေတာ ဖြစ်တယ်။ မနောဓာတ်ချင်း ဆက်သွယ်ပြီး အတွင်းနားက
ကြားနေရတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အတွင်းနားနဲ့ကြားရဖို့ဆိုတာ သာမန်တရားကျင့်ရုံနဲ့
မရဘူး။ ယူနစ်နဲ့ စတွေ့တဲ့အချိန်မှာ ယူနစ်ရဲ့မေတ္တာလှိုင်းတွေနဲ့

ထုံထားတဲ့ သူမရဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်ကို ခိုလှုံလိုက်ရတော့ အနော
မိသဩမိသမေတ္တာဓာတ်တွေ ဂျိုင်းရဲ့ နှလုံးချက္ကရမှာ ကိန်းသွား
တယ်။ မေတ္တာကိုယ်ရောင်ခြည်ရဲ့ အစွမ်းကြောင့် ဂျိုင်းရဲ့ နှလုံးချက္က
ရဲ့ နှလုံးသွားတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာရှင်တွေက သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့
မေတ္တာလှိုင်းကို တစ်ကိုယ်လုံးတုန်လှုပ်ပြီး ပီတိတွေဝေဖြာသွားတော့
နှလုံးချက္ကရအတွင်းမှာအောင်းနေတဲ့ မဟာမေတ္တာဓာတ်ကြီး ပွင့်
အန်ထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရနိုးကြားမှ မေတ္တာဓာတ်
တွေရှိလာမှာ၊ ထွက်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီမေတ္တာဟာ ခင်မင်သူမို့၊ သားသမီးမို့၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေမို့
ဆိုပြီး ချစ်တဲ့မေတ္တာမျိုး မဟုတ်လား။ ဒီလိုမေတ္တာဟာ Conditional
Love လို့ ခေါ်တယ်။ ဘဝပေးအခြေအနေအရ ချစ်တဲ့စိတ်ပါ။ အစိမ်း
အကျက်မရွေး လူသားချင်းစာနာတဲ့ မေတ္တာမျိုးကို Unconditional
Love လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီလို လူမရွေးဘဲ ချစ်ခင်နိုင်တဲ့ မေတ္တာမျိုးကို
ယူနစ်ရဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်က ရခဲ့တာပါလို့ ဂျိုင်းက အခိုင်အမာ
ယုံကြည်တယ်။

ဒီလို စင်ကြယ်တဲ့၊ မျက်နှာမလိုက်တဲ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေးတဲ့ မဟာ
ကရုဏာမေတ္တာမျိုးပွင့်လာမှ တရားဉာဏ်တွေပွင့်နိုင်တယ်။ ချက္ကရ
တွေ နိုးကြားနိုင်တယ်။ ရောဂါတွေကို ကုသပေးနိုင်တယ်။ မဟိဒ္ဓိ
တန်ခိုးတွေ ရနိုင်တယ်လို့လည်း ဂျိုင်းက ဆိုတယ်။

ဆရာယူနစ်သေပြီး (၂)လအကြာမှာ အတွင်းမှ ဆရာရဲ့ညွှန်
ကြားချက်အရ နံနက်တိုင်း ဘာဝနာပွားတယ်။ လူနာတွေကို လက်
နဲ့သပ်ချပေးပြီး ရောဂါဝေဒနာတွေပျောက်အောင် ကုသပေးတယ်။
လူနာတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိ ချက္ကရနေရာတွေက အပူငွေ့ထွက်နေ
တာကိုလည်း လူနာတွေကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိအောင် လက်တွေ့ပြသနိုင်
ခဲ့တယ်။ ဂျိုင်းရဲ့ လက်ဝါးထဲက ထွက်လာတဲ့ အားလှိုင်းတွေက
လူနာရဲ့ ချက္ကရထဲဝင်သွားပြီး ရောဂါတွေကို ပျောက်စေတာ ဖြစ်
တယ်။

ချက္ကရတွေက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အလင်းရောင်တွေကိုလည်း
မြင်လာတယ်။ ဦးခေါင်း၊ ပခုံး၊ ရင်ဘတ်၊ တံတောင်ဆစ်၊ လက်ဖျား
လက်ဝါးထဲက အလင်းရောင်တွေ ထွက်လာတာကို မြင်ရတယ်။
ဒီနေရာတွေဟာ ချက္ကရတွေရှိတဲ့ နေရာပဲလို့ ဆရာက သင်ပြပေး

တယ်။ လေ့လာခိုင်းတယ်။

ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်တွေမှာ ချက္ကရကြီး (၇) နေရာပဲလို့ဆိုတယ်။ ဂျှိုင်းက ချက္ကရကြီး (၇) နေရာသာမက နေရာပေါင်း (၄၀) လောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေက ထွက်နေတဲ့ အလင်းရောင်တွေကို တွေ့နေရတယ်။ အလင်းရောင်တွေဟာ ချက္ကရကနေပြီး အချို့ရည်သံဘူးလောက်ရှိတဲ့ အလင်းရောင်တန်းကြီး ထွက်နေတာကို ဂျှိုင်းက မြင်ရတယ်။ ရှေးစာဆိုတွေနဲ့ မကိုက်ဘူး။

ရှေးကျမ်းတွေမှာ Spleen ချက္ကရကို မပြဘူး။ ဂျှိုင်းကတော့ ဒီချက္ကရရှိတဲ့နေရာကို မြင်တယ်၊ သိတယ်။ နှလုံးချက္ကရကိုလည်း ရှေးကျမ်းများက နှလုံးသားတည့်တည့် ရင်အုံပေါ်မှာလို့ ပြတယ်။ သူကတော့ ရင်ညွန့်ဗဟိုတည့်တည့်မှာရှိတာကို မြင်ရတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ကျမ်းဂန်တွေဟာ နှစ်ပေါင်းအလွန်ကြာတော့ လက်ကူးလက်ပြောင်းဖြစ်ပြီး ကျန်တာကျန်၊ ပျောက်တာပျောက်ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် လက်တွေ့နဲ့ မကိုက်ညီဘူးဖြစ်သွားတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ တကယ်နိုးသွားသူတွေဟာ သူများပြောပြီးသား ထပ်မပြောဘူး။ ရေးပြီးသား နောက်ယောင်ခံပြီး ထပ်မရေးဘူး။ ဒီလိုအချက်အလက်အသစ်တွေကို သိမြင်ဖော်ထုတ်နိုင်တာပင်လျှင် ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှု သက်သေခံအချက်ဖြစ်နေတယ်။ ခုကောင်ဟာ လိပ်ပြာအဖြစ် ဘဝပြောင်းသွားသလို ကုဏ္ဍလိနီ မြွေနဂါးဓာတ်ကြောင့် သာမန်လူသားဟာ မဟာလူသားအဖြစ် ဘဝပြောင်းသွားမယ်ဆိုပြီး သရုပ်ဖော်ပုံနဲ့ပြထားတယ်။

နားအတွင်းက ဆရာ ကုထုံးသစ်တွေ သင်ပေးတယ်။ ဒီ ကုထုံးကို COMMAND THERAPY စေ့ပိုင်ကုထုံး လို့ ခေါ်တယ်။ 'ပျောက်စေ' လို့ အမိန့်ပေးလိုက်ရင် ရောဂါသည်တွေ ပျောက် သွားတယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ထွက်လို့ စေ့ပိုင်ကုထုံးလို့ မြန်မာဆန်ဆန် ခေါ်ကြည့်လိုက်တာပါ။

ဆရာက လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲကထွက်လာတဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည် AURA တွေကို လေ့လာဖို့ ညွှန်ကြားတယ်။ ဒေါက်တာဂျိုင်းက လူနာ တွေရဲ့ကိုယ်ကထွက်နေတဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်ထွက်တဲ့ နေရာတွေကို လက်နဲ့ စမ်းသပ်ကြည့်တယ်။ အပူငွေ့အပူလှိုင်းရှိသလားလို့ပါ။ ရောင်ခြည်ကို မျက်စိနဲ့မြင်ရပြီး လက်နဲ့စမ်းတော့ အပူငွေ့တွေ့ရ တယ်။ ချက္ကရရှိတဲ့နေရာက ထွက်နေတာပါ။ ဝးချို့ ချက္ကရတွေဟာ တစ်ပေါ၊ နှစ်ပေါလောက်ထိ ထွက်တယ်။ အလင်းနဲ့ အပူငွေ့များများ ထွက်လေ ချက္ကရအားကောင်းလေပါပဲ။

ချက္ကရကထွက်တဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်အလင်းနဲ့ အပူငွေ့သာမ ဘူး။ ချက္ကရမရှိတဲ့ နေရာကလည်း ရောင်ခြည်အားလှိုင်းထွက်တဲ့ နေရာတွေ ရှိတယ်။ ဒီလို အားလှိုင်းမျိုးဟာ လူမှာရောဂါရှိတဲ့နေရာ ကို ပြနေတာ။ ဒါကြောင့် ဒီလို ရောဂါဝေဒနာရှိတဲ့နေရာက ထွက် တဲ့အပူလှိုင်းကို DEATH FIELD မရဏနယ်ရပ်ဝန်းလို့ ခေါ်တယ်။ ရောဂါတွေထွက်လာတာဟာ သေဖို့ကိုညွှန်းနေတာ မဟုတ်လား။ ဒီလို မရဏနယ်ရပ်ဝန်းတွေကို လူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ရှာကြည့်ဖို့

ဆရာက ညွှန်ကြားတယ်။ လူနာ(၅၀၀) လောက်ကို (၅)နှစ်အတွင်း စမ်းသပ်ရှာဖွေ လေ့လာခဲ့ရတယ်။

ဒီလိုနည်းနဲ့ လေ့လာလိုက်တော့ စွမ်းအင်ကောင်းတွေထွက် တဲ့ ချက္ကရတွေအားလုံးကိုလည်း တွေ့ရတယ်။ သေစေသော ရောဂါ ဝေဒနာရှိတဲ့နေရာကိုညွှန်ပြတဲ့ မရဏနယ်ရပ်ဝန်းနေရာတွေကို လည်း တွေ့လာရတယ်။ ဘယ်ရောဂါရရင် ဘယ်နေရာမှာရှိတဲ့ မရဏရပ်ဝန်းနဲ့ဆိုင်တယ်။ မရဏရပ်ဝန်းမှာရှိတဲ့ အားနည်းချက် တွေကို မိမိမှာရှိတဲ့ ပရာဏဓာတ်နဲ့ ဖယ်တန်တာဖယ်၊ ဖြည့်တန်တာ၊ ဖြည့်၊ စုတန်တာစု၊ ခွဲတန်တာခွဲပေးပြီး ရောဂါတွေကို ကုသပေးတာ ပါ။

အဲဒီတော့ ချက္ကရတွေသာမက ကိုယ်ရောင်ခြည်လို့ ခေါ်တဲ့ AURA ကိုလည်း လေ့လာထားရင် မိမိကိုယ်ရောင်ခြည်နဲ့ သူတစ်ပါး ရဲ့ ရောဂါတွေကို ကုသပေးနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်မှာရှိတဲ့ ပရာဏ က အလင်းရောင်ထွက်တယ်။ ဒီအလင်းရောင်ကို ကိုယ်ရောင်ခြည် လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီကိုယ်ရောင်ခြည်ဟာ ပရဏပါပဲ။ ချက္ကရတွေဆီက တစ်ဆင့် ထွက်လာတဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည် သာမန်ပရာဏဓာတ်ထက် စွမ်းအင် ပိုကြီးတယ်။ ပြင်းထန်တယ်၊ ထိရောက်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီပရာဏဓာတ်နဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်ဟာ သက်ရှိ ခန္ဓာကိုယ်ကထွက်လာလို့ ရုရှားသိပ္ပံဆရာတွေက ဇီဝစွမ်းအင် BIOPLASMA လို့ခေါ်တယ်။ အိန္ဒိယကတော့ ပရာဏလို့ခေါ်တယ်။ တရုတ်ကတော့ ချီ (ကီ) အတွင်းအားလို့ ခေါ်တယ်။ ဂျာမန်တွေက အိုဂန်းလို့ ခေါ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်တွေက (VITALITY) အသက်ဇီဝစွမ်း အားလို့ ခေါ်တယ်။ ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက ETHERIC လို့ခေါ်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်ဟာ နာမ်စွမ်းအင်မဟုတ်ဘူး။ ရုပ်ခန္ဓာကထွက်ပေါ်လာ တဲ့ အသက်ဇီဝစွမ်းအင် တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ရုပ်ဇီဝစွမ်း အင်ပါပဲ။

ဒီလို ဇီဝရုပ်စွမ်းအင်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အနှံ့တည်ရှိပြီး သူ့အပိုင်း သူနေရာနဲ့သူ လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ပါတယ်။ ခွဲခြမ်းစိတ် ဖြာကြည့်ရင် -

၁။ ဒီဇီဝစွမ်းအင်နယ်ဟာ လူ့ခန္ဓာရဲ့အောက်ပိုင်းမှာ အား နည်းပြီးတော့ ခန္ဓာအထက်ပိုင်းမှာ အားကောင်းတယ်။

၂။ တချို့လူတွေဟာ လည်ပင်းနားက ဒီဇီဝစွမ်းအင်တွေ အားကောင်းကောင်းနဲ့ ထွက်နေတယ်။ ဒီလို လည်ပင်းနားက ဇီဝ ကိုယ်ရောင်ခြည်တွေ အားကောင်းကောင်းနဲ့ ထွက်နေသူတွေဟာ ပြင်ပက ခန္ဓာကိုယ်ထဲဝင်လာတဲ့ ဓာတ်လှိုင်းတွေ၊ စွမ်းအင်တွေကို သိကြတယ်။ ကိုယ့်ဆီက ထွက်သွားတာကိုလည်း သိတယ်။ အာရုံသိ တွေ ထက်မြက်တယ်။ ဉာဏ်လည်း ထက်မြက်တယ်။ စိတ်စွမ်းအင် လည်း ကောင်းကြတယ်။ အသံဩဇာလည်း ရှိတယ်။

၃။ ချက်တစ်ဝိုက်က ဇီဝစွမ်းအင်ရောင်ခြည်တွေ ထွက်နေ ရင် ဒီလူဟာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုလွယ်တယ်။ သူတစ်ပါးအပေါ် လွှမ်းမိုး ချင်တယ်။

၄။ နဖူးနားက ဇီဝစွမ်းအင်တွေထွက်တဲ့သူဟာ စိတ်စွမ်း ရည်၊ ဓာတ်စွမ်းအင်တွေ အားကောင်းတယ်။ ဉာဏ်ပညာနဲ့လည်း ပြည့်စုံတဲ့လူ ဖြစ်တယ်။

၅။ ဝမ်းဗိုက်အောက်ပိုင်းက ဇီဝရောင်ခြည်အားတွေကောင်း ကောင်းထွက်တဲ့သူဟာ လိင်စွမ်းအင်ကောင်းတယ်။ လိင်စိတ်ကြွ တယ်။

ဒီလို ဇီဝဓာတ်တွေထွက်တဲ့နေရာတွေမှာ ချက္ကရတွေရှိတယ်။ ချက္ကရကတစ်ဆင့်ထွက်လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်ရောင်ခြည်ပါ။ ဘယ်နေရာ က ဒီဇီဝဓာတ်တွေ အားကောင်းကောင်းနဲ့ ထွက်နေသလဲဆိုတာကို ကြည့်ပြီး လူတစ်ယောက်ရဲ့ဝိညာဉ်နဲ့ စိတ်နေသဘောထားကို သိ နိုင်တယ်။

ဒီလို ရုပ်ဇီဝစွမ်းအင်ရယ်၊ ချက္ကရတွေရယ်၊ ချက္ကရတွေ တည် နေပုံနဲ့ စွမ်းအင်တွေကို သူ့ဆရာက ဒေါက်တာဂျွိုင်းကို သင်ကြား ပေးတာ (၅)နှစ်လောက် ကြာတယ်။ ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်လို့ ခေါ်တဲ့ ပရာဏကို ချက္ကရတွေကထုတ်ပြီး လူနာရဲ့ မရဏရပ်ဝန်းကို ပြုပြင် အားသွင်းတဲ့ စေ့ပိုင်ကုထုံးတွေနဲ့ လူနာဝေ့ကိုကုသရင်း လက်တွေ့ လေ့လာခဲ့တာပါ။

၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လဆန်းမှာ ဒေါက်တာဂျွိုင်းဟာ မနက် စောကြီး ဆေးရုံက လူနာတွေကို ကြည့်ရှုကုသတယ်။ ဆရာဝန် စကားနဲ့ပြောရရင် R(1)UND လုပ်တယ်ပေါ့။ တစ်ပတ်လှည့်ပြီး လူနာ တွေကိုကြည့်ပေးလိုက်တာ (၁၀) နာရီလောက်မှာ ပြီးသွားတော့

အိမ်ပြန်ပြီး ခေတ္တအနားယူလိုက်တယ်။ တရားထိုင်ချင်တဲ့စိတ်တွေဟာ အိပ်ရာနီးကတည်းကပေါ်နေတာ။ ဒါကြောင့် တရားထိုင်လိုက်တယ်။

စိတ်ကလေးလည်းငြိမ်သွားရော ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းထဲက အားလှိုင်းကြီး ဆောင့်တက်လာကာ ဝုန်းခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ စိတ်သမာဓိကလည်း ချက်ချင်း အစွမ်းကုန်တက်သွားတယ်။ စိတ်ဟာ ဘယ်လောက်ထိ အစွမ်းကုန် သမာဓိတက်နိုင်သလဲ။ တတ်နိုင်သလောက် အစွမ်းကုန်တက်သွားတယ်။ ဒီအချိန်မှာ 'သမားရိုးကျ ဆရာခန့်ရဲ့ အတွေ့အကြုံရအောင် လေ့ကျင့်မှု ပြီးဆုံးသွားပြီ။ အလွန်လေးနက်တဲ့ လောကတာဝန်တွေကို ဆောင်ရွက်ဖို့ သင့်ဘဝဦးတည်ချက်ကို ပြောင်းရမယ့်အချိန်ရောက်ပြီ' ဆိုတဲ့ ဆရာရဲ့အမိန့်ကို အတွင်းနားနဲ့ ကြားလိုက်ရတယ်။

ဒီလို ဦးတည်ချက်ပြောင်းဖို့အတွက် လက်ရှိဘဝဦးတည်ချက်တွေကို စွန့်လွှတ်ရမယ်။ တစ်ကိုယ်ရေကြီးပွားချမ်းသာမှုကို စွန့်လွှတ်ရမယ်။ လူသားအားလုံးရဲ့ ကြီးမားချမ်းသာမှုကို ဆောင်ရွက်ရမယ်။ ဒီလိုဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ ပထမဆုံး ဖိုင်းဟောင်းဒေသကို သွားရမယ်။ အီဂျစ်၊ အိန္ဒိယ၊ နီပေါ၊ တိဗက်ကို ခရီးထွက်ရမယ်လို့ ဆရာက ညွှန်ကြားတယ်။

ဒေါက်တာဂျွှန်းဟာ ဖိုင်းဟောင်းအရပ်ဒေသဆိုတာ မသိဘူး။ မကြာဖူးဘူး။ စကော့တလန်မှာရှိတဲ့ ဒေသပါ။ သူတော်ကောင်းတရားတွေ လက်တွေ့ကျင့်ကြံနေတဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်ရွာလို့လည်းခေါ်နိုင်ပါတယ်။ အတူလုပ်အတူဝိုင်းစား၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရား လက်ကိုင်ထားပြီးတော့ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနဲ့ ရပ်တည်နေတာပါ။ ဒီဖိုင်းဟောင်းရွာသားတွေဟာ ဘယ်လောက်ရိုးသလဲဆိုရင် သူတို့ဘယ်ဘာသာကိုးကွယ်တယ်၊ ဘယ်ဂိုဏ်းဂဏ အသင်းအဖွဲ့လို့တောင် နာမည်မတပ်ဘူး။ စိုက်ပျိုးရေးပဲလုပ်တယ်။ အသားမစားဘူး။ အသီးအရွက်ပဲစားတယ်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးကူညီတယ်။ မေတ္တာထားတယ်။ အရပ်တကာလှည့်ပြီး ဆေးကုပေးတယ်။ ဂန္ဓာရီဂမ္ဘီရစကားတွေလည်းမပြောဘူး။ လက်တွေ့မေတ္တာ ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို လက်ကိုင်ထားပြီး နေထိုင်ကြသူတွေပါ။

ဒေါက်တာဂျွှန်းဟာ သူ့ဆရာက ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ဖိုင်း

ဟောင်းကို သွားရတော့မယ်ဆိုမှ ဒီရွာဟာကြောင်း လေ့လာသိရှိရတာပါ။ ဂျိုင်းဟာ ဆေးရုံကနေ အလုပ်ထွက်လိုက်တယ်။ ဆေးခန်းလည်း မထိုင်တော့ဘူး။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂတွေပါ ရောင်းချပစ်လိုက်တယ်။ ဆရာဝန်ဘဝနဲ့ ဆေးပညာလောကကိုလည်း စွန့်လိုက်တယ်။ ဇနီးနဲ့သားသမီးကိုလည်း သင့်လျော်တဲ့နေရာပို့ပြီး အမေရိကကာလီဖိုးနီးယားဆေးလောကကို ကျောခိုင်းပြီး ဖိုင်းဟောင်းကို သွားခဲ့တယ်။

ဒီလို ဘဝဟောင်းကို လုံးဝစွန့်လွှတ်ရတာ ဂျိုင်းအဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ နှစ်ရှည်လများ ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ပြီး ရှေ့တက်လမ်းကို မြင်နေရတဲ့ ဆရာဝန်တစ်ဦးရဲ့ဘဝကို စွန့်လွှတ်ဖို့ဆိုတာဟာ သာမန်လူတွေအဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ဆရာ ယူနိုက်နဲ့တွေ့ရတဲ့ အချိန်ကစပြီး ယူနိုက်ဆီကထွက်လာတဲ့ အနာမိသဩဇာမိသ မေတ္တာဓာတ်လှိုင်းကို ခိုလှုံရာမှနေပြီး ဆရာရှင်တွေရဲ့ ကူညီမှုကြောင့် ချက္ကရတွေ စတင်လှုပ်ရှားလာတယ်။ ဘာဝနာတွေ ဆက်တိုက်ပွားလာတဲ့အခါ ချက္ကရတွေ အားကောင်းလာတယ်။ ချက္ကရတွေကို မြင်ရတယ်။ ချက္ကရကထွက်လာတဲ့ ရောင်ခြည်တွေကို မြင်ရတယ်။ ကိုယ်ရောင်ခြည်လို့ခေါ်တဲ့ ဇီဝရောင်ခြည်ကို မြင်လည်းမြင်ရတယ်။ လက်တွေ့လည်း စမ်းကြည့်လို့ရတယ်။ အသုံးချလို့လည်း ရတယ်။ ဒီလို ဒိဋ္ဌဓမ္မအတွေ့အကြုံတွေဆီကရတဲ့ ဟုဗ္ဗာဏ်တွေကြောင့် ဂျိုင်းရဲ့ ဘဝအမြင်ပြောင်းသွားတော့ ဘဝဦးတည်ချက်ကလည်း ပြောင်းမှန်းမသိ ပြောင်းလာတယ်။ ဒီပြောင်းလဲလာမှုကြောင့်သာ လောကီတစ်ကိုယ်ရေကောင်းစားမှုကို စွန့်လွှတ်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ဖိုင်းဟောင်းမှာ သူ့ဆရာက ကုဏ္ဍလိနီနီးတဲ့ကျင့်စဉ်ကို လက်တွေ့သင်ကြားပြသပေးတယ်။ ဖိုင်းဟောင်းမှာ လုပ်စရာရှိတာတွေ ဆောင်ရွက်ပြီးသွားတော့မှ အီဂျစ်ကို သွားတယ်။ အီဂျစ် ပီရမစ်ထဲမှာ တစ်ညလုံး တရားထိုင် ဈာန်ဝင်ပြီး ရှေးဟောင်း အီဂျစ်ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ တွေ့ရတယ်။ ပညာတွေ အတွေ့တူးတွေ ရခဲ့တယ်။ ဒီလို ပီရမစ်ထဲမှာ တရားထိုင်ရင်းနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ဖူးသူတွေ ရှေးကရှိဖူးတယ်။ ဒီလို တွေ့ဖူးသူတွေထဲမှာ နာမည်ကျော် စာရေးဆရာကြီး ပေါလ်ဘရင်တန်လည်း ပါတယ်။ ပေါလ်ဘရင်တန် ပီရမစ်ထဲမှာ တစ်ညလုံး ဘာဝနာပွားရင်းနဲ့ ရှေးနှစ်ပေါင်း

(၃၀၀၀) လောက်က ပေါက်မြောက်အောင်မြင်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ရှေးဟောင်း အီဂျစ်ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တို့တွေနဲ့ ဂန္ဓာရီပညာတွေကိုလည်း လေ့လာခဲ့ရတယ်။ ဒီရှေးဟောင်း အီဂျစ်ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ယနေ့ထိ မသေသေးဘူး။ ရုပ်ထူးနာမ်ထူးနဲ့ ဆက်လက် အသက်ရှင်လျက်ရှိသူတွေလို့ ဆိုပါတယ်။

နောက်ဆက်လက်ပြီး အိန္ဒိယ၊ နီပေါ၊ တိဗက်ဆီကို ဂျွှန်းခရီးဆက်ဘယ်။ အိန္ဒိယမှာ ယောဂီကြီး ဩရိဗင်ဒိုရဲ့ရိပ်သာမှာ တရားထိုင်တယ်။ ပညာတွေရတယ်။ အတွေ့အကြုံထူးတွေ ရတယ်။

ဖိုင်းဟောင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီနွဲ့တဲ့ကျင့်စဉ်ကို သူ့ဆရာက ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ဂျွှန်းကျင့်တယ်။ ပထမဆုံး အဝတ်ဖုံးမထားတဲ့ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ရုပ်ပုံတစ်ခုကို ဂျွှန်း မြင်ရတယ်။ ကောက်ကြောင်းဆွဲလှူရုပ်ပုံထဲမှာ ချက္ကရတွေရှိတဲ့နေရာကို အမှတ်အသားပြုပြီး ပြထားတယ်။ သာမန်အားဖြင့် ချက္ကရကြီး (၇) ခုသာ ပြတယ်။ ခုတော့ ချက္ကရကြီး (၇) ခုသာမက ချက္ကရငယ်တွေပါ ပြထားတယ်။ လူပုံဟာ ခြေနှစ်ဖက်ခွဲရပ်ပြီးတော့ လက်နှစ်ဖက်ကိုလည်း အထက်မြှောက်ထားတယ်။

နှလုံးချက္ကရကစပြီး အောက်ချက်နားရှိတဲ့ ချက္ကရ ဆက်ပြီး ချက်ကနေ ရင်ခေါင်းချက္ကရကို ဆက်တယ်။ ရင်ခေါင်းကနေ ဘယ်ဘက်နံဘေးမှာရှိတဲ့ သရက်ရွက်ချက္ကရဆီ အောက်ဘက်ဆက်၊ ဒီနေရာကနေပြီး အောက်ဘက် လိင်ချက္ကရဆီဆက်၊ လိင်ချက္ကရကနေပြီး အထက်တက်သွား လည်မျိုချက္ကရနဲ့ဆက်၊ လည်မျိုချက္ကရကနေ မြီးညောင်းရိုးချက္ကရဆီ အောက်ဆင်း၊ မြီးညောင်းရိုးချက္ကရကနေပြီး အထက်တက်ကာ နှာရောင်ချက္ကရကိုဆက်သွား၊ နှာရောင်ချက္ကရကနေပြီး တံတောင်ဆစ်ချက္ကရဆီ၊ တစ်ဖန် ဘယ်ဘူး၊ ညာဘူး၊ ညာတံတောင်ဆစ်၊ ငယ်ထိပ်၊ ဘယ်လက်ဝါး၊ ဘယ်ခြေဖဝါး၊ ညာခြေဖဝါး၊ ညာလက်ဝါးမှ နောက်ဆုံး အပြင်ဘက် အာကာသဆီသို့ ဇီဝစွမ်းအင်တွေကို လွှင့်ထုတ်တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်း ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အတွင်းကနေ ပြင်ပကို လွှင့်ထုတ်တာနဲ့ စတင်ပြီး နောက်ဆုံးမှာ အပြင်အာကာသက ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်တွေကို ချက္ကရတစ်ခုချင်းကထုတ်သလို ချက္ကရတစ်ခုချင်းဖြင့် ပြန်သွင်းရန် ဖြစ်တယ်။ ဇီဝစွမ်းအင်များကို ထုတ်လွှင့်ခြင်းနဲ့ စတင်ပြီး နှလုံးချက္ကရ

ဆီ အာကာသဇီဝဓာတ်တွေကို ပြန်သွင်းတာနဲ့ အဆုံးသတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဆရာက စပြီးသင်တဲ့အချိန်မှာ လူရုပ်ပုံနဲ့ ပြပေးတာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်လုပ်ရမှာက မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို အာရုံပြုပြီး ပုံထဲက အတိုင်း ချက္ကရတစ်ခုစီကို အာရုံပြုရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ဇီဝစွမ်းအင်ကို ခရုပတ်ကြောင်လိမ်လွှင့်ထုတ်ပြီး တစ်ခါ ဒီဇီဝစွမ်းအင်တွေ၊ ပရာဏစွမ်းအင်တွေကိုလည်း အာကာသကနေပြီး မိမိကိုယ်ထဲရှိ နှလုံးချက္ကရဆီ ခရုပတ်ပြန်သွင်းရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အရေးပါတဲ့ ချက္ကရကြီးငယ်တွေကို တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်သွယ်ညှိနှိုင်းပေးတာကို ချက္ကရညှိတယ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီလို ချက္ကရညှိထားရင် ကုဏ္ဍလိနီနီးတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ဇီဝစွမ်းအင်ဟာ အောက်ကနေ အထက်ကို တက်သွားတယ်။ အထက်တက်တဲ့အခါ ကျောရိုးရှိချက္ကရကို ဖြတ်သန်းသွားရတယ်။ ချက္ကရတွေညှိမထားရင် ကုဏ္ဍလိနီစီးဝင်တဲ့အခါ အလွယ်တကူ ချောချောမောမောမဖြစ်တော့ဘဲ ထစ်နေတယ်၊ တန့်နေတတ်တယ်။

ဂိုပိကရစ္စနားတို့၊ ကရစ္စနားမူးတီးတို့ ကုဏ္ဍလိနီနီးတဲ့အခါ ပြင်းထန်တဲ့ နာကျင်မှုဝေဒနာကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံစားရတာဟာ ကုဏ္ဍလိနီစီးဟာ ချောချောမောမော မစီးဝင်နိုင်လို့ ခံကြရတာ။ တကယ်ကတော့ ကုဏ္ဍလိနီမနီးကြားခင် လမ်းရှင်းပေးတဲ့ ကျင့်စဉ်ပါပဲ။ ဒီလို ဇီဝစွမ်းအင်တွေဟာ ခရုပတ်ကြောင်လိမ်ထွက်သွားပြီး ခရုပတ်ပြန်ဝင်လို့ ဒီဘာဝနာကျင့်စဉ်ကို ခရုပတ်ဘာဝနာလို့ ဂျှိုင်းက ခေါ်တယ်။

တကယ်တော့ မကြာမီမှာ ကုဏ္ဍလိနီနီးပေးတော့မှာဖြစ်လို့ ကုဏ္ဍလိနီ ပဏာမကျင့်စဉ်ကို ဂျှိုင်းရဲ့ဆရာက ကျင့်ဖို့ ညွှန်ကြားပြသတာပါ။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် တိုင်းမဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကဏ္ဍမှာ ရှယ်လီမက် ကလိန်းရဲ့ စာအုပ်အကြောင်း ရေးထားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးလို့ အရောင်တွေ အလင်းတွေ ထွက်လာတယ်။ စာရေးသူကိုယ်တွေ့ တွေ့ဆုံပြီး ရေးထားတယ်။ ဖတ်လိုက်ရသူတွေအဖို့တော့ အမြင်မ တော် ဆင်တော်နဲ့ ခလောက်ဆိုသလို ဖြစ်သွားတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ဆိုတာ နှစ်ပေါင်းများစွာ လေ့ကျင့်ရတယ်။ ဒီလို လေ့ကျင့်ဖို့အတွက် နည်းပြမယ့်ဆရာ လိုတယ်။ ဒီလို ဆရာကို တောထဲတောင်ထဲ နေရာအနှံ့လိုက်ရှာရတယ်လို့ ကြားဖူးနားဝ သိ ထားကြတယ်။ ခုတော့ ဟောလိဝုဒ်က ညှို့မင်းသမီးက ကုဏ္ဍလိနီနီး ကြားနေပြီဆိုလိုက်တော့ မျက်လုံးပြူးသွားကြတယ်။ မျက်စိရှိလို့သာ စာဖတ်ပြီး သိလိုက်ရတယ်။ ဘဝင်ကတော့မကျ။

တိုင်းမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြတဲ့စာအုပ်ဟာ ရှယ်လီမက်ကလိန်း ရေးတဲ့ အဇ္ဈတ္တခရီး (GOING WITHIN) ဆိုတဲ့ စာအုပ်အကြောင်း ရေးထားတာပါ။ ရှယ်လီမက်ကလိန်းဟာ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်လောက် ကစပြီး စာအုပ်တွေရေးလာတာ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်အထိ (၁၀)အုပ် လောက် ရှိပါတယ်။ ဒီအထဲက အဇ္ဈတ္တခရီးစာအုပ်ဟာ ၁၉၈၉ ခုနှစ်မှာ ထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ စာအုပ်ရဲ့ အတွင်းမျက်နှာဖုံးမှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ယောဂကမ္ပဋ္ဌာန်းထိုင်နေပုံ ချက္ကရကြီး (၇) ခုကို ရုပ်ပုံပေါ်မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ တိုင်းမဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကဏ္ဍမှာ လည်း ဒီအမျိုးသမီးပုံကို ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဒီစာအုပ်ဟာ ရှယ်လီမက်ကလိန်း တရားကျင့်တာရယ်၊ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရတွေအကြောင်း သူမရဲ့ ကိုယ်တွေ့တွေကို ရေးသား ဖော်ပြထားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးနေပါပြီလို့ ဖြောင့်ဖြောင့်စင်းစင်းမရေးဘဲ ခက်က္ကရတွေနီးကြားလို့ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ရုပ်သဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲမှုနဲ့ စိတ်ပြောင်းလဲမှုတွေကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားတယ်။ ဒါကြောင့် လူသိရှင်ကြား ကုဏ္ဍလိနီနီးကြောင်းဝန်ခံသူ ကရစ္စနားမူတီး၊ ဂိုပိကရစ္စနား၊ ဒေါက်တာဂျိုင်းတို့နဲ့ တစ်တန်းတည်းထားရမယ့်သူ ဖြစ်သွားတယ်။ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးက ကုဏ္ဍလိနီနီးသွားတယ်ဆိုတော့ မဆီမဆိုင်မအပ်စပ်လို့ ထင်ရပေမယ့် ရှယ်လီမက်ကလိန်းရဲ့ ဘဝပြောင်းလဲပုံ၊ အသိပြောင်းလဲလာပုံတွေကို လေ့လာကြည့်မှ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာတယ်ဆိုတာကို လက်ခံလာနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ရှယ်လီမက်ကလိန်းဟာ အသက် (၄၀) လောက်မှာ စူပါစတာဖြစ်နေပြီ။ အောင်မြင်မှုသရဖူကိုဆောင်းနေပြီး ဒါရိုက်တာကြီးတွေ၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်တွေနဲ့ တန်းတူဆက်ဆံနိုင်လာပြီ။ ဒီအချိန်မှာပဲ ရှယ်လီမက်ကလိန်းရဲ့ အတွင်းမနောဓာတ်မှာ ဘဝဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်ကစပြီး ဘယ်မှာဆုံးမှာလဲ၊ ငါဘယ်သူလဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးခွန်းတွေထုတ်လာပြီ။ လူ့ဘဝကိုချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ တရားတွေ၊ နက်နဲတဲ့တရားတွေကို သိချင်စိတ်တွေဟာ ဖုံးလို့ဖိလို့မရ အောင်ထွက်လာတယ်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ခရီးထွက်ရတယ်။ အရှေ့တိုင်း၊ အနောက်တိုင်း တိုင်းပြည်အများကြီးကို ထွက်ခဲ့ရတယ်။ ရောက်တဲ့နေရာမှာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေဆီ ချဉ်းကပ်တယ်၊ လေ့လာတယ်။

ကိုယ့်ဘာသာလည်း ခရီးထွက်တယ်။ အပျော်ခရီးမဟုတ်ပါဘူး။ တရားရှာခရီးပါ။ ဒါပေမယ့် တရားရှာနေတယ်လို့ မသိဘူး။ လေ့လာရေးခရီးလို့ ထင်တယ်။ အရှေ့တိုင်းမှာ တရုတ်၊ ဂျပန်၊ အိန္ဒိယ၊ နီပေါ၊ ဘူတန် စတဲ့နေရာတွေ ရောက်တယ်။ ဘူတန်ရောက်စဉ်မှာ ဈာန်တရား လက်တွေ့အောင်မြင်နေတဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့တရားကိုနာခဲ့ရတယ်။ ဆွေးနွေးခဲ့ရတယ်။ ဒီခရီးမှတ်တမ်းကို စာအုပ်ရေးလိုက်တယ်။ DON'T FALL OFF THE MOUNTAINတဲ့။ ဒါဟာ ပထမဆုံး သူမရေးတဲ့ စာအုပ် ဖြစ်တယ်။ ဘူတန်လို့ လူသိနည်းတဲ့တိုင်းပြည်က တရားကျင့်ကြံပုံတွေ၊ သူမရဲ့ အတွေ့အကြုံ

တွေဟာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်။ စာကိုလည်း ရေးတတ်တယ်။ ဒီတော့ ဒီစာအုပ်ဟာ အရောင်းရဆုံးစာအုပ်ဖြစ်သွားတယ်။ စာရေးသူ ရှယ်လီမက်ကလိန်းဟာ စာရေးဆရာတစ်ဦးအဖြစ်သာမက ဂန္ဓာရီ၊ ဂမ္ဘီရတွေကိုပါ နားလည်တတ်ကျွမ်းသူ ဆရာတစ်ဦးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရတယ်။ ဒီစာအုပ်ထွက်လာပြီးနောက် ဟိုအဖွဲ့ ဒီအဖွဲ့ စတဲ့ သမထလိုက်စားသူများ၊ ဂန္ဓာရီလိုက်စားသူများရဲ့ တောင်းဆိုမှုကြောင့် တရားပွဲတွေ၊ လက်တွေ့ တရားစခန်းတွေ၊ တရားဆွေးနွေးတာတွေ လက်မလည်အောင်ဖြစ်သွားတယ်။

စာအုပ်တွေဟာ တရားရှာရာမှာတွေ့ရတဲ့ ကိုယ်တွေ့အဖြစ် အပျက်တွေ၊ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ၊ တရားထူးတွေသာမကဘူး သူမကိုယ်တွေ့ကျင့်စဉ်နဲ့ သူမရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကိုပါ ဘာသာရေးမဖက်ဘဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရေးသားလိုက်တဲ့အခါကျမှ ရှယ်လီမက်ကလိန်းဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးပြီး ချက္ကရတွေ ပွင့်သွားသူပါလားလို့ သိရတယ်။ ဒီလိုသိရတာဟာလည်း နောက်ဆုံး အဇ္ဈတ္တခရီးစာအုပ်ထွက်လာမှ ဖြစ်တယ်။

စောစောပိုင်းတော့ အိန္ဒိယရောက်တဲ့ အခါယောဂကမ္မဋ္ဌာန်းဟဌယောဂတွေကို လေ့ကျင့်တယ်။ ဘူတန်ရောက်ပြီးတော့ ဈာန်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျင့်တယ်။ ဂျပန်ရောက်တော့ ဂျပန်ဆရာတွေ သင်ပြတဲ့ ဈာန်ကမ္မဋ္ဌာန်း လေ့လာတယ်။ ဆွစ်ဇာလန်ရောက်တော့ ဓာတ်စီးသူတွေကိုလေ့လာခဲ့ရတယ်။ ဖိလစ်ပိုင်က စိတ်စွမ်းအင်ကုသမှုတွေ၊ တောင်အမေရိကတိုက်က အလင်းတွေထွက်နေသူတွေ၊ အမေရိကန်မှာ တရုတ်အုပ်စိုက်နဲ့ အကြားအမြင်ရအောင် လုပ်ပေးနိုင်သူတွေနဲ့တွေ့တယ်။ စမ်းသပ်ကြည့်တယ်။ အောင်မြင်တဲ့ဟာ အောင်မြင်တယ်၊ လေ့လာမှတ်သားစရာတွေကို လေ့လာရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ (၇) နှစ်ကြာပြီးမှ ဒီစာအုပ်ကိုရေးတာပါ။

ဒီအတောအတွင်းမှာ သူမဟာ အသားမစားဘူး။ စီးကရက်မသောက်ဘူး။ ချောကလက်၊ ရေခဲမုန့် စတာတွေကိုလည်းမစားဘူး။ ခြိုးခြံတယ်၊ စည်းကမ်းနဲ့စားတယ်၊ စည်းကမ်းနဲ့အိပ်တယ်။ အစစကို သတိတရားလက်ကိုင်ထားပြီးနေတယ်၊ မန္တန်တွေရွတ်တယ်။

ဒီအတောအတွင်းမှာ ဂမ္ဘီရပညာ၊ ဂန္ဓာရီပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့စာအုပ်တွေကို ရှာဖွေဖတ်ရှုတယ်။ ရှေးဟောင်းဂန္ဓာရီပညာနဲ့

ခေတ်သစ်သိပ္ပံသဘောတရား၊ ဒဿနတရားတွေနဲ့ တွဲဖက်လေ့လာ
တဲ့ ခေတ်သစ်စာပေကျမ်းဂန်တွေကိုလည်း မလွတ်တမ်း ဆည်းပူးခဲ့
တယ်။ ဒီစာအုပ်ရေးချိန်မှာ သဘောတရားတွေ၊ လက်တွေ့တွေ
ပါ ရင့်ကျက်နေပါပြီ။ ရှယ်လီရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကျင့်စဉ်ကတော့ ပထမ
ပိုင်းဟာ ကိုယ့်အကြောင်းကို သိအောင်လုပ်တဲ့တရားကို ကျင့်ကြံ
တယ်။ အတွင်းမှာ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းရှိနေတဲ့ မိမိရဲ့ အတ္တနဲ့ မနော
ဓာတ်ကို သိအောင်လုပ်တယ်။ ဒီအခါမှာ လူတွေရဲ့ သဘောမနော၊
သဘောသဘာဝကို နားလည်လာတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိလော့
ဆိုတဲ့ ခေါ်မနီတိအတိုင်း ကျင့်သုံးမှ သူတစ်ပါးကိုရော လောကကိုပါ
သိလာတယ်။

အဲဒါနဲ့တစ်ဆက်တည်း ဘဝအကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ရတာ၊ မိမိရဲ့
ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို မိမိပဲခံစား၊ စံစားရတာ။ ဒီလိုလောဘတွေ၊
ဒေါသတွေ၊ အလိုရမှုက်တွေ၊ မခံချင်စိတ်တွေဟာ မိမိရဲ့တစ်ကိုယ်
ကောင်းဆန်တဲ့အတ္တစိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရတာကိုလည်း တွေ့
မြင်လာတယ်။ ဒီလို တစ်ကိုယ်ကောင်းကိုယ်ကျိုးရှာမှု လွန်ကဲလာ
လို့ လူ့လောကမှာ ပဋိပက္ခတွေ၊ ရန်စောင်မှုတွေ၊ စိုးရိမ်မှုတွေ စတဲ့
အနိဋ္ဌာရုံတွေ ပေါ်ပေါက်လာရတာ ဖြစ်တယ်လို့လည်း နားလည်
ပါတယ်။ ဒီလို ပြဿနာတွေရဲ့ အရင်းအမြစ်ဖြစ်တဲ့ အတ္တကိုယ်ကျိုး
သာကြည့်တဲ့စိတ်ကို ပြုပြင်နိုင်တဲ့အရာဟာ မေတ္တာပဲ ဖြစ်တယ်။
မခွဲခြားတဲ့ မေတ္တာစိတ်သာမွေးရင် အရာရာ ဖြေရှင်းနိုင်တယ်လို့
လည်း သိလာတယ်။

ဒါကြောင့် ရှယ်လီမက်ကလိန်းဟာ အိန္ဒိယယောဂီကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုလည်း ကျင့်တယ်။ ဈာန်ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း မှီတွယ်ထားပါတယ်။
မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းလည်း ပဓာနကမ္မဋ္ဌာန်းအဖြစ် ကျင့်ကြံပါတယ်။
ဂီတသံကိုလည်း အာရုံပြု ဘာဝနာပွားတယ်။ အရောင်အဆင်း၊
အလင်းတွေကို အာရုံပြုတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း လေ့ကျင့်တယ်။
သူ့နေရာ၊ သူ့အချိန်နဲ့သူ အမျိုးမျိုး ကျင့်ကြည့်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ
အတူတူပဲလို့ သဘောပေါက်လာတယ်။ စောစောပိုင်းမှာတော့
ကိုယ့်ဝါသနာပါရမီနဲ့ သင့်တော်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကျင့်တယ်။ အဆင့်
မြင့်လာတော့မှ မေတ္တာကိုအခြေခံတဲ့ အရူပဈာန်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကျင့်
နိုင်လာတယ်။

ဒီအဆင့်ရောက်ရှိလာတဲ့အခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့် နီးကြားလာတဲ့ချက္ကရတွေက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အရောင်အဆင်းတွေကို မြင်လာရတယ်။ ချက္ကရတွေကို မြင်လာရတယ်။ ရှေးဟောင်း အိန္ဒိယစာပေကျမ်းဂန်များမှာ ရေးသားထားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရတွေဟာ တကယ်အမှန်ရှိနေပါသလား၊ ဒီချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာလည်း ရုပ်ခန္ဓာကိုသာမက စိတ်နဲ့ဝိညာဉ်ကိုပါ ပြောင်းလဲစေပါကလားလို့ လက်တွေ့ သိမြင်လာရတယ်။

ချက္ကရ (၇) ခုဟာ ဂလင်း (၇) ခုနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ဂလင်း (၇) ခုဟာ ကမ္မဇီဝဗေဒအရ ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။

ရုပ်ကြမ်းခန္ဓာနဲ့ ရုပ်ခန္ဓာတို့ဟာလည်း ဆက်စပ်နေတယ်။ လူသားဟာ ဒီဆက်စပ်မှုတွေ သဟဇာတဖြစ်ပြီး ဟန်ချက်ညီမှု ရုပ်ခန္ဓာကျန်းမာရေးနဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေ ပုံမှန်အားကောင်းလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ဆက်စပ်မှုတွေ လျော့ရဲလာရင် ကိုယ်ကျန်းမာရေး၊ စိတ်ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်လာမယ်။ တရားဉာဏ်တွေလည်း ပိတ်ဆို့သွားနိုင်တယ်လို့ ရှယ်လီမက်ကလိန်းက ဆိုတယ်။ ဒီလို ဆက်စပ်မှုသဟဇာတကို သူ့အရင်က ချက္ကရနိုးသွားသူတွေက ရှယ်လီလောက် တိတိကျကျ မပြောခဲ့ကြဘူး။

ချက္ကရရဲ့တာဝန်ဟာ ဆက်စပ်ပေးဖို့နဲ့ ဝိညာဉ်နဲ့ ဆက်သွယ်မှုကို ထိန်းချုပ်ပေးဖို့ပဲ။ ဆက်စပ်တယ် ဆိုတာဟာ ပြင်ပက ဝင်ရောက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို မိမိခန္ဓာအတွင်း ဝင်ရောက်နိုင်အောင် ဆက်စပ်ပေးဖို့ရယ်၊ မိမိရဲ့စွမ်းအင်တွေကို ပြင်ပဆီ ထုတ်လွှင့်တဲ့အခါ ချက္ကရကတစ်ဆင့် ဆက်စပ်ထုတ်ပေးတဲ့ တာဝန်တွေဖြစ်တယ်။ လူဟာ သူရဲ့ဝိညာဉ်နဲ့ သာမန်အားဖြင့် မဆက်သွယ်နိုင်ပါဘူး။ ချက္ကရတွေ အားကောင်းလာမှသာ ချက္ကရကတစ်ဆင့် မိမိမနောဝိညာဉ်နဲ့သာမက အခြားဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေနဲ့ပါ ဆက်သွယ်နိုင်တာဖြစ်တယ်။

အာကာသထဲကနေပြီး ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်တွေ သွန်းလောင်းနေတယ်။ ဒီစွမ်းအင်တွေကို လူက ခံယူတဲ့အခါ မိမိရဲ့ ချက္ကရများက တစ်ဆင့်သာ ခံယူနိုင်တယ်။ အာကာသဇီဝစွမ်းအင်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီပါပဲ။ ဒီဇီဝဓာတ်အာကာသကုဏ္ဍလိနီဟာ လူရဲ့မြီးညောင်းရိုးထိပ်

က မူလချက္ကရထဲ စီးဝင်သွားတဲ့အခါ လူ့ခန္ဓာထဲရှိ အတွင်းဇီဝဓာတ်
ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ အာကာသကလာတဲ့ ပြင်ပဇီဝဓာတ်ကုဏ္ဍလိနီတို့
ပေါင်းစပ်သွားတာကို ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားတယ်လို့ ခေါ်တာပါ။ နိုး
ကြားလာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ မူလချက္ကရကနေပြီး အထက်ကို ကျော
ရိုးတစ်လျှောက်ရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီတက်သွားပြီး နောက်ဆုံးငယ်ထိပ်
မှာရှိတဲ့ချက္ကရထဲ ရောက်သွားတာဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှုခရီးစဉ်
ပြီးသွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဇီဝစွမ်းအင်ဖြစ်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့စွမ်းအင်
ကြောင့် ချက္ကရတွေဟာ လှုပ်ရှား နိုးကြားသွားတယ်။ လည်ပတ်မှု
အရှိန်အဟုန် ပြင်းထန်လာတယ်။ ပြင်ပအာရုံတွေ၊ စွမ်းအင်တွေ
ဟာ ဒီလို အရှိန်အဟုန်ပြင်းပြင်းနဲ့ လည်ပတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ ချက္ကရ
ကတစ်ဆင့်သာ ဝင်ရောက်လာနိုင်လို့ ရုပ်စွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်၊
ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေ ဝင်လာနိုင်တာဖြစ်တယ်လို့ ရှယ်လီမက်ကလိန်း
က ဆိုပါတယ်။

သက္ကတရှေးဟောင်းကုဏ္ဍလိနီကျမ်းတွေမှာ သူမရဲ့ရုပ်ခန္ဓာ
ကိုယ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီလောက်သာ ဖော်ပြကြပါတယ်။
အာကာသကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို ရှယ်လီမက်ကလိန်း သိနေတာ
ဟာ စာထဲကမဟုတ်ဘဲ သူမရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အသိအမြင်သာ ဖြစ်နိုင်ပါ
တယ်။ ဒီလို နက်နဲလှတဲ့ ဂမ္ဘီရနိယာမတွေကို ကုဏ္ဍလိနီနိုးသူတွေ
သာ ဈာန်သမာပတ်နဲ့ သိနိုင်ပါတယ်။

ချက္ကရသုတေသီ လိဘိတာ

ခရစ္စနားမူးတီး၊ ဂိုပိကရစ္စနား၊ ဒေါက်တာဂျိုင်း၊ ရုပ်ရှင်မင်း
သမီး ရှယ်လီမက်ကလိန်းတို့ဟာ သူတို့မှာ ကုဏ္ဍလိနီနီးနေပါတယ်
ဆိုပြီး ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတဲ့အခါတွေ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ပြော
ပြကြတယ်။

သူတို့လေးဦးဟာ လက်တွေ့သမားတွေ၊ ကိုယ်တွေ့သမား
တွေ ဖြစ်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ လေးစားလောက်သူများ ဖြစ်ပေမယ့်
သူနေသီတွေတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီနီး ချက္ကရတွေကို စာတွေ့
ငါတွေ့ လေ့လာသုတေသနပြုကြသူတွေ မဟုတ်ဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီနီးပတ်သက်ပြီး လေ့လာသုတေသနပြုသူ နှစ်ဦးပဲ
ရှိတယ်။ တစ်ဦးကတော့ ဟိန္ဒူဆရာဝန် ဒေါက်တာရေလီ ဖြစ်တယ်။
သူက ဆရာဝန်ဆိုတော့ ခန္ဓာဗေဒနဲ့ ဇီဝကမ္မဗေဒပညာရပ်တွေကို
တတ်သိနားလည်သူ ဖြစ်တယ်။ ရှေးရိုးဟိန္ဒူအစဉ်အလာအရ ကုဏ္ဍ
လိနီရှိတယ်ဆိုတာကို ခန္ဓာဗေဒနည်း၊ ဇီဝကမ္မဗေဒနည်းတွေနဲ့ လူ့
ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဘယ်နေရာမှာရှိသလဲလို့ ရှာဖွေ
လေ့လာတယ်။ သုတေသနပြုတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ လူရဲ့ဦးနှောက်
ထဲမှာရှိတဲ့ ဒဿမဗေဒဂတ်အာရုံကြောမှာ ရှိတယ် လို့ ကောက်ချက်ချ
တယ်။ ဒီလို လေ့လာတာကို MYSTERIOUS KUNDALINI ဆိုတဲ့
ကျမ်းတစ်စောင်ရေးတယ်။ ဒီကျမ်းကို ဦးစံဝင်းက ကုဏ္ဍလိနီ ဆိုတဲ့
နာမည်နဲ့ ဘာသာပြန်ခဲ့လို့ စာပေဗိမာန်စာပေဆုတောင် ရခဲ့တယ်။

ဒေါက်တာရေလီရဲ့ အဲဒီကျမ်းဟာ ခေတ်စားသွားလို့ အကြိမ်
 ကြိမ်ပုံနှိပ်ရတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ရှေးဟောင်းပညာရပ်ကို ခေတ်
 သိပုံနည်းနဲ့ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ တကယ်ရှိကြောင်း
 သက်သေပြခဲ့လို့ လူကြိုက်များသွားတာပါ။ ရှေးဟောင်း သက္ကတ
 ကျမ်းတွေမှာသာဖော်ပြခဲ့ပြီး သိပ္ပံပညာနဲ့ယှဉ်ဖက်ပြီး လေ့လာ
 သုတေသနပြုတဲ့ကျမ်းမျိုး မပေါ်ပေါက်မီ ကနဦးဆုံးကျမ်းဖြစ်လို့
 လည်း ပိုမိုကျော်ကြားသွားတာဖြစ်တယ်။ ဒီစာအုပ်အကြောင်းကို
 လည်း စောစောပိုင်းက တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပေမယ့် ဒေါက်တာရေလီလို
 သုတေသနပြုသူတစ်ဦးအကြောင်း ရေးရတော့မယ်ဆိုတော့ နှိုင်း
 ယှဉ်စရာကျမ်းအဖြစ် ပြန်ပြီးညွှန်းရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒေါက်တာရေလီလို ကုဏ္ဍလိနီကို သုတေသနပြုသူတစ်ဦး
 ကတော့ အင်္ဂလန်မှ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး စီဒဗလျူလိဘိတာပါ။
 လိဘိတာဟာ ချက္ကရဆိုတဲ့ကျမ်းကို ၁၉၂၇ ခုနှစ်က ရေးသား ထုတ်
 ဝေတာ နောက်တပ် အကြိမ်ကြိမ် ပုံနှိပ်ရတယ်။ အကြိမ် (၂၀)
 လောက် ရှိသွားပြီ ဖြစ်တယ်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ ဒေါက်တာရေလီရဲ့ ကျမ်းဟာလည်း
 အကြိမ်ပေါင်းတစ်ဒါဇင်ကျော် ပုံနှိပ်ရတယ်။ ဒီကျမ်းနှစ်စောင်စလုံး
 ဟာ လူကြိုက်များနေလို့ ဆက်လက်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနေဆဲပါ။ ဒေါက်
 တာရေလီရဲ့ကျမ်းကို ခေတ်ပညာတတ်တွေက စိတ်ဝင်တစား ဖတ်
 ကြသလို လိဘိတာရဲ့ ချက္ကရကျမ်းကိုလည်း ဂန္ဓာရီပညာလေ့လာသူ
 တွေ၊ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေက တလေးတစား လေ့လာနေကြဆဲပဲ။

ခြားနားချက်ကတော့ ဒေါက်တာရေလီရဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကျမ်း
 ဟာ ရှေးဟောင်းသက္ကတကျမ်းတွေရဲ့ ခေတ်သစ်ဆေးပညာကို
 ယှဉ်တွဲပြီး သုတေသနပြုထားတာ ဖြစ်တယ်။ လိဘိတာရဲ့ ချက္ကရ
 ကျမ်းကတော့ ရှေးဟောင်းသက္ကတကျမ်းလာ အဆိုအမိန့်တွေနဲ့
 သူ့ရဲ့ ကိုယ်တွေ့တွေကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာထားတာ ဖြစ်တယ်။ သူ
 ရဲ့ ကိုယ်တွေ့တွေဆိုတာက သာမန်အာရုံငါးပါးနဲ့တွေ့တဲ့ ကိုယ်
 တွေ့တွင်မကဘူး။ လိဘိတာဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးပြီး အာရုံထူးတွေ၊
 အမြင်ထူးတွေ မြင်နိုင်သိနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ ဒီလို အာရုံထူး၊ အမြင်ထူး
 တွေကို အဘိညာဉ်လို့ခေါ်မလား မသိဘူး။

လိဘိတာဟာ သူ့ရဲ့ အာရုံထူး၊ အမြင်ထူး၊ ဉာဏ်ထူးတွေနဲ့

သုတေသနပြုတဲ့ကျမ်းဟာ အခုပြောတဲ့ ချက္ကရကျမ်းတွင် မကပါဘူး။ OCCULT CHEMISTRY ခေါ် ဂန္ထိရူပဗေဒကျမ်းရယ်၊ ဂန္ထိရအပြင် ဆိုတဲ့ ကျမ်းရယ်၊ မြင်ရတဲ့လူနဲ့ မမြင်ရတဲ့လူဆိုတဲ့ ကျမ်းရယ်၊ ဆရာရှင်နဲ့ သူကျင့်စဉ်ဆိုတဲ့ ကျမ်းရယ်၊ အဇ္ဈတ္တလူဘဝဆိုတဲ့ ကျမ်းရယ်၊ ဒီပြင်ကျမ်းတွေရယ် အများကြီးပါ။ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဒီလို အာရုံထူး၊ အမြင်ထူး၊ ဉာဏ်ထူးတွေနဲ့ သုတေသနလုပ်ပြီး ကျမ်းတွေ အများကြီး ရေးသားခဲ့သူပါ။

လိဘိတာရေးခဲ့တဲ့ ကျမ်းတွေအကြောင်း ဖောက်သည်ချရမယ်ဆိုရင်တောင် ကျမ်းတစ်ကျမ်း ဖြစ်လောက်တယ်။ သူရေးတဲ့ ချက္ကရကျမ်းဟာ အာရုံထူးတွေ၊ အမြင်ထူးတွေနဲ့ မြင်ရတဲ့ချက္ကရအကြောင်းတွေပါ။ ကုဏ္ဍလိနီနီးလာရင် ကျောမြှောင်နိုးတစ်လျှောက်ရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီ တက်သွားတယ်။ ချက္ကရတွေကို နိုးကြားစေတယ်။ အင်အားကောင်းစေတယ်။ အရှိန်အဟုန်မြှင့်ပေးတယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီဟာ ချက္ကရတွေအတွင်း စီးဝင်သွားတဲ့အခါ ချက္ကရတွေမှာ ပြောင်းလဲသွားတဲ့ အခြေအနေ၊ တိုးတက်လာတဲ့ အရည်အသွေးနဲ့ ဘယ်လိုအသုံးချမလဲဆိုတာတွေကို အကြိမ်ကြိမ် သုတေသနလုပ်ပြီး သေချာမှရေးတဲ့ကျမ်းပါ။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီကို စိတ်ဝင်စားတဲ့သူတွေ၊ ဂန္ဓာရီသမားတွေ၊ သမထသမားတွေ ယနေ့ထိ လက်စွဲပြုရတဲ့ကျမ်းပါ။

လိဘိတာဟာ အင်္ဂလန်ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးပါ။ သူဟာ သီအိုဆိုဖီအသင်း ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အေပီဆင်းနက်ရဲ့ အန္တေဝါသီကဗုဒ္ဓဘာသာစာအုပ်ကို ဖတ်မိရာမှ အေပီဆင်းနက်နဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်သွားတယ်။ အေပီဆင်းနက်ဟာ ဟိမဝန္တာမှာရှိတဲ့ဆရာရှင်တို့ဆီက ဂန္ထိရနည်းနဲ့ပေးပို့တဲ့ စာအစောင်ပေါင်း (၄၀၀) လောက် ရထားသူ ဖြစ်တယ်။ ဂန္ထိရနည်းဆိုတာက ဆင်းနက် မေးလိုတဲ့ မေးခွန်းတွေကို မဒမ်ဘလာဗက်စကီကတစ်ဆင့် ဆရာရှင်တွေဆီပို့ရတယ်။ စာကို စားပွဲပေါ်ဖြစ်စေ၊ ဘုရားဆောင်ပေါ်ဖြစ်စေ တင်ထားရင် စာဟာ ခဏအကြာမှာ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဟိမဝန္တာဆရာရှင်တွေဆီ ရောက်သွားတယ်။ ဆရာရှင်တွေက စာရပြီး တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက်အကြာမှာ ပြန်စာတွေကို ဒီလို ဂန္ထိရနည်းနဲ့ပဲ ပြန်ပို့ပေးတယ်။

တစ်ခါက လူလေးငါးဦးလောက် စားပွဲမှာ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေစဉ် မှာ မဒမ်ဘာဗက်စကီဆီ မိုးခိုးငွေဖြူဖြူလေး ရောက်လာပြီး မဒမ်ဘာဗက်စကီက လက်ဖြန့်ပြီးယူလိုက်တဲ့အခါမှာ စာရွက် ခေါက်ကလေး ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီစာဟာ ဆင်းနက်မေးခွန်းတွေကို ဖြေကြားထားတဲ့စာပါ။ မေးခွန်းတွေက ဘာသာရေးနဲ့ဆိုင်တာတွေ၊ ဒဿနနဲ့ဆိုင်တာတွေ၊ သိအိုဆိုဖီတရားနဲ့ ဆိုင်တာတွေပါ။ ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာကိစ္စတွေ မပါဘူး။ ဒီလို ဆရာရှင်တွေရဲ့ ပြန်စာအစောင် (၄၀၀) လောက် ရှိမယ်။ ဒီပြန်စာတွေကို ဆရာရှင်တို့ပြန်စာများ (MAHATMA LETTERS) အမည်နဲ့ စာအုပ်ထုတ်ထားတယ်။ မူရင်း စာမူတွေကို ဆင်းနက်ကွယ်လွန်သွားတဲ့အခါ ဆင်းနက်ရဲ့နန္ဒာအ တိုင်း လန်ဒန်ပြတိုက်ကို လှူဒါန်းထားခဲ့တာကို ယနေ့ထိ လန်ဒန်မြို့ ဆီယမ်မှာ တွေ့နိုင်ပါသေးတယ်။

အဲဒီ ဆရာရှင်တို့ ပြန်စာတွေထဲက အဘိညာဉ်နဲ့ ပတ်သက် တဲ့စာတွေကို ရွေးချယ်စုပေါင်းပြီးတော့ (OCCULT WORLD) ဂမ္ဘီရ လောက အမည်နဲ့ ဆင်းနက်က စာအုပ်ထုတ်လိုက်တာ အနောက် ပိုင်းမှာ ဥက္ကောဒေယျ ဖြစ်သွားတယ်။ အကြိမ်ကြိမ် ပုံနှိပ်ရတယ်။ နောက်တစ်အုပ်က ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ပတ်သက်တဲ့စာတွေကို စုပေါင်းပြီး (ESOTERIC BUDDHISM) အန္တေဝါသိကဗုဒ္ဓဘာသာ နာမည်နဲ့ စာအုပ်ထုတ်ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ကို လိဘိတာကဖတ်ရပြီး ဒီစာအုပ် ပါ အချက်အလက်တွေကို မေးမြန်းဖို့ ဆင်းနက်ဆီ သွားတော့တာ။

ဆင်းနက်နဲ့တွေ့ပြီးတော့ လိဘိတာက ဆရာရှင်တွေဆီကို စာရေးပြီး မေးခွန်းတွေထုတ်တယ်။ ဆင်းနက်လုပ် ဂမ္ဘီရနည်းနဲ့စာပို့ ပြီး ဂမ္ဘီရနည်းနဲ့ စာပြန်တာဖြစ်တယ်။ လိဘိတာဟာ အန္တေဝါသိ ကဗုဒ္ဓဘာသာကို လက်တွေ့ ဆက်လက်လေ့လာချင်ရင် အိန္ဒိယမှာ ရှိတဲ့ သိအိုဆိုဖီဌာနချုပ်ကို လာခဲ့ပါ။ သိရပါစေမယ်လို့ စာပြန်တဲ့ အခါ လိဘိတာဟာ တစ်ချိုးတည်း အိန္ဒိယကို လိုက်သွားတယ်။ အင်္ဂလန်ကနေ အိန္ဒိယကိုပြန်မယ့် မဒမ်ဘာဗက်စကီနဲ့အတူ ရေ ကြောင်းခရီးနဲ့သွားတာ ဖြစ်တယ်။

အိန္ဒိယပြည်၊ မဒရပ်ပြည်နယ်၊ အဒ္ဓယာမြို့မှာရှိတဲ့ သိအိုဆိုဖီ ဌာနချုပ်ရောက်တော့ ဆရာရှင်တွေရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကျင့် စဉ်တွေကျင့်တယ်။ အသင်းဝင်တယ်။ သရီလင်္ကာမှာရှိတဲ့ သုခမင်္ဂလ

ဆရာတော်ထံမယ် သရဏဂုံတည်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် ခံယူတယ်။ အင်္ဂလန်လိုတိုင်းပြည်ကြီးက ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက လူသိရှင်ကြား ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကူးပြောင်းတာဟာ အဲဒီခေတ်က သတင်းထူးသတင်းဆန်းကြီးဖြစ်လို့ အိန္ဒိယနဲ့ သီရိလင်္ကာမှာ အတော်ဂယက်ရိုက်သွားတယ်။ ဒီဂယက်ဟာ မြန်မာပြည်ကိုရောက်လာလို့ သီပေါမင်းက ကာနယ်အောင်ကော့နဲ့ လိဘိတာကို မြန်မာပြည်လာဖို့ ဖိတ်ကြားလိုက်ရတယ်။

ကာနယ်အောင်ကော့ဟာ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာပြုဖြစ်လို့ဖိတ်တာပါ။ လိဘိတာက အောင်ကော့ရဲ့ နောက်လိုက်လက်ထောက်ပါ။ ကာနယ်အောင်ကော့နဲ့ လိဘိတာဟာ မြန်မာပြည်ကို ၁၈၈၅ ခုနှစ်မှာ ရောက်လာပြီး ပန်းဆိုးတန်းထိပ်က မောင်ထွန်းအောင်အိမ်မှာ တည်းခိုပါတယ်။ တရားပွဲတွေ ကျင်းပဟောပြောပါတယ်။ ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်မှာလည်း ဟောတယ်။ မျက်နှာဖြူတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာတရားဟောတော့ အထူးအဆန်းဖြစ်ပြီး ပရိသတ် စည်ကားတာပေါ့။

လိဘိတာက သီအိုဆိုဖီအသင်းကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်တယ်။ ယောဂကျင့်စဉ်တွေလည်း နေ့စဉ် မှန်မှန်ကျင့်တယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကိုလည်း သီရိလင်္ကာပြည်၊ အိန္ဒိယပြည်၊ မြန်မာပြည်မှာ လုပ်နေတော့ ဆရာရှင်တွေက သူ့ကို ကုဏ္ဍလိနီနီးတဲ့ကျင့်စဉ် ညွှန်ကြားပေးတယ်။ ရက်ပေါင်း (၄၃) ရက်ကျင့်စဉ်ဖြစ်တယ်။ (၄၃) ရက် ပြည့်ခါနီးမှာ ဆရာရှင်ကိုယ်တိုင်က လာရောက်ပြီး ဖွင့်ပေးသွားတယ်။ ဒီလို ဖွင့်ပေးတာကို လိဘိတာက ဟောဒီလို မှတ်ချက်ရေးထားတယ်။

“ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးရဲ့ ဦးနှောက်ထဲရှိတဲ့ အာရုံကြောတွေ၊ နဒီကြောတွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းတချို့ ပိတ်နေလို့ ဖွင့်ပေးရတယ်။ စီးကြောင်းတွေမှာ ပိတ်ဆို့နေတဲ့ အတားအဆီးတွေကို ဖယ်ရှားပေးတယ်။ အာရုံကြောဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းတွေ ကောင်းသွားတယ်။ အာရုံတွေ ကြည်လင်ပြတ်သားလာတယ်။ အာရုံထူးအမြင်ထူးတွေကို တွေ့မြင်လာရတယ်။ သမာဓိနဲ့ရောက်သွားတဲ့နတ်ပြည်မှာ နတ်ပြည်ရဲ့ ရှုခင်းတွေ၊ အရောင်အ

သွေးတွေ၊ အသံတွေကို လူစိတ်မပျောက်ဘဲ တွေ့မြင်ခံစားရတယ်။ မေ့မြောပြီးရောက်သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ သိစိတ်အပြည့်နဲ့ တွေ့ကြုံခံစားရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီကျင့်စဉ်ပြီးဆုံးတဲ့ နေ့ကမပြီး နိုးနေစဉ်သိတဲ့အသံ၊ သတိနဲ့ အိပ်ပျော်နေစဉ်မှာ ရှိတဲ့ အသံသတိဟာ တစ်ဆက်တည်း အပြတ်မရှိ သိနေတယ်။ အိပ်ပျော်တာနဲ့ နိုးနေတာဟာ အပြတ်မရှိ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်နေတယ်”

လိဘိတာဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်ဖြင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးသွားပြီး အာရုံထူးအမြင်ထူးများကို ရရှိသွားတယ်။ ယင်းအမြင်အာရုံထူးတို့ကို အသုံးပြုပြီး ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ တံခါးပေါက်များ ဖြစ်တဲ့ ချက္ကရများရဲ့သဘာဝကို လေ့လာတယ်။ ဒီလို လေ့လာသော အခါ ရှေးဟောင်းသက္ကတကျမ်းဂန်များနဲ့ ယှဉ်တွဲလေ့လာတယ်။

နတ်ဘုံ၊ နတ်ပြည်၊ နတ်သမာဓိကိုလည်း အပိုင်ရရှိထားလို့ နတ်ပြည်နတ်ဘုံကိုလည်း လေ့လာတယ်။ ဒီလို နတ်ပြည်နတ်ဘုံသဘာဝကို အာရုံထူးနဲ့ မြင်နိုင်၊ သိနိုင်လို့ ဒီလိုအာရုံထူးနဲ့ မြင်သိရသမျှကို (ASTRAL PLANE) နတ်ဘုံ ဆိုတဲ့ စာအုပ်ရေးသားတယ်။

ရူပဗြဟ္မာဘုံကိုလည်း မြင်နိုင်သိနိုင်လို့ (MENTAL PLANE) ဗြဟ္မာဘုံ ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို အာရုံထူးနဲ့ တွေ့မြင်ရ၍ ရေးသားပြန်တယ်။

အထူးခြားဆုံးကတော့ အဲဒီခေတ်က ဘုရားလောင်းလို့ ကျော်ကြားနေတဲ့ ခရစ္စနားမူးတီးရဲ့ ရှေးဘဝ (၄၉) ဘဝကို အမြင်အာရုံထူးနဲ့ ရှုမြင်ပြီး ရေးသားတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် (၂၀,၀၀၀) လောက် ကျောက်ခေတ်လူသားဘဝကစပြီး ခရစ္စနားမူးတီးဟာ ဘယ်လိုပါရမီတွေကို တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝဖြည့်ခဲ့ရတယ်။ ဘဝဝတ်ခွာမှာ ဗုဒ္ဓပွင့်ချိန်နဲ့ကြုံကြိုက်လို့ ဗုဒ္ဓရဲ့တပည့်သာဝက ဖြစ်ခဲ့ရဖူးတယ် ဆိုတာလည်း ပါတယ်။ ခရစ္စနားမူးတီး (၁၀) နှစ်သားအရွယ်က ကလေးသဘာဝ ကစားမြူးထူးနေတဲ့ ခရစ္စနားမူးတီးရဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်ကို လိဘိတာမြင်လိုက်တာနဲ့ ဒီကလေးဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပါရမီထူးရှိတယ်။ ဘုရားလောင်းဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုပြီး မွေးစားလိုက်ပါတယ်။ အခုအချိန်မှာ ခရစ္စနားမူးတီးလည်း မရှိတော့၊ ကွယ်လွန်သွားပြီ။ လိဘိတာလည်း မရှိတော့၊ ကွယ်လွန်သွားကြပြီဖြစ်လို့ လိဘိတာရဲ့

အာရုံထူးအမြင်ဟာ ဘယ်လောက်မှန်ကန်တယ်၊ မမှန်ဘူးဆိုတာ ချင့်ချိန်လို့ရပြီ ဖြစ်တယ်။

ခရစ္စနားမူးတီးဟာ ဘုရားလောင်းမဖြစ်ဘဲ ထူးခြားတဲ့ ဒဿနဆရာ၊ တရားထူးတွေဟောတဲ့ ဓမ္မကထိက၊ ဖြူစင်တဲ့ကိုယ် ကျင့်တရားကို သေတစ်ပန်သက်တစ်ဆုံး ဆောက်တည်သွားသူအ ဖြစ် တွေ့မြင်ရတယ်။ အရင်ကရှိပြီးသား အယူဝါဒတွေ၊ အစွဲတွေကို တိုက်ဖျက်သွားသူအဖြစ် သမိုင်းတွင်ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ ဒါတွေကို ထောက်ရင် ခရစ္စနားမူးတီးဟာ သာမန်လူမဟုတ်ဘဲ ပါရမီထူးတွေ ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။

ဧက(၅၀၀)လောက်ရှိတဲ့မြေပေါ် ဆောက်ထားတဲ့ ရဲတိုက် ကြီးတွေကို လှူကြတယ်။ ငွေတွေ၊ ကားတွေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို သူ့ကို ပရိသတ်ကလှူတယ်။ ခရစ္စနားမူးတီးက ဒါတွေအားလုံးကို လိုအပ်တဲ့နေရာတွေ၊ အသင်းအဖွဲ့တွေဆီ ပြန်လှူလိုက်တယ်။ ခရစ္စနားမူးတီးသေတော့ သူ့မှာ ခါးဝတ်ခါးစားပဲရှိတယ်။ အဝတ် ထည့်တဲ့သေတ္တာမရှိဘူး။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်မရှိဘူး။ ဘဏ်ငွေစာရင်း မရှိဘူး။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပါ။ ပြီးတော့ သူ့တပည့်တွေကိုမှာခဲ့တယ်။ လူ့ပြည်နေရသခိုက် ဧည့်သည်လိုနေကြ၊ ဘာကိုမှ မတွယ်တာကြ နဲ့တဲ့။

ဘုရားလောင်းဖြစ်မလာသည့်တိုင်အောင် ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးမျိုး မှာ ပါရမီထူးတွေရှိတယ်လို့ ခရစ္စနားမူးတီး ကလေးဘဝကတည်း ကဟောခဲ့တဲ့ လိဘိတာရဲ့ ပါရမီနဲ့အမြင်အာရုံထူးတွေကို လေးစား ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ချက္ကရသုတေသီ ဘိလိတာ

လိဘိတာဟာ ဆရာရှင်ရဲ့ လမ်းညွှန်မှုနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီတွေ နီးကြားပြီး ချက္ကရတွေ ပွင့်သွားတယ်။ ချက္ကရတွေ ပွင့်သွားတော့ အမြင်အာရုံထူး၊ အကြားအာရုံထူးနဲ့ ဉာဏ်ထူးတွေ ရသွားတယ်။

အာရုံထူး၊ ဉာဏ်ထူးတွေဆိုတာဟာ သာမန်ရုပ်ခန္ဓာ မျက်စိနဲ့ ရုပ်နားနဲ့ ရုပ်ဦးနှောက်နဲ့ မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ မသိနိုင်တာတွေကို ြင်နိုင်၊ ကြားနိုင်၊ သိနိုင်တာကို ပြောတာပါ။ အဘိညာဉ်လို့ပြောရင် ရမလားမသိဘူး။ ဒီဝေါဟာရကလည်း သိပ်မရှင်းလှဘူး။ ဒီတော့ အမြင်ထူး၊ အသိထူး၊ ဉာဏ်ထူးလို့ပဲ ရိုးရိုးကလေးခေါ်လိုက်ပါမယ်။ ဒီလို ချက္ကရတွေပွင့်သွားတော့ လိဘိတာဟာ အာရုံထူးတွေ တင်မကတော့ဘူး။ သိစိတ်ထူးတွေပါရသွားတယ်။

လူတွေအိပ်ပျော်သွားရင် ဘာမှမသိတော့ဘူး။ သိစိတ်တွေ ပြတ်သွားတယ်။ သေရင်လည်း သိစိတ်တွေပာ ပျောက်သွားတယ်။ လိဘိတာ ချက္ကရတွေပွင့်သွားတော့ နှိုးစိတ်နဲ့အိပ်စိတ်ဟာ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သွားတယ်။ လူအိပ်ပေမယ့် စိတ်ကမအိပ်ဘူး။ နှိုးစဉ်ကသိစိတ်အတိုင်းပဲ စိတ်အလုပ်တွေကို ဆက်လုပ်နေနိုင်တယ်။ အိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ စိတ်ကလေးဟာ လွင့်ချင်ရာလွင့်၊ တွေ့ချင်ရာတွေပြီး မြှောပါသွားတတ်တယ်။ ဒါကိုပဲ အိပ်မက်လို့ ခေါ်ကြတာ။ လိဘိတာက ဒီလို ရောက်ချင်ရာရောက် မြှောပါမသွားဘူး။ ရုပ်ကမ္ဘာမှာ ရုပ်ခန္ဓာထားခဲ့ပြီး စိတ်ကမ္ဘာမှာ မိမိလေ့လာလိုရာကို

စိတ်ကလေးက ဆက်လက်လုပ်နိုင်တယ်။ ရုပ်ခန္ဓာအနီးအနားမှာရှိတဲ့ ရုပ်လောကကိုလည်း မေ့မသွားဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကိုလည်း သိနေတယ်။ ရုပ်ကမ္ဘာရော စိတ်ကမ္ဘာပါ ကမ္ဘာလောကနှစ်မျိုးစလုံး နှစ်ဘုံစလုံးကို တစ်ပြိုင်နက်သိနေတယ်။ သိတဲ့အတိုင်း သိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်တယ်။

သူ့အဖို့ အိပ်တာနဲ့နိုးတာဟာ သိပ်မကွာဘူး။ နိုးနေစဉ်မှာ ရုပ်ခန္ဓာကိုအသုံးပြုပြီး ရုပ်လောကမှာ လုပ်စရာရှိတာတွေကို လုပ်နိုင်သလို အိပ်နေစဉ်မှာလည်း အိပ်မက်ခန္ဓာခေါ် မနောမယခန္ဓာကို အသုံးပြုပြီး စိတ်ကမ္ဘာမှာ လုပ်စရာရှိတာတွေကို ဆက်လုပ်နိုင်တာပဲ။ ခြားနားချက်ကတော့ ရုပ်ကမ္ဘာမှာ နိုးစိတ်နဲ့ လုပ်ကိုင်ရတာ၊ တွေးခေါ်ရတာ၊ ရုပ်ခန္ဓာရဲ့ ကန့်သတ်ချက်ဘောင်ထဲမှာ လုပ်နေရလို့ ခရီးမတွင်ဘူး။ အနီးအဝေးဆိုတဲ့ အာကာသကန့်သတ်ချက်၊ နေ့ညဆိုတဲ့ အချိန်ကန့်သတ်ချက်စတဲ့ ကန့်သတ်ချက်တွေ ရှိနေတော့ ခရီးမတွင်ဘူး။

အိပ်မက်လောကလို့ခေါ်တဲ့ စိတ်လောကမှာတော့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် မရှိတော့ဘူး။ ဒီတော့ ပေါ့ပါးတယ်၊ သွက်လက်တယ်၊ လျင်မြန်တယ်၊ စိတ်အလုပ်၊ သမာဓိအလုပ်၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းနဲ့ အသိဉာဏ်တွေဟာ ရုပ်လောကထက် ထက်မြက်နေတယ်။ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်နေတယ်။ ခန္ဓာဝန်ဆိုတဲ့ စားမှု၊ သောက်မှု၊ အပူအအေးဒဏ်ခံရမှု၊ ကမ္ဘာမြေဆွဲငင်အားကြောင့် ဖြစ်ပေါ်တဲ့ ညောင်းညာကိုက်ခဲမှု၊ ပင်ပန်းမှု၊ နွမ်းရိမှုတွေလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒီတော့ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါဆိုသလို လုပ်စရာရှိတာတွေကို ထိထိရောက်ရောက် လျင်လျင်မြန်မြန် လုပ်နိုင်လာတယ်။

ပြီးတော့ ရုပ်ခန္ဓာ ရုပ်ဦးနှောက်နဲ့ မသိနိုင်၊ မရောက်နိုင်တဲ့ နာမ်လောကကို ရောက်နိုင်တယ်။ နာမ်လောကကို လေ့လာနိုင်တယ်။ နာမ်အသိ နာမ်လောကဉာဏ်တွေလည်း သိနိုင်၊ အသုံးပြုနိုင်လာတယ်။ ဒီအချက်ကို အသေးစိတ်အကျယ်ချဲ့ပြီး ရေးရမယ်ဆိုရင် ကျမ်းစာအုပ်တွေ အများကြီးထွက်လာမှာပေါ့။ လိဘိတာက ဒီနာမ်ခန္ဓာ၊ နာမ်လောက၊ နာမ်ဉာဏ်ထူးနဲ့ မြင်ရတာတွေ၊ သိရတာတွေကိုလည်း စာအုပ်(၁၀)အုပ်လောက် ရေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို နာမ်လောက၊ ရုပ်ဦးနှောက်မပါဘဲနဲ့ သိတဲ့နာမ်အမြင်၊ နာမ်အတွေးတွေ

နဲ့ ရုပ်လောက၊ နာမ်လောကအကြောင်းတွေကို လေ့လာရေးသား ထားတာ ဖြစ်တယ်။

အမြင်အာရုံထူးဆိုရာမှာလည်း ရုပ်လောကရှိ အရာဝတ္ထု တွေ၊ အဖြစ်အပျက်တွေကို မြင်နိုင်ရုံ၊ သိနိုင်ရုံမကသေးဘူး။ ရုပ် ဦးနှောက်နဲ့မသိနိုင်တဲ့နာမ်လောက၊ အိပ်မက်လောက၊ ပရလောက အကြောင်း၊ ဒီဘုံလောကမှာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဓာတ်မှုန်တွေ၊ အသံ တွေ၊ တုန်ခါမှုတွေ၊ အလင်းတွေ၊ အရောင်အဆင်းတွေကိုပါ မြင်နိုင် တာမျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကို မြင်နိုင်ရုံတင်လည်းမကဘူး။ ဒီနာမ် လောကမှာရှိတဲ့အသံနဲ့ အသံစွမ်းအင်၊ အလင်းနဲ့အလင်းစွမ်းအင်၊ အရောင်အဆင်းနဲ့ အဆင်းရဲ့စွမ်းအင်တွေရဲ့စွမ်းအင်တွေ၊ အသုံး ချနည်းတွေ၊ ဒီစွမ်းအင်ရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေကိုပါ သိနိုင်တဲ့ ဉာဏ်ထူးလို့ ဆိုတာပါ။ ထိန်ပါတ်နဲ့ နတ်စိမ်းတွေနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင် တဲ့ စိတ်တန်ခိုးမျိုး မဟုတ်ပါ။

ဒီလို အမြင်အာရုံထူး၊ အကြားအာရုံထူး၊ အသိဉာဏ်အာရုံ ထူးတွေကို လိဘိတာဟာ နိုးနေစဉ် သာမန်အချိန်မှာလည်း အသုံး ချနိုင်တယ်။ အိပ်ပျော်နေစဉ်မှာလည်း အသုံးချနိုင်တယ်။ ဒီလို အသိစိတ် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်နေတာကို CONTINUOUS CO-SCIOUSNESS လို့ခေါ်တာ ဖြစ်တယ်။

လိဘိတာဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးသွားလို့ ချက္ကရတွေ ပွင့်သွားတဲ့ အခါ ဒီလိုစိတ်တန်ခိုးတွေ ရလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီစိတ်တန်ခိုးနဲ့ ချက္ကရတွေ လေ့လာတာ ဖြစ်တယ်။ လိဘိတာဟာ အနောက်တိုင်း သားဖြစ်လို့ ဟိန္ဒူစာပေကျမ်းဂန်တွေကို နက်နက်နဲနဲ မလေ့လာနိုင် ပါဘူး။ သူ့အမြင် သူ့အသိဉာဏ်နဲ့ ချက္ကရတွေကို လေ့လာတဲ့အခါ ရှေးဟောင်း ဟိန္ဒူစာပေကျမ်းဂန်များမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ချက္ကရတွေ အကြောင်းနဲ့ မကိုက်ညီတာတွေ ရှိတယ်။ ကိုက်ညီတာတွေလည်း အများကြီးပဲ။ ဒီလို ကျမ်းဂန်တွေနဲ့ မကိုက်ညီတာတွေကိုလည်း တွေ့ရတယ်ဆိုတာ လိဘိတာ သိတယ်။ မသိဘဲနဲ့ ကိုယ်ထင်ရာပြော တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒေါက်တာဂျိုင်းကတော့ ရှေးခေတ်နဲ့ ယခုခေတ် ခေတ်ပြောင်းသွားတာရယ်၊ ရှေးက လျှို့ဝှက်ချက်တွေဟာ ခုခေတ် မှာ လျှို့ဝှက်စရာမလိုတာရယ်ကြောင့် ရှေးခေတ်နဲ့ ခုခေတ်အမြင် ချင်း ကွဲပြားတာလို့ ဆိုတယ်။ ဒေါက်တာဂျိုင်းကိုယ်တိုင်ကလည်း

ရှေးဟောင်း သက္ကတကျမ်းဂန်များမှာ မဖော်ပြတဲ့ ချက္ကရတွေကို တွေ့ရှိကြောင်း တင်ပြသူ ဖြစ်တယ်။

ရှေးဟောင်း ဟိန္ဒူကျမ်းဂန်များမှာ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ထူးဆန်းနက်နဲ တန်ခိုးကြီးတဲ့ စွမ်းအင်လောက်သာ ဖော်ပြတယ်။ ဘိလိတာကတော့ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ (BIO-ENERGY) ဇီဝစွမ်းအင်ဖြစ်တယ်။ ဇီဝစွမ်းအင်ဟာ အာကာသကနေပြီး ကမ္ဘာမြေကြီးထဲ စီးဝင်သွားတယ်။ ဒီလို စီးဝင်တဲ့အခါ ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာရှိတဲ့ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းကတစ်ဆင့် စီးဝင်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကတစ်ဆင့် စီးဝင်ဖြတ်သန်းသွားတော့ ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်အချို့ဟာ လူ့ရဲ့ခန္ဓာတွင်း မြီးညောင်းရိုးမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ လူက အာကာသနဲ့ ကမ္ဘာမြေကြားမှာရှိတဲ့ FUSE ပဲ။ ဇီဝစွမ်းအင်(၃)မျိုးဟာ နေကနေပြီး အာကာသထဲ ဖြတ်သန်းလာတဲ့ မူလဇီဝအသက်ဓာတ်ရယ်၊ ပရာဏဇီဝဓာတ်ရယ်၊ ကုဏ္ဍလိနီဇီဝဓာတ် ဖြစ်တယ်။ တရုတ်ဂေဟသုတ္တရကျမ်းတွေမှာ အာကာသကဝင်လာတဲ့ စကြဝဠာစွမ်းအားကြီးဆိုတာ ဒီဇီဝဓာတ်ကြီးကို ဆိုလိုတာပါ။

မူလဇီဝဓာတ်နဲ့ ပရာဏဇီဝဓာတ်ဟာ ကမ္ဘာမြေကြီး စတင်ပေါ်ပေါက်ကတည်းက ရရှိခဲ့တဲ့ ဇီဝဓာတ် (BIO ENERGY) ဖြစ်လို့ သတ္တဝါတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတာ။ ကုဏ္ဍလိနီကတော့ ဇီဝဓာတ်(၃)မျိုးအနက် နောက်ဆုံးမှရလာတဲ့ ဇီဝဓာတ်ပါ။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ရုပ်မဟုတ်၊ နာမ်မဟုတ် ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်သာ (BIO ENERGY) သာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့် ချက္ကရတွေ ပွင့်သွား၊ ချက္ကရတွေပွင့်သွားတော့မှ အဘိညာဉ်စွမ်းအင်တွေ ရရှိတာဖြစ်တယ်လို့ တိတိကျကျ အခိုင်အမာပြောတယ်။ ဒီအချက်ဟာ မဟာဂန္ဓာရီရဲ့အဆိုနဲ့လည်း ကိုက်ညီတယ်။

ရှေးအိန္ဒိယကျမ်းတွေမှာ ကုဏ္ဍလိနီဟာ လူ့ရဲ့ခန္ဓာအတွင်းရှိ မြီးညောင်းရိုးထိပ်မှာ ကိန်းတယ်လို့ သာမန်ဆိုတယ်။ လိဘိတာက ကုဏ္ဍလိနီကိန်းရာ ချက္ကရဟာ ရုပ်ခန္ဓာပေါ်မှာ အတွင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရုပ်ခန္ဓာနဲ့တွဲနေတဲ့ ပရဏခန္ဓာခေါ် ETHERIC BODY မှာရှိတာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီရော ချက္ကရရောဟာ ရုပ်ဝတ္ထု၊ ရုပ်သဘော၊ ရုပ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်း မဟုတ်လို့ ရုပ်ခန္ဓာမှ ရှာမရနိုင်ဘူးလို့ အတိအလင်းဆိုတယ်။ ပရဏဓာတ်ဟာ နာမ်မဟုတ်ပေမယ့် ရုပ်ကြမ်း

မဟုတ်ဘူး။ မမြင်နိုင်တဲ့ ရုပ်နုသာဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များမှာပြထားတဲ့ ချက္ကရရဲ့အရောင် အဆင်းမှာလည်း မတူတာတွေပြထားတယ်။ ရှေးကျမ်းတွေက မြီးညောင်းရိုးရှိ ချက္ကရရဲ့အရောင်ဟာ အဝါရောင်၊ နှလုံးချက္ကရဟာ မီးခိုးရောင်၊ လည်မျိုချက္ကရဟာ အဖြူရောင်လို့ ဆိုတယ်။ လိဘိတာက မြီးညောင်းရိုးချက္ကရဟာ လိမ္မော်ရောင်၊ နှလုံးချက္ကရက ရွှေရောင်၊ လည်မျိုချက္ကရဟာ စိမ်းပြာရောင်လို့ ဆိုတယ်။ ဒီချက္ကရတွေကို ကြွေစက္ကူပေါ်မှာ ဆေးရောင်စုံနဲ့ ပုံနှိပ်ဖော်ပြထားတယ်။ နှာရောင်နဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရ အရောင်အဆင်းကိုတော့ ရှေးကျမ်းတွေမှာ ပြမထားဘူး။ လိဘိတာကတော့ ဒီချက္ကရ (၂) ခုစလုံးဟာ ခရမ်းရောင်လို့ ဆိုထားတယ်။

ချက္ကရတွေမှာရှိတဲ့ ပွင့်ဖတ်အရေအတွက်မှာလည်း ခြားနားကြပါတယ်။ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ပွင့်ဖတ်ဟာ (၂) ခုလို့ ရှေးကျမ်းများမှာ ဆိုတယ်။ လိဘိတာကတော့ ပွင့်ဖတ် (၉၆) ဖတ်လို့ ဆိုတယ်။

ဒေါက်တာရေလီက ချက္ကရတွေဟာ အာရုံကြောတွေဆုံတဲ့ PLEXUS တွေရှိတဲ့နေရာမှာ ရှိတယ်လို့ဆိုတယ်။ လိဘိတာက ချက္ကရတွေဟာ အာရုံကြောဆုံတွေနဲ့ နီးကပ်ပေမယ့် အာရုံကြောဆုံမဟုတ်ဘူး။ နဒီလို့ခေါ်တဲ့ ပရဏစီးကြောင်းတွေဆုံတဲ့နေရာသာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဒီချက္ကရတွေနဲ့ အာရုံကြောဆုံတွေကို ပုံမှာ သရုပ်ဖော်ပြထားပါတယ်။ ချက္ကရအကြောင်းတွေကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံနဲ့ လေ့လာချင်ရင်တော့ လိဘိတာရေးတဲ့ ချက္ကရကျမ်းဟာ အားကိုးလောက်ပါတယ်။

ဒီချက္ကရတွေရဲ့ပုံသဏ္ဌာန်၊ ချက္ကရတွေရဲ့အစွမ်းနဲ့ ချက္ကရတွေရဲ့သဘာဝကို ပီပီပြင်ပြင် ရေးထားတာ တွေ့ရတော့ လိဘိတာဟာ ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်တွေဆီက ကူးချတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုယ်ပိုင် တွေ့ရှိချက်ဟေ့ရယ်၊ သဘာဝယုတ္တိ၊ သာဝကယုတ္တိ ညီညွတ်တာ ရယ်ကြောင့် လိဘိတာဟာ တုဏ္ဏလိနီနီးသူဟစ်ဦးဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိသာနိုင်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီအထောက်အထားနှင့် အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာ

အိန္ဒြိယမှာ ပေါ်ထွန်းခဲ့တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဘာသာရပ်ဟာ ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း၊ ဂုရုတစ်ပါးက တီထွင်ထားတာ မဟုတ်ဘူး။ အိန္ဒြိယလူ့ဘောင်ကြီး စတင်ကတည်းက ဝေဒဘာသာနဲ့အတူ ပေါ်ထွန်းလာတာ ဖြစ်တယ်။

နက္ခတ်ဗေဒပညာရပ်ဟာ ဝေဒဘာသာရေးမှ နောက်ဆက်တွဲ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ပညာရပ်ဖြစ်သလို အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာကလည်း ဝေဒဘာသာရေးကတစ်ဆင့် ထွက်ပေါ်လာတာဖြစ်တယ်။ အာယု+ဗ္ဗေဒ စာနှစ်လုံးပေါင်းထားတာကိုကြည့်ရင် ဝေဒခေါ် ဗေဒခေတ်ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကြီးတစ်ရပ်သာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိသာနိုင်ပါတယ်။

အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အာယုဗ္ဗေဒဆေးကျမ်းတွေကို ဘီစီ (၁၀၀၀) လောက်ကတည်းက စတင် ရေးသားခဲ့ဖြစ်တယ်။ အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာပေါ်ပြီးမှ အာယုဗ္ဗေဒဆေးကျမ်းတွေ ရေးတာဖြစ်လို့ အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာက ဝေဒခေတ်ကတည်းက ပေါ်နေပြီဆိုတာ မှန်းဆနိုင်ပါတယ်။

အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာရပ်ဟာ သာမညဆေးပညာ မဟုတ်ပါ။ ဆေးသိပ္ပံဖခင်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဟစ်ပိုကရိတ်ကိုယ်တိုင် လေ့လာသင်ကြားခဲ့တဲ့ ဆေးပညာပါ။ ပိဋကတ်တော်စာပေမှာလည်း ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်ကြီးရဲ့ဦးနှောက်ကို ခွဲစိတ်ကုသဖူးတဲ့ သမားတော်ကြီးဝိဝက

ဟာ အထင်အရှားရှိခဲ့တဲ့ ခွဲစိတ်ပါရဂူကြီးပါ။

အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာ ပေါ်ထွန်းခါစကပင် ဆေးပညာရှင် ပါရဂူကြီးတွေ ထူထောင်ခဲ့တဲ့ ပညာရပ်ပါ။ မြန်မာပြည် ဆေးပညာ လောကမှာ ထင်ရှားခဲ့တဲ့ စာမူကဆရာကြီးဟာ ဖျားနာရောဂါကို ပါရဂူကြီး ဖြစ်တယ်။ စာမူက သံဟိတဆေးကျမ်းကိုလည်း မြန်မာ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်များ လေ့လာနေကြပါတယ်။ မာဝေဟာ ရောဂါရှာဖွေရေးပါရဂူ ဖြစ်တယ်။ မာဝေနိဒါန်းဆေးပညာပေး ကျမ်းကို ပြုစုခဲ့သူပါ။ ဆေးပညာအခြေခံသဘောတရားတွေကို ရေး သားပြုစုခဲ့သူက ဝိဗတ္တ ဖြစ်ပါတယ်။ ခွဲစိတ်ကုသပါရဂူကြီးကတော့ သုဆရတ္တပါ။ ဇီဝကတို့ကို ပညာအမွေပေးခဲ့သူ၊ သုဆရတ္တကျမ်းပြု သူ ပါရဂူကြီးပါ။

ဘာသာရပ်အသီးသီးမှာ ပါရဂူမြောက် တတ်ကျွမ်းသူများ ရှိကြသလို အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာရပ်မှာလည်း ဘာသာရပ်တွေခွဲ ခြားထားပါတယ်။ ဘာသာရပ်ပေါင်း (၈)မျိုး ပါဝင်ပြီးတော့ အဲဒီ ဘာသာရပ် (၈)မျိုးထဲမှာ ဇီဝကမ္မဗေဒဆိုတဲ့ တစ်သျှူးနဲ့ အင်္ဂါစုတွေ အလုပ်လုပ်ပုံကို လေ့လာတဲ့ ဘာသာရပ် ပါဝင်တယ်။ ဇီဝကမ္မဗေဒ ဘာသာရပ်ဟာ ယနေ့ခေတ်ထိ ဆေးသိပ္ပံမှာ လေ့လာသင်ကြားနေ ရတဲ့ ဘာသာရပ် ဖြစ်တယ်။ ဦးနှောက်အာရုံကြော စတာတွေတင်မ က ပရာဏအသက်ဓာတ်များ စီးဆင်းကြရာ နဒီခေါ် ပရာဏအ ကြောများကိုလည်း အာယုဗ္ဗေဒဇီဝကမ္မဗေဒမှာလေ့လာထားတယ်။

ပရာဏဓာတ်တွေကို ပြင်ပကနေ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သယ် ဆောင်တဲ့အခါ ဒီနဒီက သယ်ဆောင်ပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။ လူ တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့ ပရာဏမယကောသဆိုတဲ့ ပရာဏခန္ဓာတစ်ခု လုံးကို ဒီနဒီကြောပေါင်း (၇၂၀၀၀)က ကွန်ကရက်လို တစ်ကိုယ်လုံး ဖုံးလွှမ်းထားတာ။ ဒီလို နဒီသေးတွေ သုံးလေးခုဖြတ်မိတဲ့ ဆုံမိတဲ့ နေရာကို ချက္ကရလို့ ခေါ်တယ်။ နဒီတွေ အများကြီးဆုံမိတဲ့နေရာ ကို ချက္ကရကြီးလို့ ခေါ်တယ်။ နဒီတွေဟာ ပရာဏစွမ်းအင်တွေဖြစ် တယ်။ ဒီလို ပရာဏစွမ်းအင်ကြောတွေ ပေါင်းဆုံမိတဲ့အခါမှာ အ လွန် အင်အားကြီးမားတဲ့ စွမ်းအင်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ စွမ်းအင် အကြီးမားဆုံး ချက္ကရကတော့ မြီးညောင်းရိုးထိပ်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရပဲ။ ဒီချက္ကရကို မူလဒြချက္ကရလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီချက္ကရမှာ အကြီးမားဆုံး

စွမ်းအင်ကြီးရှိနေတယ်။ ဒီစွမ်းအင်ကို ကုဏ္ဍလိနီလို့ ခေါ်တယ်။

အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာရဲ့ ဇီဝကမ္မဘာသာရပ်မှာ ရုပ်အင်္ဂါ သာမက မမြင်ရတဲ့ရုပ်နဲ့ဖြစ်တဲ့ ပရာဏနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို ဖော်ပြထား တယ်။ လူ့အသက်ရှင်ဖို့အတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်တဲ့ စွမ်းအင်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီ ဖြစ်တယ်လို့ အာယုဗ္ဗေဒက ဆိုတယ်။ ဒါကြောင့် လူ့ အသက် တည်မြဲရေး၊ ကျန်းမာရေးအတွက် ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင် ကိုလည်း ထည့်သွင်းလေ့လာထားတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အာယုဗ္ဗေဒက တွေ့ရှိထားတဲ့ ပရာဏနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို ယောဂကျင့်စဉ်တွေက အသုံးပြုထားတာပါ။ ယောဂကျင့်စဉ်တွေ က တီထွင်ထားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် မဟုတ်ရပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဟာ အဘိညာဉ်ရဖို့၊ စိတ်စွမ်းအင်ရဖို့အတွက်သာမက လူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကျန်းမာရေး၊ အနာကင်းရေး၊ အသက်ရှည်ရေးနဲ့ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်ဖို့လည်း ပါဝင်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ လူ့ဘောင်ကြီးတစ်ခုလုံး တိုးတက်မှုအတွက် တွန်းအားပေးတဲ့ မောင်းတံကြီးဖြစ်တယ်လို့ ဂိုပီကရစ္စနားက ပြောခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

အာကာသစကြဝဠာလောကဓာတ်ကြီးမှာ အနန္တစွမ်းအင် ကြီး ရှိတယ်။ ဒီအနန္တစွမ်းအင်ကြီးဟာ လောကမှာရှိသမျှ ရုပ်စွမ်း အင်၊ နာမ်စွမ်းအင်တို့ထက် ကြီးမားနက်ရှိုင်းပြီးတော့ ဒီလို ရုပ်စွမ်း အင်၊ နာမ်စွမ်းအင် ဟူသမျှတို့ကို မွေးထုတ်ရာ မိခင်ကြီး ဖြစ်တယ်။ စွမ်းအင်မိခင်ကြီးက မွေးထုတ်လိုက်သမျှ စွမ်းအင်ထဲမှာ ဇီဝဓာတ် စွမ်းအင်ဟာ ပဓာနအကျဆုံး၊ စွမ်းအားအကောင်းဆုံး ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့က ဒီပဓာနစွမ်းအင်ကြီးကို မိခင်လို့ တင်စားခေါ်ဝေါ်ပြီး ဒီမိခင်ကိုလည်း 'ဒေဝတာ' လို့ ခေါ်ကြတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကာလဒေသအလိုက် ကာလီဒေဝီ၊ လက္ခမီးဒေဝီ၊ သူရဿတီဒေဝီတို့ အမည်နာမတပ်ပြီးတော့လည်း တင်စားခေါ် ဝေါ်ကြတယ်။

ဒီအနန္တစွမ်းအင်ကြီးကိုပဲ တချို့က အနန္တမနောဝိညာဉ်ကြီး လို့လည်း ခေါ်ကြပြန်တယ်။ ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေနဲ့ အနောက်တိုင်း မနောသိပ္ပံဂိုဏ်းများကလည်း အနန္တဓာတ်ကြီး၊ အနန္တမနောဓာတ် ကြီးလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဒီအနန္တစွမ်းအင်ကြီးထဲမှာပါဝင်တဲ့ စွမ်းအင် တွေထဲမှာ အပူဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်၊ ပရာဏ

ဓာတ် စတဲ့ စွမ်းအင်တွေပါဝင်တယ်။ အဲဒီ စွမ်းအင်တွေအနက် စွမ်းအင်အကြီးမားဆုံးကတော့ ဇီဝဓာတ်ခေါ် အသက်ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ဇီဝဓာတ်ဟာ အပူစွမ်းအင်၊ တေဇောဓာတ်စွမ်းအင်၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်စွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်တွေထက် စွမ်းအင်ကြီးမားတယ်။ နက်ရှိုင်းတယ်။ လူ့လောကကြီးဖြစ်ပေါ်မှု၊ စကြဝဠာဖြစ်ပေါ်မှု၊ လူ့လောကကြီးတည်မြဲမှု၊ လူ့လောကကြီး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုတွေကို စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့စွမ်းအင်ဟာ ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ဒီဇီဝဓာတ်ကို အသွင်တစ်မျိုးနဲ့ လောကထဲရောက်လာတာကို ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်လို့ ခေါ်တာပါ။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ ရုပ်စွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်၊ နာမ်စွမ်းအင်တို့ထက် တန်ခိုးကြီးတဲ့စွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ဒီကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရှိနေတယ်။ ဒါပေမယ့် မသိနိုင်၊ မမြင်နိုင်ဘူး။

လူအပါအဝင် သက်ရှိသက်မဲ့တို့ရဲ့ ဖြစ်တည်မှုဟာ ဇီဝဓာတ်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ဒြပ်တွေရဲ့ အခြေခံအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဆဲလ်တွေ ဖြစ်တည်နေတာ ဇီဝဓာတ်ကြောင့်ပါပဲ။ အသေးငယ်ဆုံး ရုပ်ဒြပ်ဖြစ်တဲ့ အဏုမြူရဲ့ ဖြစ်တည်မှုဟာ အဏုမြူဝတ်ဆံရဲ့ ဆွဲငင်အားကြောင့် အီလက်ထရွန်တွေက ဝတ်ဆံကို ပတ်နေတယ်။ ဒီလို အီလက်ထရွန်နဲ့ လည်ပတ်နေမှုဟာ အဏုမြူရဲ့ အသက်ပါပဲ။ အဲဒီ အဏုမြူဝတ်ဆံရဲ့ ဆွဲငင်မှုဆိုတာဟာ ဇီဝဓာတ်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် အဏုမြူအပါအဝင် ရုပ်ဓာတ်တွေရဲ့ ဖြစ်တည်မှုဟာ ဇီဝဓာတ်ရဲ့ စွမ်းအင်တွေပါပဲလို့ ဆိုတယ်။

လူတစ်ဦးရဲ့ ဖြစ်တည်မှု၊ ရှင်သန်မှုဟာလည်း ဒီဇီဝဓာတ်တွေကို အပြင်ဘက် အာကာသဆီကရရှိလို့ ဖြစ်တယ်။ အာကာသဇီဝဓာတ်ဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တံခါးပေါက်တွေ၊ ဂိတ်ဝတွေကတစ်ဆင့် ဝင်ရတယ်။ ဒီဂိတ်ဝ တံခါးပေါက်ကို အပိုင်းအပေါက်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ သက္ကတစကား ချက္ကရလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဓမ္မချက္ကရကို ဓမ္မစကြာ၊ ချက္ကရဝါဒင်ကို စကြဝတေးမင်းလို့ ရှေးကတည်းက ခေါ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ရင်းနှီးပြီးသားစကားပါ။ ဒီဂိတ်တံခါး ပဓာနချက္ကရတွေ (၇) ပေါက် ရှိတယ်။ အာကာသကဝင်လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်ထဲမှာပါတဲ့ စွမ်းအင်အမျိုးမျိုးကို တစ်မျိုးစီခွဲခြားပြီး ဒီချက္ကရပေါက်ထဲ တစ်ပေါက်စီ ခွဲပြီးဝင်တာပါ။ ဒီတော့ ချက္ကရ

(၇) ပေါက်ကနေပြီး ဇီဝဓာတ် (၇)ပါးတို့ဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ဆီ ဖြန့်ချိတဲ့အခါ နဒီလို့ခေါ်တဲ့ ပရာဏအကြောတွေက တစ်ဆင့် ဖြန့်ချိတယ်။ ဒီလို ဇီဝဓာတ်ပရာဏဓာတ်တွေကို ဖြန့်ချိပေးတဲ့ နဒီ တွေဟာ (၇၂၀၀၀) ရှိတယ်။ တချို့က (၃)သိန်းကျော်တောင်ရှိလာ တယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဒီနဒီကြောမျှင်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ကွန်ရက်လို လွှမ်းထားတယ်။

ဒီနဒီကြောတွေဟာ သေးငယ်လွန်းလို့ မမြင်နိုင်ဘူး။ အာရုံ ကြောထက် သေးငယ်တယ်။ ဒီနဒီကြောတွေဟာ အဏုမြူထက် သေးငယ်တဲ့ ပရမာဏုမြူ (SUB-ATOM) တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မမြင်ရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို SUB-ATOM တွေ ရှိတယ်ဆိုတာကို အရင်တုန်းက သိပ္ပံပညာက မတွေ့ရသေးဘူး။ ခုခေတ်မှ တွေ့လာ ရတာဖြစ်လို့ နဒီဆိုတဲ့ပရာဏကြောဟာ SUB-ATOM အဆင့်နဲ့ရှိနေ တာပါ။ ပရာဏဓာတ်ဆိုတာလည်း အဏုမြူထက်သေးငယ်တဲ့ SUB- ATOM တွေပါပဲလို့ ပြောနိုင်ပြီ ဖြစ်တယ်။ ခေတ်သိပ္ပံကပြောနေတဲ့ ကွပ်တို့၊ လက်ပတွန်တို့၊ ဖိုတွန်တို့၊ ဖော်ဆွန်တို့ အစရှိတဲ့ ဓာတ်အမှုန် တွေအားလုံးကိုခြုံပြီး ပရမာဏုမြူလို့ ခေါ်လိုက်တာပါ။

ဒီဓာတ်မှုန်တွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ နဒီတွေဟာ တစ် ကိုယ်လုံး ကွန်ရက်လို လွှမ်းထားရာမှာ နဒီအရွယ်အစားကြီးငယ် ကွဲပြားတယ်။ အသေးဆုံးမှ အကြီးဆုံးအထိ ရှိတယ်။ အကြီးဆုံး နဒီတွေ ပေါင်းဆုံတဲ့နေရာကို ချက္ကရလို့ခေါ်တာပါ။ နဒီတွေဟာ အာရုံကြောတွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပြီး တည်ရှိတယ်။ အာရုံကြောရှိတဲ့နေရာ မှာ နဒီတွေရှိတယ်။ တစ်ထပ်တည်းတော့ မဟုတ်ပေဘူး။ ဒါကြောင့် အာရုံကြောဆုံတွေ့ရှိတဲ့နေရာမှာ နဒီတွေဆုံကြတယ်။ ချက္ကရတွေ ဖြစ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရရှိတဲ့ နေရာတွေဟာ အာရုံကြော ဆုံ (PLEXUS) နေရာတွေနဲ့ နီးစပ်နေတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ချက္ကရထဲဝင်လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံးဆီဖြန့်ချိတဲ့အခါ ချက္ကရကနေပြီး နဒီကြောမကြီး၊ နောက် နဒီကြောလတ်၊ နဒီကြောသေးတွေကနေပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ကို ပို့ပေးလိုက်တယ်။ ဒီလို နဒီကြောတွေက ဇီဝဓာတ်တွေကို ပို့ ပေးလိုက်တဲ့ နောက်ဆုံးနေရာမှာ ဂလင်းတွေ ရှိတယ်။ ဇီဝဓာတ် ဟာ ဂလင်းထဲရောက်တော့ ဟော်မုန်းဓာတ်အဖြစ်ပြောင်းပြီး သွေး

ကြောထဲရောက်သွားတယ်။ သွေးကြောတွေက ဒီဟော်မုန်းမာတ်
တွေကို တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့ လိုအပ်တဲ့နေရာတွေကို ဖြန့်ချိပေးတယ်။
ပဓာနဂလင်းကြီး (၇)ခု ရှိတယ်။ ဒီဂလင်းက ထွက်လာတဲ့ ဟော်မုန်း
ဓာတ်တွေကြောင့် လူတွေဟာ အသက်ရှင်နေရတာ၊ ဘဝဖြစ်တည်မှု
ရနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ဘဝဖြစ်တည်မှု၊ ရပ်တည်မှုရအောင်
ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ အင်္ဂါစုတွေ၊ နဒီတွေက ဘယ်လိုဆောင်ရွက်တယ်
ဆိုတာကို အာယုဗ္ဗေဒရဲ့ ဇီဝကမ္မဗေဒက ဖော်ထုတ်ထားတာ ဖြစ်
တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ ရှေးဟောင်းအထောက်အထားများ

ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ အမည်ဟာ ရှေးဟောင်းသက္ကတကျမ်းလာ အမည်လို့ သိကြတယ်။ အိန္ဒိယပြည်မှာရှိတဲ့ ပညာရပ်တစ်ခုပဲလို့ သာမန်သိထားကြတယ်။ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုလို့ သဘောထားကြတယ်။

(၂၀)ရာစုရောက်လာတော့မှ သိပ္ပံပညာဘက်ကရော ဂန္ဓာရီ ပညာဘက်ကပါ ကုဏ္ဍလိနီကို သုတေသနလုပ်လာကြတာ (၂၀) ရာစုကုန်ခါနီးမှာ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း သိလာကြတယ်။ ရေးသားလာကြတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာလို့ စိတ်စွမ်းအင်တွေ ပိုင်ဆိုင်လာကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တသိကြီးပေါ်လာတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဆောင်းပါးစဉ်မှာ ကနဦးဖော်ပြခဲ့တဲ့ ဂိုပီကစွန်း၊ ကရစွန်းမူတီး၊ လိဘိတာ၊ ဒေါက်ဂျိုင်း၊ ရှယ်လီမက်ကလိန်းတို့ရဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာလို့ သူတို့ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ စွမ်းအင်တွေကိုပြန်ပြီး ဖောက်သည်ချထားတာပါ။ ကုဏ္ဍလိနီ အကြောင်းရေးမလို့ ပဏာမအနေနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားတဲ့သူတွေအကြောင်း တင်ပြခဲ့တာပါ။ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း မဟုတ်သေးပါဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာကို ခပ်ဝါးဝါးသိနေသူတွေ၊ မယုံကြည်နိုင်သူတွေအတွက် ရည်ညွှန်းရေးခဲ့တာပါ။ အခြားတိုင်းပြည်များမဆိုထားနဲ့တော့ အိန္ဒိယပြည်မှာတောင် ကုဏ္ဍလိနီကို ပညာတတ်တွေကသိပ် မယုံချင်ဘူး။ လူအများစုကလည်း ခပ်ဝါးဝါးလောက်သာ သိကြပါ

စာယံ။ အိန္ဒိယပြည်မှ ခေတ်သစ်စာရေးဆရာ၊ ကျမ်းပြုဆရာများ
ရေးသားတဲ့ စာအုပ်တွေမှာလည်း ကုဏ္ဍလိနီကို ပီပီပြင်ပြင် ခြေခြေ
မြစ်မြစ် သရုပ်ပေါ်အောင် မရေးနိုင်ကြဘူး။ ဂိုပိကရစ္စနားက သူ့
ကိုယ်တွေ့ကုဏ္ဍလိနီကို ရေးသားလိုက်မှ မျက်စိပွင့်သွားကြတာပါ။

အိန္ဒိယရှေးဟောင်း သက္ကတကျမ်းတွေမှာတော့ ကုဏ္ဍလိနီ
အကြောင်း အသေးစိတ် ခြေခြေမြစ်မြစ် ရေးသားထားတွေရှိပါရဲ့။
ဒီလိုကျမ်းမျိုးဟာ ဂာဓ်ကျမ်းမက ကျမ်းများစွာရှိနေတော့ ဒီရှေး
ဟောင်းကျမ်းဂန်တွေကို စုံစုံစေ့စေ့ လေ့လာ ရေးသားဖို့ကလည်း
မလွယ်လှဘူး။ နောက်တစ်ခုက ရှေးဟောင်းကျမ်းတွေမှာ သုံးနှုန်း
ထားတဲ့ ဝေါဟာရတွေကလည်း ထွေပြားတယ်။ ဆက်စပ်နားလည်
ဖို့ မလွယ်လှဘူး။ ဥပမာ လူရဲ့ခန္ဓာတွေကို ထူသရီရလို့လည်း ခေါ်
တယ်။ မနောမယကောသလို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဝါကနလို့လည်း
ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲထားတယ်။

ရှေးဟောင်းအိန္ဒိယနဲ့ ခေတ်သစ်အိန္ဒိယရဲ့ စာပေနဲ့ယဉ်ကျေး
မှုချင်းကလည်း ကွဲပြားခြားနားနေပြန်တယ်။ ရှေးဟောင်းပညာရပ်
တွေ၊ ကျင့်စဉ်တွေကို သက္ကတဘာသာနဲ့ ရေးထားတယ်။ ခေတ်သစ်
အိန္ဒိယမှာ ဟင်ဒီဘာသာကို အသုံးပြုကြတယ်။ သက္ကတနဲ့ ဟင်ဒီ
ဟာ မတူပါဘူး၊ တခြားစီပါ။ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်စပ်မှုတော့ရှိတာ
ပေါ့။ ဟင်ဒီဘာသာတတ်ရုံနဲ့ သက္ကတဘာသာကို တတ်မြောက်တာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ခုခေတ် အိန္ဒိယမှာ သက္ကတဘာသာကို သင်ကြားနေ
ဆဲပါ။ မြန်မာပြည်မှာ ဟင်ဒီဘာသာတတ်သူတွေက သက္ကတဘာ
သာပါ တတ်ကျွမ်းသလို ခပ်တည်တည်ဟိတ်လုပ်ပြီး သက္ကတပညာ
ရှင်လို့ အထင်ခံရအောင် ဟန်ဆောင်နေကြတယ်။ တကယ်တော့
ဟင်ဒီဘာသာစကားဟာ သက္ကတမဟုတ်လို့ အိန္ဒိယသံရုံးက ဟိန္ဒူ
ဘာသာဝင် ဝန်ထမ်းများတောင်မှ သက္ကတဘာသာကို လေ့လာ
သင်ကြားနေရတယ်။ မြန်မာပြည်သား သက္ကတပါရဂူ ဆရာကြီး
ဦးဘသီက သင်ပေးနေတာပါ။ ကျောက်တံခါးမှာရှိတဲ့ သက္ကတ
တက္ကသိုလ်မှာလည်း ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေကို သက္ကတဘာသာသင်
ကြားပေးနေပါတယ်။ ပဏ္ဍစ်နေရူးတောင်မှ သက္ကတမတတ်ပါ။

မြန်မာပြည်မှာလည်း ရှေးယခင်က သက္ကတဘာသာတတ်
ကျွမ်းတဲ့ စာချဆရာတော်ကြီးတွေ၊ လူပညာရှိတွေ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

မင်းကွန်းဆရာတော် ရှင်သုန္ဒရက လာလိတဝိကာရ သက္ကတကျမ်းကို မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုပြီး ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့ဖူးပါတယ်။ မန္တလေးမှာ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်နဲ့ ဘုရားကြီးတိုက်က စာချဆရာတော်ကြီးများဟာ သက္ကတဘာသာ တတ်ကျွမ်းခဲ့ကြပါကယ်။ အာယုဗ္ဗေဒပညာရှင် ဆရာဦးတင်ဦးကလည်း သက္ကတဘာသာမှ အာယုဗ္ဗေဒဆေးကျမ်းများကို မြန်မာဘာသာပြန်ဖူးပါတယ်။

ရှေးဟောင်း သက္ကတကျမ်းအများအပြားကို ဖတ်ရှုပြီးတော့ ဆာအာသာအဗ္ဗလွန်ဆိုတဲ့ သုတေသီကြီးက SERPENT POWER ဆိုတဲ့ကျမ်းကို ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ဒီကျမ်းထဲက အချက်အလက်တွေကို ထုတ်နုတ်ပြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောင်လာမယ့် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကုဏ္ဍမှာ ဖော်ပြမှာဖြစ်ပါတယ်။

၁၉၂၂ ခုနှစ်လောက်က ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနက အိန္ဒိယပြည်မြောက်ပိုင်း အိန္ဒုမြစ်ဝှမ်းကို တူးဖော် လေ့လာရာမှာ မြေနှစ်ကောင်လိမ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီသင်္ကေတ တွေ့ခဲ့ရတယ်။ အခြားအထောက်အထားတွေလည်း တွေ့ခဲ့ရတယ်။ အထူးသဖြင့် ကြာပန်းသင်္ကေတတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီကိုညွှန်းတယ်လို့ ကောက်ချက်ချတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း (၄၀၀၀) ကျော် (၅၀၀၀) လောက်က ထွန်းကားခဲ့တဲ့ မိုဟာဂျီဒန်ဒိုရဲ့ ဟာရပ္ပမြို့ဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုကြီးကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရတော့ အိန္ဒိယရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုက တည်းက ကုဏ္ဍလိနီပညာရှိခဲ့ကြောင်းကို အခိုင်အမာတွေ့ခဲ့ရတယ်။

မဟာဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ရှမ်းဗဲလားကထွက်ခွာလာခဲ့တဲ့ အာရိယန်လူမျိုးစုဟာ အိန္ဒိယပြည်ကို မြောက်ဘက်ကဝင်လာပြီး အိန္ဒုမြစ်ဝှမ်းမှာ စခန်းတစ်ထောက်နားခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီပညာရပ်ဟာ ရှမ်းဗဲလားက ထွက်ခွာလာတဲ့ မူရင်းအာရိယန်တွေ ရှန်ဗဲလားက ယူဆောင်လာတာဖြစ်တယ်လို့ပြောတယ်။ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသား ဒရာဗီယန်တွေကို နောင်အခါမှာ ဒီအာရိယန်တွေက ယဉ်ကျေးမှုတွေသင်ပေးရာမှာ ကုဏ္ဍလိနီလည်း ပါဝင်တယ်လို့ဆိုတယ်။

အိန္ဒုမြစ်ဝှမ်းယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ခေတ်ပြိုင်တွေကတော့ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားယဉ်ကျေးမှုနဲ့ အီဂျစ်ယဉ်ကျေးမှုကြီး ဖြစ်တယ်။ ဒီယဉ်ကျေးမှုကြီး သုံးခုဟာ ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုကြီး ပေါက်ဖွားကြီးပြင်း

လာရာ ယဉ်ကျေးမှုပုခက်ကြီး ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဟာ အခု အီရတ်ပြည်ပါပဲ။ လူ့ယဉ်ကျေးမှုကြီးဟာ ယူဖရေးတီးမြစ်နဲ့ တိုက်ဂရစ်မြစ်ကြားရှိ မြစ်ဝှမ်းဒေသဖြစ်တယ်လို့ စာပေကျမ်းဂန်များမှာ ရေးသားခဲ့ကြတယ်။ ဒီနေရာမှာပဲ ဘေဘီလုံခေတ်၊ အတ္တာဒီယံခေတ်၊ အဆီရီယံခေတ်ကြီးတွေဟာ ကမ္ဘာဦးယဉ်ကျေးမှုအဖြစ် ပေါ်ထွန်းခဲ့တာပါ။ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှာ ရှေးဟောင်းသုတေသနက တူးဖော်တဲ့အခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီရှိခဲ့ကြောင်း အထောက်အထားတွေတွေ့ရတယ်။ ကျန်းမာရေးဌာနရဲ့ သင်္ကေတနဲ့တူတဲ့ တောင်ဝှေးကို မြွေနှစ်ကောင်လိမ်နေတဲ့ပုံတွေပါ။ ဒီသင်္ကေတတွေဟာ ခေတ်သစ်ဆေးသိပ္ပံခင်ကြီး ဟစ်ပိုကရိတိက အသုံးပြုခဲ့တာပါ။

ခေတ်ပြိုင် ရှေးဟောင်းအီဂျစ်မှာလည်း ဘုရင်တွေရဲ့ ဦးသျှောင်ထိပ်မှာ မြွေနဂါးပုံပါတယ်။ မြွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ သင်္ကေတတွေပါ။ ကြာပန်းတွေလည်း တွေ့ရတယ်။ အီဂျစ်အိုက်ဇစ်ဒေဝီဟာ သားတော် ဟိုရပ်ကို ကြာပန်းမြိုင်ထဲမှာ ပွေ့ချီနေပုံတွေဟာလည်း ကုဏ္ဍလိနီကို ညွှန်းတာပါ။

အီဂျစ်၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယား၊ အိန္ဒြမြစ်ဝှမ်းယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ခေတ်ပြိုင် ဒါမှမဟုတ် ပိုရှေးကျတဲ့ ခေတ်မှာတောင် အမေရိကတိုက်မယ် ကုဏ္ဍလိနီပညာတွေ့ရှိကြောင်းကို ရှေးဟောင်းသုတေသနက ရှာဖွေတွေ့ရှိနေပါပြီ။ တောင်အမေရိကရှိ ပါရာဂွေး၊ ပီးရူး၊ ဂျီတီမာလာမှာရယ်၊ အလယ်ပိုင်းအမေရိကဖြစ်တဲ့ မက္ကဆီကိုမှာရယ် ရှေးဟောင်းသုတေသနက တွေ့ရှိသားတဲ့ အချက်အလက်အရ ကုဏ္ဍလိနီသင်္ကေတတွေ တွေ့ရတယ်။

ပီရမစ်တွေဟာ အီဂျစ်မှာတင် မဟုတ်ဘူး။ မက္ကဆီကိုနဲ့ တောင်အမေရိကတိုက် အနှံ့အပြားမှာတွေ့ရတယ်။ ချိုလူလားနယ်မှာရှိတဲ့ ပီရမစ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးဆုံးပီရမစ်ပါပဲ။ ဒီပီရမစ်ထဲမှာ ဂန္ဓာရီစခန်းချခဲ့တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီတွေနီးကြားခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီပီရမစ်ထဲမှာ ကုဏ္ဍလိနီသင်္ကေတတွေကို တွေ့ရတယ်။ မက္ကဆီကိုမြို့တော်ပြတိုက်မှာရှိတဲ့ ရှေးခေတ်တံဆိပ်တုံးမှာ ခွေနေတဲ့ မြွေပုံတွေ့ရတယ်။ ဒါဟာ ကုဏ္ဍလိနီသင်္ကေတတွေပေါ့။

အိန္ဒိယမှာရှိတဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်တွေရယ်၊ ယောဂစည်းမျဉ်း

တွေရဲ့ ဦးတည်ချက်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့သာဖြစ်တယ်။ ယောဂကျင့်စဉ် အင်္ဂါ(၈)ပါးထဲက ပထမ(၃)ပါးဟာ ပရာဏာမယ၊ အာသနနဲ့ မုဒြ ဖြစ်တယ်။ ဒီ(၃)ပါးကျင့်စဉ်ဟာ နောက်ဆုံးမှာ ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့သာ ဦးတည်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ကရစ္စနားဘုရားရဲ့ ဖြစ်တော်စဉ်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားမှုကို သရုပ်တင်ထားတာဖြစ်တယ်။ ကရစ္စနားဘုရားရဲ့ ကိုယ်နေဟန်ထားဟာ အာသနနဲ့ မုဒြကို ညွှန်းပြီးတော့ ကရစ္စနားဘုရားရဲ့ ပလွေသံဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးထဲတဲ့အခါ ကြားရမယ့် အသံကို ဖော်ညွှန်းသရုပ်တင်ထားတာဖြစ်တယ်လို့ ဂိုပီကရစ္စနားက ထုတ်ဖော်ပြထားတယ်။

အခုတင်ပြခဲ့သမျှဟာ ကုဏ္ဍလိနီရုံကြောင်းတွေကို အိန္ဒိယပြည်သာမက အီဂျစ်၊ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားနဲ့ အမေရိကတောင်ပိုင်းမှာပါ ကုဏ္ဍလိနီရုံကြောင်း သက်သေသာဓကတွေ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီကို အသေးစိတ်ဖော်ပြထားတဲ့ ရှေးဟောင်းအာယုဗ္ဗေဒဆေးကျမ်းလာ ဇီဝကမ္မဗေဒကို တခြား သတ်သတ်တင်ပြပါမယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားသူများက ပြောတဲ့အတိုင်း လောကလူ့ဘောင်ကြီးတစ်ရပ်လုံး ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပညာရပ်သာ ဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ရှေးခေတ်လူသားတွေရော ခေတ်သစ်လူသားတွေအတွက်ပါ အကျိုးဆောင်နေဆဲဖြစ်တဲ့ ကမ္ဘာ့ပညာရပ်ကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

သက်မဲ့က သက်ရှိ၊ အဝိညာဏက သဝိညာဏကဖြစ်စေတာ၊ အသက်ဝင်လာတာဟာ မူလဇီဝဓာတ်ဝင်လာတာဖြစ်တယ်လို့ အာယုဗ္ဗေဒကျမ်းများက ဆိုတယ်။ ရုပ်မှုန်တွေ၊ ပရမာမြူမှုန်တွေ၊ ကလာပ်စည်းတွေအဖြစ် ဖွဲ့စည်းပေးတဲ့ဓာတ်ကတော့ ပရာဏဓာတ်ဖြစ်တယ်။ ရုပ်မှုန်တွေ၊ ကလာပ်စည်းတွေကို စုစည်းပြီး အကောင် ဖြစ်အဖြစ် ဖွဲ့စည်းပေးတဲ့စွမ်းအင်က ပရာဏစွမ်းအင်ပါပဲ။

ပရာဏစွမ်းအင်ကို နေဆီကရလာတာ ဖြစ်တယ်။ နေဆီက စွမ်းအင် (၃) မျိုး ရတယ်။ ပရာဏစွမ်းအင်ရယ်၊ ဖိုဟက်ခေါ်တဲ့ စွမ်းအင်ရယ်၊ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ရယ် သုံးမျိုးဖြစ်တယ်။ ဖိုဟက်စွမ်းအင်ဆိုတာ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်၊ အပူစွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ဒီဖိုဟက်စွမ်းအင်က အပူဓာတ်ရယ်၊ အလင်းဓာတ်ရယ်၊ လှုပ်ရှားမှုစွမ်းအင်တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲသုံးစွဲနိုင်တယ်။ ယခုအထိ မတွေ့ရသေးတဲ့ ဒီလိစွမ်းအင်မျိုးတွေ ရှိသေးတယ်။ လူ့အသိဉာဏ်တွေ တိုးတက်လာရင် ထပ်တွေ့ရဦးမယ့် စွမ်းအင်တွေပါပဲ။ ပြောချင်တာကတော့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ နေကတစ်ဆင့် အနန္တဓာတ်ကြီးဆီကရတဲ့ စွမ်းအင် ဆိုတာပါ။

ဒါပေမယ့် ဒီကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ရယ်၊ ပရာဏစွမ်းအင်ရယ်၊ ချက္ကရဆိုတာရယ်ဟာ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းလို့ လူတွေမထိနိုင်၊ မမြင်နိုင်ဘူး။ ဒီလို မမြင်နိုင်၊ မသိနိုင်တဲ့စွမ်းအင်တွေ ဖြစ်နေလို့ လူတွေက ဒါတွေကို မယုံကြည်ဘူး။ ဒီစွမ်းအင်တွေဟာ ရှေး

ဟောင်းပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီတွေပါလို့ ထင်လာကြတယ်။ (၁၉) ရာစုမှ (၂၀) ရာစုအထိပါပဲ။

ပရာဏစွမ်းအင်၊ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေကို (၂၀) ရာစုအစပိုင်းလောက်ကစပြီး သိပ္ပံပညာရှင်တွေက စိတ်ဝင်စားလာကြတယ်၊ စမ်းသပ်လာကြတယ်၊ လေ့လာကြတယ်။ (၂၀) ရာစု ဒုတိယတစ်ဝက်လောက်မှာ အဏုမြူကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလေ့လာရုံတင်မက အဏုမြူကို လက်တွေ့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလာကြတယ်။ အဏုမြူကို ခွဲခြမ်းလိုက်တော့ ဝတ်ဆံနဲ့ အီလက်ထရွန်ဆိုပြီး နှစ်မျိုးတွေ့လာရတယ်။ ဝတ်ဆံကို ပိုင်းခြားလေ့လာကြည့်တော့ ပရိုတွန်နဲ့ နျူထရွန်လို့ ခွဲခြားနိုင်လာတယ်။ နောက်ထပ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်တော့ နျူထရွန်၊ ကွပ်၊ ဖော်ဆွန်ဆိုပြီး SUB-ATOM ကို တွေ့ကြတယ်။ ဒီလိုဆက်အပ်တမ်းဖြစ်တဲ့ နျူထရွန်တို့၊ ဖော်ဆွန်တို့ဟာ သေးငယ်လွန်းမကသေးငယ်လွန်းလို့ ရုပ်ဒြပ်လည်း မရှိတော့၊ အလေးချိန်လည်း မရှိတော့။ ဒါကြောင့် ရုပ်သဘောတွေ ပျောက်ဆုံးသွားပြီး စွမ်းအင်သဘောသာ ရှိတော့တယ်။ ရူပဗေဒပညာရှင်များက ရုပ်ဒြပ်သည် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်သွားပြီလို့ တင်စားပြောကြတယ်။ ကိုယ်ထည်ဒြပ်မရှိတော့ပေမယ့် စွမ်းအင်တွေရှိနေသေးလို့ ဒီရုပ်မှုန်တွေဟာ ရှိနေသေးပါလားလို့ သိရတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီတို့၊ ပရာဏတို့ဟာလည်း နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်း၊ သေးငယ်လွန်းလို့ မရှိဘူးလို့ ထင်နေရတာပါ။ တကယ်တော့ စွမ်းအင်အဖြစ် ရှိနေတာပါ။ သိပ္ပံပညာအရ ရုပ်တွေဟာ သဘာဝသုံးမျိုးနဲ့ တည်ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ အစိုင်အခဲသဘာဝ၊ အရည်သဘာဝနဲ့ အခိုးသဘာဝတို့ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏတို့၊ ချက္ကရတို့ဟာ နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းလို့ ဒီရုပ်သဘာဝသုံးမျိုးထဲမှာ မပါဝင်ဘူး။ နောက်ထပ်ဖြစ်တည်မှု သဘာဝတစ်မျိုးထပ်တိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ရှိပြီးသိပြီး ရုပ်သဘာဝသုံးမျိုးအပြင် နောက်ထပ် အငွေ့(သို့)ဓာတ်ငွေ့ GAS သဘာဝနဲ့ တည်ရှိတဲ့ရုပ် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီထက် အရည်ကနူးညံ့တယ်၊ အရည်ထက် အခိုးကနူးညံ့တယ်။ အခိုးထက် စတုတ္ထသဘာဝဖြစ်တဲ့ အငွေ့က နူးညံ့တယ်။

သိပ္ပံပညာကလည်း ဒီစတုတ္ထရုပ်သဘာဝကို တွေ့သွားပြီ ဖြစ်တယ်။ အသိအမှတ်ပြုတယ်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်များအတွင်းက

ရုရှားမှာ စိတ်တန်ခိုးပြပွဲကျင်းပပြီး ကမ္ဘာ့သိပ္ပံပညာရှင်တွေကို ခေါ်ပြတယ်။ ဒီပွဲမှာတက်ရောက်ခဲ့တဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက ရုရှားစိတ်တန်ခိုးရှင်တို့ကို စစ်ဆေးတယ်၊ လေ့လာတယ်၊ သိပ္ပံကိရိယာနဲ့ စစ်ဆေးတိုင်းတာကြည့်တယ်။ စိတ်တန်ခိုးရှင်တွေ စိတ်တန်ခိုးပြနိုင်တာဟာ သူတို့ရဲ့ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်ကို (BIOPLSAMA) ဇီဝစွမ်းအင်လို့ ဝေါဟာရအသစ်တွေနဲ့ ခေါ်လိုက်တယ်။ အသက်ဇီဝမှာကိန်းနေတဲ့ စွမ်းအင်ပေါ့။ ဒီစွမ်းအင်ရဲ့ ရုပ်သဘာဝကို ပလပ်စမာ (ဝါ) ဓာတ်ငွေ့လို့ခေါ်တယ်။ ဒီလိုလေ့လာတဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက လူတစ်ဦးစိတ်တန်ခိုးပြနေရင် သူ့ရုပ်ခန္ဓာထဲက စွမ်းအင်တွေ ထွက်လာတယ်။ ဒီစွမ်းအင်တွေက ဘိုင်အိုပလာစမာစွမ်းအင်၊ အသက်ဇီဝစွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ဒီဇီဝစွမ်းအင် ထွက်ပေါ်လာတာကို သိပ္ပံကိရိယာနဲ့ တိုင်းတာကြတယ်။

ဥပမာ - သာမန်လူတွေမှာ ဇီဝစွမ်းအင်ဟာ အပြင်ဘက်ထွက်လာတဲ့အခါ သုံးပေခန့် စက်ဝန်းလောက်သာ ထွက်တယ်။ စိတ်တန်ခိုးရှင်တွေ စိတ်တန်ခိုးပြနေချိန်မှာ သူတို့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက (BIO- FIELD FORCE) ဇီဝစွမ်းအင်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အပြင်ဘက် ပေ(၃၀)လောက်အထိ ထွက်နေတယ်လို့ တိုင်းတာသိရှိရတယ်။ ဒီလိုတိုင်းတာတဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေဟာ စိတ်ပညာ၊ ပရစိတ်ပညာ၊ စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်တို့ ဖြစ်ကြတယ်။

ဒီစွမ်းအင်ကို ဒီပြင် သိပ္ပံပညာရှင်တွေကလည်း တွေ့ရှိကြတယ်။ ကိအာလိယန်ဆိုတဲ့ စိုက်ပျိုးရေး သိပ္ပံပညာရှင်ဟာ အပင်တွေကို လေ့လာရာမှာ အပင်ရဲ့ အသက်ဇီဝဓာတ်ကို ဓာတ်ပုံနဲ့ရိုက်ကူးပြနိုင်တဲ့ ကင်မရာကို တီထွင်လိုက်တယ်။ ဒီကင်မရာနဲ့ သစ်ပင်ပန်းပင်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ရင် သစ်ပင်ပန်းပင်ရဲ့ အမြင်ရုပ်သဏ္ဌာန်မပေါ်ဘဲ အဲဒီအပင်ရဲ့ တစ်ပင်လုံးဖြန့်နေတဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို ပေါ်စေပါတယ်။ အပင်ဟာ အမြင်အားဖြင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းနေတယ်လို့ မြင်ရပေမယ့် ကိအာလိယန်ရဲ့ ကင်မရာနဲ့ဓာတ်ပုံရိုက်ရင် အပင်ရဲ့ ဇီဝဓာတ်ပြန့်နေတဲ့ပုံမှာ အနာအဆာတွေ၊ ရောဂါတွေဖြစ်နေတာ ပေါ်ပါတယ်။ နောက် သုံးလေးလကြာမှ ရောဂါတစ်ခုခု အပင်မှာ ဝင်လာတာကို တွေ့ရတယ်။ ရုက္ခဗေဒအတွက် အလွန်အကျိုးများ

တဲ့ ကင်မရာပါပဲ။

ဒီကိစ္စအလီယန်ရဲ့ ကင်မရာနဲ့ လူခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကြည့်ပါတယ်။ လူတစ်ဦးဟာ စိတ်တန်ခိုးကိုအသုံးပြုပြီး လူနာ ကို လက်နဲ့မထိစေဘဲ သပ်ချပြီးကုနေပုံကို ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့အခါ ကုသသူရဲ့လက်ဖျား၊ လက်ဖဝါးပေါ်က မီးတောက်မီးလျှံ အသေး စားတွေ ထွက်နေတာ တွေ့ရတယ်။ တရုတ်အပ်စိုက်နဲ့ ကုသတဲ့အခါ မှာ အပ်စိုက်မှုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ပြောင်းလဲလှုပ်ရှားသွား နေတဲ့ ဇီဝဓာတ်စီးကြောင်းတွေကိုလည်း ဓာတ်ပုံရိုက်ကြည့်ကြပါ တယ်။ ဓာတ်ပုံထဲမှာ ကိုယ်ရောင်ခြည်ထွက်နေတာ တွေ့မြင်ရပါ တယ်။ တကယ်တော့ ကိုယ်ရောင်ခြည်ဟာ ဇီဝဓာတ်ရဲ့ အသွင်တစ် မျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိစ္စအလီယန်ကင်မရာ၊ ကိစ္စအလီယန်ဓာတ် မှန်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ (၂၀) ရာစုအကုန်မှာ နိုင်ငံတကာက အဘိဓာန်အသီးသီးမှာ ထည့်သွင်းကုန်ပါပြီ။

ရူပဗေဒပညာရှင်များကလည်း ဒီရုပ်နမူနာတွေကို လေ့လာ သုတေသနပြုခဲ့ကြတယ်။ အဏုမြူကနေ အဏုမြူအတွင်းမှာရှိတဲ့ ဓာတ်မှုန်တွေကို လေ့လာရင်း အဏုမြူရဲ့ဝတ်ဆံကို ဝိုင်းပတ်နေတဲ့ အီလက်ထရွန်တွေအနက်က အီလက်ထရွန်တစ်ခုဟာ အပြင်ဘက် လွင့်ထွက်သွားရင် ကျန်ရစ်တဲ့အဏုမြူမှာ အီလက်ထရွန်လျော့သွား တယ်။ ဒီလို အီလက်ထရွန်လျော့သွားတဲ့ အဏုမြူကို (ION) အိုင်ယွန်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီ ION ဟာ ဘိုင်အိုပလပ်စမာခေါ် ပရာဏဓာတ်ပါပဲ။

ဒီလို သိပ္ပံပညာအသီးသီးက ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်တွေဟာ နာမည်ကွဲပြားကြသော်လည်း ပရာဏကိုရှာဖွေတွေ့ရှိတာပဲ ဖြစ်တယ်။ သရုပ်ပြသလို့ အကောင်းဆုံးဟာကတော့ ကိစ္စအလီယန် ဓာတ်ပုံပါပဲ။ မယုံကြည်နိုင်သေးတဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေလည်း ပါးစပ်ပိတ်သွားတယ်။

ရုပ်သဘာဝဖြစ်တည်မှုမှာ စတုတ္ထအဆင့်ဓာတ်ငွေ့ဟာ ပရာဏပါပဲလို့ အတိအကျဆိုနိုင်ပါပြီ။ သဘာဝသိပ္ပံပညာရှင်တွေက သုတေသနပြုပြီးတွေ့ရှိသလို စိတ်ပညာရှင်၊ စိတ်ခွဲဆရာဝန်ကြီး တွေကလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဒီပရာဏကိုပဲ ရှာဖွေလေ့လာ နေတယ်။ ဒီလိုရှာဖွေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲမှာ စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်

ကြီး ဒေါက်တာလောရင့်ဗင်းဒစ်လည်း ပါတယ်။ ဒေါက်တာဗင်းဒစ် ရဲ့ဇနီးသည် ဖိုးဗီဗင်းဒစ်ဟာ အမြင်အာရုံထူးရသူ ဖြစ်တယ်။ အရပ် စကားနဲ့ပြောရရင်ဖြင့် အကြားအမြင်ပေါက်တယ်ပေါ့။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံဟာ ပရာဏာလို့ခေါ်တဲ့ စတုတ္ထအဆင့် ရုပ်လွှာ၊ ရုပ်မှုန်တွေကို နှစ်ဦးတွဲဖက်ပြီး နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ခန့် သုတေသနပြုခဲ့ကြတယ်။ ဇနီးဖြစ်သူ ဖိုးဗီဗင်းဒစ်ဟာ ဂန္ဓာရီအဖွဲ့ ဝင်ဖြစ်ပြီး ဂန္ဓာရီသဘောတရားနဲ့ လက်တွေ့ ကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့် တဲ့ ပါရမီရှင်တစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ လူနာတစ်ယောက် သူတို့ဆေးခန်း ရောက်လာရင် ပထမဆုံး ဖိုးဗီဇ သူမရဲ့ အမြင်အာရုံထူးနဲ့ လူနာရဲ့ ပရာဏာခန္ဓာရဲ့ကိုယ်ရောင်ခြည်တွေကို လေ့လာတယ်။ ဒီလို သူမ လေ့လာထားတဲ့အချက်နဲ့ ဆေးသိပ္ပံအမြင်ကို ဒေါက်တာလောရင့် ဗင်းဒစ်က ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းပြီးမှ ရောဂါကိုရှာကြတာ ဖြစ်တယ်။

ဒေါက်တာလောရင့်တို့ဇနီးမောင်နှံဟာ ဒီလိုတွဲဖက်ပြီးတော့ သုတေသနပြုလာကြတာ နောင်နှစ်ပေါင်း (၃၀)အကြာမှာ ဇနီး မောင်နှံပူးတွဲရေးတဲ့ (ETHERIC BODY OF MAN) လူရဲ့ပရာဏာခန္ဓာ ဆိုတဲ့ကျမ်း ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒီကျမ်းမှာ ပရာဏာခန္ဓာ ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်လိုမျိုးတည်ဆောက်ထားပါသလဲ၊ ဒီပရာဏ ခန္ဓာဟာ ဘယ်လိုတာဝန်တွေလုပ်ရသလဲ၊ ပရာဏာခန္ဓာရဲ့စွမ်းအင် ဟာ ဘာတွေလဲ၊ ဘယ်လိုအသုံးဝင်သလဲဆိုတာတွေ ရေးထားတယ်။

အခဲရယ်၊ အရည်ရယ်၊ အခိုးရယ်လို့ အဆင့်(၃)ဆင့်နဲ့ တည် ရှိတဲ့ ရုပ်ဒြပ်တွေဟာ စတုတ္ထအဆင့်(ပရာဏအဆင့်)နဲ့လည်း ရှိ သေးတယ်။ လူတွေရဲ့ အသက်ဇီဝဟာ ဒီပရာဏခန္ဓာပေါ်မှာ တည်မှီ တယ်။ ရောဂါတစ်ခုရရင် အသက်ဇီဝဓာတ်တည်ကိန်းရာ ပရာဏ ခန္ဓာမှာ စတင်ရတာဖြစ်လို့ ကိအာလိယနဲ့ရဲ့အရင် နှစ်ပေါင်း (၃၀) လောက် ကြိုတင်တွေ့ရှိထားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒေါက်တာဗင်းဒစ်တို့ ဇနီးမောင်နှံက မျက်မြင်ဖြစ်အောင် ဓာတ်ပုံရိုက်မပြနိုင်ဘဲ ကိအာ လိယန်က ဓာတ်ပုံရိုက်ပြနိုင်တာသာ ဖြစ်တယ်။

ဒေါက်တာလောရင့်ဗင်းဒစ်တို့ ဇနီးမောင်နှံက ဒီစတုတ္ထအ ဆင့်ရုပ်ဓာတ်ကို ထပ်မံပြီး ခွဲစိတ်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ လေးလွှာထပ် ခွဲကြည့်တယ်။ ဒီပရာဏက လေးလွှာရဲ့ ဝိသေသထူးခြားချက်နဲ့ စွမ်းအင်တွေကိုလည်း ခွဲခြားပြတယ်။ လေးလွှာအနက် ပထမဆုံး

အလွှာတွေဟာ အကြမ်းဆုံးဖြစ်ပြီး နောက်ထပ်အလွှာတွေဟာ တစ်လွှာထက်တစ်လွှာ နူးညံ့တယ်။ ဒုတိယထက် တတိယလွှာ၊ တတိယထက် စတုတ္ထအလွှာက ပိုပြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့သွားတယ်။ ဒီပရာဏလေးလွှာကို သူတို့ရဲ့ စွမ်းအင်အသီးသီးနဲ့ ဇယားကွက်ချပြထားတယ်။

- ၁။ ပထမပရာဏအလွှာ
လျှပ်စစ်ဓာတ်၊ အသံ
- ၂။ ဒုတိယပရာဏအလွှာ
အလင်းဓာတ်
- ၃။ တတိယပရာဏအလွှာ
အီလက်ထရွန်
- ၄။ စတုတ္ထပရာဏအလွှာ
စိတ်နှင့်ဦးနှောက်ဆက်သွယ်ပေးမှုတံတား

အသံလှိုင်းတွေဟာ အသံမှုန်တွေနဲ့ ပြုလုပ်ထားတာပါ။ လျှပ်စစ်ဆိုတာလည်း လျှပ်စစ်ဓာတ်မှုန်တွေနဲ့ လုပ်ထားတာပါ။ ဒီအသံမှုန်၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်မှုန်တွေဟာ ပထမပရာဏအလွှာမှုန်တွေပါပဲ။

အလင်းဓာတ်ဆိုတာလည်း ပရိုတွန်လို့ခေါ်တဲ့အလင်းမှုန်ပါ။ ဒီအလင်းမှုန်ဟာ ဒုတိယပရာဏအလွှာမှုန်တွေပါ။

အီလက်ထရွန်ဆိုတာဟာ တတိယပရာဏအလွှာမှုန်ပါပဲ။ ဒါတွေအားလုံးဟာ ရုပ်မှုန်တွေ၊ ရုပ်ဓာတ်တွေချည်းပဲ။ မမြင်ရလို့၊ ထိကိုင်မရလို့ မရှိဘူး၊ ရုပ်မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်ရတာပါ။ အခုသိပ္ပံပညာတွေက ပရမာအဏုမြူဆိုတဲ့ ရုပ်ဓာတ်မှုန်တွေကို သိလာတော့မှ ဒီရုပ်ဓာတ်မှုန်တွေဟာ ရုပ်တော့ရုပ်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းလို့ မမြင်ရတာပါ။ ဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ သိပ္ပံကရိယာတွေနဲ့ စမ်းသပ်ကြည့်တော့ ဒီရုပ်မှုန်တွေတည်ရှိကြောင်း သိရတာပါလို့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက ဝန်ခံလာရတယ်။

ရုရှားရူပဗေဒပညာရှင်တွေက ဒါတွေကို အစောဆုံးသိတယ်လို့ ပြောရမှာဖြစ်တယ်။ မီးခြစ်၊ ဖယောင်းတိုင်တို့မှာရှိတဲ့ မီးတောက်ကလေးဟာ ပရာဏပါ။ နေမင်းကြီးလည်း ပရာဏပါပဲ။ နေကထွက်တဲ့ အပူရောင်ခြည်တွေဟာလည်း ပရာဏဓာတ်ပါပဲ။ ပရာဏ

ဆိုတဲ့ ဘိုင်အိုပလပ်စမာအလင်းရောင်နဲ့ သံတုံးကြီးတွေကိုဖြတ်ရင်
လေဆာရောင်ခြည်နဲ့ ဖြတ်တာထက် ပိုထိရောက်၊ ပိုမြန်တယ်ဆို
တာ ရုရှားတွေက ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်လောက်ကတည်းက MATTER
AND MAN ဆိုတဲ့ စာအုပ်မှာ ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့ပါတယ်။

စတုတ္ထပရာဏအလွှာမှန်က စိတ်နဲ့ဦးနှောက်ကို ဆက်သွယ်
ပေးတဲ့ အမှန်ပါပဲ။ အနူးညံ့ဆုံးအလွှာဖြစ်လို့ စိတ်နဲ့ဦးနှောက်ကို
ဆက်ပေးနိုင်တာပါ။

ဒီတော့ ရုပ်ခန္ဓာဟာ သဘာဝသုံးမျိုးအပြင် စတုတ္ထသဘာဝ
ဖြစ်တဲ့ ပရာဏလို့ခေါ်တဲ့ အငွေ့မှန်နဲ့လည်း ရှိတယ်။ လူတွေမှာရှိ
တဲ့ ပရာဏခန္ဓာဟာ ပရာဏအသက်ဇီဝဓာတ်တွေကို ဆောင်ထား
တဲ့ခန္ဓာ ဖြစ်တယ်။ ဒီခန္ဓာကြောင့် လူတွေ၊ သတ္တဝါတွေ အသက်ရှင်
နေကြတာ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏနဲ့ပရာဏခန္ဓာအကြောင်းကို ရှေး
ဟောင်း အာယုဗ္ဗေဒဆေးပညာခေတ်ကတည်းက သိရှိရေးသားခဲ့
တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဇီဝစွမ်းအင်ဖြစ်လို့ ပရာဏအကြောင်းသိမှ
ကုဏ္ဍလိနီကို နားလည်နိုင်မှာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။

ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း လူသိနည်းနေလို့ ကုဏ္ဍလိနီနီးပြီး ဉာဏ်ထူးများကပြောတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကစပြီး တင်ပြခဲ့တယ်။ နောက် ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရ၊ ပရာဏဓာတ်တို့ ဆက်စပ်နေလို့ ချက္ကရနဲ့ ပရာဏဓာတ်ကို သိပ္ပံပညာက တွေ့ရှိချက်တွေ၊ အထောက်အထားတွေကို တင်ပြခဲ့တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ တရားကျင့်နေတဲ့ ရသေ့ကြီးတွေ၊ ဆွာမိကြီးတွေကထွင်ထားတဲ့ ပညာမဟုတ်ဘဲ ရှေးခေတ်ဆေးသိပ္ပံဖြစ်တဲ့ အာယုဗ္ဗေဒဆေးကျမ်းများတွင်၊ ကမ္မဇီဝဗေဒကဏ္ဍတွင် ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ပရာဏဓာတ်တို့ကို ဖော်ပြထားကြောင်း တင်ပြခဲ့တယ်။

နောက်ထပ် တင်ပြရမှာကတော့ တင်ပြခဲ့ပြီးသား အစဉ်နဲ့ ဆက်စပ်ပြီးတော့ ခေတ်ဆေးသိပ္ပံပညာနဲ့ ပရာဏဓာတ်ချက္ကရတွေနဲ့ ဆက်စပ်မှုကို နှိုင်းယှဉ်တင်ပြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးသိပ္ပံမှာ Endocrine System ဆိုတဲ့ ဂလင်းစနစ်ရှိတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ အရိုးစနစ်၊ ကြွက်သားစနစ် စတာတွေကို ဆေးသိပ္ပံက တွေ့ရှိလက်ခံပြီးတာကြာပါပြီ။ ဒါပေမယ့် နောက်ထပ်တွေ့ရှိတဲ့ စနစ်တွေကိုလည်း ဆေးသိပ္ပံက လက်ခံထားပါတယ်။ ဒီလို နောက်ထပ်တွေ့ရှိချက်စနစ်တွေထဲမှာ ဂလင်းစနစ် ပါဝင်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဂလင်းစနစ်ဟာ လူသိနည်းနေသေးတယ်။ ခုအချိန်ထိ တချို့အချက်အလက်တွေကို ထပ်မံပြီး လေ့လာသူတောသနပြုနေဆဲ ဖြစ်တယ်။

ဆေးသိပ္ပံက လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ ဂလင်းတွေရှိတယ်။ ဒီ

ဂလင်းတွေအနက် ပဇာနကျတဲ့ဂလင်းက (၇)ခုဖြစ်တယ်။ ဦးခေါင်းအတွင်းမှာ ပင်နီယာယဂလင်း၊ ပိကျူထရီဂလင်း၊ လည်မျိုမှာ သိုင်းရွိုက်ဂလင်း၊ နှလုံးအနီးမှာ သိုင်းမတ်ဂလင်း၊ ဝမ်းဗိုက်မှာ အဒ္ဓနီနယ်ဂလင်း၊ ချက်အနီးမှာ လိုင်ဒင်ဂလင်း၊ လိင်အင်္ဂါအနီးမှာ ဂိုနက်ဂလင်းဆိုပြီး (၇)ခု ရှိတယ်။ ဝမ်းဗိုက်အောက်ပိုင်းရှိ ဂလင်းတွေကို ပြတဲ့အခါ အနည်းငယ် ကွဲလွဲချက် ရှိတယ်။

ဒီဂလင်းတွေက ဓာတုပစ္စည်းတွေကို ထုတ်ပေးတယ်။ ဒီဓာတုပစ္စည်းတွေကို ဟော်မုန်းလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီဟော်မုန်းတွေဟာ သွေးကြောထဲမှာ သွေးနဲ့ရောနှောပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့သွားတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းရဲ့ လုပ်ဆောင်ရမယ့်တာဝန်တွေကို ချောချောမောမောလုပ်နိုင်အောင် တွန်းအားပေးတယ်။

အောက်ဆုံးဂလင်းဖြစ်တဲ့ ဂိုနက်ဂလင်းက စတင်ပြောရမယ်ဆိုရင် ဂိုနက်ဂလင်းဟာ ရုပ်ခန္ဓာဇီဝဓာတ်တည်ရာ ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးရဲ့ တည်ဆောက်ရေးစွမ်းအင်များကို ထုတ်ပေးတဲ့နေရာ ဖြစ်တယ်။ ဒီနေရာကနေပြီး ဇီဝဓာတ်ဟာ ကျောမြှောင်ရိုးအတိုင်း အထက်သွားတယ်။ လိင်အင်္ဂါအနီးမှာရှိတဲ့ ဂလင်းဖြစ်လို့ ဒီဂလင်းက လိင်ဟော်မုန်းတွေ ထုတ်လုပ်လာတယ်။ အော်စတိုဂျင်နဲ့ တက်စတိုတရုန်းဟော်မုန်းတွေ ထုတ်လုပ်ပေးတယ်။ ဒီဟော်မုန်းတွေဟာ ရုပ်ခန္ဓာတည်တဲ့ရေး၊ မျိုးဆက်ရှင်သန်ရေးတို့ကို ဖြစ်စေတယ်။ ဒီလို ဘဝရှင်သန်မှု၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု စွမ်းအင်တွေဟာ ကောင်းတဲ့ဘက်မှာလည်း သုံးနိုင်တယ်။ မိမိအာရုံကို ဖြေဖျော်မှုအတွက်လည်း သုံးနိုင်တယ်။ အသုံးပြုသူရဲ့ အသုံးချမှုအပေါ်တည်တယ်။ လူတစ်ဦးဦးအား ခွန်အားတွေဆုတ်ယုတ်လာလို့ ကိုယ်ခံအားတွေကျသွားပြီဆိုရင် တက်စတိုတရုန်းဆေးကို မှီဝဲနေကြရတာ ကြားဖူးကြပါလိမ့်မယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ လိင်အင်္ဂါအနီး မြီးညောင်းရိုးထိပ်မှာ ကိန်းဝပ်တယ်။ အဲဒီနေရာရှိ ချက္ကရကို မူလဒြချက္ကရလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီမူလဒြချက္ကရမှာကိန်းဝပ်ဝနတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့စွမ်းအင်ဟာ ခေတ်ဆေးသိပ္ပံအဆိုနဲ့ ကိုက်ညီပါတယ်။ တချို့ဆေးသိပ္ပံက မတွေ့ရှိသေးတာဘဲ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးသွားကြသူများရဲ့ အဆိုကလည်း ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဇီဝဓာတ်ပါပဲလို့ ဆိုထားတယ်။ ဆေးသိပ္ပံပညာကလည်း ဂိုနက်

ဂလင်းကယွက်နေတဲ့ ဟော်မုန်းတွေဟာ လူတွေအသက်ရှင်ဖို့၊ ဇီဝဓာတ်မြဲဖို့၊ ကောင်းဖို့လို့ဆိုထားတော့ ကုဏ္ဍလိနီပညာအဆိုနဲ့ ဆေးသိပ္ပံအဆိုဟာ မကွဲလွဲပါဘူး။

ဒေါက်တာချိုပရာ၊ ဒေါက်တာဆက်တာရေးနဲ့ ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တွေဟာ ဂလင်း၊ ဟော်မုန်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဆက်သွယ်မှုတို့ကို လေ့လာသုတေသနပြုပြီး ကျမ်းတွေရေးပါတယ်။ ဒီကျမ်းတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်ကိုယူပြီး ယခု တင်ပြတာ ဖြစ်တယ်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် လောက်စပြီးတော့ ဆေးသိပ္ပံပါရဂူများ၊ စိတ်ရောဂါကုပါရဂူများဟာ ဂလင်း၊ ဟော်မုန်းနဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်တို့ကို ယှဉ်တွဲလေ့လာကြတာ နှစ်စဉ် တိုးတက်လျက် ရှိတယ်။ အိန္ဒိယကုဏ္ဍလိနီ သုတေသနအင်စတီကျုက ကုဏ္ဍလိနီသုတေသနမဂ္ဂဇင်းကို (၃) လ တစ်ကြိမ် ထုတ်ဝေလျက် ရှိပါတယ်။ အနောက်တိုင်းများမှာလည်း Mind And Body မဂ္ဂဇင်း၊ Bio Feed Back စာစောင်မဂ္ဂဇင်းတွေကို သုတေသီပါရဂူတွေက ရေးသား ထုတ်ဝေလျက်ရှိရာ အလွန် အရှိန်ကောင်းလျက် ရှိပါတယ်။

ဂိုနက်ဂလင်းအပါအဝင် ဂလင်းများမှထွက်သော ဟော်မုန်းတို့ဟာ လူ့ခန္ဓာတွင် ကလာပ်စည်းများအထိကို အကျိုးသက်ရောက်ပြောင်းလဲစေတယ်။ ဟော်မုန်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ များစွာသောတာဝန်ကိုဆောင်ရွက်ပြီး ပြောင်းလဲမှုအမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးတို့ကို ဖြစ်စေတယ်။ ဟော်မုန်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့ရဲ့ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုတွေကို ညှိနှိုင်း ပူးပေါင်းပေးတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုနဲ့ ကြံ့ခိုင်မှုကို ထိန်းသိမ်းပေးတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အရည်ဓာတ်များ၊ မလဓာတ်များကို ညီမျှအောင်ထိန်းသိမ်းပေးတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အရည်ဓာတ်များတွင် ကလာပ်စည်းတစ်ခုချင်းရှိ အရည်ဓာတ်များလည်း ပါဝင်သည်။ ကလာပ်စည်းတစ်ခုရဲ့ ကြံ့ခိုင်မှု၊ အားနည်းမှုဟာ ကလာပ်စည်းကိုဝန်းရံထားတဲ့ အရည်ဓာတ်ရဲ့ အရည်အသွေးပေါ်မှာ မှီတည်နေတယ်ဆိုတာကို ဆေးသိပ္ပံက သိရှိပြီးဖြစ်တယ်။ အာယုဗေဒက ဒီအရည်ဓာတ်ကို မလလို့ခေါ်ပြီး မလရဲ့ အရည်အသွေးကြောင့် ရောဂါများဖြစ်ပေါ်စေတယ် ဆိုတာကို ရှေးကတည်းက ရေးသားထားပါကယ်။

ဒါ့အပြင် ဂလင်းစနစ်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ဘက် ပတ်ဝန်း

ကျင်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်းအတွင်းရှိ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတို့ရဲ့ ပူးပေါင်းမှု၊ တုံ့ပြန်မှုတွေဖြစ်စေတဲ့ အာရုံကြောစနစ်တွေနဲ့ အပြန်အလှန်ဆက်စပ်ပေးတယ်။ ဥပမာ လူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အပူချိန်ဟာ (၉၉) ဒီဂရီရှိတယ်။ သူ့ရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အပူချိန်ဟာ ရေခဲအမှတ် (၀) ဒီဂရီဖြစ်နေတယ် ဆိုကြပါစို့။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက အပူချိန်ကို ရေခဲအမှတ်(၀)ဖြစ်မသွားအောင် အာရုံကြောတွေက ကာကွယ်ပေးထားတယ်။ ဒီလိုအာရုံကြောတွေက လိုအပ်သလို လိုတိုးပိုလျှော့ ညှိပေးနိုင်လေအောင် ဟော်မုန်းတွေက ပြုပြင်ပေးနေတယ်။ ထောက်ပံ့ပေးတယ်။ လူသားဟာ သူ့ရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာတည်မြဲရေးအတွက် လိုအပ်တာတွေကို ဂလင်းဆီကထွက်လာတဲ့ဟော်မုန်းက ဆောင်ရွက်ပေးတယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။

လူနဲ့မျိုးနွယ်တို့ရဲ့ မူလအစဆိုတဲ့ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်ကျမ်းမှာ ဒါဝင်က မိမိဘဝ တည်မြဲလိုမှုအတ္တဟာ သဘာဝမှာလည်း မူလအကျဆုံးဖြစ်တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

ရှေးဦးလူသားပေါ်ခါစမှာ လူဦးရေက မဖြစ်စလောက်လေးရှိတယ်။ ရန်မှုမယ့်တိရစ္ဆာန်တွေက အများကြီး။ ဒီအထဲမှာ ရာသီဥတု စတဲ့ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေကလည်း လူသားမျိုးဆက်တည်တံ့ရေးကို ခြိမ်းခြောက်နေတယ်။ ဒီလို အခြေအနေဆိုးတွေထဲက လူသားမျိုးနွယ်ကြီး တည်တံ့နေရေးကို ဂလင်းကပေးတဲ့ ဟော်မုန်းက ဆောင်ရွက်ခဲ့လို့ လူသားတွေဟာ ရာသီဥတုနဲ့ သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေကို အောင်နိုင်ခဲ့တာ။ လူသားတွေ သန်း (၅၀၀၀) လောက် ပွားများခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဂိုပီခရစ္စနားက ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ လူ့ဘောင်ကြီးတည်တံ့ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် အဓိက မောင်းတံကြီးဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတာပါ။ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ဇီဝစွမ်းအင်ကြောင့် ချက္ကရတွေရှိနေတယ်။ ချက္ကရတွေရဲ့စွမ်းအင်ကိုဖော်ထုတ်ဖို့ သဘာဝက ဂလင်းတွေကို ဖန်တီးပေးရတယ်။ ဒီဂလင်းတွေက ဟော်မုန်းတွေ ထုတ်လုပ်ပြီး လူတစ်ဦးရဲ့ ဘဝတည်မြဲအောင်၊ ဖွံ့ဖြိုးလေအောင် မရှိမဖြစ်တဲ့ စွမ်းအင်ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ ရုပ်ခန္ဓာ၊ နာမ်ခန္ဓာများကို တည်တံ့ခိုင်မာရေး အတွက် ဆောင်ရွက်တဲ့အခါ ဂလင်းအကျိတ်များကနေတစ်ဆင့် ဆောင်ရွက်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့စွမ်းအင်ကို မထိနိုင်၊ မမြင်နိုင်ပေမယ့် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကြောင့် ဂလင်းကတစ်ဆင့်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဟော်မုန်းရဲ့စွမ်းအင်ကိုတော့ သိနိုင်မြင်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဂလင်းတွေဟာ မမြင်မတွေ့နိုင်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆက်သွယ်ပေးတဲ့အတွက် ဆက်လမ်းကြောင်း ဖြစ်တယ်လို့ဆိုရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဂလင်းနဲ့ ဂလင်းကထွက်တဲ့ ဟော်မုန်းတွေအကြောင်းကို ဆေးသိပ္ပံက သိလာတာ မကြာသေးပါဘူး။ နှစ်တစ်ရာလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ဒီဂလင်းတွေဟာ စနစ်ကြီးတစ်ရပ်အနေနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းထဲမှာ Endocrine System ရှိနေတယ်ဆိုတာကို သိလာတာက ပိုတောင်နောက်ကျသေးတယ်။

အာရုံကြောစနစ်အကြောင်းသိတာက ကြာပါပြီ။ ဒီအာရုံကြောစနစ်နဲ့ တွဲနေတဲ့ ဂလင်းတွေရယ်၊ ဂလင်းတွေက အာရုံကြောစနစ်အပေါ် လွှမ်းမိုးနေတယ် ဆိုတာကိုတော့ (၂၀)ရာစု အစလောက်မှ လေ့လာသိရှိလာကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဂလင်းကထွက်လာတဲ့ ဓာတ်ပစ္စည်းတွေကို ဘေးလစ်နဲ့စတာလင်းတို့က ခေါ်မစကား (Hormone) လို့ဆော်မှုကနေပြီး ဟော်မုန်းလို့ခေါ်တာဟာ ၁၉၀၂ မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဂလင်းတွေဟာ စနစ်တစ်ရပ်အနေနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်

ထဲမှာရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ Endocrine System လို့ စတင်ပြီး ဖော်ပြတာဟာ ပထမဆုံး နောက်တိုင်းဆေးပညာကျနယ်မှာ ဆက်တိုက်ရေးသားဖော်ပြခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

နောက်မှ ဆက်လက်ရှာဖွေသုတေသနပြုလုပ်ပြီး ဂလင်းစနစ်ရဲ့ ဆောင်ရွက်မှုတွေ၊ အခြား ဇီဝကမ္မဗေဒရှိ စနစ်တွေရဲ့ ဆက်စပ်မှု အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်မှုတွေကို လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဟော်မုန်းနဲ့ အာရုံကြောတွေဟာ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါ ပူးတွဲလုပ်ကြတယ်။ အပေးအယူ အတိုင်အဖောက် ဘက်ညီတဲ့အတွဲ ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ဇီဝဓာတ် အပိုအလို၊ အနွေးအမြန် စတာတွေကို လိုတိုးပိုလျှော့နည်းနဲ့ ချိန်ခွင်လျှာညီမျှအောင် အတူ ပူးတွဲဆောင်ရွက်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ အမြန်ဆောင်ရွက်ရမယ့် တာဝန်တွေကို အာရုံကြောက တာဝန်ယူရတယ်။ ခိုင်မာတည်တံ့အောင်လုပ်ရမယ့် တာဝန်တွေကိုတော့ ဟော်မုန်းက ဆောင်ရွက်ရတယ်။

တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဂလင်းတွေအများကြီးရှိပေမယ့် ဟော်မုန်းထုတ်တဲ့ ပဓာနဂလင်းကြီး (၁၀) ခုလောက် ရှိတယ်။ ဒီဂလင်းတွေက ဟော်မုန်းအမျိုးအစားပေါင်း (၃၀) လောက်ကို ထုတ်လုပ်ပေးနေကြတယ်။ ဟော်မုန်းတွေကို အကြမ်းအားဖြင့် (၂) မျိုး ခွဲခြားနိုင်တယ်။ အသားဓာတ်၊ ပရိုတင်းတွေပါဝင်တဲ့ ပက်တိုက်အမျိုးအစားနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ စတိုးရွက်အဖြစ် ပြောင်းလဲလို့ရတဲ့ ကျားဟော်မုန်းနဲ့ တက်စလိုတရုန်းနဲ့ မဟော်မုန်း အော်စတိုဂျင်တို့ ဖြစ်တယ်။

ဂလင်းအတော်များများကို ပီကျူထရီဂလင်းက ထိန်းချုပ်ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပီကျူထရီဂလင်းကို ဂလင်းဘုရင်လို့ခေါ်ကြတယ်။ ပီကျူထရီဂလင်းကို ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်က တစ်ဖန်ထိန်းချုပ်ထားတယ်။ ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်ဟာ ဦးနှောက်အတွင်း အကျဆုံးအပိုင်းဖြစ်ပြီးတော့ အဲဒီမှာပင် နိယာယ်ဂလင်းရှိနေတယ်။ ဂလင်းတွေဟာ တစ်ခုချင်းမှာ မတူတဲ့စွမ်းအင်တွေ ရှိကြပေမယ့် ဂလင်းချင်းမှာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်စပ် တွဲဖက် လုပ်ဆောင်ကြတယ်။ ဂလင်းတစ်ခုချင်းလည်း သူ့တာဝန်တွေကိုဆောင်ရွက်တယ်။ ဟော်မုန်းတွေရဲ့ နက်နဲဆန်းကြယ်မှုကို အကုန်မသိရသေးပါဘူး။

ဆက်လက်ရှာဖွေ သုတေသနပြုကြဆဲပါ။ ဥပမာ မလာတိုနှင့်ဟော်
မုန်းကို အရင်က မသိကြပါဘူး။ အခုမှ အတော်ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိ
လာရလို့ မလာတိုနှင့်စားဆေးကို ထုတ်လုပ်နိုင်တာ လေးငါးနှစ်
လောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။

ဂလင်းတွေကနေ ဟော်မုန်းတွေထုတ်လုပ်ရာမှ ပီကျူတရီ
ဂလင်းက ဟော်မုန်းမျိုးစုံကို ထုတ်လုပ်တယ်။ ပီကျူတရီဂလင်းရှေ့
ခြမ်းက ဟော်မုန်း(၆)မျိုးနဲ့ နောက်ခြမ်းက ဟော်မုန်း(၂)မျိုးကို
ထုတ်လုပ်လာတယ်။ ဟော်မုန်းတွေဟာ သွေးကြောထဲအတိုင်း စီး
ဆင်းသွားပြီးတော့ သူ့ပစ်မှတ်နေရာရောက်တော့မှ သူ့အလုပ်ကို
လုပ်တာ ဖြစ်တယ်။ သူ့အစွမ်းပြတာပါ။ မဆိုင်တဲ့နေရာ၊ မလိုတဲ့
နေရာကို သူ့ဘာမှမလုပ်ဘူး။ ဟော်မုန်းတွေရဲ့ အဓိက လုပ်ငန်း
တာဝန်တွေဟာ -

(၁) ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ ဇီဝဓာတ်တွေဟာ တညီတည်း
တစ်သမတ်တည်းရှိနေကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို တညီတည်း
တစ်သမတ်တည်းရှိနေတာကို ပိုသွားရင်၊ လိုသွားရင် ဖောက်
ပြန်တယ်။ အတိုင်အဖောက်မညီဘူးလို့ခေါ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲရှိ ဇီဝဓာတ်တွေကတော့ သတ္တုဓာတ်တွေ၊ လျှပ်လိုက်ဓာတ်
တွေ၊ အရည်ဓာတ်တွေ၊ အင်ဇိုင်း၊ ကစီဓာတ်၊ အသားဓာတ်၊ အဆီ
ဓာတ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီဓာတ်တွေဟာ သူ့အချိုးအစား၊ သူ့အချိန်၊
သူ့အရှိန်နဲ့သူ ရှိနေကြတာပါ။ ဒီလို အချိုးအစား၊ အရှိန်အဟုန်တွေ
ချိန်ခွင်လျှာကိုက်နေတာ၊ အတိုင်အဖောက်ညီတာတွေ ပျက်သွားရင်
ဟော်မုန်းက ဟန်ချက်ညီအောင်၊ ချိန်သားကိုက်အောင်၊ တည်တံ့
အောင်၊ ထိန်းညှိပေးတဲ့ တာဝန်အလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ပါတယ်။

(၂) ဟော်မုန်းရဲ့ အလုပ်တစ်ခုကတော့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာရှိ
တဲ့ ဟော်မုန်းတွေအချင်းချင်း ညီညွတ်နေအောင်၊ အပေးအယူ
အပြန်အလှန်ပုံမှန်ဖြစ်အောင်၊ ဟော်မုန်းတစ်မျိုးနဲ့တစ်မျိုးအတိုင်
အဖောက်ညီအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရတာ ဖြစ်တယ်။

(၃) ဟော်မုန်းတွေရဲ့ ပဓာနကျပြီး အရေးကြီးတဲ့ တာဝန်က
တော့ လူမျိုးဆက် ပြန့်ပွားရေး ဖြစ်တယ်။ လူသားမျိုးဆက် တည်တံ့
ပြန့်ပွားရေးအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်ချက်ကတော့ လိင်အင်္ဂါတွေ
ပုံမှန်ကြီးထွားရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ အဖိုမျိုးစေ့ဖြစ်တဲ့ သုက်ပိုးနဲ့ အမမျိုး

စေ့ဖြစ်တဲ့ မျိုးစေ့တွေဖြစ်ပေါ်ရေး၊ ကြီးထွားရင့်မည်ရေးကို ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့် လူ့လောကအတွင်း ကလေးသူငယ်များ ဝင်ရောက်လာရေးကို ဆောင်ရွက်ရတာ ဖြစ်တယ်။

လူသားတွေ စတင်ပေါ်ပေါက်စက လူသားဦးရေက အလွန်နည်းပါးပြီး လူသားတွေကိုမျိုးဖြတ်မယ့် သဘာဝအန္တရာယ်တွေ၊ တိရစ္ဆာန်အန္တရာယ်တွေကြောင့် လူသားဦးရေ တည်တံ့ပြန့်ပွားရေးဟာ အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်တယ်။

ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ဟော်မုန်းအမျိုးပေါင်း (၃၀) လောက်ကို ထုတ်ပေးတဲ့နေရာအလိုက်၊ ဂလင်းအလိုက်ပြောရရင် ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်က စပြောရမယ် ထင်တယ်။ ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်ဟာ ဦးနှောက်အလယ်၊ ဦးနှောက်ရဲ့ အတွင်းအကျဆုံးအပိုင်း ဖြစ်တယ်။ ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်ရဲ့ အနီးအနားမှာ ပင်နီယယ်ဂလင်းနဲ့ ပီကျူထရီဂလင်းရှိတယ်။ ပီကျူထရီဂလင်းကို ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်က လွှမ်းမိုးထိန်းချုပ်ထားတော့ ပီကျူထရီဂလင်းရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကထွက်လာတဲ့ ဟော်မုန်းတွေကိုလည်း ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်က ထိန်းချုပ်ထားပြီးဖြစ်နေတယ်။

ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဟော်မုန်းထုတ်လုပ်တယ်။ ဒီလိုဟော်မုန်းထဲမှာ ကြီးထွားမှုဟော်မုန်း ပါဝင်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ပုံမှန်ကြီးထွားဖို့အတွက် လိုအပ်တဲ့ဟော်မုန်း ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကြီးထွားမှုဟော်မုန်းကို ပီကျူထရီဂလင်းကလည်း ထုတ်လုပ်ပေးတယ်။ ဒီဂလင်းချို့ယွင်းလို့ ကြီးထွားတဲ့ဟော်မုန်းတွေ ထုတ်လုပ်ရာမှာ လျော့နည်းသည်ဖြစ်စေ၊ လွန်ကဲသည်ဖြစ်စေ လူတွေရဲ့ ကြီးထွားမှုကို ပုံမှန်မဟုတ်တော့ဘဲ ညွှန်တဲ့လူက အလွန်ညွှန်ပြီး ကြီးထွားတဲ့သူက အရပ် (၈) ပေလောက်ထိ ရှည်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်ဟာ ပီကျူထရီဂလင်းက ဟော်မုန်းတွေကို ပိုမိုထွက်အောင် ဒါမှမဟုတ် ဟော်မုန်းတွေ လျော့ထွက်အောင်လည်း လုပ်နိုင်တယ်။ အခြားဂလင်းတွေကို ပီကျူထရီက ထိန်းချုပ်နိုင်တော့ အဓိကကျတဲ့ဂလင်းတွေက ဟော်မုန်းထုတ်လုပ်ရေးကို ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်က ထိန်းချုပ်ပြီး ဖြစ်နေတယ်။

ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်ဟာ ဆင်ပသဲတစ် အာရုံကြောစနစ်နဲ့ ပတ်သက် ဆက်စပ်နေလို့ လူတွေရဲ့ စိတ်အာရုံခံစားမှု၊ အာရုံကို

တုံ့ပြန်မှုတွေနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်။ ဒါကြောင့် လူတွေရဲ့ အာရုံခံစားမှု၊ အာရုံတုံ့ပြန်မှုတွေနဲ့ ဟော်မုန်းထုတ်လုပ်မှုဟာလည်း သွယ်ဝိုက်ပြီး သက်ဆိုင်နေပြန်တယ်။ ဒီလို အာရုံခံစားမှုတွေဖြစ်တဲ့ စိုးရိမ်သောကဖြစ်မှု၊ ဒေါသဖြစ်မှု၊ မကျေနပ်မှု၊ ဝမ်းနည်းမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရောဂါဝေဒနာများ ရလာကြတယ်။ စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာအုံးကျော်က ဆေးခန်းကို ကုသဖို့လာကြတဲ့ လူနာထက်ဝက်ဟာ စိတ်ကြောင့် ကိုယ်မှာရသော ရောဂါ (စ၊ က၊ ရ) တွေ ဖြစ်တယ်လို့ စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်တစ်ဦးရဲ့ စိတ်အပေါ်အမြင် ဆိုတဲ့စာအုပ်မှာ ဖော်ပြထားတယ်။

ပီကျူထရီရှေ့ခြမ်းကထုတ်လုပ်တဲ့ ဟော်မုန်းတွေထဲမှာ ကြီးထွားဟော်မုန်း (GH) ကော်တီဇိုဟော်မုန်း၊ သိုင်းရွှက်ဟော်မုန်း၊ လူတိန်၊ နိုက်ဇင်ဟော်မုန်း (LH) တွေ ပါဝင်တယ်။ ပီကျူထရီနောက်ခြမ်းကထုတ်လုပ်တဲ့ ဟော်မုန်းထဲမှာ သားအိမ်ကိုပွင့်စေတဲ့၊ နို့ရည်ထွက်တဲ့ အော်စီတိုစင်ဟော်မုန်း၊ ပီကျူထရီဂလင်းက ဟော်မုန်းတွေဟာ သိုင်းရွှက်ဂလင်း၊ အက်ဒီရီနယ်ဂလင်း၊ ဌေးစေ့ရဲ့ မမျိုးဥစီရောက်သွားပြီး အဲဒီဂလင်းတွေက သူတို့နဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ ဟော်မုန်းတွေကို ထွက်စေတယ်။ သားအိမ်ညှစ်အားတွေဖြစ်စေတဲ့ဟော်မုန်း၊ နို့ထွက်စေတဲ့ဟော်မုန်း၊ နို့ရည်ကိုနို့အတွင်းကညှစ်ထုတ်ပေးတဲ့ဟော်မုန်း စတာတွေ ဖြစ်တယ်။

သိုင်းရွှက်ဂလင်းက အိုင်အိုဒင်းကို ကုန်ကြမ်းအဖြစ်နဲ့အသုံးပြုပြီး သိုင်းရွှက်စင်ဟိုမုန်းထုတ်လုပ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ဖွံ့ဖြိုးစေဖို့ ထုံးဓာတ်ကို ညှိနှိုင်းလာတယ်။ ဒီဟော်မုန်းဟာ လည်ပင်းကြီးရောဂါကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေတယ်။ ပါရာသိုင်းရွှက်ဂလင်းကထွက်တဲ့ဟော်မုန်းဟာ ထုံးဓာတ်၊ ကယ်လ်စီယမ်ဓာတ်တွေကို ထိန်းညှိပေးတယ်။ ဆီးလမ်းကြောင်းမှာ ကျောက်တည်တာဟာ ထုံးဓာတ်တွေများလို့ ဖြစ်တယ်။ ထုံးဓာတ်တွေနည်းရင် အရိုးပျော့၊ အရိုးကြွပ်ဆတ်ရောဂါတွေ ဖြစ်စေတယ်။ လူပျို၊ အပျိုဖြစ်စေတာဟာ ဒီဟော်မုန်းကြောင့် ဖြစ်တယ်။

သိုင်းမက်ဂလင်းက ရင်ညွန့်မှာ ရှိတယ်။ သိုင်းမက်ဂလင်းကထွက်တဲ့ ကင်မိုဆိုက်ဟော်မုန်းက ပိုးမွှားတွေ ကာကွယ်လာတဲ့ သွေးဖြူဥတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ခံအားစနစ်ကို အား

ကောင်းစေတယ်။ ဗိုင်းရပ်စ်၊ ဗက်တီးရီးယားတွေကို ကိုက်ထုတ်နိုင်
တယ်။ ဒါကြောင့် လူကို တောင့်တင်းစေတယ်။ အက်ဒရီနယ်ဂလင်း
ဟာ ဝမ်းဗိုက်ချက်တိုင်အနီးမှာရှိနေတော့ အသားဓာတ်ရှင်သန်မှု
ကိုဖြစ်စေတဲ့ ဟိုက်ဒရိုကော်တီရုံးဟော်မုန်းကို ထုတ်လုပ်လာတယ်။
ဆားဓာတ်၊ ပိုတက်စီယမ်ဓာတ်တွေကိုထိန်းလာတဲ့ အယ်ဒိုစတီရုံး၊
ဟော်မုန်းကို ထုတ်လုပ်တယ်။ ကြွက်သားလှုပ်ရှားမှုကို သွက်လက်
စေတယ်။ ကိုယ်တွင်းဇီဝကမ္မဗေဒရေးကြီးလည်ပတ်မှုကို ချောမွေ့
စေတယ်။ ဆီးချိုရောဂါနဲ့ဆိုင်တဲ့ အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းကို ထုတ်လုပ်
ပေးတယ်။ စိတ်ကြောင့် ကိုယ်မှာရတဲ့ရောဂါတွေ၊ ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့
အကြောင်းအရင်းတွေဟာ ဒီဂလင်းမှာ ဖြစ်တယ်။

နုပျိုစေတဲ့ ဟော်မုန်း၊ အားကစားသမားတွေ အသုံးပြုတဲ့
တက်ထရိုတရုန်းဟော်မုန်းနဲ့ မဟော်မုန်းဖြစ်တဲ့ အီစတိုဂျင်ဟော်
မုန်းတွေကို ဂိုနက်ဂလင်းက ထုတ်လုပ်တယ်။ ဒီဂလင်းရဲ့ နေရာ
ဟာ ငွေ့စေ့ရဲ့ မမျိုးဥတို့မှာ ဖြစ်တယ်။

အချုပ်ကတော့ ဟော်မုန်းနည်းလွန်း၊ များလွန်းရင် ရောဂါ
ရတယ်ဆိုတာပါပဲ။ လူ့ခန္ဓာကိုယ် ပုံမှန် ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးမှုနဲ့ ရောဂါ
ကင်းရေးဟာ ဟော်မုန်းပေါ်တည်တယ်။ ဟော်မုန်းပုံမှန် ထုတ်လုပ်
မှုဟာ ဂလင်းပေါ်တည်တယ်။ အဲဒီ ဂလင်းတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတာ
ဟာ ပရာဏခန္ဓာရဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရတို့ရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် ဖြစ်
တယ်ဆိုတာပါပဲ။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်တည်မှု၊ အသက်ရှင်
မှုနဲ့လည်း အဓိက သက်ဆိုင်နေတယ်လို့ ဆိုချင်တာပါ။

ရုပ်နဲ့နာမ် ဆက်သွယ်ရာ ဂလင်း

ရှေးဟောင်းသက္ကတကျမ်းလာ ကုဏ္ဍလိနီရယ်၊ ကုဏ္ဍလိနီ ထွက်ပေါ်ရာ ချက္ကရတွေကို လူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ရှာကြည့်ကြတယ်။ မတွေ့ရဘူး။ ဒီတော့ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ မရှိဘူးလို့ ယူဆလာကြတယ်။

ခု ခေတ်သစ် (၂၀) ရာစုကုန်ခါနီးမှာ ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တွေ ရဲ့ စမ်းသပ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဂလင်းနဲ့ဂလင်းကထွက်တဲ့ ဟော်မုန်းတွေအကြောင်း တဖြည်းဖြည်းသိလာရတယ်။ ဟော်မုန်းတွေကို ထုတ်လုပ်ပေးတဲ့ ဂလင်းတွေဟာလည်း ခန္ဓာဗေဒနဲ့ ဇီဝကမ္မဗေဒ မှာ တစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍအဖြစ် ထွက်ပေါ်လာတယ်။ နောက်ဆုံး တွေ့ရှိချက်အရ ဟော်မုန်းတွေဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ကျန်းမာမှုနဲ့ လူရဲ့ စိတ်ပိုင်းနာမ်ပိုင်းကို ဘယ်လိုအကျိုးသက်ရောက်တယ် ဆိုတာ ကို တွေ့လာရတယ်။ အချုပ်ကတော့ လူရဲ့ ရုပ်နဲ့နာမ်ကို ဆက်စပ် ပေးတဲ့ ပေါင်းကူးတံတားဟာ ဂလင်း (ဟော်မုန်း) ပါပဲ။ ဟော်မုန်း နဲ့ ဂလင်းအကြောင်းတွေကို ရေးသားထားတဲ့ ဆေးသိပ္ပံကျမ်းတွေ ဟာ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ကျော်ကစပြီး တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ထွက်လာ လိုက်တာ အများကြီးပါ။ နောင်ကိုလည်း ဆက်လက်ထွက်လာဦး မှာပါ။

ဒီလို ဂလင်းနဲ့ဟော်မုန်းအကြောင်းတွေကို လက်တွေ့ သုတေ သနပြုစုပြီး ကျမ်းတွေရေးသားခဲ့ကြတဲ့ ပညာရှင်သုတေသီတွေ

အများကြီးရှိတဲ့အနက် ထင်ရှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ -

ဒေလီဆေးတက္ကသိုလ် စိတ်ရောဂါကုဌာနမှူး ပါမောက္ခ ဒေါက်တာအက်စ်ဒတ္တာရေး၊ တိုကျိုတက္ကသိုလ်မှ နာမည်ကျော် ဒေါက်တာမိုတိုယာမ၊ ဂျာမနီမှ ဒေါက်တာရေးချ်၊ ဒေါက်တာအောဖရန့်စ်၊ ဒေါက်တာဖောက်စ်၊ ဒေါက်တာဝါသနာ၊ ဒေါက်တာလက်စ်ကိုဝင်နဲ့ ဒေါက်တာချိုပရာတို့ ဖြစ်တယ်။ ဒေါက်တာချိုပရာဟာ ဂလင်းပါရဂူဘွဲ့ရပြီး QUMTUM HEALING ကျမ်းပြုသူဖြစ်ပြီးတော့ ဒေါက်တာလက်စ်ကိုဝင်ကတော့ ဘော့စတွန်ဆေးတက္ကသိုလ်က ကထိက ဖြစ်တယ်။ သူဟာ ဂလင်းနဲ့ချက္ကရ ဆက်သွယ်မှုအကြောင်း ရေးတဲ့ THIRD EYE ကျမ်းကို ရေးသားသူလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒေါက်တာ ဒတ္တာရေးကတော့ YOGIC EXERCISES ကျမ်းစာအုပ်ကို ဆေးပညာရှုထောင့်က သုတေသနပြုထားတဲ့ကျမ်းကိုရေးသူ ဖြစ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ သုတေသနကျမ်းတွေကို မှီငြမ်းပြုပြီးတော့ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း ဖော်ပြရာမှာ စိတ်နဲ့ဘယ်လိုဆက်စပ်တယ်၊ နာမ်နဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကို ဂလင်းတွေက ဟော်မုန်းထုတ်လုပ်ပြီး ဘယ်လိုဆက်စပ်ပေးတယ်ဆိုတာကို အကျဉ်းချုပ်တင်ပြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးဟောင်း သက္ကတကျမ်းများတွင်ဖော်ပြထားသော ချက္ကရခေါ် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် ဝင်ထွက်ရာနေရာများဟာ ဂလင်းစနစ်အရ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ပဓာနဂလင်းရှိရာနေရာနှင့် ယှဉ်တွဲနေတယ်။ ချက္ကရရဲ့ ပဓာနတာဝန်က အပြင်ဘက်အာကာသမှ ဝင်လာသော စွမ်းအင်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တို့ စီးဝင်ရာတံခါးပေါက် ဖြစ်တယ်။ ဂလင်းတွေကလည်း လူရဲ့ ကျန်းမာမှု၊ ကြီးထွားမှု စွမ်းအင်တွေထွက်ပေါ်ရာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ပဓာနချက္ကရ (၇)ခုရဲ့နေရာဟာ ပဓာနဂလင်း (၇) ခုနဲ့ ယှဉ်တွဲနေတယ်လို့ မကြာသေးခင်က ဇီဝဆေးပညာသုတေသနအရ သိရှိရတယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် မမြင်ရတဲ့စွမ်းအင်တံခါးပေါက် ချက္ကရ (၇) ခုဟာ ဂလင်းနေရာတွေ ဖြစ်ကြတယ်လို့ပြောလို့ရတယ်။ ခြွင်းချက်တော့ရှိတယ်။ အဲဒါက ပထမချက္ကရနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အက်ဒရီနယ်ဂလင်းဟာ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းမှာဖြစ်ပြီးတော့ ပထမချက္ကရကတော့ မြီးညောင်းရိုးမှာရှိတယ် ဆိုတာပဲ။ နောက်ဂလင်းတစ်ခုကတော့ လည်မျိုဂလင်းရဲ့ တာဝန်နဲ့ လည်မျိုမှာရှိတဲ့ ချက္ကရ

ရဲ့ ဘာဝန်ချင်းဆက်စပ်မှု အလှမ်းဝေးတာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရမ္မတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်တဲ့ လူရဲ့စိတ်အာရုံခံစားမှုဆိုတဲ့ နာမ်စွမ်းအင်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဇီဝအသက်ဓာတ်ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲပေးနိုင်တယ်ဆိုတာကိုလည်း စမ်းသပ်တွေ့ရှိရတယ်။ ဘာ ဝနာနည်းနဲ့ စိတ်အာရုံစူးစိုက်ပြီး ပရာဏဓာတ်တွေ လှုပ်ရှားစေနိုင် တယ်။ ချက္ကရဟာ ပရာဏခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတော့ ချက္ကရတွေကို လှုပ်ရှားစေနိုင်တယ်။ ပရာဏဓာတ်တွေလှုပ်ရှားလာရင် လူရဲ့ စိတ် အာရုံခံစားမှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်စူးစိုက်မှုရဲ့ ဂလင်းတွေကို လှုပ်ရှားစေနိုင်တယ်။ တမင်တကာ လှုပ်ရှားအောင် ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့လုပ်တာပဲ ဖြစ် ဖြစ်၊ မရည်ရွယ်ဘဲနဲ့ဖြစ်ဖြစ် စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ ဂလင်းတွေကို လှုပ်ရှား စေနိုင်တယ်။

နို့တိုက်မိခင်ဟာ ပုခက်ပေါ်အိပ်နေတဲ့ ကလေးငိုသံကြား လိုက်ရင် နို့တွေ ယိုစီးထွက်လာတယ်။ ကလေးက မငိုဘဲနဲ့ မိခင်က ကလေးငိုတော့မယ်လို့ စိုးရိမ်လိုက်တာနဲ့လည်း နို့တွေထွက်လာ တယ်။ စိတ်ကြောင့် ဂလင်းလှုပ်၊ ဂလင်းလှုပ်လို့ အော်စတိုစင်ဟော် မုန်းတွေထွက်လာလို့ နို့ထွက်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလားတူကိစ္စမျိုး နောက်တစ်မျိုးကတော့ ကြောက်လန့် ဖွယ်အန္တရာယ်ဆိုးနဲ့ တွေ့ရလို့ဖြစ်စေ၊ အန္တရာယ်ရှိတယ်လို့ စိတ်က ထင်မိရင်ဖြစ်စေ အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်တိုက်မလား၊ ထွက်ပြေး မလားဆိုတာကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ အက်ဒရီနယ်ကော်တီဆုံးဟော်မုန်း တွေ ထွက်လာတယ်။ ဒီဟော်မုန်းကြောင့် သွေးဆူပြီး ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ဖြစ်သွားတယ်။

နောက်တစ်မျိုးကလည်း တကယ် လိင်ကိစ္စကိုခန္ဓာကိုယ်နဲ့ပြု ခြင်း မဟုတ်ဘဲ စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ တက်စတိုတရုံး ဟော် မုန်းတွေ အများကြီးထွက်လာတယ်။ လိင်အင်္ဂါတွေ လှုပ်ရှားလာ တယ်။ မုတ်ဆိတ်တွေလည်း မသိမသာ ရှည်ထွက်လာတယ်။

နေ့စဉ် ဘာဝနာလိုပုံမှန်သွားရင် အက်ဒရီနယ်ကော်တီဆုံး ဟော်မုန်းတွေ အထွက်လျော့ကျသွားတယ်။ ဒီတော့ ရုပ်ခန္ဓာလည်း ငြိမ်သက်သွားတာပေါ့။ နှစ်ရှည်လများ တရားဘာဝနာပွားလာရင် TSH လို့ခေါ်တဲ့ လည်မျိုဂလင်းကထွက်တဲ့ ဟော်မုန်းတွေ လျော့ကျ

သွားလို့ အသက်ရှည်ကျန်းမာဖို့ ဖြစ်လာတယ်။

ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်အရ လူ့သဘာဝမှာ ရုပ်ခန္ဓာတည်မြဲမှုဟာ ပထမဖြစ်ပြီး နောက်မှ တစ်ဆင့်ချင်း တဖြည်းဖြည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ အသိဉာဏ်ဆိုင်ရာ တိုးတက်မှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာရသလို ချက္ကရတွေရဲ့ တာဝန်တွေကလည်း အောက်ပိုင်းရှိ ချက္ကရများ၊ ဂလင်းများ ဟာ ရုပ်သဘောဆောင်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်းရှိတဲ့ ဂလင်းတွေ၊ ချက္ကရတွေဟာလည်း စိတ်သဘော၊ နာမ်သဘောဆောင်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ဂလင်းနဲ့ ချက္ကရတွေကို ပထမဆုံးဖော်ပြပြီး တစ်ခုချင်းအထက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီ တက်သွားပါမယ်။

၁။ အောက်ခြေချက္ကရဟာ မြီးညောင်းရိုးအောက်ခြေမှာ ရှိတယ်။ ဒီချက္ကရဟာ လူရဲ့ အခြေခံအကျဆုံး အာရုံခံစားမှုတွေကို ထိန်းချုပ်ထားတယ်။ လူရဲ့ အခြေခံအကျဆုံး အာရုံခံစားမှုဟာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းပါပဲ။ လူတွေဟာ မိမိရဲ့ ဘဝဖြစ်တည်မှုကို အစွဲလမ်းဆုံးဆိုတော့ မိမိဘဝရပ်တည်မှုကို ခြိမ်းခြောက်လာရင် မျက်ကလဲဆန်ပျာ ကြောက်တတ်လာကြတာကို အမြင်ပဲမဟုတ်လား။ ဘဝတည်မြဲရေးဆိုတာ သဘာဝမယ် မူလအကျဆုံးအချက်ပဲလို့ တောင် ဒါဝင်က သူ့ရဲ့ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်ကျမ်းမှာ ရေးခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းဟာ အတ္တကြီးဘူးပေါ်သလိုပေါ်သွားတာပါ။

ဒီချက္ကရနဲ့ သက်ဆိုင်ချိတ်ဆက်ထားတဲ့ဂလင်းဟာ အက်ဒရီနယ်ဂလင်းဖြစ်တယ်။ ဒီဂလင်းဟာ ဝမ်းဗိုက်အလယ်လောက်မှာရှိတယ်။ အနေဝေးပေမယ့် လုပ်ငန်းသဘာဝက ပထမချက္ကရနဲ့ ဆိုင်နေတယ်။ ဒီဂလင်းဟာ အလိုအလျောက် အာရုံကြောစနစ်ရဲ့ အောက်မှာရှိတယ်။ ကြောက်စရာနဲ့တွေ့ပြီဆိုရင် ရင်ဆိုင်တိုက်မလား၊ ထွက်ပြေးမလား ဆိုတာကို ရွေးချယ်တဲ့နေရာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် 'တိုက်မလား၊ ပြေးမလား ဂလင်း' လို့တောင် ခေါ်ကြတယ်။ တိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ ပြေးသည်ဖြစ်စေ ခန္ဓာကိုယ်ကြွက်သားတွေကို အသုံးပြုရမှာ ဖြစ်တယ်။ လက်သီးဆုပ်ဖို့၊ လက်လှုပ်ရှားဖို့၊ ခြေထောက်တွေလှုပ်ရှားဖို့ သွေးလိုတယ်။ လိုတဲ့သွေးတွေကို ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ လိုတဲ့နေရာကို ပို့ပေးနေသူကတော့ အက်ဒရီနယ်ဂလင်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကြောက်စိတ်ဝင်ရင်၊ ဒေါသဖြစ်ရင် ရင်တုန်

တယ်၊ ချွေးစေးထွက်တယ်၊ ကိုယ်တွေပူလာတယ်။ ဒေါသဆိုတာ ကြောက်စိတ်ရဲ့ လောက်ထိုးရောင်ပြန်ရိပ်ပါ။ ကြောက်ရွံ့စိတ်ကြောင့် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပြောင်းလဲလှုပ်ရှားမှု ပေါ်ပေါက်လာတာကို ဒေါက်တာဆဲလ်ယက်စ်က စတင်တွေ့ရှိခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

၂။ ဒုတိယချက္ကရဟာ လိင်အင်္ဂါမှာ ရှိတယ်။ ဂိုနက်ဂလင်းနဲ့ ယှဉ်တွဲနေတယ်။ ဂိုနက်ဂလင်းဟာ ယောက်ျားဆိုရင် ဝှေးစေ့မှာရှိပြီး မိန်းမဆိုရင် သားအိမ်ဘေးမှာ ရှိတယ်။ ဒီကိုယ်အင်္ဂါတွေဟာ အပြင်ဘက်ကျလို့ ဒီဂလင်းကို လေ့လာရတာလွယ်တယ်။ ဒီတော့ ဂလင်းရဲ့အကြောင်းကို အစောကြီးကတည်းက လေ့လာခဲ့ကြတယ်။ ဒီဂိုနက်ဂလင်းက ယောက်ျားဟော်မုန်း တက်စတိုတရုံးနဲ့ မိန်းမဟော်မုန်း အော်စတိုဂျင်ဟော်မုန်းကို ထုတ်လုပ်ပေးတယ်။ ဒါကြောင့် လူအများက ဟော်မုန်းဆိုရင် လိင်နဲ့ဆိုင်တယ်လို့ သိနေကြတာ ဖြစ်တယ်။ အခြားဂလင်းတွေနဲ့ အဲဒီဂလင်းတွေကထွက်တဲ့ ဟော်မုန်းတွေကို သိရှိလာကြရတာက နောက်ကျတယ်။ ဒီတော့ ဟော်မုန်းဆိုရင် လိင်စွမ်းရည်လောက်ပဲ ထင်နေကြပြီး အခြား လူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်နေတယ်ဆိုတာကို သိသူနည်းနေတာ ဖြစ်တယ်။ လိင်အင်္ဂါတွေအပေါ် အာရုံစူးစိုက်ထားရင် လိင်ဟော်မုန်းတွေထွက်လာလို့ လိင်အင်္ဂါတွေ ထကြွလာတယ်။ ဒါဟာ စိတ်က ရုပ်အပေါ်လွှမ်းမိုးမှုကို ပြတာပါပဲ။

၃။ တတိယချက္ကရဟာ ချက်တိုင်နားမှာရှိတယ်။ ဒီချက္ကရဟာ ဇီဝစွမ်းအင်တွေကို စုဆောင်းသိုလှောင်ထားပြီး ဒီဇီဝစွမ်းအင်တွေကို လွှင့်ထုတ်ဖြန့်ဖြူးနေတဲ့ ဂမ္ဘီရတာဝန်တွေကို ဆောင်ရွက်နေတယ်လို့ ရှေးဟောင်းကုဏ္ဍလိနီပညာက ယူဆတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ကရဟာ စိတ်ရဲ့လွှမ်းမိုးမှုနဲ့ စိတ်တန်ခိုးဖြစ်ပေါ်စေတဲ့နေရာလို့ ယူဆကြတယ်။ စိတ်ဝမ်းမကွဲစေနဲ့၊ ဗိုက်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားလေးရှိတယ် ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားဟာ ဒီချက္ကရရဲ့ဂုဏ်ရည်ကို ဖော်ညွှန်းတာပါ။ တရုတ်သိုင်းပညာ ပာတွင်းအားကျင့်တဲ့အခါ ဒီချက္ကရနေရာကို 'သန်းတင်' လို့ခေါ်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့အားတွေကို ဒီနေရာမှာ စုစည်းတယ်။ ဒီလို စုစည်းထားတဲ့အားတွေကို လိုတဲ့နေရာကို ပို့ပေးရတယ်။

ဂျပန်မှာတော့ ဒီနေရာကို 'ဟာရ' လို့ ခေါ်တယ်။ ကိုယ့်ဗိုက်

ကို ဓားနဲ့ထိုးသတ်သေတာကို ဟာရာကီရိယုံ ခေါ်တယ်။ ဘူရီဒိုသူ
ရဲကောင်းတွေဟာ ဒီလို ဟာရာကီရိလုပ်တာကို ဂုဏ်ယူနေကြတယ်။
ဒီနေရာကို သွင်းယူတဲ့ အတွင်းအားကို 'ကီ' ခေါ်ကြတယ်။ ဒီနေရာ
မှာစုစည်းလိုက်ရင် အတွင်းအားတွေဟာ အဆမတန်ကြီးမားသွား
တယ်လို့ ယူဆကြတယ်။

ဒီနေရာဟာ မုန့်ချိုအိတ်ခေါ်တဲ့ ပင်ကရိယာဂလင်းနဲ့ ဆက်
စပ်နေတယ်။ ဒီပင်ကရိယာဂလင်းက အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းတွေ
ထွက်တယ်။ အင်ဆူလင်ဟော်မုန်း လုံလောက်အောင်မထွက်ရင်
ဂလူးကို့စ်အချိုဓာတ်တွေကို မခြေဖျက်နိုင်လို့ ဆီးချိုရောဂါဖြစ်
ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဂလင်းကနေပြီး ဇီဝဓာတုစွမ်းအင်တွေ
ကိုလည်း ထုတ်လုပ်ပေးသေးတယ်။ ဇီဝဓာတ်ဟာ သဘာဝအား
ဖြင့် စိတ်တန်ခိုးကို လွှမ်းမိုးနိုင်တယ်။ ပြုပြင်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့်
ဒီချက္ကရနေရာဟာ ရှေးခေတ်က စိတ်တန်ခိုးထွက်ပေါ်စေတဲ့နေရာ
ဆိုပြီး အလေးထားကြတာ ဖြစ်တယ်။ လူသိများတယ်။ ဒီဇီဝဓာတု
စွမ်းအားတွေဟာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း အကြီးအကျယ် လွှမ်းမိုး
ပြုပြင်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အတွင်းအားဆိုတာဟာ နဂိုရှိပြီဖြစ်တဲ့
ကြွက်သားမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင်တွေ၊ အားတွေကို အဆမတန်ကြီးမား
အောင် ပြုလုပ်စွမ်းနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ အတွင်းအားဆိုတာဟာ
ဒဏ္ဍာရီလာ ယုံတမ်းစကားတွေ မဟုတ်တော့ဘူး။ သိပ္ပံနည်းကျ
လေ့လာစမ်းသပ်လို့ရတဲ့အားဖြစ်လာတယ်။ ဘုရတ်ပြည်မှာ အတွင်း
အားနဲ့ လူတွေရဲ့ရောဂါတွေကို ကုသပေးနေတယ်။ နှစ်ရှည်လများ
အိပ်ရာပေါ်လဲနေတဲ့ နာတာရှည် ဆေးရုံပေါ်မှ လူနာတစ်ဦးကို
အတွင်းအားဆရာက သူ့လက်ဖျားကလေးနဲ့ ထိလိုက်တို့လိုက်တာနဲ့
နှစ်မိနစ်အတွင်းလောက်မှာ ထနိုင်ထိုင်နိုင်လမ်းလျှောက်နိုင်တာကို
မှတ်တမ်းတင် ဗွီဒီယိုတိပ်ခွေတစ်ခုမှာ ကြည့်လိုက်ရတယ်။

ချက္ကရနဲ့ ဂလင်းဆက်သွယ်ပုံ

ချက္ကရ ခုနစ်ခုအနက် အထက်ပိုင်းချက္ကရ လေးခု ရှိတယ်။ ချက္ကရအထက်ပိုင်းနဲ့ အောက်ပိုင်း ခွဲခြားရာမှာ ရင်ခေါင်းအထက်နဲ့ ရင်ခေါင်းအောက်လို့ ခွဲခြားတယ်။ ရင်ခေါင်းကတော့ အထက်နဲ့ အောက် စပ်ကြားဖြစ်နေလို့ ရင်ခေါင်းမှာရှိတဲ့ချက္ကရကို ဗဟိုချက္ကရ လို့ ခေါ်တယ်။ အထက်ချက္ကရသုံးခုနဲ့ အောက်ချက္ကရသုံးခုရဲ့ အလယ်ဗဟိုချက်လို့ ယူဆကြတယ်။

ရင်ခေါင်း၊ ရင်ညွန့်မှာ နှလုံးရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာမှာရှိ တဲ့ချက္ကရကို နှလုံးချက္ကရလို့ ခေါ်နိုင်တယ်။ 'နှလုံးစိတ်ဝမ်း' ဆိုတဲ့ ချမ်းကြပါစေ၊ နှလုံးလှတယ်၊ အသည်းနှလုံးကြေပြုန်း၊ နှလုံးကောင်းဝမ်းကြီး' စတဲ့ ရှေးဆိုရိုးစကားတွေက နှလုံးဟာ စိတ်ရင်းစေတနာ ကောင်းနဲ့ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတို့ရှိတဲ့နေရာလို့ ပြောကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဇီဝသိပ္ပံက ဒီနေရာမှာ သိုင်းမတ်ဂလင်း ရှိတယ်။ သိုင်းမတ်ဂလင်း က သိုင်မိုဆင်လင်ဖိုဆိုက် စတဲ့ ဟော်မုန်းတွေ ထုတ်လုပ်လာတယ် လို့ ဆိုတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိုယ်ခံအား ရှိတယ်။ ပြင်ပကဝင်လာတဲ့ ဗက်တီးရီးယား၊ ဗိုင်းရပ်ဆိုတဲ့ ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ ပိုးတွေကို တိုက်ခံ အားက တိုက်ဖျက်တယ်။ ဒီလိုကိုယ်ခံအားတွေက ဝင်လာတဲ့ ဗက် တီးရီးယား စတဲ့ ဓာတ်တွေဝင်လာရင် ကိုယ်ခံအားကောင်းစေတဲ့ သွေးဖြူဥတွေကို ထွက်ပေါ်စေတယ်။ ဒါကြောင့် လူဟာ ရောဂါ

ကင်းလာတယ်။ ကျန်းမာတောင့်တင်းလာစေတယ်ဆိုတာကို ဆေးသိပ္ပံ ဇီဝသိပ္ပံက ဖွေထားတယ်။ ပီဂလင်းအနီးမှာရှိတဲ့ နှလုံးချက္ကရဟာ လူကို ကျန်းမာစေနိုင်တယ်လို့ ရှေးကသိထားတာနဲ့ ကိုက်ညီနေတယ်။ သိုင်းမတ်ဂလင်းကထွက်တဲ့ သိုင်ဖိုဆင်ဟော်မုန်းဟာ မိမိနဲ့ သူစိမ်းကို ခွဲခြားသိနိုင်တယ်။ ကိုယ်ခံအားမှာရှိနေတဲ့ ဆဲလ်တွေဟာ ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ သူစိမ်းဆဲလ်တွေကို ခွဲခြားသိနိုင်တယ်။

ရှေးကုဏ္ဍလိနီကျမ်းဂန်များမှာ ဒီနှလုံးချက္ကရဟာ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းနဲ့ ဆိုင်တယ်။ မေတ္တာနဲ့ဆိုင်တယ်။ ဒီချက္ကရမှာ မေတ္တာစိတ်တွေနဲ့ စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းတွေ ကိန်းဝပ်နေတယ်။ ဒီနှလုံးချက္ကရဟာ မေတ္တာဓာတ်တွေကို ပေါ်ထွက်လာစေတယ်လို့ ယူဆတယ်။ စတစ်ကာတွေမှာ I Love You ဆိုတဲ့ နေရာမှာ I ♥ You ဆိုပြီး နှလုံးသားပုံရေးကြတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဘာဝနာပွားတဲ့သူ၊ အထူးသဖြင့် နှလုံးချက္ကရကို ဘာဝနာပွားသူတွေဟာ မေတ္တာတရားကြီးမားကြတာကို အမြင်ပဲ။ ကိုယ်ခံအားကောင်းလို့ ကျန်းမာနေတာလည်း အမြင်ပဲ မဟုတ်လား။ မေတ္တာတရားအားကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုရင်လည်း လူတွေရဲ့ ရောဂါဘယတွေကို ကုသနိုင်တယ်ဆိုတာ ဗာနယ်ဇင်းတွေမှာ မကြာခဏ ကြားနေရတာ ဖြစ်တယ်။

ခန္ဓာကိုယ်လုံးရဲ့ အောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရသုံးခုဟာ မိမိအတ္တတည်မြဲရေး၊ အတ္တအကျိုးရှိရေးကိုသာကျေးဇူးပြုတယ်။ ဒီနှလုံးချက္ကရကတော့ အောက်ပိုင်းချက္ကရသုံးခုလို့ မိမိဖြ်တည်မှုကို ဦးမတည်တော့ဘဲ သူတစ်ပါးကောင်းစားရေးကို ဦးတည်တာ တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ရက်စက်တဲ့သူတွေကို အသည်းနှလုံးမရှိသူ (HEARTLESS MAN) လို့ ခေါ်ကြတယ်။

နှလုံးချက္ကရရဲ့ အထက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ချက္ကရ သုံးခုလုံးဟာ အတ္တရဲ့အကျိုး၊ ရုပ်ခန္ဓာရဲ့အကျိုးကို ဦးမတည်တော့ဘဲ နာမ်သဘောကိုသာ ဦးတည်တာ တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ နှလုံးချက္ကရဟာ ရုပ်သဘောဆောင်တဲ့ အောက်ချက္ကရတွေနဲ့ နာမ်သဘောဆောင်တဲ့ အထက်ချက္ကရတွေကို စည်းခြားပေးထားတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ရုပ်သဘောဆောင်တဲ့ အောက်ခြေချက္ကရတွေမှာမရှိတဲ့ မေတ္တာဓာတ်ကို ဒီချက္ကရမှာ တွေ့ရတယ်။ အထက်ချက္ကရ

က မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဦးတည်ချက်ပြောင်းပေးထားဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ မေတ္တာဟုတ်တာ နာမ်သဘော၊ တရားဓမ္မသဘောဘက်ကို ပို့ပေး နိုင်တဲ့ အခြေခံစိတ်ဓာတ်ကြီးဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရမှာပါပဲ။

စတုတ္ထချက္ခရဖြစ်တဲ့ နှလုံးချက္ခရရဲ့ အထက်မှာ လည်မျိုချက္ခရ ရှိတယ်။ ဒီချက္ခရဟာ လည်ပင်းမှာရှိတဲ့ သိုင်းရွက်ဂလင်းအနီးမှာ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ခရကို ပဉ္စမချက္ခရလို့လည်း ခေါ်နိုင်တယ်။

သိုင်းရွက်ဂလင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ဇီဝဓာတုဖြစ်စဉ်တွေ ကို ထိန်းကွပ်နေတယ်လို့ ဆေးသိပ္ပံက တွေ့ရှိထားတယ်။ ကြီးထွား၊ ဟော်မုန်းတွေကလည်း လူ့ခန္ဓာကို စံချိန်မီကြီးထွားအောင် ဆောင် ရွက်နေတယ်။ လူညက်ကလေးတွေ၊ လူဘီလူးကြီးတွေ ဖြစ်စေတာ ဟာ ဒီဂလင်းကထွက်တဲ့ ကြီးထွားဟော်မုန်း လျော့နည်းနေလို့ ဖြစ် စေ၊ ပိုလွန်နေလို့ဖြစ်စေ စံမကိုက်တဲ့ခန္ဓာကိုယ်တွေကို ဖြစ်စေတာ ဖြစ်တယ်။ လည်ပင်းကြီးရောဂါ၊ မျက်လုံးပြူးတာတွေဟာ ဒီဟော် မုန်းဓာတ်ကြောင့်ဆိုတာ အိုင်အိုဒင်းဆားကြောင့်ဖြစ်မှာ တွေ့ရတယ် မဟုတ်လား။

ဒါတင်မကသေးဘူး။ ဉာဏ်ရည်နိမ့်နေတဲ့ ကလေးတွေမှာ ဂရုန်း အိုင်အိုဒင်းဓာတ်နည်းနေလို့ ဖြစ်တာလို့ သိရတယ်။ အိုင် အိုဒင်းဓာတ်ဟာ ကြီးထွားမှုဟော်မုန်းကို ထုတ်လုပ်ပေးတာ ဖြစ် တယ်။ ဒါကြောင့် ရုပ်ခန္ဓာသာမကဘူး၊ အသိဉာဏ်နဲ့ ဒီဂလင်းနဲ့ လည်း သက်ဆိုင်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒီဂလင်းအားကောင်းရင် အသိဉာဏ်ကောင်းပြီး ဒီဂလင်းအားနည်းရင် ဉာဏ်ရည်နိမ့်ကျ စေတယ်။ အိုင်အိုဒင်းဓာတ်လိုနေတဲ့ တချို့ကလေးတွေဟာ ဉာဏ် ရည်အလွန်နိမ့်ကျနေတယ်ဆိုတာကို သူတို့ရဲ့ မျက်နှာသွင်ပြင်မှာ ပေါ်နေတယ်။ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေတဲ့ကလေးတွေကို မြင် ဖူးကြမှာပါ။

ရှေးဟောင်း ကုဏ္ဍလိနီကျမ်းတွေမှာတော့ ဒီသိုင်းရွက်ချက္ခရ ဟာ ဖန်တီးနိုင်တဲ့ဉာဏ်ရည် ဖြစ်ပေါ်စေတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဖန်တီး နိုင်တယ်ဆိုတာဟာ မရှိသေးတာကို ရှိလာအောင်၊ မဖြစ်သေးတာ ကို ဖြစ်လာအောင် ထုတ်လုပ်နိုင်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်စွမ်းပါ။ သူတစ် ပါးကို ပုံတူကူးချတာမျိုးမဟုတ်တဲ့ ဉာဏ်ရည်ပါ။ မိမိအစွမ်းအစနဲ့ ဖန်တီးနိုင်တဲ့ ဉာဏ်ရည်ပါ။ သူတစ်ပါးမမြင်နိုင်တဲ့ တရားသဘော

တွေကို မြင်နိုင်သိနိုင်တာဟာလည်း ဒီအရည်အချင်းကြောင့်ပါ။
ဒီဖန်တီးနိုင်စွမ်းဉာဏ်ရည်ရှိသူတွေဟာ ရုပ်ဝတ္ထုတွေကို ဖန်တီး
ထုတ်လုပ်နိုင်သလို အတွေးဉာဏ်၊ တရားဉာဏ်၊ တရားပေါက်လွယ်
တတ်သိလွယ်သူတွေ ဖြစ်တယ်။ တစ်ထွာပြရင် တစ်လံမြင်တဲ့ ဉာဏ်
ထူးရှင်တွေ ဖြစ်တယ်။

ဆဋ္ဌမချက္ကရကတော့ နှာရောင်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။
ဒီချက္ကရဟာ ပီကျူတာရီဂလင်းနဲ့ ဆက်နေတယ်လို့ ဇီဝဗေဒနဲ့ ဆေး
သိပ္ပံက တွေ့ရှိထားတယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ ဦးနှောက်အတွင်း
ပိုင်း သာလာမတ်စ်မှာ ရှိတယ်။ မြင်သာမှန်းသာအောင် ပြောရရင်
တော့ နားနှစ်ဖက်ကို မျဉ်းဆွဲ၊ နှာရောင်က နောက်စေ့ကို မျဉ်းဆွဲ၊
ဒီမျဉ်းနှစ်ကြောင်း ဆုံတွေ့မိတဲ့ ဦးနှောက်အတွင်း အလယ်ကောင်
လောက်မှာရှိတယ်။ ဒီဂလင်းအကြောင်းကို ဇီဝကမ္မဗေဒ၊ ခန္ဓာဗေဒ
ပညာက အစောကြီးကတည်းက သိပြီသားပါ။

ပီတာကျူတာရီဂလင်းဟာ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ဟော်မုန်း
တွေ ထုတ်လုပ်တယ်။ အခြားဂလင်းတွေကိုလည်း ထိန်းချုပ်ထားလို့
အခြားဂလင်းကထွက်တဲ့ ဟော်မုန်းတွေကိုလည်း ကွပ်ကဲထား
တယ်။ ဒါကြောင့် ပီကျူတာရီဂလင်းကို ဂလင်းဘုရင်လို့ တင်စား
ခေါ်ကြတယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ အမြင်ကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့
အာရုံကြောတွေနဲ့ တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်မထားသော်လည်း အင်ဒို
ကရိုင်းဂလင်း စနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ချုပ်ကိုင်ထားလို့ အမြင်အာရုံ
အပါအဝင် အခြားအာရုံသိစိတ်တွေကို လွှမ်းမိုးထားတယ်လို့ ဇီဝ
ကမ္မဗေဒပညာက ဆိုတယ်။

ရှေးဟောင်းကုဏ္ဍလိနီကျမ်းတွေမှာ ဒီနှာရောင်ချက္ကရက
ဒီဗုဒ္ဓစက္ခုလို့ခေါ်တဲ့ အမြင်အာရုံထူးတွေကို ရရှိစေနိုင်လို့ တတိယ
မျက်လုံးလို့ ခေါ်တယ်။ ခုတော့ တတိယမျက်လုံးဆိုတာဟာ အရပ်
သုံးစကားတောင် ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ကရနဲ့ အမြင်အာရုံ
ဆက်သွယ်မှုရှိသလားလို့ သိပ္ပံပညာက စူးစမ်းရှာဖွေတာ ဖြစ်တယ်။
အမြင်အာရုံထူးဆိုတာ မျက်လုံးနဲ့မဆိုင်ဘူး။ အမြင်အာရုံထူးတွေကို
ခြေဖဝါးကလည်း မြင်နိုင်တယ်။ နောက်စေ့ကလည်း မြင်နိုင်တယ်။
ချိုင်းကြားကလည်း မြင်နိုင်တယ်ဆိုတာ ပရိစိတ်ပညာက လက်တွေ့
စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးသားပါ။

နောက်ဆုံး သတ္တမချက္ကရကတော့ ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရ
ပါ။ ကလေးသူငယ်တွေမှာ ငယ်ထိပ်ကလေး လှုပ်နေတာမြင်ဖူးကြ
မှာပါ။ အဲဒီနေရာဟာ သတ္တမချက္ကရပါပဲ။ ဒီချက္ကရဟာ ပင်နီယာယ်
ဂလင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ပင်နီယာယ်ဂလင်းကို ဇီဝကမ္မဗေဒ
ခန္ဓာဗေဒက တွေ့တာမကြာသေးပါဘူး။ တိတိကျကျ စမ်းသပ်တွေ့
ရှိတာ နှစ်ဆယ်စုလောက် ရှိသေးတယ်။ ထပ်ပြီး သုတေသနလုပ်ပြီး
ထပ်တွေ့ရှိနေသေးတယ်။ အကုန်မဟုတ်သေးဘူး။ အရင်က ဒီပင်
နီယာယ်ဂလင်းရှိတယ် ဆိုတာကို သိပ္ပံပညာက မတွေ့သေးဘူး။
လက်မခံသေးဘူး။

ပင်နီယာယ်ဂလင်းနဲ့ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ ဦးနှောက်အ
တွင်းအကျဆုံးမှာရှိပြီး ချက္ကရက ဦးခေါင်းအပေါ်ယံမှာ ရှိတယ်လို့
အဆိုနှစ်ခုဟာ ကွဲပြားနေပေမယ့် အတွင်းပိုင်းနဲ့ အပြင်ပိုင်းကို
နဒီကြောတွေနဲ့ ဆက်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ပင်နီယာယ်ဂလင်းဟာ
အလင်းဓာတ်တွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ အလင်းတွေကို မြင်စေနိုင်
တယ်လို့ ဇီဝသိပ္ပံက တွေ့ရှိထားတယ်။ နေရဲ့အလင်းဓာတ်နဲ့လည်း
ဆက်စပ်နေတယ်လို့ တွေ့ရှိထားတယ်။

ရှေးဟောင်းကျမ်းတွေမှာ ဒီငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ အမြင့်ဆုံး
ချက္ကရဖြစ်ပြီးတော့ ဘုရားရဲ့အလင်းဓာတ်ကို မြင်နိုင်တယ်။ ဘုရား
ရဲ့အလင်းဓာတ်နဲ့ မိမိရဲ့အလင်းဓာတ်၊ အလင်းဓာတ်နှစ်မျိုးရော
စပ်သွားတယ်။ ဒီလို အဆင့်အမြင့်ဆုံးအလင်းဓာတ်နဲ့ ရောစပ်သမ
သွားရင် အလွန်ကြည်လင်အေးချမ်းတဲ့ သန္တိသုခ၊ သန္တိရသကို ရစေ
နိုင်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

နေရဲ့အလင်းဓာတ်ကို ရရှိစေတယ်ဆိုတော့ စကြဝဠာဓာတ်
နဲ့ လူရဲ့ ပင်နီယာယ်ဟာ ဆက်စပ်မှုရှိနိုင်တယ်လို့ သိပ္ပံပညာကတွေ့
ရှိထားတယ်။ ပြင်ပအာကာသမှာရှိတဲ့ ဘုရားရဲ့အလင်းဓာတ်နဲ့
ကုဏ္ဍလိနီအလင်းဓာတ်ချင်း ပေါင်းစပ်သွားလို့ မဟာသန္တိသုခကြီး
ရတယ်လို့ ရှေးဟောင်းကျမ်းက ဆိုထားတယ်။

ဒီတော့ ကုဏ္ဍလိနီရှေးဟောင်းကျမ်းနဲ့ ခေတ်သိပ္ပံပညာက
တွေ့ရှိတဲ့ ချက္ကရနဲ့ ဂလင်းဆက်စပ်မှုဟာ (၂၀) ရာစုမှာ အကြီးမြတ်
ဆုံး တွေ့ရှိချက် ဖြစ်ပါတယ်။

ချက္ကရတွေနဲ့ ဂလင်းတွေ ဆက်စပ်နေပုံကို ဇယားကွက်နဲ့ ပြလိုက်ပါတယ်။ ဒီဇယားကွက်ဟာ ချက္ကရသုတေသီ ဒေါက်တာ လက်စကိုဝင်ရဲ့ဇာတမ်းက ထုတ်ယူထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါစုတစ်ခုကို ဟော်မုန်းတွေက အကျိုးပြု ရာမှာ ချက္ကရတစ်ခုချင်း၊ ဂလင်းတစ်ခုချင်းကထွက်တဲ့ ဟော်မုန်း တစ်မျိုးချင်းကသာ အကျိုးပြုတာ မကသေးဘူး။ ချက္ကရတစ်ခုချင်း ဆီတထွက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ ချက္ကရ (၇)ခုစလုံး ပျံ့နှံ့ရော စပ်ပြီးနောက် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆက်စပ်လွှမ်းခြုံသွားပုံ ကိုလည်း ဒေါက်တာမိုတိုယာမက သုတေသနပြုပြီးတော့ ပုံမှာဖော် ပြထားတဲ့အတိုင်း စွမ်းအင်ပေါင်းစုံဟာ လူတစ်ကိုယ်လုံးကို လွှမ်း ခြုံနေကြောင်း ဟော့ရှိုထားတယ်။

ဒေါက်တာမိုတိုယာမဟာ ဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်ရုံသာမကပါ ဘူး။ စိတ်ပိုင်း၊ နာမ်ပိုင်း၊ ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေကိုလည်း သုတေ သနပြုနေသူတစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ နှစ်ပေါင်း (၄၀) ကျော်လောက် သုတေသနပြုပြီး တွေ့ရှိချက်တွေကို စာအုပ်တွေရေးပြီး ပညာပေး နေသူဖြစ်လို့ ပနောသုတသနလောကမှာ ထင်ရှားသူ ဖြစ်တယ်။ ဆာဒူးတွေ၊ ဖက်ီးတွေ ပေါများလှတဲ့ အိန္ဒိယပြည်ပူတောင်မှ ဒေါက် တာမိုတိုယာမ ဟေ ပြောတဲ့အခါ ပရိသတ်ဟေ့ဒ ချားကြီး လာ နားထောင်ရတယ်။ ဒေါက်တာမိုတိုယာမဟာ ပူဘဝတစ်ခုလုံးကို ဒီလို စိတ်တန်ခိုးလေ့လာရေးမှာ မြှုပ်နှံထားယူဖြစ်လို့ သိပ္ပံသမားက

ရာ တရားကျင့်တဲ့ယောဂီတွေကပါ လေးစားခံရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒေါက်တာမိုတိုယာမဟာ The Dry of Chakras ဆိုတဲ့ကျမ်းကို ၁၉၈၁ ခုနှစ်က ရေးသားခဲ့တယ်။ ဖော်ပြထားတဲ့ပုံဟာ အဲဒီ ချက္ကရသဘောတရားဆိုတဲ့ကျမ်းထဲက ထုတ်နုတ်ထားတာပါ။ ဒီပုံမှာ ကြည့်ရင် မြီးညောင်းရိုးထိပ်ကနေပြီး ငယ်ထိပ်ကိုတက်သွားတဲ့ ကျောမြှောင်ရိုးကပ်လျှောက်မှာ ချက္ကရ(၇)ခုကို ဖော်ပြထားတယ်။ အောက်ဆုံးချက္ကရကနေပြီး အထက်ဆုံးငယ်ထိပ်ထိ ချက္ကရ (၇)ခုဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့အလယ်ဗဟိုမှာ ပြထားတယ်။

ပခုံး၊ တံတောင်၊ လက်ကောက်ဝတ်၊ ဒူးဆစ်၊ တင်ပဆုံရိုးတွေမှာ စက်ဝိုင်းသေးပုံတွေနဲ့ ချက္ကရငယ်တွေကိုလည်း ပြထားတယ်။ ချက္ကရကြီးတွေက ထွက်လာတဲ့စွမ်းအင်တွေဟာ ချက္ကရငယ်တွေနဲ့ ဆက်စပ်နေပုံလည်း ပြထားတယ်။ အောက်ခြေမှာရှိတဲ့ ပထမချက္ကရဟာ သူ့ရဲ့အထက်မှာရှိတဲ့ လိင်ချက္ကရလို့ခေါ်တဲ့ ဒုတိယချက္ကရနဲ့ ဆက်သွယ်နေတာရယ်။ အောက်ခြေ ပထမချက္ကရက စွမ်းအင်တွေဟာ အတက်ချက္ကရတွေကတစ်ဆင့် အထက်သွားရုံမက အောက်ဆုံးချက္ကရကနေပြီး ထိပ်ဆုံးချက္ကရဆီကို တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နေတာကိုလည်း ပြထားတယ်။ နှလုံးချက္ကရခေါ်တဲ့ စတုတ္ထချက္ကရကနေပြီး အထက်ကို တစ်ဆင့်ချင်းတက်သွားရုံမကဘဲ နှလုံးချက္ကရကနေပြီး ငယ်ထိပ်ချက္ကရဆီ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နေပုံလည်းပြထားတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ဇီဝစွမ်းအင်ဟာ ပထမချက္ကရမှာ မြွေတစ်ကောင်ခွေနေသလို ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များနဲ့ အဆိုအမိန့်ဟာ မှန်ကန်နေကြောင်း ဒေါက်တာမိုတိုယာမာရဲ့ သုတသနပြုချက်က ထောက်ခံနေတယ်။ ပထမချက္ကရမှာ မြွေလိုခွေနေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အထက်ကို တက်သွားရာမှာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ သူ့ရဲ့ပန်းတိုင်ပဲလို့ ဟိန္ဒူကျမ်းဂန်များက ဆိုထားတယ်။

ဒေါက်တာမိုတိုယာမာရဲ့ သုတေသနပြုလိုရတဲ့ အချက်တွေလည်း ပထမချက္ကရနဲ့ နှလုံးမှာရှိတဲ့ စတုတ္ထချက္ကရတွေက စွမ်းအင်တွေဟာ ငယ်ထိပ်ရှိ သတ္တမချက္ကရဆီကို တက်သွားတာ တွေ့ရတယ်။ ဒါ့အပြင် ချက္ကရကြီးတွေနဲ့ ချက္ကရငယ်တွေက ထွက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာလည်း တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ပေါင်းစပ်သွားတယ်။ ဒီလို

ပေါင်းစပ်ထားတဲ့ ချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ရပ်ပတ်လွှမ်းခြုံသွားတယ်။ ဒီလို ရင်ခေါင်းအောက်ချက္ကရသုံးခုက ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်တည်ရှင်သန်မှုကို ထောက်ပံ့နေပြီးတော့ အထက် ချက္ကရသုံးခုနဲ့ အလယ်က နှလုံးစွမ်းရည်တွေကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် လာစေတယ်။ ဒီလို ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်းရော စိတ်ပိုင်း၊ နာမ်ပိုင်း၊ စိတ် စွမ်းရည်၊ ဉာဏ်စွမ်းရည်များကို နှစ်ဖက်နှစ်လမ်းက ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် စေခြင်းအားဖြင့် လူသားတွေဟာ ရုပ်ခန္ဓာပြေပြစ်တောင့်တင်း ကြံ့ခိုင်ရုံပါကမ နာမ်ခန္ဓာလည်း မြင့်မားလာတဲ့ လူသားတွေအဖြစ် ဘက်စုံတိုးတက်လာတယ်။ ဒီလို ဘက်စုံတိုးတက်လာလို့ ကုဏ္ဍလိနီ စွမ်းအင်၊ ချက္ကရစွမ်းအင်တွေဟာ လူ့လောက ဆင့်ကဲဖွံ့ဖြိုးမှုဖြစ်စဉ် ကြီးရဲ့ အဓိကမောင်းတံကြီးပဲလို့ ဂိုပိကရစ္စနားက ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ် တယ်။

ဒေါက်တာမိုတိုယာမ၊ ဒေါက်တာလက်စကိုဝင်နဲ့ ဂိုပိကရစ္စ နားရဲ့ အမြင်ဟာ တစ်ထပ်တည်းကျသွားတာ တွေ့ရတယ်။ တစ် နည်းအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်သာသာ သတ္တဝါအဖြစ်က လူသားဖြစ်လာ တာ၊ စူးစမ်းရှာဖွေ တီထွင်တက်လာတဲ့ ဆင့်ကဲဖွံ့ဖြိုးမှုတွေရဲ့ နောက် ကွယ်က တွန်းအားပေးနေတဲ့ စွမ်းအားကတော့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် လို့ ဆိုလိုကြတာပါ။ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင် ပြီးရော၊ တော် သူနေ မတော်သူသေဆိုတဲ့ နှလုံးကြမ်းဘဝကနေပြီးတော့ လူချင်း စာနာတတ်လာတာ၊ ကရုဏာမေတ္တာစိတ်တွေ ကိန်းအောင်းလာခဲ့ ကြလို့ ခုခေတ်မှာ ချမ်းသာတဲ့နိုင်ငံတွေက မဖွံ့ဖြိုးသေးတဲ့ နိုင်ငံ တွေကို ထောက်ပံ့ကူညီလာကြတဲ့ နှလုံးလှ၊ နှလုံးချောအဆင့်ကို ရောက်လာတာလည်း ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့်လို့ ဒေါက်တာ ဂျိုင်း၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကမာရီယာနီး၊ ကရစ္စနားမူးတီးနဲ့ ရှယ်လီမက် ကလိန်းတို့က တသံတည်းတညီတည်း ပြောကြတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အာရုံကြောတွေဟာ ထက်အောက်ဝဲယာ အဘက်ဘက်ကို ယှက်ဖြာနေပါတယ်။ ဒီလို အာရုံကြောတွေ ယှက် ဖြာနေတော့ တချို့နေရာတွေဟာ အာရုံကြော အများအပြား ကွန် ရက်လို့ ဆုံစည်းတဲ့နေရာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီလို အာရုံကြောဆုံမိတဲ့ နေရာတွေလို (Plexus) ခေါ် အာရုံကြောဆုံနေရာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီအာရုံကြောနေရာတွေနဲ့ ချက္ကရတွေရှိတဲ့နေရာဟာလည်း တစ်

နေရာတည်းဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ပဓာနချက္ကရကြီးခုနစ်ခုရယ်၊ ပဓာနဂလင်းခုနစ်ခုရယ်၊ အာရုံကြောဆုံနေရာကြီး ခုနစ်ခုရယ်တို့ ဟာ တစ်နေရာတည်းမှာ ဆုံစည်းမိနေတယ်။ ဒီလိုဆုံစည်းမိတဲ့ နေရာကလည်း ခုနစ်ခု ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရယ်၊ ဂလင်းရယ်၊ အာရုံကြောဆုံသုံးခုစီဆုံစည်းတဲ့ နေရာတွေဟာ တရုတ်အပ်စိုက်ပညာမှာ အပ်စိုက်ရမယ့် ပွိုင့်နေရာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းကျနေတာကိုလည်း မြင်တွေ့နေရတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီပွိုင့်နေရာတွေဟာ ခန္ဓာဗေဒနဲ့ကြည့်ကြည့်၊ ဇီဝကမ္မဗေဒနဲ့ကြည့်ကြည့်၊ အပ်စိုက်ကုထုံးနဲ့ကြည့်ကြည့်၊ ကုဏ္ဍလိနီလမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ ချက္ကရအမြင်နဲ့ပဲကြည့်ကြည့် ဒီပွိုင့်တွေဟာ စွမ်းအင် အလွန်ကြီးမားတဲ့နေရာတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို တွေ့ရတယ်။

ဒီအမြင်တွေထဲကို နောက်ထပ်ကိအာလိယန်ဓာတ်ပုံအမြင် ထပ်လောင်းလိုက်ရင် ပိုပြီး သေချာသွားတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ထွက်လာတဲ့ ဇီဝစွမ်းအင်တွေကို ကိအာလိယန်ကင်မရာနဲ့ရိုက်ကြည့်ရင် ပေါ်လာတယ်။ ဇီဝစွမ်းအင်ဓာတ်တွေ အင်နဲ့အားနဲ့ ထွက်ပေါ်လာတဲ့နေရာတွေကို ကိအာလိယန်ကင်မရာနဲ့ ရိုက်ကြည့်တဲ့အခါ ချက္ကရနေရာတွေဟာ အခြားနေရာတွေထက် ပိုပြီး တေဇောဓာတ်တွေ ထွက်နေတာ။ စွမ်းအင်တွေ ထူးထူးကဲကဲထွက်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် သိပ္ပံကိရိယာဖြစ်တဲ့ ကိအာလိယန်ဓာတ်ပုံအရလည်း ဒီစွမ်းအင်ပွိုင့်ကြီးခုနစ်ခုဟာ ထူးကဲတဲ့စွမ်းအင်တွေ၊ မီးလျှံအလင်းတွေထွက်နေတာကို ပြနေတယ်။

အချုပ်ပြောရရင် ဂလင်းတွေရယ်၊ အာရုံကြောဆုံတွေရယ်၊ ကိအာလိယန် မီးလျှံထွက်တဲ့နေရာတွေရယ်၊ အပ်စိုက်ကုပညာပွိုင့်တွေရယ်ဟာ ချက္ကရကြီးခုနစ်ခုရဲ့ နေရာပွိုင့်နဲ့ ကိုက်ညီနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရဆိုတာ သူ့ကိုမမြင်ရမတွေ့ရပေမယ့် သိပ္ပံနည်းစနစ်နဲ့ တွေ့ရမြင်ရတဲ့ စွမ်းအင်ပွိုင့်တွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းကျနေတာကို သုတေသနလုပ်ပြီး တွေ့ရှိခဲ့ပြီ။ ဒါကြောင့် ချက္ကရဆိုတဲ့ ပွိုင့်တွေ လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောနိုင်ပါပြီ။

ချက္ကရတွေဟာ ပြင်ပဝင်လာတဲ့ စွမ်းအင်မျိုးစုံကို ခန္ဓာကိုယ်တွင်းဆီဝင်လာရာ တံခါးပေါက်၊ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှ ချက္ကရတစ်ခုက ချက္ကရတစ်ခုဆီ ဖြန့်ဖြူးပေးရာ တံခါးပေါက်တွေလည်း ဖြစ်တယ်။

ဂလင်းတွေဟာ ချက္ကရများကတစ်ဆင့် ဝင်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေ၊ အသက်စွမ်းအင်၊ နာမ်စွမ်းအင်တွေကို ခန္ဓာကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေဆီ ဖြန့်ဖြူးပေးရာနေရာတွေ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရနဲ့ ဂလင်းတို့ ပူးပေါင်းဆက်သွယ် ဆောင်ရွက်ကြတာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုစွမ်းအင်တွေကို ချက္ကရကနေပြီး အခြားချက္ကရနဲ့ ဂလင်းတွေဆီကို စွမ်းအင်တွေ ဖြန့်ဖြူးတဲ့အခါ စွမ်းအင်တွေပျံ့နှံ့သွားတဲ့ စွမ်းအင်စီးကြောင်း ဖြစ်သွားတယ်။

ဒီချက္ကရတွေရဲ့ ဇီဝစွမ်းအင်စီးကြောင်းကို သက္ကတကျမ်းမှာ နဒီလို့ ခေါ်တယ်။ စီးဆင်းရာလမ်းကြောင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ထွက်ပါတယ်။ ပင်မချက္ကရကနေပြီး စီးဆင်းတဲ့စွမ်းအင်စီးကြောင်းကို သုရှမနနဒီ လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီပင်မစီးကြောင်းကြီးရဲ့ ဝဲယာနှစ်ဖက်က ယှဉ်ပြီးစီးဆင်းနေတဲ့ စွမ်းအင်စီးကြောင်း နှစ်ခုကို အီဒါနဲ့ ပင်လလို့ သက္ကတဝေါဟာရနဲ့ ခေါ်တယ်။

အဲဒီ ပင်မစီးကြောင်း (၃) မြွှာကနေပြီး စွမ်းအင်စီးကြောင်း အလတ်စား (၁၄) ကြောင်းခွဲပြီး စီးတယ်။ ဒီစွမ်းအင်စီးကြောင်း (၁၄) ကြောင်းက တစ်ဖန် စွမ်းအင်စီးကြောင်း (၇၂) ကြောင်းခွဲဖြာစီးဆင်းတယ်။ အဲဒီ စွမ်းအင်ငယ်စီးကြောင်း (၇၂) မကြောင်းကနေ

ပြီး စွမ်းအင်သေး နဒီစွမ်းအင်ကြောင်း (၇၂,၀၀၀) ဖြာပြီး စီးဆင်းတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရတွေကထွက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ နဒီစွမ်းအင်စီးကြောင်း (၇၂,၀၀၀) နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ကွန်ရက်လို ယှက်သန်းစီးဆင်းနေပါတယ်။

မနောကြာဖြူမဂ္ဂလင်း အမှတ် (၃)မှာ ဒေါက်တာ ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း (ဆေး/သု) က ခန္ဓာကိုယ်ထဲက စွမ်းအင်စီးကြောင်းဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးမှာ စွမ်းအင်စီးကြောင်းများအကြောင်းကို ဆေးပညာရှင်ထောင့်အမြင်နဲ့ ရေးသားထားပါတယ်။ လေးစားလောက်တဲ့ ဆေးပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်လို့ အဲဒီ ဆောင်းပါးထဲက ထုတ်နုတ်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ကိုယ်ခံစွမ်းအားကို တရုတ်ဘာသာအားဖြင့် ချီ သို့မဟုတ် ကီ(QI OR KI) ဓာတ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီဓာတ်တွေဟာ မျိုးရိုးအလိုက် ရှုလိုက်တဲ့လေ၊ စားသောက်တဲ့ အစားအစာ၊ လှုပ်ရှားသွားလာမှုအရ ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ နေ့စဉ် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုကတစ်ဆင့် ရလာတဲ့စွမ်းအားဟာ သူ့ဆိုင်ရာလမ်းကြောင်းမှ တစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းတစ်ခုလုံးကို ပျံ့နှံ့သွားကြောင်း ရှေးကျမ်းများမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒီအချက်ဟာ ရှေးနှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့သောအယူအဆအဖြစ် ဆက်လက်ကျင့်သုံးနေကြပါတယ်။

တရုတ်ဆေးကျမ်းများမှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း အင်္ဂါရပ်အသီးသီးဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်နွှယ်မီခိုပြီး အလုပ်လုပ်ကြောင်း ပြထားပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အပြင်မှာဖုံးအုပ်ထားတဲ့ အရေပြားနဲ့လည်း လမ်းကြောင်းများအရ ဆက်သွယ်ထားလျက် ရှိပါတယ်။ အဲဒီလမ်းကြောင်းများဟာ စွမ်းအင်စီးကြောင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။ စွမ်းအင်စီးကြောင်းများဟာ ကွန်ရက်သဖွယ် ရှိနေကြပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ပုံမှန်အလုပ်လုပ်နိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း တစ်ခုစီမှာ စွမ်းအင်စီးကြောင်းတစ်ခုစီရှိနေပြီး အင်္ဂါအချင်းချင်းကို လမ်းကြောင်းငယ်ကလေးများနဲ့ ဆက်သွယ်နေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် အဆုတ်ဟာ စွမ်းအင်ဓာတ် ကီ သို့မဟုတ် ချီဓာတ်ကို လေနှင့်အတူရှုသွင်းပြီး မလိုအပ်တဲ့ အညစ်အကြေးများကို ရှုထုတ်ပစ်ရတဲ့ တာဝန်ရှိပါတယ်။ သူနဲ့လုပ်ငန်းချင်း ဆက်နွှယ်တဲ့အင်္ဂါက အူမကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အူမကြီးဟာ ကစိဓာတ်၊ ဆား

ဇာတ် စသည်တို့ကို စုပ်ယူပြီး မလိုတဲ့အညစ်အကြေးများကိုစွန့်ထုတ်
ရတဲ့အတွက် အဆုတ်နဲ့ လုပ်ငန်းတူညီပြီး အဆုတ်ကို အထောက်
အကူပြုပါတယ်။

အူမကြီးနဲ့ ဆက်သွယ်နေတဲ့ အင်္ဂါက အစာအိမ်ဖြစ်ပြီး
အစားအစာကို လက်ခံခြေဖျက်ပေးရတဲ့ တာဝန်ရှိပါတယ်။ သူက
အထောက်အကူပြုနေတာက ပန်ကရိယဖြစ်ပြီး အစာခြေအရည်
စသည်တို့ကိုထုတ်လုပ်ပြီး အစာအိမ်ကို ကျေးဇူးပြုပါတယ်။ ပန်က
ရိယနဲ့ ဆက်သွယ်နေတဲ့ အင်္ဂါကတော့ နှလုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဟဒယ
နှလုံးဆိုတဲ့အတိုင်း စိတ်တည်ငြိမ်မှုနဲ့ သွေးလည်ပတ်မှုကို တာဝန်
ယူထားပြီး အူသိမ်ကို အထောက်အကူပြုပါတယ်။ အူသိမ်ကလည်း
စားပြီးတဲ့ အစားအစာထဲက အာဟာရများကို စုပ်ယူပြီး ရိုးတွင်းခြင်
ဆီမှ သွေးကို ထုတ်လုပ်စေပါတယ်။

အူသိမ်နဲ့ ဆက်သွယ်နေတဲ့အင်္ဂါက ဆီးအိမ်ဖြစ်ပြီး ဆီးများ
သိုလှောင်ပြီး ဆီးနှင့်အတူ အညစ်အကြေးများ စွန့်ပေးရပါတယ်။
ဆီးအိမ်ဟာ ကျောက်ကပ်နဲ့တူပြီး သွေးသားသန့်စင်မှုကို အ
ထောက်အကူပြုပါတယ်။ သူက တစ်ဖန် နှလုံးရဲ့သွေးလှည့်ပတ်မှု
ကိုအားပေးပြီး ခန္ဓာကိုယ်ရွှင်လန်းကာ ဟဒယနှလုံး ရွှင်ပြုံးနိုင်
အောင် ဖန်တီးပေးပါတယ်။ နှလုံးအိမ်အတွင်းက အခန်းတွေက
တော့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး သွေးလည်ပတ်နိုင်ဖို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို အ
ထောက်အကူပေးပါတယ်။ နှလုံးနဲ့ဆက်နွှယ်ပြီး သည်းခြေဆိုတဲ့
အင်္ဂါကို သိထားဖို့လိုပါတယ်။ သည်းခြေအရည်ကို စုဆောင်းထား
ပြီး အဆီကိုခြေဖျက်နိုင်တဲ့ အင်ဇိုင်းတွေထုတ်လုပ်ပေးရတဲ့ တာ
ဝန်ရှိပြီး သူက တစ်ဖန် အသည်းကို ကူညီပေးပါတယ်။ အသည်းရဲ့
အဓိကတာဝန်ကတော့ သွေးသန့်စင်မှု ပြုလုပ်ပေးရပြီး သန့်စင်ပြီး
သွေးများကို သိုလှောင်ထားရတဲ့တာဝန် ရှိပါတယ်။

ဖော်ပြတဲ့အတိုင်း အင်္ဂါရပ်အသီးသီးဟာ တာဝန်ကိုယ်စီ
ထမ်းဆောင်ကြပြီး ခန္ဓာကိုယ်အတွက် လိုအပ်တဲ့စွမ်းအင်ကို စီးဆင်း
လှည့်လည်စေပါတယ်။ သို့မှသာ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အလုပ်ပုံမှန်လုပ်နိုး
ပြီး ကျန်းမာနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုခု၊ အင်္ဂါဟာခံ
ခုခုမှာ စွမ်းအင်စီးကြောင်း အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ချို့
လွှင့်သွားမယ်ဆိုရင် အဲဒီအင်္ဂါရပ်နဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ ဝေဒနာပေါ်လာ

တတ်ကြောင်း ဆေးပညာအယူအဆအရ သိရပါတယ်။

ဆေးပညာရှင်တွေက ဆေးပညာပေးဆောင်းပါးတွေ ရေးကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စွမ်းအင်စီးကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ရေးကြတာ အလွန် နည်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါက်တာဖြူဖြူဝင်း (ဆေး/သု) ကို ကျေးဇူးတင်သင့်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဆောင်းပါးစဉ်များကို စတင်ရေးစဉ်ကပင် ကုဏ္ဍလိနီကိုသိချင်ရင် ပရာဏဓာတ်နဲ့ ပရာဏခန္ဓာအကြောင်းသိမှဖြစ်မယ်ဆိုပြီး ပရာဏခန္ဓာအကြောင်းနဲ့ သိပ္ပံပညာက တွေ့ရှိထားတဲ့ ပရာဏဓာတ်အကြောင်း တင်ပြခဲ့တာကို သတိပြုမိပါလိမ့်မယ်။

ဒေါက်တာမိုတိုယာမနဲ့ ဒေါက်တာလက်စကိုဝင်တို့ သုတေသနပြုချက်အရ ကိ သို့မဟုတ် ချီ သို့မဟုတ် အတွင်းအားဆိုတာ ပရာဏအား၊ ပရာဏစွမ်းအင်ပါပဲ။ တရုတ်ရှေးဟောင်း ဆေးကျမ်းများအဆိုအရ လူ့အသက်ကိုစောင့်တဲ့ သက်စောင့်ဓာတ်ခေါ် ချီစွမ်းအင်များ စီးဆင်းနေတယ်ဆိုတာဟာ သက္ကတအာယုဗ္ဗေဒကျမ်းများက လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပရာဏဓာတ်တွေ၊ စွမ်းအင်တွေ ယှက်ဖြာစီးဆင်းနေတယ်ဆိုတာနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်။

ဒါကြောင့် စွမ်းအင်စီးကြောင်းဆိုတာဟာ ချီစီးကြောင်း၊ ပရာဏစီးကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လူ့အသက်ကို စောင့်ရှောက်နေတဲ့ သက်စောင့်ဓာတ်လည်း မည်ပါတယ်။

နေကတစ်ဆင့်ရရှိတဲ့ ဇီဝဓာတ်ဟာ အသွင်နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ ပရာဏဓာတ်အသွင်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီအသွင် နှစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇီဝဓာတ်ရဲ့ အသွင်နှစ်မျိုးစလုံးဟာ လူတိုင်းမှာရှိနေလို့ လူတွေ အသက်ရှင်နေတာ အသိဉာဏ်ရှင်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် ရှင်သန်နေသလို အသိဉာဏ်ကလည်း ရှင်သန်နေလို့ လူတွေဟာ ကျောက်ခေတ်ဂူအောင်းလူသားဘဝက အာကာသထဲ ပျံသန်းနိုင်တဲ့ လူသားဘဝကို ရောက်လာတာပါ။

ဇီဝဓာတ်ရဲ့ အသွင်နှစ်ရပ်ဖြစ်တဲ့ ပရာဏဓာတ်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အမြှာညီနောင်လို့ ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီစွမ်းအင်နှစ်ခုရဲ့ ဇာစ်မြစ်ဟာ နေကလာတဲ့ ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်ဖြစ်ပြီး လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်ထမ်းဆောင်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏဓာတ်က ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုအဖြစ် ရုပ်ဒြပ်အမျိုးမျိုးကို ပေါင်းစပ်ရှင်တည်စေ

တာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီကတော့ ပရာဏက ပေါင်းစပ်ပေးထားတဲ့ ရုပ်ဩဝါဒတွေကို ခိုင်မာအောင်၊ ဖွံ့ဖြိုးအောင် ဂလင်းတွေကတစ်ဆင့်လုပ်ပေးတယ်။ ဒါ့အပြင် ပရာဏဓာတ်က မစွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ လူရဲ့ အသိဉာဏ်တွေကိုလည်း ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးစေတယ်။ သာမန်လူသားဘဝရဲ့ အသိဉာဏ်အဆင့်ကနေပြီး ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်တဲ့ တရားတွေ၊ လောကနိယာမတွေကိုသိမြင်ပြီး သိပ္ပံပညာရှင်နဲ့ ဝိဇ္ဇာပညာရှင်တွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ အချို့ ပါရမီရှင်တွေကို ရုပ်လောကမှ လွတ်မြောက်စေတဲ့ တရားဉာဏ်တွေနဲ့ စကြဝဠာတစ်သောင်းမှာ ကျက်စားပြီး နက်နဲတဲ့ လောကနိယာမလျှို့ဝှက်ချက်တွေကို သိမြင်ဖော်ထုတ်နိုင်တဲ့ အဘိညာဉ်ဉာဏ်ထူးတွေကို ရသည်အထိ တွန်းအားပေးခဲ့တဲ့စွမ်းအင်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီပါပဲ။

လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ ဒီအမြှော့ညီနောင်နှစ်ဦးဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်ကြတယ်။ ကူညီကြတယ်။ စောင့်ရှောက်ကြတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားရင် စီးဆင်းဖို့ စီးကြောင်းတွေဟာ ပရာဏဓာတ်နဲ့ပြုလုပ်ထားတဲ့ နဒီတွေပါ။ ချက္ကရဟာလည်း ပရာဏခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ တံခါးပေါက်တွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာရင် နဒီစွမ်းအင်စီးကြောင်းကြီးအတိုင်း စီးဆင်းပြီးတော့ ချက္ကရတွေဆီ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် ဝင်ရောက်လာတဲ့အခါ ချက္ကရတွေဟာ ခါတိုင်းထက် အင်အားကောင်းသွားတယ်။ လည်ပတ်မှုအရှိန်အဟုန်တွေမြင့်သွားတယ်။ ဒီအခါမှာ ချက္ကရတွေက ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်တွေနဲ့ နာမ်စိတ်စွမ်းအင်တွေကို ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ နာမ်ခန္ဓာတွေဆီ စွမ်းအင်တွေ တစ်ဟုန်ထိုး ပို့ပေးနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို စွမ်းအင်တွေကိုရမှ ရုပ်ခန္ဓာဟာ အာယုသိဒ္ဓိရမှာဖြစ်ပြီး နာမ်ခန္ဓာဟာ အဘိညာဉ်စွမ်းအင်ရမှာဖြစ်တယ်လို့ ရှေးဟောင်းသက္ကတကျမ်းများက ဆိုထားတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လူရဲ့ ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ်တွေ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးစေတဲ့တာဝန်ကို ကုဏ္ဍလိနီက ဆောင်ရွက်ပါတယ်။

(၁၈)

အရင်က ရေးသားခဲ့တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဆောင်းပါးစဉ်တွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီ လက်တွေ့ နိုးကြားလာလို့ ကိုယ်တွေ့အတွေ့အကြုံတွေ ရယ်၊ အာယုဗ္ဗေဒနဲ့ ဆေးသိပ္ပံက ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ပတ်သက်လို့ လေ့လာ တွေ့ရှိချက်တွေရယ်အကြောင်း ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို ရှေးဟောင်းစာပေတွေအရ အထူး သဖြင့် သက္ကတကျမ်းဂန်များအရ ရေးသားချက်တွေကို မတင်ပြရ သေးဘူး။ ဟိန္ဒူကျမ်းဂန်များမှာ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို ရေးသား ထားပေမယ့် ဒီကျမ်းရင်းတွေရဲ့ အဖွင့်ကျမ်းတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းရေးမထားဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ မူလကျမ်းရင်းတွေ ဟာ ဆချက္ကရ၊ နာမရူပနဲ့ သျှိဗာသံဟိတကျမ်းသာ ဖြစ်တယ်။ ဒီ ကျမ်းရင်းတွေဟာ အလွန်ရှားပါးနေပြီ ဖြစ်တယ်။ ဆာအာသာအဗ လွန်ဟာ ဒီကုဏ္ဍလိနီသက္ကတကျမ်းရင်းတွေကို ရှာဖွေပြီး သာသာ ပြန်တယ်။ (SERPENT POER) နဂါးတန်ခိုး ဆိုတဲ့ကျမ်းကိုရေးခဲ့တယ်။ ဒီလိုရေးဖို့ ကျမ်းရင်းတွေရှားပါးနေလို့ ဆချက္ကရနာမရူပကျမ်းကို ရေးသူရဲ့ သားစဉ်မြေးဆက်တွေကို လိုက်လံရှာဖွေပြီးတော့ ဒီကျမ်း ကို လေ့လာရတာ ဖြစ်တယ်။ စာကြည့်တိုက်ကစာအုပ်ကို ငှားရ သလို မလွယ်ဘူးဆိုတာ သဘောပေါက်ကြပါလိမ့်မယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ ယောဂကျမ်းနဲ့ ဥပနိသျှကျမ်းတွေမှာ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း ရေး ထားပေမယ့် ဒီကျမ်းတွေဟာ အဖွင့်ကျမ်းတွေသာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ မူရင်းကျမ်းတွေရော အဖွင့်ကျမ်းတွေပါ အင်္ဂလိပ်

ဘာသာပြန်တဲ့အခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း နားလည်သဘော ပေါက်ဖို့ အလွန်ခဲယဉ်းတယ်ဆိုတာ ဖတ်ဖူးသူတွေ အသိပါပဲ။ ပါဠိ စကားတွေ၊ သက္ကစကားလုံးတွေနဲ့ ခံညားပေမယ့် အဓိပ္ပာယ်ကတော့ မရှင်းပါဘူး။ ဒီလို မရှင်းမလင်းဖြစ်ရတာဟာ အကြောင်းနှစ်ချက်ရှိ မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

ပထမအကြောင်းကတော့ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ တန်ခိုးသတ္တိဟာ လောကမှာ အကြီးကျယ်ဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးဖြစ်လို့ အိန္ဒိယရှေးခေတ်ဦး ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အန္တောသိကဝါဒီရသေ့တွေဟာ အလွန် လျှို့ဝှက်ခဲ့ကြတယ်။ ဘိသိက်ခံထွက်ရပ်ပေါက်အဆင့်လောက် ရောက်မှသာ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို အပြည့်အဝ သိခွင့်ရတယ်။ ဒါကြောင့် လူသာမန်တွေ သိခွင့်ကျင့်ခွင့် မရကြဘူး။ နောက်လိုက် တပည့်သာဝက အဆင့်ဆင့်ကလည်း လျှို့ဝှက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒုတိယ အချက်ကတော့ ကုဏ္ဍလိနီကျမ်းရင်းတွေမှာ ရေးသားထားတယ်ဆို ပေမယ့်လည်း အားလုံးကုန်စင်အောင် ရေးသားထားတာ မဟုတ်ဘူး။ ဖွင့်ရေးသလောက်ရေးတော့လည်း လူတိုင်းနားလည်အောင် ရေးထားတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ အဂ္ဂိရတ်ကျမ်းစာတွေလိုပဲ အဖုံးအဖိ တွေ၊ တင်စားချက်တွေ၊ သရုပ်တင်ထားတာတွေ၊ ပဟေဠိတွေနဲ့ ရေးထားတာ ဖြစ်တယ်။ မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား ဆိုသလို ပါပဲ။ တံခါးပိတ်ထားပေမယ့် စေ့ရုံသာစေ့ထားတယ်။ မင်းတုပ်ထိုး မထားဘူး။ လုံ့လဝီရိယနဲ့ ဉာဏ်ရှိသူတွေက အသာလေး တွန်းဖွင့်ရင် ပွင့်သွားတဲ့တံခါးပါပဲ။

ဒီအထာတွေကို မသိလို့ဘဲဖြစ်စေ၊ သိပါလျက်နဲ့ သိနားလည် သလိုလို ဟိတ်ဟန်ထုတ်လို့ဖြစ်စေ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို အဖွင့် ရေးသားကြတာ၊ ဘာသာပြန်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလို ယောင်ဝါးပါးကျမ်းတွေကို ဖတ်မိတဲ့ခေတ်ပညာဟတ်တွေ၊ စရဏ သမားတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီကို အယုံအကြည်မရှိတော့ဘဲ မျက်နှာလွှဲ သွားကြတယ်။ (၂၀) ရာစု ဒုတိယပိုင်းရောက်လာတော့မှ ဂိုပိကရ စွန်းလို့ လက်တွေ့ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာပြီး သိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ အစမ်း သပ်ခံနိုင်သူတွေ ပေါ်လာတာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေအကြောင်း ကို ရှေ့ပိုင်းမှာ အသေးစိတ် တင်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ၊ ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တွေဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာမိုတိုယာမ၊ ဒေါက်တာ

ချော်ပရာ၊ ဒေါက်တာလက်စကိုဝင် စတဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ သူက
သနပြုကြလို့ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရတွေရှိကြောင်းကို သိပ္ပံပညာက
လက်ခံလာခဲ့ကြတယ်။ လက်တွေ့ ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတာကို အစမ်း
သပ်ခံနိုင်လို့ ထင်ရှားသေချာလာတာရယ်၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေသူက
သနပြုလို့ တွေ့ထားတာရယ်ကြောင့် အခုအခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ
လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့စွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်ကို
ဇီဝစွမ်းအင်လို့ခေါ်တယ်ဆိုတာ အခိုင်အမာ ပြောနိုင်လာပြီ ဖြစ်
တယ်။

လူ့ကိုယ်ထဲမှာ အပူစွမ်းအင် ရှိတယ်။ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်တွေရှိ
တယ်။ စိတ်စွမ်းအင်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာကိုတော့ အားလုံးက သိရှိ
လက်ခံပြီး ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ဇီဝစွမ်းအင်ဆိုတာကလည်း
ဥပမာ တေဇောခေါ် ကိုယ်ပူချိန်စွမ်းအင်၊ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်၊ စိတ်
စွမ်းအင်လို စွမ်းအင်တစ်မျိုးပါပဲ။ ဘာမှ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့၊
မသိနားမလည်နိုင်တဲ့ စွမ်းအင်မဟုတ်ဟော့ပါဘူး။ လူ့ဘဝဖြစ်တည်
မှုအတွက် စွမ်းအင်တွေကို လိုအပ်နေသလို ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ဇီဝစွမ်း
အင်ဟာ လူ့ဘဝဖြစ်တည်ဖို့အတွက် မရှိမဖြစ်တဲ့ စွမ်းအင်ဆိုတာ
ကို နားလည်သဘောပေါက်လာကြပါပြီ။

ဒါပေမယ့် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၃၀၀၀) ကျော်လောက်က
သာမန်လူတွေဟာ ဒီလိုနားမလည်နိုင်သေးပါဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း
ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို ရှေးကရေးတဲ့အခါမှာ ဥပမာ၊ ဥပစာ၊
သရုပ်တင်၊ ပဟေဠိတွေနဲ့ ရေးခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် ဟိန္ဒူရှေးကျမ်း
တွေမှာ ကုဏ္ဍလ ဆိုတာ ခွေနေသော (ဝါ) အခွေလို့ ဆိုတယ်။
ခွေတယ်ဆိုတာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့စွမ်းအင်လို့ ဆိုလိုတာ ဖြစ်တယ်။
အခွေကို မြွေခွေနေတဲ့သဏ္ဌာန်နဲ့ သရုပ်သင်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့်
နာဂသတ္တိ မြွေစွမ်းအင်လို့ ရေးကြတယ်။ မူရင်းပုဒ် ကုဏ္ဍလကို
ကုဏ္ဍလိနီလို့ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဖော်ပြတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီဒေဝီလို့ ခေါ်
တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကို စောင့်ရှောက်နေ
တဲ့ဒေဝီလို့လည်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြတယ်။ နတ်မျက်စိမြင်နိုင်သူတွေ
ကတော့ ကုဏ္ဍလိနီဒေဝီရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ကို မီးတောက်မီးလျှံတွေအ
ဖြစ် မြင်ရတယ်လို့ ဩစတေးလျက ဂျော့ဖရိုဟော့ဆင်က ဆိုတယ်။

ဂျော့ဖရိုဟော့ဆင်ဟာ ပရလောကရှိ ဘူတတွေ၊ ကျတ်တွေ၊

ဦးနတ်တွေ၊ ဒေဝတာကို မြင်နိုင်သူဖြစ်လို့ ဒီပရလောကသားတွေရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ သူတို့အကြောင်းကို လေးငါးကျမ်းလောက် ရေးသားခဲ့သူ ဖြစ်တယ်။

သက္ကတကျမ်းများမှာ ကုဏ္ဍလိနီဟာ တေဇောဓာတ် ဖြစ်တယ်။ မီးဓာတ်ဖြစ်တယ်လို့လည်း ဖော်ပြထားကြတယ်။ အန္တေဝါသိကကျမ်းတွေမှာတော့ မူလတေဇောဓာတ်စစ်စစ်ကြီး ဖြစ်တယ်လို့ အဆိုရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဂျော့ဖရီဟော့ဆင်က ကုဏ္ဍလိနီဒေဝီကို မီးတောက်မီးလျှံအဖြစ် သရုပ်ဖော်ပြတာကို ယုတ္တိရှိတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ဒီကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ လျှပ်စစ်ဓာတ် ဥပမာ တေဇောဓာတ်လို ရုပ်နွယ်ဝင်ဓာတ် ဖြစ်ပေမယ့် လျှပ်စစ်ဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်လို မမြင်နိုင်၊ မဆုပ်ဖမ်းနိုင်သလို ကုဏ္ဍလိနီကိုလည်း ဆုပ်ကိုင်ပြလို့ မရနိုင်ဘူး။ ရုပ်ဒြပ်တွေကို စွမ်းအင်အဖြစ် ပြောင်းလဲရနိုင်တယ်လို့ အိန်စတိန်းကဆိုခဲ့တာကို လက်ခံနိုင်ရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဆုပ်ကိုင်မပြနိုင်ပေမယ့် စွမ်းအင်အဖြစ်နဲ့ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းဝပ်နေတယ်ဆိုတာတော့ လက်မခံနိုင်စရာ မရှိပါဘူး။ ကိန်းဝပ်နေတယ်ဆိုတာက သူ့အစွမ်းမပြသေးဘူး။ မထိနိုင်သေးဘူး။ ဘက်ထရီအိုးထဲမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်ကို ထုတ်သုံးလိုက်မှ ထွက်လာသလို ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကလည်း ခန္ဓာကိုယ်ထဲဝပ်နေတာကို ကုဏ္ဍလိနီယောဂနည်းနဲ့ ထုတ်သုံးလိုက်မှ ပေါ်လာမှာလို့ဆိုတာဖြစ်ပါတယ်။ ဝေါဟာရဥပတွေ၊ အဓိပ္ပာယ်ဥပတွေ အထပ်ထပ်ဖြစ်နေလို့ အရင်က နားလည်သဘောမပေါက်နိုင်ကြတာပါ။

ဒီကုဏ္ဍလိနီဟာ ဘုရားရဲ့ မူလဇီဝဓာတ်ကြီး ဖြစ်တယ်။ စကြဝဠာအနန္တကို ဘုရားကဖန်တီးစီရင်တဲ့အခါ ဒီမူလဇီဝဓာတ်ကို အသုံးချခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လောကမှာရှိကြတဲ့ အရာရာတိုင်းမှာ မူလဇီဝဓာတ်ကြီး ကိန်းဝပ်နေတယ်။ ဒီမူလဇီဝဓာတ်ကို အမျိုးမျိုးအသုံးချတာဖြစ်တယ်။ အပူဓာတ်၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်၊ ပရာဏဓာတ်၊ ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်တွေဟာ နေကတစ်ဆင့်ရတဲ့ ဇီဝဓာတ် ဖြစ်တယ်။ နေစကြဝဠာအတွင်းမှာရှိတဲ့ဂြိုဟ်တွေဟာ နေမင်းဆီကတစ်ဆင့် ဇီဝဓာတ်တွေရခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာဂြိုဟ်စတင်ကတည်းက နေမင်းကတစ်ဆင့်ရတဲ့ ဇီဝဓာတ်ကိုအရင်းခံပြီး ကမ္ဘာဂြိုဟ်ဖြစ်လာ

လို့ ကမ္ဘာကြီး၏ ဗဟိုချက်မှာ ကုဏ္ဍလိနီဇာတ် ကိန်းဝပ်နေတယ်။ ကမ္ဘာရဲ့ အတွင်းမှာ ကိန်းနေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို ဘူမိကုဏ္ဍလိနီလို့ ခေါ်တယ်။ အာကာသကလာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို သူရိယကုဏ္ဍလိနီလို့ ခေါ်တယ်။ အာကာသကုဏ္ဍလိနီလို့လည်း ခေါ်တယ်။

လူဟာ ကမ္ဘာမြေကြီးနဲ့ နေအကြားမှာ ကမ္ဘာဂြိုဟ်နဲ့နေတို့ကို စွမ်းအင်ဆက်သွယ်ပေးတဲ့အရာ ဖြစ်တယ်။ အာကာသကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ကမ္ဘာမြေအတွင်းက ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေကို ဆက်သွယ်ပေးတဲ့ လူကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ခေတ်စကားနဲ့ပြောရရင် လူဟာ နေနဲ့ကမ္ဘာကို ဆက်ပေးတဲ့ FUSE ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူရဲ့ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာရင် နေစွမ်းအင်၊ အာကာသစွမ်းအင် တွေကိုပါ ရလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို လူ့ခန္ဓာအတွင်းရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာရင် ဒီဇီဝစွမ်းအင်ဟာ ကျောမြှောင်ကြောကြီးတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုစီ ဝင်သွားမယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဇီဝစွမ်းအင်တွေ စီးဝင်သွားတဲ့ ချက္ကရတွေဟာလည်း နိုးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။

(၁၉)

ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ မူရင်းပုဒ်ဟာ ကုဏ္ဍလဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလဟာ သက္ကတဝေါဟာရဖြစ်ပြီးတော့ ရစ်ခွေနတ်စွမ်းအင်လို့ အဓိပ္ပာယ် ထွက်တယ်။ ရစ်ခွေနတ်တယ်ဆိုတာ စပရိန်ရစ်ခွေထားတာကို နှိပ် ထားရာကလွတ်လိုက်ရင် အထက်ကို ဆန့်တက်လာသလို ဆန့်တက် အားရှိတဲ့စွမ်းအင်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ မြီးညောင်းရိုး ထိပ်မှာ ရစ်ခွေနတ်တယ်ဆိုတာ စွမ်းအင်တွေ ကိန်းနေတယ်။ ဆန့် ထုတ်ရင် ဒီစွမ်းအင်တွေဟာ တစ်ကိုယ်လုံး အနှံ့ရောက်ရှိသွားမယ့် စွမ်းအင်ပါ။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ DIVINE COSMIC ENERGY ဆိုတဲ့ ရှိဗာဘုရားရဲ့ အာကာသတစ်ခုလုံး အနှံ့ရှိနေတဲ့စွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီစွမ်းအင်ကို သက္ကတဘာသာစကားနဲ့ ရှက်တိ ခေါ်တယ်။ သတ္တိ လို့လည်း မြန်မာစကားနဲ့ခေါ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ရှိဗာရှက်တိဆို တဲ့ ဝေါဟာရနဲ့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ စွမ်းအင်ပိုင်းနဲ့ စွမ်းအင်သတ္တိ မျိုးကို စုပေါင်းခေါ်ထားတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီကိုပဲ SERPENT FIRE လို့လည်း စွမ်းအင်သဘာဝ ကို ရည်ညွှန်းခေါ်တယ်။ ရှေးဟောင်း အိန္ဒိယစာပေများမှာ နဂါးတို့၊ မြွေတို့ဟာ ဉာဏ်ပညာကို ရည်ညွှန်းတယ်။ အမြင့်ဆုံးဉာဏ်ပညာ လို့ ဆိုလိုတယ်။ မီးဓာတ်က ဘုရားရဲ့ဇီဝကို ညွှန်းတယ်။ စကြဝဠာ အနှံ့တည်ရှိနေတဲ့ ဇီဝဓာတ်ဟာ မီးဓာတ်၊ တေဇောဓာတ် ဖြစ်တယ်။

ဘယ်အရာ ဘယ်သတ္တဝါမှ တေဇောဓာတ်နဲ့ကင်းပြီးမဖြစ်နိုင်ဘူး။ အရာရာဟာ တေဇောနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတာဖြစ်လို့ အရာရာမှာ တေဇောဓာတ်တွေ ကိန်းနေတယ်။ လူမှာရှိတဲ့ တေဇောဓာတ်၊ ဥသမာခေါ် ကိုယ်ခန္ဓာတေဇောဓာတ်ဟာလည်း ဇီဝတေဇောဓာတ် ဖြစ်တယ်။ သက်မဲ့တွေဟာ သက်ရှိဖြစ်လာရင် တေဇောဓာတ်ဟာ သိသိသာသာ ကိန်းဝပ်လာတယ်။ အဲဒီတေဇောဓာတ်ခေါ် ဇီဝဓာတ်ကို မီးဓာတ်ဆိုတဲ့ဝေါဟာရက ညွှန်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် နဂါးမီးဓာတ်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ အမြင့်ဆုံးဉာဏ်ပညာကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ တေဇောဓာတ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီကို နဂါးမီးဓာတ်၊ နဂါးတေဇောဓာတ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီကို နဂါးမီးဓာတ်၊ နဂါးတေဇောဓာတ်လို့ ရှေးက တင်စားခေါ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

နဂါးမီးဓာတ် ကုဏ္ဍလိနီကို ခွဲခြားစိတ်ဖြာကြည့်ရင် စွမ်းအင် (၇)မျိုး ပါဝင်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်တွေကို သက္ကတဝေါဟာရနဲ့ ဝါစနလို့ ခေါ်တယ်။ ဝါသနာ ဆိုတဲ့ မြန်မာစကားဟာ ဝါစနက ဆင်းသက်လာဟန် ရှိတယ်။ 'စ'သံကို 'သ'သံပြုလိုက်ရင် ဝါသနာဟာ ဝါစာနာက အသွင်ပြောင်းလာတယ်လို့ ခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝါသနာဆိုတဲ့ မြန်မာဝေါဟာရဟာ ပေါ့တန်နေတယ်။ ရွှေးခေတ်ကတော့ ဝါသနာဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ မပေါ့တန်ဘူးလို့ မှန်းဆရပါတယ်။ ခုခေတ်မှာတော့ ဂီတာတီးတာ ဝါသနာပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်တာ ဝါသနာပါတယ်လို့ သုံးစွဲနေကြလို့ ပေါ့တန်သွားပြီလို့ ပြောရတာဖြစ်ပါတယ်။

ဝါသနာခေါ် ဝါစနဟာ မြန်မာဝေါဟာရအားဖြင့် သန္ဓေပါစရိုက်နဲ့ နီးစပ်ပါတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီမှာ ပါဝင်တဲ့စွမ်းအင် (၇) မျိုးဟာ ဝါစန (စရိုက်) (၇)မျိုးရဲ့ မျိုးစေ့တွေ ဖြစ်တယ်။ ပထမစွမ်းအင်ဟာ လုံ့လဥဿာဟကို ရည်ညွှန်းတယ်။ လုံ့လဥဿာဟစရိုက်နဲ့ ဆန္ဒဒွါပါဒ်စရိုက်ဟေ့ ပါဝင်တယ်။ ဒုတိယစွမ်းအင်က အသိဉာဏ်ကို ရည်ညွှန်းတယ်။ တတိယစွမ်းအင်(၇)မျိုးအကြောင်းရေးရရင် သီးသန့်ကျမ်းတစ်စောင်ဖြစ်နိုင်လို့ အခုတင်ပြခဲ့တာဟာ နမူနာသဘောမျှသာ ဖြစ်တယ်။ စွမ်းအင်(၇)မျိုးဟာ သာမန်လူသားတစ်ယောက်ကနေ မဟာလူသားအဖြစ်ရောက်ရှိစေနိုင်တဲ့ ရုပ်စွမ်းအင်၊ နာမ်စွမ်း

အင်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ပြင် စွမ်းအင်(၇)မျိုးရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ လူ့ဘဝ၊ လူ့ခန္ဓာ၊ လူ့အသိဉာဏ်တွေကိုသာမက မဟာလူသားတစ်ဦး ဖြစ်အောင် တွန်းပို့နိုင်တဲ့စွမ်းအင်ကြီး ဖြစ်တယ်လို့ ရှေးကျမ်းဂန်များ မှာ ဆိုပါတယ်။

ဟိန္ဒူဘာသာရေးနဲ့ ဒဿနမှာ ခန္ဓာ(၅)ပါးရှိတယ်လို့ ခံယူ ထားတယ်။ အဲဒီ ခန္ဓာတွေကတော့ အန္ဓာမယကောသ၊ ပရဏာမယ ကောသ၊ မနောမယကောသ၊ ဝိညာဏာမယကောသနဲ့ အာနန္ဓာ မယကောသတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အန္ဓာမယကောသဆိုတဲ့ ခန္ဓာဟာ ရုပ်ခန္ဓာကို ဆိုလိုပါတယ်။ အစားအစာအာဟာရနဲ့ တည်ဆောက် ထားခန္ဓာ ဖြစ်တယ်။ ကောသရဲ့အဓိပ္ပာယ်က အခွံ၊ ခန္ဓာလို့ ဆိုလိုပါ တယ်။ ဒုတိယ ပရဏာမယခန္ဓာကတော့ ပရဏဆိုတဲ့ သက်စောင့် မာတ်ကို ရည်ညွှန်းပြီးတော့ လူ့အသက်ရှင်တည်ရာ ခန္ဓာလို့ ဆို တယ်။ မနောမယကောသတော့ လူရဲ့ ဒွါရပေါက်တွေကတစ်ဆင့် ရရှိတဲ့ အာရုံတွေကို ခံစားနိုင်တဲ့ခန္ဓာ၊ အာရုံတွေကို သိရှိခံစားတဲ့ စိတ်တည်ရာခန္ဓာလို့ ဆိုလိုတယ်။ ဝိညာဏာမယကောသကတော့ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်တဲ့တရားတွေတည်ရာခန္ဓာဖြစ်တယ်။ အာနန္ဓာ မယကောသကတော့ တရားဓမ္မတွေတည်ရာ၊ တရားဓမ္မကရတဲ့ ဓမ္မဒီပတိတွေကို ခံစားနိုင်ဖို့အတွက် အသုံးပြုတဲ့ခန္ဓာလို့ ဆိုလိုပါ တယ်။

ဒီခန္ဓာတွေကို ဇီဝဓာတ်နဲ့ပဲ တည်ဆောက်ထားတာ ဖြစ်ပေ မယ့် ဒီဇီဝဓာတ်ဟာ သက်ဝင်အား၊ ငြိမ်သက်အားသာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ခေါ် ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ တက်ကြွလှုပ်ရှားစွမ်းအင်တွေ နိုးကြားလာပြီး ဒီခန္ဓာထဲဝင်ရောက်သွားမှ ဒီခန္ဓာတွေ အားကောင်း လာမှာ၊ နိုးကြားလာမှာ၊ လုံ့လဥဿာဟ လှုပ်ရှားလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီခန္ဓာ(၅)မျိုးစလုံး လှုပ်ရှား၊ နိုးကြား၊ တက်ကြွလာမှ ဒီခန္ဓာ တွေရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကွေ့ အားကောင်းလာမှာဖြစ်တယ်။ ဒီလို ခန္ဓာ တွေ တစ်ခုစီအားကောင်းလာမှ ဒီခန္ဓာတစ်ခုစီရဲ့ စွမ်းဆောင်မှုတွေ ကို အပြည့်အဝ စွမ်းဆောင်နိုင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ အန္ဓာမယဆိုတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာ အားကောင်းပြည့်ဖြိုးလာရင် လူရဲ့ခန္ဓာဟာ တောင့်တင်း ကြံ့ခိုင်လာမယ်။ ကျန်းမာလာမယ်။ အာရုံကြောတွေ အားကောင်း လာမယ်။ အာရုံကြောတွေအားကောင်းလာလို့ ဦးနှောက်စွမ်းရည်

တွေ တိုးတက်လာမယ်။ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေ တိုးတက်မြင့်မားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏာမယခန္ဓာ အားကောင်းလာရင် လူရဲ့အသက် စွမ်း အားကောင်းလာမယ်။ အသက်ရှည်လာမယ်။ အာယုသိဒ္ဓိပြီး တယ်ဆိုတာ ဒီခန္ဓာအားကောင်းလာတာပါ။ မနောမယခန္ဓာအား ကောင်းလာရင် အာရုံခံစားမှုတွေ ထက်မြက်လာမယ်။ အာရုံသစ် တွေကို ခံစားနိုင်လာမယ်။ မကြားဘူးသေးတဲ့ အသံတွေကို ကြားရ မယ်။ မမြင်ရဘူးသေးတဲ့ အရောင်အဆင်းတွေကို မြင်လာမယ်။ မသိခဲ့ဘူးတဲ့အရာတွေ၊ တရားတွေကို သိမြင်နိုင်တဲ့ အသိဉာဏ်ရ လာမယ်။ အသိဉာဏ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ စိတ်စွမ်းအင်၊ ဂန္ဓာရီနဲ့ဆိုင်တဲ့ စွမ်း အင်၊ သိမ်မွေ့နက်ရှိုင်းတဲ့ ဂမ္ဘီရတရားတွေကို သိမြင်နိုင်လာမယ်။ ဝိညာဏာမယခန္ဓာ အားကောင်းလာရင် တရားဓမ္မကို ထိုးဖောက် သိမြင်လာမယ်။ လောကနိယာမတရားဖြစ်တဲ့ ဂမ္ဘီရစွမ်းအင်တွေရဲ့ နိယာမတွေကို အပိုင်သိလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီခန္ဓာတွေဟာ ဇီဝဓာတ်ကို အရင်းတည်ထားတာ ဖြစ် တယ်။ ဒီခန္ဓာထဲမှာကိန်းတဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို STATIC ENERGY လို့ခေါ် ပြီးတော့ ကုဏ္ဍလိနီကို DYNAMIC ENERGY ဇီဝဓာတ်လို့ ခေါ် တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာတော့ ကုဏ္ဍလိနီအကြွ ဇီဝဓာတ်က ခန္ဓာထဲ မှာကိန်းနေတဲ့ အဝပ်ဇီဝဓာတ်နဲ့ပေါင်းစပ်ပြီး ခန္ဓာတွေတက်ကြွ လှုပ်ရှားဖွံ့ဖြိုးသွားတာ ဖြစ်တယ်။

လောကမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင်မျိုးစုံကို စုပေါင်းလိုက်ရင် အလင်း စွမ်းအင်နဲ့ အသံစွမ်းအင်နှစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီမှာ စွမ်းအင် တကာတို့ရဲ့အချုပ်ဖြစ်တဲ့ အလင်းစွမ်းအင်နဲ့ အသံစွမ်းအင် နှစ်မျိုး ရှိတယ်။ ဇောတိမယီ အလင်းစွမ်းအင်နဲ့ မန္တရမယီအသံ(မန္တန်)လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ အလင်းနဲ့အသံဟာ လူတွေရဲ့ နားမျက်စိနဲ့ကြား နိုင်၊ မြင်နိုင်တဲ့ အလင်း၊ အသံစွမ်းအင်ဟာ အနိမ့်ဆုံးစွမ်းအင်ဖြစ် တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအနိမ့်ဆုံး စွမ်းအင်တွေကို ဗျာကတစွမ်းအင်လို့ ခေါ်တယ်။ နောက်ထပ် အဆင့်တစ်ဆင့်မြင့်တဲ့ အသံ၊ အလင်းစွမ်း အင်ကို နတ်တွေသာမြင်ကြားနိုင်တယ်။ အဲဒီ ဒုတိယအဆင့်ထက် မြင့်တဲ့ အလင်းနဲ့ အသံကို ဗြဟ္မာအဆင့်ကသာ မြင်နိုင်ကြားနိုင် တယ်။ အဲဒီ တတိယအဆင့်ထက်မြင့်တဲ့ စတုတ္ထအဆင့် အလင်း နဲ့ အသံကိုတော့ လူ၊ နတ်တွေ မသိမြင်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် အဗျာ

ကတလောကီလွန် အလင်းနဲ့အသံဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ သက္ကတ ဘာသာနဲ့ အမြင့်ဆုံးက အနိမ့်ဆုံးအဆင့်တွေကို အစဉ်လိုက် ပရသဒ္ဒ၊ ပစ္စယန္တိ၊ မဇ္ဈိမ ဝေခါလီတို့ ခေါ်တယ်။ အကျယ်သိလိုရင် ဦးရွှေအောင်ရေးတဲ့ ဘဝအမြင်သစ်ကျမ်း မှာ လေ့လာနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့အခါ မန္တန်ဆိုတဲ့ ဗျာကတအသံ စွမ်းအင်ကို အသုံးပြုပြီး ဗျာကတအသံတွေကိန်းတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကိုနိုး ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရတွေမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့အသံ တွေဟာ လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ အသံတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီအသံ တွေကို အကွရာနဲ့ အမှတ်အသားပြုပြီးတော့ ကသံက ကအကွရာ၊ ခသံက ခအကွရာတွေအဖြစ် သဒ္ဒါကျမ်းမှာ အထွောအကွရာ သညာတောလို့ ညွှန်ကြားထားတယ်။ သက္ကတအကွရာ (၅၅)လုံးကို ဒီကုဏ္ဍလိနီက သယ်ဆောင်လာပြီး ချက္ကရတွေ ဖြန့်ဝေပေးတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရတစ်ခုစီမှာ အကွရာဝေပုံကျတွေရှိနေတာ၊ အသံ တွေထွက်နေတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီအလင်းနဲ့အသံတွေဟာ မူလဇီဝကြီးက ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ စကြဝဠာကြီးရဲ့မိခင်လို့ ခေါ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် စကြဝဠာ ဇီဝဓာတ်ကြီးကို မိခင်ဓာတ်လို့ ခေါ်တယ်။ သက္ကတလို့ ရှက်တိလို့ ခေါ်တယ်။ တရုတ်ဝေါဟာရနဲ့ဆိုရင် ယင်ဓာတ် ဖြစ် တယ်။ မိခင်ဓာတ် မ,ဓာတ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒီစကြဝဠာမိခင်ဖြစ်တဲ့ ဇီဝဓာတ်ဟာ အာကာသတစ်ခွင် လုံးမှာ ပျံ့နှံ့နေတယ်။ ဒါကြောင့် အာကာသဇီဝဓာတ်၊ အာကာသ ကုဏ္ဍလိနီဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ပထဝီမြေတွင်းမှာအောင်းနေတဲ့ ဘူမိ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ အာကာသကုဏ္ဍလိနီဇီဝဓာတ်နှစ်မျိုးကို လူ့ကိုယ်တွင်း မှာရှိတဲ့ မနုဿကုဏ္ဍလိနီဓာတ်နဲ့ ဆက်သွယ်ဆက်စပ်ပေးလိုက်တဲ့ အခါ လူ့ကိုယ်တွင်းရှိ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အာကာသဇီဝဓာတ်နဲ့ ဘူမိဇီဝ ခေါ် ကုဏ္ဍလိနီ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ်နှစ်မျိုးဟဲ့ကို ပေါင်းစပ်ပေးလိုက်လို့ အံ့မခန်းစွမ်းအင်တွေရမှာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်စွမ်းအင်၊ နာမ်စွမ်းအင် နှစ်မျိုးစလုံးကို အတိုင်းမသိ ရရှိသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ထူးကဲတဲ့ စွမ်းအင်တွေရသွားသူက သာမန်လူသားဘဝက မဟာလူသား ဖြစ်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးခြင်း

အရင်က တင်ပြခဲ့တာတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ ဘာလဲ၊ တကယ်ရှိသလား၊ ဘယ်သူတွေ လက်တွေ့နိုးကြားဖူးသလဲ၊ အာယုဇေဒဆေးပညာနဲ့ ခေတ်သစ်ဆေးသိပ္ပံက တွေ့ရှိချက်တွေဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတဲ့အခါ ဇီဝစွမ်းအင်တွေပါ နိုးကြားတက်ကြွလာလို့ ဇီဝစွမ်းအင်တွေ တစ်ကိုယ်လုံး စီးဆင်းသွားပုံ၊ ဇီဝဓာတ်နဲ့ ပရာဇာဓာတ်တို့ဆက်နေပုံတို့ကိုပါ တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီ ကိုယ်တွေ့နိုးလာပုံကို တင်ပြမှာ ဖြစ်တယ်။

မြီးညောင်းရိုးချွတ်ရမှာကိန်းဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ စပရိန်ကို ဖိထားသလို၊ မိုးပျံပူဖောင်းကိုဆွဲထားသလို ဝပ်နေတာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီခေါ် ဇီဝဓာတ်ကြီးနဲ့ အသွင်တစ်ရပ်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီယောဂ၊ ပါယယောဂ၊ မန္တရယောဂ စတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို နှိုးတဲ့ယောဂကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်လိုက်လို့ အောင်မြင်သွားတဲ့အချိန်မှာ နိုးကြားသွားတယ်လို့ခေါ်ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားသွားတဲ့အခါ မြီးညောင်းရိုးကနေပြီးတော့ အထက်ကို ကျောမြှောင်ရိုးအတိုင်း တက်သွားတယ်။ ကျောမြှောင်ရိုးရဲ့အတွင်းမှာ ကျောမြှောင်အာရုံကြောမကြီး ရှိတယ်။ အာရုံကြောမကြီးနဲ့ နဒီကြောမကြီးဟာ ယှဉ်တွဲနေတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ သိသာတဲ့ ရုပ်ကြမ်းမဟုတ်ဘဲ သိမ်မွေ့တဲ့၊ မမြင်ရတဲ့ရုပ်ဓာတ်ဖြစ်လို့ အာရုံကြောအတွင်း စီးဝင်တာမဟုတ်ဘဲ နဒီကြောမကြီးအတွင်း စီးဝင်

တာ ဖြစ်တယ်။

လူတစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့ အာရုံကြောတည်ရာတစ်လျှောက် အာရုံကြောနဲ့ယှဉ်တွဲပြီး နဒီခေါ်တဲ့ ပရာဏဓာတ်စီးဝင်ရာအကြောတွေ ရှိတယ်။ နဒီကြောတွေဟာ နဒီကြောမကြီး (၃)ခု၊ နဒီကြောလတ် (၁၄)ခု အပါအဝင် စုစုပေါင်း နဒီကြော (၇၂,၀၀၀) ရှိတယ်ဆိုတာ အရင်ကတည်းက တင်ပြခဲ့ပြီးသားပါ။ အဲဒီ နဒီကြောတွေအနက်က နဒီကြောမကြီး (၃)ခု ရှိတယ်။ အလယ်က သုရူမနနဒီကြောမကြီး၊ ဝဲယာက အီဒါနဲ့ ပင်္ဂလအာရုံကြောကြီး (၂)ခုက ရံထားတယ်။ အဲဒီနဒီကြောမကြီးဟာ မြီးညောင်းရိုးချက္ကရကစတင်ပြီး ကျောမြှောင်ရိုးအတိုင်း အထက်တက်သွားတာ ဦးနှောက်အတွင်းရောက်သွားတယ်။ အဲဒီလမ်းကြောင်းအတိုင်း ကုဏ္ဍလိနီဟာ အထက်ကိုတက်သွားပြီး ငယ်ထိပ်ထိရောက်သွားတာကို ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှုခရီးစဉ်လို့ ခေါ်တယ်။

လက်တွေ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးနေပါပြီလို့ ကြေညာရဲ့သူ၊ အစမ်းသပ်ခံနိုင်သူတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာတော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားကြသလဲ၊ ဘယ်လိုခံစားရသလဲ၊ ကာယ ဉာဏစွမ်းအင်တွေ ဘယ်လိုထူးခြားလာသလဲဆိုတာကို ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားသွားသူတွေရဲ့ အဆိုကို တင်ပြပါမယ်။ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ကို လေ့လာကြည့်ရင် ကုဏ္ဍလိနီရဲ့စွမ်းအင်ကို အကဲခတ်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

OCCULT CHEMISTRY ကျမ်းကို ဒီဗွစကျွန်း လေ့လာပြီးရေးသားခဲ့တဲ့ လိဘိတာက သူ့ကိုယ်တွေ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာတာကို သူရဲ့ ချက္ကရဆိုတဲ့ကျမ်းမှာ ဒီလိုရေးသားထားတယ်။

‘တစ်နေ့မှာ ဆရာရှင်က ဘာဝနာနည်းတစ်ခုကိုကျင့်ဖို့ ညွှန်ကြားပြသတယ်။ ဆရာအရှင်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေအတိုင်း ကျွန်တော်လေ့ကျင့်ဟော့ ဆရာအရှင်က အနီးမှာ စောင့်ရှောက်ပေးတယ်။ ဒီလိုကျင့်လိုက်တာ (၄၃) ရက်မြောက်နေ့မှာ ကျွန်တော်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက ကိုယ်ပူရှိန်ဟာ အလွန်ပြင်းထန်လာတယ်။ မြွေကို တုတ်နဲ့ထိုးလိုက်ရင် မြွေဟာ ရွှံ့ခနဲမြည်ပြီး ထလာသလို ကုဏ္ဍလိနီဟာ အသံတွေမြည်ဟည်းပြီး ဝပ်နေရာက ထလာတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ မြီးညောင်းရိုးချက္ကရကနေပြီး နိုးထလာကာ သုရူမနနဒီထဲကို ဝင်သွားတယ်။ နောက် အထက်ကို သုရူမနနဒီအတိုင်း တက်

သွားတယ်။ တဖြည်းဖြည်းချင်းတက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်ကို အသုံးပြုပြီး မြင့်တင်လိုက်တိုင်း တက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ချို့တင်လိုက်ရင် တစ်ဆင့်တက်တက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ပထမအကြိမ်မှာ အမြင့်ဆုံးရောက်တဲ့နေရာကနေပြီး နောက်ထပ်တစ်ကြိမ်တင်လိုက်ရင် နောက်တစ်ဆင့် မြင့်တက်သွားတယ်။ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရအတိုင်း အောက်ချက္ကရကနေပြီး အထက်ချက္ကရဆီတက်သွားတယ်။ နောက်ဆုံး ဦးခေါင်းအတွင်းမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီရောက်လာတယ်။ ဒီအခါ ချက္ကရတွေအတွင်းမှာ ဆက်သွယ်နေတဲ့နဒီတွေ ပိတ်ဆို့နေရင် အပိတ်အဆို့တွေကိုရှင်းလင်းပေးတယ်။ နဒီလမ်းတွေမဖြောင့်ရင် ဖြောင့်သွားအောင် လမ်းဖောက်ပေးတယ်။ နောက်ဆုံး ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ အမြင့်ဆုံးချက္ကရဆီရောက်သွားတယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရလည်း အရှိန်အဟုန်နဲ့ ပွင့်သွားတယ်။ ဒီအခါမှာ အမြင်အာရုံထူးတွေနဲ့ အခြားအာရုံထူးတွေလည်း ပွင့်လင်းလာတာ ဖြစ်တယ်။

ဒဿနဆရာကြီး ကရုစ္စနားမူတီးက ၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ သူ့အသက်(၂၀)လောက်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနီးထလာတာကို ဟောဒီလိုရေးသားထားတယ်။ သူ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်မှာ သူ့တပည့်သာဝကတွေက ကရုစ္စနားမူတီးပြောတဲ့အတိုင်း မှတ်တမ်းတင်ထားတာ ဖြစ်တယ်။

‘တရားထိုင်နေစဉ် ဇက်ကြောတွေ အလွန် နာကျင်လာလို့ တရားထိုင်တာ ရပ်ပစ်လိုက်ရတယ်။ နေ့စဉ် တရားထိုင်တိုင်း ဇက်ကြောတွေနာကျင်လာတယ်။ (၃)ရက်တိတိ ဆက်တိုက်နာကျင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အိပ်ရာပေါ်လှဲနေလိုက်ရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ သတိလစ်သလိုဖြစ်သွားတယ်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို ကြားရသိရပေမယ့် ကိုယ်က ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ တတိယနေ့မှာ ကျုပ်ရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်ဟာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အပြင်ဘက်ရောက်သွားတယ်။ သိတစ်ချက်မသိတစ်ချက် ဖြစ်နေတယ်။ နောက်တစ်နေ့တရားထိုင်တော့ ငယ်ထိပ်မှာ အပ်တွေရှိက်သွင်းနေသလို ဝေဒနာခံစားရတယ်။ ခဏနေတော့ နာကျင်တာ သက်သာသွားတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ပကတိငြိမ်သက်နေတဲ့ ရေကန်မျက်နှာပြင်လို ငြိမ်သက်အေးချမ်းသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အနန္တမာတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို တွေ့ရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရပွင့်

သွားသလို ပွင့်သွားတာကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဇီဝ
ဓာတ်ကြီးရဲ့ ပင်ရင်းကထွက်လာတဲ့ အမြိုက်ရေစင်ကို ကျွန်တော်
သောက်လိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ မနောဝိညာဉ်ဟာ သန္တိသုခကို
ခံစားနေရတယ်။ ဘယ်တော့မှ ရေမငတ်တော့ဘူး။ ဘယ်တော့မှ
မမှောင်တော့ဘူး။ အလင်းဓာတ်ကြီးကိုပဲ တွေ့နေရတယ်။ လူတွေရဲ့
ဒုက္ခနဲ့ ဝေဒနာတွေကို ကုသပေးနိုင်တဲ့ မဟာကရုဏာဓာတ်ကြီးနဲ့
လည်း ထိတွေ့ခံစားနေရတယ်။ သစ္စာတရားရဲ့ အရင်းအမြစ်ကို
သိမြင်ရပြီ။ ဒါကြောင့် အမှောင်တွေပျောက်ကွယ်သွားပြီ။

လိဘိတာရဲ့တပည့် ဒေါက်တာအော်ရန်ဒေးက သူ့ရဲ့ Oc-
cult experience ဆိုတဲ့စာအုပ်မှာ သူ့ကိုယ်တွေ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှု
ကို ဒီလို ရေးသားထားတယ်။

‘ငယ်ထိပ်ကိုဖိထားသလို ခံစားရတယ်။ ငယ်ထိပ်မှာ မကြုံ
ဘူးတဲ့ တေဇောဓာတ်အပူရှိန်ကို ခံစားနေရတယ်။ တရားမထိုင်တဲ့
သာမန်အချိန်တွေမှာလည်း မကြာခဏခံစားရတယ်။ ကျောမြှောင်
ရိုးတစ်လျှောက် အပူငွေ့လုံးကြီးတက်သွားတာကို ခံစားရတာဟာ
အလွန်အရသာရှိလှတယ်။ သမာဓိအာရုံတွေတက်လာလို့ အလှ
ရသကိုလည်း ခံစားရတယ်။ ထွန်းပြောင်တဲ့ ဇီဝဓာတ်ကြီးကိုလည်း
တွေ့ကြုံခံစားနေရတယ်။ သစ္စာဉာဏ်နဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်တွေ့နေရ
တယ်။ ဧကန်အမှန်တရားကိုယ်ကြီးရဲ့ အလင်းဓာတ်ထဲ ပျော်ဝင်
ပေါင်းစပ်သွားတယ်။ ဒီအခါမှာ သစ္စာတရားကို မသိမြင်နိုင်အောင်
ဟန့်တားနေတဲ့ အဟန့်အတားတွေ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။ အရာ
ရာတိုင်းမှာကိန်းနေတဲ့ အနန္တဓာတ်ကြီးကို တွေ့မြင်နေရတယ်။ ဒီလို
အတွေ့အမြင် အာရုံထူးတွေဟာ ရုပ်လောကအာရုံတွေကို ကျော်
လွန်နေတဲ့ အာရုံထူးတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို မမြင်စဖူးအာရုံထူးတွေကို
မြင်ရတော့ အစပိုင်းမှာ မူးဝေသွားတယ်။ နောက်ကျသွားတယ်။
ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ အာရုံသစ်အာရုံထူးတွေမှာ စိတ်ချိန်သားမကိုက်
သေးလို့ပါ။ ချိန်သားစုစည်းမှု ချိန်သားကိုက်လာတော့ အမြင်အာရုံ
တွေဟာ ကြည်လင်ပြတ်သားလာတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ထူးခြားတာကတော့ ဦးနှောက်ဟာ ခါတိုင်းလို
မဟုတ်ဘဲ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ အရင်က
တစ်ခါမှမတွေ့ဘူးတဲ့ အမှန်တရားကြီးကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ

တွေ့မြင်နေရတယ်။ မီးပင်လယ်ကြီးထဲရောက်သွားသလို အလင်းရောင်တွေက ထိန်လင်းနေတယ်။ ဒီအခါမှာ သိသူရယ်၊ အသိခံရတဲ့ သစ္စာလာရားကြီးရယ်၊ ဒီတရားကို သိမြင်မှုဆိုတဲ့ အရာ(၃)မျိုးဟာ သုံးလွန်းတင်ကြိုးလို တစ်ချောင်းတည်းအဖြစ် ပေါင်းစပ်သွားတယ်'

နောက်တစ်ယောက်က ယခုခေတ်မှာ အကျော်ကြားဆုံးဖြစ်သူ ဂိုပီကရစ္စနားရဲ့ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်တယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာတာကို သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ ဆိုတဲ့ စာအုပ်မှာ ပါတဲ့အကြောင်းတွေကို ထုတ်နုတ်ဖော်ပြပါမယ်။

'၁၉၇၃ ခုနှစ်က ခါတိုင်းလို နေ့စဉ် တရားထိုင်နေစဉ်မှာ ဗိုက်ထဲမှာ နင့်ခနဲဖြစ်သွားပြီး မြောက်တက်သွားသလိုခံစားရတယ်။ ဒါကြောင့် ကြောက်လန့်သွားတယ်။ ခြေတွေလက်တွေကအေးနေပြီး ခေါင်းထဲမှာပူလောင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် မူးဝေယိမ်းယိုင်သွားသလို ခံစားရတယ်။ ဦးနှောက်ထဲ အဆိပ်ငွေ့ရောက်သွားသလို ဖြုန်းခနဲ ထိုင်းမှိုင်းလေးလံသွားတယ်။ မူးဝေသွားတယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာဟာ အတွင်းကပူလောင်ပြီး အပြင်ကအေးနေတယ်။ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေတဲ့ နှလုံးခုန်သံဟာ မြန်လာပြီး နှလုံးခုန်သံကိုလည်း ကြားနေရတယ်။ ကျောမြှောင်ရိုးအတိုင်းတက်လာတဲ့ အပူရှိန်ဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပြန့်သွားလို့ အနေရခက်နေတယ်။ ဦးနှောက်ဟာ ခါတိုင်းလို ပုံမှန်မလုပ်နိုင်ဘဲဖြစ်နေတယ်။ တွေးတောတဲ့စိတ်အလုပ်ကို မလုပ်နိုင်ဘဲဖြစ်နေတယ်။

တစ်ကိုယ်လုံး အပူရှိန်တွေတက်လာလို့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘဲ လူးလှိမ့်နေရတယ်။ မခံနိုင်လို့ သံကုန်အော်ဟစ်ညည်းတွားနေရတယ်။ နောက်တော့ ပင်ပန်းပြီးအိပ်ပျော်သွားတယ်။ (၁)နာရီလောက်အကြာမှာ နီးလာတော့ ဝေဒနာတွေဟာ မရှိတော့ဘူး။ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေတဲ့နှလုံးသံ ရပ်သွားတယ်။ ပုံမှန်ပဲခုန်တော့တယ်။ ကိုယ်အပူရှိန်တွေလည်း လျော့သွားတယ်။ ခေါင်းထဲကို အလင်းရောင်တွေ အဆက်မပြတ်စီးဝင်နေတယ်'

ဂိုပီကရစ္စနားက ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတဲ့ အတွေ့အကြုံကို ဆက်လက် ပြောပြပါတယ်။

'ဒီနောက် ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်ကတက်လာတဲ့ ရွှေရည်တွေဟာ ရေတံခွန်ကြီးစီးကျလာသလို တဝေါဝေါ ဦးခေါင်းထဲ

ကို စီးဝင်လာပါတယ်။ တဝေါဝေါ စီးကျလာတဲ့အခါ ထွက်လာတဲ့ အသံကြီး မြည်ဟည်းသည်ထက်မြည်ဟည်းလာသလို အလင်းရောင် အလင်းဓာတ်တွေကလည်း လင်းသည်ထက်လင်းလာပါတယ်။ ခန္ဓာ ကိုယ်တွင်းက အလင်းဓာတ်ရည်ထဲမှာ အလင်းရည်စိမ်ခံနေရတာ ဟာ ဖော်ပြဖို့ခက်ခဲတဲ့ သန္တိရသသုခကို ခံစားနေရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်တွေ နိုးကြွလာတဲ့အခါတိုင်း အနန္တ မနောဝိညာဉ်လောကထဲမှာ မနောဓာတ်အလင်းစီးကြောင်းကြီး ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီ မနောဓာတ်အလင်းစီးကြောင်းထဲမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ မှုန်ဝါးဝါးစိတ်မနောလေး ကူးခတ်နေပါတယ်။ အဲဒီ အနန္တ မနောဓာတ်ကြီးဟာ အတိုင်းမသိ ကျယ်ပြောလှတဲ့ အနန္တဉာဏ် ပင်လယ်ကြီး ဖြစ်တယ်။ ရှေးအစဉ်အဆက်ကစပြီးပေါ်လာတဲ့ သိပ္ပံ ပညာတွေ၊ ဒဿနတွေ၊ အနုပညာဉာဏ်တွေဟာ ဒီအနန္တဉာဏ် ပင်လယ်ကြီးထဲကထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ အခုခေတ်ရယ်၊ နောင် လာမယ့်အနာဂတ်မှာရယ် ပေါ်ထွက်လာမယ့် အသိဉာဏ်ဟူသမျှ ဟာ ဒီဉာဏ်ပင်လယ်ကြီးက ထွက်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအနန္တ ဉာဏ်ပင်လယ်ကြီးဟာ အတိုင်းမသိ ကျယ်ဝန်းကြီးမားနက်ရှိုင်းလို့ နှိုင်းယှဉ်ပြစရာမရှိဘူး။ ရုပ်သဏ္ဌာန်မရှိဘူး။ ဒီအနန္တဉာဏ်ပင်လယ် ကြီးကထွက်လာတဲ့ ဉာဏ်ရည်တစ်စက်ချင်းဟာ ဉာဏ်ကြီးရှင် တွေရဲ့ ဦးနှောက်ထဲကို စီးဝင်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားပါတယ်ဆိုတဲ့ နောက်ထပ်ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သြစတြေးလျက ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး သိက္ခာတော်ရ မာရီယို ဖြစ်တယ်။ သူဟာ မွေးကတည်းက အကြားအမြင်ရလာသူ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအာရုံထူးတွေဟာ ဘာတွေလဲဆိုတာ နားမလည်ဘူး။ စိတ်ဝင်စားဘူး။ သူက ဘာသာရေးကိုသာ စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဘုရားတရားကြည်ညိုတယ်။ လူတွေကို မေတ္တာထားတယ်။ ဒါကြောင့် အသက်ငယ်ငယ်ကတည်းက ခရစ်ယာန်သာသနာ့ဝန်ထမ်း အဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြီး မေတ္တာတရားကို လက်တွေ့ ကျင့်တယ်။ အသက် (၃၅) နှစ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာပြီး သူ့ဘဝဟာ တစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ဂိုဏ်းဂဏစွဲအားကြီးတဲ့ ဘာသာရေးလိုက်စား မှုကိုစွန့်လွှတ်ပြီး ခရစ်ယာန်ဂန္ဓာရီအသင်းတော်ဆိုပြီး ဂိုဏ်းသစ်

တည်ထောင်တယ်။ သူဟာ ခရစ်ယာန်ဖြစ်ပေမယ့် ကံတရားရယ်၊ ဘဝများစွာ သံသရာကျင်လည်ပြီး ပါရမီတွေဖြည့်ဆည်းရတယ်ဆိုတဲ့ ဂန္ဓာရီသဘောတရားကို အလိုလို သဘောပေါက်နားလည်လာတယ်။

၁၉၆၆ခုနှစ်က ညတစ်ညမှာ မာရီယိုဟာ မီးလင်းဖိုအနီးမှာ မီးလှံရင်း လဲလျောင်းနေတယ်။ သူဟာ အားနေရင် ဘုရားတရားကိုသာ အာရုံပြုနေလေ့ ရှိတယ်။ အခုလည်း ဒီလိုအာရုံပြုနေစဉ်မှာ သူ့ရဲ့ မနောဝိညာဉ်ဟာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲကထွက်သွားတယ်။ အဝေးတစ်နေရာမှာ အမိုးချန်တွေရှိတဲ့ ဘုရားကျောင်းတစ်ခုဆီ ရောက်သွားတယ်။ ဘုရားကျောင်းထဲမှာ ဘုန်းကြီးတွေ ဝိုင်းထိုင်နေကြတယ်။ ထိုင်နေတဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက မီးလှံညီးညီးထွက်နေတဲ့ ကျောက်မီးသွေးတုံးလို မီးလုံးကြီးကို မာရီယိုရဲ့နဖူးနဲ့ ဝမ်းဗိုက်ပေါ်တင်ပေးလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ မာရီယိုဟာ ပူလောင်တဲ့ဝေဒနာကို အပြင်းအထန်ခံစားရတယ်။ အတော်ကြာတော့မှ မာရီယိုဟာ သတိပြန်ရလာတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ဝေဒနာတွေ၊ ဒဏ်ရာတွေ မရှိပါဘူး။ သူ့နေရာပြန်ရောက်လို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်လိုက်တော့ ရောင်စဉ်တွေကိုမြင်ရတယ်။ ဘယ်ကြည့်ကြည့် အရောင်မျိုးစုံ ကွန့်မြူးနေတာကို မြင်နေရတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကထွက်တဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်ကိုလည်း မြင်ရတယ်။ ဒီလို အာရုံထူးတွေရလာတဲ့ ၁၉၆၆ ခုနှစ်ကနေ ၁၉၇၅ အထိ (၁၀) နှစ်လောက်အတွင်းမှာ အမြင်အာရုံထူးတွေဟာ ပြည့်စုံသထက် ပြည့်စုံလာတယ်။ ကြည်လင်ပြတ်သားသထက် ကြည်လင်ပြတ်သားလာတယ်။ ရှေးဘဝများစွာက မိမိ ပါရမီတွေဖြည့်ဆည်းခဲ့တာတွေကိုလည်း သိမြင်လာတယ်။ ဒါကြောင့် မိတ်ဆွေတွေရဲ့ကိုယ်ရောင်ခြည်က အရောင်အဆင်းတွေကိုကြည့်ပြီး သူတို့ဟာ ဘယ်ဘဝကလာတယ်။ ဒီဘဝမှာ ဘယ်ပါရမီတွေကို ဖြည့်ဆည်းရမှာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာတွေကို ဟောပြောရတယ်။ ဒီလို မိတ်ဆွေတွေရဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်ကိုကြည့်ပြီး အမြင်အာရုံထူးနဲ့ သိမြင်တာတွေကို စုပေါင်းပြီး စာအုပ်ရေးတယ်။ The New Clairvoyance ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို ၁၉၈၆ ခုနှစ်မှာ ရေးသား ထုတ်ဝေတယ်။

ဒီစာအုပ်ရဲ့ထူးခြားချက်ကတော့ ချက္ကရတွေနဲ့ ဂလင်းတွေ ဆက်သွယ်နေတာကို တိတိကျကျ ခိုင်ခိုင်မာမာ အမြင်အာရုံထူးနဲ့

မြင်တွေ့ရပုံကို ရှင်းရှင်းလေးရေးထားတာ ဖြစ်တယ်။ သူ့အရင်က ဘယ်သူမှ ချဏ်ရနဲ့ဂလင်းဆက်စပ်ပုံကို အတိအကျ အပြည့်အစုံ မရေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ သူက အမြင်အာရုံထူးကို အဟောင်းနဲ့အသစ် နှစ်မျိုးခွဲလိုက်တယ်။ လူတွေရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လောကီကိစ္စတွေ ကိုမြင်နိုင်တဲ့ အမြင်အာရုံထူးအဟောင်း ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ အမြင် အာရုံထူးကတော့ လူတွေဟာ ဘဝများစွာကျင်လည်ပြီးတော့ အရည်အချင်းတွေကို ဖြည့်ဆည်းရတယ်။ အသိဉာဏ်နဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား၊ အရည်အချင်းတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အရည်အချင်းတွေကို ဘဝများစွာ ဖြည့်ဆည်းခဲ့တဲ့ပါရမီတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ကိုယ့်ရောင်ခြည်မှာ ပေါ်လွင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် လူတွေရဲ့ ကိုယ်ရောင်ခြည်ကို အမြင်အာရုံထူးနဲ့ ကြည့်မြင်တာဖြစ်လို့ သူ့ရဲ့ အမြင်အာရုံထူးမျိုးဟာ အမြင်အာရုံထူးအသစ် ဖြစ်တယ်။ ရှေးကအမြင်အာရုံထူးနဲ့ မတူဘူးလို့ ဆိုတယ်။

ဒီလိုအမြင်အာရုံထူးရသူတွေဟာ ဘာသာရေးပုဂ္ဂိုလ်၊ ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်တွေသာမဟုတ်ဘူး။ ပြင်သစ်က ပန်းချီဆရာမိုးနက်လို၊ အနန္တမနောစိတ်ပညာ သီအိုရီကို ထုတ်ဖော်နိုင်တဲ့ ဒေါက်တာယွန်းလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဉာဏ်ကြီးရှင်တွေ ဖြစ်တယ်။ စီးပွားရေးသမားဆိုရင်လည်း စီးပွားရေးအမြင်တွေ မြင်လာမယ်။ ဗိသုကာဆိုရင်လည်း အဆောက်အအုံပုံစံသစ်တွေ မြင်လာမယ်။ ဒီဇိုင်းဆရာဆိုရင် လူတွေမတွေ့ဖူးဘူးသေးတဲ့ ဒီဇိုင်းအဆင်သစ်တွေ မြင်လာမယ်။ ခေတ်ရှေ့ဆောင် တီထွင်သူတွေအားလုံးဟာ ဒီလို အမြင်အာရုံထူးရလာလို့ ဉာဏ်ကြီးရှင်တွေဖြစ်လာကြတယ်လို့ မာရီယိုက ဆိုတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဘာသာရေးပုဂ္ဂိုလ်၊ သမထပုဂ္ဂိုလ်တွေသာမက အသိဉာဏ်ကိုအသုံးပြုတဲ့ ဉာဏ်ကြီးရှင် ခေတ်ရှေ့ဆောင်တို့ကိုပါ မွေးထုတ်ပေးတဲ့ ဉာဏ်မိခင်ကြီးလို့ ဆိုပါတယ်။

၁) မေရိကန်မှ ဒေါက်တာဂျိုင်းဟာ ဘဝပါရမီဆက်ကြောင့် သူ့ဆရာရဲ့ညွှန်ကြားချက်တွေကို အတွင်းနားနဲ့ ကြားနိုင်တယ်။ တစ်နေ့မှာ ဆရာရှင်က ဒေါက်တာဂျိုင်းကို စကော့တလန်က ဖိုင်းဟောင်းဆိုတဲ့ ဗြဟ္မစုံရံရွာကိုသွားရမယ်လို့ ညွှန်ကြားတယ်။ ဒေါက်တာဂျိုင်းဟာ သူ့ဆေးခန်းကိုပိတ်၊ မိသားစုကို သင့်လျော်တဲ့နေရာမှာထားပြီး သူတစ်ယောက်တည်း ဖိုင်းဟောင်းရွာကို ရောက်သွား

တယ်။ ဒီဖိုင်းဟောင်းရွာမှာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်တယ်။ ဒီလို မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နေစဉ်မှာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်လုံးပုံ သဏ္ဌာန်ကို မြင်ရတယ်။ ခြေခွဲမတ်တတ်ရပ်၊ လက်နှစ်ဖက်က အပေါ်ကိုမြှောက်ပြီး ကားထားတယ်။ ဒီရုပ်ပုံကို ဆရာက အာရုံပုံ ရိပ်နဲ့ပြတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီရုပ်ပုံထဲမှလူရဲ့ နှလုံးသားချက္ကရနေရာက စွမ်းအင်တွေ ပေါ်ထွက်လာပြီး နှလုံးရဲ့အောက်မှာရှိတဲ့ ချက်တိုင် ချက္ကရဆီ စွမ်းအင်တွေ စီးသွားတယ်။ ချက်တိုင်က စွမ်းအင်တွေဟာ လူတစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီကို ခရုပတ်သဏ္ဌာန်နဲ့ပတ်ပြီး စီးဝင်သွားတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့အပြင်ဘက်ဆုံး ချက္ကရ ကိုရောက်သွားရာက အာကာသထဲဝင်သွားတယ်။

အာကာသထဲက စွမ်းအင်တွေကိုလည်း တစ်ဖန်ပြန်သွင်း ယူတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အစွန်ဆုံးချက္ကရကနေပြီး ခရုပတ်ပတ်ပြီး ပြန်သွင်းယူတာဟာ နှလုံးချက္ကရမှာ ဆုံးတယ်။ နှလုံးချက္ကရက စတင် ပြီးတော့ နှလုံးချက္ကရမှာ ပြီးဆုံးသွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ခရုပတ် နည်းနဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ချက္ကရတွေဆီ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပတ်ပြီး သွားတော့ အောက်ခြေမြီးညောင်းရိုးချက္ကရက စွမ်းအင်တွေဟာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဆီကို ခရုပတ်လမ်းကြောင်းနဲ့ ရောက်သွားတယ်။ ဒါဟာ အောက်ခြေမြီးညောင်းရိုးထိပ်ချက္ကရမှာဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ ကို နှိုးပေးလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဆီကို ကုဏ္ဍလိနီ ရောက်သွားအောင် ခရုပတ်လမ်းကြောင်းနဲ့ ပို့ပေးတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ ခရုပတ်ချက္ကရဘာဝနာနည်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးတာ ဖြစ်တယ်။

ခရုပတ်ချက္ကရ ဘာဝနာနည်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို နှိုးတဲ့အခါ သူခံစားရတဲ့ အတွေ့အကြုံကို ဒေါက်တာဂျိုင်းက ဒီလိုပြောထား တယ်။

“မေတ္တာခံ၊ မေတ္တာပို့ဆိုတဲ့ ခရုပတ်ချက္ကရ ဘာဝနာပွားနေ စဉ် ၁၉၇၆ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလမှာ ကျွန်တော်ရဲ့ ရင်ခေါင်းထဲ မှာ မော်တာစက်လည်သလို တဒုန်းဒုန်းမြည်လာပြီးတော့ မျက်စိကျိန်းသွားတဲ့ အဖြူရောင် အလင်းတန်းကြီးတစ်ခုကို ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရတယ်။ ဒီအလင်းတန်းကို မြင်ရအောင် ထပ်ကြိုးစားပေမယ့် ဒီအလင်းတန်းဟာ နေရောင်ထက် လင်းလို့ မကြည့်နိုင်ဘူး။ အလင်းကို စိတ်အာရုံထဲမှာပဲ မှတ်

ထားလိုက်ရတယ်။ နိုင်ငံဘာလမှာ ခရုပတ်ချဟူရတာဝနာ ပြီးလို့ အိပ်ရာဝင် အိပ်ပျော်တော့မလိုဆဲဆဲမှာ ရင်ခေါင်းတဲ က မော်တာသံ ကြားရပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါကြားရတဲ့အခဲ က ဒီဇယ်အင်ဂျင်စက်ကြီးအသံလိုပဲ ပြင်းထန်လှတယ်။ ရင်ခေါင်းထဲကအသံကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်သွားတယ်။ ကျွန်တော်အိပ်နေတဲ့ ခုတင်တောင် လှုပ်ယမ်းသွားတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာလည်း လှုပ်ယမ်းလာတယ်။ အလင်းရောင်တွေက ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်လက်နေတယ်။ ခန္ဓာ ကိုယ်တွင်းက ဒီဇယ်စက်ကြီးဟာ လေးငါးလလောက် ဆက် ပြီး လှုပ်ရှားနေတယ်။ အဲဒီညမှာ ကုဏ္ဍလိနီ စတင်နိုးကြား လာတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာပြီးတော့ အမြင်အာရုံထူးတွေ မြင်လာရ တယ်။ လူနာတွေကိုကြည့်လိုက်တာနဲ့ ရောဂါဖြစ်နေတဲ့ နေရာမှာ ရောဂါလက္ခဏာတွေ ပေါ်နေတာကို အမြင်အာရုံ ထူးနဲ့ မြင်ရတယ်။ ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ရတာ ဖြစ်တယ်။ အာရုံထဲပေါ်လာသလိုလို မြင်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ် ရောဂါကို ဘယ်လိုကုသရမယ် ဆိုတာလည်း သိလာတယ်။ ကုသနိုင်လာတယ်။ အဲဒီနေ့ကစပြီးတော့ လောကကိုမြင်တဲ့ အမြင်တွေလည်း ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ငွေကြေးကိစ္စပိုင် ဆိုင်မှုတွေ၊ ဂုဏ်ပကာသနတွေ၊ ကိုယ့်အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းပညာနဲ့ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားတာတွေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ နဲ့ မိသားစုသံယောဇဉ်အပေါ်မှာ အမြင်တွေပြောင်းပြန်ဖြစ် သွားတယ်။ လုံးဝ ပြောင်းလဲသွားတယ်။ လူနာတွေရဲ့ရောဂါ ဝေဒနာတွေကို ကုသပေးချင်တဲ့ ဆန္ဒသာရှိတော့တယ်။ ဘဝတစ်ခုလုံးကို လူနာတွေ အနာရောဂါကင်းရှင်းရေးအ တွက်သာ အသုံးပြုဖို့ မြှုပ်နှံလိုက်တာပဲ။

ကုဏ္ဍလိနီနိကြားပုံ

ကုဏ္ဍလိနီ နိးကြားလာပုံကို ရှေးဟောင်းသက္ကတကျမ်းများ
ဝယ် ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း ထုတ်နုတ်တင်ပြမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါ
ကြောင့်မို့လို့ ရှေးဟောင်းဝေါဟာရတွေကို အသုံးပြုရမှာ ဖြစ်တယ်။
ဒါပေမယ့် တတ်နိုင်သရွေ့ ယနေ့ခတ်သုံး ဝေါဟာရတွေနဲ့ ယှဉ်တွဲ
ဖော်ပြနိုင်ဖို့ ကြိုးစားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးတယ်ဆိုတာ ကိုယ်ပြော
ချင်တာကို စာဖတ်သူသိစေလိုတဲ့ စေတနာကြောင့် ရေးကြတာဖြစ်
လို့ စာဖတ်သူတွေ နားလည်နားရှင်းအောင်ရေးမယ်လို့ ရည်ရွယ်
ချက်ထားတယ်။ ဒါကြောင့် စာဖတ်သူတွေ နားရှုပ်စေတဲ့ သက္ကတ
ဝေါဟာရတွေ၊ ပါဠိဝေါဟာရတွေကို ချွေချွေတာတာပဲ အသုံးပြု
မယ်။ စာခံအောင်၊ စာရှည်အောင် ဟတ်ဟန်ပြအသုံးအနှုန်းတွေ
ကို ရှောင်ထားပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်ကြီးဟာ မြီးညောင်းရိုးအ
ဝမှာ ဝပ်နေတယ်။ ဒီနေရာကို မူလဒြချက္ကရလို့ ခေါ်တယ်။ လွယ်
ကူအောင် ပထမချက္ကရလို့ပဲ ခေါ်သွားမယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ မွေး
ကတည်းက ပါလာပေမယ့် ငြိမ်ဝပ်နေလို့ သူ့အစွမ်းကို မသိရဘူး။
မသိကြဘူး။ ပါရမီထူးတဲ့သူအချို့သာ သိကြတယ်။ ခုခေတ်မှာတော့
သိပ္ပံပညာရှင်တွေကတောင် လေ့လာနေကြပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ငြိမ်ဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ ဇီဝစွမ်းအင်ကြီး နီးလာရင် မတွေ့
ဖူးဘူး၊ မရဖူးဘူး၊ မကြုံဖူးဘူးသေးတဲ့ ရုပ်စွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်၊

ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေ ရရှိမှာဖြစ်လို့ ကုဏ္ဍလိနီကို နိုးကြားလာအောင် နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုနှိုးတဲ့အခါမှာ စိတ်စွမ်းအင်နဲ့နှိုးရမှာဖြစ်လို့ ဟတ္ထယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ မန္တရယောဂကျင့်စဉ် နှစ်မျိုးနဲ့ ရှေးသူ ဟောင်းတွေ နှိုးခဲ့ကြတယ်။ ဟတ္ထယောဂမှာ ပရာဏယာမ ဆိုတဲ့ အသက်ရှူကျင့်စဉ်ကို အဓိကထားတယ်။ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ထိန်းချုပ်တဲ့နည်းတွေကိုကျင့်ပြီးတော့ ဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကို ပရာဏဓာတ်တွေနဲ့ တွန်းအားပေး နိုးကြား စေတဲ့နည်း ဖြစ်တယ်။ ဥပမာခပ်လွယ်လွယ်ပေးရရင်တော့ စက်နှိုး မရလို့ ရပ်ထားရတဲ့ကားကို လူတွေက တွန်းနှိုးရသလိုပါပဲ။

နောက်တစ်နည်းကတော့ မန္တရယောဂဆိုတဲ့ မန္တန်ရွတ်ပြီး အသံစွမ်းတွေနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကိုနှိုးတာ ဖြစ်တယ်။ မန္တရယောဂဟာ မန္တန်ရွတ်တာပဲလို့ ပြောတာဟာ အဖျားဆွတ်ပြောတာပါ။ မန္တန်ကို ယောဂကျင့်စဉ်အဖြစ် ကျင့်တော့မယ်ဆိုရင် ရာဇယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ အခြေခံရမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီယောဂ၊ လာယယောဂတွေနဲ့လည်း နှိုးကြတာရှိတယ်။ အခြေခံကတော့ ရာဇယောဂပါပဲ။ ဒီအခြေခံ အပေါ်မှာကွန်ပြီး ကျင့်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ မန္တရယောဂတော့ ကုဏ္ဍ လိနီနှိုးဖို့အတွက် ပဓာနကျင့်စဉ်ကြီး ဖြစ်တယ်။

ဘယ်ကျင့်စဉ် ဘယ်ယောဂနည်းကိုပဲကျင့်ကျင့် အဆုံးသတ် ရည်မှန်းချက်ကတော့ ဝပ်နေတဲ့ကုဏ္ဍလိနီကို ယလာအောင် နှိုးဖို့ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဝပ်နေတဲ့ ပထမချက္ကရဟာ ပဓာနနဒီတွေနဲ့ ဆက်နေတယ်။ ဒီတော့ နဒီတွေရဲ့အကြောင်းရယ်၊ နဒီတွေရဲ့ချက္ကရ၊ နဒီတွေနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းလည်း သိထားမှဖြစ်မယ်။

မြစ်နဒီဆိုတဲ့ မြန်မာစကား ရှိတယ်။ စီးဆင်းနေတဲ့မြစ်ပေါ့။ မူလသက္ကတဝေါဟာရမှာလည်း နဒီဆိုတာ စီးဆင်းနေတဲ့စီးကြောင်း လို့ ဆိုလိုတယ်။ သွေးတွေစီးဆင်းနေတဲ့အကြောကို သွေးကြော၊ အာရုံတွေ စီးဆင်းနေတဲ့အကြောကို အာရုံကြောလို့ ခေါ်သလိုပါပဲ။ ပရာဏအသက်ဓာတ်တွေ စီးဆင်းနေတဲ့အကြောကို နဒီကြောလို့ ခေါ်ပါတယ်။ နဒီဟာ သွေးကြော၊ အာရုံကြောလို့ပဲ အကြောရဲ့ အတွင်းမှာ အခေါင်းရှိတယ်။ ဒီအခေါင်းအတွင်းမှာ ပရာဏဓာတ် တွေ ရှိတယ်။ ပရာဏဓာတ်တွေကို လူတစ်ကိုယ်လုံးဖြန့်ချိဖို့ စီး ဆင်းနေတဲ့ ပရာဏစွမ်းအင်ကြောပါပဲ။ သွေးကြောနဲ့ အာရုံကြော

ကို မြင်နိုင်၊ ထိနိုင်ပေမယ့် ပရာဏအာရုံကြောကတော့ သာမန် အားဖြင့် မမြင်နိုင်၊ မထိနိုင်ပါဘူး။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အသက်ဇီဝ ကို မမြင်ဖူးဘူး၊ မတွေ့ဖူးကြဘူး မဟုတ်လား။ အဲဒီ အသက်ဇီဝ ဓာတ်ကြီးဟာ ပရာဏနဒီဟာ သယ်ဆောင်လာတဲ့ ပရာဏဓာတ်ကို စားသုံးရလို့ အသက်ဇီဝဓာတ်ကြီး ရှင်သန်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို အသက်ဇီဝဓာတ်ကို ပြင်ပက ခန္ဓာကိုယ်တွင်း သွင်းယူ ဖို့ရယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ဇီဝဓာတ်တွေ ဖြန့်ချိဖို့ရယ် အလုပ်ကို နဒီကြောတွေက လုပ်တယ်။ ပရာဏစွမ်းအင်တွေကို သယ်ဆောင် ပေးတယ်။ လိုတဲ့နေရာကို ပို့ပေးတယ်။ ဒီလို ပရာဏစွမ်းအင်တွေ ကို သယ်ဆောင်ပေးတဲ့ နဒီကြောပေါင်း (၇၂,၀၀၀) ရှိတယ်လို့ အာယုဗ္ဗေဒဆေးကျမ်းမှာ ဆိုတယ်။ နဒီကြောဟာ စနစ်တစ်ရပ် အဖြစ် တည်ရှိဆောင်ရွက်နေတာ ဖြစ်တယ်။ နဒီကြောမကြီး (၃)ခု၊ နဒီကြောလတ် (၁၄)ခု၊ နဒီငယ် (၂၀)နဲ့ နဒီသေးများစွာ ပါဝင် တယ်။

နဒီကြောမကြီးသုံးခုအနက် ပဓာနအကျဆုံး နဒီကြောကြီး ကတော့ သုရူမနနဒီကြောကြီး ဖြစ်တယ်။ ဒီသုရူမနနဒီကြောကို ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ကဝန်းရံထားတဲ့ နဒီကြောနှစ်ခုကို အံဒါနဲ့ ပင်္ဂလလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒါဟာ ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှာ ရှိတယ်။ ပရာဏ 'မ'ဓာတ်စွမ်းအင်တွေကို သယ်ဆောင်တယ်။ ပင်္ဂလကတော့ ညာ ဘက်ခြမ်းမှာ ရှိပါတယ်။ 'ဖို'ဓာတ်စွမ်းအင် စီးဆင်းတယ်။ တစ်နည်း အားဖြင့် အအေးဓာတ်နဲ့ အပူဓာတ်နှစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒီနဒီကြော ကြီးသုံးခုဟာ မြီးညောင်းထိပ်အနီးမှာရှိနေတဲ့ ပထမချက္ကရ အတွင်း ကထွက်လာတဲ့ အာကာသပရာဏဓာတ်နဲ့ အခြားအာကာသစွမ်း အင်တွေကိုလည်း သယ်ဆောင်ဖြန့်ချိပေးနေတယ်။

ဒီနဒီကြီးသုံးကြောင်းတို့ဟာ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက် ကျောမြှောင်ရိုးအာရုံကြောကြီးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်စီးနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီနဒီကြီးသုံးကြောင်းအနက် ပဓာနအကျဆုံး သုရူမနနဒီကတော့ ကျောမြှောင်အာရုံကြော (SPINAL CORD) အတွင်းမှာ စီးဆင်းနေ တာ ဖြစ်တယ်။ နဒီဟာ ရုပ်ခန္ဓာထက် နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ သုခုမရုပ် ဖြစ်လို့ သာမန်အားဖြင့် မမြင်နိုင်ဘူး။ လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို မမြင်ရသ လို့ပါပဲ။ ဒါကြောင့် မြင်နိုင်လောက်အောင် ထင်ရှားကြမ်းတမ်းတဲ့

အာရုံကြောကြီးထဲမှာ မောက်ထွင်းစီးဆင်းနေတာဖြစ်တယ်။ တရုတ် အပ်စိုက်ဆေးပညာက ယူကျင့်သုံးနေတဲ့ စွမ်းအင်မီးကြောင်းပါပဲ။ အတွင်းအားခေါ်တဲ့ ဇီဝဓာတ်စီးကြောင်းတွေအကြောင်းကို ဒေါက်တာဒေါ်ဖြူဖြူဝင်းက ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့တာကိုလည်း အသေးစိတ်ကို ကိုးကားဖော်ပြပြီး ဖြစ်တယ်။

ပဓာနနဒီကြီးသုရူမနကတော့ အဝင်ဝမှာ ကုဏ္ဍလိနီမြွေကြီးရဲ့အမြီးဟာ သုံးရစ်ထပ်ပြီးခွေနေလို့ ပိတ်ဆို့နေတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတော့ ခွေနေတဲ့မြွေဟာ နီးလာပြီး ဆန့်လိုက်တဲ့အခါ ပိတ်ဆို့နေတဲ့အခွေဟာ ဆန့်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် သုရူမနနဒီပွင့်သွားတယ်။ အဲဒီပွင့်သွားတဲ့ အပေါက်ဝအတွင်း ရပ်စောင့်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ မြွေနဂါးကြီးဟာ ကျောမြှောင်ရိုးအာရုံကြောမကြီးအတိုင်း အထက်ကိုတက်သွားလိုက်တာ နောက်ဆုံး ဦးနှောက်ထဲရောက်တယ်။

အရန်နဒီနှစ်ခုဖြစ်တဲ့ အီဒါနဲ့ ပင်္ဂလကတော့ သုရူမနပင်မနဒီကြီးထဲကို ဝဲယာရံပြီး တက်သွားတယ်။ လမ်းခရီးအလယ်မှာရှိတဲ့ သုရူမနနဒီကြီးကို ကန့်လန့်ဖြတ်ပြီး ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ အီဒါနဒီက ညာဘက်ခြမ်းကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းတယ်။ ညာဘက်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ ပင်္ဂလနဒီကလည်း ဘယ်ဘက်ခြမ်းဘက်ကို နေရာပြောင်းပြီး ဆင်းသွားတယ်။ တစ်ဖန် အထက်ဘက်တက်သွားပြီးနောက် ညာဘက်ရောက်နဒီက ဘယ်ဘက်ကို၊ ဘယ်ဘက်ရောက် နဒီက ညာဘက်ကို နေရာပြောင်းပြီးစီးဆင်းတယ်။ ဒီလို အရန်နဒီနှစ်ကြောင်းက ပဓာနနဒီကြီးကို ဘယ်ညာပြောင်းပြီးနေတာကို တောင်ဝှေးကို မြွေနှစ်ကောင် ပတ်လိမ်နေပုံနဲ့ သရုပ်ဖော်ထားတယ်။ ကျန်းပာရေးဌာနရဲ့ သင်္ကေတအတိုင်းပါပဲ။ တောင်ဝှေးထိပ်မှာ တောင်ပုံနှစ်ဖက်ရှိတယ်။ ဒီတောင်ပုံနှစ်ဖက်က တတိယမျက်လုံးလို့ ခေါ်တဲ့ နှာရောင်မှာရှိတဲ့ ဆဋ္ဌမချက္ကရကို ရည်ညွှန်းတယ်။ တောင်ဝှေးကို မြွေနှစ်ကောင်လိမ်ပတ်နေတဲ့ သင်္ကေတဟာ ရှေးခေတ်က ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် (ဗုဒ္ဓါ) ကို ညွှန်းတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြာတာကိုလည်း ညွှန်းတယ်။

ဒီနဒီသုံးကြောင်းဟာ ဆဋ္ဌမချက္ကရနေရာ နှာရောင်မှာ ပေါင်းဆုံမိကြတယ်။ အီဒါနဲ့ ပင်္ဂလနဒီကိုက ရင်ခေါင်းကတစ်ဆင့်

တက်လာပြီးတော့ နှာခေါင်းကိုဖြတ်ကျော်ပြီး နှာရောင်ကို တက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ နှာခေါင်းဝ တစ်ဖက်စီမှာ အီဒါနဲ့ပင်လတို့က လေကို ရှူသွင်းနေတယ်။ ရှူသွင်းတဲ့လေထဲမှာ ပရာဏဓာတ်တွေ ပါတယ်။ အီဒါနဲ့ပင်လကို ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် သို့မဟုတ် ယင်ဓာတ် ယန်ဟတ်လို့လည်း ခွဲခြားတယ်။ နေဓာတ်၊ လဓာတ်၊ အပူဓာတ်၊ အအေးဓာတ်လို့လည်း ခွဲခြားထားတယ်။ ဒါကြောင့် ဟတ္ထယောဂဆိုတဲ့ လွှတ်သက်ဝင်သက်ရှူရှိုက်ကမ္မဋ္ဌာန်းမှာ ဒီအဖိုအမ၊ အပူအအေးနဒီတွေကို သမာဓိနဲ့ထိန်းချုပ်ပြီး ပရာဏဓာတ်တွေကိုသာ အဓိကထား အသုံးပြုကြတယ်။ ဘယ်ဘက်နှာဝက ဘယ်လိုစွမ်းအင်တွေဝင်တယ်လို့ ခွဲခြားပြတယ်။ ဒီလို လိုတဲ့စွမ်းအင်တွေဝင်အောင် ဘယ်ဘက်နှာဝ၊ ညာဘက်နှာဝနဲ့ ဘယ်လို အသက်ရှူသွင်းရမယ်ဆိုတာကို အကြီးအကျယ် အရေးပေး ကျင့်ကြတယ်လို့လည်း ဆိုကြတယ်။

မန္တရယောဂက အသက်ရှူကျင့်စဉ်လို သာမန်ပဲ ကျင့်တယ်။ အီဒါနဲ့ ပင်လနဒီနှစ်ခုက ရှူသွင်းလိုက်တဲ့ ပရာဏဓာတ်စွမ်းအင်တွေဟာ စိတ်သမာဓိစွမ်းအင်၊ အသံစွမ်းအင်တို့နဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီးတော့ အင်အားပြင်းထန်လာတဲ့အခါ ဒီစွမ်းအင်သုံးမျိုးရဲ့ အင်အားအရှိန်ကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေ ထကြွနိုးကြားလာတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကြောင့် သုရူမနနဒီအပင်မှာရှိနေတဲ့ အပိတ်အဆို့တွေပွင့်သွားလို့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ သုရူမနနဒီအတွင်း စီးဝင်ပြီးတော့ အထက်ဦးခေါင်းအထိ ကျောမြှောင်အာရုံကြောတစ်လျှောက် တက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။

သုရူမနနဒီဟာ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေတက်လာရင် ခံနိုင်အောင်လို့ ဒီနဒီအတွင်းမှာ နဒီသုံးထပ်နဲ့ အားဖြည့်ထားတယ်။ သုရူမနနဒီအတွင်းမှာ ဝရဇိနီနဒီ၊ ဝရဇိနီနဒီအတွင်းမှာ စိတ္တရိနီနဒီ၊ စိတ္တရိနီနဒီအတွင်းမှာ ဘရာမဏနဒီ ချဲ့တယ်။ လေးလက်မပိုက်လုံးအတွင်းမှာ သုံးလက်မပိုက်လုံး၊ သုံးလက်မပိုက်လုံးထဲမှာ နှစ်လက်မပိုက်လုံး၊ နှစ်လက်မပိုက်လုံးအတွင်းမှာ တစ်လက်မပိုက်လုံး ထည့်သွင်းထားသလို ဖြစ်တယ်။ အတွင်းအကျဆုံး ပိုက်လုံးဖြစ်တဲ့ ဘရာမဏနဒီအတွင်းမှာ နိုးထလာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ စီးဝင်သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗဟိုနဒီကြောကြီးဖြစ်တဲ့ သုရှမနနဒီအတွင်းကို ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေ ဝင်သွားတာကို ကုဏ္ဍလိနီဒေဝီ ဝင်သွားတယ်။ တက်သွားတယ်လို့လည်း ခေါ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေနဲ့ အတူတကွ ကုဏ္ဍလိနီစောင့်ဒေဝီဟာ နဒီကြောကြီးအတိုင်း အထက်ကိုတက်သွားတယ်။

သုရှမနနဒီကြောဟာ ကျောမြှောင်အာရုံကြောကြီးအတိုင်း အထက်ကိုတက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို တက်သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေနဲ့ တွေ့ဆုံစီးဝင်ပြီး ချက္ကရတစ်ခုကနေ ပြီး အထက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီ တက်သွားတယ်။ လည်ပင်းရိုးနားရောက်တော့ ဦးခေါင်းပိုင်းအောက်ခြေမှာရှိတဲ့ MEDULLA ကို ဖြတ်သန်းသွားတယ်။ နောက်အထက်မှာရှိတဲ့ 4th VENTRICLE ခေါ် စတုတ္ထလိုဏ်ပေါက်ထဲကို စီးဝင်သွားတယ်။ ဦးခေါင်းတွင်းမှာ ဦးနှောက်နှစ်ပိုင်း ရှိတယ်။ အောက်ပိုင်းကို ဆဲရီဗဲလမ်လို့ ခေါ်တယ်။ အထက်ပိုင်းကို ဆဲရီဗဲရမ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီဦးနှောက်နယ်ပယ်အတွင်းမှာ သားလားမတ်ရယ်၊ ပင်နီယာယ်ဂလင်းရယ်၊ ပီကျူတာရီဂလင်းရယ်၊ တတိယလိုဏ်ပေါက်နဲ့ စတုတ္ထလိုဏ်ပေါက်တို့ ရှိတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဦးခေါင်းအတွင်းမှာရှိတဲ့ ပီကျူတာရီဂလင်းနဲ့ ပင်နီယာယ်ဂလင်းဆီ ရောက်သွားတယ်။ ပင်နီယာယ်ဂလင်းဟာ သဟရာချက္ကရနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ အလှူနဆိုတဲ့ နှာရောင်ချက္ကရနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဟာ နှာရောင်ချက္ကရနဲ့ ငယ်ထိပ် သဟရာချက္ကရတွေဆီရောက်သွားပြီး

ငယ်ထိပ်ကနေ အပြင်ဘက်အာကာသဆီ ရောက်သွားတယ်။ ခန္ဓာ ကိုယ်တွင်းရှိ ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်ဟာ အာကာသရှိ အနန္တကုဏ္ဍလိနီ ဓာတ်ကြီးနဲ့ ပေါင်းစပ်သွားတယ်။ ဒီလို အထူးခြားဆုံး စွမ်းအင်နှစ် မျိုးကို ပူးပေါင်းသွားတဲ့စွမ်းအင်ဟာ အတိုင်းမသိ ကြီးမားပြင်းထန် တယ်။ အာကာသအနန္တကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်ဟာ အတိုင်းမသိ ကြီးမားပြင်းထန်တယ်။ လူရဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အတိုင်းမသိ ကြီးမား တဲ့ အာကာသကုဏ္ဍလိနီကြီးနဲ့ ပေါင်းစည်းသွားတဲ့အခါ လူရဲ့ ကုဏ္ဍ လိနီစွမ်းအင်ဟာလည်း အတိုင်းမသိကြီးမားသွားတယ်။ စိတ်သမာ ဓိအားနဲ့ မြင့်တက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ စိတ်သမာဓိအား ပြန်ကျ သွားတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာလည်း ပြန်ကျလာပြီး နဂိုနေ ရင်းစွဲ အောက်ခြေချက္ခရမှာ ပြန်ကိန်းဝပ်နေရတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ အောက်ခြေ ချက္ခရကစပြီးတော့ အထက်ကို တက်သွားတဲ့အခါ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ခရတွေ အားလုံးကိုဖြတ်သန်းပြီးတော့ နောက်ဆုံး သဟရာရခေါ် ငယ်ထိပ် ချက္ခရကို ရောက်သွားတယ်။ အောက်ခြေချက္ခရကစပြီး ပဓာန ချက္ခရကြီး (၇)ခုကို ဖြတ်သန်းတိုးတက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ခရတွေဟာ လူရဲ့ပါရမီအလိုက် နိုးကြားနေပြီးသားပါ။ ချက္ခရတွေနိုးကြားလို့သာ လူဟာ အသက်ရှင်နေတာ၊ အာရုံခံစားမှု တွေ ခံစားနိုင်တာ၊ အသိဉာဏ်တွေ ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ခရတွေ ရဲ့နိုးကြားမှုဟာ အဆုံးစွန်ရောက်သွားရင် လူကလည်း အဆုံးစွန် သော ဉာဏ်တွေ၊ စွမ်းအင်တွေရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို လူ့ဘဝ ရပ် တည်ရှင်သန်မှုကနေပြီး အဆုံးစွန်အဆင့်အထိကြားမှာ အဆင့်ဆင့် ရှိတယ်။ ဒီလို အဆင့်ဆင့်မြင့်တက်လာပြီးနောက် အဆုံးစွန်ရောက် မှ ချက္ခရတွေလည်း အဆုံးစွန်ပွင့်လာမှာ နိုးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ခရတွေနိုးကြားမှုဟာ အဆင့်ဆင့်ရှိတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ စွမ်းအင်ကြီး ချက္ခရတွေဆီ စီးဝင်သွားမှ ချက္ခရတွေဟာ အစွမ်း ကုန် နိုးကြားသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ခရတွေ အစွမ်းကုန်နိုးကြား သွားမှ ချက္ခရတွေရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကိုလည်း ရရှိမှာဖြစ်တယ်။ ဒါ ကြောင့် ဂိုဗိကရစ္စနားက ကုဏ္ဍလိနီဟာ လူ့လောကကြီးရဲ့ ဆင့်ကဲ တိုးတက်ရေးမှာ အဓိကမောင်းတံကြီးဖြစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့တာ ဖြစ် တယ်။

ချက္ကရတွေရဲ့ အလုပ်က ပြင်ပကဝင်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို လက်ခံယူဖို့နဲ့ မိမိရဲ့အတွင်းက စွမ်းအင်တွေကို ပြင်ပကို ထုတ်ပေးဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုစွမ်းအင်တွေကို အထုတ်အသွင်းပြုရာမှာ ချက္ကရတွေကတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေထဲမှာ ကုဏ္ဍလိနီ စွမ်းအင်ဟာ အရေးကြီးဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံးစွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ဒီကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေကို ချက္ကရကြီး (၇)ခုကတစ်ဆင့် တစ်ကိုယ်လုံးကိုဖြန့်ချိရာမှာ နဒီကြောတွေကတစ်ဆင့် ဖြန့်ချိရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် နဒီကြောတွေဟာ တစ်ကိုယ်လုံးကို ကွန်ရက်လိုယှက်ဖြာနေတယ်။ ဒီလို နဒီကြောထောင်သောင်းထဲမှာ အရေးပါတဲ့ နဒီကြောကြီး (၁၄) ကြော ရှိတယ်။

ဒီလို အရေးပါတဲ့ နဒီကြောကြီးထဲမှာ ပဓာနနဒီကြောသုံးခုကတော့ သုရူမနရယ်၊ အီဒါရယ်၊ ပင်္ဂလရယ် သုံးခုဖြစ်တယ်။ ကျန်တဲ့နဒီကြောကြီး (၁၁)ခုကတစ်ဆင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို စွမ်းအင်တွေ ဖြန့်ချိတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီနဒီကြောကြီး (၁၄)ကြောထဲက ပဓာနနဒီကြောသုံးခုအကြောင်းကို ပြောခဲ့ပြီးဖြစ်လို့ အခုကျန်တဲ့ နဒီကြောကြီး(၁၁)ခုကို နဒီကြောကြီးတွေရဲ့ အမည်နာမနဲ့တကွ သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကိုပါ နာဂသတ္တိ (SERPENT POWER) ကျမ်းက ထုတ်နုတ် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

၁။ ဆီးခုံနာဗ်ကြောကွန်ရက်မှာရှိတဲ့ နဒီကြောကို ကုဟုလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီနဒီကြောဟာ ဆီးခုံနာဗ်ကြောကွန်ရက် (PELVIC PLE-XUS) နဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ လွှမ်းမိုးနေတယ်။

၂။ ဂန္ဓာရီနဒီကြောဟာ အလိုအလျောက် ဆင်ပသဲတစ်အာရုံကြောစနစ်ရဲ့ ဘယ်ဘက်အခြမ်းမှာ ရှိတယ်။ ဒီနဒီကြောဟာ ဘယ်ဘက်မျက်စိမှ ဘယ်ဘက်ပေါင်အတွင်းမှာရှိတဲ့ ဆင်ပသဲတစ်အာရုံကြောတွေနဲ့ ထိစပ်နေတယ်။ လွယ်အောင်ပြောရရင် ဘယ်ဘက်ပေါင်နဲ့ ဘယ်ဘက်မျက်စိကြားမှာ ဆက်သွယ်နေတဲ့ နဒီကြောကြီး ဖြစ်တယ်။ လည်ပင်းအတွင်းမှာ CERVICAL အာရုံကြောကွန်ရက် ရှိတယ်။ ဒီကွန်ရက်ဟာ ကျောမြှောင်အာရုံကြီးနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ဂန္ဓာရီနဒီကြောဟာ အလိုအလျောက်အာရုံကြောတွေရော ဗဟိုအာရုံကြောတွေရောအပေါ်မှာပါ ဩဇာသက်ရောက်တယ်။

၃။ ဟတ္ထိဇီဝနဒီကြောကြီးဟာ ဘယ်ဘက်မျက်စိအောက် နားကနေ ဘယ်ဘက်ခြေမတစ်လျှောက်ကို ဆက်စပ်နေတဲ့ နဒီ ကြော ဖြစ်တယ်။ အလိုအလျောက်အာရုံကြောစနစ် ဘယ်ဘက် အခြမ်းရဲ့ ရှေ့မှာရှိလို့ အလိုအလျောက်အာရုံကြောစနစ်နဲ့ ဆက်စပ် နေတယ်။ ဒါကြောင့် ခြေမနဲ့မျက်လုံး ဆက်စပ်နေတာဟာ ဒီနဒီ ကြောနဲ့ ဆက်စပ်နေတာ ဖြစ်တယ်။ 'မျက်စိထဲ ရေတ်သီးဝင်သော် မခက်လော၊ ခြေမကိုရေလောင်းသော် မပျောက်လော' ဆိုတဲ့ ရိုးရာ ကုထုံးရှိတယ်လို့ လောကျမ်းမှာ ဆိုတယ်။ မျက်စိနဲ့ခြေမ ဘယ်လိုလုပ် ဆက်သွယ်မှုရှိမှာလဲလို့ မကျက်တကျက် ခေတ်ပညာတတ်တွေက ငေါ့ကြတယ်။ ဒီလူတွေထဲမှာ စာရေးသူလည်း ပါခဲ့ဖူးတယ်။ သက္ကတဆေးကျမ်း၊ ကုဏ္ဍလိနီကျမ်းတွေကို လေ့လာရတော့မှ မျက်စိနဲ့ခြေမကို နဒီကြောတွေက ဆက်စပ်ပေးတာကို သိရတယ်။ တရုတ်အပ်စိုက်ပညာရဲ့ အပ်စိုက်တဲ့ပွိုင့်တွေဟာ ဆေးသိပ္ပံပညာ အလိုအားဖြင့် ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ ထိရောက်တဲ့နေရာ မဟုတ် ပေမယ့် အပ်စိုက်လိုက်ရင် ရောဂါတွေပျောက်သွားတာကို ဒိဋ္ဌိဓမ္မ တွေ့လိုက်ရတော့ ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တွေ မျက်လုံးပြူးသွားကြ တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ နဒီလို့ခေါ်တဲ့ စွမ်းအင်စီးကြောင်းတွေ ရှိတာကို လက်ခံရုံတင်မကတော့ဘဲ ဒီနဒီစီးကြောင်းတွေရဲ့ လုပ် ဆောင်ချက်တွေကိုပါ ဆေးသိပ္ပံနယ်အတွင်းသွင်းယူဖို့ သုတေသန လုပ်နေကြလေရဲ့။

၄။ ဆာရာဝတီနဒီကြောကြီးဟာ ပဓာနနဒီကြီးဖြစ်တဲ့ သုရှမနနဒီရဲ့ညာဘက်ကနေတက်သွားတာ လျှာထိအောင် ရှည် တယ်။ လည်ပင်းမှာရှိတဲ့ CERVICAL အာရုံကြောကွန်ရက်အတွင်း မှာပါဝင်တဲ့ HYPOGLOSSAL ဆိုတဲ့ လျှာအောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ ဆာ လောင်အာရုံကြောနဲ့ ဆက်စပ်နေပါတယ်။ ရှေးကုဏ္ဍလိနီကျမ်း၊ ယောဂကျမ်းတွေမှာ လျှာရင်းကိုမှန်းလို့ အသက်ရှူထုတ်ပြီး ပရာဏဓာတ်တွေကိုပို့လိုက်ရင် အဆာပြေတယ်။ ရက်ရှည်လများ အစာမစားဘဲ ဂူအောင်းနေနိုင်တယ်လို့ဆိုတာကို ခေတ်လူတွေက လက်မခံနိုင်၊ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့တာဟာ နဒီကြောအ ကြောင်းတွေကို မသိကြလို့ပါဘဲ။ အထူးသဖြင့် ဒီဆာရာဝတီနဒီ ကြောကြီးရဲ့ တည်နေပုံနဲ့ ဆာလောင်အာရုံကြောနဲ့ ဆက်စပ်နေ

တာကို မသိနားမလည်လို့ဖြစ်ပါတယ်။

ခါချာရီဆိုတဲ့မုဒြမှာ လျှာကိုလိပ်ပြီးတင်ထားရတော့ လည်ပင်းဖြန့်ဝကို ပိတ်ဆို့ထားသလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီတော့ ပါးစပ်ဟပြီး အသက်မရှူနိုင်တော့ဘဲ နှာခေါင်းနဲ့သာ အသက်ရှူနိုင်တယ်။ ဒီလိုလျှာကို အပေါ်လိပ်တင်လိုက်တဲ့အတွက် လျှာအောက်က ဆာလောင်ကြောကို ထိန်းချုပ်လိုက်ရင် ယောဂီတပည့်ဟာ ရက်ရှည်လများ အစာမစားဘဲ၊ အစာအတွက် အချိန်မကုန်ဘဲ ဈာန်သမာပတ်ဝင်စားနိုင်ဖို့အတွက် ဒီမုဒြက စွမ်းဆောင်ပေးတယ်။ ဒီမုဒြဟာ ဆာရာဝတီနဒီကြောကြီးနဲ့ သက်ဆိုင်နေတယ်ဆိုတာ နားလည်သဘောပေါက်လာမှ မုဒြတွေအရေးကြီးပုံ၊ ဈာန်သမာပတ်ရဖို့အတွက် နဒီတွေအရေးပါပုံကို သိနားလည်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် နဒီကြောတွေဟာ စိတ်သမာဓိနဲ့ ဂျာန်အဘိညာဉ်တွေအတွက်သာမကဘူး။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ရှင်သန်မှု၊ ကျန်းမာမှုနဲ့ အသိဉာဏ်တွေ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက်ပါ အရေးပါတဲ့ကဏ္ဍက ပါဝင်နေတယ်။ နဒီကြောတွေကို သိပ္ပံပညာက ခြွင်းချက်မရှိ လက်ခံလာတဲ့အခါ ဆေးသိပ္ပံပညာဟာ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်လာမယ်။ လူတွေ အနာကင်းကင်းနဲ့ အသက်ရှည်လာမယ်။ အေအိုင်ဒီအက်စ်လို၊ အသည်းရောဂါလို ကပ်ရောဂါဆိုးကြီးတွေက လွတ်ကင်းနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ကျန်သေးတဲ့ နဒီကြောတွေကို ဆက်လက် ဖော်ပြပါမယ်။

(၅) ပုသနဒီကြောဟာ ညာဘက်မျက်စိထောင့်ကနေပြီး ဝမ်းဗိုက်အထိ ဆက်စပ်စီးဆင်းနေတယ်။ ဦးခေါင်းရှိ ဆင်ပသဲတစ်အာရုံကြောမြွှာတွေနဲ့ ခါးမှာရှိတဲ့ Lumber အာရုံကြောကွန်ရက်နဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ဝမ်း၊ ဗိုက်၊ ခါးနဲ့ မျက်လုံး၊ ဦးခေါင်းတို့ကို ဆက်စပ်ပေးနေတဲ့ နဒီကြော ဖြစ်တယ်။

(၆) ပါရစဝီနီနဒီကြောဟာ ဆာရာဝတီ (သုရဿတီ) နဒီကြောနဲ့ ပုသနဒီကြောအကြားမှာ ရှိတယ်။ လည်တိုင်မှာရှိတဲ့ Cervical အာရုံကြောကွန်ရက်နဲ့ ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ နားကြားအာရုံကြောမှာရှိတာ ဖြစ်တယ်။

(၇) သန္တီနီနဒီကြောဟာ ဂန္ဓာရီနဒီကြောနဲ့ ဆာရာဝတီနဒီကြောအတွင်းမှာရှိတဲ့ Cervical ဘယ်ဘက် အာရုံကြောကွန်ရက်ထဲ

က နားကြားအာရုံကြောအတွင်းမှာ ရှိတယ်။

(၈) ယသဝိနီနဒီကြောဟာ ဘယ်ဘက်ပေါင်နဲ့ ညာဘက် လက်မအတွင်းမှာ ဖြန့်ကြက်နေတဲ့ ညာဘက် ဆင်ပသဲတစ်အာရုံ ကြောကွန်ရက်အတွင်းမှာရှိတယ်။ လက်မောင်းမှာရှိတဲ့ အာရုံကြော ကွန်ရက်ထဲက အာရုံကြောမြွှာတွေဟာ ပေါင်မှာရှိတဲ့ အာရုံကြော မြွှာနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။

(၉) ဝရုဏနဒီကြောဟာ ကုဟုနဒီကြောနဲ့ ယသဝိနီနဒီ ကြောအတွင်းမှာရှိတဲ့ Sacral အာရုံကြောကွန်ရက်အတွင်းမှာ ရှိ တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းနဲ့ ခြေလက်တွေအထိ ဖြန့်နေတယ်။

(၁၀) ဝိသောဒရနဒီကြောဟာ ကုဟုနဒီကြောနဲ့ ဟတ္ထိဒီဝ နဒီကြောအတွင်း ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းနဲ့ ခြေ၊ လက်တို့ကို ဖြန့် ကြက်နေတဲ့ Lumbar အာရုံကြောကွန်ရက်ကြီးအတွင်းမှာ ရှိတယ်။

(၁၁) အလမ္ဘူသနဒီကြောဟာ ကျောမြှောင်ရိုးရှိ Sacral ကျောရိုးအဆစ်ကနေပြီး ဆီးလမ်းကြောင်းအဆုံးအထိ ဖြန့်ကြက် နေတဲ့ Coccygeal အာရုံကြောကွန်ရက်အတွင်းမှာ ရှိတယ်။

ပဓာန နဒီကြောသုံးခုနဲ့ ပဓာနနဒီကြောကြီးရဲ့ အရန်နဒီ တွေဖြစ်တဲ့ နဒီ (၁၁)ခု၊ စုစုပေါင်း အဓိကနဒီ (၁၄)ခုဟာ လူတစ် ကိုယ်လုံးကို ကွန်ရက်လိုဖြန့်ကြက်ထားတယ်။ ဒီနဒီကြီး(၁၄)ခုရဲ့ အမည်တွေကတော့ (၁) သုရူမနနဒီ၊ (၂) အီဒါနဒီ၊ (၃) ပင်္ဂလနဒီ၊ (၄) ကုဟုနဒီ၊ (၅) ဂန္ဓာရီနဒီ၊ (၆) ဟတ္ထိဒီဝနဒီ၊ (၇) ဆာရဝါစကီ (သုရဿတီ)နဒီ၊ (၈) ပုသနဒီ၊ (၉) ပါယဝိနီနဒီ၊ (၁၀) သန္တိနီနဒီ၊ (၁၁) ယာသဝိနီနဒီ၊ (၁၂) ဝါရုဏနဒီ၊ (၁၃) ဝိသောဒရနဒီ၊ (၁၄) အလမ္ဘူသနဒီတို့ ဖြစ်တယ်။

ဒီနဒီကြီးကနေပြီးတော့ နဒီငယ်၊ နဒီသေးတွေ (၇၂,၀၀၀) ဟာ လူ့ခန္ဓာတစ်ကိုယ်လုံးကို ဖြန့်ကြက်နေကြတယ်။ အချို့ကျမ်းဂန် တွေမှာတော့ နဒီပေါင်း သုံးသိန်းခွဲတောင်ရှိတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်ရှိ ချက္ကရကြီးခြောက်ခုနဲ့ ပဓာနနဒီကြီး သုံးခုတို့ဟာ ဆက်စပ်ယှက်သွယ်နေတယ်။ ချက္ကရကြီးတွေကထွက် ပေါ်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို နဒီတွေက အခြားနေရာတွေဆီ ဖြန့် ဖြူးပို့ဆောင်နေကြတယ်။ နဒီတွေရဲ့အတွင်းမှာ သွေးကြောလို အခေါင်းရှိတယ်။ ဒီနဒီအခေါင်းအတွင်းမှာ စွမ်းအင်တွေ စီးဆင်း

သွားတာ ဖြစ်တယ်။

နဒီအတွင်းမှာစီးဆင်းတဲ့ စွမ်းအင်တွေထဲမှာ ပဓာနအကျဆုံးကတော့ BIOENERGY ဆိုတဲ့ ဇီဝစွမ်းအင်ပါ။ ဒီဇီဝစွမ်းအင်ရဲ့ ဒုတိယအသွင်က ပရာဏစွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ကလာပ်စည်းတွေ၊ ရုပ်မှုန်တွေ တစ်ခုနဲ့ဟစ်ခု ပူးပေါင်းဆက်စပ်ပြီး ရုပ်သဏ္ဌာန် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်အဖြစ် ခိုင်မာစွာ ရှင်သန်အောင်လုပ်ပေးတဲ့စွမ်းအင်ပါ။ အသက်လို့လည်းခေါ်နိုင်ပါတယ်။ အပြင်အာကာသရှိတဲ့ ပရာဏစွမ်းအင်တွေဟာ သရက်ရွက်ချွတ်ရကတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းကို စီးဝင်တယ်။ နှာခေါင်းက အသက်ရှူရင်းလည်း စီးဝင်တယ်။ အောက်ဆီဂျင်ဆိုတဲ့ လေနဲ့အတူ ပရာဏအသက်ဓာတ်တွေ စီးဝင်လို့ အသက်ရှူတယ်လို့ ခေါ်တာပါ။ နှာခေါင်းကရှူသွင်းတဲ့လေထဲမှာ ပရာဏဓာတ်ဟာ အသက်ရှင်နိုင်ရုံ အနည်းငယ်သာ ပါဝင်တယ်။ ပရာဏဓာတ်တွေ အလုံးအရင်းလိုက်ဝင်တဲ့ နေရာဟာ သရက်ရွက်ချွတ်ရဖြစ်တယ်။ သရက်ရွက်ချွတ်ရရဲ့ အဓိကတာဝန်ဟာ ပရာဏဓာတ်တွေကို သွင်းယူပြီး ပရာဏဓာတ်ထဲမှာပါဝင်တဲ့ စွမ်းအင်အမျိုးမျိုးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီးတော့ သက်ဆိုင်ရာ အခြားချွတ်ရတွေဆီကို ပို့ဆောင်ဖြန့်ဖြူးလာရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သရက်ရွက်ချွတ်ရကို ကျင့်စဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာချွတ်ရအဖြစ် သည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းမပြုကြဘူး။ ဒီလို သရက်ရွက်ချွတ်ရက ပရာဏစွမ်းအင်တွေကို သက်ဆိုင်ရာ ချွတ်ရတွေဆီ ဖြန့်ချိတဲ့အခါ နဒီတွေကတစ်ဆင့် ဖြန့်ချိပေးတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ နဒီတွေရဲ့ ကနဦးဆုံး ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်ပါတယ်။

သရက်ရွက်ချွတ်ရထဲကို ဝင်လာတဲ့ ပရာဏစွမ်းအင်ထဲမှာ ရုပ်ခန္ဓာကိုဖြစ်တည်ဖို့၊ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအဖြစ် တည်ဆောက်ဖို့ စွမ်းအင်တွေကို မြီးညောင်းရိုးမှာရှိတဲ့ မူလဒြချွတ်ရဆီ ပို့ပေးရတယ်။ လူမျိုးနွယ်တွေ ဆက်လက်တည်တံ့ဖို့ မျိုးနွယ်ပွားရေးအတွက် လိုအပ်တဲ့စွမ်းအင်တွေကို လိင်ချွတ်ရလို့ခေါ်တဲ့ ဒုတိယချွတ်ရဆီပို့ပေးရတယ်။ လိင်ချွတ်ရဟာ ဝှေးစေ့နဲ့ သားအိမ်မှာရှိတဲ့ GONAD ဂလင်းနဲ့ ဆက်နေတယ်။ အသိဉာဏ်တွေဖြစ်ပေါ်ဖို့အတွက် လိုအပ်တဲ့စွမ်းအင်ကိုတော့ လည်မျိုချွတ်ရနဲ့ နှာရောင်ချွတ်ရဆီ ပို့ပေးရတယ်။ ဒီလို ရုပ်စွမ်းအင်၊ နာမ်စွမ်းအင်၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေ

ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်တဲ့ ပရာဏစွမ်းအင်တွေကို တစ်မျိုးစီခွဲခြမ်းပြီးတော့ သက်ဆိုင်ရာ ချက္ကရတွေဆီကို သရက်ရွက်ချက္ကရက ပေးပို့ဖြန့်ချိတဲ့အခါ ဒီနဒီတွေကို အသုံးပြုရတာ ဖြစ်တယ်။ အခုဖော်ပြနေတာဟာ ချက္ကရအကြောင်း မဟုတ်သေးပါဘူး။ နဒီအကြောင်းပြောရင် မပါရင်မဖြစ်တဲ့ ချက္ကရတချို့ရဲ့ လုပ်ငန်းတချို့တစ်ဝက်သာဖြစ်တယ်။

နဒီတွေဟာ အသက်ရှူတဲ့အခါမှာ လေနဲ့အတူပါလာတဲ့ ပရာဏစွမ်းအင်တွေကိုလည်း အာရုံကြောနဲ့ ချက္ကရတွေဆီ သယ်ဆောင် ဖြန့်ချိပေးရသေးတယ်။ သရက်ရွက်ချက္ကရဟာ ပြင်ပအာကာသမှဝင်လာတဲ့ ပရာဏစွမ်းအင်တွေကို သူ့သဘာဝအတိုင်း လက်ခံစုပ်ယူမိတာ ဖြစ်တယ်။ သာမန်အားဖြင့် ပရာဏဓာတ်ဟာ နှာခေါင်းက ဝင်တာနည်းပါးပေမယ့် ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်အဖြစ် စုပ်ယူမယ်ဆိုရင်တော့ ပရာဏဓာတ်တွေကို အသက်ရှူတဲ့အခါ ပိုမိုစုပ်ယူနိုင်တယ်။ သရက်ရွက်ချက္ကရကတော့ ခါတိုင်းထက်ပိုပြီး ပရာဏဓာတ်တွေကို မစုပ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ယောဂကျင့်စဉ်မှာ ပရာဏမယဆိုတဲ့ ပရာဏဓာတ်တွေကိုပါအောင် ရှူသွင်းတဲ့ အသက်ရှူသွင်းတဲ့ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတော့ မြီးညောင်းရိုးမှာရှိတဲ့ မူလဒြေချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ ချက္ကရထဲက ထွက်လာတယ်။ ဒီချက္ကရရဲ့ အဝမှာရှိတဲ့ သုရူမနနဒီကြီးအတိုင်း အထက်ကို ကျောမြှောင်ရိုးအတိုင်း တက်သွားတယ်။ သုရူမန နဒီဟာ ကျောမြှောင်ရိုးအတိုင်း ကျောမြှောင်ရိုးအာရုံကြောကြီးနဲ့ယှဉ်ပြီး အထက်ကိုတက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။

ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်မှာ ချက္ကရ (၆) ခု ရှိတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရအပါအဝင် ချက္ကရ (၆) ခု ရှိတယ်။ ချက္ကရရဲ့ နာမည်တွေကတော့ အောက်ခြေကအထက်ကို အစဉ်အတိုင်း မူလဒြေချက္ကရ၊ ဆွဒီသနချက္ကရ၊ မဏိပူရချက္ကရ၊ အနဟတ္တချက္ကရ၊ ဝိသုဒ္ဓချက္ကရ၊ အဂ္ဂနချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ဦးခေါင်းထိပ် ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ သဟရာမချက္ကရကိုတော့ ချက္ကရစာရင်းထဲမှာ ထည့်မထားတော့ဘူး။ အထွတ်အထိပ်ချက္ကရဖြစ်လို့ သီးသန့်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်ကတော့ မူလဒြေချက္ကရက အထက်ကိုတက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍ

လိနီဟာ ငယ်ထိပ်သဟရာချက္ကရကျမှ လမ်းဆုံးရောက်သွားတာ၊ အထွတ်အထိပ်ရောက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ နဒီတွေအကြောင်းပြောတဲ့အခါ ချက္ကရမပါရင်မပြီးလို့ ချက္ကရတွေအကြောင်း ပြောနေရတာပါ။ ချက္ကရတွေ တစ်ခုချင်းရဲ့ အကြောင်းတွေကို သီးသန့်ရေးသားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို အောက်ခြေချက္ကရကစပြီးတော့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရောက်အောင် ကုဏ္ဍလိနီကို သယ်ဆောင်သွားတာဟာ နဒီရဲ့အလုပ်ပါပဲ။ သုရူမနနဒီ၊ အီဒါနဒီ၊ ပင်္ဂလနဒီတို့က ဖြန့်ချိပေးတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် နဒီတွေဟာ သရက်ရွက်ချက္ကရက ဝင်လာတဲ့ ပရာဏဓာတ်တွေကို ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ဖြန့်ချိပေးတဲ့ အလုပ်ရယ်၊ မူလဒြချက္ကရဆီကို သယ်ဆောင်ပေးတဲ့ အလုပ်ရယ်ဟာ နဒီကြောတွေရဲ့ မဟာတာဝန်ဝတ္တရားကြီးပါပဲ။ ဒါကြောင့် နဒီတွေဟာ စွမ်းအင်တွေကို သယ်ဆောင်ဖြန့်ချိပေးတဲ့အလုပ်ကို လုပ်တယ်လို့ အကျဉ်းချုပ်မှတ်သားနိုင်ပါတယ်။

လူရဲ့ ဒုတိယခန္ဓာလည်းဟုတ်၊ အသက်ခန္ဓာလည်းမည်တဲ့ ပရာဏခန္ဓာရှိတယ်။ ဒီခန္ဓာရှိတယ်ဆိုတာကို ကိအာလိယန် ဓာတ်မှန်ရဲ့ကျေးဇူးကြောင့် သိပ္ပံပညာရှင်တွေ လက်ခံလာကြပါပြီ။ ဒီအသက်ခန္ဓာက လူတွေအသက်ရှင်စေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအသက်ခန္ဓာခေါ် ပရာဏခန္ဓာဟာ ပရာဏဓာတ်တွေရနေရင် အသက်ရှင်တယ်။ ပရာဏဓာတ်တွေမရတော့ရင် ပရာဏခန္ဓာသေတယ်။ ပရာဏခန္ဓာသေရင် ရုပ်ခန္ဓာအတ္တဘောကြီးသေတယ်။ ပုပ်ပွသွားတယ်။ ဒါကြောင့် ပရာဏဓာတ်တွေကို ပရာဏခန္ဓာက အသက်ရှင်ဖို့ အမြဲတစေ လိုအပ်နေတယ်။ ဒီလို လိုအပ်နေတဲ့ ပရာဏဓာတ်တွေကို သရက်ရွက်နဲ့ နှာခေါင်းထဲကနေပြီး ပရာဏခန္ဓာဆီကို သယ်ဆောင်ပေးနေတာဟာ နဒီတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် နဒီတွေဟာ လူ့ဘဝရှင်သန်ရေး၊ အသက်တည်မြဲရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးနေတာဖြစ်လို့ လူတွေရဲ့ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် နဒီတွေဟာ စိတ်တန်ခိုးရဖို့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျင့်ဖို့အတွက်သာမက လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ရှင်ဖို့အတွက်ပါ လိုအပ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေ စီးဝင်သွားတဲ့ ပဓာနနဒီကြီး(၃)ခုနဲ့ နဒီကြီး (၁၁) ခု စုစုပေါင်း နဒီကြီး(၁၄)ခု တို့ အမည်နာမနဲ့စီးဆင်းတဲ့ လမ်းကြောင်းတွေအပြင် နဒီလတ်တွေ၊ နဒီသေးတွေလည်း အများကြီး ကျန်သေးတယ်။

နဒီတွေအားလုံးရဲ့ နာမည်တွေကို ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် သိပ် အကျိုးမများလို့ မဖော်ပြတော့ပါဘူး။ ဒီလိုကျန်တဲ့ နဒီငယ်တွေထဲက အရေးပါတဲ့ နဒီ (၃)ခုကိုတော့ ဖော်ပြပါမယ်။ ဒီနဒီ(၃)ခုဟာ ပဓာနနဒီကြီးဖြစ်တဲ့ သုရူမနနဲ့ နီးကပ်ရုံတင်မကဘူး၊ သုရူမနနဒီကြီးရဲ့ အကူနဒီ၊ အရန်နဒီလည်း ဖြစ်နေသေးလို့ ဒီနဒီ (၃) ခုဟာ နဒီငယ်ဖြစ်နေသော်လည်း အရေးပါတဲ့နဒီ ဖြစ်နေတယ်။ သုရူမနနဒီ ထိပ်မှာပိတ်နေလို့ ကုဏ္ဍလိနီဟာမနီးကြားဘဲ ငြိမ်သက်နေတာ၊ ဝပ်နေတာ ဖြစ်တယ်။ သုရူမနနဒီပွင့်သွားမှ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဒီနဒီအတွင်း ထိုးတက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

သုရူမန နဒီဟာ မူလဒြချက္ကရမှာ ရှိတယ်။ မူလဒြချက္ကရဟာ ကပ်ပယ်အိတ်(ဝှေးစေ့)နဲ့ စအိုကြားမှာရှိတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကုဏ္ဍလိနီဝပ်နေတာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီနေရာရဲ့ အထက်နား ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ မြီးညောင်းရိုးထိပ်ရှိတယ်ဆိုတာ စမ်းကြည့်ရင် တွေ့ရပါတယ်။

သုရူမန နဒီကြီးဟာ ပဓာနနဒီကြီးဖြစ်လို့ ဒီနဒီကို နှိုးဖို့၊ လှုပ်ရှားဖို့ မလွယ်ဘူး။ ဒါတွင်မကသေးဘူး၊ သုရူမနနဒီဟာ အခြား

နဒီတွေလို နဒီတစ်ထပ်တည်း မဟုတ်ဘူး။ အတွင်းအကျဆုံးမှာ ဘရာမကာနဒီ၊ သူ့အပြင်ဘက်က စိတ္တရိနီနဒီ၊ သူ့အပြင်ဘက်က ဝရရိနီနဒီ ဆိုပြီး အတွင်းမှာ နဒီ (၃) ထပ်ရှိနေလို့ အလွန် ခိုင်မာ တောင့်တင်းတဲ့နဒီကြီး ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ ဒီနဒီကို တိုက်ရိုက် နှိုးဖို့ဆိုတာ အတော် ပလွယ်လှဘူး ဖြစ်နေတယ်။

မော်တော်ကား အင်ဂျင်စက်နှိုးတဲ့အခါ စတက်တာမော်တာ နဲ့ စတင်နှိုးရသလိုပါပဲ။ မြင်းကောင်ရေ အလွန်များတဲ့ အင်အား ကြီးမော်တာတွေ၊ ဒိုင်နမိုတွေကို မပြီးနှိုးတဲ့အခါ (၁) ကောင်အား၊ (၅)ကောင်အား မော်တာသေးတွေကို ပထမဆုံး အသုံးပြုပြီး စက် နှိုးရသလိုပါပဲ။ သုရူမနနဒီကြီးကို နှိုးရာမှာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ သုရူမနနဒီကြီးနဲ့ ဆက်စပ်နေပြီး အနီးအနားမှာရှိနေတဲ့ နဒီငယ် တွေကို ကနဦးဆုံးနှိုးရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အနီးအနားမှာရှိပြီး ဆက် စပ်နေတဲ့ နဒီငယ်(၃)ခုကတော့ ဆာရာစတီနဒီ၊ လက်ချွမ်းနဒီနဲ့ မေဒါနဒီတို့ ဖြစ်တယ်။ ဆာရာစတီနဒီနဲ့ လက်ချွမ်းနဒီဟာ သုရူမန နဒီကြီးရှိရာ မူလဒြချက္ကရမှာ ရှိတယ်။ သုရူမန နဒီအဝင်ဝနဲ့ ထိစပ်နေတယ်။ ဆက်စပ်နေတယ်။

ဆာရာစတီနဒီဟာ မူလဒြချက္ကရကနေပြီး အထက်မှာရှိတဲ့ ဆာဒိသနချက္ကရဆီကို ဟက်သွားရာမှာ ဘယ်ဘက်ဝှေးစေ့ကို ဖြတ် ပြီး လိင်အင်္ဂါရဲ့ ဘယ်ဘက်အခြမ်းအကိုင်း အထက်တက်သွား တယ်။ ချက်မှာရှိတဲ့ မဏိပူရချက္ကရရဲ့ ဘယ်ဘက် (၁၃)လက်မ အကွာကနေပြီး အထက်တက်သွားတာ နှလုံးချက္ကရကို ရောက် သွားတယ်။ နှလုံးချက္ကရမှာ သုရူမနနဒီကြီးဖြတ်သန်းပြီး ဘယ် ဘက်နှိအုံရဲ့အထက်ကို တက်သွားတာ လည်ပင်းဘယ်ဘက်ခြမ်းဆီ ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီကနေပြီးတော့ ဘယ်ဘက်နားနောက်ဘက် ကနေပြီး နှာရောင်ချက္ကရဆီရောက်သွားတယ်။ ဒီနှာရောင်ချက္ကရ မှာ ပဓာနနဒီကြီး (၃)ခုရယ်၊ မေဒါနဒီရယ် နဒီ (၄)ခု ပေါင်းစပ် သွားတယ်။

လက်ချွမ်းနဒီငယ်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ညာဘက်ခြမ်းမှာ ဆာရာစတီနဒီနဲ့ မျဉ်းပြိုင် အထက်ကိုတက်သွားတယ်။ နောက်ဆုံး နှာရောင်ချက္ကရရောက်တဲ့အခါမှာ အခြား နဒီ(၃)ခုနဲ့ ပေါင်းစပ် သွားတယ်။ မေဒါနဒီငယ်ကတော့ နှာရောင်ချက္ကရကို ကုဏ္ဍလိနီ

ရောက်တဲ့အခါ အထက်မှာရှိတဲ့ ဦးခေါင်းတွင်းက ချက္ကရတွေဆီ
ရောက်အောင် ကုဏ္ဍလိနီကို ထပ်ဆင့် သယ်ဆောင်သွားမှာ ဖြစ်
တယ်။ ဒါကြောင့် မေဒါနဒီဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပုဂ္ဂလပရာဏ
စွမ်းအင်နဲ့ အပြင်ဘက်ရှိ အာကာသပရာဏစွမ်းအင်(၂)ခုကို ဆက်
စပ်ပေးတဲ့နဒီ ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက ကုဏ္ဍလိနီကို ငယ်ထိပ်
ရှိ သဟရာချက္ကရကတစ်ဆင့် အာကာသကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ပေါင်းစပ်
ပေးတဲ့နဒီ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနဒီငယ် (၃) ခုဟာ အရေးပါ
တယ်လို့ ဆိုတာဖြစ်တယ်။ သုရူမနနဒီကြီးကို မနွီးခင် ဒီနဒီငယ်
(၃) ခုကို ကနဦးဆုံးနှိုးရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီနဒီငယ်နှိုးကြားသွားရင်
သုရူမနနဒီနိုးရတာ လွယ်ကူသွားတယ်။ ဒီနဒီငယ် (၃) ခုကို ဦးဆုံး
စတင်နှိုးရတာကတော့ အတော်ခက်ပါတယ်။ အလွန် စိတ်ရှည်ရှည်
နဲ့ကြိုးစားမှ နိုးနိုင်လို့ ဒီနဒီငယ်(၃)ခုဟာ အရေးပါတယ်လို့ ဆိုကြ
တာဖြစ်ပါတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးရတာခက်တယ်လို့ဆိုတာဟာ ဒီနဒီ
ငယ်တွေကို နှိုးရတာခဲယဉ်းလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာတဲ့အခါမှာ သုရူမနနဒီဘဝမှာ စတင်လှုပ်
ရှားလာပြီးတော့ သုရူမနနဒီအတိုင်း အထက်ကို တက်သွားတာဖြစ်
တယ်။ အဲဒါနဲ့ ပင်္ဂလအရန်နဒီ(၂)ခုကတော့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့အတွက်
ပရာဏ ဇာတ်တွေကို စုဆောင်းရာ၊ သယ်ယူရာလမ်းကြောင်းအဖြစ်
ဆောင်ရွက်ပြီးတော့ ပရာဏစွမ်းအင်တွေနဲ့ သုရူမနနဒီနဲ့ ဒီနဒီအဝ
မှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကိုနှိုးရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုနှိုးရာမှာ စရဏရှင်ရဲ့
စွမ်းအင်တွေကို အကုန်သုံးရသလို အဲဒါနဲ့ ပင်္ဂလနဒီကလည်း သူ
စွမ်းအင်တွေကို အကုန်အသုံးချလိုက်ရလို့ ကုဏ္ဍလိနီ စတင်နိုးလာ
တဲ့အခါ ဒီနဒီ (၂)ခုဟာ အားကုန်သွားတယ်။ ခြေကုန်လက်ပန်းကျ
သွားတယ်။ သုရူမနနဒီအတွင်းတက်သွားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကို
ဘေးက ရန်ထားရုံလောက်သာ စွမ်းဆောင်နိုင်တော့တယ်။

သုရူမနနဒီအတိုင်း အထက်တက်သွားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်း
အင်ဟာ သူ့ရဲ့မူလနေရာဖြစ်တဲ့ မူလဒြချက္ကရရဲ့ အထက်ရှိ ဆွာဒီ
သန ချက္ကရကနေပြီး ကျောမြှောင်အာရုံကြောမတစ်လျှောက်မှာ
တည်ရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီက တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်သွားတာ
နာရောင်ချက္ကရအထိ ချက္ကရ(၆)ခုကို ဖြတ်သန်းသွားတယ်။

ကျောမြှောင်အာရုံကြောမကြီးနဲ့အတူ ယှဉ်ပြိုင်တက်သွား

တဲ့ ပင်မနဒီကြီး(၃)ခုဟာ ဘယ်ညာဝေဒိုက် ဖြတ်သန်းပြီးတော့ နောက်ဆုံး နှာရောင်ချက္ကရမှာ ပေါင်းဆုံမိကြတယ်။ ဇီဝကမ္မဗေဒ အရပြောရရင် ဦးခေါင်းအောက်ခြေ လည်တိုင်ရင်းမှာ (MEDULLA OBLONGATA) ရှိတယ်။ အဲဒီအထက်မှာ ဆယ်ရီဘယ်လမ် ဆိုတဲ့ ဦးနှောက်ငယ်၊ အဲဒီအထက်မှာပွဲ ဆယ်ရီဘယ်လမ်ခေါ်တဲ့ ဦးနှောက်ကြီး ရှိတယ်။ သုရူမနနဒီအတိုင်း တက်သွားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ စတုတ္ထဦးနှောက်လိုဏ်ခေါင်းအတွင်း ရောက်သွားတဲ့အခါ ဦးနှောက်အတွင်းရှိ အခြားအင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေနဲ့ ပေါင်းစပ်သွားတယ်။ ဗဟိုအာရုံကြောစနစ်နဲ့ ဆင်ပသဲတစ်အာရုံကြောခေါ် အလိုအလျောက်အာရုံကြောတွေနဲ့ ထိတွေ့ ဆက်စပ်သွားတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ငယ်ထိပ်ရှိ သဟရာရချက္ကရဆီရောက်သွားတော့ လမ်းဆုံးသွားတယ်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ချက္ကရတွေဟာ နှေးနှေးပဲလည်ကြတယ်။ ချက္ကရဆိုတဲ့ အဝန်းအဝိုင်း၊ တင်စားပြောရရင် ကြာဝန်းပွင့်ကလေးဟာ လူသာမန်တွေမှာ တစ်စက္ကန့်ကို တစ်ပတ်လည်တယ် ဆိုပါတော့။ ကုဏ္ဍလိနီတွေဟာ အဲဒီချက္ကရကို ရောက်သွားတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့် မူလတစ်စက္ကန့်ကို (၁) ပတ်လည်ရာက တစ်စက္ကန့်ကို (၁၀) ပတ်လောက် လည်သွားစေတယ်။ အပတ် (၁၀၀) လောက် လည်သွားတယ်လို့လည်း ပြောလို့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ မူလ သူရဲ့စွမ်းအင်ထက် (၁၀၀) ဆ၊ အဆ (၁၀၀) လောက်ထိ တိုးကန်သွားတယ်လို့ ပြောရမှာဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေ အစွမ်းအားကြီးလာရင် ချက္ကရတွေဟာ သူတို့လုပ်နေကျအလုပ်တွေကို (၁၀)ဆလောက် ပိုလုပ်နိုင်လာကြတယ်။

နှလုံးချက္ကရကို ဗဟိုပြုပြီးတော့ နှလုံးချက္ကရရဲ့ အထက်မှာ ချက္ကရ (၃) ခု၊ နှလုံးချက္ကရအောက်မှာ ချက္ကရ (၃) ခုရှိတယ်။ အောက်ချက္ကရ(၃)ခုဟာ ရုပ်ခန္ဓာကို ဖြစ်တည်မှု၊ တည်တံ့ခိုင်မြဲမှု၊ မျိုးပွားမှု၊ လိင်အားကောင်းမှု၊ ကျန်းမာရေးကောင်းမှုတွေကို အကျိုးပြုတယ်။ နှလုံးအထက်ချက္ကရတွေဟာ အသိဉာဏ်၊ စိတ်စွမ်းအင်၊ အသံစွမ်းအင်တို့ကို အကျိုးပြုတယ်။ နှလုံးချက္ကရကတော့ ဝိညာဉ်ကို အကျိုးပြုတယ်။ မေတ္တာ၊ ကရုဏာမှစပြီးတော့ သူတော်ကောင်းတရား၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေကို အကျိုးပြုကယ်လို့ဆိုတယ်။ ဒါ

ကြောင့် ချက္ကရတွေနီးကြားသွားရင် လူတစ်ဦးမှာရှိတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာ ကိုယ်ရယ်၊ စိတ်အာရုံခံစားမှုရယ်၊ အသိဉာဏ်တွေရယ်၊ ဝိညာဉ်ရဲ့ စွမ်းအင်တွေ မကြုံဘူးအောင် တိုးတက်လာမှာဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ရှေးဟောင်း သက္ကတကျမ်းဂန်များမှာ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြား လာပြီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးပြုနိုင်သောအခါ သိဒ္ဓိ(၈)ပါး ရရှိစေ တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီသိဒ္ဓိ(၈)ပါးကတော့ -

- (၁) အဏိမာ- မိမိကိုယ်ကို အဏုမြူလောက်အထိ သေးငယ်အောင် ဖန်တီးနိုင်တဲ့သိဒ္ဓိ၊
- (၂) မဟိမာ- မိမိကိုယ်ကို စကြဝဠာကြီးအား လွှမ်းမိုးနိုင် သည်အထိ ကြီးမားအောင် ဖန်တီးနိုင်တဲ့သိဒ္ဓိ၊
- (၃) လဂိမာ- အာကာသတွင် ယှဉ်သန်းနိုင်တဲ့သိဒ္ဓိ၊
- (၄) ဂရိမာ- တောင်ကြီးတမျှလေးအောင် မိမိကိုယ်ကို ဖန်တီးနိုင်တဲ့သိဒ္ဓိ၊
- (၅) ပရာပတိ- အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို သိနိုင်မြင် နိုင်ကြားနိုင်တဲ့သိဒ္ဓိ၊
- (၆) ပရာကာမယ- အလိုရှိရာကို ဖန်တီး ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ သိဒ္ဓိ၊
- (၇) ဝသိတံ- သူတစ်ပါးကို မိမိအလိုအတိုင်း ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ သိဒ္ဓိ၊
- (၈) အိဿတံ- လိုရာကိုစေနိုင်တဲ့သိဒ္ဓိ။

ဒီသိဒ္ဓိ (၈) ပါးကို ဗဟုသုတအတွက် ဖော်ပြလိုက်ရတာပါ။ ဒီသိဒ္ဓိတွေဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် (၄၀၁၀)က ဝေါဟာရတွေဖြစ်တဲ့ အတွက် အခုခေတ်နဲ့ မဟပ်မိတော့ပါဘူး။ တိကျမှုလည်းမရှိတော့ ပါဘူး။ ရှေးရိုးအစဉ် မတိမ်ကောရအောင်သာ ဖော်ပြလိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခုခေတ်သစ်မှာတော့ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားပြီးတော့ လက် တွေ၊ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့အစွမ်းတွေကို ရရှိထားသူတွေ၊ ရရှိထားတဲ့ အစွမ်း ဘန်ခိုးပွေ့ကို ထပ်မံ တင်ပြပါမယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ စောစောကတင်ပြပြီးဖြစ်တဲ့ ရိပိကရစ္စနား၊ ခရစ္စနားမူတီး၊ လိဘိ တာ၊ ဒေါက်တာအော်ရန်ဒေး၊ ဘုန်းတော်ကြီးမာရီယာ၊ ဒေါက်တာ

ဝှိုင်း၊ ရှယ်လီမက်ကလိန်းတို့ရဲ့ လက်တွေ့ကုဏ္ဍလိနီကရတဲ့ သိဒ္ဓိ
တွေကို တင်ပြမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေဟာ သုရူမန နဒီကြောကြီးအတိုင်း တက်သွားတဲ့အခါ အီဒါနဒီနဲ့ ပင်္ဂလနဒီနှစ်ခုက ဘေးမှ အခြံအရံ အဖြစ် အထက်ကိုတက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ အတွင်းမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍ လိနီရဲ့အစွမ်းကြောင့် ဒီနဒီကြောကြီး သုံးခုစလုံးဟာ တေဇော ဓာတ်တွေ ထွက်နေရုံမက အလင်းဓာတ်တွေလည်း ထွက်နေတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီကို သယ်ဆောင်သွားတဲ့ သုရူမနနဒီကြီးဟာ မီးလျှံ မီးညွန့်လို အရောင်လင်းတယ်။ အီဒါနဒီကတော့ လရောင်လင်း သလို လင်းတယ်။ ပင်္ဂလနဒီကတော့ နေရောင်လင်းသလို လင်း တယ်။ ဒီအလင်းသုံးမျိုးပေါင်း ဦးခေါင်းထဲရောက်သွားတဲ့အခါ ဦး နှောက်တစ်ခုလုံးလင်းသွားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးသွားသူဟာ အလင်း သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ ရောက်သွားသလို လင်းနေတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဒီ အလင်းတွေဟာ တံလျှပ်လို ပေါ့ပါးတဲ့အလင်းမဟုတ်ဘဲ ပြဒါးကို လုံထဲထည့်ပြီး ဖိုထိုးတဲ့အခါ ပြဒါးရည်လင်းသလို အလင်းရည်တွေ ဖြစ်တယ်လို့ လက်တွေ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာသူတွေက ထုတ်ဖော် ပြောတယ်။

သုရူမနနဒီရယ်၊ အီဒါနဒီရယ်၊ ပင်္ဂလနဒီရယ် နဒီကြီးသုံးခု ကို အထွတ်အမြတ် မြစ်နာမည်တွေနဲ့ တင်စားခေါ်ကြတယ်။ ဂင်္ဂါ မြစ်၊ သူရဿတီမြစ်၊ ယမုန်နာမြစ်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဒီမြစ်သုံးစင်း အနက် သုရူမနနဒီကို တင်စားခေါ်တဲ့ သူရဿတီမြစ်ကတော့ ကောသွားပါပြီ။ ဂင်္ဂါမြစ်နဲ့ ယမုန်နာမြစ်နှစ်စင်းကတော့ ယနေ့

ခေတ်အထိ စီးဆင်းလျက်ရှိနေပါတယ်။ အိဒါနဒိကို ဂင်္ဂါ၊ သုရုမန
နဒိကို သူရဿတီ၊ ပင်လနဒိကို ယမုန်နာမြစ်လို့ တင်စားခေါ်တာ
ဖြစ်ပါတယ်။

အိဒါနဒိဟာ လဇာတ် ဖြစ်တယ်။ အမဇာတ် ဖြစ်တယ်။
အအေးစီးကြောင်း ဖြစ်တယ်။ ပင်လကတော့ နေဇာတ် ဖြစ်တယ်။
အဖိုဇာတ် ဖြစ်တယ်။ အပူစီးကြောင်း ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍ
လိနိဟာ နေဇာတ်နဲ့ လဇာတ်၊ အပူဇာတ်နဲ့ အအေးဇာတ်၊ ဖိုဇာတ်နဲ့
မဇာတ် ပေါင်းစပ်ထားတဲ့ သမ္မဟဇာတ်ကြီး၊ သမ္မဟစွမ်းအင်ကြီး
ဖြစ်တယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းကကုဏ္ဍလိနိဟာ အာကာသကုဏ္ဍ
လိနိနဲ့ ဘူမိကုဏ္ဍလိနိတို့ ပေါင်းဆုံသွားတာဖြစ်လို့ အလွန်ကြီးမား
တဲ့ စွမ်းအင်ကြီးကို ဖြစ်ပေါ်စေတာ ဖြစ်တယ်။ အာကာသအတွင်း
မှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနိကို ဇီဝဇာတ်လို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဒီအာကာသ
ကုဏ္ဍလိနိဇီဝဇာတ်ကြီးဟာ လူသားတွေသိရှိထားတဲ့ စွမ်းအင်အမျိုး
မျိုး စတင် သန္ဓေယူရတဲ့ မူလဇီဝဇာတ်ကြီး ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်
မဟာစကြဝဠာကြီးကို မွေးထုတ်ပေးလိုက်တဲ့ မဟာဝိခင်ကြီး ဖြစ်
တယ်လို့ သက္ကတရေးကျမ်းများမှာ ဖွင့်ဆိုထားတယ်။ ဒါကြောင့်
ဟိန္ဒူပညာရှင်များက ကုဏ္ဍလိနိကို မိခင်နဲ့ တင်စားခေါ်ကြတယ်။
မဇာတ်နဲ့ တင်စားခေါ်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ ယုတ်နိမ့်တဲ့ လိင်သဘော
မျိုးနဲ့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းများမှာ ယောနိ
သဏ္ဌာန်သင်္ကေတရုပ်တုကို ထားကြတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီကုဏ္ဍလိနိကို အာကာသစွမ်းအင်၊ အနန္တစွမ်းအင်လို့လည်း
ခေါ်ကြတယ်။ ကုဏ္ဍလိနိဇီဝဇာတ်ကြီးဟာ အာကာသမှာ အနှံ့တည်
ရှိနေတယ်။ ဒီအနန္တစွမ်းအင်ဇာတ်ကြီးမှာ ပဓာနအားဖြင့် အနန္တ
စွမ်းအင်နှစ်မျိုး ပါဝင်တယ်။ အနန္တဉာဏ်ဇာတ်ကြီးနဲ့ အနန္တသန္တိ
ဇာတ် ဖြစ်တယ်။ အနန္တဉာဏ်ဇာတ်ကြီးဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
စိတ်စွမ်းအင်၊ အသိဉာဏ်စွမ်းအင်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
ကိန်းနေတဲ့ ဇီဝစွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေဟာ
ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ကန့်သတ်မှုကြောင့် စွမ်းအင်တွေ လျော့ကျသွားတယ်။
လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ကုဏ္ဍလိနိနိုးကြားလာတော့ ကုဏ္ဍလိနိစွမ်းအင်
ကြောင့် ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကန့်သတ်မှုတွေမိနေတဲ့ ဉာဏ်စွမ်းအင်၊
စိတ်စွမ်းအင်၊ ဇီဝစွမ်းအင်တွေဟာ မူလကရှိခဲ့တဲ့ အနန္တဉာဏ်

စွမ်းအင်၊ အနန္တစိတ်စွမ်းအင်၊ အနန္တဇီဝစွမ်းအင်တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတယ်။

ဒီလိုပြောင်းလဲသွားတဲ့ အနန္တဇီဝဓာတ်ကြီးမှာ တေဇောဓာတ်တွေ ထွက်လာတယ်။ တေဇောဓာတ်ကို နဂါးဓာတ်လို့ တင်စားခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီကို နာဂသတ္တိ - နဂါးစွမ်းအင်လို့ ရှေးကတည်းက ခေါ်ကြတယ်။ အပူနဲ့အလင်းဟာ အမြဲလိုယှဉ်တွဲနေတယ်လို့ ရူပဗေဒက အသိအမှတ်ပြုထားတယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီရဲ့အစွမ်းသတ္တိဟာ အလင်းဓာတ်ဖြစ်တယ်လို့ ကျမ်းဂန်မှာဆိုထားတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ အထက်သွားတော့ ကုဏ္ဍလိနီကို သယ်ဆောင်သွားတဲ့ ပဓာနနဒီကြီးသုံးခုဟာလည်း အလင်းရောင်တွေ တဖိတ်ဖိတ်ထွက်နေတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ သယ်ဆောင်သွားတဲ့ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်ကနေပြီး ဦးခေါင်းတွင်းရှိ ကလာပ်စည်းအားလုံး၊ ချက္ကရအားလုံး၊ အာရုံကြောအားလုံးဟာ အလင်းဓာတ်မိပြီးတော့ အလင်းရောင်ရှိနေတဲ့ တညီးညီးထွက်နေတယ်။ ဦးခေါင်းအတွင်းမှာ ပိကျူတရီဂလင်းနဲ့ ပင်နီယယ်ဂလင်း ရှိတယ်။ ဒီဂလင်းနှစ်ခုနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ အာဂျနချက္ကရနဲ့ သဟရာရချက္ကရနှစ်ခုလည်း ကုဏ္ဍလိနီက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အလင်းဓာတ်ဝေဖြာမှုကြောင့် အလင်းတွေ ဖိတ်ဖိတ်တောက်ထွက်လာတယ်။ ဒီအလင်းကို နှိုင်းယှဉ်ပြဖို့ခက်တယ်။ အနီးဆုံးနှိုင်းယှဉ်ရရင် လျှပ်စစ်မိုးကြိုးရဲ့အလင်းရောင်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်နိုင်တယ်။

လူရဲ့ စိတ်သမာဓိကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်ပြီးတော့ စိတ်သမာဓိနဲ့ ပတ်သက်သက်ဆိုင်နေတဲ့ ဒီချက္ကရကြီး (၂) ခုဟာ လူ့ဘဝမှာ တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူး။ မရဘူးတဲ့ စိတ်သမာဓိကို ဖြစ်ပေါ်လာစေတယ်။ သာမန်စိတ်က သမာဓိဆိုတဲ့ တည်ငြိမ်စူးစိုက်တဲ့စိတ်ကို တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းလဲသွားစေတယ်။ ALTERED STATE OF CONSCIOUSNESS လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီစကားလုံးကို စိတ်ပညာရှင်၊ ပရစိတ်ပညာရှင်တွေက တီထွင်ခေါ်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ လူဟာ သတိလစ်မေ့မြော အိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ ဖြစ်ပေါ်တဲ့ မသိစိတ်မျိုးမဟုတ်ဘူး သိစိတ်ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီသိစိတ်ဟာ သာမန်အချိန်မှာ ရှိနေကျသိစိတ်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ ငါဆိုတဲ့ အမှတ်သညာလေး မပါဘဲ

သိရုံလေး သိနေတာဖြစ်တယ်။ ခြုံပြောရရင်တော့ တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းလဲသွားတဲ့ စိတ်ကလေးပါပဲ။

ယောဂကျင့်စဉ်အရ အမြင့်ဆုံးသမာဓိကို ဓမ္မဗေဒသမာဓိ လို့ ခေါ်တယ်။ ဈာန်ပညာအရ အမြင့်ဆုံး သမာဓိသိစိတ်ကို သိ သည်လည်းမဟုတ်။ မသိသည်လည်း မဟုတ်လို့ခေါ်တယ်။ သညာ သိတွေကင်းမဲ့နေတဲ့ သိစိတ်တစ်မျိုးပါပဲ။ လောကမှာ သိစိတ်ဟူသမျှ ဟာ သညာနဲ့ကင်းတာ မရှိဘူး။ သညာအုတ်မြစ်ပေါ်မှာတည်နေတဲ့ အမှတ်သညာသိစိတ်တွေချည်းပါပဲ။ ဒီလို သညာကင်းမဲ့နေတဲ့ သိစိတ်ကို ဘယ်ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်မှုနဲ့မှ မရနိုင်ဘူး။ ယုတ္တိဗေဒကို အသုံးချလို့လည်း မရနိုင်ဘူး။ အမြင့်ဆုံး ဈာန်သမာဓိနဲ့သာ ရနိုင် တယ်။ ဈာန်သမာဓိရဲ့ အန္တိမပန်းတိုင်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့ပဲ ဖြစ် တယ်လို့ ယောဂကျမ်းများမှာ တညီတညွတ်တည်း ဆိုကြတယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာတဲ့အခါမှာ သမာဓိအမြင့် ဆုံး အခြေအနေကို ရောက်လာတယ်။ အောက်ကတက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အထက်ဦးခေါင်းထဲမှာ ကြာကြာနေနိုင်ဖို့ ခက်ခဲလာ တယ်။ ဒါကြောင့် ယောဂီဟာ ကုဏ္ဍလိနီကို အောက်ပြန်မဆင်းဘဲ ဦးခေါင်းထဲမှာ အနည်းဆုံး သုံးနာရီလောက်ကြာအောင် ထိန်းထား နိုင်ရမယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက ထွက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဦးခေါင်း ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ သဟရာရချက္ကရကို ရောက်တဲ့အခါ ငယ်ထိပ်က နေပြီး အပြင်ဘက် အာကာသထဲကို ထွက်သွားတယ်။

အာကာသမှာ အနန္တကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကြီး ရှိတယ်။ အဲဒီ အာကာသမှာရှိတဲ့ အနန္တကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက တက်လာတဲ့ မြေကုဏ္ဍလိနီခေါ် ဘူမိကုဏ္ဍလိနီတို့ဟာ ပေါင်းစပ် သွားတာဖြစ်တယ်။ ဘူမိကုဏ္ဍလိနီဟာ မဓာတ် ဖြစ်တယ်။ အာကာ သကုဏ္ဍလိနီဟာ ဖိုဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို မဓာတ်၊ ဖိုဓာတ် နှစ်မျိုး ဟာ တစ်ခုတည်းသော အနန္တစွမ်းအင်ကြီးအဖြစ် ပေါင်းစပ်သွား တာကို ဂန္ဓာရီဝေါဟာရနဲ့ ထိမ်းမြားလက်ထပ်တယ်လို့ ခေါ်တာ ဖြစ်တယ်။ စကြဝဠာအတွင်းမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင်တွေအနက် အကြီး မားဆုံး၊ အလျှို့ဝှက်ဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံး စွမ်းအင်ကြီး ဖြစ်သွား တယ်။

ဒါကြောင့် ရုပ်ခန္ဓာကိုအကျိုးပြုတဲ့ ချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်

ကြောင့် အနာရောဂါကင်းတယ်။ အာယုသိဒ္ဓိပြီးတယ်။ စိတ်ခန္ဓာကို အကျိုးပြုတဲ့ ချက္ကရတွေနိုးကြားသွားလို့ ကပ်မိမှမရဘူးတဲ့ အမြင့် ဆုံးဈာန်စိတ် သမာဓိတွေ ရလာတယ်လို့ ပြောရမှာဖြစ်တယ်။

စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကိုထိန်းထားနိုင်တဲ့ အရှိန်ကုန် သွားတော့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ သူ့နေရာရင်းဖြစ်တဲ့ အောက်ခြေမူလဒြ ချက္ကရဆီ ပြန်ဆင်းသွားတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ အောက်ခြေ မူလဒြချက္ကရထဲဝင်သွားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို တစ်ဖန်ပြန်နှိုးရတယ်။ မူလတစ်ချိန်နိုးကြားသွားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ နောက်တစ်ချိ ထပ်နှိုး တဲ့အခါ အရင်လို မခက်တော့ဘူး။ မကြာတော့ဘူး။ တစ်ချိန်နိုးကြား ပြီး အထက်ကို တက်သွားတယ်။ အဲဒီလို အကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်တဲ့ အခါ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဦးခေါင်းထဲမှာ စိတ်ကြိုက် အကြာကြီးနေနိုင် လာတယ်။ ဒီလို အကြာကြီး စိတ်ကြိုက်နေနိုင်တော့မှ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ အကျိုးတရားကို အပြည့်အဝ ခံစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီမှာ မူလစွမ်းအင်နှစ်ပါးရှိတယ်။ ဇောတိစွမ်းအင်နဲ့ မန္တရစွမ်းအင်လို့ ခေါ်တယ်။ ဇောတိမယ်နဲ့ မန္တရမယ်လို့ သက္ကတဘာသာနဲ့ ခေါ်တယ်။ ဇောတိမယ်ဆိုတာ အလင်းစွမ်းအင်၊ မန္တရမယ်ဆိုတာ အသံစွမ်းအင်ပါ။ ဒီစွမ်းအင်နှစ်မျိုးကို အသုံးပြုပြီး ကုဏ္ဍလိနီနိုးရတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီမှာကိန်း၁၀နေတဲ့ သတ္တိ(ရုတ္တိ)ကို ဒီသတ္တိနဲ့အလားတူတဲ့ သတ္တိနဲ့နိုးတာ ဖြစ်တယ်။ ဓာတ်တူနာမ်တူဆိုတဲ့ နိတိအတိုင်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီကို အလင်းစွမ်းအင်နဲ့ အသံစွမ်းအင် အသုံးပြုပြီး နိုးတာပါပဲ။ အလင်းစွမ်းအင်ကို ဟတ္ထယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ရနိုင်တယ်။ အသံစွမ်းအင်ကို မန္တရယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ ရနိုင်တယ်။ ဒီယောဂကျင့်စဉ်တွေက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အလင်းစွမ်းအင်ကို အသုံးပြုလို့ဖြစ်စေ၊ အသံစွမ်းအင်ကို အသုံးပြုလို့ဖြစ်စေ နိုးနိုင်ပါတယ်။

ပထမဆုံး အလင်းစွမ်းအင်ထွက်ပေးစေတဲ့ ဟတ္ထယောဂအကြောင်း ပြောပါမယ်။ ယောဂကျင့်စဉ်တွေအားလုံးမှာ ယောဂအင်္ဂါ (၈) ပါး ပါဝင်တယ်။ (၁) ယာမ၊ (၂) နိယာမ၊ (၃) အာသန၊ (၄) ပရာဏယာမ၊ (၅) ပရတ္တိဟာရ၊ (၆) ဒါရကာ၊ (၇) ဈာန၊ (၈) သမာဓိတို့ ဖြစ်တယ်။ ဟတ္ထယောဂဟာ ဒီအင်္ဂါ(၈)ပါးထဲက အမှတ်စဉ်(၄) ပရာဏယာမကို အဓိကထားတဲ့ ယောဂကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။

ပရာဏယာမ အပါအဝင် ပထမအင်္ဂါငါးပါးဟာ ပဏာမမြင်ဆင်မှုအင်္ဂါတွေ ဖြစ်ပြီးတော့ ကျန်အင်္ဂါသုံးပါးကမူ စိတ်ကျင့်

စဉ်ဖြစ်တယ်။ ပဓာနကျင့်စဉ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ပဏာမကျင့်စဉ်ထဲက ပရာဏဿာမဆိုတဲ့ အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းဟာ ယောဂကျင့်တဲ့အခါ ငါးမိနစ်လောက်သာ ကျင့်ရတယ်။ ပရာဏဿာမဆိုတဲ့ အသက်ရှူလေ့ကျင့်မှုဟာ အဓိကထားပြီး အကြာကြီးလေ့ကျင့်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ယာမနန်နိယာမဟာ ကိုယ်ကျင့်တရားသီလနဲ့ဆိုင်လို့ အစောကြီးက တည်းက နေ့စဉ်ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အမှတ် (၃) အာသနကစပြီး တော့ ကျန်တဲ့အမှတ်စဉ် (၅)မျိုးကိုတော့ တရားထိုင်တဲ့အခါမှ ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အာသနဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ မုဒြလည်းပါဝင်တယ်။ အာသနသက်သက်ကတော့ ခြေထောက်နဲ့ ကိုယ်နေဟန်ထား ဖြစ်တယ်။ ခြေလက်နဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ဘယ်လိုထိုင်ရမယ်ဆိုတာကို ညွှန်းတာပါ။ ပရတ္တိဟာရကတော့ အတွေးဟောင်းတွေ စိတ်ဟောင်းတွေကို ဖြတ်ပစ်လိုက်တာပါ။ ဒါမှသာ ပဓာနကျင့်စဉ် (၃)ရပ်ဖြစ်တဲ့ ဒါရနဈာနနဲ့ သမာဓိကို ကျင့်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် နောက်ဆုံး အင်္ဂါသုံးပါးကလွဲလို့ ကျန်တဲ့အင်္ဂါငါးပါးဟာ ပဏာမကျင့်စဉ်တွေသာ ဖြစ်တယ်။

ဟတ္ထယောဂဟာ ဒီပဏာမကျင့်စဉ် ပရာဏဿာမကို အဓိကထားတဲ့ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။ ပရာဏ ဆိုတာက အသက်ဓာတ်၊ ယာမ ဆိုတာက ထိန်းချုပ်မှု။ ဒါကြောင့် ပရာဏဿာမ ဆိုတာဟာ အသက်ရှူတာကိုထိန်းချုပ်တဲ့ နည်းပညာ ဖြစ်တယ်။ အသက်ရှူတဲ့အခါ အသက်ကို ရှူသွင်းရတယ်၊ ရှူထုတ်တာရယ်၊ အသွင်းနဲ့ အထုတ်ကြားမှာ ရပ်နားထားတယ်။ သုံးပိုင်းပါဝင်တယ်။ အသွင်းကို ဘယ်လောက်ကြာအောင် ရှူသွင်းရမယ်။ အထုတ်မှာလည်း ဘယ်လောက်ကြာအောင် ရှူထုတ်ရမယ်။ အသွင်းနဲ့အထုတ်ကြားမှာလည်း ဘယ်လောက်ကြာအောင် အသက်ရှူတာကို အောင့်ထားရမယ်ဆိုတာကို နည်းအမျိုးမျိုး သတ်မှတ်ထားတာပါပဲ။ ဥပမာ အသက်ရှူသွင်းချိန်ကို ငါးစက္ကန့်ကြာရမယ်။ အသက်အောင့်ထားချိန်ဟာ (၁၅) စက္ကန့် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အချိုးမျိုးတွေပါပဲ။ ဒီလို အချိုး (RATIO) တွေ အမျိုးမျိုးရှိတယ်။

အသက်ရှူသွင်းတာကို ပူရကလို့ ခေါ်တယ်။ ရှူထုတ်တာကို ရေဆကလို့ ခေါ်တယ်။ ကြားခွလတ်မှာ အသက်အောင့်ထားတာကို ကုမ္မခလို့ ခေါ်တယ်။ ကုမ္မခ(၈)မျိုးတောင် ရှိတယ်။ ဒီသုံးမျိုးကို

အတိုကောက် ဝင်ရပ်ထွက်လို့ခေါ်လိုက်မယ်။ ဒီသုံးမျိုးကို အချိုးသုံးမျိုးခွဲထားပါတယ်။ အနိမ့်ဆုံး အမေအချိုးဟာ ဝင် (၄)၊ ရပ် (၁၆)၊ ထွက် (၈) ဖြစ်တယ်။ မဇ္ဈိမအချိုးကတော့ ဝင် (၈)၊ ရပ် (၃၂)၊ ထွက် (၆) ဖြစ်တယ်။ ဥတ္တမအချိုးကတော့ ဝင် (၁၆)၊ ရပ် (၆၄)၊ ထွက် (၃၂) ဖြစ်တယ်။ ဒီအချိုးသုံးမျိုးမှာ ဥတ္တမအချိုးဟာ အမြင့်ဆုံး ဖြစ်တယ်။ မဇ္ဈိမအချိုးက အလတ်စား ဖြစ်တယ်။ အမေအချိုးကတော့ အနိမ့်စား ဖြစ်တယ်။ ဥတ္တမအချိုးအတိုင်း အသက်ရှူတာကို အကြိမ်(၁၀၀)လုပ်နိုင်ရင် လေထဲမှာပျံနိုင်တယ်လို့ ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များမှာ အဆိုရှိတယ်။

နောက်တစ်ခုက အသက်ရှူရင် နှာပေါက်ကထွက်တဲ့လေရဲ့ လေကြောင်းအရှည် ဖြစ်တယ်။ သာမန်အသက်ရှူရင် လက်ချောင်း (၁၂)ချောင်းစာထွက်တယ်။ သီချင်းဆိုရင် (၁၆)ချောင်းစာ၊ မန္တန်ရွတ်ရင် လက်ချောင်း(၂၀)စာ၊ လမ်းလျှောက်ရင် လက်ချောင်း(၃၀)စာ၊ မေထုန်ပြုရင် လက်ချောင်း(၃၆)ချောင်းစာ ထွက်တယ်လို့ဆိုတယ်။ အမြင့်ဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံး အသက်ရှူထုတ်တာဟာ လက်ချောင်း(၉၆)ချောင်းစာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့အတွက် ပရာဏယာမကျင့်စဉ်ကျင့်တဲ့အခါ အသက်ရှူထုတ်တဲ့အချိန်ဟာ အမြင့်ဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံးဖြစ်ရမယ်။ လက်ချောင်းနဲ့တွက်ချက်ရင် လက်ချောင်း (၉၆)ချောင်းစာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့အတွက် ပရာဏယာမကျင့်စဉ်ကျင့်တဲ့အခါ အသက်ရှူထုတ်တဲ့အချိန်ဟာ အမြင့်ဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံး ဖြစ်ရမယ်။ လက်ချောင်းနဲ့တွက်ချက်ရင် လက်ချောင်း (၉၆)ချောင်းစာရှည်အောင် ပြင်းထန်ရမယ်လို့ဆိုတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အသက်ရှူတာမျိုး တစ်နေ့မှာ အကြိမ်ပေါင်း(၂၁,၆၀၀၀)အထိ လေ့ကျင့်ရမယ်လို့ နာဂသတ္တိကျမ်းမှာ ပြထားပါတယ်။

ဒီလို ပရာဏယာမနည်းပညာနဲ့ အသက်ရှူထုတ်တဲ့အခါ ထွက်သွားတဲ့ ပရာဏဓာတ်တွေကို ကုဏ္ဍလိနီကိန်းဝပ်နေတဲ့ မူလဗြဟ္မာရဆီ ရောက်သွားအောင် ရှူထုတ်လိုက်ရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ရှူထုတ်တဲ့ပြင်းအားဟာ အရှည်ဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံးဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဒီလို ပြင်းထန်တဲ့ အသက်ရှူထုတ်မှုပေါင်းက (၂၁,၆၀၀၀) နဲ့ အသက်ရှူစဉ်မှာ အောင့်ထားရတဲ့ ဥတ္တမကုမ္မာပေါင်း အကြိမ် (၁၀၀) ကို နှစ်ရှည်လများ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ မှန်မှန်

ကျင့်ရင် ကုဏ္ဍလိနီနီးမယ်လို့ ရှေးကျမ်းဂန်များမှာ ဆိုပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ နဒီကြောအတိုင်း လှုပ်ရှားစီးဝင်လာတော့ ကုဏ္ဍလိနီသွားလာစီးဝင်ရာ လမ်းကြောင်းတွေဖြစ်တဲ့ နဒီတွေဟာ အပိတ်အဆို့မရှိ ဖြောင့်ဖြူးသန့်စင်ဖို့ လိုတယ်။ ဒီလို နဒီသုဒ္ဓလို့ခေါ်တဲ့ နဒီသန့်စင်ရေးကိုလည်း ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်အဖြစ် ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ မြောင်းတွေ၊ ပိုက်တွေ အပိတ်အဆို့ကင်းမှ ရေစီးရေလာ ကောင်းနိုင်သလို နဒီစီးချောင်းတွေ အပိတ်အဆို့ကင်းအောင် နဒီသန့်ရှင်းရေးလုပ်ရာမှာလည်း ပရာဏာယာမကို အသုံးပြုရမှာ ဖြစ်တယ်။

နဒီလမ်းကြောင်းတွေကို ပိတ်ဆို့မှုဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေထဲမှာ အဓိကပါတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ မာနနဲ့ အတ္တစိတ် ပြင်းထန်မှုပါပဲ။ ပြင်းထန်တဲ့စိတ်တစ်ခုဖြစ်ရင် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက ဂလင်းတွေကို ထိခိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ဂလင်းတွေကထွက်တဲ့ ဟော်မုန်းခေါ် ဓာတုပစ္စည်းတွေ ထွက်ပေါ်လာစေတယ် သို့မဟုတ် ထွက်နေကျဟော်မုန်းတွေ မထွက်တော့ဘဲ ရပ်ဆိုင်းသွားတယ်။ ဒီအချက်တွေကို အခုခေတ်မှာ ဆေးသိပ္ပံက လက်တွေ့ စမ်းသပ်သိရှိပြီးပါပြီ။ မာနနဲ့အတ္တစိတ်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဓာတ်ပစ္စည်းတွေဟာ နဒီစီးကြောင်းကို ပိတ်ဆို့စေတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ဖို့လိုတယ်။ ယောဂကျင့်စဉ် အင်္ဂါ(၈)ပါးအနက် ကနဦးအင်္ဂါ (၂)ပါးဖြစ်တဲ့ ယာမ၊ နိယာမဟာ ဒီလိုမကောင်းတဲ့စိတ်ဓာတ်တွေကို ရှောင်ရှားတဲ့ကျင့်စဉ်ပါပဲ။ အကျယ်သိလိုရင်တော့ ယောဂကျင့်စဉ်ကျမ်းတွေမှာကြည့်ပါ။ အခု တင်ပြနေရတာကတော့ ကုဏ္ဍလိနီယောဂကျင့်စဉ်ဖြစ်လို့ အကျယ်မရေးသားပါဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ ယောဂကျင့်စဉ်နှစ်မျိုးရှိတဲ့အနက် ပရာဏာယာမခေါ် ဟတ္ထယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ သက်ဆိုင်သမျှသာ တင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကျင့်စဉ်မှာ ပထမဆုံး နဒီလမ်းကြောင်းတွေ သန့်စင်ရှင်းလင်းရေးကို အရင်လုပ်မယ်။ နဒီတွေသန့်စင်သွားတဲ့အခါ ပရာဏာယာမခေါ် အသက်ရှူထိန်းချုပ်ရေးကျင့်စဉ်အရ ပရာဏာဓာတ်တွေကို ကုဏ္ဍလိနီကိန်းဝပ်ရာ မူလဒြချက္ကရဆီကို ပို့ပေးမယ်။ ပြင်းထန်ထက်မြက်တဲ့ ပရာဏာဓာတ်အစွမ်းကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ငြိမ်ဝပ်ရာမှ နိုးကြားထကြွလာပြီး သုရူမနနဒီအတိုင်း စီးဝင်သွားမှာ

ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဇီဝဓာတ်ဖြစ်လို့ ကုဏ္ဍလိနီကို နှိုးထလိုရင် ဓာတ်တူနာမ်တူဖြစ်တဲ့ ပရာဏဓာတ်နဲ့နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်စွမ်း အင်တစ်မျိုးတည်းနဲ့ မလုံလောက်ဘူး။ ပရာဏဓာတ်ဟာ မူလ ဇီဝဓာတ်ကြီးရဲ့ အသွင်တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် ပရာဏဓာတ်ရဲ့ အစွမ်းနဲ့သာ ကုဏ္ဍလိနီကိုနှိုးနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ လျှပ်စစ်ဓာတ်တွေရှိတယ်။ ဦးနှောက်ထဲမှာ လျှပ်စစ်ဓာတ်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာကို သိပ္ပံကသိလာတာ နှစ် (၃၀) ကျော်ပဲရှိသေးတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကကလာပ်စည်းတွေဟာ ပရာဏဓာတ်ကို စားသုံးရလို့ အသက်ရှင်တည်ရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီကလာပ်စည်းတွေဟာ ပရာဏကိုအသုံးပြုတော့ ပရာဏဓာတ်ရဲ့ အလင်းတွေရတယ်။ ဦးနှောက်ကလည်း စိတ်အလုပ်လုပ်ရင် ပရာဏဓာတ်ကို အသုံးပြုရတယ်။ ပရာဏဓာတ်ဟာ ရုပ်ခန္ဓာယန္တရားရဲ့ လောင်စာပါပဲ။ ပရာဏဓာတ်တွေ ဦးနှောက်ထဲရောက်သွားတော့ အလင်းဓာတ်တွေ ဝေဖြာစွာထွက်လာတယ်။ ဒီအလင်းဓာတ်တွေကို ကိအာလိယန်ဓာတ်ပုံရိုက်နည်းနဲ့ ရိုက်ပြနိုင်ပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ပရာဏယာမကျင့်စဉ်ဟာ အလင်းတွေဝေဖြာ (RADIATION)စေတဲ့နည်းပညာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအလင်းဓာတ်စွမ်းအင်က ဝင်နေတဲ့ကုဏ္ဍလိနီကို လှုပ်နှိုးလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီမှာရှိတဲ့ မူလစွမ်းအင်နှစ်ပါးအနက် ဇောတိမယီဆိုတဲ့ အလင်းစွမ်းကို ပရာဏဓာတ်ကထွက်တဲ့ အလင်းစွမ်းအင်နဲ့ နှိုးထစေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယစွမ်းအင်ကတော့ မန္တရမယီလို့ခေါ်တဲ့ မန္တန်စွမ်းအင်အသံစွမ်းအင်ပါပဲ။ ဒီအသံစွမ်းအင်ကို အသုံးချဖို့ ကျင့်စဉ်ကတော့ မန္တရယောဂနည်းပါပဲ။

မန္တန်ဖြင့်နှိုးပံ့

ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့ (၂)နည်းအနက် ဒုတိယနည်းကတော့ မန္တန်ခေါ် အသံစွမ်းအင်နဲ့နှိုးတဲ့နည်းပါပဲ။ မန္တန်ကို သာမန်ရွတ်ပွားတာကို ဇပွနည်းလို့ခေါ်ပြီး ယောဂကျင့်စဉ်အဖြစ် မန္တန်ရွတ်ပွားတာကို မန္တရယောဂလို့ ခေါ်တယ်။

ဟတ္ထယောဂ၊ ရာဇယောဂ အစရှိတဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်တွေရဲ့ နည်းပညာစည်းကမ်းချက်တွေအတိုင်း မန္တန်ရွတ်ပွားတာ ဖြစ်တယ်။ ယောဂကျင့်စဉ်တိုင်းမှာ အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိတယ်။ ယာမ၊ နိယာမ၊ အာသန၊ ပရာဏယာမ၊ ပရတ်တိဟာရ၊ ဒါရန၊ စျာန၊ သမာဓိဆိုပြီး သတ်မှတ်ထားတယ်။ ပထမ(၅)ချက်က ပဏာမကျင့်စဉ်ဖြစ်ပြီး တော့ ဒုတိယ (၃)ချက်က ပဓာနကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။ မန္တန်ရွတ်ပွားပြီးတော့ စိတ်သမာဓိတည်စေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မန္တရယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ အလားတူတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်တွေ ရှိတယ်။ ဟတ္ထယောဂကျင့်စဉ်အပြင် လာယယောဂ၊ ကုဏ္ဍလိနီယောဂကျင့်စဉ်တွေလည်း ရှိသေးတယ်။ ယောဂကျင့်စဉ်တိုင်းဟာ အမည်နာမတွေ ဘယ်လိုပင် ကွဲပြားခြားနားစေကာမူ အဆုံးသတ်ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့သာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့ကျင့်စဉ်တွေက ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့ ပဏာမကျင့်စဉ်တွေသာ ဖြစ်တယ်။ ဥပမာ နဒီလမ်းကြောင်းတွေသန့်ရှင်းဖို့၊ ချက္ကရတွေ အားကောင်းဖို့ဖြစ်လို့ တိုက်ရိုက်ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့ ယောဂ

ကျင့်စဉ် မဟုတ်ဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီမှာ ပဓာနစွမ်းအင်(၂)ပါး ရှိတယ်။ ဇောတိမယီ
ခေါ် အလင်းစွမ်းအင်နဲ့ မန္တရမယီခေါ် အသံစွမ်းအင်နှစ်ပါး ဖြစ်
တယ်။ ဒါကြောင့် နိုးတဲ့အခါမှာလည်း ဒီအလင်းစွမ်းအင်နဲ့ အသံ
စွမ်းအင်(၂)မျိုးကို အသုံးပြုပြီးတော့ ကုဏ္ဍလိနီကို နှိုးရတာ ဖြစ်
တယ်။ ဟတ္ထယောဂကျင့်စဉ်ဟာ အလင်းစွမ်းအင်ကို အသုံးပြုပြီး
တော့ မန္တရယောဂကျင့်စဉ်ဟာ အသံစွမ်းအင်ကိုအသုံးပြုပြီး ကုဏ္ဍ
လိနီကိုနှိုးတာ ဖြစ်တယ်။

မန္တန်ကို သာမန်ရွတ်ပွားခြင်းဖြစ်တဲ့ ဇေယျနဲ့ မန္တန်ကို ယောဂ
ကျင့်စဉ်အဖြစ် ကျင့်တဲ့နည်း(၂)နည်း ရှိတယ်။ မန္တန်တွေ မြောက်
မြားစွာရှိတဲ့အထဲက ကုဏ္ဍလိနီနိုးစေတဲ့ မန္တန်တွေလည်း သီးသန့်ရှိ
တယ်။ အဲဒီမန္တန်တွေထဲက အထင်ရှားဆုံးမန္တန်ကတော့ ဂယာထရီ
မန္တန်ဖြစ်တယ်။ ရှေးပဝေသဏီက ဒီဂယာထရီမန္တန်ကို လျှို့ဝှက်
ထားတယ်။ လူတိုင်းကို ရွတ်ခွင့်မပေးဘူး။ အန္တောသိကတပည့်
သာဝကများသာ ရွတ်ခွင့်ရှိတယ်။ ဇာတ်နိမ့်တွေ ဒီမန္တန်ကိုရွတ်ရင်
အလွန် အပြစ်ကြီးလို့ ပြစ်ဒဏ်တွေ စီရင်လေ့ ရှိတယ်။ အခုခေတ်
အထိ ဂယာထရီမန္တန်ကို ဟိန္ဒူတို့ အလေးထားဆဲ၊ အမွန်အမြတ်
ထားဆဲပါ။ ဘာသာယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ရှေးထုံးကိုလိုက်နာသူ ဟိန္ဒူများ
ဟာ ဂယာထရီကို အမြဲရွတ်ဖတ်ကြတယ်။ ဂယာထရီကို ရွတ်တဲ့
အခါမှာ မြင့်မြတ်သန့်ရှင်းတဲ့နေရာမှာသာ ရွတ်ကြတယ်။ အိမ်အမိုး
အောက်မှာ မရွတ်ဆိုသင့်ဘူးလို့တောင် ဆိုကြတယ်။

ဂယာထရီမန္တန်ဟာ ဟိန္ဒူတို့ အထွတ်အမြတ်ဆုံးထားတဲ့
မန္တန်၊ ယုံကြည်အားကိုးတာကို အခံရဆုံးမန္တန်ဖြစ်လို့ မင်္ဂလာရှိဖို့၊
ကောင်းမှုကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့ ဘုရားပူဇော်ဖို့အတွက် အထွေထွေ ကောင်း
ကျိုးချမ်းသာပေးနိုင်တဲ့ မန္တန်အနေနဲ့ ရွတ်ဆိုကြတာ ဖြစ်တယ်။
အတူးသဖြင့် သစ္စာတရားအလင်းတွေကိုမြင်နိုင်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးစေ
တဲ့မန္တန်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ ဒီမန္တန်ကို (၁၀၈)ခေါက် ဒါမှမဟုတ်
(၁၀၈) ကြိမ် ရွတ်ပွားကြတယ်။ ဒီလို ရွတ်ပွားကြတာဟာ မန္တရ
ယောဂကျင့်စဉ်အနေနဲ့မဟုတ်ဘဲ ဇေယျကျင့်စဉ် ဂယာထရီစရဏ
အနေနဲ့ ရွတ်ပွားကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဂယာထရီမန္တန်ရဲ့ မြန်မာ
ဂဘာသာအသံထွက်ကို အနီးစပ်ဆုံး ဖော်ပြပါမယ်။

* ...ဗူးရုံ၊ ဗူဝါဟ်၊ တတ်ဆဝိသူရဝ၊ ဗာရိယမ်၊ ဗာဂေါဒေဝရ၊ ဒဟိမေဟိ၊ ဒေယို ယိုန၊ ပရကျိဒြပ်၊ *

(* နေရာတွင် ခြံခံ၍လည်း ရွတ်ဆိုကြသည်။)

ဂဿထရီမန္တန်ရဲ့ ဝေါဟာရအဓိပ္ပာယ်မှာ -
လောက၏ အရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဘရာမန်ဘုရား၏
ဂုဏ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ဘရာမန်ဈာန်ဘုရားက
တပည့်တော်၏ မနောဝိညာဉ်ကို အလင်းဓာတ် ပေးတော်မူ
ပါဘုရား။

ဟု ဖြစ်တယ်။

ဂဿထရီစတဲ့ မန္တန်တွေကို ဘယ်လို ရွတ်ပွားရမယ်ဆိုတဲ့
စည်းကမ်းတွေကတော့ အများကြီးရှိပါတယ်။ အသေးစိတ်ရေးရင်
အလွန် ကျယ်ဝန်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားနဲ့
ရုပ်ခန္ဓာနဲ့စိတ်ကို သန့်ရှင်းတည်ကြည်အောင် ပြင်ဆင်ပြီးတော့
ရွတ်ပွားသင့်ပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ ဂဿထရီမန္တန်ဟာ
ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်ခြင်းတစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ဘုရားရှိခိုးပူဇော်မယ်ဆို
ရင် ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို အတတ်နိုင်ဆုံး တည်ငြိမ်ဖြူစင်အောင် ထား
ပြီးတော့မှ ရှိခိုးရွတ်ဆိုကြသလိုပါပဲ။

မန္တရယောဂကျင့်စဉ်ဟာ မန္တန်ကို ယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ တွဲဖက်
လိုက်တာဖြစ်လို့ ဇေယျကျင့်စဉ်လို သာမန် ရွတ်ပွားရုံနဲ့ မလုံလောက်
ဘူး။ ယောဂကျင့်စဉ်ရဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေနဲ့ တက်စဉ်တွေအတိုင်း
ကျင့်ရမှာဖြစ်တယ်။

မန္တရယောဂကျင့်စဉ်ကို ကျင့်တော့မယ်ဆိုရင် ဘယ်မန္တန်ကို
ရွတ်ပွားရမယ်လို့ ညွှန်ကြားနိုင်တဲ့ ဂုရု လိုလာတယ်။ ဒါကြောင့်
ရှေးခေတ်က စရဏရှင်တွေဟာ ကျင့်စဉ်တွေကို မကျင့်မီ မိမိနဲ့
သင့်လျော်မယ့် ကျင့်စဉ်ကို ညွှန်ကြားပြသပေးနိုင်တဲ့ ဆရာဂုရုကို
ပထမဆုံး ရှာဖွေရတယ်။ ဂုရုဟာ ဘယ်မန္တန်ကိုရွတ်၊ ယောဂကျင့်
စဉ်ကို ဘယ်လိုထိုင်လို့ ညွှန်ကြားပြသရုံတင်မဟုတ်သေးဘူး၊ တက်
စဉ်တိုင်းမှာ တွေ့ရမယ့် အခက်အခဲတွေ၊ ပြဿနာတွေကိုလည်း
ဖြေရှင်းပေးနိုင်သူ ဖြစ်တယ်။ အခု ပြောတာတွေက ရှေးခေတ်က
ကျင့်သုံးတဲ့ ယိုးစံကို ပြောတာပါ။ အခုခေတ်မှာတော့ လူပြည်မှာ
ဆရာဂုရု မရှာတော့ပါဘူး။ ပေါလ်ဘရင်တန်ဟာ နှစ်အတော်ကြာ

စောင့် ဂုရုရှာနေသူ ဖြစ်တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ဟပြင်ဘက်ရှိတဲ့ ဂုရုကို မရှာတော့ဘဲ စာတွင်းမှာရှိတဲ့ မနောဝိညာဉ်ကို ဆရာတင် လိုက်တာ စောင့်မြင်သွားတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ကျောင်းသားတွေ GUIDE ထားသလို လမ်းပြလောက်တော့လိုမယ်။ ဂုရုတော့ မဟုတ် ဆူး။ ပေါလ်ဘရင်တန်က တပည့်အသင့်ဖြစ်ရင် ဆရာရှင် ရောက် လာမယ်လို့ ပြောထားပါတယ်။ စရုဏရှင်ကသာ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး အသင့်ဖြစ်စောင့် ပြင်ထားရုံ လိုပါတယ်။

မန္တန်ယောဂကိုကျင့်ကြံရင် ရသေ့၊ ရာဂ၊ ဒေဝတာ၊ ဗီဇအသံ နှင့် ကိလာက အင်္ဂါ (၅) ပါးနဲ့ ညီညွတ်ရမယ်လို့ ဆိုတယ်။ ရသေ့ဆို တာ ဆရာဂုရုအဖြစ် တင်ထိုက်တဲ့ သူတော်စင်ရသေ့ ဖြစ်တယ်။ ရာဂဆိုတာက မန္တန်ရွတ်ဆိုတဲ့ အသံဟာ နှစ်လိုဖွယ်ရှိရမယ်။ ရာဂ ဆိုတာ ရသေ့လိုဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါ။ တဏှာနဲ့တွဲလိုက်တော့မှ နိမ့်ကျ သွားတာပါ။ ဒေဝတာဆိုတာ မန္တန်စောင့်ဒေဝတာကြီးများကို အာရုံ ပြုဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဗီဇအသံဆိုတာက အသံတို့၏ မူလဗီဇအသံဖြစ်လို့ အလွန် တန်ဖိုးစွမ်းအင်ကြီးတယ်။ အသံဟာ ဒေဝတာ၊ ဒေဝတာဟာ အသံပါပဲ။ ဒေဝတာက သန္တာန်ရှိပြီး အသံက သန္တာန်မဲ့ပါတယ်။ အသံသည်ပင်လျှင် ဒေဝတာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မန္တန်ပညာစာအုပ် မှာ အသေးစိတ်ရေးထားပါတယ်။ ဗီဇအသံတွေဟာ ဟရင်၊ ကလင်၊ လမ်၊ ဗမ် စတဲ့ လုံးချင်းအသံတွေပါ။ ဒီဗီဇအသံတွေထဲက ဂုရုက ညွှန်ကြားပေးတဲ့အသံကို ရွတ်ပွားရမှာဖြစ်တယ်။ ဝေခါလီရွတ်နည်း၊ ဥပံသုရွတ်နည်း၊ မနသိက ရွတ်နည်း(၃)မျိုးနဲ့ ရွတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဝေခါလီနည်းက အသံကို ပီပီသသ ထွက်ရွတ်နည်း၊ ဥပံသုနည်းက လေသံထွက်ရုံရွတ်နည်း၊ မနသိကနည်းက စိတ်နဲ့ရွတ်နည်း ဖြစ် တယ်။ ကိလာကကတော့ ဆန္ဒဇောတွန်းအား (INSPIRATION) ဖြစ် တယ်။

မန္တရယောဂစရုဏရှင်ဟာ ယောဂအင်္ဂါ(၈)ပါးနဲ့လည်းအညီ အားထုတ်ရမယ်။ မန္တရစရုဏအင်္ဂါ(၅) ပါးနဲ့လည်း ကိုက်ညီအောင် အားထုတ်ကျင့်ကြံရမှာ ဖြစ်တယ်။

ကျင့်ကြံဖို့ ဂုရုက ညွှန်ကြားတဲ့မန္တန်ဟာ ဗီဇမန္တန်လို့ အဘို့ လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဂယာထရီလို့ မန္တန်ရှည်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကျင့်ကြံသူ စရုဏရှင်ရဲ့ ပါရမီအလိုက် သင့်တော်တဲ့မန္တန်ကို ရွတ်

ပွားဖို့ ဂုရုက ညွှန်ကြားမှာဖြစ်လို့ ဘယ်မန္တန်ကို ရွတ်ရမယ်လို့ တထစ်ချမပြောနိုင်ပါ။ ဂယာထရီကတော့ ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့အတွက် အကျော်ကြားဆုံး လူသိအများဆုံးမန္တန်ပါပဲ။

ယောဂကျင့်ဧည့်အရ အမြင့်ဆုံးရောက်နေတဲ့ သမာဓိအားနဲ့ မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုရန်ဖြစ်တယ်။ ပထမဆုံး ကုဏ္ဍလိနီ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ မြီးညောင်းရိုးထိပ်မှာရှိတဲ့ အောက်ခြေချက္ကရခေါ် မူလဩချက္ကရကို စိတ်အာရုံ ရူးစိုက်ပြီး ရွတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအောက်ခြေချက္ကရမှာ သုရူမနနဒီ၊ ပင်္ဂလနဒီ၊ အိဒါနဒီ(၃)ခု ပေါင်းဆုံရာ ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေ ချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို မန္တန်စွမ်းအင် နဲ့လှုပ်နှိုးပြီး ထကြွလာအောင် နှစ်ရှည်လများ ကြိုးစားအားထုတ်ရ မှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာတဲ့အခါ ချက္ကရအဝမှာရှိတဲ့ ပဓာန နဒီကြီး (၃) ခုထဲကို ဝင်ရောက်ပြီး ကျောမြှောင်ရိုးတစ် လျှောက်ရှိတဲ့ နဒီအတိုင်း အထက်ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရရောက် အောင် ဘက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

သုရူမနနဒီကြီးကို အိဒါနဲ့ ပင်္ဂလနဒီ(၂)ခုက ဝန်းပတ်ခြံရံပြီး နဒီကြီး(၃)ခုအတိုင်း အထက်ကိုတက်သွားရာမှာ လမ်းတစ်လျှောက် မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဆီ ကုဏ္ဍလိနီ ဝင်ရောက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ပထမချက္ကရက ဒုတိယ လိင်ချက္ကရ၊ နောက် ချက်မှာရှိတဲ့ တတိယ ချက္ကရ၊ နောက်တစ်ဆင့် နှလုံးမှာရှိတဲ့ စတုတ္ထချက္ကရ၊ နောက် လည် မျိုမှာရှိတဲ့ ပဉ္စမချက္ကရ၊ နောက် နှာရောင်မှာရှိတဲ့ ဆဋ္ဌမချက္ကရက နေပြီး နောက်ဆုံး ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ သတ္တမချက္ကရဆီအထိ ကုဏ္ဍ လိနီရောက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ သတ္တမချက္ကရကိုရောက်သွားမှ အပြင်ဘက် အာကာသမှာရှိတဲ့ မဟာကုဏ္ဍလိနီဓာတ်ကြီးနဲ့ မိမိရဲ့ခန္ဓာတွင်းမှာ ရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တို့ ပေါင်းစပ်သွားပြီး အနန္တစွမ်းအင်တွေ ကိုရရှိမှာ ဖြစ်တယ်။

မန္တရယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးတဲ့အခါမှာ ယေဘုယျ အားဖြင့် ကုဏ္ဍလိနီ ကိန်းဝပ်ရာ အောက်ခြေချက္ကရခေါ် မူလ ခြေချက္ကရက စတင်နှိုးရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့ဆရာအရှင် တွေက လူရဲ့ ပါရမီအရ အခြားချက္ကရတွေက စတင်နှိုးရတာလည်း ရှိတယ်။

မန္တရယောဂကျင့်စဉ်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးတဲ့အခါမှာ မန္တန်အတို၊ အရှည် အမျိုးမျိုးကို အသုံးပြုရတယ်။ ဂယာထရီမန္တန်နဲ့ ဝိဇ္ဇာအသံ မန္တန်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဂယာထရီမန္တန်ဟာ မန္တန်ရှည် ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးရာမှာ အခြေခံ CONSDITIONING လုပ်ပေးရတဲ့မန္တန် ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရနဲ့ နဒီစီးကြောင်းတွေကို သန့်ရှင်းလမ်း ရှင်းပေးတဲ့မန္တန် ဖြစ်တယ်။ နဒီတွေဟာ သန့်ရှင်းပြီးတော့ ပုံမှန် အလုပ်လုပ်ဆောင်နေတော့မှ ချက္ကရမှာကိန်းနေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးရ မှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးလာတဲ့အခါ ဒီစွမ်းအင်တွေဟာ သုရူမနနဒီ စီးကြောင်းကြီးအတိုင်း စီးဝင်သွားရမှာဖြစ်လို့ သုရူမနနဒီလမ်း ကြောင်း ဖြောင့်ဖြူးဖို့ လိုတယ်။ သုရူမနနဒီ အပါအဝင် နဒီစီး ကြောင်းတွေဟာ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် အပိတ်အဆို့တွေ၊ လမ်း ကြောင်းမဖြောင့်မှုတွေရှိနေရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ပုံမှန်လမ်းမှန်အ တိုင်း မစီးဝင်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီမနှိုးခင် နဒီသိဒ္ဓိလို့ ခေါ်တဲ့ နဒီသန့်ရှင်းဖြောင့်ဖြူးရေးကို မလွဲမသွေ ပြုလုပ်ရမှာ ဖြစ်

တယ်။

ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ရှင်သန်ဖို့အတွက် သွေးတွေကို သယ်ဆောင်လာတဲ့သွေးကြောတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ကွန်ရက်ကြီးလို ဖြန့်ကြက်ပြီး သွေးဖြန့်ဖြူးရေးလုပ်ပေးနေပါတယ်။ ပရာဏခန္ဓာဆိုတဲ့ အသက်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတစ်ခုလုံး ရှင်သန်ဖို့အတွက် ပရာဏအသက်ဓာတ်တွေကို၊ ပရာဏခန္ဓာကြီးတစ်ခုလုံးကို ကွန်ရက်ကြီးလို ဖြန့်ကြက်ဖြန့်ဖြူးပေးနေတယ်။ ဒီလို ပရာဏဓာတ်တွေကို၊ ပရာဏခန္ဓာကိုယ်ကြီး တစ်ခုလုံးကို ဖြန့်ကြက်ထားတာဟာ နဒီစီးကြောင်းတွေပါပဲ။ သွေးကြောတွေက သွေးတွေကို သယ်ဆောင်ဖြန့်ချိသလို နဒီစီးကြောင်းတွေက ပရာဏဓာတ်တွေကို သယ်ဆောင်ဖြန့်ချိပေးနေတာဖြစ်တယ်။ နဒီကြီးသုံးခုနဲ့ နဒီလတ်၊ နဒီသေးတွေ (၇၂,၀၀၀) ရှိတယ်။ နဒီကြီးသုံးခုဟာ သူရုမနနဒီ၊ ပင်္ဂလနဒီနဲ့ အိဒါနဒီတို့ဖြစ်တယ်။ နဒီသေးတွေပေါင်းဆုံမိရင် နဒီလတ်တွေ ဖြစ်သွားတယ်။ နဒီလတ်တွေပေါင်းဆုံမိရင် နဒီကြီးတွေ ဖြစ်သွားတယ်။ နဒီကြီး၊ နဒီလတ်၊ နဒီငယ်တွေ ပေါင်းဆုံမိရင် နဒီကြီးတွေ ဖြစ်သွားတယ်။ နဒီကြီး၊ နဒီလတ်၊ နဒီငယ်တွေ ပေါင်းဆုံမိသွားတဲ့နေရာကို ချက္ကရလို့ခေါ်တယ်။ ချက္ကရကြီးခုနစ်ခုရှိတဲ့အနက် သရက်ရွက်ချက္ကရထဲက ပရာဏဓာတ်တွေ အများဆုံးဝင်လာတာပါ။ ဒီချက္ကရထဲရောက်လာတဲ့ ပရာဏဓာတ်တွေဟာ သရက်ရွက်ချက္ကရနဲ့ထိစပ်နေတဲ့ နဒီကြီး၊ နဒီလတ်၊ နဒီသေးတွေကတစ်ဆင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖြန့်ချိပေးတာ ဖြစ်တယ်။

ပဓာနနဒီကြောမကြီးတစ်လျှောက်မှာ ပဓာနချက္ကရတွေ တည်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ပရာဏဓာတ်တွေဟာ ပဓာနချက္ကရကြီးကတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ချက္ကရလတ်၊ ချက္ကရသေးတွေဆီ ဖြန့်ချိတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် နဒီတွေဟာ ပရာဏဓာတ်အပါအဝင် စွမ်းအင်တွေကို သယ်ဆောင်ဖြန့်ဖြူးနေတဲ့ လမ်းကြောင်း၊ စီးကြောင်းတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်စီးကြောင်း လမ်းကြောင်းတွေ အပိတ်အဆို့မရှိ ဖြောင့်ဖြူးနေမှ စွမ်းအင်တွေ ပရာဏဓာတ်တွေဟာ လိုရာနေရာကို စီးဆင်းရောက်ရှိနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်စီးကြောင်းဖြစ်တဲ့ နဒီတွေမှာ ပိတ်ဆို့နေရင်၊ ချို့ယွင်းနေရင် စွမ်းအင်တွေဟာ လိုရာမရောက်ဘဲဖြစ်နေမှာ၊ ရပ်တန့်နေမှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတော့လည်း ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဒီစွမ်းအင်စီးကြောင်း နဒီတွေအတိုင်း စီးဝင်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ နဒီတွေပိတ်ဆို့နေရင် ကုဏ္ဍလိနီမစီးဝင်နိုင်ဘဲ ပိတ်ဆို့နေမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီမနီးတော့ဘူးပေါ့။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနီးမယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး လုပ်ရမှာက စွမ်းအင်စီးကြောင်း နဒီတွေ အပိတ်အဆို့မရှိအောင် လမ်းရှင်းဖို့လိုတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အောက်ခြေချက္ကရနေပြီးတော့ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ပဓာနနဒီကြီး သုံးခုအတိုင်း စီးဝင်သွားနိုင်မှာ၊ ဘက်သွားနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီဟာ နဒီကြီးတွေအတိုင်း စီးဝင်သွားရင် နဒီလမ်းဆုံတွေမှာရှိတဲ့ ကျန်ချက္ကရကြီး (၆) ခုဟာ နီးကြားအင်အားကောင်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်။

ပဓာနချက္ကရကြီးတွေအတွင်း ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်ကြီး ဝင်ရောက်သွားရင် ချက္ကရကြီးတွေရဲ့ စွမ်းအင်ကလည်း တိုးတက်ကြီးမားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရကြီးတွေ စွမ်းအင်တိုးတက်လာရင် ချက္ကရကြီးတွေနဲ့ ရုပ်ခန္ဓာအကြား ပေါင်းကူးဆက်စပ်ပေးတဲ့ ဂလင်းတွေ အားကောင်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဂလင်းတွေအားကောင်းလာရင် ဂလင်းကထုတ်လုပ်တဲ့ ဟော်မုန်းတွေလည်း တိုးတက်များပြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဟော်မုန်းတွေဟာ သွေးနဲ့ရောပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုရှိ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေ ရှင်သန်ဖို့ လုပ်ဆောင်ပေးမှာ ဖြစ်တယ်။ ချုပ်ခန္ဓာကိုယ် ရှင်သန်ဖို့သာမက နာမ်ခန္ဓာဖြစ်တဲ့စိတ်ကိုလည်း စွမ်းအင်တွေမြှင့်တင်ပေးမှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်သမာဓိတွေမြှင့်တက်လာပြီး စိတ်တန်ခိုး၊ ဉာဏ်တန်ခိုးတွေ ရရှိလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် နဒီလမ်းကြောင်း ရှင်းလင်းရေးဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးရာမှာ မလွဲမသွေ ဆောင်ရွက်ရမယ့် ပဏာမကိစ္စ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးရတာခက်တယ်၊ ကြာတယ်ဆိုတာ ဒီနဒီလမ်းကြောင်း ရှင်းလင်းရေးလုပ်ရတာမှာ ကြာလို့ ဖြစ်တယ်။ နဒီလမ်းကြောင်း ပိတ်ဆို့ဖြစ်တာဟာ မာနနဲ့ အတ္တစိတ်တွေကြောင့် ဖြစ်ရတယ်လို့ ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်မှာ ဆိုတယ်။ ပရာဏခန္ဓာရယ်၊ ပရာဏဓာတ်သယ်ဆောင်တဲ့ နဒီတွေရယ်ဟာ အလွန်နူးညံ့လို့ စိတ်ရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုကို အများဆုံးခံရတယ်။ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်တွေဟာ နဒီလမ်းကြောင်းတွေကို ခွန်အားကောင်းစေတယ်။ သွက်လက်စေတယ်။ မကောင်းတဲ့စိတ်တွေ အထူးသဖြင့် မာနနဲ့ အတ္တစိတ်တွေဟာ နဒီ

လမ်းကြောင်းကို ပိတ်ဆို့စေတယ်။ ခွန်အားလျော့ပါစေတယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနီးမယ့်သူဟာ မာနနဲ့ အတ္တစိတ်ကို ပထမဆုံး ပယ်ရှားနိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာ ဖြစ်တယ်။ အထူးသဖြင့် သတ္တဝါတွေဟာ အတ္တစိတ်ကိုပယ်ဖို့ အလွန်ခဲယဉ်းတယ်။ ဒီစိတ်ဟာ သန္ဓေပါစိတ်ဖြစ်နေတယ်။ ဒီသန္ဓေပါစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ဖို့ အလွန်ခက်ခဲမယ်ဆိုတာကို သဘောပေါက်နိုင်ပါတယ်။ ဒီလို ခက်ခဲလို့လည်း ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ မလွယ်ဘူးဖြစ်နေတာပါ။ ဒါကြောင့် ဒီစိတ်ကို မထိန်းချုပ်နိုင်သေးဘဲနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ ကြိုးစားရင် ရူးတတ်တယ်လို့ ရှေးပညာရှိတွေက သတိပေးခဲ့တာပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေကို မထိန်းနိုင်သေးဘဲနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနီးချင်သူတွေ သတိထားကြဖို့ပါပဲ။

ဒီလို ကိုယ်ကျင့်တရားတွေကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ကြလို့ ကုဏ္ဍလိနီကျင့်စဉ်တွေကို အောင်မြင်အောင် မကျင့်နိုင်ဘဲ ဒီကျင့်စဉ်တိမ်ကောလာတာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့သာ မာနနဲ့ အတ္တစိတ်တွေသာ ထိန်းချုပ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ပရာဏကို အသုံးပြုတဲ့ ဇောတိမယီနည်းနဲ့ ဖြစ်စေ၊ အသံစွမ်းအင်ဖြစ်တဲ့ မန္တရမယီနည်းနဲ့ဖြစ်စေ ကုဏ္ဍလိနီကိုနီးနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ရှည်ရှည် ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့သာကျင့်ရင် ကုဏ္ဍလိနီနီးမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် လူတွေက အလွယ်လမ်းကို ကြိုက်ကြတယ်။ ကိုယ်ကျိုးစွန့်လွှတ်မှုကို ပစ်ပယ်ကြတော့ အတ္တစိတ်တွေဟာ ကြီးထွားလာကြတယ်။

တကယ်လို့သာ မာနနဲ့ အတ္တစိတ်တွေကို ချိုးနှိမ်ပြီး ဇွဲနပဲနဲ့ ကျင့်ရင် အောင်မြင်မှာ သေချာတယ်။ ရှေးရသေ့ကြီးတွေ၊ သူတော်စင်တွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးသွားလို့ တရားထူး၊ ဉာဏ်ထူးတွေရသွားတာ အထင်အရှားပါပဲ။ စိတ်ပိုင်း၊ နာမ်ပိုင်း၊ ဉာဏ်ပိုင်းသာမက ရုပ်ခန္ဓာရှင်သန်ရေး၊ အသက်ရှည်ရေး၊ ရောဂါကင်းရေးအတွက်ပါ အကျိုးထူးတွေကိုရနိုင်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးသွားတဲ့အခါ ချက္ကရတွေ အင်အားကောင်းလာလို့ ဟော်မုန်းတွေ ထွက်လာတယ်။ ဟော်မုန်းတွေ အသက်ရှည်ကျန်းမာရုံသာမက ရုပ်ခွန်အားတွေပါ တိုးတက်လာစေမှာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ အာရုံကြောနဲ့ ဦးနှောက်တွေပါ အလွန်အင်အားကောင်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်မပြောင်းဘဲနဲ့စိတ်မပြောင်းနိုင်ဘူး၊ ဉာဏ်မပြောင်းနိုင်ဘူးဆိုတာ ယင်ရှားတယ်။ ရုပ်ဖြစ်တဲ့

ဦးနှောက်နဲ့ အာရုံကြောတွေ ပြောင်းလဲ ခွန်အားတိုးသွားမှ ဦးနှောက်
ရဲ့ အသုံးမပြုရသေးတဲ့ ဦးနှောက်ကလာပ်စည်းအသစ်တွေကိုအသုံး
ချနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ကလာပ်စည်းဟောင်းတွေနဲ့ တရားထူး ဉာဏ်
ထူးမရနိုင်ဘူးလို့ ရှေးဆရာများက ပြောတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်နဲ့
အသစ်ပွင့်လာတဲ့ ဦးနှောက်ကလာပ်စည်းတွေနဲ့သာ အဆင့်မြင့်
ဉာဏ်ထူး၊ အဆင့်မြင့် အဘိညာဉ်တန်ခိုးတွေကို ရနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။
ရှိပြီးသား ဉာဏ်ဟောင်းတွေနေရာမှာ တစ်ခါမှမရဘူးတဲ့ ဉာဏ်
သစ်၊ တန်ခိုးသစ်တွေ ရနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

နဒီတွေလမ်းကြောင်းပွင့်သွားရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ စီးကြောင်း
အတိုင်းတက်သွားမယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရောက်သွားတဲ့အခါ ဦး
ခေါင်းတွင်းရှိ ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရတွေကို နှိုးကြားစေ
မယ်။ ဒီချက္ကရနှစ်ခုနဲ့ဆက်နေတဲ့ ပင်နီယာယ်ဂလင်းနဲ့ ပီကျူတာရီ
ဂလင်းနှစ်ခုဟာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့် အလင်းဓာတ်တွေ
ဝေဖြာလာမယ်။ ဒီအလင်းဓာတ်တွေဟာ ဦးနှောက်တစ်ခုလုံးကို
လွှမ်းခြုံသွားလို့ အသုံးမပြုရသေးတဲ့ ဦးနှောက်ကလာပ်စည်းတွေ
ပွင့်လင်းနှိုးကြားလာမယ်။

ဒီလိုနှိုးကြားလာလို့ ပညာမဲ့ဖိနပ်ချုပ်သမား ဂျက်ကော့ဘိုဟီ
မီး၊ ရက်ကန်းသည် (ဆူဖီ)ကဗာ၊ အညတရလူသား ရာမာခရစ္စနာ
တို့လို မဟိဒ္ဓိရှင်တွေ ဖြစ်လာတာ။ ထုံထိုင်းထိုင်း ကရစ္စနာမူတီး၊
စာတိုက်ဗိုလ်ကလေးဂိုပီ၊ ကရစ္စနားတို့ကို ဒဿနပညာရှင် ဖြစ်လာ
စေတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းရေးရင် ချက္ကရအကြောင်း ဖော်ပြမှ ဖြစ်မယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရဟာ မီးစာနဲ့ ဖယောင်း (၂)ခုပေါင်းမှ ဖယောင်းတိုင်မီးဖြစ်သလိုပင် တစ်တွဲတည်းဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း ဖော်ပြပြီးရင် ချက္ကရကို ဖော်ပြရန်ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရဆိုသော ဝေါဟာရဟာ သက္ကတဘာသာစကား ဖြစ်တယ်။ ရှေးပညာရှိများက ပါဠိဘာသာနဲ့ စကြာ၊ စက္ကရလို့ ပြန်ဆိုကြတယ်။ မူရင်းအဓိပ္ပာယ်က လည်ပတ်နေသော အဝန်းအဝိုင်း သို့မဟုတ် လှည်းဘီးလို့ ဆိုတယ်။ ဒါကြောင့် မူရင်းအဓိပ္ပာယ်ဆောင်တဲ့ သက္ကတဝေါဟာရကို ချက္ကရလို့ပဲ ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ အဝန်းအဝိုင်းတွေ အများကြီးရှိတဲ့အထဲက လူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ အဝန်းအဝိုင်းကို ချက္ကရလို့ တိုက်ရိုက်ခေါ်လိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီချက္ကရတွေဟာ သက္ကတရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်တွေမှာ ဖော်ပြထားသလို ရှိသလားလို့ ခေတ်ပညာတတ်က ရှာဖွေလေ့လာတဲ့အခါ လက်တွေ့ မတွေ့မြင်ရလို့ အယုံအကြည်ကင်းမဲ့သွားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သိပ္ပံသမား ဆရာဝန် ဒေါက်တာရေလီက ရှာဖွေတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီဟာ လူရဲ့ ဗေဒဂတ်စ်အာရုံကြောထဲက ဒသမအာရုံကြော ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ မူလဒြချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ်နေတယ်လို့ ရှေးကျမ်းများကဆိုထားလို့ ဗေဒဂတ်စ်ဒသမအာရုံကြောဟာ မူလဒြချက္ကရပါပဲ။ အခြားချက္ကရတွေဟာ အကြောများဆုံရာ အာရုံကြောမြွှာတွေမှာရှိတယ်လို့ ရေးသားခဲ့တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရဟာ ပေးဂတ်စ်အာရုံကြောတွေဖြစ်တယ် လို့ ဒေါက်တာရေလီရဲ့အဆိုကို စာပေပညာရှိ အေဗလွန်နဲ့ ဈာန စက္ခုရှင် လိဘိတာတို့က လက်မခံကြပါဘူး။ (၂၀) ရာစုကုန်ခါနီးမှာ သိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ဆရာဝန်တွေ လေ့လာသုတေသနပြုလိုက်တော့ မှ ချက္ကရတွေဟာ ဂလင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ဂလင်းကြီးတွေ ရဲ့ အနီးမှာ ချက္ကရတွေရှိတယ်လို့ ထုတ်ဖော်လိုက်တယ်။ ဒီထုတ်ဖော်ချက်တွေဟာ ဈာနစက္ခုပိုင်ရှင် လိဘိတာနဲ့ ဂိုဗီကရစ္စနားတို့ရဲ့ ဈာနစက္ခုအမြင်နဲ့ ကိုက်ညီနေတယ်။

ချက္ကရကို သိပ္ပံပညာရှင်တွေ စောစောက ရှာမတွေ့ကြတာ ဟာ မဆန်းပါဘူး။ ဒီချက္ကရတွေ သာမန်မျက်စိနဲ့ တွေ့မြင်နိုင်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာရှိတဲ့ အသားလုံး၊ အသားခွက် မဟုတ်လို့ပါဘဲ။ ချက္ကရတွေဟာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ မမြင်နိုင်တဲ့ စတုတ္ထရုပ်ဓာတ် ပြန့်တဲ့ ပရာဏရုပ်ဓာတ်ဖြစ်လို့ပါပဲ။ ဒီတော့ ပရာဏရယ်၊ ပရာဏ ခန္ဓာရယ်ဆိုတာကို နားလည်မှ ချက္ကရကို နားလည်မှာ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏခန္ဓာကိုယ်မသိရင် ချက္ကရကို နားမလည်နိုင်ဘူး။

(၂၀)ရာစု ဒုတိယတစ်ဝက်မှာ ရုရှား စက်ဆရာ ကိအာလီ ယာန်က ကိအာလီယာန်ဓာတ်ပုံရိုက်နည်းကို တီထွင်လိုက်တယ်။ ကိအာလီယာန်ကင်မရာဟာ အိပ်စ်ရေးဓာတ်မှန်လို့ပဲ မျက်စိနဲ့မမြင် ရတဲ့အရာတွေကို ပုံပေါ်အောင်ရိုက်နိုင်တယ်။ ရူပဗေဒကလည်း အခဲ၊ အရည်၊ အခိုးဆိုတဲ့ ရုပ်ဓာတ် (၃)ပါးအပြင် နောက်ထပ် ရုပ်ဓာတ် တစ်မျိုး ရှိသေးတယ်။ ဒီရုပ်ဓာတ်ဟာ အခဲ၊ အရည်၊ အခိုးနဲ့ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်ပေမယ့် တွေ့ပြီး ရုပ်ဓာတ် (၃)မျိုးထက် နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ရုပ်ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီရုပ်ဓာတ်ကို Plasma လို့ ခေါ်တယ်။ အငွေ့ဓာတ်လို့ ခေါ်နိုင်မယ် ထင်ပါတယ်။ အဏုမြူတစ်ခုမှာပါဝင်တဲ့ အီလက်ထရွန်များထဲက အီလက်ထရွန် တစ်လုံးဟာ အဏုမြူဆီက အပြင်ဘက်ကို ခွဲထွက်သွားတဲ့အခါ အဲဒီအဏုမြူကို (ION) အိုင်ယွန်လို့ ခေါ်တယ်။ အရပ်စကားနဲ့ပြော ရရင် အဏုမြူတစ်ခြမ်းပဲပါပဲ။ အဏုမြူတစ်ခြမ်းပဲဟာ ရုတ်ဓာတ် အားဖြင့် ပလပ်စ်မာလို့ခေါ်တဲ့ အငွေ့ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ သတ္တဝါတွေ မှာရှိတဲ့ ပလပ်စ်မာကို Bioplasma လို့ ခေါ်တယ်။ ဒီပလပ်စ်မာကို ရှေးဟောင်းဟိန္ဒူကျမ်းဂန်များ၊ အာယုဗေဒကျမ်းဂန်များမှာ ဖော်ပြ

တဲ့ ပရာဏဓာတ်ပါပဲလို့ ခေတ်သစ်သုတေသီက ယူဆတယ်။ ပရာဏဓာတ်မှန်တွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ခန္ဓာကို ပရာဏဓန္ဓာလို့ခေါ်တယ်။ ဒီပရာဏဓန္ဓာဟာ အသက်ဓာတ်တည်ရာခန္ဓာ ဖြစ်တယ်။ ဒီခန္ဓာဟာ ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ တွဲစပ်နေတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် အသက်ရှင်သန်နေအောင် အသက်ဓာတ်တွေကို အတွင်းဘက်ကပေးနေတဲ့ ခန္ဓာဟာ ပရာဏဓန္ဓာဖြစ်တယ်။ ပရာဏဓန္ဓာဟာ ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ တစ်ထပ်တည်းတည်ရှိနေတဲ့ခန္ဓာ ဖြစ်ပေမယ့်လို့ သာမန်အားဖြင့် မမြင်တွေ့နိုင်ဘူး။ ရုပ်ခန္ဓာဟာ အခဲ၊ အရည်၊ အခိုး ဆိုတဲ့ ရုပ်ဓာတ်အကြမ်းစားနဲ့ တည်ဆောက်ထားလို့ မြင်နိုင်ပေမယ့် ပရာဏဓန္ဓာဟာ ပလပ်စ်မာဆိုတဲ့ စတုတ္ထရုပ်ဓာတ်အငွေ့နဲ့ တည်ဆောက်ထားလို့ မတွေ့မြင်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ကိအာလိယန်ဓာတ်ပုံကင်မရာပေါ်လာတော့ ပလပ်စ်မာဆိုတဲ့ အငွေ့ရုပ်ဓာတ်ကို ပုံပေါ်အောင်ရိုက်နိုင်တယ်။ ဒီတော့မှ ပလပ်စ်မာဆိုတဲ့ အငွေ့ရုပ်ဓာတ်ကြီးရှိတယ်ဆိုတာကို လက်တွေ့ပြနိုင်လာတယ်။ ကိအာလိယန်ကင်မရာက ပရာဏဓန္ဓာပေါ်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေကိုလည်း ဓာတ်ပုံရိုက်ပြနိုင်တယ်။ လူရဲ့ လက်တွေ့၊ လက်ဖျားတွေ၊ ခြေတွေမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေကထွက်နေတဲ့ ပရာဏဓာတ်အငွေ့တွေကို အလင်းရောင်အဖြစ် ဓာတ်ပုံမှာဖော်ပြနိုင်လို့ ပရာဏဓန္ဓာမှာ ချက္ကရတွေရှိတယ်ဆိုတာကို ကိအာလိယန်ဓာတ်ပုံနဲ့ သက်သေပြနိုင်ပါပြီ။

ပရာဏဓန္ဓာ ရှင်သန်နိုင်အောင် ပြင်ပ ပရာဏဓာတ်တွေကို သွင်းယူအသုံးပြုရတယ်။ ဒီလို ပြင်ပကဝင်လာတဲ့ ပရာဏဓာတ်တွေကို ပရာဏဓန္ဓာကိုယ်တစ်လျှောက်လုံးကို ဖြန့်ချိရပါတယ်။ ဒီလို ပရာဏဓာတ်ကိုဖြန့်ချိတဲ့ လမ်းကြောင်းတွေ၊ စွမ်းအင်စီးကြောင်းတွေကို ပရာဏဓာတ်နဲ့ ပြုလုပ်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီပရာဏစွမ်းအင်စီးကြောင်းတွေကို သက္ကတဘာသာနဲ့ နဒီလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီလို နဒီစီးကြောင်းတွေထဲမှာ ပဓာနနဒီစီးကြောင်းကြီး (၃) ခု၊ နဒီစီးကြောင်းလတ် (၁၄) ခုနဲ့ နဒီစီးကြောင်းပေါင်း (၇၂,၀၀၀) ရှိတယ်။ ပဓာနနဒီစီးကြောင်းကြီး (၃) ခုဖြစ်တဲ့ သုရူမန၊ ပင်္ဂလနဲ့ အိဒါရယ်၊ နဒီကြောင်းလတ် နဒီ (၁၄) ခုရယ်နဲ့ အမည်နာမတွေကို ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။

အဲဒီ နဒီစီးကြောင်းတွေ လေးငါးခုပေါင်းဆုံမိတဲ့ နေရာတွေဟာ ချက္ကရတွေပါပဲ။ နဒီစီးကြောင်းငယ်တွေ လေးငါးခုပေါင်းဆုံမိတဲ့နေရာမှာ ချက္ကရငယ်တွေဖြစ်သွားတယ်။ နဒီစီးကြောင်းလတ်တွေ လေးငါးကြောင်း ပေါင်းဆုံမိတဲ့နေရာမှာ ချက္ကရလတ်တွေဖြစ်သွားတယ်။ နဒီစီးကြောင်းကြီးတွေ လေးငါးကြောင်း ပေါင်းဆုံမိတဲ့နေရာမှာ ချက္ကရကြီးတွေ ဖြစ်သွားတယ်။ ပဓာနနဒီကြီး(၃)ကြောင်း ပေါင်းဆုံရာ လမ်းတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဟာ ပဓာနချက္ကရတွေ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ပဓာနချက္ကရ (၁၀) ခုရှိတဲ့အနက် အသုံးပြုနိုင်တဲ့ ပဓာနချက္ကရ (၇) ခုရှိတယ်လို့ ရှေးကျမ်းများနဲ့ သိပ္ပံသုတေသနက တညီတည်းယူဆတယ်။

ဒေါက်တာရေလီတို့ အစောပိုင်းသုတေသီတွေက ချက္ကရဟာ အာရုံကြောမှာ ရှိတယ်ဆိုတဲ့အယူကို နှောင်းပိုင်းသိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ သုတေသနပြုချက်က ချေဖျက်လိုက်တယ်။ ချက္ကရတွေဟာ အာရုံကြောမှာ ရှိတာမဟုတ်ဘဲ ဂလင်းတွေနဲ့သာ သက်ဆိုင်တယ်။ ပဓာနဂလင်းကြီး(၇)ခုနဲ့ ပဓာနချက္ကရကြီး(၇)ခုဟာ ယှဉ်တွဲနေတယ်။ ဆက်စပ်နေတယ်လို့ ထုတ်ဖော်လိုက်တယ်။

ဒီအချိန်မှာ တရုတ်အပ်စိုက် ကုသုံးဟာ ကမ္ဘာမှာ ကျယ်ပြန့်လာတော့ အပ်စိုက်ပျံ့ငုံတွေဟာ နဒီလမ်းကြောင်းတွေ၊ ချက္ကရငယ်တွေရဲ့နေရာမှာ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ကိအာလိယန်ဇာတ်ပုံရိုက်ပညာနဲ့ တွေ့ရှိသွားတယ်။ ဒါကြောင့် တရုတ်အပ်စိုက်ပညာရပ်၊ အာယုဗ္ဗေဒကျမ်းလာ ပရာဏခန္ဓာရယ်ဟာ ပလပ်စမာခန္ဓာပဲ၊ အတူတူပါပဲလို့ တွေ့ရှိသွားတယ်။ ဒီပရာဏခန္ဓာကို ဂန္ဓာရီပညာက Etheric လို့ ခေါ်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ပလပ်စမာရယ်၊ အငွေ့ခန္ဓာရယ်၊ ပရာဏခန္ဓာရယ်၊ အီသာရစ်ခန္ဓာကိုယ်ရယ်ဟာ တစ်ခုတည်းဖြစ်တယ်လို့ ကောက်ချက်ချနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရအကြောင်းနားလည်လိုရင် ပထမဆုံး သိထားရမယ့်အချက်က ချက္ကရဟာ မမြင်ရပေမယ့် တကယ်ရှိတဲ့ အငွေ့ခန္ဓာမှာရှိတဲ့အရာ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏခန္ဓာနဲ့တွဲပြီးလေ့လာမှ ချက္ကရကို သဘောပေါက်မှာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာပါပဲ။

ချက္ကရတွေဟာ ဘယ်အလုပ်တွေလုပ်နေသလဲ၊ ဘာကြောင့်ရှိနေတာလဲလို့ မေးခွန်းထုတ်စရာရှိတယ်။ ချက္ကရတွေရဲ့ လုပ်ငန်း

တာဝန်ကတော့ -

(၁) ပရာဏခန္ဓာအတွင်း၊ ရုပ်ခန္ဓာအတွင်းကို ပြင်ပက ဝင်ရောက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို လက်ခံသွင်းယူဖို့ ဖြစ်တယ်။

(၂) ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ ပရာဏခန္ဓာအတွင်းက စွမ်းအင်တွေကို တစ်ကိုယ်လုံးကိုဖြန့်ချိဖို့ အပြင်ဘက်ထုတ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။

(၃) ဉာဏ်စွမ်းအင်၊ နာမ်စွမ်းအင်တွေကို လက်ခံသွင်းယူဖို့ ဖြန့်ချိဖို့ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ချက္ကရတွေဟာ စွမ်းအင်တွေ ဝင်ရာ၊ ထွက်ရာ တံခါးပေါက်တွေဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။ ရုပ်ခန္ဓာဟာ ပြင်ပက ဝင်လာတဲ့ အစာအာဟာရရယ်၊ ရေရယ်၊ လေရယ်ကို ဒွါရပေါက်တွေကနေ သွင်းယူသလို ချက္ကရတွေဟာ အပြင်ကဝင်လာတဲ့ ပရာဏ အသက်ဓာတ်နဲ့ အနန္တဉာဏ်ဓာတ်တွေကို သွင်းယူရာ ဒွါရပေါက်တွေလို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို စွမ်းအင်တွေကို သွင်းယူရာမှာ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းရှိ ချက္ကရ (၃)ခုဟာ ခန္ဓာကိုယ်တည်မြဲရေး၊ မျိုးဆက်တည်မြဲရေးနဲ့ အတ္တတည်မြဲရေးအတွက် အသိဉာဏ်တွေကို သွင်းယူတယ်။ ဦးခေါင်းတွင်းရှိ ချက္ကရ (၃)ခုကတော့ သစ္စာဉာဏ်တွေ၊ မြင့်မြတ်တဲ့ ဉာဏ်ကူးတွေ စိတ်တန်ခိုးတွေကို ထောက်ပံ့မယ့် စွမ်းအင်တွေကို သွင်းယူတယ်။ အထက်နဲ့ အောက်ချက္ကရတွေရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာ ရှိတဲ့ နှလုံးချက္ကရကတော့ အောက်ပိုင်းရုပ်သဘာဝနဲ့ အထက်ပိုင်း နာမ်သဘာဝတွေကို ဆက်စပ်ပေးဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ဆက်စပ်ရာမှာ အရာရောက်တဲ့ မေတ္တာစိတ်တွေ၊ စာနာစိတ်တွေ၊ ကရုဏာစိတ်တွေကို ထောက်ပံ့မယ့် စွမ်းအင်တွေကို သွင်းယူတာ ဖြန့်ချိတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ချက္ကရတွေဟာ စိတ်တန်ခိုး၊ အဘိညာဉ်တန်ခိုးအတွက်သာ အသုံးပြုဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အယူဝါဒဟာ မပြည့်စုံတော့ဘူးဖြစ်သွားတယ်။ ချက္ကရတွေဟာ လူ့ဘောင်ကြီးတစ်ခုလုံးအတွက် လိုအပ်တဲ့ ရုပ်အား၊ နာမ်အား၊ ဉာဏ်အားတွေကို တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးဖို့ အတွက် ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ချက္ကရ

ချက္ကရတို့ရဲ့ပုံသဏ္ဌာန်ဟာ ကြာပန်းနဲ့တူလို့ ချက္ကရကို ကြာပန်းလို့ တင်စားခေါ်တယ်။ ကြာပန်းဟာ ဝန်းဝိုင်းတယ်။ ပွင့်ဖတ်ပွင့်လွှာတွေရှိတယ်။ အလယ်ဗဟိုမှာ ဝတ်ဆံရှိတယ်။ အညှာတံရှိတယ်။

ချက္ကရကြာပန်းဟာ အချင်းနှစ်လက်မလောက်ရှိပြီး အလယ်က ခွက်နေတယ်။ ချက္ကရတစ်ခုရဲ့အင်အားကို ဒီချက္ကရမှာရှိတဲ့ ပွင့်ဖတ်တွေနဲ့ တိုင်းတာတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရဖြစ်တဲ့ မူလဒြချက္ကရမှာ ပွင့်ဖတ်လေးခု ရှိတယ်။ သူ့အထက်က လိင်ချက္ကရခေါ် ဆွာဒီသနချက္ကရမှာ ပွင့်ဖတ်(၆)ခု ရှိတယ်။ အဲဒီအထက်က မဏိပူရချက္ကရခေါ် ချက်တိုင်ချက္ကရမှာ ပွင့်ဖတ် (၁၀) ရှိတယ်။ နောက်အထက်မှာရှိတဲ့ အနာဟာတခေါ် နှလုံးချက္ကရမှာ ပွင့်ဖတ် (၁၂)ခု ရှိတယ်။ လည်မျိုမှာရှိတဲ့ ဝိသုဒ္ဓချက္ကရမှာ ပွင့်ဖတ် (၁၆) ခု ရှိတယ်။ နှာရောင်မှာရှိတဲ့ အလှူချက္ကရမှာ ပွင့်ဖတ်(၂)ဖတ် ရှိတယ်။ ပွင့်ဖတ်ကြီးတစ်ခုမှာ ပွင့်ဖတ် ၄၈ + ၄၇ = ၉၆ ဖတ်ရှိလို့ ပွင့်ဖတ်ကြီးနှစ်ခုလို့ သာမန်ဆိုတယ်။ ငယ်ထိပ်မှာရှိတဲ့ သဟဆရာချက္ကရမှာ ပွင့်ဖတ် (၁၀၀၀)ရှိတယ်လို့ ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များမှာ ဖော်ပြထားတယ်။

ချက္ကရတွေရဲ့ သက္ကတအမည်တွေဟာ ရေးရဖတ်ရတာ လက်ဝင်လှလို့ ဒီချက္ကရတွေ တည်ရာနေရာအတိုင်း အောက်ခြေချက္ကရ၊ လိင်ချက္ကရ၊ ချက်တိုင်ချက္ကရ၊ နှလုံးချက္ကရ၊ လည်မျိုချက္ကရ၊ နှာရောင်ချက္ကရ၊ ငယ်ထိပ်ချက္ကရလို့ ခေါ်ဝေါ်သွားမယ်။

စဉ်	အမည်	နေရာ	ဂလင်း	သင်္ကေတ	တိရစ္ဆာန် သင်္ကေတ	အ ရောင်	ပီဝ အသံ
၁	မူလဌ ၄	လိင်အင်္ဂါ နှင့် စတိုး အကြား	အက်ဒရီ နယ်	လေး ထောင့်	ဆင်	အနီ	လမ်း
၂	ဆွာဒိသန ၆	ဆီးခုံ	ဂိုနတ် လေဒင်	လခြမ်း	မိကျောင်း	လိမ္မော်	ဗမ်
၃	မဏိပူရ ၁၀	ချက်	ပန် ကရိယ	ခြောက် မြှောင့် ကြယ်	ဆိတ်	အဝါ	ရမ်း
၄	အနာ ဟာတ ၁၂	နှလုံး	သိုင်းမတ်	စက်ဝိုင်း	သမင်	အစိမ်း	ယမ်း
၅	ဝိသုဒ္ဓ ၁၆	လည်မျို	သိုင်းရွှက်		ဆင်ဖြူ	ကြည် ပြာ	ဟမ်း
၆	အဂ္ဂန ၂	နှာရောင်	ပိကျူထရီ			အပြာနု ခဲရောင်	အေ
၇	သဟ ဆရာရ ၁၀၀၀	ငယ်ထိပ်	ပင်နီ ယာယံ			ခရမ်း မရမ်း	အုပ်

ဂီတ သံစဉ်	အက္ခရာ	ကိုယ်အင်္ဂါ	ဂြိုဟ်	တာဝန်	စွမ်းအင်
ဝိ စိ	ဝစဆလ	ခြေ၊ လက် အနှံ့	စနေ	ရုပ်ခန္ဓာ၊ အတ္တ တည်မြဲမှု	ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် အတိတ်ဘဝပါရမီ အတိတ်ဘဝ တွေကို မြင်နိုင်
ရေ ဒွိ	ပရဒ လဝ	လက် အရသာ	တနင်္လာ	မျိုးဆက်တည် တံ့မှု၊ လိင်	သူတစ်ပါးအာရုံ ခံစားမှုကိုသိနိုင်
မိ ဒ္ဒိ	တသ ဒမန ပဖ	စင်္ဂို အမြင်	အင်္ဂါ	တန်ခိုး စိတ်တန်ခိုး	လိပ်ပြာလွှင့်ခြင်း စိတ်တန်ခိုး တိုးတက် (Will Power)
ဟ အင်္ဂါ	ကခဂင ချ၊ ဂျ ဂျဟ	လိင်အင်္ဂါ ထိတွေ့ အာရုံ	တနင်္ဂနွေ	ကရုဏာ မုဒိတာ မေတ္တာ ကိုယ်ခံအား	ချက္ကရများကို ညှိပေးနိုင် ပွင့်စေနိုင်
ဆို ဂျိ	အအာအိ အိအုအူ ရရာ လလာ အေအဲအို အော်	ပါးစပ် အကြား	ဗုဒ္ဓဟူး	အသိဉာဏ် ထိုးထွင်းဖန်တီးမှု	သောတအာရုံထူး ဦးနှောက်ညှာ ခြမ်းပွင့်ခြင်း
လာ အေ	အကစ		တနင်္လာ	သိဒ္ဓိတန်ခိုး	တတိယမျက်လုံး
တိ ဘိ				ဉာဏ်အလင်း ပွင့် ချက္ကရတွေ ကို ထိန်းညှိပေး	အမြင့်ဆုံး သမာပတ်သိစိတ် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်ခြင်း

ချက္ကရတွေအကြောင်း ဖော်ပြမယ်ဆိုရင် ဒီချက္ကရတွေရဲ့ တည်နေရာ၊ ရှိတဲ့ပွင့်ဖတ်၊ ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ ဆက်သွယ်ရာနေရာများဖြစ်တဲ့ ဂလင်းနဲ့ အာရုံကြောမြှာ၊ အရောင်အဆင်း၊ သင်္ကေတ၊ တိရစ္ဆာန်သင်္ကေတ၊ ဝိဇ္ဇာသံ၊ ဂီတသံစဉ်၊ ဗျည်းသရ၊ ဂြိုဟ်၊ စွမ်းအင်တို့ကို ဖော်ပြရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအချက်အလက်တွေဟာ သာမန်ဗဟုသုတလောက်သာ ဖတ်သူအဖို့ ရှုပ်ထွေးနေမှာဖြစ်လို့ ဇယားကွက်ဆွဲပြီး ပြထားပါတယ်။ ဒီအချက်အလက်တွေဟာ သာမန်အားဖြင့် ဘာမှ အရေးမကြီးဘူးလို့ ထင်ရပေမယ့် လက်တွေ့ ကျင့်ကြံသူတွေ၊ သူ့အလိုလို ချက္ကရတွေနိုးနေသူတွေအတွက်တော့ ငါဘာဖြစ်နေသလဲ ဆိုတာသိရလို့ အရေးပါလှပါတယ်။

မူလဒြချက္ကရ

မူလဒြချက္ကရဟာ လိင်အင်္ဂါနဲ့စအိုကြား ကွက်လပ်မှာရှိတယ်။ ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များမှာတော့ မြီးညောင်းရိုးထိပ်လို့ သာမန်မျှဆိုတယ်။ ကျောမြှောင်ရိုးရဲ့ အောက်ပိုင်းမှာရှိလို့ အောက်ခြေချက္ကရတွေရဲ့ တည်နေရာ၊ အရောင်အဆင်း၊ သင်္ကေတ စတာတွေကို ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များမှာ အနည်းငယ်ကွဲလွဲကြတယ်။ ခေတ်သစ် သုတေသနနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးသွားသူတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်တွေကို ပေါင်းစပ်တင်ပြလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ အချို့ ကျမ်းဂန်များမှာ တွေ့ရှိချက်နဲ့ ကွဲလွဲနေတာ တွေ့ရမယ်ဆိုရင် အခု တင်ပြတာကို အတည်ယူပါ။

ဒီအောက်ခြေချက္ကရမှာ ပွင့်ဖတ်လေးခု ရှိတယ်။ အက်ဒရီနယ်ဂလင်းနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ သင်္ကေတမှာ လေးထောင့် ဖြစ်တယ်။ ဒီသင်္ကေတကိုပဲ မဏ္ဍလလို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဟိန္ဒူက ယန္တရလို့လည်း ခေါ်တယ်။ ပုံကိုကြည့်ရင် လေးထောင့်ကွက်ကိုလည်းတွေ့ရမယ်။ ဝိဇ္ဇာသံလမ်းရဲ့ သက္ကတစာလုံးကိုလည်း ပုံမှာ တွေ့ရပါမယ်။ ချက္ကရတိုင်းလိုလို တိရစ္ဆာန်ရုပ်သင်္ကေတတွေရှိတယ်။ ဒီချက္ကရရဲ့ တိရစ္ဆာန်ရုပ်သင်္ကေတကတော့ ဆင်ဖြစ်တယ်။ ဒီတိရစ္ဆာန်ပုံတွေဟာ ချက္ကရမှာရှိနေတဲ့ ရုပ်ပုံ မဟုတ်ပါဘူး။ တင်စားထားတာပါ။ ဥပမာ ဆင်ဟာ အလွန် လေးလံခိုင်ခံ့တယ်။ ခွန်အားကြီးတယ်။ ဒီသဘောယူပြီးတော့ ဒီချက္ကရဟာ ချက္ကရတွေထဲမှာ ခိုင်ခံ့ခွန်အားကြီးမားတာကို သရုပ်တင်တာပါ။ အထူးသဖြင့် လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ

စွမ်းအင်အကြီးမားဆုံးဖြစ်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဒီချက္ကရမှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို ညွှန်းတာပါ။

အရောင်အဆင်းအားဖြင့် အနီရောင် ရှိတယ်။ သမာဓိအား ကောင်းလို့ ပရာဏခန္ဓာမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေကို မြင်နိုင်ပြီဆိုရင် ဒီချက္ကရဟာ အနီရောင် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တွေ့ရမယ်။ ဂီတသံစဉ် အားဖြင့်ကြည့်ရင် 'ဒို'ဆိုတဲ့ သံစဉ်ဖြစ်တယ်။ ဂီတသင်္ကေတကတော့ 'စိ'သံ ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရကစပြီး ဒိုရေမီဖာဂီတသံစဉ် ဟာ ချက္ကရတစ်ခုမှာ အသံတစ်မျိုးနဲ့ အထက်တက်သွားတဲ့အခါ ချက္ကရ (၇) ခုမှာ ဂီတသံစဉ်တစ်မျိုးစီရှိပြီး စုစုပေါင်း သံစဉ် (၇) မျိုးရှိတာ တွေ့ရမယ်။

အသံတွေကို မှတ်သားထားတဲ့ အက္ခရာတွေအနက် ဝ၊ စ၊ ဆ၊ ဇ အက္ခရာတွေဟာ ဒီချက္ကရမှာ ရှိတယ်။ ဒီချက္ကရကို အသံနဲ့ နှိုင်းမယ်ဆိုရင် ဗီဇအသံ 'လမ်' နဲ့ နှိုင်းနိုင်တယ်။ ဗီဇအသံ လမ်ကို ပဓာနပြုထားတဲ့ မန္တန်နဲ့ နှိုင်းခိုင်းတယ်။ ချက္ကရအားကောင်းလို့ နိုးကြားသွားရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဒီချက္ကရထဲက ဖောက်ထွင်းပြီး အထက်ကိုတက်သွားနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရကို အားကောင်း အောင် ပြုပြင်မယ်။ ဒီချက္ကရ ညစ်နွမ်းနေလို့ သန့်စင်ရေးလုပ်မယ် ဆိုရင် ဂီတသံစဉ် ဒိုကို နားထောင်ရမယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဂီတ သင်္ကေတ စီသံကို မူတည်ထားတဲ့ ဂီတသံစဉ်တွေကို နားထောင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဂီတသံစဉ်ဟာ သောတအာရုံကို ဖမ်းစားထားတဲ့အခါ စိတ်အာရုံတွေ တည်ငြိမ်ပြီးတော့ သမာဓိတက်သွားမယ်။ ဒီဂီတ သံစဉ်ရဲ့ အသံလှိုင်းတွေဟာ ဒီအောက်ခြေချက္ကရကို ရိုက်ခတ်ရင် အောက်ခြေချက္ကရဟာ လှုပ်ရှားလာမယ်။ နိုးကြားလာမယ်။ အား ကောင်းလာမယ်။ ဒါဟာ အသံတွေကို ချက္ကရတွေနိုးကြားသန့်စင် အောင် အသုံးပြုပုံကို သာဓကဆောင်ပြတာပါ။

အောက်ခြေချက္ကရဟာ ခြေထောက်နဲ့ ဆိုင်တယ်။ ခြေ ထောက်ခွန်အားနဲ့ သက်ဆိုင်နေတယ်။ အာရုံခံစားမှုမှာတော့ အနံ့ အာရုံခံစားမှုနဲ့ဆိုင်တယ်။ ဂြိုဟ်အားဖြင့် စနေဂြိုဟ်နဲ့ သက်ဆိုင် တယ်။ ဒီလို ချက္ကရတစ်ခုစီရဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ ရုပ်ခန္ဓာရော စိတ် ခန္ဓာနဲ့ပါ ဆိုင်နေတယ်။ ဒီအောက်ခြေချက္ကရဟာ စိတ်ပိုင်း နာမ် ပိုင်းအရလည်း လူနဲ့ သက်ဆိုင်နေတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် တည်မြဲမှု

ခိုင်ခံ့မှုသာမကဘူး၊ ဒီရုပ်ခန္ဓာကြီးကို ရှိမှန်းသိမှ၊ မိမိဆိုတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာ သညာကို သိမှုနဲ့လည်း သက်ဆိုင်တယ်။ မိမိအတ္တ တည်မြဲရေးဟာ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်သဘာဝမှာ မူလအကျဆုံးဖြစ်တယ်လို့ ဒါဝင်ကဆို ထားတယ်။ မိမိဟာ သူတစ်ပါးမဟုတ်၊ ငါဆိုတဲ့ အတ္တသညာ၊ အတ္တ စိတ်ဟာ ဒီချက္ကရရဲ့ အဓိကစွမ်းရည်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် အတ္တတည်တဲ့ မှုကို အန္တရာယ်ပြုလာရင် ဒီအန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရမ လား၊ ဒီအန္တရာယ်ကလွတ်အောင် ထွက်ပြေးရမလားဆိုတဲ့ စိတ် ဓာတ်ဟာ ဒီချက္ကရက ပေါ်ထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရနဲ့ ဆက်သွယ်သက်ဆိုင်တဲ့ ဂလင်းဟာ အက်ဒရီနယ်ဂလင်း ဖြစ်တယ်။ အက်ဒရီနယ်ဂလင်းဟာ ကျောက်ကပ်မှာ ရှိတယ်။ ချက္ကရရှိတဲ့ နေရာနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းဖြစ်နေပေမယ့် ဒီချက္ကရရဲ့ လှုံ့ဆော်ချက်အ တိုင်း ကြောက်စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်ရင် အက်ဒရီနယ်လင်ဟော်မုန်း တွေ ထုတ်ပေးတယ်။ ဒီဟော်မုန်းကြောင့် ရင်တွေတုန်၊ နှလုံးတွေခုန် လာတယ်။ ကြောက်စရာအန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ဖို့အတွက် ခန္ဓာ ကိုယ်ကို အသင့်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးလိုက်တာပါပဲ။ ဒီအင်ဒရင်နယ် လင်ဟော်မုန်းကြောင့် သွေးတိုးရောဂါ၊ လေးဖက်နာနဲ့ အစာအိမ် ရောဂါတွေဖြစ်ပေါ်ရတာကို ဆေးသိပ္ပံက တွေ့ရှိပြီးပါပြီ။ ဒါကြောင့် အောက်ခြေချက္ကရဟာ ရုပ်ခန္ဓာရောဂါကင်းဝေးကျန်းမာရေးနဲ့ စိတ် ရောဂါကင်းဝေးစေမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပေးနေတဲ့ ချက္ကရဖြစ်လာ တယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကို အဓိကအကျိုးပြုနေတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

နာမ်သဘောအရ ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ အလယ်ဗဟိုချက်မှာ ကုဏ္ဍလိနီဇာတ်ကြီး ရှိတယ်။ မြေကုဏ္ဍလိနီ တေဇောဓာတ်ကြီးဖြစ် တယ်။ လူဟာ မြေပေါ်နေ၊ မြေနဲ့ဆက်နေလို့ ကမ္ဘာမြေအတွင်းက ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ လူခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ဆက်နေတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ ကိန်းအောင်းနေ တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ကမ္ဘာမြေကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ဆက်နေလို့ ဒီကုဏ္ဍလိနီ ဓာတ်နှစ်ခုဟာ ပေါင်းစပ်သွားတယ်။ ဒီလိုပေါင်းစပ်သွားတဲ့ ကုဏ္ဍ လိနီဟာ နိုးကြားပြီး အထက်တက်သွားရာမှ နောက်ဆုံး ငယ်ထိပ် ချက္ကရရောက်တဲ့အခါ အပြင်အာကာသကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ပေါင်းစပ်သွား တယ်။ ဂါဟာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ နောက်ဆုံးအဆင့်စခန်းဖြစ်တယ်။ ဒီလို နောက်ဆုံးအဆင့် ရောက်သွားတဲ့အခါ လူဟာ အနန္တဓာတ်ကြီးနဲ့

ဆက်မိသွားလို့ အနန္တစွမ်းအင်၊ အနန္တဉာဏ်တွေကိုပိုင်ဆိုင်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ သာမန်လူသားဘဝက အနန္တမဟာလူသားဘဝ ရောက် သွားမှာ ဖြစ်မယ်။ ဒီလို အနန္တဓာတ်ကြီးနဲ့ ဆက်ပေးနိုင်တဲ့ ကုဏ္ဍ လိနိစွမ်းအင်ဟာ ဒီအောက်ခြေချက္ကရမှာ ကိန်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ကရဟာ သာမန်လူသားဘဝက အနန္တမဟာလူသားဘဝရောက် အောင် ပို့ပေးနိုင်တဲ့ အခြေခံအကျဆုံးချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

အောက်ခြေချက္ကရဟာ အတိတ်ဘဝတွေက ဖြည့်ဆည်းခဲ့တဲ့ ပါရမီတွေနဲ့လည်း ဆက်စပ်နေတယ်။ အတိတ်ဘဝများစွာက ကမ္ဘာ မြေကြီးပေါ်မှာ လူ့ဘဝရခဲ့တယ်။ ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်မှာပဲ ပါရမီဖြည့် ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီကမ္ဘာမြေကြီးနဲ့ အောက်ခြေချက္ကရဟာ ဆက် သွယ်နေလို့ အတိတ်ဘဝကို ပြန်လည် မြင်နိုင်တာ၊ ကြားနိုင်တာ၊ သိနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ဘဝတဏှာရဲ့ဇာစ်မြစ်ဟာ လိင်စွမ်းအင်ကစတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရဟာ ဘဝတဏှာနဲ့ အတ္တဖြစ်တည်မှုကို ထောက်ပံ့ပေးနေ တာဖြစ်လို့ လိင်စွမ်းအင်တွေကိုလည်း ထုတ်လုပ်ပေးနေတယ်။ လိင် စွမ်းအင်ဆိုတာဟာ ညစ်ညမ်းတဲ့အဓိပ္ပာယ်မဆောင်ဘဲ ဘဝတဏှာ ဖြစ်ပေါ်မှု အတ္တတည်မြဲရေးကို အထောက်အပံ့ပေးတဲ့ စွမ်းအင်သာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် လိင်ဆက်ဆက်ရေးနဲ့ လိင်အာရုံခံစားမှုကို ဒီချက္ကရက မဆောင်ရွက်ပါဘူး။ လိင်အာရုံခံစားမှုကိုတော့ ဒုတိယ ချက္ကရဖြစ်တဲ့ လိင်ချက္ကရကသာ ပေးစွမ်းနိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရကတော့ လိင်စွမ်းအင်တည်မြဲရေး၊ လိင်စွမ်းအင် ခိုင်မာတောင့်တင်းရေးကိုသာ ဖြစ်စေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မူလဒြဿင်္ဂီ အောက်ခြေချက္ကရဟာ လိင်အင်္ဂါနဲ့ စအိုကြား
မှာ ရှိတယ်ဆိုတာဟာ ရုပ်ခန္ဓာပေါ်မှာ အမြင်အားဖြင့် ရှိနေတာကို
ပြောတာပါ။ ချက္ကရတိုင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ သူ့နေရာနဲ့သူ့ရှိ
တယ်ဆိုတာက အပြင်ပန်းအမြင်အရ ပြောတာပါ။ ဂိတ်ဝနဲ့ အိမ်
ဟာ ဆက်နေပေမယ့်လို့ တခြားစီ ရှိနေကြသလိုပါပဲ။ ဒါပေမယ့်
ဂိတ်ဝကဝင်သွားမှ အိမ်တွင်းကို ရောက်သလိုပါပဲ။

မူလဒြဿင်္ဂီရဲ့အတွင်းမှာ တည်ရှိတဲ့နေရာဟာ ကျောက်
ကပ်အထက်မှာရှိတဲ့ အက်ဒရီနယ်ဂလင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အပြင်ပန်း
နေရာနဲ့ အတွင်းနေရာဟာ (၁) ပေခွဲလောက် ကွာဝေးတယ်။
ဆွာဒီသနချက္ကရဟာလည်း ဝေးစေ့ဂလင်းမှာ တည်တာဖြစ်ပေမယ့်
အပြင်ပန်းနေရာကတော့ ဆီးခုံဖြစ်ပါတယ်။ ချက္ကရတိုင်းဟာ အပြင်
ပန်းရုပ်ခန္ဓာပေါ်ကနေရာနဲ့ အတွင်းဘက်ဂလင်းတွေနဲ့ ဆက်ရာ
နေရာတွေဟာ အနည်းနဲ့အများ ကွာခြားနေတယ်။ အထူးသဖြင့်
မူလဒြဿင်္ဂီရဲ့ နေရာနှစ်ခုကတော့ အခြားချက္ကရတွေထက် ကွာ
ဝေးတယ်။

ချက္ကရတွေဟာ ဂလင်းအသီးသီးနဲ့ ဆက်နေသလိုပဲ အာရုံ
ကြော အမြွှာတွေနဲ့လည်း ဆက်စပ်နေတယ်။ အဓိက ဆက်စပ်မှု
ကတော့ ဂလင်းတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူရဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့
ကိုယ်ခံအားကို ချက္ကရတွေက ဂလင်းနဲ့ အာရုံကြောတွေကတစ်ဆင့်
ပြုပြင်စီရင်နေတာ ဖြစ်တယ်။ ဂလင်းနဲ့ အာရုံကြောတွေဟာ လူရဲ့

ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ စိတ်ခန္ဓာတွေကို ထောက်ပံ့ပြုပြင်စီရင်နေတယ်ဆိုတာကို ရှေးဆေးပညာနဲ့ ခေတ်သစ်ဆေးသိပ္ပံက အသိအမှတ်ပြုထားရတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရတွေဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ စိတ်ခန္ဓာအတွက် အရေးပါတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရတွေဟာ ဈာန်အဘိညာဉ် စိတ်တန်ခိုးတွေ တိုးတက်ရရှိဖို့ သာ မဟုတ်ဘူး။ ရုပ်ခန္ဓာ ကျန်းမာတောင့်တင်းရေးနဲ့ အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက်ပါ အလွန် အရေးကြီးတဲ့အခန်းက ပါဝင်နေတယ်။

ချက္ကရတွေအားနည်းနေရင် လူဟာ ချူချာမယ်။ ကြုံလို့မယ်။ ရောဂါများမယ်။ လူစဉ်မမီဖြစ်နေမယ်။ ကိုယ်ခံအားတွေကျမယ်။ ကူးစက်ရောဂါပေါင်းစုံကို ဖိတ်ခေါ်နေမယ်။ ဉာဏ်ထုံထိုင်းမယ်။ အသိဉာဏ်နဲ့ချာမယ်။ အသိဉာဏ် လူစဉ်မမီဖြစ်နေမယ်။ အိုင်ကြာတွေ ညံ့ရံမက EQ ဆိုတဲ့ စိတ်ရင်းစိတ်ဓာတ်တွေ စိတ်စေတနာတွေ ညံ့ဖျင်းမယ်။ သေးသိမ်နဲ့ချာတဲ့လူ ဖြစ်သွားမယ်။

ချက္ကရတစ်ခုဟာ အားကောင်းလာရင် အကောင်းဘက်က အရည်အသွေးတွေတက်လာသလို ချက္ကရတစ်ခုအားနည်းသွားရင် ဒီလို အရည်အသွေးတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ပြီး ညံ့သွားလိမ့်မယ်။ တချို့ ချက္ကရတွေက ပုံမှန်လည်ပတ်အလုပ်လုပ်နေကြပေမယ့် အချို့ ချက္ကရတွေက လုပ်သင့်သည်ထက် ပိုလို့ဖြစ်စေ၊ လျော့လို့ဖြစ်စေလုပ်ဆောင်နေကြတယ်။ ချက္ကရဟာ ကြာပန်းလို အဝန်းအဝိုင်းသဏ္ဌာန်နဲ့ သူ့ရဲ့ဝင်ရိုးပေါ်မှာ လည်နေတယ်။ ဥပမာ တစ်မိနစ်ကို တစ်ပတ် လည်တယ်ဆိုကြပါစို့။ ဒီလိုလည်နေတာဟာ သူ့အလုပ်သူလုပ်နေတာ ဖြစ်တယ်။ ပြင်ပကဝင်လာတဲ့ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်၊ ဇီဝစွမ်းအင်၊ ပရာဏစွမ်းအင်၊ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေဟာ ဒီချက္ကရဆီကတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲဝင်လာတာ ဖြစ်တယ်။ စက်ယန္တရားတွေ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါ လည်ရသလိုပဲ။ ချက္ကရတွေဟာ ဒီပြင်ပကလာတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို သွင်းယူတဲ့အခါမှာ လည်ပတ်ရပါတယ်။

တစ်ဖန် အတွင်းရောက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို တစ်ကိုယ်လုံးဆီ ဖြန့်ချိတဲ့အခါမှာလည်း ချက္ကရဟာ လည်ပတ်ပြီး ဖြန့်ချိရတာ ဖြစ်တယ်။ ပုံမှန်အတိုင်း မလည်ရင် ပုံမှန်အတိုင်း အလုပ်မလုပ်တော့ဘူး။ ပိုပြီး လည်ပတ်နေရင် လုပ်သင့်တာထက် ပိုလုပ်တာ

ဖြစ်တယ်။ လျော့ပြီး လည်ပတ်နေရင် လုပ်သင့်သလောက် မလုပ်
တာဖြစ်တယ်။ ဒီလို ချက္ကရတွေဟာ ပိုလို့ဖြစ်စေ၊ လျော့လုပ်လို့ဖြစ်
စေ ပုံမှန်မဟုတ်ရင် အလုပ်လုပ်ရင် လူကို ထိခိုက်စေမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွေပွင့်တယ်ဆိုတာ ပုံမှန်ထက် ပိုလည်နေတာ၊ လုပ်
နေတာ ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရဟာ ပုံမှန်ထက် ပိုပြီး ပွင့်နေ၊
လှုပ်ရှားနေရင် အဲဒီလူဟာ နိုင်လိုမင်းထက်လုပ်တတ်တယ်။ ရန်လို
တတ်ကယ်။ ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ဖြစ်တတ်တယ်။ သူကချည်း အနိုင်
လိုချင်သူ၊ အသာစီးလိုချင်သူ ဖြစ်တတ်တယ်။ မလုပ်သင့်၊ မပြော
သင့်တာတွေကို လုပ်တတ်တယ်။ ချင့်ချိန်မှုနည်းတယ်။ အလွန်
လှုပ်ရှားတက်ကြွသူ၊ အငြိမ်မနေနိုင်သူ ဖြစ်တတ်တယ်။ လိင်ကိစ္စ
တွေမှာ မထိန်းနိုင်မသိန်းနိုင် ဖြစ်တတ်တယ်။ တငွတ်ထိုးတဖောက်
ကန်း ထင်ရာတွေကြဲတတ်သူ ဖြစ်တယ်။

အောက်ခြေချက္ကရအားနည်းလျှင် နေရာတကာ ကြိုးကိုင်
ချယ်လှယ်တတ်တယ်။ သတိထားလွန်းလို့ စိုးရိမ်စိတ်များတတ်
တယ်။ အာဏာဆုပ်ကိုင်ဖို့၊ ပစ္စည်းဥစ္စာအပိုင်ရဖို့ အားသန်တတ်
တယ်။ စိတ်အာရုံခံစားမှုကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု မက်မောတတ်တယ်။
ပြောင်းလဲဖို့လိုလားပေမယ့် ပြောင်းလဲဖို့တော့ တကယ်မလုပ်ချင်
ဘူး။ မောပန်းလွယ်ကယ်။ သူလုပ်ချင်တာကိုလုပ်နိုင်အောင် အပန်း
မခံနိုင်ဘူး။ စိတ်ဆတ်တယ်၊ အနိုင်ကျင့်ချင်တယ်တို့ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အချက်အလက်တွေရှိနေသူဟာ လူ့လောက ပေါင်း
သင်းဆက်ဆံရေးနယ်မှာ ဘယ်လိုအနေအထားမျိုးရှိမလဲ၊ ဘာရော
ဂါဝေဒနာတွေ ခံစားရမလဲဆိုတာ အလွယ်တကူ တွေးကြည့်နိုင်ပါ
တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရဟာ ပုံမှန်အတိုင်းရှိသလား၊ ပုံမှန်ထက်
လျော့နေသလား၊ ပိုနေသလားဆိုတာကို ဒီအချက်အလက်တွေနဲ့
နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရင် ပေါ်လာမှာပါပဲ။

ဒါကြောင့် မူလဒြဿနာ အောက်ခြေချက္ကရဟာ ကုဏ္ဍလိနီ
ကိန်းရာဖြစ်လို့ မဟာလူသားအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်သလို လူတစ်
ယောက်ရဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့ စိတ်ဓာတ်အရေးတွေကိုလည်း အခြေခံ
ကျကျ အဆုံးအဖြတ်ပေးနေတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆွာဒိသနချက္ကရ

မူလဒြဿနာရဲ့အထက်မှာ 'ဆွာဒိသနခေါ် လိင်ချက္ကရ ရှိ

တယ်။ လိင်ချွတ်ရဟာ ဆီးခုံမှာရှိပြီးတော့ GONAD လိင်ဂလင်းနဲ့ ဆက်နေတယ်။ ကျားမှာ ဝှေးစေ့နဲ့ မ၊မှာ အိုဟရီဂလင်းတွေကို GONAD လိင်အင်္ဂါဂလင်းလို့ ခေါ်တယ်။ ဆီးခုံမှာရှိတယ်ဆိုတာက ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ထွက်ပေါ်နေတဲ့ ကြာပန်းကိုညွှန်းတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချွတ်ရရဲ့ ညာတံကတော့ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်းရှိ လိင်ဂလင်းမှာ ရှိတာ ဖြစ်တယ်။

ပုံမှာပြထားတဲ့အတိုင်း ဒီချွတ်ရရဲ့ သင်္ကေတဟာ လခြမ်း ဖြစ်ပြီးတော့ တိရစ္ဆာန်သင်္ကေတကတော့ မိကျောင်း(မကန်း) ဖြစ် တယ်။ ဒီသဘောတွေဟာ ချွတ်ရမှာရှိနေတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်တွေ မဟုတ် ပါဘူး။ ဒီသင်္ကေတတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သီးခြားဖော်ထုတ်ရမှာ ဖြစ် တယ်။

ပွင့်ဖတ် (၆) ခုရှိပြီး လိမ္မော်ရောင်ရှိတယ်။ ဒီချွတ်ရရဲ့ ဗီဇ အသံက ဗမ် ဖြစ်တယ်။ ပုံမှာ သက္ကတအက္ခရာဗမ်ကို အဖြူရောင်နဲ့ ပြထားတယ်။ အဲဒီအက္ခရာရဲ့ ထိပ်မှာ လခြမ်းသဏ္ဌာန်နဲ့ သေးသေး တင်သဏ္ဌာန်နှစ်ခုတွေ ရမယ်။ သေးသေးတင်အပေါ်မှာ ဝစ္စပေါက် ပါတာက ဗအက္ခရာကို သေးသေးတင်ကာ သူ့ရှေ့ကလခြမ်းက သင်္ကေတ သက်သက်ပါ။ ပုံရဲ့ ညာဘက် အထက်နားကပုံက ဒီချွတ်ရတည်ရာ ဆီးခုံပုံ ဖြစ်တယ်။ ပုံရဲ့ ဘေးပတ်လည်က အနက် ရောင် ပွင့်ဖတ်ခြောက်ဖတ်ဟာ ဒီချွတ်ရရဲ့ ခွန်အားကို ပြနေတာ ဖြစ်တယ်။ ချွတ်ရရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာပါတဲ့ ပုံတွေက ချွတ်ရရဲ့ အရံ စွမ်းအင်သတ္တိတွေဖြစ်တဲ့ ကာကိနီ စတဲ့ နတ်ကျွေကို ညွှန်းထားတာ ပါ။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဒီချွတ်ရရဲ့ ဆက်သွယ်နေတဲ့ အာရုံကြော မြွေတွေရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို ရည်ညွှန်းတာပါ။ ဒီအာရုံကြောတွေကို အသုံးပြုလို့ရလာမယ့် စိတ်တန်ခိုးသတ္တိတွေကို နတ်ပုံတွေနဲ့ သရုပ် ဖော်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ အသံစွမ်းအင်ဟာ ရုပ်သဏ္ဌာန်ကို ဖန်တီး ဖြစ်ပေါ်စေတယ်လို့ ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား။

ဒီချွတ်ရမှာရှိတဲ့အသံဟာ ဒိုရေမီဖာသံစဉ်အရ 'ရေ' သံဖြစ် တယ်။ ဂီတသံသင်္ကေတနဲ့ဆိုရင် 'ဒီ' သံ ဖြစ်တယ်။ အက္ခရာဖြစ်ပေါ် စေတဲ့ ရ၊ ဒ၊ လ၊ ဝ၊ ပ အသံသတ္တိတွေလည်း ကိန်းဝပ်နေတယ်။ ဒီအသံတွေအားလုံးရဲ့ မူလဇာစ်မြစ် ဗီဇသံဟာ ဗမ် ဖြစ်တယ်။ ဝါကြောင့် ဒီချွတ်ရကိုနှိုးရင် ဗီဇသံ ဗမ်ကို ပဓာနပြုထားတဲ့ မန္တန်နဲ့

နှိုးကြတယ်။ ဘယ်လိုမန္တန်ဆိုတာကတော့ ပုံနှိပ်ထားတဲ့ ကျမ်းတွေ ထဲမှာ ဖော်ပြမထားတဲ့ အသံ ဖြစ်တယ်။ ဒီအသံကို ဂုရုကသာသိ တယ်။ ဂုရုကသာ သူ့သာဝကကို ဘယ်မန္တန်ရွတ်လို့ သင်ပေးနိုင် တယ်။ ဆရာနဲ့ တပည့် လက်ထပ်သင်ပေးရတဲ့ အန္တေဝါသိကမန္တန် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အန္တေဝါသိကမန္တန်တွေနဲ့ ဆင်တူတဲ့ မန္တန်မျိုးတွေ ကိုသာ ပုံနှိပ်စာအုပ်တွေမှာ ဖော်ပြကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးချင်ရင် ပထမဆုံး ဂုရုရှာပြီး ဆည်းကပ်ရမယ်လို့ ရှေး ဟောင်းအစဉ်အလာကြီးရှိခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဆရာရှာတယ်ဆိုတာ တောတောင်အနံ့ အပြင်ဘက် ထွက်ရှာဖို့ မလိုဘူး။ ဒီလိုရှာတာဟာ ဟိုးရှေးပဝေသဏီခေတ်က ဖြစ်တယ်။ ခေတ်တွေပြောင်းသွားပြီ။ ဒါကြောင့် ဂုရုရှာပုံတော်ဖွင့်ခဲ့တဲ့ ဂန္ဓာရီခရီးသည်ကြီး ပေါလ်ဘရင် တန်က တပည့်အသင့်ဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ ဆရာရောက်လာလိမ့်မယ် လို့ ပြောခဲ့တယ်။ သူ့ကိုယ်တွေ့ဖြစ်လို့ သူ့စကားကို အလေးထားသင့် တယ်။ သုံးသပ်သင့်တယ်လို့ ထင်မြင်ပါတယ်။

ပေါလ်ဘရင်တန်ဟာ အပြင်ဘက်မှာ ဆရာမရှာတော့ဘဲ အတွင်းမနောဘက်ကို ခရီးထွက်လိုက်တဲ့အခါ အတွင်းနား ပွင့် သွားတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဂုရု ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ နှောင်းလူတွေ သင်ခန်းစာယူစရာပါပဲ။

အခြား ဂီတသံစဉ်တွေနဲ့ ဗျည်းသံ၊ သရသံတွေ ကိန်းဝပ်နေ တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာတော့ ဒီချက္ကရကို ကုဏ္ဍလိနီရောက်လာတဲ့ အခါ အဲဒီ ဂီတသံစဉ်တွေ ဗျည်းသရသံတွေ မြည်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအသံတွေကို အသုံးပြုနိုင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အသံတွေကို အသုံးပြုနိုင်တာကို ရှေးက မဟိဒ္ဓိတန်ခိုးလို့ ခေါ်တာပါပဲ။ ဒီချက္ကရ နိုးလာတဲ့အခါ ဒီချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ အသံစွမ်းအင်ကြောင့် သူတစ်ပါးရဲ့စိတ်နဲ့ အာရုံခံစားမှုတွေကို အလိုလိုသိလာတယ်။ သူ တစ်ပါးဘာတွေ့နေသလဲ၊ ဘယ်လိုအာရုံခံစားနေသလဲဆိုတာ အလို လိုသိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီချက္ကရရဲ့ မူလသဘာဝဟာ လိင်စွမ်းအင်ကို အသုံးပြုဖြစ် တယ်။ လိင်စွမ်းအင်ကြောင့် လူသားမျိုးဆက်ကြီး တည်တံ့ကြီးမား လာတယ်။ သမင်မွေးရင်း သားစားရင်း ဆိုသလို လူသားမွေးလာ လိုက် တိရစ္ဆာန်အုပ်ကြီးက စားလိုက်နဲ့ မျိုးဆက်ပြတ်မသွားအောင်

ဆောင်ရွက်ပေးနေတာ၊ ဟတော့ လိင်စွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ဒီလိင်စွမ်းအင်ကို အသုံးပြုနိုင်အောင် ဖန်တီးပေးနေတဲ့အရာဟာ ဒီဆွာဒီသနဗျတ္တရ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိင်စွမ်းအင်ကို ခေတ်သစ်ရောက်တော့ လူတွေက အလွဲသုံးစားလုပ်ကြလို့ ရောဂါဆန်းတွေ၊ အာဇီဝဒီအက်စ်ရောဂါတွေ ရလာကြတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီဗျတ္တရနိုးကြားမှုလွန်ကဲနေရင် တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်များတယ်။ ဒေါသကြီးတယ်။ တဏှာကြီးတယ်။ ဘဝင်မြင့်တယ်။ အထက်စီးကပဲနေချင်တယ်။ သူတစ်ပါးကို လွှမ်းမိုးချင်တယ်။

ဒီဗျတ္တရအားနည်းရင် သူတစ်ပါးကို မယုံကြည်တတ်ဘူး။ အံ့ပုန်းစိတ်ရှိတယ်။ အပေါင်းအသင်းမဆုံဘူး။ စိတ်နှုတ်တယ်။ လူအများယောင်သလိုယိမ်းသလို ယိမ်းတတ်တယ်။

ဒီဗျတ္တရပုံမှန်အားရှိရင် အရွယ်ရောက်ချိန်မှာ ပွင့်လင်းလာမယ်။ သူတစ်ပါးနဲ့ ရောနှောနိုင်တယ်။ တီထွင်ဖန်တီးမှု အစွမ်းတွေ ရှိလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ဆန့်ထုတ်တာနဲ့ ကခုန်ခြင်းဟာ ဒီဗျတ္တရကို အားကောင်းစေမှာ ဖြစ်တယ်။

လိင်ချက္ကရခေါ် ဒုတိယချက္ကရဟာ လှုပ်ရှားကခုန်ခြင်း၊ ခြေလက်ဆန့်ထုတ်ခြင်းကြောင့် ချက္ကရအားကောင်းပြီးတော့ ပွင့်သွားနိုင်တယ်။

လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပဓာနချက္ကရကြီး (၇) ခုရှိတယ်ဆိုပေမယ့် ဒီပဓာနချက္ကရကြီးတွေရဲ့အနီးမှာ အရန်ချက္ကရတွေ ရှိသေးတယ်။ ပဓာနချက္ကရပြီးရင် ချက္ကရငယ် (၂၁) ခု ရှိတယ်။ ချက္ကရသေးက (၄၉) ခု ရှိတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်အရိုးဆက်၊ အဆစ်နေရာတွေအနီးမှာ ချက္ကရငယ် (၂၁) ခုရှိတာ ဖြစ်တယ်။ ပခုံး၊ လက်ပြင်၊ တံတောင်၊ လက်ဆစ်၊ တင်ပါးဆုံ၊ ဒူး၊ ခြေမျက်စိ၊ ခြေဖဝါး၊ ခြေဆစ်တွေမှာ ချက္ကရငယ်တွေ ရှိတယ်။ ရာချီရှိတဲ့ ဒီချက္ကရတွေကို စနစ်တကျ လှုပ်ရှားနှိပ်နယ်ပေးရင် ချက္ကရငယ်တွေ ပွင့်သွားနိုင်တယ်။

ကတယ်ခုန်တယ်၊ သိုင်းကွက်နင်းတယ်ဆိုတာဟာ ခြေလက်အဆစ်တွေကို လှုပ်ရှားရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ရစ်သမ်မိမိ ဖြည်းဖြည်းနွေးနွေး လှုပ်ရှားကခုန်ရင်း ဒီချက္ကရငယ်တွေ ပွင့်သွားနိုင်တယ်။ ဘဲလေးအကပညာရှင် နီဂျင်စကီဟာ ကမ္ဘာကျော်သူဖြစ်တယ်။ အပေါ်ကိုခုန်တက်တဲ့ကကွက်မှာ အပေါ်က အောက်ကိုပြန်ကျလာတဲ့အခါ ဘုတ်ခနဲမကျဘဲ ငှက်မွေးလေး လေထဲဝှေ့ယမ်းကျသလို ပြန်ကျနိုင်လို့ နီဂျင်စကီရဲ့အကျ (NIJENSKI'S FALL) လို့ သဘင်ပညာလောကမှာ ခေါ်ကြတယ်။ အောင်မောင်းခြေထိုး၊ ကက်နက်စိန် ဘီလူးခြေဆောင့်လို့ မြန်မာ့သဘင်လောကမှာ ဆိုရိုး

ရှိတယ် မဟုတ်လား။

နောက်တစ်ဦးကတော့ ရုရှားဘဲလေးအကပညာရှင် ပက်ဗလိုဗာ ဖြစ်တယ်။ ငန်းတို့ပျော်ရာရေကန်သာ ဘဲလေးမှာ ငန်းမလေး ပက်ဗလိုဗာဟာ ကခုန်မြူးထူးပြီး မောတော့ ခြေထောင့်ထိုင်ချလိုက်တယ်။ ကွေးထောင်ထားတဲ့ ဒူးနှစ်လုံးပေါ်မှာ ခေါင်းငိုက်တင်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို ခြေထောက်ဘေးမှာ ဆန့်ထုတ်ပြီး အမောဖြေနေတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လုံးဝ မလှုပ်တော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေတယ်။ ဒီလိုငြိမ်သက်နေတဲ့ရသကို (POISE OF PAVLOVA) ပက်ဗလိုဗာရဲ့ သန္တိရသလို့ သဘင်လောကမှာ ထင်ရှားသွားတယ်။ အသက်ရှူတာလည်း မလှုပ်ရှားဘူး၊ စိတ်ကလည်း မလှုပ်ရှားဘူးထင်ပါရဲ့။ စိတ်ရောကိုယ်ရော လုံးဝ မလှုပ်ရှားတော့ဘဲ ငြိမ်ဝပ်သွားရတဲ့ ရသပါ။

နီဂျင်စကီရဲ့ အခုန်နဲ့အကျဟာ လေထဲမှာ ပျံတဲ့အတိုင်း ဖြစ်နေတာရယ်၊ ပက်ဗလိုဗာရဲ့ ငြိမ်သက်မှုဟာ ရုပ်ရောစိတ်ပါ ငြိမ်သက်မှုဖြစ်တာရယ်ဟာ ချက္ကရငယ်တွေရဲ့ အစွမ်းသတ္တိပါပဲ။ ကခုန်လို့ အရိုးအဆစ်တွေ လှုပ်ရှားရတယ်။ ဒါကြောင့် အရိုးအဆစ်တွေအနီးမှာရှိတဲ့ ချက္ကရငယ်တွေ နိုးကြားသွားတယ်။ ဒီလိုချက္ကရငယ်တွေရဲ့အစွမ်းသတ္တိကြောင့် နီဂျင်စကီနဲ့ ပက်ဗလိုဗာတို့ရဲ့ အကရသဟာ တစ်မှုထူးပြီး သူများထက်သာသွားတာ၊ ကမ္ဘာကျော်တာ ဖြစ်တယ်။

ကခုန်တဲ့အခါ ဘရိတ်ဒန့်စ်လို့ အရမ်းကာရော အသော့ ကခုန်လှုပ်ရှားမှုဟာ ချက္ကရကိုမနိုးကြားစေတဲ့အပြင် ထိခိုက်နိုင်တယ်။ ကခုန်လှုပ်ရှားမှုဟာ ရှေးက အိုလံပစ်အကလိုး ထိုက်ချိုသိုင်းလှုပ်ရှားမှုလို့ အချို့ ဘဲလေးကကွက်လို့ နှေးနှေးနဲ့ ရစ်သမ်မိမိ လှုပ်ရှားတာ ဖြစ်တယ်။ နရီစည်းလေးလေးနဲ့ လှုပ်ရှားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ထိုက်ချိုသိုင်းကွက်တွေဟာ အတွင်းအား သိပ်ကောင်းစေတာ ဖြစ်တယ်။ အတွင်းအားဆိုတာ ချက္ကရတွေနဲ့ သက်ဆိုင်နေတယ်။

ချက္ကရငယ်တွေလှုပ်ရှားလာရင် လှိုင်ချက္ကရကို အားဖြည့်ပေးလိုက်လို့ လှိုင်ချက္ကရဟာ ပိုမို အားကောင်းလာတယ်။ သန်မာလာတယ်။ လှိုင်ချက္ကရနိုးကြားလာရင် တီထွင် ဖန်တီးမှု စွမ်းအင်တွေ

တိုးတက်လာတယ်။ လိင်စွမ်းအင်နဲ့ လိင်စိတ်တွေ ထကြွလာတယ်။ ဒါကြောင့် ဇာတ်မင်းသားတချို့၊ ဇာတ်မင်းသမီးတချို့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဇာတ်ရှုပ်တွေ ပေါ်လာတတ်တာ ဖြစ်တယ်။ လိင်ချွေ့ရရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို တီထွင်ဖန်တီးမှုမှာ အသုံးမချနိုင်ရင် လိင်ကိစ္စရှုပ်ထွေးမှုတွေပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ စွမ်းအင်မှာ အကောင်းအဆိုးမရှိပါဘူး။ ဒီစွမ်းအင်တွေကို ကောင်းတဲ့ဘက် အသုံးချမှာလား၊ ဆိုးတဲ့ဘက် အသုံးချမှာလားဆိုတာပဲ ရှိတယ်။ ဒီသဘာဝတွေကို သိထားရင် တလွဲအသုံးမချမိအောင် ရှောင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ချောင်းတွေ၊ မြစ်တွေကရေတွေဟာ ပင်လယ်ထဲ စီးဝင်သလို ချွေ့ရသေး၊ ချွေ့ရငယ်တွေက စွမ်းအင်တွေဟာ ချွေ့ရကြီးတွေ နီးကြားပွင့်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ အရိုးအဆစ်တွေမှာရှိတဲ့ ချွေ့ရငယ်တွေဟာ ငယ်သော်လှဦး ဆိုတာလို ချွေ့ရကြီးတွေ ပွင့်သွားအောင် ထောက်ပံ့ပေးနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ချွေ့ရငယ်တွေကို လှုပ်ရှားစေတဲ့ အကအခုန်၊ သိုင်းကွက်တွေဟာ လိင်ချွေ့ရနဲ့ ချွေ့ရကြီးတွေကို အင်အားကောင်းအောင်၊ နီးကြားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တယ်။ ဒီလိုချွေ့ရကြီးတွေ အားကောင်းလာမှ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားတက်ကြွလာတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီစီးဝင်လာနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလိင်ချွေ့ရနဲ့ပတ်သက်လို့ မှတ်သားဖွယ်နှစ်ရပ် ရှိတယ်။ SPLEEN CHAKRA နဲ့ ရောထွေးနေတာရယ်၊ ဒီချွေ့ရနဲ့ နီးနွယ်တဲ့ အလင်းရယ်ပဲ။ လိင်ချွေ့ရဟာ ဝှေးစေ့နဲ့ သားအိမ်ဘေးမှာရှိတဲ့ ဂိုနက်ဂလင်းနဲ့ ဆက်နွယ်သက်ဆိုင်နေတယ်လို့ စောစောက ရေးပြီးသား ဖြစ်တယ်။ ဒီဂလင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်နေတဲ့ ဂလင်း ဖြစ်တယ်။ အက်ဒရီနယ် စတဲ့ ဂလင်းတွေက ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းပိုင်းမှာရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဂလင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အပေါ်မှာပေါ်နေလို့ ဒီဂလင်းကို လှုပ်ရှားစေဖို့ ပြုပြင်ဖို့ လွယ်တယ်။ ထင်သာမြင်သာတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီဂလင်းဟာ ချွေ့ရတွေနဲ့ ပြုပြင်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရာမှာ လွယ်ကူထိရောက်တဲ့ဂလင်း ဖြစ်နေတယ်။

ဒီဂလင်းကြောင့် လိင်ချွေ့ရဟာ လိင်ကိစ္စနဲ့ပဲ သက်ဆိုင်နေတယ်လို့ ရှေးကထင်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ လိင်စွမ်းအင်ဟာ ဉာဏ်စွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်တို့နဲ့သက်ဆိုင်တယ်ဆိုတာ အလေးမပေးကြဘူး။ ၁၉၈၀ ကျော်နှစ်တွေရောက်လာမှ ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တွေက သု

တေသနပြုပြီးအတ်အကျ ဖော်ထုတ်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ သူတေသန
နယ်က လူသိကြားတဲ့နယ်ကို ရောက်ဖို့ဆိုတာဟာ အချိန်ကြာတတ်
တယ် မဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် ခေတ်သစ်ဝါဒီပညာတတ်တွေရဲ့
ကျေးဇူးကြောင့် လိင်ချွတ်ရဟာ ဉာဏ်စွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်၊ အနု
ပညာစွမ်းအင်တွေနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်ဆိုတာကို သိလာကြပါပြီ။

ကမ္ဘာကျော် ရပ်စပြုတင်၊ ဂါးဂျိနဲ့ ကရိုလီတို့ဟာ စိတ်တန်ခိုး
ပိုင်ရှင်တွေပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ လိင်ကိစ္စအရှုပ်အထွေး
တွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ နာမည်ဆိုးနဲ့ ကျော်ကြားနေတယ်။ ရပ်စပြုတင်
ဟာ ရုရှားဘုရင် နန်းတွင်းသူတွေနဲ့ အရှုပ်အရှင်းဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာ
ကမ္ဘာကျော်ပါပဲ။ လူတိရစ္ဆာန်ကြီး (BEAST) လို့ တောင်ခေါ်ကြရတဲ့
ကရိုလီဟာလည်း စိတ်တန်ခိုးရှင်ဖြစ်သလို လိင်ကိစ္စတွေ ပေါ်
ပေါက်ခဲ့တယ်။ ဂါးဂျိကတော့ လိင်ချွတ်ရအပါအဝင် ချွတ်ရတွေ
နီးနေလို့ သူ့အနီးအနား နေထိုင်မိရင် လိင်စိတ်တွေ ထကြွလာ
တယ်လို့ သူတပည့်တွေက ထုတ်ဖော်ပြောကြတယ်။

ဒီလို ကမ္ဘာကျော် စိတ်တန်ခိုးရှင်တွေ လိင်ကိစ္စပေါ်ပေါက်ရ
တာဟာ လိင်ချွတ်ရနီးကြားလာပြီး ဒီချွတ်ရကို မထိန်းကွပ်နိုင်လို့
ဖြစ်တာဖြစ်တယ်။ လိင်ချွတ်ရ အပါအဝင် ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း
ချွတ်ရတွေကို အထက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ချွတ်ရတွေနဲ့ ညီယူရမယ်၊ ထိန်း
ယူရမယ်ဆိုတာကို မကျင့်သုံးခဲ့လို့ ဖြစ်တာပါ။ တန္တရတွေ နာမည်
ပျက်တာဟာလည်း ဒီလိင်ချွတ်ရကို အထက်မှာရှိတဲ့ မြတ်မွန်
ချွတ်ရတွေနဲ့ ထိန်းချုပ်ရမယ်ဆိုတာကို မလိုက်နာလို့ဖြစ်တာပါ။

စင်စစ်အားဖြင့် လိင်ချွတ်ရမှာရှိတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်၊ ဉာဏ်စွမ်း
အင်၊ အနုပညာရသစွမ်းအင်တွေကို မြတ်မွန်ချွတ်ရတွေနဲ့ ညီပေးရ
မှာ ပေါင်းစပ်ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ချွတ်ရတစ်ခုချင်း နီးကြား
သွားရင် စိတ်တန်ခိုးတွေ ရရှိလာပေမယ့်လို့ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ
ပျက်သွားတတ်တယ်။ ချွတ်ရတွေ အကုန်လုံး အညီအမျှ နီးကြား
ပြီးတော့ ချွတ်ရတွေအားလုံး ညီညွတ်မျှတ သမသွားမှသာ ကုဏ္ဍ
လိနီကျင့်စဉ်ရဲ့ အန္တိမရည်မှန်းချက်နဲ့ ကိုက်ညီသွားမှာ ဖြစ်တယ်။
စရဏရှင်နဲ့ လူ့လောကကြီးကို အန္တရာယ်မပြုမှာ ဖြစ်တယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ ပဓာနချွတ်ရကြီး (၇)ခုထဲ မပါဝင်
ပေမယ့်လို့ ပဓာနချွတ်ရတွေကို ပံ့ပိုးထောက်ပံ့နေတဲ့ သရက်ရွက်

ချက္ကရနဲ့ လိင်ချက္ကရဟာ နီးကပ်နေလို့ ဒီချက္ကရနှစ်ခုကို ရောထွေး
 နေတတ်ကာ ဖြစ်တယ်။ သရက်ရွက်ချက္ကရဟာ ဇီဝဓာတ်အပါအ
 ဝင် အပြင်အာကာသကဝင်လာတဲ့ လောကီလွန်စွမ်းအင်တွေအား
 လုံးဝင်ရာ တံခါးပေါက်ကြီး ဖြစ်တယ်။ သရက်ရွက်ချက္ကရ (SPLEEN
 CHAKRA) တစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းဝင်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ
 သက်ဆိုင်ရာချက္ကရတွေဆီ ဝင်ရောက်သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မဏိပူရချက္ကရ

အောက်ခြေက စရေတွက်လျှင် တတိယချက္ကရဟာ မဏိပူရ
ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရဟာ ဝမ်းဗိုက်အလယ်ချက်တိုင်မှာ ရှိ
တယ်။ ဒါကြောင့် မြန်မာလို ချက်တိုင်ချက္ကရ ဒါမှမဟုတ် တတိယ
ချက္ကရလို့ ရေးသွားမယ်။

ချက်တိုင်မှာ ဒီတတိယချက္ကရရှိတယ်လို့ ပြောတာဟာ ခန္ဓာ
ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်နေတဲ့နေရာသာ ဖြစ်တယ်။ ကြောပန်းသဏ္ဌာန်
ပေါ်နေတဲ့ နေရာသာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရရဲ့အမြစ်က ပန်ကရိယ
ခေါ် မုန့်ချိုအိပ်ဂလင်းမှာရှိတာ ဖြစ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရကို SOLAR PLEXUS ဆိုလာချက္ကရလို့လည်း
ခေါ်တယ်။ ပညာရှင်တချို့က ချက်တိုင်ချက္ကရနဲ့ ဆိုလာချက္ကရကို
တစ်ခုတည်းအဖြစ်ဖော်ပြတယ်။ ပညာရှင်တချို့က ချက်တိုင်ချက္ကရ
နဲ့ ဆိုလာချက္ကရကို သီးခြားချက္ကရအဖြစ် ဖော်ပြတယ်။ ဟည်ရာ
နေရာချင်း နီးစပ်မှုရယ်၊ ဂလင်းရယ်၊ ချက္ကရရဲ့ အဘယျင်းနီးစပ်
လို့ ဒီချက္ကရနှစ်ခုကို တစ်ခုတည်းအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ဒီချက္ကရဲ့သင်္ကေတဟာ ထိပ်ချွန်အောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ ကြိတ်
ဖြစ်တယ်။ အရင်က ချက္ကရဇယားမှာ ခြောက်မြောင့်ကြွယ်လို့ မှား
ယွင်းဖော်ပြထားတယ်။ အမှန်က ကြိတ်မှောက်နေတဲ့ သင်္ကေတ
ဖြစ်တယ်။ ဒီသင်္ကေတတွေဟာ တကယ်ကျင့်ကြံလို့ ချက္ကရတွေရဲ့
သင်္ကေတကို အမြင်အာရုံထူးနဲ့ မြင်နိုင်လာတဲ့အခါမှာ ကိုယ်မြင်တဲ့

ချက္ကရဟာ ဘယ်ချက္ကရဆိုတာ သိရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါမှ နောက်တစ်ဆင့်တက်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ တိရစ္ဆာန်သင်္ကေတကတော့ ပုံမှာဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း ဆိတ် ဖြစ်တယ်။ ဆိတ်ရဲ့ သဘာဝရဲ့စွမ်းအင်တွေကိုလည်း တက်စဉ်ခရီးရောက်လာတော့မှ သိမြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အန္တေဝါသိကသင်္ကေတ ဖြစ်တယ်လို့ ရှေးဆရာတွေက မှာထားတယ်။

ပုံရဲ့အလယ်မှာရှိတဲ့ ဩဝံအတွင်းမှာ သက္ကတအက္ခရာ ရမ်ရှိတယ်။ ရမ်ဆိုတာ ဝီရအသံ၊ ဝီရမန္တန် ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ကရကို နှိုးရင် ဝီရအသံရမ်ကို အခြေပြုထားတဲ့ အန္တေဝါသိကမန္တန်နဲ့ နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်လို့ သက္ကတကျမ်းဂန်များမှာ ဖော်ပြထားတာ ဖြစ်တယ်။ ပွင့်ဖတ် (၁၀)ဖတ်ရှိတယ်။ ပွင့်ဖတ်ဟာ ချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်အမှတ်သညာဖြစ်တယ်။ ပွင့်ဖတ်တွေပေါ်မှာ သက္ကတအက္ခရာတွေ ဖော်ပြထားတယ်။ ဒီအက္ခရာတွေဟာ အသံကို ကိုယ်စားပြုထားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရထဲကို ကုဏ္ဍလိနီ စီးဝင်လာတဲ့အခါ အဲဒီအသံတွေ မြည်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအသံတွေရဲ့ စွမ်းအင်ကို ရရှိမှာဖြစ်တယ်။ အဲဒီအသံတွေကတော့ တ၊ သ၊ ဒ၊ မ၊ န၊ ပ၊ ဖ တွေ ဖြစ်တယ်။ ဂီတသံစဉ်အနေနဲ့ 'မိ' သံ ဖြစ်တယ်။ ဂီတသံသင်္ကေတသံက 'အီး' သံ ဖြစ်တယ်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်နဲ့သက်ဆိုင်တယ်။ အမြင်အာရုံနဲ့သက်ဆိုင်တယ်။ အရောင်အဆင်းကတော့ အဝါရောင် ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရရဲ့ ပဓာနတာဝန်ကတော့ WILL ခေါ် စိတ်တန်ခိုး ဖြစ်တယ်။ မိမိဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ WILL POWER စိတ်ခွန်အားသတ္တိ ဖြစ်တယ်။

အခု တင်ပြခဲ့တာတွေဟာ သက္ကတကျမ်းဂန်များနဲ့ ရှေးပညာရှိတို့ရဲ့ အဆိုအမိန့်တွေဖြစ်တယ်။ တကယ် ကုဏ္ဍလိနီနှိုးကြားလာတဲ့ ပညာရှင်တွေနဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ အဆိုကို ဖြည့်စွက်တင်ပြမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒေါက်တာချိုပရာ၊ ဒေါက်တာမုံတိုယာမ၊ ဒေါက်တာဂျိုင်းတို့ဟာ သိပ္ပံပညာရှင်၊ ဆရာဝန်တွေဖြစ်သလို ကုဏ္ဍလိနီနှိုးကြားမှုကို လက်တွေ့ စမ်းသပ်တွေ့ရှိခဲ့သူ ကမ္ဘာကျော်ပညာရှင် များလည်း ဖြစ်တယ်။

ရှေးခေတ်က WILL POWER ကို စိတ်တန်ခိုးလို့ ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။ ခေတ်သစ်မှာ PSYCHIC POWER ကို စိတ်တန်ခိုးလို့ ခေါ်

ကြတယ်။ အမြင်အာရုံထူးကို ဆိုက်ကပ်ပါဝါလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဝီလ်ပါဝါကိုတော့ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ် စိတ်ခွန်အားလို့ ခေါ်ကြတယ်။ မိမိ ဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်း မဖြစ်မနေလုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်စိတ်စွမ်း ရည်ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်ကတော့ ဒီနှစ်မျိုးကို ရောနှောခေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ လူတွေရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေ၊ အသိဉာဏ်တွေဟာ ဆင့် ကဲဖြစ်စဉ်အရ တိုးတက်လာတဲ့အခါ အခေါ်အဝေါ်တွေ တိကျ ပီပြင်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ခွဲခြားသိရှိလာတာသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးခေတ်က သိဒ္ဓိ(၈)ပါးလို့ ခေါ်တဲ့ စိတ်တန်ခိုးတွေကိုလည်း ခွဲခြားစိတ်ဖြာကြည့်ငဲ့ အခါ အာရုံထူးခေါ် စိတ်စွမ်းအင် အမျိုးမျိုး အထွေထွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒီချက္ကရရဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ကတော့ လိပ်ပြာလွင့်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ လိပ်ပြာခန္ဓာကို မိမိသွားလိုရာ လွင့်ပြီးတော့ ကြည့်မြင်နိုင်တယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ လိပ်ပြာခန္ဓာတွေ ရယ်၊ ပရလောကမှာရှိတဲ့ လိပ်ပြာခန္ဓာဆောင်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေကို တွေ့မြင်နိုင်တယ်။ လေ့လာနိုင်တယ်။ ဆက်သွယ်နိုင် တယ်။ လိပ်ပြာလွင့်တာနဲ့ လိပ်ပြာလွင့်ပြီး ပရလောကကို ကျက်စား တာကိုပြောရရင် သီးခြားစာတင်အုပ်ရေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

လိပ်ပြာခန္ဓာရဲ့အလုပ်က အာရုံခံစားမှုတွေကို သိရှိခံစားနိုင် ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီနေရာမှာ စိတ်သက်သက်နဲ့ အာရုံခံစားမှု သိမှုကို ခွဲခြားသိမှဖြစ်တယ်။ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ကွေးတယ်။ အမှတ် သညာနဲ့ မှတ်သားတယ်။ အမှတ်သညာတွေကို အသုံးပြုပြီး ကြောင်း ကျိုးဆင်ခြင်တယ်၊ စိတ်ကူးတယ်၊ အောက်မေ့တယ်ဆိုတာက စိတ် အလုပ်ပါ။ ချစ်ခင်တယ်၊ တွယ်တာတယ်၊ မုန်းတယ်၊ ကြောက်တယ်၊ စက်ဆုပ်တယ်၊ ထိတ်လန့်တယ်၊ ဝမ်းနည်းတယ်၊ ဝမ်းသာတယ်ဆို တာတွေက စိတ်အာရုံခံစားမှုပါ။

အခု တတိယချက္ကရရဲ့ အဓိက စွမ်းရည်နှစ်ရပ်ကတော့ စိတ်အာရုံခံစားမှုတွေ တိုးတက်လာတာနဲ့ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်စိတ်တန်ခိုး တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်စေတာဖြစ်တယ်။ အာရုံခံစားမှုစွမ်းရည်တွေ အင် အားကောင်းလာတော့ သူတစ်ပါးရဲ့ အာရုံခံစားမှုကို သိနိုင်တယ်။ စာနာနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မကောင်းတဲ့အာရုံခံစားမှုကိုသာ အကျင့် ပါနေတဲ့အစွဲကြောင့် မုန်းတီးမှု၊ ရန်လိုမှု၊ မနာလိုမှုနဲ့ လိင်အရသာ ခံစားမှုတွေဟာ ဒီချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရဟာ

လူများစုမှာ နီးကြားနေတယ်။ ဒါကြောင့် လူအများဟာ နိမ့်ကျတဲ့ အာရုံခံစားမှုတွေနဲ့ လိင်အရသာခံစားမှုတွေကိုသာ ရှာဖွေခံစားနေကြတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် အာရုံခံစားမှုဆိုတာ မကောင်းတဲ့နိမ့်ကျတဲ့ အာရုံခံစားမှုနဲ့ ကောင်းတဲ့မြင့်မြတ်တဲ့ အာရုံခံစားမှုလို့ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ သဒ္ဒါတယ်၊ ကြည်ညိုတယ်၊ လေးစားတယ်၊ ခင်မင်တယ် ဆိုတာ လည်း အာရုံခံစားမှုသာ ဖြစ်တယ်။ ကောင်းတဲ့အာရုံခံစားမှုကိုရွေးချယ် ကူးဆိုတာဟာ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ် စိတ်တန်ခိုးခေါ် စိတ်ဆန္ဒနဲ့သာဆိုင်တယ်။

ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်ဆိုတဲ့ WILL POWER ဟာ လောကမှာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်တာ၊ စိတ်ကူးတွေကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်တာ၊ ကိုယ့်ယုံကြည်မှု၊ ကိုယ့်သဘောနဲ့လုပ်နိုင်တာ၊ ကိုယ့်စိတ်ကူးတွေ စီမံချက်တွေ တီထွင်မှုတွေကို လုပ်နိုင်တဲ့ စိတ်တန်ခိုး ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အာရုံထူးနဲ့သိတဲ့ PSYCHIC POWER ကို စိတ်စွမ်းအင်၊ ဝီလ်ပါဝါကို ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်စိတ်တန်ခိုးလို့ ခွဲခြားပြီး ခေါ်ဝေါ်ရေးသားသွားမယ်။

ဒီတတိယချက္ခရဟာ အာရုံခံစားမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လိပ်ပြာအာရုံသိရှိခံစားမှုရယ်၊ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်စိတ်တန်ခိုးရယ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ ချက္ခရ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်စိတ်တန်ခိုးဟာ စိတ်နဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ စိတ်ဆိုတဲ့သိစိတ်ကို CEBROSPINAL NERVOUS SYSTEM က ချုပ်ကိုင်ထားတယ်။ သာလာမတ်စ်က ချုပ်ကိုင်ထားတယ်လို့ လည်း ခြောနိုင်တယ်။ ဒီဆင်ပသဲတစ်အာရုံစနစ်ဟာ တိရစ္ဆာန်အားလုံးကပဲ ခွဲလွှတ်လာကတည်းက ဒီဆင်ပသဲတစ်အာရုံကြောစနစ်ပါလာပြီး ဖြစ်တယ်။ လူသားအဖြစ် တိုးတက်လာတော့မှ ဗဟိုအာရုံကြောစနစ် (SNS) အသိဉာဏ်ကို ရလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဗိုက်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားလေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်ဟာ ဆင်ပသဲတစ်အာရုံကြောစနစ် (SNS) ကရရှိတဲ့ အသိဉာဏ် ဖြစ်တယ်။ ဒီအသိဉာဏ်ဟာ အာရုံခံစားမှုနဲ့ အာရုံခံစားမှုကို တုံ့ပြန်နိုင်တဲ့ အသိဉာဏ်သာ ဖြစ်တယ်။ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်နိုင်တဲ့ အသိဉာဏ်က ဗဟိုအာရုံကြောစနစ်နဲ့သာ ဆိုင်တယ်။

အိပ်ချင်တယ်၊ စားချင်တယ်၊ ကာမဂုဏ်ခံစားချင်တယ်။

အသက်ရှင်တည်ချင်ဘယ် ဆိုတာတွေဟာ အာရုံခံစားမှုတွေနဲ့ အာရုံခံစားမှုတွေကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အာရုံခံစားမှုတုံ့ပြန်ချက်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အာရုံခံစားမှုအသိနဲ့ အာရုံခံစားမှု FEELING ကို SNS အလိုအလျောက် အာရုံကြောစနစ်က တစ်ဆင့် သိရှိခံစားနိုင်တာဖြစ်တယ်။ ဒီလို အာရုံခံစားမှုအသိနဲ့ အာရုံခံစားမှု အသိဉာဏ်ကို ဒီတတိယချက္ကရက ထိန်းချုပ်ထားတယ်။

ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်မှုတွေ အတွေးအခေါ်တွေ ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့စိတ်၊ အသိဉာဏ်ကို ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ နှလုံးချက္ကရ၊ လည်မျိုချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရတွေက ထိန်းချုပ်တာ ဖြစ်တယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့အရာတွေကို ဆန္ဒရှိတဲ့ ဆန္ဒဒွိပါဒ်စိတ်တန်ခိုးကိုတော့ နှလုံးချက္ကရနဲ့ လည်မျိုချက္ကရတွေက ထိန်းချုပ်တာ ဖြစ်တယ်။ သက်ဆိုင်တဲ့ ချက္ကရတွေအကြောင်း ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ဒီအကြောင်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီချက္ကရ ပုံမှန်အင်အားရှိရင် လူဟာ သွက်လက်နေမယ်။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာနေမယ်။ မိမိဘဝနဲ့ဝါသနာအတိုင်း လုပ်သွားနိုင်တယ်။

ဒီချက္ကရနိုးကြားမှုလွန်ကဲလာရင် နေရာတကာ ဆရာလုပ်လာတယ်။ ဝေဖန်ဝတ်လာတယ်။ စီမံကိန်းတွေ အမြဲတမ်းချပြီး အငြင်းအလဲတွေများလာမယ်။ ဇီဝာကြောင်လာတယ်။ ခေါင်းမာလာမယ်။ တဏှာရာဂတွေ ထကြွလာမယ်။

ဒီချက္ကရအင်အားနည်းလာရင် အားငယ်စိတ်တွေ ဝင်လာမယ်။ တစ်ကောင်ကြွက်လို့ ခံစားလာရမယ်။ လူတွေက သူ့ကို မေ့ထားတယ်။ ပစ်ပယ်ထားတယ်လို့ ထင်ပါမယ်။ သူတစ်ပါးနဲ့ ငါ့ကို ခွဲခြားခွဲခြားလုပ်လာမယ်။ နည်းလမ်းသစ်တွေကို တွေ့မြင်ပေမယ့် လို့လည်း လက်မခံနိုင်ဖြစ်လာမယ်။ စိတ်ကြောင့် ကိုယ်မှာ ခံစားရတဲ့ SPYCHO SOMATIC ရောဂါတွေရလာလို့ ဆေးမတွေ့နိုင်တဲ့ ဒုက္ခတွေ ခံစားလာရမယ်။

မခံချင်စိတ်တွေ၊ ဒေါသတွေဖြစ်လာရင် ဒီချက္ကရကို ပိတ်ဆို့သွားစေတယ်။ အားနည်းသွားစေတယ်။ ဒီချက္ကရသာ ပုံမှန်အားကောင်းနေရင် သင့်ရဲ့လောကမှာ သင်ဟာ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်တဲ့ဘုရင် ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

မဏိပူရချက္ကရရဲ့ ချက်တိုင်ချက္ကရ၏ အနေအထားမှာ လိင်ချက္ကရရဲ့ အပေါ်၊ နှလုံးချက္ကရရဲ့ အောက် ဖြစ်တယ်။ လိင်ချက္ကရဟာ ရုပ်ပိုင်းအကျိုးပြုချက္ကရ ဖြစ်ပြီးတော့ နှလုံးချက္ကရဟာ နာမ်ပိုင်းအကျိုးပြု ချက္ကရ (၂) ခုအကြားတွင် တည်ရှိတယ်။

ဒါကြောင့် မဏိပူရချက္ကရဟာ လူရဲ့ ရုပ်ပိုင်းရော နာမ်ပိုင်းကိုပါ ဆက်စပ်အကျိုးပြုနေတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေမူလခြေချက္ကရ၊ လိင်ချက္ကရ အပါအဝင် ရုပ်ပိုင်းအကျိုးပြု ချက္ကရ (၃)ခု အနက် မဏိပူရချက္ကရဟာ အရေးအပါဆုံး ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ပိုင်းချက္ကရစွမ်းအင်တွေကို မဏိပူရမှာ စုဝေးသိမ်းဆည်းပြီးတော့ တစ်ဖန် ဒီစွမ်းအင်တွေကို အထက်ချက္ကရတွေဆီ လွှင့်ထုတ်ဖြန့်ချိရာ နေရာ ဖြစ်တယ်။

မဏိပူရချက္ကရရဲ့ အထက်မှာရှိတဲ့ နှလုံးချက္ကရဟာ အလွန်အစွမ်းထက်တဲ့ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ကုံရာသီခေတ် ခုချိန်မှာ အောက်ခြေချက္ကရမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေနိုင်လို့ အရေးပါဆုံး ချက္ကရလို့လည်း ခေါ်နိုင်တယ်။ အရေးပါအစွမ်းထက်တဲ့ ချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်ရောင်ခြည်ဖြာဟာလည်း အောက်မှာ အနီးကပ်ရှိနေတဲ့ မဏိပူရချက္ကရအပေါ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း လွှမ်းမိုးထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် မဏိပူရချက္ကရဟာ နှလုံးချက္ကရက ထွက်လာတဲ့ နာမ်စွမ်းအင်၊ မေတ္တာစွမ်းအင်တွေရဲ့ အရှိန်ကြောင့် အလွန် အင်အားကောင်းလာပါတယ်။

မဏိပူရချက္ကရကို SOLAR PLEXUS လို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဆိုလာပလပ်စ်အာရုံကြောမြွှာနဲ့ နီးကပ်နေလို့ ခေါ်တာဖြစ်တယ်။ ဆိုလာပလပ်စ်ဟာ အာရုံကြောမြွှာတွေအနက် အင်အားအကြီးမားဆုံး အာရုံကြောမြွှာတွေ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရနဲ့ ဆိုလာပလပ်စ်ဟာ နီးကပ်ဆက်စပ်နေလို့ နှလုံးချက္ကရနဲ့ မဏိပူရချက္ကရကို ဆက်သွယ်ပေးနိုင်တဲ့ အာရုံကြောဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရရဲ့ အဝင်တံခါးပေါက်လို့လည်း တင်စားခေါ်ကြတယ်။ ဆိုလာပလပ်စ်ချက္ကရဟာ ကုံရာသီခေတ်အတွင်းမှာ အရေးပါဆုံး အာရုံကြောဖြစ်တယ်လို့ မဟာဂန္ဓာရီက ဆိုတယ်။ ဒါကြောင့် အာရုံကြောတွေအပေါ်မှာ ချက္ကရစွမ်းအင်တွေ လွှမ်းမိုးတဲ့အခါ ဆိုလာအာရုံကြောမြွှာပေါ် လွှမ်းမိုးထားနိုင်တဲ့ မဏိပူရချက္ကရဟာ ရုပ်ခန္ဓာအင်္ဂါတွေကို လွှမ်းမိုးထားနိုင်တယ်။

ဒီအပြင် အာရုံခံစားမှုတွေ ခံစားတုံ့ပြန်နိုင်တဲ့ လိပ်ပြာခန္ဓာကို ဆက်သွယ်ထိန်းချုပ်ထားတဲ့ ချက္ကရလည်း ဖြစ်နေတယ်။ အာရုံခံစားမှုတွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်တာကို EQ လို့ခေါ်ကြတယ်။ ခုခေတ်မှာ IQ ခေါ် ဉာဏ်ရည်တစ်ခုတည်းနဲ့ မလုံလောက်လို့ EQ ခေါ် ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေးပါ ထည့်တွက်ချက်လာကြပြီ မဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် မဏိပူရချက္ကရဟာ အရေးအပါဆုံး ချက္ကရမဟုတ်ပေမယ့် အခရာချက္ကရကြီး ဖြစ်နေတယ်။ ချက္ကရ (၇)ခုအနက် မဏိပူရချက္ကရ အပါအဝင် အောက်ပိုင်းချက္ကရ (၃) ခုဟာ လူသားတွေ စတင်ပေါ်ပေါက်လာကတည်းက အသုံးပြုလာတာဖြစ်လို့ ဒီရုပ်ပိုင်းချက္ကရတွေဟာ လူတန်းစေ့ နှီးကြားနေတာ ဖြစ်တယ်။ မဏိပူရချက္ကရတွေဟာလည်း အတော်အတန် နှီးကြားနေပါပြီ။ အထက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ချက္ကရတွေထက် မဏိပူရချက္ကရက နှီးကြားနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ကရကို ထပ်မံ နှီးဆွဲမပေးသင့်ဘူး။

မဏိပူရချက္ကရရဲ့ တည်နေပုံကြောင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတ္တစိတ် ကြီးမားမှုနဲ့ အထက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေရဲ့ နာမ်သဘာဝဆိုတဲ့ မတူညီတဲ့ စွမ်းအင်နှစ်မျိုးတို့ ဆုံစည်းရာ ဖြစ်နေတယ်။ ဆင့်ကဲတိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်အရ လူသားတွေဟာ တိရစ္ဆာန်လောကနဲ့ ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက် ကြီးထွားလာရတာ ဖြစ်တယ်။ တိရစ္ဆာန်လောကကို

အနိုင်ရပြီးတဲ့နောက် အတ္တတည်မြို့အတွက် လူသားချင်း ယှဉ်ပြိုင်ရတယ်။ အားပြိုင်ရတယ်။ ဒီလို ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်မှုစိတ်တွေဟာ မဏိပူရချက္ကရက ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ပါးတဲ့လွှာတဲ့ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်တွေကို ပိုက်ထဲက ပုဏ္ဏားလေးလို့ ခေါ်ကြတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ချက်ခနဲဆိုရင် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ဖို့၊ ရှောင်တိမ်းဖို့၊ မတတ်သာရင် အနိုင်ရအောင်လုပ်ဖို့ အသိဉာဏ်တွေဟာ လူသမိုင်းဖြစ်စဉ်နဲ့အတူ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာတာ ဖြစ်တယ်။ နောင်ယဉ်ကျေးတဲ့ လူ့ဘောင်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတော့ ဗိုက်ထဲက ပုဏ္ဏားလေး ပြန်သွားကာပါ။ ဒီပုဏ္ဏားလေးဆီကထွက်လာတဲ့ စိတ်တွေဟာလည်း ပြိုင်ဖို့ရင်ဆိုင်ဖို့ချည်း ဖြစ်လာတော့ စိတ်ရိုင်းစိတ်မိုက် မိစ္ဆာစိတ်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးနှောက်ကလာတဲ့ အသိတရားရယ်၊ နှလုံးချက္ကရကလာတဲ့ လိပ်ပြာမသန့်မှုတွေဟာလည်း ဒီချက္ကရအပေါ် သက်ရောက်လာတယ်။

ဒါကြောင့် မဏိပူရချက္ကရဟာ စိတ်ရိုင်းစိတ်မိုက် မိစ္ဆာစိတ်ဘက်လိုက်မလားလို့ ရွေးချယ်ရတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်ပါတယ်။ လူအများအပြားဟာ မိစ္ဆာစိတ်တွေများလို့ မဏိပူရချက္ကရဟာ မိစ္ဆာစိတ်ဝင်ထွက်ခိုအောင်းရာချက္ကရကြီးဖြစ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ဂန္ဓာရီပညာက ဒီချက္ကရကို မိစ္ဆာချက္ကရကြီးလို့ ခေါ်တယ်။

ဒီလို မိစ္ဆာစိတ်တွေ လွှမ်းမိုးနေတဲ့သူဟာ ဟတ္ထယောဂလို အသက်အောင့်ပြီး ပြင်းပြင်းရှူရတဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်ကို ကျင့်မိမယ်ဆိုရင် ဒီမဏိပူရချက္ကရဆိုတဲ့ မိစ္ဆာချက္ကရကြီးကို အားပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် အသက်ပြင်းပြင်းရှူရတဲ့ ဟတ္ထယောဂကျင့်စဉ်ကို အပြင်းအထန်ကျင့်သူတွေဟာ အတ္တမာနတွေ တိုးပွားသည်ထက် တိုးပွားလာတတ်တယ်။ လူငယ်လူလတ်ပိုင်းတွေ ကျင့်ရင် တဏှာရာဂတွေ လွန်ကဲလာတတ်တယ်။ မပြစ်မှားသင့်သူတွေကို ပြစ်မှားတာတွေ၊ မုဒိမ်းမှုတွေအထိ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ကရကို မနိုးဆွသင့်ဘူး၊ ဒီချက္ကရကို နှိုးဆွရာရောက်တဲ့ သမထကျင့်စဉ်၊ ယောဂကျင့်စဉ်တွေကို မကျင့်သင့်ဘူးလို့ ရွေးပညာရှိများက တားမြစ်ထားတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီမဏိပူရချက္ကရနဲ့လည်း ဆက်စပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့်

မဏိပူရချက္ကရကိုနိုးဆွရင် လိင်စိတ်တွေ ထကြွသောင်းကျန်းလာ
တတ်တယ်။ ဂါးဂျီဆိုတဲ့ ရုရှားဂန္ဓာရီပညာရှင်ကြီးဟာ ချက္ကရဟေ
နိုးကြားအားကောင်းနေသူဖြစ်တယ်။ သူ့အနီးကို ဖြတ်သွားမိရင်ဖြစ်
စေ၊ သူကစိုက်ကြည့်လိုက်လို့ဖြစ်စေ တဏှာစိတ်တွေ ထိန်းမနိုင်
သိမ်းမရ ထကြွလာတယ်။ လိင်ဆက်ဆံလို့ အထွတ်အထိပ် ရောက်
လာတဲ့အခါ ခံစားရတာမျိုးကို ချက်ချင်း ခံစားကြရတယ်လို့ ကာယ
ကံရှင်တွေက ထုတ်ဖော်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးဟောင်း ယောဂ
ကျမ်းတွေမှာ ယောဂကျင့်စဉ် ကျင့်မယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး ကိုယ်ကျင့်
တရားတွေကို ဆောက်တည်ရတယ်။ ယာမ၊ နိယာမလို့ခေါ်တယ်။
မကောင်းမှုရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင်၊ သန့်အောင်စိတ်ကိုထားဆိုတဲ့
ကိုယ်ကျင့်သီလပါပဲ။ ဒီလို ကိုယ်ကျင့်သီလမြဲမှ ချက္ကရတွေ၊ ကုဏ္ဍလိနီ
တွေကိုနိုးတဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ချက္ကရတွေရဲ့ သဘာဝက ချက္ကရတစ်ခု နိုးလာပြီဆိုရင် စိတ်
တန်ခိုးတစ်မျိုးမျိုးရတတ်တယ်။ စင်စစ် ချက္ကရတွေအားလုံး နိုးကြား
ပြီး ကုဏ္ဍလိနီပါ နိုးကြားလာမှ စိတ်တန်ခိုးအစစ် အပြည့်အဝရမှာ
ဖြစ်တယ်။ ယာယီသာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်မချရဘူး။ ဒီလို မတော်တဆ
စိတ်တန်ခိုးအနည်းအကျဉ်းရတာကို အဟုတ်ကြီးထင်သွားသူတွေ
ဟာ ဓာတ်ကြောင့်တွေ၊ ဘိုးတော်ရှူးတွေ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။

မခံချင်စိတ်တွေ၊ အမျက်ဒေါသတွေ၊ အဖျက်စိတ်တွေ သိပ်
များလာရင် မဏိပူရချက္ကရကို ပိတ်ဆို့သွားစေတယ်။ ဒါကြောင့်
စိတ်ကြောင့် ကိုယ်မှာရတဲ့ရောဂါတွေခံစားရတတ်တယ်။ စိတ်နှလုံး
ညှိုးချိုးလာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် မခံချင်စိတ်တွေ၊ အမျက်ဒေါသ
တွေကို ထိန်းချုပ်သင့်တယ်။ ဒါမှသာ အထက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေရဲ့
စွမ်းအင်ကို မဏိပူရချက္ကရက ခံယူနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ ဒါမှသာ မိစ္ဆာ
စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး မြတ်မွန်စိတ်တွေ နိုးကြားလာမှာ ဖြစ်
တယ်။ ဒါမှသာ ဈာန်သမာဓိတွေ ဝင်စားနိုင်မှာ၊ စိတ်တန်ခိုး ဖွံ့ဖြိုး
လာမှာ ဖြစ်တယ်။

စိတ်တန်ခိုးသာမက ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးတွေလည်း ယက်
မြက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဆိုလာပလက်ဇပ်ဟာ ဦးနှောက်ရှိ ပီကျူ
တာရီဂလင်းနဲ့လည်း ဆက်သွယ်နေလို့ ဦးနှောက် သယ်ဘက်ခြမ်းနဲ့
ဆက်နေတယ်။ ဦးနှောက်ဘယ်ခြမ်းဟာ ဘာသာစကားတွေ၊ စာပေ

တွေ၊ ကျိုးကြောင်းယုတ္တိတွေ၊ မှတ်ဉာဏ်ခေါ် အမှတ်သညာဉာဏ်တွေ ကိန်းအောင်းရာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မဏိပူရချက္ကရအား ကောင်း ရှင်းလင်းလာရင် ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးတွေ ထက်မြက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဆိုလာပလက်ဇပ် အာရုံကြောမြှာဟာ နှလုံးချက္ကရ အဝင်ဝတံခါးပေါက်ဖြစ်နေလို့ မိစ္ဆာစိတ်တွေ လျော့သွားတဲ့အခါ နှလုံးချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ခံယူနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ မေတ္တာချက္ကရစွမ်းအင်တွေကိုသာ မဏိပူရချက္ကရက ရမယ်ဆိုရင် အတိုင်း၊ ထက်အလွန်လို့ ဆိုရမှာပါပဲ။

ချက္ကရတွေ နိုးကြားမှုဟာ ဂန္ဓာရီကျင့်စဉ်နဲ့ ပန်းတိုင်ဖြစ်ပေမယ်လို့ ချက္ကရတစ်ခုချင်းနိုးကြားမှုကို ရှောင်သင့်တယ်။ ချက္ကရတစ်ခုကိုသာကွက်ပြီး နိုးတဲ့ကျင့်စဉ်ကို ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက တားမြစ်တယ်။ ချက္ကရတစ်ခုကိုနိုးမယ်ဆိုရင် အခြားချက္ကရတွေနဲ့တွဲပြီး နိုးသင့်တယ်။ နိုးလာတဲ့ချက္ကရနဲ့ မနိုးတဲ့ချက္ကရတွေကို သဟဇာတဖြစ်အောင် ချက္ကရချင်း ညှိပေးသင့်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီလိုချက္ကရချင်းမညှိဘဲ မဏိပူရချက္ကရကို သွားဆွမ်းရင် ဒုက္ခတွေ့လိမ့်မယ်လို့ သတိပေးထားပါတယ်။

အနာဟာတချက္ကရ

အနာဟာတချက္ကရဟာ ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့အထက် နှလုံးမှာ ရှိလို့ နှလုံးချက္ကရလို့ မြန်မာလိုခေါ်နိုင်တယ်။ နှလုံးနေရာနဲ့ တည့် တည့်မဟုတ်ဘူး၊ ရင်ဝအလယ်မှာရှိတယ်။ နှလုံးအနီးမှာရှိတဲ့ သိုင်း မတ်ဂလင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။

အနာဟာတခေါ် နှလုံးချက္ကရဟာ ပုံမှာဖော်ပြထားတဲ့အ တိုင်း ပွင့်ဖတ် (၁၂) ခုရှိတယ်။ သင်္ကေတကတော့ (၆) မြှောင့်ကြယ် ဖြစ်တယ်။ တိရစ္ဆာန်ရုပ်ပုံသင်္ကေတကတော့ သမင် ဖြစ်တယ်။ ပုံမှာ ပါတဲ့အတိုင်း သမင်ရဲ့အပေါ်မှာ သက္ကတ အက္ခရာ 'ယမ်' ရှိတယ်။ ယမ်ဟာ ဒီချက္ကရရဲ့ ဗီဇအသံ ဖြစ်တယ်။ သံစဉ်အားဖြင့် 'ဖာ'သံ ဖြစ်တယ်။ ဂီတသင်္ကေတနဲ့ဆိုရင် 'အက်ဖ်'သံ ဖြစ်တယ်။

ပွင့်ဖတ် (၁၂) ခုပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ သက္ကတအက္ခရာတွေ ကတော့ က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င၊ ချ၊ ဂျ၊ ဂျဟ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရထဲကို ကုဏ္ဍလိနီ စီးဝင်လာတဲ့အခါ အဲဒီအက္ခရာတွေရဲ့အသံ ထွက်လာ မှာ ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်အင်္ဂါအားဖြင့် လိင်အင်္ဂါတွေနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ အာရုံငါးပါးအနက် ထိတွေ့အာရုံနဲ့ဆိုင်တယ်။ ဂြိုဟ်အားဖြင့် တနင်္ဂ နွေဂြိုဟ်နဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ အရောင်အဆင်းအားဖြင့် ရတနာမြ ရောင် အစိမ်းနု ဖြစ်တယ်။ မြစိမ်းရောင်အပေါ်မှာ ပန်းရောင်သန်း နေတတ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်တွေကတော့ မေတ္တာ၊ ကရုဏာစိတ်

တွေ ဖြစ်ပေါ်စေဖို့နဲ့ အခြားချက္ကရကို သဟဇာတဖြစ်အောင်ညှိပေးဖို့ ဖြစ်တယ်။ အောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရနှစ်ခုရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် 'ငါ' ဆိုတဲ့ အတ္တဘဝနဲ့ ငါ့မျိုးဆက် ပြန့်ပွားရေးတွေကို တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝတည်ထောင်လာတာဟာ နောက်ဆုံးမှာ အတ္တနယ်ချဲ့လာတယ်။

ငါ့အိမ်၊ ငါ့သား၊ ငါ့လင်၊ ငါ့ပစ္စည်း ဆိုပြီးတော့ ငါနဲ့ သူတစ်ပါးကို စည်းခြားလိုက်တယ်။ ငါကလွဲရင် သူတစ်ပါးချည်းပဲ။ ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချနင်းလို့တောင် ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား။ ဒီလို စည်းခြားထားတော့ ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီးသူ၊ သွေးသားစပ်သူတွေ ကိုသာ မေတ္တာ၊ ကရုဏာထားနိုင်တယ်။ လူတိုင်းကို မေတ္တာမထား နိုင်တော့ဘူး။

နှလုံးချက္ကရ နိုးကြားလာရင် ဒီလို ငါနဲ့ သူတစ်ပါး စည်းခြားထားတာကို ကျော်လွန်တဲ့ မေတ္တာဓာတ်တွေ ထွက်လာတယ်။ လူချင်းသာမက တိရစ္ဆာန်တွေ၊ သစ်ပင်တွေကိုပါ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ စိတ်တွေ ထွက်လာတယ်။ လူဆိုရင် ဘာသာမရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ ဝါဒမရွေး လူသားချင်းဆိုတဲ့ စာနာစိတ်တွေ၊ ကရုဏာစိတ်တွေ ထားနိုင်လာတယ်။

လူသာမက တိရစ္ဆာန်တွေကိုလည်း သတ္တဝါ အချင်းချင်းတွေ ပဲဆိုတဲ့ စာနာစိတ်တွေ ထားတတ်လာတယ်။ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အမူအရာတွေ၊ သနားစရာကောင်းတဲ့ အမူအရာတွေကို တွေ့မြင်ခံစားတတ်လာတယ်။ သဘာဝရှုခင်းတွေရဲ့အလှ၊ ပန်းရနံ့လေးရဲ့အမွှေးရသာ၊ ငှက်တွေသီကျူးလိုက်တဲ့ အသံရသတွေ ကိုလည်း ခံစားတတ်လာတယ်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့အလှရသတွေကို တွေ့မြင်ခံစားတတ်လာတယ်။

လောကနဲ့ငါဟာ တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်သွားတဲ့အထိ ဝင်စားခံစားနိုင်လာတယ်။ နှလုံးသားပွင့်သွားသူဟာ အရာရာကို အကောင်းဘက်ကပဲ မြင်တယ်၊ အပြုအမြင်ပဲ မြင်တယ်။

ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမှ အထူး ခွင့်လွှတ်စရာ မလိုတော့ဘူး။ အဆိုးယုတ်ဆုံး လူမှာပင် အကောင်းအမြတ်တွေရှိတယ်ဆိုတာ မြင်လာတယ်။

ဒီလိုမေတ္တာအရင်းခံတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးဟာ နှလုံးချက္ကရ နိုးကြားလာမှ ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ကုံရာသီခေတ်ကြီးမှာ နှလုံးချက္ကရတွေ နိုးကြားလာပြီ ဖြစ်တယ်။ ကုံရာသီရဲ့အစွမ်းသတ္တိကြောင့် လူတွေရဲ့နှလုံးချက္ကရ စတင် နိုးကြားနေပြီ ဖြစ်တယ်။ ဘဝဟောင်းက နှလုံးချက္ကရ နိုးပြီးသား ပါရမီရှင်တွေလည်း လူ့ဘဝကို စတင်ဝင်ရောက်လာကြပြီဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ခေတ်ဟောင်း မိန့်ရာသီခေတ်က မကြားဘူးတဲ့ လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှုတွေကို နေ့စဉ်ကို မြင်တွေ့နေရတယ်။ လူတစ်ဦးချင်း ကူညီကြတယ်။ တိုင်းပြည်ချင်း ကူညီထောက်ပံ့နေကြတယ်။ ဒီလို လူသားချင်းသာမက တိရစ္ဆာန်တွေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ရေမြေ သစ်ပင်တွေကအစ အရင်တုန်းကလို မျက်ကွယ်ပြုမထားတော့ဘူး။ ဂရုတစိုက် စောင့်ရှောက်လာကြတယ်။ ပရဟိတအသင်းအဖွဲ့တွေဖြစ်တဲ့ ဖောင်ဒေးရှင်းတွေ၊ NGO တွေ သုံးသောင်းကျော်လောက်ဟာ လူသားတွေရဲ့အကျိုးကိုဆောင်ရွက်နေကြတယ်။ ဒီလို ကိုယ်ကျိုးမပါတဲ့ ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေ ပေါ်ပေါက် တွင်ကျယ်လာတာဟာ ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေ ပေါ်ပေါက်လာတာဟာ လူသားတွေရဲ့နှလုံးချက္ကရ နိုးလာတဲ့ ပြယုဂ်ပါပဲ။

အခု တိုးတက်လာတဲ့ နှုန်းအတိုင်းသာ နှလုံးချက္ကရတွေ ဆက်လက်နိုးကြားသွားမယ်ဆိုရင် နောင်အနာဂတ်အနှစ် (၁၀၀၀) အတွင်းမှာ လိုတရတဲ့ ပဒေသာပင်ခေတ်သစ်ကြီးကို ရောက်တော့မယ်လို့ မဟာဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက ဟောကိန်းထုတ်ထားပါတယ်။

နှလုံးချက္ကရဟာ အခြားချက္ကရတွေကိုလည်း တစ်ခုနဲ့တစ်ခု သဟဇာတဖြစ်အောင် ညှိပေးရတဲ့ တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ရတယ်။ ချက္ကရကြီး (၇) ခုနဲ့ အရန်ချက္ကရငယ်တွေရဲ့ တိုးတက်မှု၊ ဖွံ့ဖြိုးမှုတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူကြဘူး။ တချို့ချက္ကရတွေက ပုံမှန်ဖွံ့ဖြိုးနေပေမယ့်လို့ တချို့ချက္ကရတွေက မဖွံ့ဖြိုးသေးဘူး။ အားနည်းနေတယ်။ ကြုံလို့နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရအောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေနဲ့ နှလုံးအထက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေကို ညှိပေးရတယ်။

နှလုံးချက္ကရအောက်မှာရှိတဲ့ အောက်ခြေချက္ကရ လိင်ချက္ကရနဲ့ ချက်တိုင်ချက္ကရတို့အတွင်း စွမ်းအင်စီးဆင်းမှုတွေ၊ စွမ်းအင်သမစေမှုတွေ၊ နဒီစီးလမ်းကြောင်းတွေ အားကောင်းအောင် လုပ်ပေးရတယ်။ ဒီအောက်ခြေချက္ကရ သုံးခုက ထွက်လာတဲ့ စွမ်းအင်

တွေကို နှလုံးချက္ကရက စုပ်ယူပြီး အထက်ချက္ကရတွေဆီ ပို့ဆောင်လာရတယ်။

နှလုံးချက္ကရရဲ့ အထက်မှာ လည်မျိုချက္ကရ ရှိတယ်။ အောက်ချက္ကရသုံးခုဆီက စွမ်းအင်တွေရယ်၊ နှလုံးချက္ကရက စွမ်းအင်တွေရယ်ကို အထက်မှာရှိတဲ့ အနီးဆုံး လည်မျိုချက္ကရဆီ ပို့ပေးရတယ်။ ဒါမှ လည်မျိုချက္ကရလည်း ဖွံ့ဖြိုးလာပြီး လည်မျိုချက္ကရရဲ့ အထက်ရှိ နှာရောင်ချက္ကရနဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရတွေဆီ စွမ်းအင်တွေ တိုးတက်ရောက်ရှိသွားပြီး အထက်ချက္ကရတွေ ဖွံ့ဖြိုးလာမှာဖြစ်တယ်။ ဒီလို အထက်ချက္ကရတွေ ဖွံ့ဖြိုးအားကောင်းလာမှ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေ၊ ဈာန်စွမ်းအင်တွေ၊ နာမ်စွမ်းအင်တွေ စတဲ့ လောကီလွန်စွမ်းအင်တွေ ထွက်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရဟာ ချက္ကရကြီး (၇) ခုအနက် အလယ်ဗဟိုမှာ ရှိနေတယ်။ အောက်ဘက်မှာ ချက္ကရသုံးခုနဲ့ အထက်မှာ ချက္ကရသုံးခု ရှိတယ်။ အောက်ဘက် ချက္ကရသုံးခုဟာ ရုပ်ခန္ဓာစွမ်းအင်တွေနဲ့ အဓိက သက်ဆိုင်တယ်။ အထက်ချက္ကရသုံးခုဟာ အဓိကအားဖြင့် ဉာဏ်စွမ်းအင်၊ နာမ်စွမ်းအင်၊ ဈာန်စွမ်းအင်တွေနဲ့ ဆိုင်တယ်။ အောက်ချက္ကရတွေနဲ့ အထက်ချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ပူးပေါင်းပေးတဲ့တာဝန်၊ သဟဇာတဖြစ်စေတဲ့တာဝန်ကို နှလုံးချက္ကရဟာ ကြားကဆောင်ရွက်ပေးနေရတာ ဖြစ်တယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့် အောက်ချက္ကရတွေဆီက ထွက်လာတဲ့ ရုပ်စွမ်းအင်တွေနဲ့ အထက်ချက္ကရရှိ နာမ်စွမ်းအင်တွေကို ပူးပေါင်းပေးနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ရှိသမျှ ချက္ကရတွေကို ဖွံ့ဖြိုးအောင်၊ စွမ်းအင်ချင်း ပူးပေါင်းနိုင်အောင် လုပ်ပေးမှသာလျှင် ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားတက်ကြွလာတဲ့အခါ လွယ်ကူချောမောစေမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ တက်လာမယ့်လမ်းကို ကြိုတင်ရှင်းလင်းပေးတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါမှသာ ချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေ အပြည့်အဝ ထွက်ပေါ်လာနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရဟာ ချက္ကရစနစ်ကြီး၊ ချက္ကရကွန်ရက်ကြီးမှာ သော့ချက်ဖြစ်နေတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရဟာ နှလုံးချက္ကရရဲ့ သြဇာအောက်မှာရောက်နေလို့ အောက်ခြေချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားမှုဟာလည်း နှလုံးချက္ကရရဲ့ သြဇာအောက်

မှာ ရောက်နေတယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ အောက်ခြေချက္ကရ တစ်ခုတည်းကို ကွက်ကွက်ကလေးနီးရင် နီးဖို့ မလွယ်ဘူး။ နှလုံးချက္ကရကစပြီး အခြားချက္ကရတွေပါ အသင့်အနေအထားရောက်အောင်၊ ဖွံ့ဖြိုးအောင် ပြင်ဆင်ပြီးမှသာ လွယ်ကူမှာ ဖြစ်တယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးချက္ကရ မနီးကြားသေးရင် ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ အလွန် ခဲယဉ်းတယ်။

ဂန္ဓာရိပ်ညာရှင်တွေဟာ ချက္ကရတစ်ခုကို စူးစိုက်ပြီး နီးလာအောင် မလုပ်ကြဘူး။ နှလုံးချက္ကရကို ပထမဆုံးနီးပြီးမှ အခြားချက္ကရတွေနဲ့ ညှိယူရတယ်။ သဟဇာတဖြစ်အောင် လုပ်ယူရတယ်။ ဒီလို ချက္ကရတွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အတိုင်အဖောက်ညီလာမှသာ ကုဏ္ဍလိနီ နီးကြားတက်ကြွလာမှဖြစ်လို့ ချက္ကရတွေအားလုံး သဟဇာတဖြစ်အောင်လုပ်ကြတာ ဖြစ်တယ်။

သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ နှလုံးချက္ကရနီးဖို့အတွက် မေတ္တာစိတ်တွေ မွေးမြူရမယ်။ နှလုံးသားချက္ကရကို စိတ်တန်ခိုးသက်သက်နဲ့ မနီးနိုင်ဘူး မေတ္တာတန်ခိုးနဲ့သာ နီးစေနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရများရဲ့သဘာဝအတိုင်း နှလုံးချက္ကရရဲ့ လည်ပတ်မှု
စွမ်းအားဟာ လျော့နည်းအားပျော့နေတာရယ်၊ လွန်ကဲနေတာရယ်
ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

နှလုံးချက္ကရ နိုးကြားလည်ပတ်တာ လွန်ကဲနေရင် သူတစ်ပါး
ရဲ့ အပြစ်တွေကို မြင်တတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကို အပြစ်တင်တတ်
တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးလာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူ
အများနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ အပေါ်စီးကနေချင်တယ်။ အပေါ်စီးက
လုပ်ချင်တယ်။ သူစိတ်ကူးကို သူတစ်ပါးက ဝင်လုပ်ရင် သဝန်တို့
စိတ်တွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါသကို မထိန်းနိုင်ဘဲ
ပြုမူပြောဆိုမိတတ်တယ်။ ကပ်စေးနဲ့တတ်တယ်။ နှမြောတာထက်
စစ်စိတာမျိုး ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရ လည်ပတ်မှု အားနည်းအားပျော့နေရင် စိတ်
အားငယ်တတ်တယ်။ သိမ်ငယ်တဲ့စိတ်တွေများလို့ ဘာပဲလုပ်လုပ်
မရေမရာဖြစ်တတ်တယ်။ လူတွေက သူ့ကို ချစ်ခင်လေးစားမှုမရှိ
ဘူးလို့ ထင်လာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု
တွေ လျော့လာတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မယုံကြည်နိုင်သူတွေ
မှာဖြစ်တတ်တဲ့သဘာဝအတိုင်း ပိုင်ဆိုင်လိုမှုတွေ များလာတတ်
တယ်။ ဒါကြောင့် ကရုဏာကင်းမဲ့လာတတ်တယ်။ ပိုင်ဆိုင်လိုမှုတွေ
များတဲ့လူတွေဟာ သူတစ်ပါးအပေါ် ကရုဏာစိတ်မထားနိုင်တော့
ဘူးဆိုတာပါပဲ။

နှလုံးချက္ကရရဲ့ အဓိကစွမ်းအင်ဟာ မိမိအတွက် ဘာမှ မျှော်လင့်ချက်မထားဘဲ သူတစ်ပါးကို မေတ္တာထားနိုင်တာ ဖြစ်ပေမယ့် ဒီချက္ကရ အားပျော့လာရင် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားတတ်တယ်။

မေတ္တာထားတယ်ဆိုတာ ကိုယ်နဲ့ သိကျွမ်းသူ၊ ရင်းနှီးသူ၊ ချစ်ခင်သူတွေကိုသာ ချစ်တဲ့အချစ်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိကို ချစ်သည်ဖြစ်စေ၊ မချစ်သည်ဖြစ်စေ မိမိက ချစ်ခင်တာ ဖြစ်တယ်။ သူတစ်ပါးဆီက အတုံ့အလှည့် မျှော်လင့်ချက် ဘာမှမထားဘဲ ချစ်ခင်နိုင်တဲ့ မေတ္တာမျိုးပါ။ လူတွေသာမကဘူး၊ တိရစ္ဆာန်တွေကိုလည်း ကြင်နာတယ်၊ သက်မဲ့လောကကြီးကိုလည်း စာနာတတ်တယ်။ လောကဓာတ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို မိမိနဲ့ ထပ်တူပြုနိုင်တဲ့၊ စာနာစိတ်ထားနိုင်တဲ့မေတ္တာဖြင့် သဘာဝအလှတရားကို ကြည်နူးခံစားနိုင်တဲ့ မေတ္တာမျိုးဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရ မနိုးကြားဘဲ အားပျော့နေရင်တော့ ဒီလိုမေတ္တာမျိုးတွေမရှိနိုင်တော့ဘဲ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားတတ်တာပါပဲ။

နှလုံးချက္ကရဟာ သိုင်းမတ်ဂလင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ သိုင်းမတ်ဂလင်းက သိုင်းမတ်ဟော်မုန်းတွေ ထုတ်လုပ်ပြီးတော့ သွေးကြောတွေကတစ်ဆင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖြန့်ချိပေးနေတယ်။ သိုင်းမတ်ဂလင်းဟာ လူခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ IMMUNE SYSTEM ကိုယ်ခံအားစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ အဓိကမဏ္ဍိုင်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ အတော်အတန်ရောဂါတွေကို ဘာဆေးမှမစားဘဲ သူ့အလိုလိုပျောက်သွားတာဟာ ဒီကိုယ်ခံအားစနစ်က ဆောင်ရွက်လိုက်တာပါ။ ခြေ၊ လက်တွေ ထိခိုက်ပွန်းရှုတာကို ဘာဆေးမှမလိမ်းဘဲနဲ့ သူ့ဘာသာပျောက်သွားတာဟာ ကိုယ်ခံအားစနစ်က အတွင်းကနေ ကုသပေးတာပါ။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ခံအားစနစ်ကို မိမိကိုယ်တွင်းရှိ သဘာဝသမားတော်လို့တောင် ခေါ်ကြကယ်။ ပြင်ပက ဝင်လာတဲ့ ရောဂါပိုးတွေရဲ့အန္တရာယ်ကို အတွင်းကခုခံတွန်းလှန်ပေးတဲ့ ကိုယ်ခံအားစနစ် ပျက်စီးသွားလို့ အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါဆန်းတွေ ပေါ်လာတာ မဟုတ်ပါလား။

ကိုယ်ခံအားစနစ် ကောင်းလာရင် အေအိုင်ဒီအက်စ် မပြောနဲ့တော့ အခြားရောဂါဝေဒနာတွေလည်း မဝင်နိုင်တော့ဘူး။ အာယုသိဒ္ဓိလို့ခေါ်တဲ့ မအိုမနာတဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေကောင် ရနိုင်တယ်

လို့ ရှေးဟောင်းစာတွေမှာ ဆိုတာဟာ ဒီနှလုံးချက္ကရ စွမ်းရည်ကြောင့် ကိုယ်ခံအားစနစ်ကြီး တောင့်တင်းခိုင်မာလာလို့ပါပဲ။

ကိုယ်ခံအားစနစ်အားပျော့လို့ ရောဂါဝေဒနာတွေ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ခံစားနေရသူဟာ သူတစ်ပါးကို မညှာနိုင်တော့ဘဲ၊ မစာနာနိုင်တော့ဘဲ မိမိကိုယ်ကိုသာ ညှာနေရလို့ မေတ္တာစိတ်ကင်းမဲ့လာတာ ဖြစ်တယ်။ 'ဂမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချင်း'၊ 'အမိသော်လည်း သားတော်ခဲ' ဆိုတဲ့ ရှေးဟောင်းနီတိတွေဟာ နှလုံးချက္ကရအားပျော့၊ အားနည်းလို့ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ စိတ်ဓာတ်ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ အားအပျော့ဆုံးချက္ကရ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အနိဋ္ဌာရုံလောကကြီး ပူလောင်ဆူညံနေတာ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရရဲ့ ထူးခြားချက်

လူမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေအားလုံးအနက် နှလုံးချက္ကရဟာ အထူးခြားဆုံး ဖြစ်တယ်။ အရေးအပါဆုံးချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ပထမဆုံးထူးခြားချက်ကတော့ နှလုံးချက္ကရဟာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ဗဟိုမှာ နို့နေတာ ဖြစ်တယ်။ ပဓာနချက္ကရကြီး (၇) ခုဟာ နှလုံးရဲ့ အထက်မှာ ချက္ကရ (၃) ခု၊ အောက်မှာ ချက္ကရ (၃) ခု ဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရယ်၊ နှာရောင်ချက္ကရရယ်၊ လည်မျိုချက္ကရရယ် ချက္ကရ (၃) ခုဟာ နှလုံးချက္ကရရဲ့အပေါ်မှာ ရှိတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရရယ်၊ လိင်ချက္ကရရယ်၊ ချက်တိုင်ချက္ကရရယ်ဟာ နှလုံးချက္ကရရဲ့အောက်မှာ ရှိတယ်။

အထက်ချက္ကရ (၃) ခုဟာ စိတ်စွမ်းအင်၊ နာမ်စွမ်းအင်၊ ဝိညာဉ်စွမ်းအင် စတဲ့ မွန်မြတ်စွမ်းအင်တွေ ထွက်ပေါ်ရာနေရာ ဖြစ်တယ်။ အောက်ဘက်ချက္ကရ(၃)ခုဟာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်တည်မြဲရေး၊ ရုပ်ဘဝတည်မြဲရေး၊ မျိုးဆက်တည်တံ့ရေးနဲ့ လိုအင်ဆန္ဒတွေ၊ ဘဝတည်တံ့ရေးအတွက် လိုအပ်တဲ့ အသိဉာဏ်တွေ ထုတ်လုပ်ရာနေရာ ဖြစ်တယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့် အောက်ပိုင်းချက္ကရ(၃)ခုရဲ့ စွမ်းအင်ဟာ ဖိုဓာတ်ခေါ် ယန်ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ အထက်ချက္ကရ (၃)ခုဟာ မဓာတ်ခေါ် ယင်ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အပေါ်မှာရှိတဲ့ ယင်ဓာတ်နဲ့ အောက်မှာရှိတဲ့ ယန်ဓာတ်ကို ပေါင်းစပ်ပေးပြီးမှ တကယ့်စွမ်းအင်ကြီး ပေါ်ထွက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရဟာ အောက်ပိုင်း ချက္ကရ (၃)ခုရဲ့ စုပေါင်းထား

တဲ့ ရုပ်စွမ်းအင်တွေကို ချက်တိုင်ချက်တစ်ဆင့် သယ်ယူပြီး အထက်ချက် (၃) ခုဆီ ပို့ပေးတယ်။ အနီးဆုံးမှာရှိတဲ့ လည်မျိုချက်ကတစ်ဆင့် အထက်မှာရှိတဲ့ ချက်ကြီး (၂) ခုဆီ ပို့ပေးရတယ်။ တစ်ဖန် အထက်ချက်တွေဆီကရလာတဲ့ နာမ်စွမ်းအင်၊ မြတ်မွန်ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေကို အောက်ပိုင်းချက်တွေဆီပို့ဆောင်ပေးရတယ်။

အောက်ခြေချက် (၃)ခုက စွမ်းအင်တွေကို အထက်ချက်တွေဆီပို့၊ အထက်ချက်တွေဆီက စွမ်းအင်တွေကို အောက်ချက်တွေဆီပို့ စတဲ့ အထက်နဲ့အောက်စွမ်းအင်တွေကို ဖလှယ်ပေးဖို့ အလုပ်ကို နှလုံးချက်က ဆောင်ရွက်ပေးတယ်။

အညာက ထွက်ကုန်တွေနဲ့ အကြွက ထွက်ကုန်တွေကို ဖလှယ်ပေးတဲ့ ကုန်စည်ဒိုင်ကြီးပါပဲ။ သိုင်းဝေါဟာရနဲ့ ဆိုရင် အားပြောင်းအားလွှဲနည်းပညာပါပဲ။ ဒီလို နှလုံးချက်ရဲ့ဆောင်ရွက်ချက်ကြောင့် ချက်တွေအားလုံးဟာ အင်အား ပိုမိုတောင့်တင်းသွားတယ်။ ချက်တစ်ခုနဲ့တစ်ခု သဟဇာတဖြစ်ပြီး ညီညွတ်မျှတသွားတယ်။ ဒီလို ညီညွတ်မျှတတဲ့ချက်တွေ ဖြစ်မှသာလျှင် ကုဏ္ဍလိနီ နီးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယအရေးပါတဲ့အချက်ကတော့ နှလုံးချက်ရဲ့ အရန်ချက်တွေ အကြောင်းပါပဲ။ ပဓာနချက်၊ ချက်ကြီး၊ ချက်လတ်၊ ချက်ငယ် ဆိုပြီး ချက်အမျိုးမျိုး၊ အရွယ်အမျိုးမျိုး ရှိပါတယ်။ ချက်လတ် (၂၁) ခုရှိတယ်။ ဒီချက်လတ်တွေဟာ ပဓာနချက်ကြီးတွေရဲ့ ဌာနခွဲတွေ၊ လက်တက်ခွဲတွေလို့လည်း ပြောနိုင်တယ်။ ချက်ကြီးအနီးမှာရှိနေတဲ့ ချက်လတ်တွေ၊ ချက်ငယ်တွေကို အရန်ချက်လို့ ခေါ်တယ်။

နှလုံးချက်မှာ အရန်ချက်လတ်များ အပါအဝင် ချက် (၇) ခု စုဝေးနေတယ်။ ဒီအရန်ချက်တွေဟာ နှလုံးချက် တည်ရာ ရင်ညွန့်မှာ အထက်အောက် အတန်းလိုက်တည်ရှိတယ်။ အပေါ်ဆုံး အရန်ချက်က လည်မျိုအနီးရောက်ပြီး အောက်ဆုံး အရန်ချက်ကတော့ ရင်ညွန့်အောက်နားမှာ ဖြစ်သေးတယ်။ အရန်ချက် အတန်းရဲ့ တတိယအရန်ချက်ဟာ ပဓာနနှလုံးချက်ပါပဲ။

အရန်ချက်တွေဟာ ပဓာနချက်ကြီးရဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်တွေကို ခွဲဝေဆောင်ရွက်ကြတာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ပဓာနချက်

ကြီးရဲ့ စွမ်းအင်တွေကိုလည်း ခွဲဝေရရှိတာ ဖြစ်တယ်။ ဥပမာ ပထမ အရန်ချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်ဟာ စာနာစိတ် ဖြစ်တယ်၊ ဒုတိယအရန် ချက္ကရရဲ့ စွမ်းရည်ဟာ ကရုဏာစိတ် ဖြစ်တယ် စတဲ့ မတူတဲ့ စွမ်း အင်အမျိုးမျိုးတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီအရန်ချက္ကရတွေ အားလုံးရဲ့ စုစု ပေါင်းစွမ်းအင်ဟာ ပမာနနှလုံးချက္ကရကြီးရဲ့ စွမ်းအင် ဖြစ်လာတာ ပါပဲ။

နှလုံးချက္ကရကို နှိုးတဲ့အခါ ဒီအရန်ချက္ကရလတ်တစ်ခုချင်းက စတင်နှိုးရတာ ဖြစ်တယ်။ အရန်ချက္ကရတွေ အားလုံး နိုးကြားသွား တဲ့အခါ စတတ်တာမော်တာကို ပထမဆုံးနှိုးရင် လွယ်ကူစွာ စက်နှိုး သလိုပါပဲ။ စတတ်တာကို မသုံးရင် လူရဲ့အား အများကြီးသုံးပြီး တွန်းနှိုးရသလို ဖြစ်သွားမှာပါပဲ။

တတိယအချက်ကတော့ နှလုံးအိမ်မှာ မူလဇီဝဓာတ်ခေါ် အသက်ဓာတ်ကြီးရဲ့ စွမ်းအင်ပါပဲ။ ချက္ကရတွေ အားလုံးအနက် နှလုံးချက္ကရသာလျှင် မူလဇီဝဓာတ်ကြီးနဲ့ နီးစပ်တာ၊ မူလဇီဝဓာတ် ရဲ့အရှိန်အဝါကို ရရှိတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အခြား ချက္ကရများ ထက် နှလုံးချက္ကရဟာ အရေးပါနေတာ ဖြစ်တယ်။ ရှေးဘဝတွေက ကျင့်ကြံအားထုတ် ဖြည်းဆည်းခဲ့တဲ့ ပါရမီတွေကလည်း နှလုံးချက္ကရ မှာ ကိန်းအောင်းနေတယ်။ အတိတ်ကပါလာတဲ့ ပါရမီစွမ်းအင်တွေ ကို အခုဘဝကျင့်ကြံအားထုတ်မှုနဲ့ ပေါင်းစပ်ပေးတဲ့ ချက္ကရဖြစ်နေ တယ်။

ဒီအချက်တွေကြောင့် နှလုံးချက္ကရဟာ အရေးအပါဆုံး၊ ခွန် အားအကြီးဆုံးချက္ကရ ဖြစ်နေတယ်။ ရှေးခေတ်က ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့ အခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီ ကိန်းဝပ်ရာ အောက်ခြေမူလဒြချက္ကရကို တိုက် ရိုက်နှိုးလေ့ ရှိတယ်။ မူလဒြချက္ကရကိုသာ အရေးပေးပြီး ဒီချက္ကရကို တိုက်ရိုက်နှိုးလေ့ ရှိတယ်။

ဟောဂန္ဓာရီပညာကတော့ နှလုံးချက္ကရက စတင်ပြီး နှိုးရ မယ်။ နှလုံးချက္ကရမနှိုးရင် ကုဏ္ဍလိနီကို မနှိုးနိုင်ဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီ ကိန်းရာ မူလဒြချက္ကရကို တိုက်ရိုက်မနှိုးနိုင်ဘူးလို့ ဆိုတယ်။ အထူး သဖြင့် အခုခေတ် ကံရာသီခေတ်အတွင်းမှာ နှလုံးချက္ကရတွေ စတင် နိုးကြားစပြုလာပြီ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရကို စတင်နှိုးကြားစေတာ ကတော့ မေတ္တာစိတ်ပဲ ဖြစ်တယ်လို့ ညွှန်ကြားထားပါကြောင်း။

နှလုံးချက္ကရ ထူးခြားမှု

ချက္ကရတွေအားလုံးထဲမှာ နှလုံးချက္ကရဟာ အထူးခြားဆုံး ဖြစ်တယ်။ အရင်ကရေးခဲ့တဲ့ နှလုံးချက္ကရအကြောင်းဟာ အခြေခံ အချက်များသာ ဖြစ်တယ်။ ရှေးစာပေအထောက်အထားတွေ၊ ပညာရှိတွေရဲ့အဆိုအမိန့်အရရှိခဲ့တဲ့ အချက်တွေသာ ဖြစ်တယ်။

နှစ်ဆယ်ရာစုအကုန်မှာ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေ၊ ပါရမီရှင်တွေရဲ့ ကိုယ်တွေ့အရ နှလုံးချက္ကရနဲ့ ပတ်သက်လို့ တွေ့ရှိချက်တွေကို ရှာဖွေဖော်ပြမှာ ဖြစ်တယ်။ အရင်က ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အခြေခံအချက်တွေ အပြင် အခြားထူးခြားချက်တွေကို ဖော်ပြမှာ ဖြစ်တယ်။ ရှေးခေတ် က ကုဏ္ဍလိနီကိန်းဝပ်ရာ မူလဒြချက္ကရနဲ့ စိတ်တန်ခိုးထွက်ပေါ်ရာ နှာရောင်ချက္ကရကိုသာ အလေးပေး ဖော်ပြကြတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရဟာ အရေးမပါသလို ဖြစ်သွားတယ်။ အခုခေတ်ဖြစ်တဲ့ ကုံရာသီခေတ်ရောက်တော့မှ လူသစ်တွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ၊ သုတေသီတွေ၊ ခေတ်သစ်ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေရဲ့ ကိုယ်တွေ့အချက် အလက်သစ်တွေ ပေါ်ထွက်လာတော့မှ နှလုံးချက္ကရရဲ့အကြောင်း ပိုပြီး သိလာရတယ်။ နှလုံးချက္ကရ အရေးပါပုံကို သဘောပေါက်လာ ကြတယ်။

ပရာဏခန္ဓာဟာ လူရဲ့ အသက်ခန္ဓာ ဖြစ်တယ်။ ဒီပရာဏ ခန္ဓာကို နှလုံးချက္ကရက ထိန်းချုပ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူ့အသက်ရှင် ရပ်တည်မှုကို နှလုံးချက္ကရကထိန်းချုပ်ထားတယ်။ သက်စောင့်ထား တယ်။

နှလုံးချက္ကရအားနည်းရင်၊ ပိတ်ဆို့နေရင် ပရာဏခန္ဓာ အားနည်းမယ်။ ရောဂါထူမယ်။ ကိုယ်ခံအားကျဆင်းမယ်။ နှလုံးချက္ကရတည်ရာဟာ သိုင်းမတ်ဂလင်း ဖြစ်တယ်။ သိုင်းမတ်ဂလင်းက သိုင်းမိုဆင်ဟော်မုန်း ထုတ်ပေးတယ်။ ဒါကြောင့် လင်ဖိုဆိုက်ဓာတ်တွေ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ စီးဆင်းပြီးတော့ အန္တရာယ်ပေးတဲ့ဆဲလ်တွေ၊ ဓာတ်ပစ္စည်းတွေကို ရှာဖွေဖြိုခွင်းပေးတယ်။ ဒါကြောင့် အင်တီဘော်ဒီခေါ် ကိုယ်ခံအားဓာတ်ပစ္စည်းအဖြစ် သက်စောင့်ဓာတ်အလုပ်ကို ဆောင်ရွက်တာ ဖြစ်တယ်။ သိုင်မိုဆင်ဟော်မုန်းတွေ အများအပြား ထွက်လာရင် ဒီဟော်မုန်းတွေကို အသုံးပြုပြီးတော့ သူများရဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေကို ကုသပေးနိုင်တယ်။ လက်နဲ့ သပ်ချရုံနဲ့ ရောဂါတွေ ပျောက်ကင်းသွားတာ ဖြစ်တယ်။ မိမိရဲ့ ဆံပင်တွေ၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်းတွေ အရှည်မြန်မယ်။ ခြေဖျား၊ လက်ဖျားမှာ တစ်သူ့အသားမျှင်တွေထွက်တာဟာ ကိုယ်ခံအားကောင်းတဲ့လက္ခဏာချက်တွေပါပဲ။ ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရဟာ သက်စောင့်ချက္ကရလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးချက္ကရဟာ ဝါယောဓာတ်နဲ့လည်း သက်ဆိုင်လို့ အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းကျင့်ရင် အဆုတ်ထဲ ပရာဏဓာတ်တွေ ဝင်သွားမယ်။ နှလုံးကတစ်ဆင့် သွေးထဲ ပရာဏဓာတ်နဲ့ အောက်ဆီဂျင်ဓာတ်တွေ ရောက်သွားလို့ အနာရောဂါကင်းမယ်။ ကျန်းမာတောင့်တင်းမယ်။ စိတ်ဖိစီးမှုတွေများလာရင် နှလုံးကို ထိခိုက်လာလို့ ကိုယ်ခံအားစနစ် အားပျက်သွားစေနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းကို ပုံမှန်လေ့ကျင့်ရင် နှလုံးသန်မာတောင့်တင်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရက အလင်းမှုန်တွေထွက်လို့ အလင်းဓာတ်တွေ တွေ့မြင်ရမယ်။ ဒီအလင်းမှုန် အလင်းဓာတ်တွေဟာ အခြားချက္ကရတွေကို ရောင်ခြည်ဖြာပေးခြင်းဖြင့် ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခုကို သဟဇာတဖြစ်အောင်ညှိပေးတာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရအား ညံ့ဖျင်းရင် အခြားချက္ကရတွေကို အားပြောင်းအားလွှဲ ပြုလုပ်ပြီး ညှိမပေးနိုင်လို့ အခြားချက္ကရတွေ အားပျော့သွားမယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရ အားပျော့ရင် အခြားချက္ကရတွေလည်း အားပျော့ညံ့ဖျင်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ ချက္ကရစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ သော့

ချက် ဖြစ်နေတယ်။

နှလုံးချက္ကရအားကောင်းလာရင် ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ညာဘက် ခြမ်းမှာ လက္ခဏာတွေပြလာတယ်။ ဦးနှောက်ညာဘက်ခြမ်း ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာလို့ ခေါင်းညာဘက်မှာ မူးဝေအကြောတက်တတ် တယ်။ ခေါင်းမှာ အရေပြားအနာပေါက်တတ်တယ်။ ဦးခေါင်းခွံရိုး ပင်လျှင် ဖောင်းလာတာ၊ ပိန်သွားတာ ဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ အရေ ပြားပေါ်မှာလည်း အဖြူကွက်တွေပေါ်လာတတ်တယ်။ သာမန် ရောဂါမဟုတ်လို့ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။

အာကာသကဝင်လာတဲ့ တေဇောဓာတ်ခေါ် အနန္တဓာတ် ကြီးကို နှလုံးချက္ကရသာ ခံယူနိုင်တယ်။ စုပ်ယူနိုင်တယ်။ အခြား ချက္ကရတွေက မခံယူနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ တေ ဇောဓာတ်တွေ ကြွလာတတ်တယ်။ စိတ်တန်ခိုးတွေ ရလာတတ် တယ်။ ဒီလို အာကာသတေဇောဓာတ်တွေ ဝင်လာရင် နှလုံးချက္ကရ အားကောင်းလာလို့ ပျော်ရွှင်လာမယ်။ ဖန်တီးစွမ်းအင်တွေ ပွင့်လာ ပြီး အသုံးချနိုင်လာမယ်။ သဘာဝကို မြတ်နိုးလာမယ်။ လောကကြီး ကို ကျေနပ်လာမယ်။ သဘာဝအလိုက်နေတတ်ထိုင်တတ်လာမယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်လာမယ်။ ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ အရာတွေကိုသာ လုပ်လာမယ်၊ ပြောလာမယ်။ ဟန်ဆောင်မှုတွေ၊ ပကာသနမော့ လျော့နည်းလာမယ်။ သဘာဝလောကနဲ့ တစ်သား တည်း ဖြစ်လာမယ်။ ဥပဓိရုပ် ကျက်သရေရှိလာမယ်။ သွေးသား တွေ ကြည်လင်ပွင့်လင်းလာမယ်။ ဒါကြောင့် ဆွဲဆောင်မှု အား ကောင်းမယ်။ ကူညီအားပေးချစ်ခင်လေးစားမယ့်သူတွေနဲ့ တွေ့ လာရမယ်။

လူမျိုးငိုင်း၊ ဘာသာတိုင်းမှာ နှလုံးကို အလေးပေးကြတယ်။ နှလုံးကောင်း၊ နှလုံးလှ၊ နှလုံးရည်ဆိုတဲ့ စကားတွေကို အသုံးပြုကြ တယ်။ ရာဇယောဂကျင့်စဉ်မှာ ချက်တိုင်ချက္ကရနဲ့ အောက်ချက္ကရ တွေကထွက်လာတဲ့ အတ္တတည်မြဲရေးဉာဉ်ကို နှလုံးချက္ကရက ထွက် လာတဲ့ ကရုဏာလင်းရောင်ခြည်က ဖြိုဖျက်ပစ်မယ်လို့ ဆိုတယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရက ထွက်ပေါ်လာတဲ့သညာကို အသုံးပြုတဲ့ ဉာဏ်တွေကို လွှမ်းမိုးနိုင်တဲ့ သယမ္ဘုဉာဏ်ဟာ နှလုံးချက္ကရက ထွက် လာမယ်။ ဒီသယမ္ဘုဉာဏ်ခေါ် အလိုလိုသိတဲ့ မသိနိုးကြားဉာဏ်ကိုပဲ

နှလုံးရဲ့ တီးတိုးစကားသံလို့ ခေါ်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ မသိနိုးကြား ဉာဏ်ဟာ သညာတွေမပါတော့လို့ မနောဝိညာဉ်က ပြောလိုတာ တွေကို တိုက်ရိုက်ကြားရမှာ ဖြစ်တယ်။

သညာဉာဏ်တွေ စုဝေးနေတဲ့ ဦးနှောက်က တွေးခေါ်မှုဟာ ပုံစံခွက်အတိုင်းသာ တွေးနိုင် သိနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးကတော့ ဦးနှောက်လို အားမကောင်းသေးရင်တောင်မှ အမှန်တရားကိုသိ နိုင်တဲ့မျိုးစေ့ကျန်နေသေးလို့ အမှန်တရားကို တဲ့တိုးသိနိုင်တယ်။ လူတစ်ယောက် နှလုံးသားအားပျော့နေလို့ မကောင်းမှုတွေ ပြု လုပ်နေတဲ့တိုင်အောင် တစ်ချိန်မှာ နှလုံးသားက သစ္စာတရားတွေ ကို လှစ်ပြလိုက်တာနဲ့ ဉာဏ်အလင်းပွင့်သွားနိုင်တယ်။ ဦးနှောက်က အဖျက်တရားတွေကိုသာ တွေးနေတတ်ပေမယ့်လို့ နှလုံးကတော့ ပေါ်ပေါက်လာမယ့် အကျိုးတရားတွေရဲ့ အရိပ်အယောင်ကို မြင် လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ပီတိတွေဖြစ်သွားတယ်။

နှလုံးချက္ကရ နိုးကြားသွားရင် မနောဝိညာဉ်နဲ့ ဆက်သွယ်မိ သွားတော့ မနောဝိညာဉ်ကပြောတဲ့ အသံတွေကို ကြားရမယ်။ မနောဝိညာဉ်ဟာ နှလုံးသားလိုက်ဂူထဲမှာ နေတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရဟာ ဝိညာဉ်နဲ့ နီးကပ်နေတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ မနော ဝိညာဉ်ဟာ ဦးနှောက်က ထွက်လာတဲ့ သညာဉာဏ်လို့ စကား မတတ်ဘူး။ စကားမကြွယ်ဘူး၊ အကျိုးအကြောင်းဆိုတဲ့ အမှတ် သညာတွေကို ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး။ လိုရင်းကို တုံးတိတိပြောမှာ ဖြစ်တယ်။ ဘယ်တော့မှ မမှားဘူး။ မနောဝိညာဉ်ဟာ အနန္တဓာတ် ကြီးနဲ့ ဆက်နေလို့ ပါရမီရှင်တွေရဲ့ အသိဉာဏ်တွေ ပွင့်သွားမယ်။ ဖန်တီးစွမ်းအင်ပင်ရင်းနဲ့ဆက်မိလို့ ဖန်တီးစွမ်းအင်တေ့ပါဝင်တဲ့ အနုပညာတွေ၊ အတွေးအခေါ်တွေ ပွင့်လာမယ်၊ လင်းလာမယ်၊ အလှရသတွေကို ဖန်တီးလာနိုင်မယ်။ သူများမသိတာတွေကို သိ လာမယ်၊ မမြင်ရတာတွေကို မြင်နိုင်လာမယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ အသိဉာဏ်ကြောင့် စိတ်အာရုံခံစားသူ တွေနဲ့ လူ့ဆက်ဆံရေးနယ်မှာ နေတတ်ထိုင်တတ်ရှိလာပေမယ့်လို့ အဆင့်မမြင့်ဘူး။ ရင်းနှီးသူတွေနဲ့ လိင်ဆက်ဆံရေးနဲ့ပတ်သက်သူ တွေကိုသာ ခင်မင်နိုင်၊ ချစ်ခင်နိုင်တယ်။ နှလုံးကလာတဲ့ မေတ္တာက တော့ ဒီလိုမခွဲခြားတော့ဘူး။ လူအားလုံး၊ အသင်းအဖွဲ့ စတဲ့ လူများ

စုနဲ့ ဆက်ဆံပြီး ခင်မင်ချစ်ခင်လာတယ်။ ကိုယ်ကျိုးမပါတဲ့ ပရဟိတ လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ချင်လာတယ်။

ဒီလို ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေ၊ မေတ္တာဘာဝနာလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရင်း နှလုံးချက္ကရဟာ အစွမ်းကုန် နိုးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရကို ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ပြီး စိတ်စွမ်းအင်နဲ့နိုးလို့ မရနိုင်ဘူး။ နှလုံးချက္ကရကို မေတ္တာနဲ့သာ နိုးနိုင်တယ်။ အခုခေတ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားလာသူတွေဟာ မေတ္တာဝါဒီတွေ၊ ပရဟိတသမားတွေသာ ဖြစ်တယ်။ သမထသမားတွေ၊ ဟတ္ထယောဂကျင့်စဉ်သမားတွေ မဟုတ်တော့ဘူး။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ကစပြီးတော့ နှလုံးသားချက္ကရတွေ စတင်နိုး ကြားနေကြပြီ။ လူ့ဘဝကို ဝင်စားလာတဲ့ ပါရမီရှင်တွေဟာလည်း နှလုံးသားချက္ကရ နိုးပြီးသားဖြစ်လို့ (၂၁) ရာစုအတွင်းမှာ ထူးခြားတဲ့ ပါရမီရှင်ပေါ်ထွန်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ရှေးခေတ်ကလို့ တစ်ဦးချင်း ချစ်ခင်မှုတွေ၊ သံယောဇဉ်တွယ်တာမှုတွေ ခေတ်တိမ်လာပြီးတော့ အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့စိတ်တွေ၊ လူသားချင်း စာနာ စိတ်နဲ့ ဆောင်ရွက်မှုတွေဟာ တစ်နေ့တခြား အားကောင်းလာတာ တွေကို တွေ့မြင်နေပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူတစ်ဦးချင်း အလေး ပေးမှုတွေ၊ သံယောဇဉ်ဖြစ်မှုတွေကိုစာဖွဲ့ထားတဲ့ ရသစာပေတွေ လျော့နည်းလာတာ ဖြစ်တယ်။ ခေတ်ဟောင်းက စံတင်ထားတဲ့ သိင်္ဂီရရသတွေကို မွမ်းထားတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ၊ ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဝတ္ထု တွေ၊ ကဗျာတွေ တဖြည်းဖြည်း နောက်ဆုတ်သွားတာကို မြင်နေပြီ ဖြစ်တယ်။ လူကြိုက်အများဆုံး စာပေတွေ၊ ရုပ်ရှင်တွေဟာ သိပ္ပံဝတ္ထု တွေ၊ လောကအလှလောကသဘာဝကိုဖော်ကျူးတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ၊ လူတွေရဲ့ လုံ့လဥဿာဟကို ဂုဏ်ပြုတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ၊ လူ့စရိုက်ပြု ပြင်ရေးဇာတ်လမ်းတွေသာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တွေ့မြင်နေရတယ်။ ကာမတဏှာဘက်ယိမ်းတဲ့ မေတ္တာတွေထက် လူသားချင်းစာနာတဲ့ မေတ္တာတွေကို အလေးပေးလာကြတာကို တွေ့နေရတယ်။ ဒါတွေ ဟာ နောင်လာမယ့် အနာဂတ်လောကကြီးရဲ့ အတိတ်နိမိတ်တွေ ပါပဲ။

နှလုံးချက္ကရကို ဖွံ့ဖြိုးစေတဲ့ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ ခေတ် စားလာတယ်။ (၂၀) ရာစုက ဟတ္ထယောဂကျင့်စဉ်ဟွေကို စိတ်ဝင်

စားမှု လျော့လာတယ်။ ဂျပန်ပြည်က တရားဆရာမ အိုမိဂါဆာမ၊ ဝိယက်နမ်က ဆရာမချင်းဟိုင်၊ အိန္ဒိယက ယောဂနန္ဒ၊ အင်္ဂလန်က ဘင်ဂျာမင်ကရင်းတို့ရဲ့ မေတ္တာဘာဝနာတွေကို လူတွေက စိတ်ဝင် စားလာတယ်။ လက်ခံယုံကြည်လာတယ်။ ဩစတေးလျနဲ့ အမေရိကန်မှာလည်း မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ ခေတ်စားလာတယ်။

မဟာဂန္ဓာရီနဲ့ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေကဟော့ ကုံရာသီခေတ်က မေတ္တာခေတ်ဖြစ်လို့ မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားများအားထုတ်ရမယ်။ မေတ္တာဘာဝနာကိုအားထုတ်ရင် နှလုံးချက္ကရ ပွင့်လာမယ်။ နှလုံးချက္ကရပွင့်လာမှ အခြားချက္ကရတွေလည်း ပွင့်လာမယ်။ ချက္ကရတွေ အားလုံး နိုးကြားလာပြီး အတိုင်အဖောက်ညီလာမှ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မေတ္တာဘာဝနာဟာ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားဖို့ ပဓာနမဏ္ဍိုင်ကျင့်စဉ်ကြီးဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

အောက်ပိုင်းချက္ကရသုံးခုရဲ့စွမ်းအင်တွေကို အထက်ပိုင်းချက္ကရတွေဆီ ပို့ပေးရမယ်။ ဒီလို ချက္ကရသုံးခု ပေါင်းစပ်သွားတာဟာ မဟာတြိဂံ ဖြစ်သွားမယ်။ ဒီမဟာတြိဂံကိုပဲ တြိရတန တြိကောဏလို့ ခေါ်တယ်။

အလွန်ထက်မြက်တဲ့ စွမ်းအင်သုံးမျိုးပေါင်းစပ်သွားတဲ့အခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့ အသင့်ဖြစ်သွားမယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားလာရင် ပါရမီရှင်တွေဟာ မဟာလူသားတွေ ဖြစ်သွားမယ်။ ဒီလို စွမ်းအင်သုံးမျိုးပေါင်းနဲ့သာ လူ့လောကကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ ဆင့်ကဲ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ရစေနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။

လည်မျိုချက္ကရ

အောက်ခြေချက္ကရကစတင်ဖော်ပြခဲ့ရာ ပဉ္စမမြောက်ချက္ကရ ဖြစ်တဲ့ ဝိသုဒ္ဓိချက္ကရခေါ် လည်မျိုချက္ကရအကြောင်း အလှည့်ကျ လာပြီ ဖြစ်တယ်။

ပထမဆုံး ချက္ကရရဲ့ အခြေခံအချက်အလက်တွေကို ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်မှာ ဖော်ပြတဲ့အတိုင်း ရေးပြီးမှ ဒီချက္ကရရဲ့ ထူးခြားချက်တွေ၊ သဘာဝတွေကို ဂန္ဓာရီပညာရှင်ထောင့်၊ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေရဲ့ ရှုထောင့်က တင်ပြမှာ ဖြစ်တယ်။

လည်မျိုချက္ကရဟာ လည်မျိုအတွင်း သိုင်းရွိုက်ဂလင်းနဲ့ ပါရာသိုင်းရွိုက်ဂလင်း အနီးနားမှာ ရှိတယ်။ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ သင်္ကေတကို ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များမှာ ဖော်ပြချက်အရ တြိဂံအတွင်းမှာ စက်ဝိုင်းပုံသဏ္ဌာန် ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ပုံသင်္ကေတကတော့ ဆင်ဖြူ ဖြစ်တယ်။ မူလဒြချက္ကရရဲ့ အရုပ်သင်္ကေတက ဆင်မည်းဖြစ်ပြီးတော့ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ ရုပ်ပုံသင်္ကေတကတော့ ဆင်ဖြူ ဖြစ်တယ်။ ဆင်မည်းနဲ့ ဆင်ဖြူတို့ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကတော့ အများသိပြီး ဖြစ်တဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ဆင်ဖြူကို မြင့်မြတ်တယ်လို့ သတ်မှတ်ရည်ညွှန်းကြတယ်။

ချက္ကရတိုင်းမှာ၊ ချက္ကရတို့မှာ ပကတိအတိုင်းရှိတဲ့ အရောင်အဆင်းတွေ ရှိတယ်။ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ ပကတိ အရောင်အဆင်းကတော့ နေ့အခါမြင်ရတဲ့ ကောင်းကင်ပြာရောင် ဖြစ်တယ်။ ကြည်

ပြာရောင်လို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ ဒီချက္ကရရဲ့ ဗီဇအသံကတော့ 'ဟမ်' ဖြစ်တယ်။ ဗုံမှာ ချက္ကရရဲ့ အလယ်ကောင်မှာ သက္ကတအက္ခရာ 'ဟမ်'လို့ ရေးထားတာဟာ ဗီဇအသံကို ညွှန်းတာပါ။

ဒိုရေမီဇာ သံစဉ်အရ ဒီချက္ကရအသံဟာ 'ဆို' ဖြစ်တယ်။ ဂီတသံစဉ်သင်္ကေတအရ ငသံ ဖြစ်တယ်။

ဒီချက္ကရမှာရှိတဲ့ အက္ခရာတွေကတော့ အ၊ အာ၊ အိ၊ အီ၊ အူ၊ အူ၊ ရ၊ ရာ၊ လ၊ လာ၊ အေ၊ အဲ၊ အို၊ အော်တို့ ဖြစ်တယ်။ သရသံတွေကို အက္ခရာနဲ့ ဖော်ပြထားတာပါ။ ဒါကြောင့် လည်မျိုချက္ကရရဲ့ ထူးခြားချက်ကတော့ သရသံအက္ခရာတွေချည်းပါပဲလို့ ဆိုရမှာပါ။ 'ရ'သံ၊ 'လ'သံတွေကို သက္ကတဘာသာမှာ သရသံအဖြစ် အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီချက္ကရနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းကတော့ ပါးစပ်နဲ့ နား ဖြစ်တယ်။ ပါးစပ်ဆိုရာမှာ နှုတ်ခမ်း၊ လျှာ၊ ပါးစောင်၊ အာခေါင်၊ အာစောက်၊ အာသီးနဲ့ လည်မျို အားလုံး ပါဝင်တယ်။ ဂြိုဟ်အားဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ တာဝန်ဟာ အသိဉာဏ်ဖြစ်ထွန်းဖို့ရယ်၊ ထိုးထွင်းဖန်ဆင်းဉာဏ်တွေ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ထွန်းဖို့ရယ် ဖြစ်တယ်။

သောတအာရုံထူးဆိုတဲ့ အကြားအာရုံထူးတွေကို ဖွံ့ဖြိုးရရှိစေနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေအပြင် သညာသိဉာဏ်တွေထက် သာလွန်တဲ့ အလိုလိုထိုးထွင်းသိတဲ့ မသိနိုးကြားဉာဏ်တွေ ဖွံ့ဖြိုးရရှိစေနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

သညာဉာဏ်တွေဟာ ဦးနှောက်ဘယ်ဘက်အခြမ်းမှာ တည်တယ်။ မသိနိုးကြားဉာဏ်နဲ့ ဈာန်ပညာဉာဏ်တွေကတော့ ဦးနှောက်ညာဘက်အခြမ်းမှာ တည်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရ နိုးကြားလာရင် ဘယ်ဘက်အခြမ်းမှာသာ ကျက်စားတဲ့ ဒေသိစိတ်ဟာ ညာဘက်အခြမ်းကို ကူးပြောင်းသွားလို့ ထိုးထွင်းသိတဲ့ သဿမ္မာဉာဏ်တွေ ပွင့်လင်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။

လည်မျိုချက္ကရဟာ လည်မျိုမှာရှိတဲ့ သိုင်းရွိုက်ဂလင်း၊ ပါရာသိုင်းရွိုက်ဂလင်း၊ သာလာမတ်ဂလင်းတွေနဲ့ ဆက်နေတယ်။ ဒီဂလင်းတွေကို လည်မျိုချက္ကရက လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ထားတယ်။ ဒီဂလင်းတွေက သိုင်ရောက်ဇင်ဟော်မုန်းနဲ့ အခြားဟော်မုန်းတွေကို ထုတ်

လုပ်ပေးနေလို့ ရုပ်ခန္ဓာကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးနေတယ်။ လည်မျိုချက္ကရဟာ ပိကျူတာရီဂလင်းနဲ့လည်း ဆက်စပ်နေလို့ ပိကျူတာရီဂလင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ချုပ်ကိုင်ထားသလို လည်မျိုချက္ကရနဲ့ သူ့ရဲ့ဂလင်းတွေကလည်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးထားတယ်။

သိုင်ရောက်ဇင်ဟော်မုန်း လျော့နည်းလာရင် လည်ပင်းကြီးရောဂါနဲ့ မျက်လုံးတွေပြူးလာတာကို အလွယ်တကူ တွေ့မြင်နိုင်တယ်။ ကလေးငယ်တွေမှာ ဒီဟော်မုန်း လျော့နည်းလာရင် သူငယ်နာရောဂါမျိုးစုံ ဖြစ်လာတတ်တယ်။

ကလေးတွေဟာ ဒီဟော်မုန်း လျော့နည်းနေရင် အရပ်ပုပု၊ မျက်နှာရင့်ရင့်၊ ဗိုက်ပူပူ၊ နှုတ်ခမ်းထော်ထော်၊ ပုတက်တက် လျှာတစ်လစ်နဲ့ ဝမ်းတွင်းလို့တောင်ခေါ်ရတဲ့ ကြောင်တောင်တောင် ထုံထိုင်းထိုင်း လူစဉ်မမီတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ တချို့ဆိုရင် ကြီးလာတဲ့အထိ ငယ်ထိပ်ရိုးမဆက်ဘဲ ငယ်ထိပ်လှုပ်နေတတ်တယ်။ ကြီးလာတဲ့အခါ ဆံပင်ကျွတ်၊ အရေတွေတွန့်၊ ဉာဏ်တွေနဲ့နွေးလာလို့ အရပ်ဆိုးသွားကြတယ်။

ဒီလို ဟော်မုန်းထွက်နည်းတာဟာ လည်မျိုချက္ကရ မနိုးကြားဘဲ အားလျော့နေလို့ ဖြစ်တာပါ။ ဒီလို လူမျိုးတွေဟာ စိတ်ညှိုးငယ်တတ်တယ်။ ခေါင်းမာတတ်တယ်။ ဆိုဆုံးမရတာ ခက်တတ်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရ အားကောင်းလွန်းလို့ နိုးကြားသင့်တာထက် ပိုမိုနိုးကြားလှုပ်ရှားလာရင် သူတစ်ပါးအပေါ် လွှမ်းမိုးလာတတ်တယ်။ တရားသေဆန်လာတတ်တယ်။ စွဲမိစွဲရာ အရူးအမူး စွဲလမ်းတတ်တယ်။ ဆတ်ဆတ်ထိမခံဖြစ်လာတတ်တယ်။ စိတ်အာရုံတွေ ခယိန်းနိုင်မသိမ်းနိုင်ဖြစ်လာတတ်တယ်။ အပြောအဆိုတွေ ကြမ်းလာတတ်တယ်။ အာကြမ်းလျှာကြမ်းဖြစ်လာတတ်တယ်။ စိတ်တွေဝနာမငြိမ်ဘဲ ယောက်ယက်ခတ်ဖြစ်လာတတ်တယ်။

ဒါကြောင့် လည်မျိုချက္ကရ ပုံမှန်လှုပ်ရှားအောင် လုပ်ဖို့လိုပါတယ်။ ကုဗ္ဗလိနီမနိုးခင် ချက္ကရတွေကို ပုံမှန်လှုပ်ရှားလည်ပတ်အောင် ပြုလုပ်ထားရင် ဒီလို ဆိုးကျိုးတွေပေါ်လာတတ်လို့ ပထမဆုံး ချက္ကရတွေကို ပုံမှန်ဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေကို လိုတိုးပိုလျှော့ဖြစ်အောင်၊ ချက္ကရအချင်းချင်း သဟဇာတ

ဖြစ်အောင် ညှိယူရမှာ ဖြစ်တယ်။

သိုင်ရောက်လင်ဟော်မုန်းတွေ အလှုပ်ပယ်ထွက်လာလို့ ဦးနှောက်ထဲရောက်သွားရင် ဦးနှောက်ကို ဆွလှိုက်သလို ဖြစ်သွားမယ်။ ဒီအခါမှာ စိတ်တွေဟာ ဝနာမငြိမ်တော့ဘဲ တဖျပ်ဖျပ်လှုပ်ခတ်လာမယ်။ ဒေါသတွေ၊ မခံချင်စိတ်တွေ၊ ဝမ်းနည်းမှုတွေကို ချိုးနှိမ်လို့ မရဘဲ ဆူပွက်လာမယ်။ လူ့ဆက်ဆံရေးနယ်မှာ အရေးနိမ့်လာမယ်။ သမဿာဝနာလုပ်ရင် သမာဓိမရနိုင်လို့ အချိန်ကုန် လူပန်းဖြစ်ပြီးတော့ တရားထိုင်ရမှာကို လက်လျှော့သွားတတ်တယ်။

ဒါကြောင့် လည်မျိုချက္ကရဟာ ဦးနှောက်ကို လွှမ်းမိုးထားတယ်။ ဂိတ်ပိုင်း၊ နာမ်ပိုင်းကို လွှမ်းမိုးထားတယ်လို့ ဆိုရမယ်။

နှလုံးချက္ကရရဲ့အထက်၊ ဦးခေါင်းပိုင်းချက္ကရ(၃)ခုနဲ့ အောက်ဆုံးချက္ကရဖြစ်တဲ့အတွက် နှလုံးချက္ကရကပို့လိုက်တဲ့ စွမ်းအင်တွေကို အနီးကပ် ပထမဆုံးရတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်နေလို့ လည်မျိုချက္ကရဟာ စိတ်ပိုင်း၊ နာမ်ပိုင်း၊ စွမ်းအင်တွေရရှိဖို့ အခြေခံချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

ဒါ့အပြင် အောက်ပိုင်းချက္ကရတွေရဲ့ ရုပ်သဘောက လွန်မြောက်ပြီး အနန္တစွမ်းအင်တွေရှိရာ အနန္တဓာတ်ကြီးဆီဝင်တဲ့ ဂိတ်တံခါးဝလည်း ဖြစ်နေတယ်။

ဒါကြောင့် လည်မျိုချက္ကရဟာ အလွန် အရေးပါတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်သွားတယ်။

လည်မျိုချက္ကရရဲ့ အဓိကစွမ်းအင်ဟာ ထုတ်ဖော်နိုင်တဲ့စွမ်းအင်၊ နားလည်သဘောပေါက်နိုင်တဲ့စွမ်းအင်နဲ့ အကြားအာရုံစွမ်းအင်တို့ ဖြစ်တယ်။

လူဟာ သူသိတာ၊ သူခံစားတာတွေကို အသံနဲ့၊ ဂီတနဲ့၊ စကားနဲ့ သူတစ်ပါးသိအောင် ထုတ်ဖော်တာ ဖြစ်တယ်။ အသံရယ်၊ စကားရယ်၊ သီချင်းဂီတတွေရယ်ဟာ အသံအဖြစ် ထုတ်ဖော်လိုက်တာပါပဲ။

ဒါကြောင့် စကားပြော တရားဟောကောင်းသူ၊ အတွေးရှင်းအပြောရှင်းသူ၊ အသံကောင်းသူ၊ အဆိုကောင်းသူ၊ သီချင်းဆို၊ ဂီတတီးမှုတ်တာကို သင်ပြပေးနိုင်တဲ့ဆရာကောင်း ဖြစ်လာတယ်။

လည်မျိုချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် စိတ်ထဲရှိတာတွေကို ထုတ်ဖော်တတ်လာတဲ့အခါ နားလည်မှုကိုပါ သဘောပေါက်လာတယ်။

ဒီလို သဘောပေါက်လာလို့ ကြားရသူတွေဟာ ဘယ်လို ပီယဝါစာကို ကြိုက်တယ်၊ ဘယ်လိုဂီတကို နှစ်သက်တယ်ဆိုတဲ့ တစ်ပါးသူရဲ့ အကြိုက်ကို နားလည်ပါမှ ရသမြောက်တဲ့ တေးဂီတသီချင်းတွေကို ထုတ်ဖော်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါမှသာ ကဗျာ၊ စာပေ၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု စတဲ့ အနုပညာတွေနဲ့ ရသကို ဖော်ထုတ်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီလို နားလည်သဘောပေါက်လာပြီး ထုတ်ဖော်လာနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ထုတ်ဖော်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်ရည်ကို တီထွင်ဖန်တီးဉာဏ်၊ ဖန်ဆင်းဉာဏ်လို့ ခေါ်ကြတာပါ။ ဦးနှောက်ရဲ့ ဘယ်ခြမ်းမှာသာ ကျက်စားတတ်တဲ့ သိစိတ်ကို ဦးနှောက်ညာဘက်ခြမ်း ပြောင်းသွားမှ ဒီလို ဖန်ဆင်းဉာဏ်ရည်တွေ ထွက်လာမှာပါ။ ဒါကြောင့် လည်မျိုချက္ကရဟာ ဦးနှောက်ညာဘက်ခြမ်းကို ကူးပြောင်းပေးနိုင်တဲ့ချက္ကရ ဖြစ်သွားပါတယ်။

လည်မျိုချက္ကရရဲ့ အထက်နားမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတစ်ခုဟာ အကြားအာရုံထူးတွေ ပွင့်စေနိုင်တယ်။

လည်မျိုချက္ကရဟာ ပဓာနချက္ကရကြီးဖြစ်လို့ သူရဲ့ အရှိန်အဟုန်ကြောင့် အနီးရှိ အကြားအာရုံပွင့်စေတဲ့ချက္ကရ နီးကြားသွားရင် အကြားအာရုံထူးတွေပွင့်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ပထမပိုင်းမှာ အသံမျိုးစုံ ကြားရတတ်တယ်။ လေတိုက်ခတ်သံ၊ မိုးရွာသံ၊ တောသံတောင်သံတွေ ကြားရတတ်တယ်။ နောက်လူအသံ၊ ခေါင်းလောင်းသံ၊ ဂီတသံတွေကို ကြားရတတ်တယ်။

ဒီလို အသံမျိုးစုံ ကြားရတာတွေကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ရင် စိတ်ကစဉ်းကလျားဖြစ်တဲ့ရောဂါရသလို ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရကိုသာ သန့်ရှင်းအောင်၊ အားကောင်းအောင်၊ နဒီတွေ ပွင့်လင်းအောင်လုပ်နိုင်ရင် ဒီဗွေသောတဆိုတဲ့ အကြားအာရုံထူးတွေ ရရှိနိုင်တယ်။

ဗလာဗက်စကီရေးတဲ့ အဗျာကတအသံ ဆိုတဲ့ကျမ်းမှာ လည်မျိုချက္ကရနှိုးနည်းနဲ့ အကြားအာရုံထူးရတာ၊ အဝေးရှိ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေကို အတွင်းနားနဲ့ ကြားနိုင်တာကို ထုတ်ဖော်ရေးထားတယ်။

ဒီလို အတွင်းနားနဲ့ကြားရတဲ့ အချက်အလက်တွေကို အင်ကျူးရှင်းလို့ ခေါ်ကြတာပါ။ အလိုလိုထိုးထွင်းသိတယ်လို့လည်း ပြော

ကြတယ်။ မသိနိုးကြားဉာဏ်ဆိုတာဟာ ဒီလို အတွင်းနားနဲ့ ကြားရတာကို ခေါ်တာပါ။

ဒီလို အတွင်းနားနဲ့ ကြားရတာကိုပဲ တယ်လီပသီလို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ နှုတ်က ထုတ်ဖော်မပြောဘဲ စိတ်ချင်းဆက်သွယ်ပြီး သိရတာမျိုးပါပဲ။ ဒီလို အတွင်းနားနဲ့ စိတ်ချင်းဆက်သွယ်ပြီး သိလာတော့ သူတစ်ပါးပြောချင်တာရော ကိုယ့်ဝိညာဉ်ကပြောတဲ့ ကိုယ့်အကြောင်းပါ သိလာတာပါပဲ။ ဒီလို သိလာတာဟာ ခြုံငုံသဘော ပေါက်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ငါဘာကြောင့် လူဖြစ်ရတာလဲ၊ ငါဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုတာတွေ သိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လည်မျိုချက္ကရကို အားကောင်းစေတာကတော့ ပျော်ရွှင်ရယ်မောခြင်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် ရယ်မောရင် ဦးနှောက်ညာဘက်ခြမ်းအသိဉာဏ် ရနိုင်တယ်လို့ဆိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

လည်မျိုချက္ကရရဲ့ ထူးခြားချက်

လည်မျိုချက္ကရဟာ အခြားချက္ကရတွေလို အစွမ်းသတ္တိတွေ ရှိတယ်ဆိုတာကို တင်ပြခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီလို ချက္ကရတိုင်းမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင် သတ္တိတွေအပြင် ထူးခြားတဲ့အစွမ်းသတ္တိတွေလည်း လည်မျိုချက္ကရ မှာ ရှိနေတယ်။

ခန္ဓာကိုယ် ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက် တန်းစီရှိနေတဲ့ ပဓာနချက္ကရကြီးသုံးခုအနက် လည်မျိုချက္ကရဟာ ရင်ခေါင်းအထက် ချက္ကရအုပ်စုမှာ ပါဝင်နေတယ်။ ဒီလို အနေအထားကြောင့်လည်း ထူးခြားချက်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရ ရယ်၊ လိင်ချက္ကရရယ်၊ ချက်တိုင်ချက္ကရရယ် ချက္ကရသုံးခုဟာ အောက်ပိုင်းရပ်ပိုင်း အကျိုးပြုချက္ကရအုပ်စု ဖြစ်တယ်။ လည်မျို ချက္ကရရယ်၊ နှာရောင်ချက္ကရရယ်၊ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရယ်ဟာ နာမ်ပိုင်း အကျိုးပြုချက္ကရအုပ်စု ဖြစ်တယ်။ အောက်ပိုင်းချက္ကရအုပ်စုဝင် ချက္ကရသုံးခုဟာ ယန်ဓာတ် ဖိုဓာတ် ဖြစ်တယ်။ အထက်ပိုင်းချက္ကရ အုပ်စုဟာ ယင်ဓာတ် မဓာတ် ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရကတော့ ဒီချက္ကရအုပ်စုနှစ်စုရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာရှိနေပြီးတော့ ယန်ဓာတ်၊ ယင်ဓာတ်၊ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် စွမ်းအင်နှစ်ရပ်စလုံး ပါဝင်နေတာ ဖြစ်တယ်။

လျှပ်စစ်မှာ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် ရှိသလိုပါပဲ။ ဒီဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် နှစ်မျိုးကို ပေါင်းစပ်ပေးနိုင်မှသာ လျှပ်စစ်ဓာတ်စွမ်းအင်တွေကို

အသုံးချနိုင်သလို ချက္ကရဖိုဇာတ်၊ ချက္ကရမဇာတ်တွေကို သမဟောင် ပေါင်းစပ် အသုံးချနိုင်မှသာ ချက္ကရစွမ်းအင်တွေကို အသုံးချနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

လျှပ်စစ်ဝါယာကြိုးမှာ အဖိုကြိုး၊ အမကြိုး၊ အအေးကြိုး၊ အပူကြိုးလို့ နှစ်ချောင်းရှိတယ် မဟုတ်လား။ လျှပ်စစ်ဓာတ်စွမ်း အင်ဟာ အမကြိုးခေါ် အပူကြိုးမှာ အင်အားကြီးတယ်။ အစွမ်း ကောင်းတယ်။ ထိလိုက်ရင် 'အမယ်လေးဗျ' ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါ ကြောင့် ဒီစွမ်းအင်နှစ်မျိုးမှာ အမကြိုး အမဓာတ်က စွမ်းအင်တွေ ပြင်းထန်တယ်လို့ သိပ္ပံပညာက လက်ခံထားရတယ်။

အိန္ဒိယရှေးဟောင်းဂန္ဓာရီပညာမှာလည်း အမဓာတ်ကသာ ရှက်တိခေါ် စွမ်းအင်ရှိတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ရှက်တိဟာ အမဓာတ် ဖြစ်လို့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကို ကမ္ဘာ့မိခင်ဓာတ်၊ ဒေဝီဓာတ်လို့ခေါ် တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီကိုစောင့်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဒေဝီကို ပူဇော်လေ့ရှိတယ်။

စင်စစ်အားဖြင့် ရုပ်လွန်လောကမှာရှိတဲ့ ဒေဝတာ၊ ဒေဝီ တွေမှာ လိင်ခွဲခြားမှု မရှိပါဘူး။ ဒီတော့ တရုတ်ဝေါဟာရ ယင် ဓာတ်လို့ဆိုတာဟာ သိပ္ပံပညာနဲ့ ပိုပြီး နီးစပ်ပါတယ်။ သဘာဝကျ ပါတယ်။

လည်မျိုချက္ကရဟာ စွမ်းအင်ခွဲခြားမှုအရ ယင်ဓာတ် ချက္ကရ အုပ်စုထဲမှာ ပါဝင်နေတယ်။ ဒီယင်ဓာတ်ခေါ် နာမ်စွမ်းအင်ချက္ကရ အုပ်စုရဲ့ အဝင်တံခါးဝလည်း ဖြစ်နေတယ်။ အောက်ဘက်ရှိ ယန် အုပ်စုဝင်ချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ နှလုံးချက္ကရကတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်လာတဲ့အခါ ဒီစွမ်းအင်သစ်တွေကို ဦးစွာပထမ ရရှိတဲ့ ချက္ကရလည်း ဖြစ်နေတယ်။

ဒါ့အပြင် ယန်ဓာတ်၊ ယင်ဓာတ်နှစ်ပါးစလုံး သဟဇာတဖြစ် နေတဲ့ နှလုံးချက္ကရရဲ့ သီးခြားစွမ်းအင်ကိုလည်း ကနဦးဆုံးရရှိတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လည်မျိုချက္ကရဟာ ယန်ဓာတ်၊ ယင် ဓာတ် စွမ်းအင်နှစ်မျိုးစလုံးကို ပထမဆုံးရရှိတဲ့ချက္ကရဖြစ်နေလို့ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ ထူးခြားနေတာ ဖြစ်တယ်။

ရင်ဝရှိ နှလုံးချက္ကရအနီးမှာ အဆုတ်ချက္ကရနဲ့ ပါရမီချက္ကရ တို့ ရှိတယ်။ လည်မျိုချက္ကရနဲ့ နှလုံးချက္ကရ၊ ပါရမီချက္ကရ၊ အဆုတ် ချက္ကရတို့ဟာ နီးကပ်နေလို့ ချက္ကရတစ်ခုစီမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင်ရောင်

ခြည်တွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ကူးစက်နေတယ်၊ ဆက်စပ်နေတယ်၊ ပေါင်းစပ်နေတယ်။

ဒီလို ပေါင်းစပ်နေတဲ့ ချက္ကရသုံးခုရဲ့ ရောင်ခြည်တွေဟာ လည်မျိုချက္ကရကို ပံ့ပိုးပေးနေတယ်၊ အားသွင်းပေးနေတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးချက္ကရက လည်မျိုချက္ကရကို ဒီလို စုပေါင်းချက္ကရစွမ်းအင်တွေနဲ့ ပြုပြင်ပေးနေတယ်၊ လမ်းညွှန်ပေးနေတယ်။

ရင်ဝအောက်မှာရှိတဲ့ ရုပ်စွမ်းအင်ချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်ရယ်၊ အဆုတ်ချက္ကရရဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ရယ်၊ ပါရမီချက္ကရရဲ့ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေကို နှလုံးချက္ကရက လည်မျိုချက္ကရဆီ အားပြောင်းအားလွှဲပြုလုပ်ပေးလိုက်လို့ လည်မျိုချက္ကရဟာ နဂိုရှိပြီးသားစွမ်းအင်တွေထက် အဆများစွာတိုးတက်သွားတယ်၊ အင်အားကြီးမားသွားတယ်။

ဒီလို အခြားချက္ကရတွေဆီကရတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို လည်မျိုချက္ကရက ခံယူနိုင်အောင်၊ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ နဂိုရှိပြီးစွမ်းအင်တွေနဲ့ သမမျှတ သမူဟ ဖြစ်သွားအောင် နှလုံးချက္ကရက စတင်ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရအားကောင်းမှ အခြားချက္ကရတွေ အားကောင်းမှာ၊ ဉာဏ်စွမ်း၊ နာမ်စွမ်းတွေ ရနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

အဆုတ်ချက္ကရဟာ ပမာနချက္ကရကြီး ခုနစ်ခုထဲ မပါပေမယ့် လို့ အရေးပါတဲ့ ချက္ကရလတ် ဖြစ်တယ်။ အထူးသဖြင့် စိတ်တန်ခိုးရရှိရေးမှာ အဆုတ်ချက္ကရဟာ အညှာဖြစ်နေတယ်။ တတိယမျက်လုံးပွင့်ဖို့၊ အာရုံထူးတွေ မြင်နိုင်ကြားနိုင်ဖို့မှာ အဆုတ်ချက္ကရက အညှာဖြစ်နေတယ်။ အဆုတ်ချက္ကရ အားကောင်းမှ အာရုံထူးတွေ ပွင့်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ယောဂကျင့်စဉ်များမှာ ပရဏာယာမဆိုတဲ့အသက်ရှူကျင့်စဉ်ကို အသားပေးတာ ဖြစ်တယ်။ ပရဏာယာမဆိုတဲ့ ဖြည်းဖြည်းငိုက်ပြည့်အောင် အသက်ရှူတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ရင် အာကာသပရဏာဓာတ်တွေ အဆုတ်ထဲရောက်သွားလို့ အဆုတ်သန်ပါတယ်၊ အဆုတ်ချက္ကရအားကောင်းတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီအချက်တွေကိုတော့ ယောဂကျမ်းများမှာ ထင်ရှားအောင် ရေးမထားဘူး၊ ချို့ထားတယ်။ ဒီလိုချို့ထားတာကို ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေနဲ့ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေက သိနေပါပြီ။

ဘုံစွမ်းအင်တွေကို ထုတ်ဖော်မြှင့်တင်ပေးနိုင်တဲ့ အဆုတ်
ချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်နဲ့ ရှေးဘဝတွေက ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့တဲ့ ပါရမီ
တွေ ကိန်းဝပ်သိုလှောင်ထားရာ ပါရမီချက္ကရရဲ့ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေ
ရဲ့အစွမ်းသတ္တိကြောင့် လည်မျိုချက္ကရဟာ စရဏရှင်ကို စိတ်တန်ခိုး
ထူးမြတ်တဲ့ ဝိညာဉ်တန်ခိုးတွေရစေမှာ ဖြစ်တယ်။

အထူးသဖြင့် သဘာဝနိယာမတရားတွေကို သိမြင်နိုင်တဲ့
ဉာဏ်တွေ ပွင့်စေမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုဉာဏ်မျိုးပွင့်တာကို သယမ္မာ
ဉာဏ်လို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ အင်ကျူးရှင်းလို့လည်း ခေါ်တယ်။
မသိနိုးကြားဉာဏ်လို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ ပရစိတ်ပညာရှင်တွေက
ဒီလိုဉာဏ်မျိုးကို တစ်ဖြစ်လဲပြောင်းသွားတဲ့သိစိတ်လို့ ခေါ်ကြတယ်။

ဝဇ္ဇာရီပညာရှင်တွေက ဒီလိုဉာဏ်ထူးကို အတွင်းနားနဲ့ ကြား
ရတဲ့ အကြားအာရုံထူးလို့ ခေါ်တယ်။ ဘေးကလူတွေမကြားရဘဲ
မိမိတစ်ဦးတည်းသာ ကြားရတာပါ။ ဒီလို ခေါင်းအတွင်းမှာ ကြား
လိုက်ရတဲ့အချက်အလက်တွေဟာ စဉ်းစားလို့သိတာမျိုးမဟုတ်ဘူး။
သညာတွေကို ကျော်လွန်ပြီးတော့ သညာတွေကိုအသုံးမပြုရဘဲ သိ
လိုက်ရတာမျိုးကို အတွင်းနားနဲ့ကြားရတာလို့ ခေါ်တာပါ။ ဒါကိုပဲ
သယမ္မာဉာဏ်၊ အလိုလိုသိဉာဏ်၊ မသိနိုးကြားဉာဏ်၊ အင်ကျူးရှင်း
ဉာဏ်ထူး၊ ဆဋ္ဌအာရုံသိလို့ အမျိုးမျိုးခေါ်ကြတာ ဖြစ်တယ်။

လည်မျိုချက္ကရရဲ့ အဓိကအရည်အချင်းနှစ်ခုကတော့ ကြား
တတ်ခြင်းနဲ့ သိမြင်တာတွေကိုထုတ်ဖော်တတ်ခြင်းပဲ။ လည်မျိုမှာ
ရှိတဲ့ သိုင်းရွိုက်ဂလင်းအနီးမှာ လည်မျိုချက္ကရ ရှိတယ်။ လည်မျိုရဲ့
အောက်ဘက်မှာ စလုတ်ရှိတယ်။ ဒီစလုတ်ခေါ် အခွက်ကလေးမှာ
အသံမြည်စေတဲ့ အသားမျှင်ဖတ်ကလေး ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစလုတ်
ကို အသံအိုးလို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ အသံအိုးခေါ် စလုတ်ဟာ
လည်မျိုချက္ကရရဲ့ အောက်ဘက်ရောက်နေလို့ အဆုတ်ချက္ကရနဲ့ နီး
နေတယ်။ နှလုံးချက္ကရ၊ ပါရမီချက္ကရနဲ့လည်းနီးနေလို့ အဲဒီ ချက္ကရ
သုံးခုရဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေဟာ စလုတ်ခေါ် အသံအိုးဆီ ရောက်နေ
တယ်။

ဒါကြောင့် စလုတ်ခေါ် အသံအိုးဟာ အစွမ်းသတ္တိထူးတွေ
ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအသံအိုးခေါ် စလုတ်အတွင်းက ထွက်ပေါ်
လာတဲ့အသံတွေဟာ တန်ခိုးကြီးတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီစလုတ်ထဲက သီချင်းထွက်မယ်၊ ခန္တန်ထွက်မယ်၊ ဝစီကံတွေ ထွက်မယ်။ ဒီလို ထွက်လာတဲ့အသံတွေထဲမှာ တန်ခိုးသဏ္ဌိတွေပါ သွားတယ်။ ဒီလို စလုတ်ထဲကအသံကို တမင်ထုတ်ပြီး ရွက်ဖတ်မှ ဂါထာမန္တန်ဟာ အစွမ်းထက်တယ်။ ပါးစပ်ဖျား၊ နှုတ်ဖျား၊ လျှာဖျား နဲ့ရွတ်ရင် မစွမ်းဘူး။ ဂါထာမန္တန်တွေမစွမ်းဘူးဆိုကာ ဒီအချက် နဲ့ အများကြီး သက်ဆိုင်နေတယ်။

သီတာဒေဝီ သစ္စာဆိုလိုက်လို့ သီတာဒေဝီကို မီးတွေမလောင် ကျွမ်းနိုင်တာဟာ သစ္စာဆိုတဲ့ ဝစီကံရဲ့အစွမ်းပါ။ စလုတ်ထဲက တက်လာတဲ့အသံရဲ့ အစွမ်းတန်ခိုးပါပဲ။

မိမိနှင့်တကွ လောကကြီးကို မေ့ပျောက်သွားစေတဲ့ သီချင်း တွေဟာ ဒီစလုတ်ကထွက်လာတဲ့အသံရဲ့တန်ခိုးပါပဲ။ ပတ္တမြားတုံး ကြီးကို အရည်ပျော်သွားအောင် အဆိုတော် တန်ဆင်း သီဆိုတဲ့အသံ ဟာ ဒီစလုတ်ထဲကထွက်လာတဲ့အသံပါပဲ။

လျှာရင်းတည်ရာ အာခံတွင်းဝမှာ လာလန်ချက္ကရ ဆိုတဲ့ အရန်ချက္ကရလတ် ရှိတယ်။ လာလန်ချက္ကရဟာ အာရုံခံစားမှုတွေကို ထက်မြက်စေတယ်။ လျှာအရသာခံစားမှုကို သိစေနိုင်တယ်။ သဒ္ဒါ တရားနဲ့ လှိုက်လဲ့မှုတွေ၊ မေတ္တာဓာတ်တွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။

သိုင်းရွိုက်ဂလင်းက ထုတ်လုပ်တဲ့ သိုင်းရွိုက်ဇင်ဟော်မုန်း ဟာ ခန္ဓာကိုယ် ပုံမှန်ကြီးထွားကြံ့ခိုင်ရေးသာမကဘူး၊ ကြွက်သား တွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုအကြား၊ အာရုံကြောတစ်ခုနဲ့တစ်ခုအကြားမှာ ချောဆီအဖြစ်လည်းအသုံးတော်ခံသေးတယ်။ ဒါကြောင့် ကြွက်သား တွေ သွက်လက် လှုပ်ရှားနိုင်တယ်။ အာရုံကြောတွေ သွက်လက် လျင်မြန်အောင် လှုပ်ရှားစေနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် လည်မျိုချက္ကရ အားကောင်းလာရင် အဲဒီလူဟာ လျင်မြန် သွက်လက်လာတယ်။ ဖျတ်လတ်လာတယ်။ စိတ်သွက်သလို ရုပ်ခန္ဓာသွက်လက်လာတယ်။ လျှာလည်းသွက်လက်လာလို့ စကားကြွယ် ဘယ်၊ စကားတတ်တယ်။ ဦးနှောက်အာရုံကြောတွေ သွက်လက် ဖျတ်လတ်နေရင် ဘယ်ခြမ်းရှိ သိစိတ်ကို ဦးနှောက်ညာဘက်ခြမ်းသို့ ကူးပြောင်းပေးနိုင်တာ ဖြစ် တယ်။

ဒီဂလင်း အားကောင်းလွန်လို့ သိုင်းရွိုက်ဇင်ဟော်မုန်းတွေ အထွက်လွန်လာရင် ဒီလူဟာ နေရာတကာမှာ ငါသိ၊ ငါတတ်တွေ

ပြောလာတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးလာတတ်တယ်။
ဘဝင်ကိုင်လာတတ်တယ်။ ဟော်မုန်းတွေ လျော့နည်းလာရင်တော့
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ ပျင်းရိလေးလံမှု၊ ထိုင်းမှိုင်းမှုကြောင့် လူပျင်း
လူပျော့တွေ ဖြစ်လာတတ်တယ်။ အာရုံခံစားမှုတွေ ညံ့ဖျင်းလာ
တတ်တယ်။ ရှက်သလိုလို၊ ကြောက်သလိုလို မဝံ့မရဲဖြစ်လာတတ်
တယ်။

အဆိုတော်တွေဟာ ဒီဂလင်းကို ဆွပေးသလိုဖြစ်တတ်လို့
စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်တတ်တယ်။ အညှာလွယ်တတ်တယ်ဆိုတာ ထင်
ရှား တွေ့နေရတယ်။

ဒီလို ဂလင်း ပုံမှန်မလုပ်တဲ့အခါမှာ လာလန်ချက္ကရရဲ့ပံ့ပိုးမှု
ကြောင့် မထိန်းနိုင်မသိမ်းနိုင်ဖြစ်တတ်တယ်။

တချို့အဆိုတော်တွေ သီချင်းဆိုရင် လှိုက်လဲ့မှုတွေပါအောင်
ဆိုနိုင်တာဟာ လာလန်ချက္ကရရဲ့ အစွမ်းသတ္တိပါပဲ။ သဒ္ဒါလွန်ရင်
တဏှာကျွန် ဖြစ်တတ်သလိုပါပဲ။ လှိုက်လဲ့မှုတွေများသွားရင် ကိုယ်
ကျင့်သိက္ခာတွေကိုပါ ထိခိုက်စေတယ်။

စကားပြောရာ၊ သီချင်းဆိုရာမှာ နှာသံပါနေတာ၊ အသံတိုး
လိုက်ကျယ်လိုက်ဖြစ်နေတာဟာ လည်မျိုချက္ကရ ပိတ်ဆို့နေလို့ဖြစ်
တယ်။ ဒီလို ပိတ်ဆို့နေသူတွေဟာ ကိုယ့်ချို့ယွင်းချက်ကို မမြင်နိုင်၊
မသိနိုင်ကြဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မသိတာဟာ လည်မျိုချက္ကရ ပိတ်
ဆို့နေလို့ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သိပေါ့ လို့ ခေါ်မဂန္ဓာရီနီတိရှိတာ
ဖြစ်တယ်။

နောက်တစ်မျိုးကတော့ အသံအက်တာ၊ အသံစူးတာ၊ အသံ
တွေ ကျယ်လိုက်၊ တိမ်ဝင်သွားလိုက် ဖြစ်နေတာကတော့ အောက်
ခြေချက္ကရနဲ့ ဆိုင်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ အောက်ခြေ
မူလဒြချက္ကရ စတင်လှုပ်ရှားနေတဲ့လက္ခဏာဖြစ်လို့ တိုးတက်လာတဲ့
လက္ခဏာလို့ပြောရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးခေါင်းရဲ့ နောက်စေ့မှာရှိတဲ့ အရန်ချက္ကရလတ်ဟာ အ
ကြားဓာတ်တွေရဖို့ စွမ်းအင်ရှိတယ်။ ယောဂကျမ်းများမှာ အဝေးက
ခေါင်းလောင်းသံကိုကြားရတာဟာ ဒီချက္ကရစွမ်းရည်သတ္တိကြောင့်
ဖြစ်တယ်လို့ ဖော်ပြကြတယ်။

ခေါင်းလောင်းသံဟာလည်း အသံပါပဲ။ ဒီချက္ကရဟာ ခေါင်း

လောင်းသံပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူနားနဲ့ မကြားနိုင်တဲ့ အခြားအသံတွေကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကြားနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ တယ်လီပသီကြားရတာ၊ အပေး မှာရှိတဲ့ ဆရာဆီက အသံတွေ၊ ညွှန်ကြားချက်တွေ ကြားရတာ၊ ဒေဝတာကြီးတွေရဲ့ ဒေဝတာဂီတ၊ ဒေဝတာသီချင်းသံစဉ်တွေကိုပါ ကြားရတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီချက္ကရဟာ လူနားနဲ့ မကြားနိုင်တဲ့အသံတွေကို ကြားနိုင်တဲ့ သတ္တိ ရှိတယ်။ ဦးခေါင်းအောက်ခြေ လည်မျိုမှာရှိတဲ့ လည်မျိုချက္ကရ နဲ့ နောက်စေ့မှာရှိတဲ့ ဒီချက္ကရဟာ နီးစပ်နေတယ်။ ချက္ကရချင်းက လည်း ဓာတ်တူနာမ်တူဖြစ်နေလို့ လည်မျိုချက္ကရ နှိုးကြားလာရင် နောက်စေ့ချက္ကရနဲ့ သဟဇာတ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် လူနားနဲ့ မကြားနိုင်တဲ့အသံတွေကို အတွင်းနားနဲ့ကြားရတာ ဖြစ်တယ်။

အတွင်းနားနဲ့ကြားရတဲ့ အသံတွေ၊ စကားတွေ၊ အချက်အ လက်တွေကို ကြားရဖန်များ၊ သိဖန်များလာရင် လောကနိယာမ တရားတွေကို နားလည်သဘောပေါက်လာမယ်။ လောကကို နား လည် သဘောပေါက်လာမယ်။ ဒီလို မိမိနားလည်သဘောပေါက် ခံစားရတဲ့အရာတွေကို စကားအဖြစ်၊ သီချင်းအဖြစ်၊ ဂီတအဖြစ်၊ ရုပ်ရှင်အဖြစ်၊ ဗီဒီယိုအဖြစ်၊ ပြဇာတ်အဖြစ်၊ ဝတ္ထုအဖြစ်၊ ရုပ်ပြအ ဖြစ် စတဲ့ အနုပညာလက်ရာတွေကိုဖန်ဆင်းပြီး ထုတ်ဖော်နိုင်လာ တယ်။ ဒီလို လောကနဲ့နိယာမတရားတွေကို နားလည်လာတာရယ်၊ နားလည်သိမြင်ထားကာတွေကို လူတွေနားလည်အောင် ဖော်ထုတ် နိုင်တဲ့ စွမ်းအင်နှစ်ရပ်ဟာ လည်မျိုချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်ပါပဲ။

ဒီလိုသိမြင်နားလည်သဘောပေါက်လာတာဟာ ရုပ်လောက သာမက ရုပ်လွန်လောကဆိုတဲ့ အနန္တအာကာသဓာတ်၊ အနန္တ မနောဝိညာဏဆီအထိ ကျယ်ပြန့်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ အနန္တအာ ကာသဓာတ်ကြီးနဲ့ အနန္တမနောဝိညာဏဓာတ်ကြီးကို နားလည် သဘောပေါက်လာတဲ့တန်ခိုးဟာ အကြားအမြင်ပေါက်တာ၊ မနော ပေါက်တာ စတဲ့ ရုပ်လောကအတွင်းသာသိနိုင်တဲ့ စိတ်တန်ခိုးတွေ နဲ့ နှိုင်းယှဉ်မရအောင် မြင့်မားလှတယ်။

အလွန် စွမ်းအင်ထက်မြက်တဲ့ ဒီလည်မျိုချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင် ကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်တာကတော့ ဖရဏာပီတိနဲ့ ရယ်မောခြင်းပါပဲ။ ဖရဏာပီတိဟာ ရယ်မောခြင်းရဲ့ အမြင့်ဆုံးလက္ခဏာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆဋ္ဌမမြောက် ပမာနချက္ကရကြီးကို သက္ကတဘာသာဖြင့် အင်ဂျနချက္ကရလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီချက္ကရဟာ နှာရောင်မှာရှိလို့ နှာရောင်ချက္ကရလို့ မြန်မာလို့ ခေါ်လိုက်ရပါတယ်။

နှာရောင်ချက္ကရဟာ မျက်ခုံးမွေးနှစ်တန်းရဲ့ ဗဟိုချက်နှာ ရောင်မှာ ရှိတယ်။ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ ကြာပန်းသဏ္ဌာန်ဟာ နှာရောင်မှာပေါ်နေပေမယ့်လို့ ဒီချက္ကရရဲ့ဇာတ်မြစ်ကတော့ နှာရောင် ရဲ့နောက်နား ဦးခေါင်းအလယ်မှာရှိတဲ့ ပီကျူတာရီဂလင်းမှာ ဖြစ် တယ်။ ဒီပီကျူတာရီဂလင်းမှာ အခြေပြုထားတဲ့ချက္ကရဟာ ခန္ဓာ ကိုယ်ပေါ်မှာဆိုရင် နှာရောင်နေရာ ဖြစ်တယ်။

နှာရောင်ချက္ကရဟာ အစောပိုင်း ဇယားစောက်နဲ့ ပြထားတဲ့ အကိုင်းမှာ ပီကျူတာရီဂလင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ဆက်သွယ်နေ တဲ့အတွဲကို ပြောရပါမယ်။ ငါခေါင်းစီးပုံဟာ သက္ကတရှေးကျမ်းပေမာ

မှာရေး ခဲ့ချက္ကရဟို သရုပ်ဖော်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ပုံရဲ့ ထိပ် အပိုင်းမှာ အင်္ဂလိပ်ဘက်ရဲ့ဟာ တဟိယမျက်လုံးကို ညွှန်းတာ ဖြစ်တယ်။

သရုပ်ဖော်ပုံမှာ အလယ်ကဏ္ဍကို ဘေးတစ်ဖက်တစ် ချက်က သစ်ရွက်နှစ်ရွက်သဏ္ဌာန်က ရန်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ပုံရဲ့ အထဲမှာ ဗီဇအသံဖြစ်တဲ့ အုမ်အက္ခရာကို ဖော်ပြထားတယ်။ စက် ဝိုင်းကတော့ အာဂျနခေါ် နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ သင်္ကေတ ဖြစ်တယ်။ အခြားချက္ကရတွေမှာ ကိရစ္ဆာန်သင်္ကေတ ဖော်ပြကြပေမယ့်လို့

ဒီချက္ကရမှာ တိရစ္ဆာန်သင်္ကေတ ဖော်ပြထားဘူး။ ဒေဝတာကြီးတွေ ရဲ့ပုံကိုသာ ဖော်ပြကြတယ်။

ဘေးနှစ်ဖက်က အရန်သစ်ရွက်သဏ္ဌာန်နှစ်ခုကတော့ ကြာပန်းညာတံ (၉၆) ခုကို တစ်ဝက်စီခွဲခြားပြီး ၄၈ + ၄၈ လို့ နှစ်မျိုးခွဲခြားပြထားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရရဲ့ ပကတိအရောင်အဆင်းကတော့ ညအချိန် မိုးသားအရောင် ဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခဲရောင် ဖြစ်တယ်။

ဂီတသံစဉ်ခုနစ်ပါး ဒိုရေမီဖာအရ 'လာ' အသံဖြစ်ပြီးတော့ ဂီတသံစဉ်အရ 'A' သံ ဖြစ်တယ်။ အက္ခရာအရတော့ အ၊ က၊ စ ဖြစ်တယ်။ ဂြိုဟ်အားဖြင့် တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ ဗီဇသံဟာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဗီဇသံနဲ့ဆင်တူနေတယ်။ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ ဗီဇအသံက (OM) 'အုမ်' ဖြစ်ပြီးတော့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့ ဗီဇအသံက (AUM) ဩောင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဗီဇသံနှစ်မျိုးဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု နီးစပ်နေလို့ လက်ခုပ်လက်ဝါး အသုံးပြုနေကြတယ်။

ရှေးကျမ်းများမှာ ချက္ကရတွေကို ရေတွက်ဖော်ပြတဲ့အခါ အောက်ခြေချက္ကရကစပြီးတော့ နှာရောင်ချက္ကရအထိ ချက္ကရ (၆)ခုလို့သာ ဖော်ပြတတ်ကြတယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဖြစ်တဲ့ သဟာဆရာရချက္ကရကိုတော့ ချက္ကရတို့ရဲ့ဘုရင်ဖြစ်လို့ ချက္ကရစာရင်းထဲမှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ သီးခြား မဟာချက္ကရကြီးအဖြစ်သာ ဖော်ပြကြတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရ (၇) ခုကို မရေတွက်တော့ဘဲ ချက္ကရ (၆) ခု နှာရောင်ချက္ကရအထိသာ ရေတွက်ဖော်ပြကြလို့ နှာရောင်ချက္ကရဟာ အမြင့်ဆုံးချက္ကရ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒီချက္ကရနှစ်ခုလုံးဟာ ဦးနှောက်ရဲ့ အလယ်ဗဟိုအတွင်းကျကျမှာ နီးကပ်စွာ တည်ရှိနေတာရယ်။ ဒီချက္ကရနှစ်ခုဟာ အတူပေါင်းပြီး အပြန်အလှန် သတိသဟဲပြုနေတာရယ်ဟာ ဒီချက္ကရရဲ့ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မှုတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရနှစ်ခုဟာ လောကီလွန်ဉာဏ်၊ သမာပတ်ဉာဏ်၊ စာနာဉာဏ်တွေနဲ့ သက်ဆိုင်နေတာရယ်ကြောင့်လည်း မခွဲပခြားဘဲ တစ်ခုတည်းအဖြစ် ဖော်ပြကြတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် လက်တွေ့ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားသွားကြတဲ့ ဂိုပီခရစ္စနား၊ ဒေါက်တာမိုတိုယာမ၊ ဒေါက်တာဂျိုင်း၊ လစ္စပေါလီဆင်၊ အိုင်

ဗင်နေလ်၊ ဒေါက်ဂျန်မန်းဖို့၊ တက်အင်ဒရူး စတဲ့ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေ
ရဲ့ အတွေ့အကြုံအရ ငယ်ထိပ်ချွန်ရနဲ့ နှာရောင်ချွန်ရတို့ဟာ
နီးစပ်ဆင်တူကြပေမယ့်လို့ မတူတဲ့ သီးခြားဝိသေသအချက်အလက်
တွေ ရှိနေလို့ ပဓာနချွန်ရကြီး (၇) ခုလို့ ရေတွက်ဖော်ပြကြတယ်။

ချွန်ရတွေဟာ ဂလင်းအပေါ် ဩဇာညောင်းတယ်။ ဂလင်း
ဟာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ချွန်ရတွေကို ဆက်သွယ်ပေးရာနေရာ ဖြစ်
တယ်။ ဒါကြောင့် ချွန်ရအစွမ်းသတ္တိကိုသိချင်ရင် သက်ဆိုင်တဲ့
ဂလင်းအကြောင်းကို သိရမှာ ဖြစ်တယ်။

နှာရောင်ချွန်ရနဲ့ ဆက်စပ် ပတ်သက်နေတဲ့ ဂလင်းကတော့
ပီကျူတာရီဂလင်း ဖြစ်တယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ နှာရောင်ရဲ့
နောက်ဘက် ဦးနှောက်အတွင်းမှာရှိတဲ့ ဂလင်းအကျိတ် ဖြစ်တယ်။
ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ ပင်နီယယ်ဂလင်းရှေ့မှာရှိတယ်။ ပီကျူတာ
ရီဂလင်းဟာ အကျိတ်နှစ်ခုပေါင်းစပ်ထားတဲ့ ဂလင်းအမြွှာ ဖြစ်
တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီဂလင်းရဲ့ ရှေ့ခြမ်းနဲ့ နောက်ခြမ်းလို့ ဂလင်း
အမြွှာကို နယ်သတ်မှတ်ထားပြီး ရှေ့ခြမ်းရဲ့သဘာဝနဲ့ စွမ်းအင်တွေ
နဲ့ နောက်ခြမ်းရဲ့သဘာဝနဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ခွဲခြားလေ့လာသတ်
မှတ်ထားကြတယ်။

ဒီဂလင်းရဲ့ ရှေ့ခြမ်းက TETHALIN ဟော်မုန်းစတဲ့ ဟော်
မုန်း (၇) မျိုးထွက်လာပြီးတော့ သွေးကြောတွေကတစ်ဆင့် ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲရှိ အရိုးနဲ့ ကြွက်သားတွေကို ရှင်သန်စေတယ်။ နောက်ဘက်
ရှိဂလင်းက PITUITRIN ဟော်မုန်းအပါအဝင် ဟော်မုန်းနှစ်မျိုး
ထွက်လာပြီး သွေးကြောတစ်လျှောက် စီးဆင်းသွားတယ်။ ကျော
မြှောင်အာရုံကြောအတွင်းရှိ အာရုံကြောတွေကို ရှင်သန်စေတယ်။
ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းရှိ အသားမျှင်တွေကိုလည်း ရှင်သန်ကြီးထွား
စေတယ်။ လူဘီလူးလို့ ခေါ်ရအောင် ကြီးမားတဲ့လူတွေ၊ လူပုညက်
တွေကို ဒီဟော်မုန်းအနည်းအများက ဖြစ်စေတယ်။

အထူးခြားဆုံးကတော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိဂလင်းတွေကို ဒီပီကျူ
တာရီဂလင်းက ထိန်းချုပ်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ဂလင်းအသီးသီးက
လူရဲ့ ရုပ်ပိုင်းနာမ်ပိုင်းကို ထောက်ပံ့အားပေးနေတာ ဖြစ်တယ်။
ဒီလို ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးရှိ ကျန်ဂလင်းတွေ လှုပ်ရှားရှင်သန်ဖို့၊
ပုံမှန်လုပ်နိုင်ဖို့ကို ဒီပီကျူတာရီဂလင်းက ထိန်းချုပ် ဆောင်ရွက်နေ

တယ်။ ဒါကြောင့် ပီကျူတာရီဂလင်းကို ဂလင်းဘုရင်ကြီးလို့ ခေါ်ကြတယ်။

ဒါပေမယ့် ပီကျူတာရီဂလင်းကို ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ် ဂလင်းက အညှာကိုင်ထားတယ်။ ဟိုက်ပိုသာလာမတ်စ်ဂလင်း ထွက်တဲ့ဟော်မုန်းတွေက ပီကျူတာရီဂလင်းရဲ့ ဟော်မုန်းထုတ်လုပ်မှုအနည်းအများကို ထိန်းချုပ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ ENDOCRINE SYSTEM တစ်ခုလုံးရဲ့ သော့ချက်ဖြစ်နေတယ်။ ကမ္မဇီဝဗေဒယန္တရားကြီးရဲ့အညှာ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် သဘာဝသမားတော်လို့ခေါ်တဲ့ ကိုယ်ခံအားစနစ် IMMUNE SYSTEM ရဲ့ အညှာဂလင်းလည်း ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးရဲ့ ရှင်သန်ကြီးထွားမှုနဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုံမှန် ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးမှုတို့ကို ထိန်းချုပ်ထားတဲ့ဂလင်း ဖြစ်တယ်။

ရှေးဟောင်းစာပေကျမ်းဂန်များမှာ ပီကျူတာရီဂလင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ နှာရောင်ချက္ကရဟာ စိတ်တန်ခိုးနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ အထူးသဖြင့် တတိယမျက်လုံးခေါ် အမြင်အာရုံထူး ဒီဗ္ဗစက္ခုဟာ ဒီချက္ကရရဲ့တန်ခိုးဖြစ်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

တိုးတက်လာတဲ့ခေတ်ကြီးမှာ ဆက်လက် ရှာဖွေလေ့လာကြတော့ နှာရောင်ချက္ကရဟာ စိတ်၊ အသိဉာဏ်၊ စိတ်တန်ခိုး စတဲ့ နာမ်စွမ်းအင်တွေသာမက ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို အကျိုးပြုတဲ့ ရုပ်စွမ်းအင်တွေပါ ဒီချက္ကရက ထွက်ပေါ်လာတယ်ဆိုတာ တွေ့ရှိသွားကြတယ်။

စိတ်တန်ခိုးဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ ကျယ်ပြန့်လာတယ်။ ဒီဗ္ဗစက္ခုတွေ၊ အမြင်အာရုံထူး စတာတွေသာမက ကြည်လင်ပြတ်သားတဲ့သိစိတ်နဲ့အသိဉာဏ်တွေ၊ မသိဦးကြားဉာဏ်တွေ၊ အလိုလိုသိတဲ့သယမ္မုဉာဏ်တွေ၊ သညာလွန်ဉာဏ်တွေ၊ လောကီလွန်ဉာဏ်တွေ ပါဝင်လာတဲ့အထိ ကျယ်ပြန့်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးခေတ်က နာမည်ကြီးတဲ့ အမြင်အာရုံထူးတွေမြင်နိုင်တဲ့ တတိယမျက်လုံးဆိုတာလောက်နဲ့ မလုံလောက်တော့ဘူး။ မခြုံငုံမိတော့ဘူး ဖြစ်လာတယ်။

ဒီလို အသိဉာဏ်အမျိုးမျိုးနဲ့ စိတ်တန်ခိုးတွေအပြင် လူတစ်ဦးရဲ့ စိတ်ရင်းစိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ဒီနှာရောင်ချက္ကရရဲ့ ပီကျူတာရီ

ဂလင်းက ဆုံးဖြတ်သေးတယ်။

ဒီနှာရောင်ချက္ကရ ပုံမှန်အားကောင်းနေရင် သွေးလှည့်ပတ်မှု၊ သွေးတိုးမှုတွေ သွက်လက်မြန်ဆန်နေမယ်။ စိတ်ဓာတ်ကလည်း သွက်လက် တက်ကြွနေမယ်။ ဉာဏ်ထက်မြက်မယ်။ လိင်အားကောင်းမယ်။ အရာရာမှာ ရှေ့ဆောင်ဦးရွက် ဆောင်ရွက်နိုင်မယ်။ ဒါကြောင့် ဦးဆောင်ခေါင်းရွက်ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာမယ်။

နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ လှုပ်ရှားမှုစွမ်းအင် လွန်ကဲလာရင် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုတွေ၊ ပျာယာခတ်မှုတွေ၊ ဂနာမငြိမ်မှုတွေ၊ သူတစ်ပါးကို မထီမဲ့မြင်ပြုမှုတွေ၊ လွန်ကဲတဲ့ စိတ်အာရုံခံစားမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာမယ်။ ဒီချက္ကရ အားနည်းပိတ်ဆို့သွားရင် ထုံထိုင်းပျင်းရိလာမယ်။ သံသယစိတ်တွေ ကြီးမားလာမယ်။ ဒါကြောင့် အစိုးရိမ်လွန်ပြီး အယူသီးလာတတ်တယ်။ အမှတ်သညာသတိတွေ မေ့တတ်တယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ စွမ်းဆောင်မှုတွေကို မနာလိုဝန်တိုစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တယ်။

ချက္ကရစနစ်ကြီးမှာ နှာရောင်ချက္ကရဟာ အောက်က စ၊ ရေတွက်ရင် ဆဋ္ဌမနေရာမှာရှိလို့ ယင်ဓာတ်နယ်မှာ အကျုံးဝင်နေတယ်။ အောက်ချက္ကရ သုံးခုဟာ ရုပ်ဓာတ်၊ ဖိုဓာတ်၊ ယန်ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ အလယ်မှာရှိတဲ့ နှလုံးချက္ကရဟာ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ်၊ ယန်ဓာတ်၊ ယင်ဓာတ် နှစ်ပါးစုံ ဖြစ်တယ်။ အထက်ချက္ကရ သုံးခုကတော့ ယင်ဓာတ် မဓာတ် ဖြစ်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရ၊ နှာရောင်ချက္ကရ၊ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရယ်ဟာ အထက်ချက္ကရဖြစ်လို့ ယင်ဓာတ်ချက္ကရတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီယင်ဓာတ်ချက္ကရတွေရဲ့ အခြေဖြစ်တဲ့ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ ထူးခြားတဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် အောက်ပိုင်းချက္ကရ လေးခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို အားပြောင်းအားလွှဲစနစ်နဲ့ အထက်ကိုတက်လာတဲ့စွမ်းအင်တွေကို နှာရောင်ချက္ကရက ရရှိသွားတယ်။ ဒါကြောင့် နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ပင်ရင်း ယင်ဓာတ်တွေ တိုးတက်ရရှိလာရုံမက ယန်ဓာတ်စွမ်းအင်တွေပါ ရရှိလာလို့ စွယ်စုံစွမ်းအင် ဖြစ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် နှာရောင်ချက္ကရဟာ ရုပ်ခန္ဓာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုရယ်၊ နာမ်စွမ်းအင်၊ စိတ်တန်ခိုးတွေ၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်နယ်တွေ တိုးတက်မှုကို အပြည့်အဝရရှိလာတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အင်အားကောင်းလာလို့ ရုပ်လောက၊ သညာလောက

ကိုကျော်လွန်ပြီးတော့ အနန္တဓာတ်ကြီးဆီ ဦးတည်လာနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာမြေပေါ်လောက်သာ ကျက်စားနိုင်တဲ့ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေဟာ အထက်အာဏာသရှိ အတိုင်းမသိ ကြီးမားကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းတဲ့ စွမ်းအင်လောကကြီးအထိ ထိုးဖောက် ရောက်ရှိသွားတာ ဖြစ်တယ်။

ကမ္ဘာမြေနဲ့ ကမ္ဘာမြေရဲ့ဆွဲငင်အားကြောင့် လူတွေရဲ့ အသိဉာဏ်တွေဟာ ကမ္ဘာမြေရဲ့ ဆွဲငင်အားရဲ့ကန့်သတ်မှု ခံနေရတယ်။ ဒီကမ္ဘာမြေရဲ့အကန့်အသတ်အတွင်းသာ သိနိုင်၊ ကျက်စားနိုင်တယ်။ ဒီကမ္ဘာမြေရဲ့ အကန့်အသတ်တွေကို သညာနဲ့ မှတ်သားသိရှိထားတာတွေကို သညာသိလို့ ခေါ်တယ်။ သညာသိတွေကို ဖော့ဖော့သီသီ လျင်လျင်မြန်မြန် အသုံးချနိုင်သူကို ဉာဏ်ကြီးရှင်လို့ ခေါ်နေကြရတယ်။

နာရောင်ချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် တစ်သက်လုံး ဘယ်တုန်းကမှမထွက်ဘူးတဲ့ သညာသိဉာဏ်နယ်ကျဉ်းကလေးမှာ ကျက်စားတဲ့ အသိဉာဏ်သိစိတ်ဟာ အတိုင်းမသိ ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်းတဲ့ အနန္တလောက၊ အာကာသအနန္တလောကထဲကို ပထမဦးဆုံး စတင်ဝင်ရောက်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ သညာသိတွေ ချုပ်သွားတယ်။ အာကာသအနန္တမှာရှိတဲ့ အနန္တစွမ်းအင်ကြီးနဲ့ ထိတွေ့သွားတာ ဖြစ်တယ်။ အနန္တဉာဏ်ပင်လယ်ကြီးထဲ ခြေတစ်ဖက်ချလိုက်ရတာဖြစ်တယ်။

ရေထဲမှာသာ ကျက်စားဖူးတဲ့ငါးဟာ ကုန်းရောရေပါ ကျက်စားနိုင်တဲ့ ဖားဆီက ကုန်းမြေအကြောင်း သိလိုက်ရသလို မကြုံစဖူးထူးကဲတဲ့ အနန္တဓာတ်ကြီးရဲ့အရသာကို ခံစားလိုက်ရတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

တတိယမျက်လုံးချက္ကရ

တတိယမျက်လုံး ဆိုတာ တင်စားခေါ်တာပါ။ လူပေါ်ခါစ အချိန်က မျက်လုံးတစ်လုံးတည်း ရှိတယ်။ ဒီမျက်လုံးရှိတဲ့လူကို CYCLOP လူသားလို့ ခေါ်တယ်။ အခု လူတွေမှာရှိတဲ့ မျက်စိနှစ်လုံးဟာ လူသားပေါ်ခါစမှာ မရှိသေးဘူး။ နောက်မှ ဆိုက်ကလုပ် တတိယမျက်လုံး ကွယ်ပျောက်သွားပြီး မျက်စိနှစ်လုံး ပေါ်ပေါက်လာတာ ဖြစ်တယ်။

လက်ရှိ မျက်စိနှစ်လုံးနဲ့ အမြင်ထက်သာလွန်တဲ့ အမြင်အာရုံတွေကို မြင်ရတာကို တတိယမျက်လုံးလို့ တင်စားခေါ်တာပါ။ ပျောက်သွားတဲ့ ဆိုက်ကလုပ်မျက်လုံးနေရာကို တတိယမျက်လုံးနေရာလို့ခေါ်တာ ဖြစ်တယ်။

အာဂျန်ချက္ကရခေါ် နှာရောင်ချက္ကရဟာ မံသမျက်စိနှစ်လုံး ထက်ပိုမြင်နိုင်တဲ့ အမြင်အာရုံတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့နေရာလို့ ရည်ညွှန်းပြီးတော့ တတိယမျက်လုံး ခေါ်တာပါ။ စင်စစ်မှာ နှာရောင်ချက္ကရဟာ ရုပ်ဒြပ်တွေကိုမြင်နိုင်တဲ့အစွမ်းသာမက စိတ်စွမ်းအင်တွေကိုပါ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်တဲ့နေရာ ဖြစ်တယ်။

စိတ်စွမ်းအင် ဆိုရာမှာ သာမန်အသိဉာဏ်ဖြစ်တဲ့ စိတ်အမြင် စိတ်အတွေးသာမက သာမန်မျက်စိနဲ့မမြင်နိုင်တဲ့အရာတွေကိုပါ မြင်နိုင်တဲ့စွမ်းအင် (ဝါ) စိတ်တန်ခိုးကိုပါ ဆိုလိုတာ ဖြစ်တယ်။

လူသားတွေ စတင်ပေါ်ပေါက်လာချိန်က အသိဉာဏ်ဟာ

ရှိတယ်ဆိုရုံသာ ရှိတယ်။ အမြင်၊ အကြား၊ အထိအတွေ့ဆိုတဲ့ အာရုံတွေကို တစ်ခုချင်းတစ်ခုချင်း သိလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အာရုံတံခါးဝက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အာရုံအသိတွေကို ဝေါဟာရပညတ်တွေနဲ့ သညာပြု မှတ်သားလာတာကို သညာသိလို့ ခေါ်တယ်။ သညာသိတွေကို အသုံးချနိုင်လာတာတော့ အသိဉာဏ်တွေ ဖြစ်လာတာပါပဲ။ ဒီလို အသိဉာဏ်တွေကို တွေ့ရှိခံစားမှတ်သားလာနိုင်တဲ့ စိတ်ဆိုတာဟာ ဒီနှာရောင်ချက္ကရက (ပိကျူတာရိဂလင်းက)နေပြီး ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။

နောက်ဆုံး အမှတ်သညာတွေကို သိမ်းဆည်းလာနိုင်တယ်။ ဒီလို သိမ်းဆည်းမှတ်သားထားတဲ့ သညာတွေ အများကြီးထဲက လိုချင်တာကို ရွေးချယ်လာနိုင်တယ်။ ဒီလို အမှတ်သညာတွေကို ရွေးချယ်ဖို့အတွက် သက်ဆိုင်တဲ့သညာတွေကို လေဆာရောင်ခြည်ထိုးပြီးရှာဖွေသလို ရှာဖွေလာနိုင်တယ်။ ဒီလို ရှာဖွေထားတဲ့ သညာတွေကို ပေါင်းစပ်ပြီးတော့ အယူအမြင်တစ်ခု၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးလာနိုင်တယ်။ ဒီလို စိတ်နဲ့ဖန်တီးနိုင်လာတဲ့ အရည်အချင်းရယ်၊ လိုချင်တဲ့သညာတွေကို မပျောက်မပျက်အောင် မှတ်သားနိုင်တာရယ်၊ ဒီလို မှတ်သားထားတဲ့ သညာတွေကို စူးစိုက်ရှာဖွေနိုင်တာတွေရယ်ဟာ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ပါပဲ။ ဒါတွေဟာ မှတ်ဉာဏ်၊ စိတ်အာရုံစူးစိုက်မှုနဲ့ ဖန်တီးစွမ်းအင်တွေ ဖြစ်လာတယ်။

မှတ်သားဉာဏ်တွေ ကောင်းလာတော့ ဉာဏ်ကြီးရှင် ဖြစ်လာတယ်။ စူးစိုက်မှုအားတွေကောင်းလာတော့ စိတ်သမာဓိ တည်ငြိမ် မြင့်တက်လာတယ်။ ဖန်တီးမှုအားတွေကောင်းလာတော့ မိမိအလိုဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာစေနိုင်တဲ့ စိတ်တန်ခိုးကို ရရှိလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဘယ်စရုဏပဲကျင့်ကျင့် စိတ်အာရုံစူးစိုက်မှုက စတင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်အာရုံစူးစိုက်မှု အားကောင်းလာမှ သမာဓိစိတ်ဆိုတဲ့ စိတ်တည်ငြိမ်မှုရလာမှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်သမာဓိတည်ငြိမ် မြင့်မားလာမှ လူ့စိတ်က နတ်စိတ်၊ နတ်စိတ်က ဗြဟ္မာစိတ်၊ ဗြဟ္မာစိတ်က ဈာန်စိတ်၊ သမာပတ်စိတ်၊ ဈာန်သမာပတ်စိတ်၊ ဈာန်သမာပတ်စိတ်က လောကီလွန် ပန်နန္တအာကာသမနောဓာတ်

ဆီရောက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

စိတ်ဟာ ဖန်တီးမှုအားတွေ ကောင်းလာရင် လောကီမှာ မိမိ အလိုဆန္ဒရှိတာတွေကို ပထမဆုံး စိတ်နဲ့ အတွေးပုံရိပ်တွေကို ဖန်ဆင်းမယ်။ ဒါကိုပဲ အော်တိုဆာဂျက်ရှင်လို့လည်း ခေါ်နိုင်တယ်။ ဒီအတွေးပုံရိပ်ထဲကို ရုပ်လောကရုပ်မှုန်ရုပ်ဓာတ်တွေ ဝင်လာတဲ့ အခါ မိမိရဲ့ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝလာမှာ ဖြစ်တယ်။ အကောင်အထည် ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ဟာ လောကကို ရှေ့ဆောင်တယ်ဆိုတာ ဒါပါပဲ။ မိမိဘဝကို မိမိစိတ်နဲ့ ဖန်ဆင်းနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ အောင်မြင်မှု၊ တိုးတက်မှု၊ ကြီးပွားချမ်းသာမှု၊ ကျော်ကြားမှု ဒါတွေရမှာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ လောကီအလိုဆန္ဒတွေကို အလိုမရှိဘဲ အေးချမ်းတဲ့ သူတော်ကောင်းဘဝကို လိုချင်တယ်ဆိုရင်လည်း မြင့်မြတ်တဲ့ ဘဝကို အောင်မြင်ရရှိစေမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ဘဝပြောင်းစေတဲ့ အလိုဆန္ဒကို ဖန်တီးပေးနိုင်တဲ့ စွမ်းအင်ကို ဒီနှာရောင်ချက္ကရက ထုတ်လုပ်ပေးမှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်အာရုံနဲ့ ရုပ်လုံးဖော်တာကို VISUALISATION လို့ ခေါ်တယ်။ စိတ်အာရုံနဲ့ ရုပ်လုံးပေါ်အောင် စိတ်ကူးပြီးတော့ ရေးလိုက်တဲ့ ဝတ္ထုတွေ၊ ရိုက်လိုက်တဲ့ရုပ်ရှင်၊ ဗွီဒီယိုဇာတ်လမ်းတွေ၊ ပြဇာတ်တွေ၊ ဖွဲ့ဆိုလိုက်တဲ့ ကဗျာတွေ၊ သံစဉ်သစ်တေးဂီတတွေ၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု စတဲ့ အနုပညာတွေကို ဖန်တီးနိုင်တာဟာ ပီကျူတာရီဂလင်းမှာရှိတဲ့ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်တွေပါပဲ။ ဒါကိုပဲ စိတ်စွမ်းအင်၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်လို့ ခေါ်တာပါ။

ဦးနှောက်မှာ ဘယ်ခြမ်းမှာ သညာဉာဏ်တွေရှိပြီး ညာခြမ်းမှာ ခြပ်မဲ့ဉာဏ်တွေ၊ မသိနိုးကြားဉာဏ်တွေကို ဦးနှောက်နှစ်ခြမ်းကိုဆက်သွယ်ပေးတဲ့ ဆက်လမ်းကြောင်းနေရာဟာ ပီကျူတာရီဂလင်းနေရာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လည်မျိုချက္ကရရဲ့ ဦးနှောက်နှစ်ခြမ်း ဆက်သွယ်ပေးမှုဟာ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ အားဖြည့်ပေးမှုကြောင့် ပြည့်စုံသွားတယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ အမြွှာဂလင်းဖြစ်လို့ ရှေ့ပိုင်းနောက်ပိုင်း နှစ်ပိုင်းခွဲပြီး မတူတဲ့ဟော်မုန်းတွေကို ထုတ်လုပ်နေတယ်။

ပီကျူတာရီဂလင်းရှေ့ခြမ်းက ဦးနှောက်ရှေ့ခြမ်းကို နှိုးဆွပေးတယ်။ ဦးနှောက်ရှေ့ခြမ်းဟာ အနုပညာ၊ ဒဿန၊ သင်္ချာ၊ လေးနက်တဲ့အတွေးတွေ၊ ခြပ်မဲ့အတွေးတွေ ဖြစ်ပေါ်နေရာ ဖြစ်တယ်။

ဦးနှောက်နှောက်ခြမ်းဟာ အာရုံခံစားမှုတွေကို ထိန်းကွပ်ညှိနှိုင်းပေးရာနေရာ ဖြစ်တယ်။ ပီကျူတာရီနှောက်ခြမ်းဟာ ဦးနှောက်နှောက်ခြမ်းကိုနှိုးဆွအားဖြည့်ပေးလိုက်လို့ အာရုံခံစားမှုတွေ၊ စာနာမှုတွေ၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး လိုက်လျောမှုတွေကို အားကောင်းလာစေတယ်။ ဒါကြောင့် ပီကျူတာရီဂလင်း အားကောင်းလာရင် ဉာဏ်ရည်တွေထက်မြက်လာတာ၊ လိင်စွမ်းအင်တွေကောင်းလာတာ၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေ၊ အတွေးအခေါ်တွေ ထက်မြက် ပြတ်သားလာတာ ဖြစ်တယ်။

လူ့ရဲ့စိတ်ဟာ အပြင်ဘက်ကိုသာ ထွက်လေ့ ရှိတယ်။ အပြင်ဘက်က အာရုံတွေဆီသာ အာရုံကျက်စားလေ့ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သာမန်လူတွေဟာ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာဘာဖြစ်နေသလဲဆိုတာကို သတိမေ့နေတတ်တယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကို ပြန်သိတဲ့အဆင့်ဟာ တစ်ဆင့်မြင့်အသိဉာဏ် ဖြစ်တယ်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေကောင်းလာ၊ စိတ်အာရုံနဲ့ ပုံဖော်တာတွေ ဟိုးတက်လာ၊ စိတ်နဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်တွေကို ဖန်ဆင်းနိုင်တာ အားကောင်းလာရင် နောက်တစ်ဆင့်မှာ ကိုယ့်စိတ်ကိုပြန်သိနိုင်တဲ့ သတိသမ္ပဇဉ်ခေါ် Awareness ပေါ်ထွက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ သင့်ကိုယ်သင်သိပေါ့ လို့ ခေါ်မဂန္ဓာရီနီတိကို ကြားဖူးကြမှာပေါ့။ လူနဲ့ တိရစ္ဆာန်တို့ရဲ့ အဓိကခြားနားချက်က တိရစ္ဆာန်တွေမှာ ဒီလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပြန်သိနိုင်တဲ့အသိဉာဏ် မရှိတာဘဲ ဖြစ်တယ်။

ဒီလိုနည်းနဲ့ မိမိရဲ့အဇ္ဈတ္တမှာရှိတဲ့ မနောဓာတ်ကို သိလာတယ်။ နောက် ဆက်သွယ်လာနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ပုံရိပ်ကောင်းတွေ၊ သညာကောင်းတွေဟာ မနောဓာတ်ဆီမှာ ကိန်းဝပ်နေကြတယ်။ ဒီလို ကိန်းဝပ်နေတဲ့အတွေးရိပ်တွေ၊ သညာပုံရိပ်ဟောင်းတွေကို နောက်တစ်ဆင့် သိလာနိုင်တယ်။ အဲဒီကတည်းက ဘဝဟောင်းတွေကပါလာတဲ့ အတွေးပုံရိပ်တွေ၊ သညာပုံရိပ်တွေကိုပါသိမြင်လာလို့ အတိတ်ဘဝတွေကို မှတ်မိလာတယ်။

အလွန်နက်ရှိုင်းတဲ့ မနောဓာတ်မှာရှိနေတဲ့ သညာပုံရိပ်တွေကို သိမြင်လာပြီး နောက်တစ်ဆင့်က အနာဂတ်မှာ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့ ပုံရိပ်တွေကိုလည်း သိမြင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရရင် အာကာသမှတ်တမ်းကြီးမှာရှိတဲ့ ပုံရိပ်တွေ သိမြင်လာလို့ အနာဂတ်ကိုလည်း သိလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အတိတ်ဘဝနဲ့အနာ

ဂတ်တွေကို သိမြင်လာနိုင်တဲ့ စွမ်းရည်ဟာ ဒီအာဂျနချက်ရဲ့ စွမ်းရည် ဖြစ်တယ်။

သိနေတဲ့စိတ်ဟာ မနောဝိညာဉ်နဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်အောင် ဒီနှာရောင်ချက်ရက ဆောင်ရွက်ပေးလို့ သိစိတ်ဟာ မနောဝိညာဉ်က ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မသိနိုးကြားဉာဏ်၊ အလိုလိုသိတဲ့ဉာဏ်တွေကို ရရှိလာတယ်။ သိလာတယ်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အမှတ်မထင် ဖုန်းအပြိုင်ဆက်သွယ်မိကြတာ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အဆက်အသွယ်မရှိပေမယ့် စိတ်ချင်းဆက်သွယ်နေကြတာ၊ ခါတိုင်းက အမှတ်တမဲ့ထားတဲ့ မျက်ခုံးလှုပ်တာတို့၊ အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးတာတို့ စတဲ့ နိမိတ်တွေကို သတိပြုမိလာတာ၊ သိလာတာ၊ ဒီနိမိတ်တွေဟာ ဘာကိုဆိုလိုမှန်း စတင်သိလာတာတွေဟာ မသိနိုးကြားဉာဏ်ရဲ့ ကနဦးလက္ခဏာတွေပါပဲ။

ဒီလို မသိနိုးကြားဉာဏ်ဟာ သညာပုံရိပ်ဟောင်းက ရတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ မဆီမဆိုင် ဖြုန်းခနဲ သိလာတာမျိုးဖြစ်တယ်။ ဒီလို မသိနိုးကြားဉာဏ် ပွင့်လာရင် သူတစ်ပါးရဲ့စိတ်ကိုလည်း အလိုလိုသိလာနိုင်တယ်။ ဒီလို သညာဟောင်းတွေကို အသုံးမပြုဘဲသိလာတဲ့ မသိနိုးကြားဉာဏ်တွေဟာ နှာရောင်ချက်ရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့်ဖြစ်တယ်။

နောက်စွမ်းအင်ထူးတစ်ခုကတော့ အမြင်အာရုံထူးတွေကို မြင်လာတာဖြစ်တယ်။ အဝေးမှာရှိတဲ့ အရာတွေကို မြင်နိုင်တယ်။ ရေအောက်၊ မြေအောက် ဖုံးကွယ်နေတာတွေကို မြင်နိုင်တယ်။ အလွန် သေးလွန်းလို့ သာမန်မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်တာတွေကိုလည်း မြင်နိုင်တယ်။ မှန်ပြောင်းနဲ့ကြည့်လိုက်ရင် အနီးကပ်မြင်ရတာမျိုး ဖြစ်တယ်။ ကင်မရာက ဇွန်း (Zoom) နဲ့ ဆွဲကြည့်သလို မြင်ရတာမျိုး ဖြစ်တယ်။

အလွန်သေးငယ်တဲ့ 'ကွပ်' စတဲ့ အမှုန်တွေကို အဏုကြည့်မှန်ဘီလူးနဲ့ကြည့်ရင် မြင်ရသလို မြင်ရတယ်။ ဒီလို သေးငယ်တဲ့ အရာတွေကို ကြည့်တဲ့အခါ နှာရောင်ချက်ရက ဆင်နှာမောင်းလို့ ရေငုပ်သင်္ဘောက ရေပေါ်အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းလို အရာကြီးထွက်လာပြီး ကြည့်မြင်တာလို့ ဆိုတယ်။

အနီးအဝေး၊ အကြီးအငယ် အရွယ်ဆိုတဲ့ အတိုင်းအတာသာ မက ကာလအားဖြင့်လည်း အတိတ်၊ အနာဂတ်တွေကိုလည်း မြင်

နိုင်တယ်။ ဒီလိုအာရုံထူးနဲ့မြင်ရတဲ့ စွမ်းရည်အား ယာယီသာမြင်တဲ့ အာရုံနဲ့ ထာဝရမြင်တဲ့အာရုံထူးလို့လည်း ခွဲခြားနိုင်သေးတယ်။

ရုပ်လောကကိုသာမက ပရလောကနဲ့ ပရလောကရှိ အရာတွေကို၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ နတ်တွေ၊ ပြိတ္တာတွေ၊ နာနာဘာဝတွေကိုလည်း မြင်နိုင် ဆက်သွယ်နိုင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

မတော်တဆ ဦးခေါင်းကို ထိခိုက်ဒဏ်ရာရလို့ဖြစ်စေ၊ ဒေဝတာတွေက ကူညီလိုက်လို့ဖြစ်စေ အမြင်အာရုံထူးတွေရတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် နှာရောင်ချက္ကရနိုးကြားလို့ရတဲ့ အမြင်အာရုံထူးနဲ့ ကွာခြားတယ်။ ဒီလိုနည်းတွေနဲ့ရတဲ့ အမြင်အာရုံထူးတွေဟာ မရေရာမသေချာဘူး။ ကြာကြာမခံနိုင်ဘူး။ အချိန်ကာလတစ်ခုအတွင်းမှာ ယာယီအမြင်အာရုံထူးတွေရတာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်ကတော့ အမြင်အာရုံထူးတွေရဲ့ အဆင့်အတန်း၊ အရည်အသွေးတွေ အများကြီးကွာခြားနေလို့ ကျမ်းတစ်စောင်တစ်ဖွဲ့ရေးရမယ့် အကြောင်းအရာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အမြင်အာရုံထူးတွေအပြင် လိပ်ပြာလွင့်ပြီး ကြည့်နိုင်မြင်နိုင်တာကိုလည်း နှာရောင်ချက္ကရ နိုးကြားလာရင် ရနိုင်တယ်။ ကိုယ်သွားလိုရာ၊ ကြည့်မြင်လိုရာတွေဆီ အရောက်သွားပြီး ကြည့်မြင်တာ ဖြစ်တယ်။ အပြားလိုက် မျက်နှာစာတစ်ဖက်သာမက ရှေ့နောက်၊ ဝဲယာဘက် စတဲ့ အဘက်ဘက်က စိတ်ကြိုက်ကြည့်မြင်လေ့လာနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ လူကိုယ်တိုင် သွားကြည့်လိုက်သလိုအပြင် သုံးဖက်မြင်သာမက လေးဖက်မြင်ဆိုတဲ့ စတုတ္ထအတိုင်းအတာနဲ့လည်း မြင်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် အကြားအမြင် အာရုံထူး လိုချင်သူတွေဟာ နှာရောင်ချက္ကရကိုနှိုးဖို့ တပည့်တွေကို သင်ကြားပေးလေ့ ရှိပါတယ်။ ဒီလို ချက္ကရတစ်ခုတည်းကိုသာ ကွက်ပြီးနိုးတာဟာ အလွန် အန္တရာယ်များတယ်။ တဏှာရှူးတွေ၊ ဝိဇ္ဇာရှူးတွေ ဖြစ်သွားတတ်တယ်လို့ မဟာဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက သတိပေးထားတယ်။ ချက္ကရတွေကို အန္တရာယ်ကင်းကင်းနဲ့ ဘယ်လိုနှိုးရမယ်ဆိုတာကို နောက်ဆုံးကဏ္ဍမှာ တင်ပြပါမယ်။

နောက်ဆုံးချက္ကရဖြစ်တဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရကို သက္ကတဘာသာ နဲ့ ဆရဆဟာရ (သဟဆရာရ) လို့လည်း ခေါ်တယ်။ အထွတ်အမြတ်သဘောနဲ့ ဗြဟ္မနန္ဒချက္ကရလို့လည်း ခေါ်တယ်။ တည်နေရာဟာ ငယ်ထိပ်မှာရှိလို့ ခေတ်သစ်မှာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရ Crown လို့ ခေါ်ကြတယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့ သဘာဝနဲ့ ဂုဏ်သတ္တိတွေကို ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်များအရ အစဉ်အလာက လက်ခံထားတာတွေကို ပထမဆုံး တင်ပြပါမယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ ဦးခေါင်းထိပ်ရှိ ငယ်ထိပ်မှာ ရှိတယ်။ ချက္ကရရဲ့ညာတံဟာ ဦးနှောက်အတွင်းအကျဆုံး အလယ်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ပင်နီယယ်ဂလင်းနဲ့ ဆက်နေတယ်။ ပင်နီယယ်ဂလင်းဟာ ပီကျူတာရီဂလင်းရဲ့ နောက်ဘက်အနီးမှာ ရှိတယ်။ ဒီဂလင်းနှစ်ခုဟာ နီးကပ်နေသလို ဒီဂလင်းနှစ်ခုမှာအခြေပြုတဲ့ နှာရောင်ချက္ကရနဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့သဘာဝနဲ့ ဂုဏ်သတ္တိတွေဟာလည်း နီးစပ်နေတယ်။ ဒီဂလင်းတစ်ခုဟာ တစ်ခုကိုတင်၍ အပြန်အလှန် ဆက်စပ်ထောက်ပံ့နေသလို ဒီချက္ကရနှစ်ခုရဲ့ စွမ်းအင်သတ္တိတွေကလည်း ဆက်စပ်နေတယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ ပွင့်ဖတ် (၁၀၀၀) ရှိလို့ ချက္ကရရဲ့သင်္ကေတကို ပွင့်ဖတ် (၁၀၀၀) နဲ့ သင်္ကေတပြုကြတယ်။ တိရစ္ဆာန်သင်္ကေတတော့ မရှိဘူး။ ဒီချက္ကရရဲ့ အရောင်အဆင်းဟာ ခရမ်းရောင်

ဖြစ်တယ်။ ဗီဇအသံကတော့ 'သြောင်' (Aum) ဖြစ်တယ်။ သံစဉ်
ခုနစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ဒွိရေမီဇာ သံစဉ်အရ 'တိ'သံ ဖြစ်တယ်။ ဂီတသင်္ကေ
တသံစဉ်မှာ 'ဘိ'သံ ဖြစ်တယ်။ ဗဟိုအာရုံကြောစနစ်ကို တိုက်ရိုက်
ဆက်သွယ်နေတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးနဲ့ ဆက်စပ် သက်ဆိုင်
တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့ ဝိသေသစွမ်းအင်ကတော့ ချက္ကရစနစ်
ကြီးတစ်ခုလုံးကို ထိန်းချုပ်ထားလို့ အခြားချက္ကရတွေချင်း ချက္ကရ
တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အတိုင်အဖောက်ညီအောင်ထိန်းညှိပေးတယ်။ အထူး
ခြားဆုံးကတော့ လောကီလွန် အာကာသဉာဏ်အလင်းတွေကို ရရှိ
စေတာ ဖြစ်တယ်။

လူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ဂလင်းတွေကို သိပ္ပံပညာရှင်တွေက
တွေ့ရှိတာဟာ အခြားကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေကို တွေ့ရှိတာ
ထက် နောက်ကျပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အင်ဒိုကရိုင်းဆိုတဲ့ ဂလင်း
စနစ်ကြီးတည်ရှိမှုနဲ့ ဂလင်းစနစ်ရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိတွေကို ယခုအထိ
လေ့လာဆဲ၊ ရှာဖွေဆဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ဂလင်းစနစ်မှာပါတဲ့ ပင်နီ
ယယ်ဂလင်းကို အခုအထိ ဆက်လက်လေ့လာဆဲဖြစ်တယ်။ အကုန်
မသိရသေးပါဘူး။ တစ်ခုချင်းသာ သိနေရတယ်။ ပင်နီယယ်ဂလင်း
ကလွတ်တဲ့ မလာတိုနင်ဟော်မုန်းဆိုရင် လူသိများလာတာ အနှစ်
(၂၀)လောက် ရှိပါသေးတယ်။ ဒီမလာတိုနင်ကို အိပ်ဆေးအဖြစ်
ထုတ်လုပ်နိုင်တာဟာ မကြာသေးခင်က ဖြစ်တယ်။

မလာတိုနင်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းနဲ့ အပက ထွက်ပေါ်တဲ့
အလင်းဓာတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်တယ်။ အလင်းဓာတ် အနည်းအများ
ကို ညှိနှိုင်းပေးနိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဆက်လက် စူးစမ်းရှာဖွေ
တုန်းပါပဲ။ ဒဿနပညာရှင် ဒေကာကတော့ ပင်နီယယ်ဂလင်းဟာ
ဝိညာဉ်ရဲ့တည်နေရာ ဖြစ်တယ်လို့တောင် ဆိုထားပါတယ်။ ဟိန္ဒူ
ရေးဟောင်းကျမ်းဂန်တွေကတော့ ပင်နီယယ်ဂလင်းမှာရှိတဲ့ ချက္ကရ
ဟာ ဉာဏ်တကာတို့ရဲ့ထိပ်ခေါင် စိတ်တန်ခိုးတို့ရဲ့ဘုရင်လို့ ဆိုတယ်။

ကမ္ဘာမြေထု အတွင်းအကျဆုံးမှာ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် ကိန်း
ဝပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကမ္ဘာမြေအတွင်းက ကုဏ္ဍလိနီကို ဘူမိ
ကုဏ္ဍလိနီလို့ ခေါ်တယ်။ အာကာသတစ်ပြင်လုံး၊ စကြဝဠာတစ်ခု
လုံးမှာ အနှံ့ရှိနေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကိုတော့ အာကာသကုဏ္ဍလိနီလို့

ခေါ်တယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ကမ္ဘာမြေအတွင်းက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ဘူမိကုဏ္ဍလိနီဆီကရတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီလို့ ဆိုတယ်။ ဓာတ်သဘောအရ ဘူမိကုဏ္ဍလိနီဟာ မဓာတ် ယင်ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ အာကာသကုဏ္ဍလိနီဟာ ဖိုဓာတ် ယန်ဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ဒီမဓာတ်၊ ဖိုဓာတ် ကုဏ္ဍလိနီနှစ်ခုကို လူရဲ့ကုဏ္ဍလိနီက ဆက်စပ်ပူးပေါင်းပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ မဓာတ်၊ ဖိုဓာတ်နှစ်ခုပေါင်းစပ်သွားတဲ့အခါ အလွန် ကြီးမားပြင်းထန်တဲ့ မဟာစွမ်းအင်ကြီး ဖြစ်ပေါ်တယ်ဆိုတာ သိပ္ပံဆရာတွေက အသိဆုံးပါပဲ။ လူရဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာလို့ ငယ်ထိပ်ချက်ရဆီတက်လာပြီး ဦးခေါင်းပြင်ပကို ထွက်သွားတဲ့အခါ အာကာသကုဏ္ဍလိနီနဲ့ လူ့ကိုယ်တွင်းက ဘူမိကုဏ္ဍလိနီဟာ ဆက်မိသွားတယ်။

အာကာသအနန္တမှာရှိတဲ့ မူလဇီဝဓာတ်ကြီးဟာ စကြဝဠာနဲ့တကွ စကြဝဠာအတွင်းရှိ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့တွေကိုဖန်တီးတာ ဖြစ်တယ်။ လူရဲ့ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဒီအာကာသအနန္တမဟာစွမ်းအင်ကြီးနဲ့ လူကို ဆက်စပ်ပေးတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့လူဟာ အာကာသမဟာစွမ်းအင်ကြီးနဲ့ ဆက်မိသွားတယ်။ ဒီမဟာစွမ်းအင်ကြီးကို သိမြင်အသုံးချနိုင်သွားတယ်။

ဒီလို အာကာသဇီဝဓာတ်ကြီးကို အသုံးပြုနိုင်တဲ့အခါ စိတ်တန်ခိုး အဘိညာဉ်တန်ခိုးသာမက ဝိညာဉ်တန်ခိုး၊ လောကီလွန်တန်ခိုး၊ သိဒ္ဓိတွေကိုပါ သိမြင် အသုံးချနိုင်သွားတယ်။ စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံးကို ထိန်းကွပ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေတဲ့ လောကနိယာမတွေကို သိမြင်သွားတာ ဖြစ်တယ်။

လူရဲ့အသိဉာဏ်ဟာ ဦးနှောက်က ခံယူမှတ်သားနိုင်တဲ့ သညာဉာဏ်၊ သညာသိတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီသညာဉာဏ်၊ သညာသိတွေဟာ ကမ္ဘာမြေရဲ့ ဆွဲငင်အား၊ နေစကြဝဠာရဲ့ ဆွဲငင်အား အတွင်းမှာ ရှိတဲ့ အရာတွေကိုလောက်သာ သိမြင်နိုင်တာ ဖြစ်ပြီးတော့ ဒီလို ဆွဲငင်အားတွေရဲ့ ကန့်သတ်ချက်ဘောင်အတွင်းမှာရှိတဲ့ အသိဉာဏ်မျိုးသာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာလို့ အာကာသအနန္တမဟာစွမ်းအင်ကြီးနဲ့ ဆက်မိလာတဲ့အခါ ကမ္ဘာမြေဆွဲငင်အားအတွင်းမှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ

မှ မရဘူးတဲ့ အနန္တညဏ်ပင်လယ်ကြီးနဲ့ ဆက်မိသွားတယ်။ ဒါကြောင့် အနန္တညဏ်တွေ ပွင့်သွားတယ်။ သညာသိတွေ၊ ဦးနှောက်သိတွေကို ကျော်လွန်သွားတဲ့ အနန္တညဏ်တွေ ပွင့်လင်းသွားတယ်။ ကြားခံသညာသိတွေမပါဘဲ မမြင်ရတဲ့လောကကို အရင်းတိုင်း ပကတိအတိုင်း တွေ့မြင်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် လောကကို ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ လောကနိယာမတရားတွေကို နားလည်သဘောပေါက်ပြီးတော့ ဒီလောကနိယာမတရားတွေကို အသုံးချနိုင်လို့ လောကလွန်စွမ်းအင်ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်သွားတယ်။

ဒီလိုမဟာစွမ်းအင်တွေကို ရရှိစေတဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့ အခြေပြုရာ ပင်နီယယ်ဂလင်းဟာ နှာရောင်ချက္ကရတည်ရာ ပီကျူတာရီဂလင်းနဲ့ နီးကပ်ဆက်စပ်နေတော့ ဂလင်းတစ်ခုရဲ့ ရောင်ခြည်ဖြာမှုဟာ အနီးမှာရှိတဲ့ ဂလင်းတစ်ခုအပေါ် ကျရောက်တယ်။ ဒါကြောင့် ဂလင်းနှစ်ခုရဲ့ ရောင်ခြည်တွေ အပြန်အလှန် ပေါင်းစပ်သွားတယ်။ စွမ်းအင်နှစ်မျိုးနီးကပ်သွားရင် တစ်ခုက ဖိုဓာတ်၊ တစ်ခုက မဓာတ်ဖြစ်သွားတာကို အားလုံးအသိပါပဲ။ ဘက်ထရီအိုးတစ်လုံးထဲက ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် ထွက်လာတာကို လူတိုင်း မြင်ဖူးတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ပင်နီယယ်ဂလင်းက ဖိုဓာတ်၊ ပီကျူတာရီဂလင်းက မဓာတ်ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီပက္ခဓာတ်နှစ်မျိုး ဆက်စပ်ပေးရင် လျှပ်စစ်သံလိုက်ဓာတ် ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ဒီလျှပ်စစ်သံလိုက်ဓာတ်က အလင်းစွမ်းအင်တွေ ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ အလင်းတွေ ထွက်ပေါ်စေတယ်။

ဒါကြောင့် ဈာန်သမာဓိအားကောင်းလာတဲ့အခါ အတွင်းရှိ အလင်းဓာတ်တွေကို တွေ့မြင်ရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဂလင်းနှစ်ခုတည်ရာ ဦးနှောက်တွင်းမှာ လျှပ်စစ်သံလိုက်စက်ကွင်း ဖြစ်ပေါ်လာတာကို ဖျာန်စက္ခုနဲ့မြင်ရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအဇ္ဈတ္တအလင်းတွေ အလွန်အားကောင်းလာတဲ့အခါ အာရုံသိတွေကို ကျော်လွန်သွားတဲ့ မသိနိုးကြားညဏ်နဲ့ သန္တိရသကို ခံစားရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို လောကီလွန်အလင်းတွေ ဆက်တိုက်ရလာတဲ့အခါ ရုပ်ခန္ဓာနာမ်ခန္ဓာတွေမှာ ကပ်ငြိနေတဲ့ ကြေးညောင်တွေ ကွာကျသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကြေးညောင်တွေ ကင်းရှင်းသွားတဲ့အခါမှ အနန္တညဏ်ထူးကြီးကို ရရှိမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီ အနန္တဉာဏ်ထူးကို ရတဲ့အခါမှာ အတိတ်၊ အနာဂတ်ဆိုတဲ့ အချိန်ကန့်သတ်ချက်တွေကို ကျော်လွန်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အတိတ်ဘဝများစွာကို မြင်နိုင်ရုံတင်မက အနာဂတ်ဘဝတွေကိုလည်း အရှင်းသိမြင်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ နှာရောင်ချက္ကရမှာ ရှိတဲ့ အမြင်အာရုံဟာ စိတ်တန်ခိုးအဆင့်သာ ဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရမှာရှိတဲ့ အမြင်စွမ်းအင်ဟာ ဝိညာဉ်စွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ တတိယမျက်လုံးအမြင်ဟာ လောကီနယ်အတွင်းအမြင်ဖြစ်လို့ စတုတ္ထတာ (4th Dimension) လောက်သာ ဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့ အမြင်အာရုံစွမ်းအင်ဟာ အနန္တစွမ်းအင် (Multi-Dimension) ဖြစ်တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ ပုံမှန်အတိုင်းမလည်နိုင်ရင် အဲဒီလူဟာ သူ့ကို အခြားသူများက နားမလည်နိုင်ဘူးလို့ သိမ်ငယ်စိတ်ဝင်နေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူတွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ ရှက်အားငယ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခပ်လျှိုလျှိုသာ နေတတ်တယ်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့မှု နည်းပါးတတ်တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ အားကောင်းလွန်းလို့ ပုံမှန်ထက်လှုပ်ရှားလည်ပတ်နေရင် ငယ်ငယ်ကတည်းက ပြင်းထန်တဲ့ ရာဂစိတ်တွေ ထကြွနေတတ်တယ်။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလို့မူ ပြင်းထန်တယ်။ ဘယ်နေရာမှာဖြစ်ဖြစ် ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက်လုပ်တတ်လို့ သူမရှိရင် မဖြစ်ဘူးဖြစ်တတ်တယ်။ သနားညာတာစိတ်လည်း နည်းပါးတတ်တယ်။

ပုံမှန်လည်ပတ်နေရင် လက်တွေ့ဘဝမှာ အရာရာကိုသိမြင်မှတ်သားတတ်လို့ အကင်းပါးသူဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် (Observation) အကဲခတ်နိုင်သူ၊ ခတ်တတ်သူ ဖြစ်တယ်။ ပြင်ပလောကသာမက မိမိရဲ့စိတ်နဲ့ အာရုံခံစားချက်တွေကိုပါ သိရှိသူ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မိမိကိုယ်ကို သိလော့ ဆိုတဲ့ နိတိကို သဘောပေါက်သူ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အပြင်အရာတွေ၊ အတွင်းခံစားချက် အာရုံတွေကို သိလို့ စိတ်ကူးစိတ်သန်း (Imagination) ရယ်၊ ဒီစိတ်ကူးတွေကို စိတ်နဲ့ရုပ်လုံးဖော်တဲ့အတတ်ပညာ (Visualisation) ရယ်ကို အသုံးချနိုင်သူ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို စိတ်ကူးနဲ့ စိတ်နဲ့ ရုပ်လုံးဖော်ပညာဟာ

မသိနိုးကြားဉာဏ်တွေကိုရစေနိုင်လို့ ဂန္ဓာရီပညာမှာ အသုံးပြုတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ တစ်ခါတစ်ရံ မတွေးမကြံဘဲ အလိုလို သိလာတတ်တယ်။ အတိတ်နိမိတ်အာရုံထူးတွေ မကြာခဏ ရတတ် တယ်။

အိပ်မက်တွေ မက်တဲ့အခါမှာ အိပ်မက်ထူးတွေ မက်တတ် တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ ညွှန် ကြားချက်တွေ၊ သတိပေးချက်တွေကို ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ အန္တရာယ်ကိုကြိုတင်ရှောင်နိုင်တယ်။ အခွင့်အလမ်းကောင်း တွေကို အချိန်မီအသုံးချနိုင်သူ ဖြစ်စေတယ်။ ပါရမီကောင်းသူ၊ လုံ့လကောင်းသူတွေဟာ အိပ်မက်မက်ရင်း လိပ်ပြာလွင့်တတ်သွား တယ်။

လိပ်ပြာလွင့်တာဟာ တမင်တကာလွင့်မယ်ဆိုရင် ခက်ခဲ တတ်ပေမယ့်လို့ အိပ်မက်မက်ရင်း အလိုလို လိပ်ပြာလွင့်နိုင်သွားလို့ ပရလောကနဲ့ ပရလောကမှာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ပရလောကမှာရှိတဲ့ပညာမရှိတွေကို လေ့လာ တတ် မြောက်သွားနိုင်တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရကို ကုဏ္ဍလိနီ ဝင်ရောက်သွားတဲ့အခါ နိုး စိတ်နဲ့ အိပ်စိတ်ဟာ အပြတ်မရှိ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သွားတယ်။ မသိစိတ်နဲ့ သိစိတ်ဟာ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သွားတယ်။ ဘဝတစ်ခု နဲ့ တစ်ခုဟာလည်း အပြတ်မရှိ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သွားတယ်။ ဒါဟာ စိတ်သမာဓိရဲ့ အကောင်းဆုံးစွမ်းအင်ပါပဲ။

ဒီထက် အရေးပါတဲ့အချက်ကတော့ ကောင်းတာ၊ မွန်မြတ် တာတွေကို လုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒဒွိပါဒ်ခေါ် ပြဋ္ဌာန်းစိတ်တွေ ထွက်ပေါ် လာလို့ လောကရဲ့ အမွန်အမြတ် သူတော်ကောင်းတရားတွေကို သိမြင်ကျင့်သုံးလာတာပါပဲ။

အရန်ချက္ကရနဲ့ ချက္ကရငယ်များ

ပဓာနချက္ကရကြီး ခုနစ်ခုမှာ အရန်ချက္ကရ ခုနစ်ခုစီ ရှိတယ်။
ပဓာနချက္ကရကြီးစာရင်းမဝင်သော်လည်း အရေးပါတဲ့အရန်ချက္ကရ
တွေ ဖြစ်တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရမှာ အရန်ချက္ကရ ခုနစ်ခုရှိတယ်။ ငယ်ထိပ်မှာ
ရှိတဲ့ ပဓာနချက္ကရကြီးကို ဝန်းပတ်တည်ရှိတယ်။ ဗဟိုမှာ တစ်ခု၊
ဘေးပတ်လည်မှာ ခြောက်ခု ဖြစ်တယ်။ နှာရောင်ချက္ကရမှာလည်း
အရန်ချက္ကရ ခုနစ်ခု ရှိတယ်။ မူလချက္ကရကို တတိယမျက်လုံးလို့
ခေါ်ပြီးတော့ ကျန်တဲ့အရန်ချက္ကရတွေကို စတုတ္ထမျက်လုံး၊ ပဉ္စမ
မျက်လုံး စသဖြင့် ခွဲခြားခေါ်တယ်။ နှာရောင်ကို ဗဟိုပြုပြီးတော့
ဒေါင်လိုက်နဖူးဆံစအထိ ရှိတယ်။ အောက်ဘက်မှာ နှာတံပေါ်
အထိနဲ့ နှာတံတစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာ တည်ရှိတယ်။ ဒီအရန်ချက္ကရ
တွေဟာ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ မူရင်းတာဝန်ဖြစ်တဲ့ စိတ်အလုပ်၊ ဉာဏ်
အလုပ်၊ စိတ်တန်ခိုးကိစ္စတွေကို ခွဲဝေလုပ်ဆောင်ကြတာ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရမှာလည်း အရန်ချက္ကရ ခုနစ်ခုရှိတယ်။ စိတ်ရင်း
ကောင်းမှု၊ စာနာမှု၊ သက်ညှာမှု၊ ချစ်ခင်မှု၊ ကရုဏာထားမှု၊ ဝမ်း
မြောက်မှုနဲ့ ဥပေက္ခာထားမှု စတဲ့ မေတ္တာတရားတွေကို ခွဲခြားထမ်း
ဆောင်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ ပဓာနချက္ကရကြီးတွေမှာ အရန်ချက္ကရ
တွေ ရှိနေကြတာပါပဲ။

ချက္ကရတွေ နိုးကြားလာရင် အဲဒီ သက်ဆိုင်ရာ ချက္ကရကြီး

ဆောင်ရွက်ရမယ့်ကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ' လို့ တာဝန်ဝတ္တရားတွေ၊ စွမ်းအင်တွေဟာ တစ်ချီတည်း တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ်ပေါ်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှေ့နောက်စဉ်ဆက် ဆောင်ရွက်လာတာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာတာသာ ဖြစ်တယ်။ ဥပမာ နှလုံး ချက္ကရမှာ စိတ်ရင်းကောင်းမှုကိုဖြစ်စေတဲ့ အရန်ချက္ကရ နှိုးကြား လာပေမယ့်လို့ တခြားအရန်ချက္ကရတွေက မနှိုးကြားသေးဘူးဆိုရင် မေတ္တာ၊ မုဒိတာ စတဲ့ အရည်အသွေးတွေ ကင်းမဲ့နေတတ်တယ်။ ကျန်တဲ့ အရန်ချက္ကရတွေဟာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု မရှေးမနှောင်းပေါ် ပေါက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် တချို့ စိတ်ရင်းရှိသူတွေဟာ ကိုယ့်ပြိုင်ဘက်တွေ အောင်မြင်သွားတာကို မုဒိတာမဖြစ်နိုင်ကြဘူး ဆိုတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရတွေမှာ အလွှာအမျိုးမျိုး ရှိတယ်။ ပွင့်ဖတ် ခုနစ်ဖတ်ရှိတယ်။ ချက္ကရနှိုးတယ် ဆိုတာ ဒီပွင့် ဖတ်တစ်ဖတ်၊ အလွှာတစ်ထပ် နှိုးတာ ဖြစ်တယ်။ တစ်လွှာ၊ တစ် ဖတ်၊ အလွှာတစ်ဖတ် နှိုးပြီးရင်တော့ ကျန်တဲ့အလွှာတွေနှိုးဖို့ မခက် တော့ပါဘူး။ မကြာတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ချက္ကရအလွှာစုံ၊ ပွင့်ဖတ် စုံ နှိုးဖို့ ပွင့်ဖို့ ဆိုတာဟာ တစ်ပြိုင်နက်ပွင့်တာ မဟုတ်ဘူး။ အချိန် ယူရတယ်။ တစ်ဘဝတည်းနဲ့ မပြီးဆုံးသေးရင် နောက်ဘဝတွေမှာ ကျန်အလွှာတွေ ပွင့်ဖတ်တွေကို ဆက်လက်နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ပါရမီ တွေ ဘဝဆက်တိုင်း သယ်ဆောင်သွားတယ်ဆိုတာ ချက္ကရလွှာတွေ နှိုးကြားမှုကို ဆက်လက် သယ်ဆောင်သွားတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို ပါရမီတွေကို သယ်ဆောင်သွားရပေမယ့်လို့ တစ်လွှာ ပွင့်သွားရင် ထူးခြားတဲ့စိတ်စွမ်းအင်တွေ၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေ ရလာ တာဖြစ်လို့ စိတ်ဓာတ်တွေ တိုးတက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ မျှော်လင့် ချက်တွေကို တွေ့မြင်နေရပြီဖြစ်လို့ စိတ်အားမငယ်တော့ဘူး။ ပျင်း စရာမကောင်းတော့ဘူး။ တံခါးကြီးတစ်ချပ်လုံး မပွင့်သေးပေမယ့် လို့ ဟ၊နေတဲ့နေရာကနေပြီး အဝေးကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လို့ရတယ်။ အနာဂတ်မှာ ထွန်းသစ်လာမယ့် ဉာဏ်အလင်းတွေကို တစေ့တ စောင်း တွေ့မြင်လိုက်ရတာဟာ တစ်ခါတွေ့မိရင် တစ်ဘဝလုံးမမေ့ နိုင်တဲ့အာရုံတွေ ဖြစ် သွားတယ်။

ဒီလို ပါရမီဖြည့်ရင်းတန်းလန်းနဲ့ နောက်ဘဝကူးသွားကြသူ တွေများတယ်။ ဒီဘဝက နောက်ဆုံးဖြည့်ဆည်းခဲ့တဲ့ ပါရမီဟာ

နောက်ဘဝမှာ ပထမဆုံး အခြေပြုထားရမယ့်ပါရမီ ဖြစ်သွားမယ်။
အဲဒီ ပထမကနဦးဆုံးစ၊ရမယ့် ချက္ကရအလွှာဟာ အရင်ဘဝက
နောက်ဆုံး နိုးကြားတဲ့အလွှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် နောက်ဘဝတွေ
မှာ မခက်ခဲတော့ဘူး။ လွယ်သွားမယ်။ နောက်ဘဝမှာ ဘာမှ
မကျင့်ကြံရသေးခင် စိတ်တန်ခိုးတွေ၊ ဉာဏ်ရည်တွေ ပြည့်ပြီးတော့
ပါရမီအနုအရင့်ကို သိနိုင်တယ်။ ပါရမီဆိုတာ ဒီဂရီဆင့်တွေ ဖြစ်ပါ
တယ်။ ဒီဂရီအနည်းအများရှိသလို ပါရမီဆိုတဲ့ အရည်အသွေးက
လည်း ကွာခြားမှု ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ပါရမီရင့်ပြီးသားသူတွေကျင့်
ကြံတဲ့အတိုင်း ပါရမီနုသူတွေက အတုယူဖို့ မသင့်ဘူး။ ကိုယ်နဲ့တန်
ရာတန်ရာကိုသာ ရွေးချယ်သင့်တယ်။

ချက္ကရလတ်များ

ပဓာနချက္ကရကြီးတွေ၊ အရန်ချက္ကရအပြင် ချက္ကရလတ် နှစ်
ဆယ့်တစ်ခုနဲ့ ချက္ကရငယ် လေးဆယ့်ကိုးခု ရှိတယ်ဆိုတာ အစော
ကြီးက ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီချက္ကရလတ်တွေရဲ့
တည်နေရာနဲ့ အစွမ်းသတ္တိသဘာဝတွေကို မတင်ပြရသေးဘူး။
အဲဒီချက္ကရလတ်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့မှာ အောက်
ပါအတိုင်း တည်ရှိနေတယ်။

- ၁။ နားနှစ်ဖက်ရှေ့ မေးရိုးထိပ်တွင် တစ်ဖက်တစ်ခုစီ ချက္ကရ
(၂) ခု၊
- ၂။ ရင်ဘတ်နှစ်ခြမ်း အထက်ပိုင်းမှာ တစ်ခုစီ ချက္ကရ (၂) ခု၊
- ၃။ ရင်ဘတ်ရိုးနှစ်ခုဆုံရာ လည်မျိုအနီး ချက္ကရ (၁) ခု၊
- ၄။ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်မှာ တစ်ဖက်တစ်ခုစီ ချက္ကရ (၂) ခု၊
- ၅။ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်မှာ တစ်ဖက်တစ်ခုစီ ချက္ကရ (၂) ခု၊
- ၆။ မျက်လုံးနှစ်လုံးရဲ့နောက်ဘက်မှာ ချက္ကရ (၂) ခု၊
- ၇။ ဝှေးစေ့ရှိ ဂိုနတ်ဂလင်း တစ်ဖက်စီမှာ ချက္ကရ (၂) ခု၊
- ၈။ အသည်းအနီးမှာ တစ်ဖက်စီမှာ ချက္ကရ (၁) ခု၊
- ၉။ ချက်ချက္ကရအနီးမှာ တစ်ဖက်စီမှာ ချက္ကရ (၁) ခု၊
- ၁၀။ သရက်ရွက်အနီးမှာ တစ်ဖက်စီမှာ ချက္ကရ (၂) ခု၊
- ၁၁။ ဒူးနှစ်ဖက်ရဲ့အတွင်းဘက်မှာ တစ်ခုစီ ချက္ကရ (၁) ခု၊
- ၁၂။ နှလုံးအနီးရှိ ချက္ကရ (၁) ခု၊
- ၁၃။ ချက်ချက္ကရနဲ့ နှလုံးချက္ကရအကြားတွင် ချက္ကရ (၁) ခု၊
စုစုပေါင်း ချက္ကရ (၂၁) ခု။

ပဝေနချက္ကရကြီးတွေ၊ အရန်ချက္ကရတွေ၊ ချက္ကရလတ်တွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုကို နဒီတွေက ဆက်စပ်ပေးတယ်။ ချက္ကရကြီးနဲ့ အရန်ချက္ကရတွေဆီကဝင်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေ၊ ဇီဝဓာတ်တွေဟာ နဒီအကြောတွေကတစ်ဆင့် ချက္ကရလတ်တွေဆီ စီးဝင်တယ်။

ချက္ကရငယ်တွေ၊ ချက္ကရလတ်တွေဆီက ထွက်လာတဲ့စွမ်းအင် တွေ၊ ဇီဝဓာတ်တွေကို နဒီအကြောတွေက ချက္ကရကြီးနဲ့ အရန်ချက္ကရ တွေဆီ ပို့လာရတယ်။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ချက္ကရ ကြီးငယ်တွေ၊ နဒီကြီးငယ်တွေဟာ ကွန်ရက်လို ယှက်ဖြာနေတယ်။ တရုတ်အပ်စိုက်ပျံ့နေရာတွေလိုပါပဲ။ နဒီစုစုပေါင်းဟာ (၇၂,၀၀၀) တောင်ရှိတယ်ဆိုတော့ လူတစ်ကိုယ်လုံး သွေးကြောတွေ၊ အာရုံ ကြောတွေ ယှက်ဖြာနေသလိုပါပဲ။

နဒီအကြောတွေဟာ စိတ်စွမ်းအင်တွေ၊ ဇီဝစွမ်းအင်တွေကို ဖြန့်ဖြူးသယ်ဆောင်တဲ့ တာဝန်တွေကိုဆောင်ရွက်ရတဲ့အနက် ကုဏ္ဍ လိနီ နိုးကြားလာတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကို ဖြန့်ချိပေးရတဲ့ တာဝန်လည်း ပါဝင်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားလာတဲ့အခါ ခွေနေရာက ပါးပျဉ်းထောင်လိုက်တဲ့မြွေလိုပဲ ကျောမြှောင်အာရုံနဲ့ အပြိုင်တည်ရှိနေတဲ့ သုရူမန နဒီကြီးအတိုင်း အထက်ကိုတက်ပြီး နောက်ဆုံး ငယ်ထိပ်ကိုရောက်သွားမှာ ဖြစ် တယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေ အထက်တက်သွားအောင် လမ်းကြောင်းအဖြစ် အသုံးတော်ခံတဲ့ နဒီကြီးသုံးခုကတော့ သုရူ မနနဒီ၊ ပင်္ဂလနဲ့ အိဒါနဒီတို့ ဖြစ်တယ်။

ဒီနဒီအကြောကြီး သုံးခုအပါအဝင် နဒီအကြောကြီး ဆယ်လေးခု ရှိတယ်။ အဲဒီ နဒီအကြောကြီးတွေရဲ့ အမည်နာမနဲ့ တည်နေရာတွေ၊ သဘာဝတွေကို အသေးစိတ် စောစောက တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေမယ့် လို့ အလွယ်တကူလေ့လာနိုင်အောင် ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီ နဒီအကြောကြီး ဆယ်လေးခုထဲက ကျန်တဲ့ နဒီအကြောကြီး ဆယ်တစ်ခု ရဲ့ အမည်တွေကတော့-

၁။ ကုဟုနဒီ၊ ၂။ ဂန္ဓာရိနဒီ၊ ၃။ ဟတ္ထိဇီဝနဒီ၊ ၄။ ဆာရာဝ စတီနဒီ (သူရဿတီနဒီ)၊ ၅။ ပုသနဒီ၊ ၆။ ပါယဝိနဒီ၊ ၇။ သန္ဓိနီ နဒီ၊ ၈။ ယာသဝိနီနဒီ၊ ၉။ ဝါရုဏနဒီ၊ ၁၀။ ဝိသောဒယနဒီ၊ ၁၁။ အလမ္ဘူသနဒီတွေပါပဲ။

ဒီနဒီကြောတွေရှိတဲ့ နေရာတွေကတော့ ကုဟုနဒီဟာ ဆီးခုံ
မှာ ရှိတယ်။ ဆီးခုံနာင်ကြောမြွှာတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ဂန္ဓာရီ
နဒီဟာ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးနဲ့ ဘယ်ဘက်ပေါင်အတွင်းမှာ ယှက်ဖြာ
နေတယ်။ ဆင်ပသဲတစ်အာရုံကြောစနစ်ရဲ့ ဘယ်ဘက်အခြမ်းမှာ
ဆက်စပ်နေတယ်။ လည်ပင်းအတွင်းရှိ ဗဟိုအာရုံကြောမြွှာတွေနဲ့
လည်း ဆက်စပ်နေတယ်။ ဟတ္ထိဇီဝနဒီဟာ ဘယ်ဘက် မျက်စိ
အောက်ဘက်နားကနေပြီး ဘယ်ဘက်ခြေမတစ်လျှောက် ဆက်စပ်
နေတဲ့နဒီကြော ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခြေမနဲ့ မျက်လုံး ဆက်စပ်နေ
တယ်။ ဒါကြောင့် 'မျက်စိထဲ ငရုတ်သီးဝင်သော် မစပ်လော၊ ခြေမ
ကိုရေလောင်းသော် မပျောက်လော' လို့ အဆိုရှိတယ် မဟုတ်လား။
တရုတ်အပ်စိုက်ပညာမှာ အသုံးပြုတဲ့ အပ်စိုက်နေရာပွိုင့်တွေဟာ
ချက္ကရလတ်နေရာတွေနဲ့ နဒီကြောနေရာတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါ
ကြောင့် ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တွေဟာ အပ်စိုက်ကုထုံးရဲ့ ထိရောက်မှု
ကို လက်ခံကြပေမယ့်လို့ နဒီနဲ့ အပ်စိုက်ပွိုင့်နေရာတွေကို နား
မလည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေတယ်။ ချက္ကရတွေနဲ့ နဒီကြောတွေကို
သိပ္ပံက လုံးဝ တွေ့ရှိတဲ့အချိန်ကျမှ နားလည်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ဆာရာဝတီနဒီကြောဟာ သူရူမနနဒီကြီးရဲ့ ညာဘက်ကနေ
ပြီး အထက်ကိုတက်သွားတာ လျှာရင်းအထိ ဖြစ်တယ်။ လျှာ
အောက်မှာရှိတဲ့ ဆာလောင်အာရုံကြောနဲ့ ဆက်စပ်နေပါတယ်။
လျှာရင်းကို အာရုံစူးစိုက်ထားနိုင်ရင် အစာမစားဘဲ ဈာန်သမာပတ်
ဝင်ပြီး အကြာကြီးနေနိုင်တဲ့ ယောဂီတွေဟာ ဒီချက္ကရလတ်နဲ့ နဒီ
ကြောတွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်လို့ ဖြစ်တာပါ။ ဘာမှ အထူး လျှို့ဝှက်
ဆန်းကြယ်တာ မရှိပါဘူး။

ပုသနဒီကြောဟာ ညာဘက်မျက်စိထောင့်ကနေပြီးတော့
ဝမ်းဗိုက်အထိ ဆက်စပ်နေတယ်။ မျက်လုံးနှစ်လုံးရဲ့ နောက်ဘက်မှာ
ချက္ကရလတ်နှစ်ခု ရှိတယ်။ မျက်စိအောက်နားရှေ့ နားထင်၊ နားရင်း
မှာ ချက္ကရလတ် တစ်ဖက်တစ်ခုစီ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီပုသနဒီဟာ
မျက်စိနဲ့ နားထင်နှစ်ဖက်နဲ့ ထိစပ်နေတယ်။ ချက္ကရတွေဟာ စိတ်
တန်ခိုး ရရှိစေတဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေ ရှိတယ်။ ချက္ကရကြီးတွေဆီက
စွမ်းအင်တွေကို နဒီတွေက ချက္ကရလတ်ဆီရောက်အောင် သယ်
ဆောင်လာတယ်။ နဒီကြောတွေနဲ့ 'အာရုံကြောတွေဟာ ပူးယှဉ်

ဆက်စပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် မျက်ခမ်းလှုပ်ရင် နိမိတ်ဆိုးပဲလို့ပြောတာဟာ ချက္ကရတွေရဲ့စိတ်စွမ်းအင်ကို ပြောလိုက်တာပါပဲ။ ဒီလို ချက္ကရလတ်တွေနဲ့ နဒီကြီးတွေရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို မသိနားမလည်ရင်တော့ မျက်ခမ်းလှုပ်တာဟာ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ အယူသီး ယုံကြည်လွယ်မှုသာဖြစ်တယ်လို့ ခပ်တိမ်တိမ်ထင်ကြတာ ဖြစ်တယ်။

အလွယ်ပြောရရင် ပုသနဒီဟာ မျက်လုံး၊ ဦးနှောက်နဲ့ ဝမ်းဗိုက်ရှိ နဒီတွေ၊ အာရုံကြောတွေနဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ်လို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဦးနှောက်တွင်းရှိ ချက္ကရကြီးတွေဟာ ဝမ်းဗိုက်ရှိ ချက္ကရကြီးနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် 'ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ဗေဒင်ဟောတဲ့ ပုဏ္ဏားလေးရှိတယ်' လို့ ရှေးလူကြီးတွေ ပြောစမှတ်ပြုတာကို ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဒီနဒီနဲ့ သက်သေထူနိုင်ပြီလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ချက္ကရလတ်နဲ့ နဒီကြောအဆက်

ပါယာစဝိနီ နဒီကြောဟာ ဦးခေါင်းပိုင်းက အောက်ဘက်ရှိ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းစီးဆင်းနေတဲ့ ဆာရာဝတီနဒီကြောနဲ့ ပုသနဒီကြောကြားမှာစီးဆင်းနေတဲ့နဒီကြော ဖြစ်တယ်။ ဦးခေါင်း၊ နားနဲ့ လည်မျိုအတွင်းမှာ စီးဆင်းနေတဲ့နဒီ ဖြစ်တယ်။ နားရဲ့အောက် မေးရိုးထိပ်မှာ ချက္ကရလတ်နှစ်ခုဟာ ဝဲယာ ရှိနေတယ်။ ရင်ညွန့်ရိုးနဲ့ လည်မျိုဆုံရာအနီးမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နဲ့လည်း ဆက်စပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ပါယာစဝိနီနဒီကြောဟာ အကြားအာရုံထူးနဲ့ သက်ဆိုင်နေတယ်။

သန္တိနီနဒီကြောဟာလည်း ဂန္ဓာရီနဒီကြောနဲ့ ဆာရာဝတီနဒီကြောအတွင်းမှာ စီးဆင်းနေတာဖြစ်ပြီးတော့ နားကြားအာရုံများရဲ့ အနီးမှာ ရှိနေတယ်။ သန္တိနီနဒီကြောဟာလည်း ပါယာစဝိနီနဒီကြောလိုပဲ နားရဲ့အောက် မေးရိုးထိပ်ရှိ ချက္ကရလတ် ဝဲယာနှစ်ခုနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။

လည်မျိုအောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နဲ့ ဆက်စပ်နေပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီသန္တိနီနဒီဟာ အကြားအာရုံထူးတွေရဖို့ အခြေခံချက္ကရလတ်တွေဆီ ဇီဝတွေ ဖြန့်ဖြူးနေတာ ဖြစ်တယ်။

ယသဝိနီနဒီကြောဟာ ဘယ်ဘက်ပေါင်နဲ့ ညာဘက် လက်မအတွင်း ဖြန့်ကြက်နေတဲ့ ဆင်ပသဲတစ်အာရုံကြော ကွန်ရက်အတွင်းမှာ ရှိတယ်။ သန္တိနီနဒီကြောနဲ့ ယသဝိနီနဒီကြောတွေဟာ ဝဲယာရင်ဘတ်နှစ်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နှစ်ခု၊ ဝဲယာလက်ဝါးနှစ်

ဖက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နှစ်နှစ်ခု၊ ဒူးနှစ်ဖက်ဝဲယာရှိ ချက္ကရလတ်
နှစ်ခု၊ ဝဲယာခြေဖဝါးနှစ်ဖက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နှစ်ခုတို့အတွင်း
မှာ ယှက်ဖြာ စီးဆင်းနေတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရကြီးမှာရှိတဲ့ အာရုံ
ထူးစွမ်းအင်တွေနဲ့ ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်တွေကို လက်ဝါး၊ လက်ဖျား၊
ခြေဖဝါး၊ ခြေမ၊ လက်မတွေဆီ ပို့ဆောင် စီးဝင်နေတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် စိတ်တန်ခိုးနဲ့ပျောက်စေဆိုပြီး လက်ဝါးနဲ့ သပ်ချ
လိုက်ရင် ရောဂါဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းသွားတာဟာ လက်ဝါး
ထဲက၊ လက်ဖျားတွေဆီက ဇီဝဓာတ်တွေ ထွက်လာပြီးတော့ ရောဂါ
ဝေဒနာတွေကို ရှင်းလင်းဖယ်ထုတ်လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို လက်ဖဝါးနဲ့လက်ဖျားတွေကထွက်လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်တွေ
ကို ကိအာလိယန်ဓာတ်ပုံရိုက်ကြည့်တဲ့အခါ မီးလျှံတွေလို ထွက်ပေါ်
လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို တွေ့မြင်ရတယ်။

ရှေးခေတ် ဂန္ဓာရီဆရာတွေက သူတို့လက်မနဲ့ တပည့်ရဲ့
လက်မနှစ်ချောင်းပူးပြီး ဆရာဆီက မဟိဒ္ဓိတန်ခိုးတွေ လွှဲအပ်လိုက်
တယ်လို့ဆိုတာဟာ ဆရာရဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို တပည့်ဆီ ပေးလိုက်တာ
ပါပဲ။ လက်ဖဝါးတွေယားလာရင် လာဘ်ဝင်တော့မယ်လို့ ရှေးကိတ္တု
ကျမ်းတွေမှာ ရေးသားခဲ့တာကို အရင်တုန်းက အယူသီးယုံကြည်
လွယ်မှုလို့ ထင်ခဲ့ကြတယ်။ ကိအာလိယန်ရဲ့ ဓာတ်ပုံပေါ်လာတော့မှ
လက်ဖဝါးထဲက ဇီဝဓာတ်ဟာ လက်ဖဝါးထဲက ဇီဝဓာတ်မီးလျှံတွေ
မြင်ရတဲ့အခါ ချက္ကရကြီးတွေဆီကထွက်လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်ဟာ လက်
ဖဝါးထဲကတစ်ဆင့် ထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရကြီးတွေဟာ
အမြင်အာရုံထူး၊ စိတ်တန်ခိုးတွေကို ဖြစ်ထွန်းစေလို့ လက်ဖဝါးထဲက
အကြားအမြင် အာရုံထူးတွေ ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်လို့ အခု
အခါမှာ ပြောနိုင်ပါပြီ။

အထက်လမ်းဆရာတွေဟာ သူတို့နဲ့ ပြိုင်ဘက် ပရလောက
သားတွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရတဲ့အခါ ခြေဖနောင့်ပေါက်လိုက်တယ်လို့ ဆို
ကြတယ်။ ခြေဖဝါးဖနောင့်မှာ အရန်ချက္ကရ ငါးခု ရှိတယ်။ ခြေဖဝါး
အလယ်မှာ ချက္ကရလတ်တစ်ခုစီရှိတယ်လို့ သိရတဲ့အခါ ဒီအရန်
ချက္ကရနဲ့ ချက္ကရလတ်တွေဆီက ဖနောင့်ပေါက်လိုက်လို့ ထွက်လာတဲ့
ဇီဝဓာတ်စွမ်းအင်ကို အထက်လမ်းဆရာတွေက အသုံးပြုလိုက်တာ
ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အခုခေတ်ကျမှ ရှင်းသွားတယ်။

ရှာမင် လောကီပညာရှင်တွေဟာလည်း ကျောက်ခေတ် ကတည်းက ခြေဖနောင့်ပေါက်ပြီး စွမ်းအင်တွေကို ထုတ်ယူလာခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ အထက်လမ်းဆရာတွေဟာ ရှာမင်တွေဆီက လောကီပညာတွေကို ဆက်ခံယူခဲ့ကြတာဖြစ်တယ်။

ဝရုဏနဒီကြောဟာ ကုဟုနဒီကြောနဲ့ ယသဝိနိနဒီကြောကြားမှာ ရှိတယ်။ ဆီးခုံတစ်ဝိုက် ခြေလက်တွေကို ဖြန့်ကြက်ထားတဲ့ နဒီ ဖြစ်တယ်။ အလားတူ နဒီကြောတစ်ခုကတော့ ဝိသောဒရနဒီကြော ဖြစ်တယ်။ ဝိသောဒရနဒီကြောဟာ ကုဟုနဒီနဲ့ ဟတ္ထိဇီဝနဒီ ကြောနှစ်ခုအတွင်းမှာရှိပြီး ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းနဲ့ ခြေလက်တွေအထိ ဖြန့်ကြက်နေတဲ့နဒီ ဖြစ်တယ်။

နောက်ဆုံးနဒီဖြစ်တဲ့ အလမ္ဘူနဒီကြောဟာလည်း ကျောမြှောင်ရိုး အောက်ပိုင်းကနေပြီး ဆီးလမ်းကြောင်း လိင်အင်္ဂါအထိ ဖြန့်ကြက်နေတဲ့နဒီ ဖြစ်တယ်။ ဝရုဏနဒီရယ်၊ ဝိသောဒယနဒီရယ်၊ အလမ္ဘူသနဒီရယ်တို့ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အောက်ပိုင်းမှာရှိပြီး တစ်ခုနဲ့တစ်ခု နီးကပ်နေတဲ့နဒီတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီနဒီ ဖြန့်ကြက်ရာ အောက်ပိုင်းနေရာတွေမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်တွေကတော့ ဝှေးစေ့တစ်ဖက်စီမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နှစ်ခု၊ အသည်းအနီးမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်တစ်ခု၊ ချက်တိုင်အနီးမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်တစ်ခု၊ သရက်ရွက်အနီးမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နှစ်ခု၊ ဒူးနှစ်ဖက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နှစ်ခု၊ ခြေဖဝါးမှာရှိတဲ့ ချက္ကရလတ်နှစ်ခု အားလုံး ချက္ကရလတ် ဆယ်ခုနဲ့ ဆက်စပ်ယှက်သွယ်နေတဲ့နဒီတွေ ဖြစ်တယ်။

ဒီချက္ကရလတ်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းရှိ ချက်တိုင်ချက္ကရ၊ လိင်ချက္ကရ၊ အောက်ခြေချက္ကရဆိုတဲ့ ပဓာနချက္ကရကြီး သုံးခုရဲ့ အခြံအရံချက္ကရတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနဒီဆယ်ခုဟာ ပဓာနချက္ကရ သုံးခုနဲ့ ချက္ကရလတ်ဆယ်ခုကို အတွင်းစွမ်းအင်တွေ၊ ဇီဝဓာတ်တွေကို သယ်ဆောင်ပေးနေတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီပဓာနချက္ကရကြီးသုံးခုဟာ လူတစ်ဦးရဲ့ ဖြစ်တည်မှုခေါ် အတ္တဘာဝရဲ့တာဝန်တွေကို ဆောင်ရွက်နေတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ရှင်ဟည်မှု၊ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်မျိုးဆက်ပြန့်ပွားမှုနဲ့ အတ္တဘာဝ တည်မြဲမှုအတွက် ဖာသိဉာဏ်တွေကို ဒီပဓာနချက္ကရကြီးဆီကရတာ ဖြစ်တယ်။ အလူးသဖြင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ အတ္တဘာဝကို မက်မောမှုနဲ့

စိတ်တွေနဲ့ အာရုံငါးပါးကိုခံစားနိုင်တဲ့ ကာမဂုဏ်ကိုမက်မောမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

ကပ်ဖက်မှာလည်း သညာသိတွေနဲ့ လိုချင်တပ်မက်တာတွေ ကိုရအောင်လုပ်နိုင်တဲ့ ပြဋ္ဌာန်းစိတ်ခေါ် ဝိလ်ပါဝါဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက်တိုင်ချက္ကရဟာ ကာမဂုဏ်ဆို တဲ့အာရုံခံစားမှုတွေကို မက်မောမှုတွေဟာ မိစ္ဆာဓာတ်တွေ ဖြစ် တယ်။ ဒီမိစ္ဆာဓာတ်တွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရင်တော့ အလွန်အရေးပါ တဲ့ ပြဋ္ဌာန်းစိတ်ခေါ် ဝိလ်ပါဝါကို လောကီလွန်တရားတွေဘက်မှာ အသုံးပြုနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အရေးပါတဲ့ ချက်တိုင်ချက္ကရနဲ့ နှီးနွယ်နေတဲ့ အရန်ချက္က ရတွေ၊ ချက္ကရလတ်တွေ၊ အဲဒီ ချက္ကရတွေနဲ့ ပဓာနချက်တိုင်ချက္ကရ တွေအတွင်းမှာ ဇီဝဓာတ်တွေကို ကူးလူးသယ်ဆောင်ပေးနေတဲ့ နဒီ ကြောတွေကလည်း အရေးပါလှပါတယ်။

အောက်ပိုင်း ပဓာနချက္ကရသုံးခုဟာ လိင်နဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်။ အထူးသဖြင့် လိင်ချက္ကရဟာ ပြင်းထန်တဲ့ လိင်ဆန္ဒတွေကို အထက်မှာရှိတဲ့ ချက်တိုင်ချက္ကရဆီ ပို့ပေးနေတယ်။ လည်မျိုချက္ကရ နဲ့ နှာရောင်ချက္ကရတွေဆီကိုလည်း ပို့ပေးနေတယ်။ နှာရောင်ချက္ကရ နဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ နေရာချင်းနီးစပ်မှု၊ စွမ်းအင်ဆီလျော်အပ်စပ် မှုကြောင့် လိင်စိတ်တွေဟာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဆီအထိ ရောက်သွား တယ်။ လိင်ချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်ဟာ အလွန်ပြင်းထန်လို့ တစ်ခါတစ်ရံ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်တဲ့တရားကိုတောင် ဖုံးလွှမ်းသွားတတ်တာကို အများသိကြတဲ့အတိုင်းပါပဲ။

ဒါကြောင့် တရားကျင့်ကြံနေသူတွေ၊ ပညာရှိသူခမိန်တွေဟာ လိင်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် အမှားတွေကို မရှောင်နိုင်ဘူးဖြစ်သွား တတ်တာပါပဲ။ မှောင့်တကာမှောင် ဘယ်အမှောင် အမှိုက်ဆုံးလဲ ဆိုတဲ့ ပုစ္ဆာကို ဖခင်ပညာရှိအမတ်ဌေး မဖြေနိုင်လို့ သူ့သမီးက လက်တွေ့ပြရတယ်မဟုတ်လား။ မုဒုလက္ခဏာရသေ့ကြီး စျာန်လျှော တာလည်း ကြားဖူးကြမှာပါ။

လိင်ချက္ကရနဲ့ လိင်အင်္ဂါကြားမှာ အလှူသနနဒီကြောက ဆက်သွယ်ပေးနေတယ်။ ဒီလိင်စွမ်းအင်တွေကို ချက်တိုင်ချက္ကရဆီ ကိုလည်း ဝရုဏနဒီ၊ ဝိသောဒယနဒီနဲ့ အလှူသနနဒီတို့က ပို့ဆောင်

ပေးနေတယ်။ ဒါ့အပြင် အထက်မှာရှိတဲ့ လည်မျိုချက္ကရနဲ့ နှာရောင် ချက္ကရတွေဆီပါ လိင်စွမ်းအင်တွေကို ပို့ပေးနေတယ်။ စွမ်းအင်ဆိုတာ ကောင်းဆိုးခွဲခြားမှု မရှိပါဘူး။ ဒီစွမ်းအင်ကို ဘယ်လို အသုံးပြုတယ်ဆိုတာမှာသာ ကောင်းဆိုး၊ မှားမှန်ရှိနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ဓားသွားဟာ လူသတ်သမားလက်ထဲမှာ လူသတ်လက်နက် ဖြစ်သော်လည်း ဆရာဝန်လက်ထဲက ဓားသွားကတော့ အသက်ကယ်နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား။

သတ္တလောကထဲမှာ လူသားတွေ စတင် ပေါ်ပေါက်စက သားရဲတိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ ဘဲအုပ်က တစ်ရာ၊ နှစ်ရာ၊ မပေဒါ ဆိုတဲ့ ပေဒါလူသားကတော့ တစ်ပင်တည်း။ သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေက သမင်မွေးရင်း ကျားစားရင်းနဲ့ ယနေ့ လူသားမပေဒါဟာ သတ္တလောကမှာ ပန်းပန်လျက်ရှိနေတာဟာ လိင်ချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်ပါပဲ။

သမထတွေ လုပ်မယ်၊ ယောဂတွေ ကျင့်မယ်။ သမာပတ်တွေ ရမယ်ဆိုရင် အောက်ချက္ကရအပါအဝင် ချက္ကရတွေ နှိုးကြားလာမယ်။ လိင်ချက္ကရလည်း နှိုးကြားလာမယ်။ စိတ်တန်ခိုး၊ သမထတန်ခိုးတွေနဲ့ လိင်ချက္ကရရဲ့တန်ခိုးတွေဟာ ခွဲခြားမရဘူး။ ဒီခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ သဘာဝကိုနားလည်ထားရင် လိင်စိတ်တွေကို မြတ်မွန်စိတ်၊ လောကီလွန်စိတ်အဖြစ် ပြောင်းလဲပေးလိုက်ရုံပဲ။ ဒီလို အထာကိုမပေါက်ဘဲ လိင်စိတ်ကို ဇွတ်အတင်းချိုးနှိမ်နေရုံနဲ့ မလုံလောက်ဘူး။ မရဘူး။ သမထတန်ခိုးတွေ သမာပတ်တွေ တိုးတက်လာရင် ချက္ကရလည်း နှိုးလာမှာပဲ။ လိင်အားကောင်းလာမှာပဲ ဆိုတာ သဘာဝကို နားလည်ထားရင် တစ်ပန်းသာတယ်။ အောက်ဘက်ကိုဆွဲတဲ့ လိင်စွမ်းအင်ကို အထက်ချက္ကရတွေဆီ အားပြောင်းအားလွှဲနည်းနဲ့လွှဲပြောင်းပေးနိုင်ရင် အထက်ချက္ကရတွေ နှိုးကြားလာပြီးတော့ သယံဇာတတွေ၊ လောကီလွန်ဉာဏ်တွေ၊ အနန္တစွမ်းအင်တွေရလာအောင် နဒီဆယ့်လေးခုက စွမ်းဆောင်ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နဒီသုဒ္ဓိ

နဒီသုဒ္ဓိဆိုတာ ချက္ကရတွေကြားမှာ ဆက်သွယ်နေတဲ့ စွမ်းအင်စီးကြောင်းနဒီတွေ စီးဆင်းမှု ချောမွေ့အောင်၊ ညက်ညောအောင်လုပ်ပေးတဲ့ နဒီသန့်ရှင်းရေးကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။

နဒီတွေဟာ ပရာဏခန္ဓာအတွင်းမှာ ပရာဏမူန်တွေနဲ့ ပြုလုပ်ထားလို့ အလွန် နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ရုပ်ဓာတ်ပါပဲ။ ရုပ်ဒြပ်တစ်ခုကိုဆောင်နိုင်တဲ့ အသေးဆုံးရုပ်ဒြပ်ဖြစ်တဲ့ အဏုမြူထက် သေးငယ်တဲ့ SUBATOM အမှုန် ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ဒြပ်တွေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ရုပ်ဒြပ်သဘောသဘာဝတွေ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး စွမ်းအင်အသွင်သာ ရှိတော့တယ်လို့ သိပ္ပံက ဆိုတယ်။ ရူပဗေဒပညာရှင်တွေက ရုပ်ဒြပ်တွေ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်သွားလို့ စွမ်းအင်သာ ရှိတော့တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ ဒီလို သိပ္ပံနည်းနဲ့ ဓာတ်ခွဲကြည့်တဲ့အခါ အနူးညံ့ဆုံးရုပ်ဒြပ်ဟာ အငွေ့အဖြစ်၊ ဘိုင်အိုပလပ်စမာအဖြစ် တည်ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

ပရာဏဓာတ်မူန်နဲ့ နဒီဟာ ဘိုင်အိုပလပ်စမာဆိုတဲ့ အငွေ့ဓာတ်ဖြစ်လို့ စိတ်ရဲ့လွှမ်းမိုးမှု၊ အာရုံခံစားမှုတွေကို အလွယ်တကူ ခံစားရတယ်။ စိတ်ရဲ့စွမ်းအင်၊ စိတ်အာရုံခံစားမှုရဲ့ စွမ်းအင်ဟာ နဒီပေါ် အလွယ်တကူ သက်ရောက်တယ်။

ငါ့ထိရင် မခံဘူးဆိုတဲ့ မခံချင်စိတ်ဟာ လူတိုင်းလိုလို ခံစားတတ်တယ်။ သမထသမားတွေမှာ ဒီလို မခံချင်စိတ်တွေ ထကြွ

တတ်တယ်။ ဒီလို မခံချင်စိတ်တွေဟာ 'ငါ' ဆိုတဲ့ မာန်ပေါ်မှာ အခြေပြုထားတယ်။ မာန်တွေမာနတွေကြောင့် ပေါ်လာတဲ့ဒေါသကို မခံချင်စိတ်လို့ ခေါ်ကြတာပါ။ ဒီလို မခံချင်စိတ်တွေဟာ နေ့တိုင်း တစ်ကြိမ်မက ပေါ်ပေါက်တတ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်ပါပဲ။ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်ပေါ်လာရင် မိမိ ရင်သွေးသားသမီးတောင် မညှာနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ရှေးလူကြီးတွေက 'ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချင်း' လို့နီတိတွေ ထုတ်ထားရတယ်မဟုတ်လား။ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်နဲ့ မခံချင်စိတ်တွေဟာ လူတိုင်းလိုလိုကို အမြဲတမ်း လွှမ်းမိုးနေတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိ သတိနဲ့ လေ့လာရင် ဘွားခနဲ တွေ့ရမှာပါ။ ဒီတစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်နဲ့ မခံချင်မှုစိတ်ဟာ အငွေ့ခန္ဓာနဲ့ တည်ရှိတဲ့ နဒီနဲ့ ချက္ကရတွေကို ထိခိုက်စေတယ်။

နဒီကြီး၊ နဒီငယ်၊ နဒီသေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ကွန်ရက်ကြီးလို ယှက်ဖြာစီးဆင်းနေတာ ဖြစ်တယ်။ နဒီကြောနဲ့ အတွင်းမှာ ပရဏဓာတ်တွေကို သယ်ဆောင်ပြီးတော့ ကလာပ်စည်းတွေ အသက်ရှင်တည်ဖို့ ပို့ဆောင်ပေးနေတာ ဖြစ်တယ်။ တချို့နေရာမှာ ဖြောင့်တန်းပေမယ့် တချို့နေရာတွေမှာ ကွေ့ပတ်စီးဆင်းရတာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်နဲ့ မခံချင်မှုကြောင့် ထွက်ပေါ်လာတဲ့ စိတ်အနည်တွေဟာ နဒီဆီ အလွယ်တကူ ရောက်သွားပြီးတော့ နဒီတွေထဲမှာ အနည်ထိုင်သွားတယ်။ ဒီလိုအနည်ထိုင်တာ များလာတော့ နဒီကြောတွေ ပိတ်ဆို့သွားတယ်။ နဒီကြောတွေ ပိတ်ဆို့သွားရင် ပရဏဓာတ်စီးဝင်မှုကိုထိခိုက်သွားလို့ ရုပ်ခန္ဓာ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်လာမယ်။ သွေးကြောထဲမှာ ကိုလက်စရော အဆီဓာတ်တွေ ဝင်ရောက်ပိတ်ဆို့သွားသလိုပါပဲ။

ရုပ်ခန္ဓာကိုသာမက အောက်ခြေချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ ရုပ်ခန္ဓာအထက်ပိုင်း ငယ်ထိပ်အထိ တက်သွားရာ နဒီလမ်းကြောင်းကိုလည်း ပိတ်ဆို့စေမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ပန်းတိုင်စခန်းကို မရောက်နိုင်တော့ဘဲ လမ်းခုလတ်မှာ ပိတ်မိနေမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီဟာ သုရူပနဒီကြီးအတိုင်း ခရီးဆုံးအောင် မတက်နိုင်ရင် လူကို ဒုက္ခပေးမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို လမ်းကြောင်းပိတ်နေတာကို မသိဘဲ ကုဏ္ဍလိနီကို ဇွတ်အတင်းနှိုး

နေရင် ရူးသွားတတ်လို့ ကုဏ္ဍလိနီကို အရမ်းမကျင့်ရဘူး။ ဆရာဂုရုရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အရသာ ကျင့်သင့်တယ်လို့ ယောဂကျမ်းတွေမှာ သတိပေးထားတယ်။ ဒီလိုအရူးမျိုးကို ကမ္မဋ္ဌာန်းရူး၊ သမထရူးလို့ ရှေးအခါက ခေါ်ကြတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးရင် သူ တက်သွားရာ လမ်းကြောင်း ဖြောင့်ဖြူးနေမှ တက်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ တက်ရာလမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ နဒီတွေ ကြေးပိတ်ဆို့နေရင် ကုဏ္ဍလိနီ မတက်နိုင်တော့ဘူး။ ကားလမ်းမကြီးမှာ ယာဉ်ကြောတွေ ပိတ်ဆို့နေသလိုပါပဲ။ ဒါကြောင့် လမ်းကြောင်းတွေ ဖြစ်တဲ့ နဒီကြောတွေကို ဖြောင့်ဖြူးအောင် နဒီလမ်းကြောင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရတယ်။ ဒီလို နဒီလမ်းကြောင်း ရှင်းလင်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်တာကို နဒီသုဒ္ဓိလို့ ခေါ်တယ်။

ရှေးဟောင်း ယောဂကျမ်းတွေမှာ နဒီသန့်ရှင်းရေးကို နည်းနှစ်မျိုးနဲ့ လုပ်ကြတယ်။ စိတ်နေစိတ်ဓာတ်ပြောင်းလဲတဲ့နည်းနဲ့ ပရာဏယာမနည်း နှစ်မျိုးပါပဲ။ ရာဇယောဂကျင့်စဉ်မှာ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိတဲ့ အနက် ပထမဆုံးကျင့်ရမယ့်အင်္ဂါကတော့ ယာမနဲ့ နိယာမပဲ ဖြစ်တယ်။ ကောင်းတဲ့စိတ်တွေကို ရှောင်ကြဉ်ဖို့ပါပဲ။ တစ်နည်းအားဖြင့် တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်နဲ့ မခံချင်စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်တဲ့ စိတ္တသီလတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့ ပရာဏယာမဆိုတဲ့ အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဝင်သက်ကို အကြာကြီးအောင်ထားတဲ့ ကုမ္ဘာကျင့်စဉ်ပါ။ ရှူထုတ်တဲ့အခါ ပိတ်ဆို့နေတဲ့နဒီတွေနေရာကို မှန်းပြီးတော့ ပရာဏဓာတ်တွေကို လေနဲ့အတူ မှုတ်ထုတ်လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအခါမှာ နဒီမှာစွဲလပ်နေတဲ့ အပိတ်အဆို့တွေဟာ ကွာကျသွားလို့ လမ်းကြောင်းရှင်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအပိတ်အဆို့ စိတ်မှန်ကြေးတွေဟာ လွယ်လွယ်နဲ့တော့ ကွာမကျဘူး။ နှစ်ရှည်လများ ငွေသန်သန်နဲ့ကျင့်မှသာ ကြေးတွေကွာကျ ရှင်းလင်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်လို့ ကျမ်းရိုးအဆိုစကားတွေ ရှိတယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးတဲ့ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်တော့မယ်ဆိုရင် ကုဏ္ဍလိနီကိုသွားပြီးမဆွခင် လမ်းကြောင်းတွေကို အရင်ဆုံး ရှင်းလင်းတဲ့ နဒီသုဒ္ဓိကျင့်စဉ်ကို စိတ်ရှည်ရှည်ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရရင် ကုဏ္ဍလိနီကျင့်စဉ် ဆိုတာဟာ နဒီ

သုဒ္ဓိကျင့်စဉ်ပါ။ ဒီပဏာမလမ်းကြောင်းရှင်းတဲ့ကျင့်စဉ်ကို ကျော်သွားလို့ မရနိုင်ပါဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ အောက်ခြေချက္ခရကစပြီး နိုးကြားတက်ကြွလာတော့ အထက်ကို တက်လာရာမှာ အပိုင်းနှစ်ပိုင်း ရှိတယ်။ အောက်ခြေချက္ခရကစပြီး နှာရောင်ချက္ခရအထိ တစ်ပိုင်းနဲ့ နှာရောင်ချက္ခရမှ ငယ်ထိပ်ချက္ခရအထိ တစ်ပိုင်း အားလုံး နှစ်ပိုင်းခွဲထားတယ်။ အောက်ခြေချက္ခရကစပြီး ကျောမြှောင်အာရုံကြောတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ခရခြောက်ခုစီ တစ်ခုပြီးတစ်ခု တက်သွားတဲ့အခါ စိတ်တန်ခိုးတွေ၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေကို ရရှိလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ခရခြောက်ခုက ထွက်ပေါ်တဲ့ စိတ်စွမ်းအင်၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်ဟာ လောကီနယ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင်တွေ ဖြစ်တယ်။

နှာရောင်ချက္ခရက ငယ်ထိပ်ချက္ခရကို တက်သွားပြီးတော့ ငယ်ထိပ်ချက္ခရဆီ ကုဏ္ဍလိနီ တက်ရောက်သွားမှ အစွမ်းကုန် နိုးကြားသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေက တက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်လစ်မြစ်ဟာ ဘူမိကုဏ္ဍလိနီသာ ဖြစ်တယ်။ အာကာသအတွင်းမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကတော့ အနန္တဓာတ်ကြီးနဲ့ထုံထားတဲ့ အနန္တစွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ခရကို ကုဏ္ဍလိနီရောက်လာပြီး ပွင့်ထွက်လာတော့မှ ပုဂ္ဂလိက မြေဓာတ်ကုဏ္ဍလိနီဟာ အာကာသရှိ အနန္တကုဏ္ဍလိနီ၊ အနန္တစွမ်းအင်ကြီးနဲ့ ပေါင်းစပ်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအချိန်ရောက်တော့မှ ကုဏ္ဍလိနီ စရဏရှင်ဟာ လောကီလွန်ဉာဏ်တွေပွင့်ပြီး အနန္တဉာဏ်၊ အနန္တစွမ်းအင်တွေကို အသုံးပြုနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒုတိယပိုင်းဖြစ်တဲ့ နှာရောင်ချက္ခရက ငယ်ထိပ်ချက္ခရဆီ ကုဏ္ဍလိနီ တက်ရောက်ပွင့်လင်းသွားတာဟာ ဒီကျင့်စဉ်ရဲ့ အရေးအကြီးဆုံး အန္တိမအဆင့် ဖြစ်တယ်။

ချက္ခရတွေမှာ ပဓာနချက္ခရ၊ အရန်ချက္ခရကြီး၊ ချက္ခရလတ်၊ ချက္ခရသေးတွေရှိသလို နဒီတွေမှာလည်း သုရူမန၊ ပင်္ဂလ၊ အီဒါစတဲ့ ပဓာနနဒီကြီးသုံးခုနဲ့ နဒီကြီး (၁၁) ခု၊ အရန်နဒီတွေ၊ နဒီလတ်၊ နဒီသေးတွေ ရှိတယ်။ ပဓာန နဒီကြီးသုံးခုနဲ့ နဒီကြီး (၁၁)ခုတို့ အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီ။ ဖော်ပြဖို့ကျန်တဲ့ နဒီသုံးခုကတော့ အရန်နဒီကြီး သုံးခု ဖြစ်ပါတယ်။ လက်ချမ်းနဒီ၊ ဆာရာဝတီ

နဒီနဲ့ မေဒါနဒီတို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီအရန်နဒီကြီးသုံးခုဟာ ပဓာနနဒီ ကြီးသုံးခုရဲ့ အနီးအနားမှာရှိပြီး ပဓာနနဒီကြီးရဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန် တွေကို ကူညီပံ့ပိုးဖို့ အားဖြည့်ပေးဖို့ ဖြစ်တယ်။

ပဓာနနဒီကြီးသုံးခုဟာ အောက်ခြေချက္ကရစပြီး အထက် တက်သလို ဒီအရန်နဒီသုံးခုစလုံးဟာ ပဓာနနဒီကြီးသုံးခုလိုပဲ အောက်ခြေချက္ကရက စတင်ပြီးတော့ ပဓာနနဒီကြီးတွေနဲ့ ယှဉ်တွဲ တတ်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ မေဒါအရန်နဒီဟာ သုရူမနနဒီကြီးအနီး မှာ ယှဉ်တွဲနေပြီး သုရူမနနဒီရဲ့လုပ်ငန်းတွေကို ကူညီပံ့ပိုးနေတယ်။ ပင်္ဂလနဲ့ အိဒါနဒီတို့အနီးမှာ ကူညီပံ့ပိုးပေးနေတာကတော့ လက်ချ် မီးအရန်နဒီနဲ့ ဆာရာဝတီအရန်နဒီတို့ ဖြစ်တယ်။

သုရူမနနဒီကြီးဟာ အောက်ခြေချက္ကရစပြီး ကုဏ္ဍလိနီ နိုး လာတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီကို သယ်ဆောင်လာခဲ့တာ နှာရောင်ချက္ကရ အထိ ဖြစ်တယ်။ ပဓာနနဒီကြီးနှစ်ခုနဲ့ အရန်နဒီနှစ်ခုဟာ အောက် ခြေကနေပြီး အထက်တက်သွားတဲ့အခါမှာ သုရူမနကို ကွေ့ပတ်ပြီး တော့ တက်သွားတဲ့အခါ ကျန်းမာရေး သင်္ကေတလို တောင်ဝှေးကို မြွေနှစ်ကောင် လိမ်ပတ်နေသလို တက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ပဓာန နဒီကြီးသုံးခုဟာ နှာရောင်ချက္ကရမှာ ပေါင်းစုံသွားပြီးတော့ ပင်္ဂလနဲ့ အိဒါနဒီဟာ နှာခေါင်းပေါက်တစ်ပေါက်စီမှာ လမ်းဆုံးသွားတယ်။

သုရူမန နဒီတစ်ခုတည်းသာ နှာရောင်ချက္ကရက ငယ်ထိပ် ဆီတက်သွားတဲ့အခါမှာ သုရူမနနဒီဘေးက ဝန်းရံကူညီပေးနေတာ ကတော့ အရန်နဒီမေဒါ ဖြစ်တယ်။ သုရူမနဟာ အောက်ခြေကစ ပြီးတော့ ကုဏ္ဍလိနီကို သယ်ဆောင်လာခဲ့တာ နောက်ဆုံးစခန်းဖြစ် တဲ့ နှာရောင်ချက္ကရမှာ လက်ပန်းကျပြီး အားကုန်သယောင်ဖြစ်နေ ပြီ။ ဒီလို အရေးကြီးတဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဆီ ပန်းတိုင်အဝင်မှာ တွန်း အားပေး ကူညီပံ့ပိုးနိုင်တာကတော့ မေဒါအရန်နဒီပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မေဒါအရန်နဒီဟာ ပန်းတိုင်ကိုပေးတဲ့ အရေးအပါဆုံး နဒီ ဖြစ်သွားတယ်။

ဒါကြောင့် မေဒါအရန်နဒီ သန့်ရှင်းဖြောင့်ဖြူးဖို့ဟာ အရေး အပါဆုံး ဖြစ်နေတယ်။ နဒီသန့်ရှင်းရေးခေါ် နဒီသုဒ္ဓိကြိုးစားရာမှာ မေဒါနဒီ သန့်ရှင်းဖြောင့်ဖြူးရေးဟာ အခက်ခဲဆုံး၊ အချိန်အကြာဆုံး ဖြစ်သွားတယ်။

ချက္ကရေသို့ဝှက်ချက်

အောက်ခြေချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို နှိုးဖို့ အတွက် အောက်ခြေချက္ကရကို အရင်ဆုံးနှိုးရတယ်။

ဒီလိုနှိုးဟဲ့အခါမှာ နည်းနှစ်မျိုး ရှိတယ်။

ဇောတိမယီဆိုတဲ့ အလင်းဓာတ်နဲ့ မန္တရမယီဆိုတဲ့ အသံ (မန္တန်) စွမ်းအင်ကို အသုံးပြုပြီး နှိုးရမယ်လို့ ဆိုလိုတယ်။

ချက္ကရနိုးကြားလာပြီးတော့မှ ချက္ကရအတွင်း ကိန်းဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို ထကြွနိုးကြားလာအောင်နှိုးရမှာလို့ အစဉ်အလာအား ဖြင့် ယုံကြည်ခဲ့ကြတယ်။

ယောဂကျမ်းများမှာလည်း ဒီလို အလင်းရဲ့စွမ်းအင်နဲ့ အသံ ရဲ့စွမ်းအင်ကို အသုံးပြုပြီး ကုဏ္ဍလိနီကို နှိုးရမယ်လို့ ရေးသား ထားတယ်။

ဒီနည်းလမ်း နှစ်သွယ်နဲ့နှိုးခဲ့တာ အိန္ဒိယပြည်မှာ အနှစ်(၁၀၀) အတွင်း ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့သူဟာ လက်တစ်ဖက်မှာရှိတဲ့ လက်ချောင်း အရေအတွက်လောက်သာရှိတယ်လို့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားသွားတယ် လို့ ကမ္ဘာက အသိအမှတ်ပြုရတဲ့ ဂိုပီကရစ္စနားက ပြောသွားတယ်။

နှစ်(၁၀၀)အတွင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဟာ အလွန်ပါရမီရင့်သူတွေ ဖြစ်တယ်။ လူအများ လေးစားကြည်ညို ခြင်းခံရတဲ့ ရာမနာမဟာရီရှိနဲ့ ရာမာခရစ္စနာတို့ ဖြစ်တယ်။ ရာမာ ခရစ္စနာကြီးဟာ နောက်ဆုံးမှာ တန္တရကျင့်စဉ်တွေကျင့်ပြီး ကုဏ္ဍ

လိနီ နိုးသွားတာ ဖြစ်ဟယ်။

ဆိုလိုတာဟာ ဇောတိမယီနဲ့ မန္တရမယီဆိုတဲ့ လက်ဟောင်း ကျင့်စဉ်တွေနဲ့ နိုးသွားတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သူ့ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာရေး ထားတယ်။ ရာမနာမဟာရိရုံဟာ 'အဝတာ' ဆိုတဲ့ ပေါက်ရောက် လွတ်မြောက်ပြီးပုဂ္ဂိုလ် ဝင်စားတာလို့ ဆိုတယ်။ ဇောတိမယီ၊ မန္တရ မယီနည်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အရင်ဘဝက တည်းက နိုးပြီးသား ပါရမီရင့်ကျက်သူ ဖြစ်တယ်။

ဒီလိုဆိုရင် ဇောတိမယီ၊ မန္တရမယီနည်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးရ မယ်ဆိုတာ မှားနေသလားလို့ မေးခွန်းထုတ်စရာ ဖြစ်လာတယ်။ ဒီမေးခွန်းရဲ့ အဖြေကို သာမန်ယောဂီတွေ၊ ဆွာမိစတဲ့ဂုရုတွေ မဖြေ နိုင်ပါဘူး။

ဖြေနိုင်သူပွေ့ကတော့ ဂန္ဓာရီဆရာရှင်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက (၂၀) ရာစု ကုန်ခါနီးကျမှ အဖြေထုတ်ပေး တာ ဖြစ်တယ်။

(၂၀) ရာစုအကုန်ဟာ ထူးခြားတဲ့ အချိန်ကာလကြီးသုံးမျိုး ပေါင်းဆုံတဲ့ ကာလကြီး ဖြစ်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) ကျော်က ဒီလို ထူးခြားတဲ့ အချိန်ကာလမျိုး ကြုံရတယ်။ အိန္ဒိယမှာ ဗုဒ္ဓနဲ့ မဟာဝီရ၊ တရုတ်ပြည်မှာ လောင်ဇူနဲ့ ကွန်ဖြူရှပ်၊ ခေါမမှာ ပိုက်သာဂိုရပ်နဲ့ ပလေတို၊ ပါရှား(အီရန်)မှာ ဇာရာသူဆာ စတဲ့ ဉာဏ်ထူးရှင်တွေ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီခေတ်က ကမ္ဘာကြီး ဟာ မိဿရာသီက မိန်ရာသီကို အပြောင်းမှာ ဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာ ကြီးဟာ တစ်ရာသီမှာ နှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀)လောက်နေတယ်။ ဒီလို ပြောင်းလဲနေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာ အခုအချိန်မှာ မိန်ရာသီက ကုံရာသီ ကို ပြောင်းလဲချိန် ဖြစ်နေတယ်။

ကမ္ဘာတည်ချိန်ကစပြီး ကမ္ဘာကြီးပျက်ချိန်အထိ ကမ္ဘာကြီး တည်တံ့မှု အချိန်ကာလကို လေးပိုင်းခွဲထားတယ်။ အချိန်ကာလ လေးမျိုး ခွဲထားတာ ဖြစ်တယ်။

သစ္စာယုဂခေါ် ရွှေခေတ်၊ ဒွါပရယုဂခေါ် ငွေခေတ်၊ ထရီပ ယုဂခေါ် ကြေးခေတ်နဲ့ ကလိယုဂခေါ် သံခေတ် အမှောင်ခေတ် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ အဆိုးဆုံး အမှောင်ခေတ်ကြီးဟာ ကုန်ဆုံးသွားပြီး ကာလလေးမျိုး ခွဲထားချက်အရ အောက်ဆုံးခေတ်ကုန်သွားရင်

တစ်ပတ်လည်ပြီး အကောင်းဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးဖြစ်တဲ့ သစ္စာယုဂခေတ် ရွှေခေတ်ကြီး စတင်ဝင်ရောက်ပြီလို့ ဂန္ဓာရီဆရာရှင်တို့က ကြေညာတယ်။ အိန္ဒိယမှ ဉာဏ်ပညာရှင်ကဝိကြီးတွေ၊ ဆွာမိတွေကလည်း ကလိယုဂ ခေါ် အမှောင်ခေတ်ကုန်ဆုံးလို့ ရွှေခေတ်ကြီး တစ်ဖန် ထွန်းသစ်လာပြန်ပြီလို့ ကြေညာကြတယ်။ ကမ္ဘာ့ရဲ့ တည်တံ့မှုကို ကာလနဲ့တိုင်းတာရာမှာ မဟာယုဂကြီးရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေ၊ ခွဲခြားထားတဲ့ ယုဂတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ဖန် ရာစုနှစ်ကုန်ခါနီး ပါရမီရှင်တွေ ပေါ်ထွက်လာတတ်တဲ့ ဓမ္မတာအတိုင်း (၂၀)ရာစု ကုန်ခါနီးမှာ ဘဝဟောင်းက ပါရမီတွေပါလာသူ အတော်များများဟာ လူ့ပြည်ကို ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြပြီလို့ ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက ဆိုတယ်။ ဒီလို ကလိယုဂကြီး ကုန်ဆုံးချိန်၊ ကုံရာသီကူးပြောင်းချိန်၊ ရာစုနှစ်အကုန်အချိန်ကာလကြီးသုံးမျိုးဆုံနေတဲ့ အချိန်ကာလနဲ့ ကြုံကြိုက်ရတဲ့ အချိန် ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ဂန္ဓာရီဆရာရှင်တွေက ရှေးအခါတုန်းက လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ အချက်တွေကို ပါရမီရှင်တွေ သိရှိကျင့်ကြံနိုင်အောင် ထုတ်ဖော်လိုက်တယ်။

ဒီလို ဖော်ထုတ်လိုက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကတော့ ချက္ကရရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် ဖြစ်တယ်။ ပဓာနချက္ကရကြီးရဲ့ အညာတွေဟာ ဦးနှောက်အတွင်းမှာ ရှိတယ်ဆိုတဲ့အချက် ဖြစ်တယ်။ ပန်းပွင့်လေးရဲ့ ရပ်တည်မှုဟာ အညာတံပေါ်မှာတည်သလို ဖြစ်တယ်။ ကျောမြှောင်အာရုံကြောကြီးတစ်လျှောက်မှာရှိနေတဲ့ ပဓာနချက္ကရတွေကို နှိုးမယ်ဆိုရင် အညာတံဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်အတွင်းရှိ အညာတံ POINT တွေကို ပထမဆုံး လှုပ်ရှားရမယ်လို့ ဆိုတယ်။ အင်ဂျင်စက်ကို စတင်နှိုးမယ်ဆိုရင် မော်တာမလည်ခင် သော့ကို ပထမဖွင့်ရသလို ပါပဲ။

ဦးခေါင်းအတွင်းမှာ ပဓာနချက္ကရကြီး နှစ်ခုရှိတယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရတို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီပဓာနချက္ကရကြီး အခြေပြုတာဟာ ပင်နီယယ်ဂလင်းနဲ့ ပီကျူတာရီဂလင်းတို့ ဖြစ်တယ်။

ပင်နီယယ်ဂလင်းနဲ့ ပီကျူတာရီ ဂလင်းနှစ်ခုဟာ ဦးနှောက်ရဲ့ ဗဟိုအတွင်းကျတဲ့အပိုင်းမှာ နီးကပ်စွာ တည်ရှိနေတယ်။ သာမန်

အားဖြင့် ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်တုံတရားတွေ၊ ဒဿနတွေ၊ ခြပ်မဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကို တွေးခေါ်မယ်ဆိုရင် ပင်နီယယ်ဂလင်းက လှုပ်ရှားတယ်။ အဆင့်မြင့် စိတ်အာရုံခံစားမှုတွေဖြစ်တဲ့ ကြည်ညို သဒ္ဓါတရားတွေ၊ ပီတိတွေ၊ ပဿဒ္ဓိတွေ ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ပိကျူတာရီ ဂလင်းက လှုပ်ရှားတယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရရင် စိတ်အာရုံစိုက်မှုဖြစ်တဲ့ ဈာန် သမာဓိ၊ သဒ္ဓါပီတိတွေနဲ့ ကြည်ညိုမှုစိတ်တွေကို ပွားများမယ်ဆိုရင် ပင်နီယယ်ဂလင်းနဲ့ ပိကျူတာရီဂလင်း လှုပ်ရှားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီ ဂလင်းနှစ်ခုဟာ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် စုံတွဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီ ဂလင်းနှစ်ခုကို စိတ်လေ့ကျင့်ခန်းနဲ့ လှုပ်ရှားစေတဲ့အခါ အဲဒီဂလင်း လှုပ်ရှားမှုနှစ်ခုဟာ ပေါင်းစပ်သွားတယ်။ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ် နှစ်မျိုး ပေါင်းစပ်သွားတဲ့အခါ လျှပ်စစ်သံလိုက်စက်ဝန်း ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီလျှပ်စစ်သံလိုက်စက်ဝန်းဖြစ်သွားတဲ့အခါ အလင်းဓာတ်တွေထွက် လာတယ်။ သမာဓိအလင်း၊ ဈာန်အလင်းဆိုတာ အဲဒီ လျှပ်စစ် သံလိုက်ဓာတ်ရဲ့အလင်းကို ဆိုတာပါ။

ဓာတုဗေဒသဘောအရ ပင်နီယယ်ဂလင်းက ထွက်ပေါ် လာတဲ့ မလာတို့နှင့်ဟော်မုန်းဟာ အလင်းဓာတ်ကို ဖြစ်စေ၊ ထိန်း ချုပ်စေတယ်။ အလင်းဓာတ်ကိုထိန်းချုပ်တယ်လို့ သိပ္ပံကသိတာ မကြာသေးခင်ကမှ သိတာပါ။ ပိကျူတာရီဂလင်း လှုပ်ရှားတယ်ဆို ရင် ဟော်မုန်းအမျိုးမျိုး ထွက်လာတယ်။ အဲဒီဟော်မုန်းတွေထဲမှာ ပါဝင်တဲ့ ဟော်မုန်းတစ်မျိုးကို အင်ဒိုဖင်းလို့ ခေါ်တယ်။ ဈာန်သမာ ဓိတွေ အားကောင်းလာရင် ပီတိ၊ သုခတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဒီလို ပီတိ၊ သုခတွေဖြစ်ပေါ်ချိန်မှာ အင်ဒိုဖင်းဟော်မုန်း ထွက်လာ တယ်။ ဒါကြောင့် အင်ဒိုဖင်းဟော်မုန်းကို ပီတိဟော်မုန်းလို့ ခေါ်နိုင် တယ်။ ထူးဆန်းတဲ့အချက်တစ်ခုကတော့ ဖိုမလိင်ဆက်ဆံမှုအထွတ် အထိပ်ရောက်သွားတဲ့အခါ ဒီအင်ဒိုဖင်းဟော်မုန်း ထွက်လာတာ တွေ့ရတာ ဖြစ်တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရတွေဟာ သက်ဆိုင်ရာ အရန်ချက္ကရတွေက ဝန်းရံနေတာ ဖြစ်တယ်။ အရန်ချက္ကရတွေ နိုးကြားလာမှ ပဓာနချက္ကရကြီးတစ်ခုလုံး နိုးကြားလာတာဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရယ်၊ နှာရောင်ချက္ကရရယ် စတင် လှုပ်ရှားလာရင်

လျှပ်စစ်သံလိုက်စက်ဝန်း ဖြစ်ပေါ်တယ်။ အရန်ချက္ကရတွေဟာ လည်း ဒီလျှပ်စစ်သံလိုက်ဓာတ်စက်ဝန်းထဲ ရောက်ရှိသွားတယ်။ ဒါကြောင့် အရန်ချက္ကရတွေလည်း စတင်လှုပ်ရှား နိုးကြားစပြုလာ တယ်။ ဒီလို ပဓာနချက္ကရကြီးနှစ်ခုနဲ့အရန်ချက္ကရ (၇ + ၇ = ၁၄) ခု စတင်လှုပ်ရှားလာတဲ့အခါ ပဓာနချက္ကရကြီးတွေရဲ့ အညွှတ်တွေ ဟာ ဒီလျှပ်စစ်သံလိုက်စက်ဝန်းထဲရောက်သွားလို့ ချက္ကရအညွှတ် POINT တွေ စတင် လှုပ်ရှားလာတယ်။

ဒီလို ချက္ကရအညွှတ် POINT တွေ လှုပ်ရှားလာတာဟာ ပဓာနချက္ကရကြီးတွေ နိုးကြားဖို့ သော့ဖွင့်ပေးလိုက်တာပါပဲ။ မော် တော်ကားစက်နှိုးမယ်ဆိုရင် စတတ်တာမဖွင့်ခင်မှာ စက်သော့ကို ပထမဆုံး ဖွင့်လိုက်ရသလိုပါပဲ။ ဦးခေါင်းအတွင်းမှာ အလင်းဓာတ် ဖြစ်ပေါ်လာတာကို ဈာန်ကျင့်ဖူးသူတိုင်း တွေ့မြင်ဖူးကြပါတယ်။ ယောဂကျင့်စဉ်မှာလည်း အလင်းဓာတ်ဟာ သမာဓိရဲ့ လက္ခဏာ ပါပဲ။ ဖရီးမေဆင်တွေနဲ့ ဂန္ဓာရီအဖွဲ့တွေကတော့ LET THERE BE LIGHT လို့ ဆိုကြတယ်။

ဒါကြောင့် ချက္ကရနှိုးမယ်ဆိုရင် ဦးခေါင်းတွင်းရှိ အညွှတ် သော့တွေကို ဖွင့်ရမယ်။ အညွှတ်သော့တွေ ဖွင့်လိုရင် လျှပ်စစ်သံ လိုက်ဓာတ် ထွက်ပေါ်ရမယ်။ လျှပ်စစ်သံလိုက်ဓာတ်ထွက်ပေါ်စေ လိုရင် ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရ စတင် လှုပ်ရှားရမယ်။ ဒီချက္ကရနှစ်ခု လှုပ်ရှားစေချင်ရင် ဖြပ်မဲ့အတွေးအခေါ်တွေ၊ အဆင့် မြင့်ဒဿနတွေနဲ့ သဒ္ဓါကြည်ညိုယုံကြည်မှုတွေ အားကောင်းရမယ် လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ဖြပ်မဲ့အတွေးအခေါ်တွေဖြစ်တဲ့ ဖြပ်မဲ့ပန်းချီစိတ်ကူးတွေ၊ စာသားမဲ့အသံတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ဂီတသံစဉ်တွေ၊ ရုပ်ဖြပ်တွေ ဟာ စွမ်းအင်အဖြစ် ကိုယ်ယောင်ဖျောက်သွားပြီဆိုတဲ့ သိပ္ပံအတွေး အခေါ်တွေလို့ တွေးခေါ်ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီအခါမှာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရတည်ရာ ပင်နီယယ်ဂလင်း လှုပ် ရှားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ သမထကျင့်စဉ်၊ ဈာန်ကျင့်စဉ်တွေမှာလည်း အဇ္ဈတ္တကထွက်ပေါ်လာတဲ့ ဖြပ်မဲ့အလင်းတွေထွက်ပေါ်လာအောင် လုပ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဖြပ်မဲ့အတွေးအခေါ်တွေကို အသုံးပြုတဲ့ ပန်းချီ

ဆရာကြီးတွေ၊ ပန်းပုဆရာကြီးတွေ၊ ဂီတဆရာကြီးတွေ၊ ဒဿန
ဆရာကြီးတွေဟာ ချက္ကရန်းကြားသွားတာ၊ ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးကြားသွား
တာ ဖြစ်တယ်။

သဒ္ဓါကြည်ညိုမှုဟာ အဆင့်မြင့်ပီတိကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။
သဒ္ဓါပီတိဟာ ကြမ်းတဲ့ မာကျောတဲ့ နှလုံးသားဆီက မထွက်နိုင်ဘူး။
နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ နှလုံးသားနဲ့ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ စတဲ့ စိတ်ကောင်း
သဘောကောင်းတွေရှိပြီးသားဖြစ်မှသာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်ဖြစ်ပေါ်
နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားနဲ့ ကြည်
ညိုသဒ္ဓါတရားရှိမှသာ တရားပီတိ၊ ဈာန်ပီတိ၊ ဖရဏာပီတိတွေ
ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ပီတိတွေခံစားရမှသာ ပီကျူတာ
ရီဂလင်း လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်တယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်း လှုပ်ရှားလာမှ
လှုပ်စစ်သံလိုက်စက်ဝန်း ဖြစ်ပေါ်လာပြီးတော့ နှာရောင်ချက္ကရန်း
ငယ်ထိပ်ချက္ကရတွေ ထွက်လာမှ အနီးမှာဝန်းရံနေတဲ့ အရန်ချက္ကရ
တွေနဲ့အတူ ချက္ကရအညှာတံတွေ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမှာ ဖြစ်
တယ်။

ချက္ကရတွေရဲ့ သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ အညှာတံတွေ သက်ဝင်လှုပ်
ရှားလာမှသာ အောက်ခြေချက္ကရအတွင်း ကိန်းဝပ်နေတဲ့ ကုဏ္ဍ
လိနီကို နှိုးနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးတဲ့အခါမှာ
ရှေးခေတ်နည်းစနစ်တွေထက် ကုံရာသီခေတ်သစ်နည်းတွေနဲ့
အခြေခံရမယ်။

အဲဒီနည်းကတော့ ခြပ်မဲ့အတွေးအခေါ်တွေဖြစ်တဲ့ ဒဿန
တွေ၊ အနုပညာတွေ၊ အနုပညာခံစားမှုတွေနဲ့ မေတ္တာ စေတနာ
ကောင်းအောင် လေ့ကျင့်ရမှာဖြစ်တယ်လို့ ဂန္ဓာရီဆရာရှင်များက
(၂၀) ရာစုအကုန်မှာ ဖွင့်ဟ မှာကြားထားပါကြောင်း။

ချက္ကရရဲ့ ဒုတိယလျှို့ဝှက်ချက်

ချက္ကရတွေကို နှိုးတဲ့အခါ ချက္ကရတွေကို တိုက်ရိုက် မနှိုးခင် ဦးခေါင်းတွင်းရှိ ချက္ကရအညှာပွိုင့်တွေကို ပထမဦးဆုံး နှိုးရမယ်ဆိုတာ ပထမလျှို့ဝှက်ချက် ဖြစ်တယ်။ ဒုတိယချက္ကရလျှို့ဝှက်ချက်ကတော့ ချက္ကရနှစ်ခုကြားမှာရှိတဲ့ အမြေးပါးတွေအကြောင်းဖြစ်တယ်။

ပဓာနချက္ကရကြီး ခုနစ်ခုအနက် ပဓာနချက္ကရကြီးငါးခုဟာ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်မှာ တည်ရှိတယ်။ ဒီပဓာနချက္ကရကြီး ငါးခုတို့ရဲ့အကြားမှာ အမြေးပါးနဲ့ ပိုင်းခြားကာရံထားတယ်။

မြီးညောင်းရိုးထိပ် စအိုဝအနီးမှာရှိတဲ့ အောက်ခြေချက္ကရနဲ့ အဲဒီချက္ကရရဲ့အထက် ဆီးခုံမှာရှိတဲ့ ဆွာဒီသနခေါ် လိင်ချက္ကရ အကြားမှာ အမြေးပါးတစ်ခု၊ လိင်ချက္ကရနဲ့ သူ့အထက်မှာရှိတဲ့ ချက်တိုင်ချက္ကရအကြားမှာ အမြေးပါးတစ်ခု၊ ချက်တိုင်ချက္ကရနဲ့ သူ့အထက်မှာရှိတဲ့ နှလုံးချက္ကရကြားမှာ အမြေးပါးတစ်ခု၊ နှလုံးချက္ကရနဲ့ လည်မျိုချက္ကရကြားမှာ အမြေးပါးတစ်ခု ရှိတယ်။ အမြေးပါးတစ်ခုဟာ ချက္ကရနှစ်ခုကြားမှာရှိလို့ ပဓာနချက္ကရကြီး ငါးခုကြားမှာ အမြေးပါးလေးခု ရှိတယ်။

ဦးခေါင်းအတွင်းမှာ ပဓာနချက္ကရကြီးသုံးခု ရှိတယ်။ ဒီပဓာနချက္ကရကြီးသုံးခုကိုလည်း အမြေးပါးနှစ်ခုနဲ့ ပိုင်းခြားကာရံထားတယ်။ ဒီပဓာနချက္ကရကြီးသုံးခုအနက် ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရတို့ဟာ ယောဂကျင့်စဉ်အတွက် အရေးပါတယ်။ ကျန်

နောက်စေ့မှာရှိတဲ့ မဒါလာချက္ကရကိုတော့ ယောဂကျင့်စဉ်မှာ ထည့်သွင်းခြင်းမပြုကြဘူး။

ဂမ္ဘီရပညာတက်စဉ်မှာ ဒီအမြေးပါးနဲ့ ခွဲခြားကာရံထားတဲ့ ချက္ကရတွေကို သင်္ကေတနဲ့ ဖော်ပြကြတယ်။

ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်ရှိ ပဓာနချက္ကရကြီးငါးခုတို့ရဲ့ အကြားမှာ ပိုင်းခြားထားတဲ့ အမြေးပါးလေးခုကို ၀/၀/၀/၀/၀ သင်္ကေတနဲ့ သရုပ်ဆောင်တယ်။ စက်ဝိုင်းဟာ ချက္ကရကြီးကို ညွှန်းပြီးတော့ ကြားမှာ ဆွဲထားတဲ့ ဒေါင်လိုက်မျဉ်းကို အမြေးပါးအဖြစ် သင်္ကေတပြုတယ်။ ဦးခေါင်းတွင်းရှိ ချက္ကရကြီးသုံးခုကို ပိုင်းခြားထားတဲ့ အမြေးပါးကိုတော့ အင်္ဂလိပ်စာလုံး 'တီ' ပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ သင်္ကေတပြုတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း ဒီ 'တီ' ပုံသဏ္ဌာန်ကို ကားတိုင် (CROSS) လို့ ခေါ်နိုင်တယ်။ ကားတိုင်သင်္ကေတ (၃)ခုနဲ့ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးကို ပိုင်းခြားထားတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီကျင့်စဉ် ကျင့်သူတွေဟာ စက်ဝိုင်း၊ ဒေါင်မျဉ်း၊ ကားတိုင်သင်္ကေတတွေကို အမြင်အာရုံနဲ့တွေ့ရပြီဆိုရင် ချက္ကရတွေပေါင်းစည်းရေးမှာ ဘယ်အဆင့်၊ ဘယ်ချက္ကရရဲ့ အမြေးပါးတွေကို ရောက်နေပြီဆိုတာ သိနိုင်တယ်။

ချက္ကရလျှို့ဝှက်ချက်တွေဖြစ်တဲ့ သော့ချက်အညှာပွိုင့်နဲ့ ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခုကြား ပိုင်းခြားထားတဲ့အမြေးပါးတွေအကြောင်းကို ရှေးကျမ်းဟောင်းတွေမှာ အတည့်အလင်း မဖော်ပြကြဘူး။ ဒီလိုမဖော်ပြခဲ့လို့ လျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးခေတ် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ ဒီလျှို့ဝှက်ချက်တွေကို မသိကြတာ မဟုတ်ဘူး။ သိကြမှာပါ။ မလိုအပ်သေးလို့ ထုတ်ဖော်မရေးသားခဲ့တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အခုခေတ်မှာ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး အပြောင်းလဲကြီးသုံးရပ်နဲ့ ကြုံကြိုက်တဲ့ခေတ်ကြီးဖြစ်လို့ ထုတ်ဖော်တာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကာလီယုဂ် ခေါ် အမှောင်ခေတ်ကြီးကုန်ဆုံးသွားပြီး အကောင်းဆုံးရွှေခေတ်ကြီး ပွင့်လာတာရယ်၊ ကုရာသီခေတ်ရယ်၊ ရာစုနှစ်အပြောင်းရယ်ဆိုတဲ့ ရှားပါး ကြုံကြိုက်ခဲ့တဲ့ အချိန်သမယနဲ့ တွေ့ကြုံနေရတာ ဖြစ်တယ်။ နှစ်ပေါင်း အသောင်းချီမှ တစ်ကြိမ်တလေ ကြုံကြိုက်ရတဲ့ခေတ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ နောင်အနာဂတ်မှာ အခုတွေ့နေရတဲ့ ခေတ်ကြီးဟာ ဘယ်လောက် ထူး

ခြားတယ်၊ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို ရာဇဝင်တွင် အောင် မှတ်တမ်းတင်ရမယ့် ခေတ်ကာလကြီး ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် အဂ္ဂနိဆရာရှင်တွေဟာ လူ့ဘောင်ကြီးတစ်ခုလုံး တိုးတက်ဖို့အတွက် လူတွေရဲ့ ချက္ကရတွေအကြောင်း၊ ချက္ကရသဘာဝ နဲ့ ချက္ကရလျှို့ဝှက်ချက်တွေကို သာဝကတွေကတစ်ဆင့် ထုတ်ဖော် လိုက်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ လူရဲ့ ချက္ကရတွေကိုလည်း နှိုးကြားအောင် ကူညီပေးနေပါပြီ။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရတွေအကြောင်းကို လူအများ အပြား စိတ်ဝင်စားကြတာဖြစ်တယ်။ လူသားတွေစတင်ပေါ်ပေါက် တဲ့အချိန်ကစပြီးတော့ ယခုခေတ်အထိ လူတွေ ချက္ကရနိုးဖို့အတွက် ဆရာရှင်တွေက ကူညီခဲ့ကြတယ်။ ချက္ကရတွေကို ဘယ်လိုနှိုးရမယ်၊ ချက္ကရတွေ အားကောင်းအောင် ဘယ်လိုနေထိုင်ရမယ်၊ ချက္ကရတွေ နှိုးကြားလာအောင် ဘယ်လို ကျင့်ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်တွေ ပွင့် လာအောင် ဖွင့်ပေးခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုခေတ် ရောက် တော့မှ ချက္ကရတွေ နှိုးကြားဖို့အတွက် တိုက်ရိုက်ဖွင့်ပေးဖြစ်တယ်။

ဘဝများစွာက ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့တဲ့ သာဝကဟောင်းတွေ ကို အခုဘဝမှာ ချက္ကရတွေနှိုးလာအောင် ဘယ်လိုကျင့်ရမယ် ဆို တာ ညွှန်ကြားပေးတယ်။

ဂျပန်လူမျိုး ဒေါက်တာမိုတိုယာမကို ချက္ကရတွေကို ဘယ်လို နှိုးပေးရမယ်ဆိုတာ သင်ပြပေးတယ်။

ကာလီဖိုးနီးယားက ဒေါက်တာဂျွိုင်းကို ခရုပတ်ချက္ကရနှိုး နည်း သင်ပြပေးတယ်။

အိန္ဒိယက ဂိုပီကရစ္စနားကို သမားရိုးကျနည်းနဲ့ ချက္ကရတွေ နှိုးလာအောင် ညွှန်ကြားပေးတယ်။

ရှယ်လီမက်ကလိန်းကို အရောင်အဆင်းတွေ အသုံးပြုပြီး ချက္ကရတွေ အားကောင်းစေတဲ့နည်းကို ပေးတယ်။

ကပ်စတင်နီဒါးကို ရှာမင်ကျင့်စဉ်တွေ ကျင့်နိုင်အောင် အ ခြေအနေ ဖန်တီးပေးတယ်။

ဘင်ဂျာမင်ကရင်းကို ဒိဗ္ဗစက္ခုရအောင် စောင့်ရှောက်ပေး တယ်။

တက်အင်ဒရူး၊ ပေါ်လ်ဆင်၊ မာစီယာ စတဲ့ ခေတ်သစ်ဝါဒီ

တွေရဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရတွေကို နှိုးကြားအောင် သင်ပြပေးခဲ့လို့ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေက ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ချက္ကရနှိုးတဲ့ စာပေတွေကို ရေးသားဖြန့်ချိနေကြပြီ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို ချက္ကရနှိုးကြားရေးမှာ အရေးပါတဲ့အချက်တွေထဲမှာ ချက္ကရအညာတံသော့ချက်နဲ့ ချက္ကရတွေကြား အမြှေးပါးအကြောင်းဟာ ထိပ်ဆုံးက ဖြစ်နေတယ်။ ကနဦးသိရမယ့်အချက်တွေ ဖြစ်နေတယ်။ ချက္ကရတွေကို တိုက်ရိုက်မနှိုးသေးခင်မှာ ဦးခေါင်းတွင်းရှိ ချက္ကရအညာသော့ကို ဖွင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီသော့ချက်တွေဟာ ဦးခေါင်းတွင်းရှိ ချက္ကရကြီးနှစ်ခုနဲ့ သက်ဆိုင်နေတဲ့ ပင်နီယာယ်ဂလင်းနဲ့ ပီကျူတာရီဂလင်းနှစ်ခုတို့ တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်နေတယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်းနဲ့ ပင်နီယာယ်ဂလင်း အားကောင်းလာမှ သော့ချက်တွေ နှိုးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီဂလင်းနှစ်ခုကို အားကောင်းအောင်၊ ဖွံ့ဖြိုးအောင် ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ သစ္စာတရား၊ မေတ္တာတရားတွေ မွေးမြူရင် ပီကျူတာရီဂလင်း အားကောင်းလာတယ်။ ခြပ်မဲ့အတွေးအခေါ်တွေ၊ သဘောတရားတွေ၊ အနုပညာအာရုံခံစားမှုတွေ၊ ဘာဝနာတွေ လုပ်လာရင် ပင်နီယာယ်ဂလင်း အားကောင်းလာပါမယ်။ ဒီဂလင်းနှစ်ခုဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု နီးကပ်နေလို့ သူတို့အားကောင်းလာတဲ့အခါမှာ အပြန်အလှန် တုန်ခါရိုက်ခတ်မှုကြောင့် လျှပ်စစ်သံလိုက်ဓာတ်စက်ဝန်း ဦးနှောက်အတွင်းမှာ ပေါ်ထွက်လာမယ်။ အဲဒီလျှပ်စစ်သံလိုက်ဓာတ်စက်ဝန်းဟာ အဇ္ဈတ္တအလင်းပါပဲ။ ဘာဝနာပွားလို့တွေ့ရတဲ့အလင်း၊ ဈာန်အလင်းဆိုတာ ဒီအလင်းပါပဲ။ ဘာဝနာပွားရင် အလျင်အမြန် သော့ချက်တွေ ဖွင့်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ စာသားမဲ့သံစဉ်တွေနဲ့ စီရင်ရေးထားတဲ့ ဂီတသံစဉ်တွေ၊ သညာပညတ်တွေကို ကျော်လွန်နိုင်တဲ့ အနုပညာပညာတွေကိုခံစားတာ၊ ရေးဖွဲ့တာဟာလည်း သော့ချက်ပွင့်တွေကို နှိုးကြားစေတယ်။ ဒီလို ခံစားနိုင်တာဟာ ကျင့်စဉ်ပါပဲ။

အပမှာရှိတဲ့စွမ်းအင်တွေဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ဝင်ရောက်တဲ့အခါ ချက္ကရတံခါးပေါက်က ဝင်ရောက်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ ပြင်ပကဝင်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေထဲမှာ နေကတစ်ဆင့်ရတဲ့ ပရာဏာတေဇာဓာတ်၊ အဘိညာဉ်တေဇာဓာတ်၊ ဇီဝတေဇာဓာတ်၊ အာကာ

၁။ ကုဏ္ဍလိနီ တေဇောဓာတ်တွေပါဝင်တယ်။ ကမ္ဘာမြေကထွက်တဲ့ စွမ်းအင်တွေလည်း ပါဝင်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်တွေဟာ ချက္ကရတစ်ခု စီမှာကိန်းအောင်းပြီး လူကိုအကျိုးပြုမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတစ်ခု ဟာ စွမ်းအင်တစ်မျိုးကို လက်ခံသိမ်းဆည်းပြီး ကျန်စွမ်းအင်တွေကို ချက္ကရတစ်ခုက မိမိအတွက် လိုအပ်တဲ့စွမ်းအင်ကိုယူပြီး မလိုအပ်တဲ့ စွမ်းအင်တွေကို အခြားချက္ကရတွေဆီ လွှဲပြောင်းပေးပို့လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတစ်ခုမှာရှိတဲ့အမြွှေးပါးဟာ ဒီစွမ်းအင်တွေကို စကောချသလို ပြုလုပ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ စွမ်းအင်တွေဟာ အမြွှေးပါးကို ဖြတ်ကျော်သွားတဲ့အခါ စကောနဲ့တူတဲ့ အမြွှေးပါးက သူလိုချင်တဲ့စွမ်းအင်ကို စကောချယူပြီး မလိုတဲ့စွမ်းအင်တွေကို စကောပေါက်ကတစ်ဆင့် နောက်ချက္ကရတစ်ခုဆီကို ပို့ပေးလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအမြွှေးပါးစကောသာမရှိရင် ချက္ကရတွေရဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေ လွန်ကဲစွာရှုပ်ထွေးသွားမှာဖြစ်လို့ ဒီလိုအမြွှေးပါးတွေကို စကောအဖြစ်ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီအမြွှေးပါးစကောဟာ ကိုင်တွယ်ထိတွေ့လို့ရတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုမဟုတ်ပါဘူး။ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ပရာဏဓာတ်ရုပ်ဝတ္ထု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ပိုင်းခြားကာကွယ်ထားတဲ့ အမြွှေးပါးတွေကို စိတ်တန်ခိုးကျင့်စဉ်တွေ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလတွေနဲ့ တိုက်စားလိုက်တဲ့အခါမှာ ဒီအမြွှေးပါးတွေ ပေါက်ကွဲသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ စွမ်းအင်တွေ အတားအဆီးမရှိ စီးဝင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ အထူးသဖြင့် စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအင်၊ ဈာန်စွမ်းအင်၊ တေဇောစွမ်းအင်တွေဟာ ချက္ကရတွေကို နိုးကြားအောင်နှိုးပေးမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအခါမှာ ချက္ကရတစ်ခုစီရဲ့စွမ်းအင်တွေ အားလုံးထွက်ပေါ်လာပြီး စိတ်တန်ခိုး၊ ဈာန်တန်ခိုး၊ အဘိညာဉ်တန်ခိုးတွေ ထွက်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီရဲ့အစွမ်းကြောင့် ရရှိလာမယ့် စွမ်းအင်တွေရဲ့ ပဏာမစွမ်းအင်တွေရလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားလာတဲ့ အခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီ ဝင်ရောက် ထွင်းဖောက်သွားမယ့် ချက္ကရတွေဆီ အဟားအဆီးမရှိ၊ အပိတ်အပင်မရှိ လွယ်ကူစွာ ဝင်ရောက်သွားနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ရှေးခေတ်က ကုဏ္ဍလိနီကို တိုက်ရိုက်နှိုးတယ်၊ ချက္ကရတွေကို တိုက်ရိုက်နှိုးရတယ်။ အခုခေတ်သစ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီကို တိုက်ရိုက်

မနိုးဘဲ သော့ချက်အညှာပွိုင့်တွေကို စတင်နိုးတယ်။ ချက္ကရတွေကို
ခွဲခြားထားတဲ့ အမြှေးပါးတွေကို ပွန်းတီးပါးလွှာစေတဲ့ ဘာဝနာ
တွေ ကျင့်ကြံကြဟယ်။

ချက္ကရအဆင့်ဆင့်ဖွံ့ဖြိုးမှု

လူသားတိုင်းရဲ့ ဘဝဖြစ်တည်မှုဟာ သူ့ရဲ့ ချက္ကရစွမ်းအင် အပေါ်မှာ မှီတည်တယ်။ လူသားတွေ စတင် ဖြစ်ပေါ်လာတာဟာ တိရစ္ဆာန်တွေထက် ထူးကဲတဲ့ ချက္ကရစွမ်းရည်ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ သာမန်လူသားဘဝက အသိဉာဏ်တွေ၊ ဓလေ့သင်ကျေးမှုတွေရှိတဲ့ လူသားဘဝ၊ ဒီအဆင့်ကနေပြီး အာကာသအနန္တကို ထိုးဖောက်နိုင် တဲ့ လူဘဝကို တစ်ဆင့်ချင်းရခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

လူ့ဘဝတစ်ခုမှာ ချက္ကရတွေရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးမှုဟာ တစ်ဆင့်တက် လာတယ်။ ဘဝများစွာ ချက္ကရတွေ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ရတာ ဖြစ်တယ်။ ယောဂကျင့်စဉ်တွေ၊ ချက္ကရနိုးတဲ့ကျင့်စဉ်တွေမပေါ်ခင် နားမလည် ခင်၊ မကျင့်ခင် ရှေးဟောင်းလူသားဘဝကတည်းက သဘာဝရဲ့ သင်ကြားပေးမှုကြောင့် ဘဝရှင်သန်အောင် နေတတ်လာတာ ဖြစ် တယ်။ ဒီလို ဘဝရှင်သန်အောင်နေတတ်တာဟာ ဂလင်းတွေဖွံ့ဖြိုး စေတယ်။ ဂလင်းတွေဖွံ့ဖြိုးလာတာဟာ ချက္ကရတွေ ဖွံ့ဖြိုးလာတာပါ ပဲ။

ဂလင်းရဲ့တာဝန်ဟာ ရုပ်ခန္ဓာရှင်သန်ဖို့သာမက စိတ်နဲ့ နာမ် ခန္ဓာတွေ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက်ပါ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို အစောကြီး ကပင် ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။ ဂလင်းတွေ ရှင်သန်လာတာဟာ နောက်ခံစွမ်းအားဖြစ်တဲ့ ချက္ကရတွေဖွံ့ဖြိုးလာလို့ ဖြစ်တယ်။ လူ့ ဘောင်ကြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာတော့ ဘဝရှင်သန်ဖြစ်တည်မှုသာ

မက စိတ်စွမ်းအင်၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေပါ အစွမ်းကုန် တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် ချက္ကရတွေကို နှိုးဆွရတာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဟာ တစ်ဆင့်ချင်း၊ တစ်ထပ်ချင်း ဖွံ့ဖြိုးရတာဖြစ်လို့ နှေးတယ်လို့ ပြောနိုင်တယ်။ တစ်ဘဝမှာ ချက္ကရ တစ်ခုသာ ဖွံ့ဖြိုးနှိုးကြားနိုင်တယ်။ ပဓာနချက္ကရကြီး (၇) ခု၊ အရန် ချက္ကရ (၄၉) ခုနဲ့ ချက္ကရလတ် (၂၁) ခု ဖွံ့ဖြိုးဖို့ ဘဝတွေ ဘယ် လောက်များ ဆက်လက် ဖွံ့ဖြိုးခဲ့ရတယ်ဆိုတာ တွေးကြည့်နိုင်တယ်။

ချက္ကရဖွံ့ဖြိုးမှုတွေကို တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ ဆက်လက်ဖွံ့ဖြိုး အောင်လုပ်ရတာကို ပါရမီဖြည့်ဆည်းမှုလို့ ခေါ်နိုင်တယ်။ အထူး သဖြင့် ပဓာနချက္ကရကြီး(၁)ခု ဖွံ့ဖြိုးအောင်နှိုးရတာ တစ်ဘဝကြာ တယ်။ နောက်ဘဝမှာ နောက်ထပ်ချက္ကရကြီးတစ်ခုကို ဆက်လက် နှိုးရတယ်။ ဒီလိုချက္ကရတွေ စဖွံ့ဖြိုးနှိုးကြားမှုဒီဂရီတွေကို နောက် ဘဝဆီ သယ်ဆောင်သွားရတာ ဖြစ်တယ်။ ပထမဘဝရဲ့ ချက္ကရဖွံ့ ဖြိုးနှိုးကြားမှု နောက်ဆုံးဒီဂရီအဆင့်အတိုင်း ဒုတိယဘဝကိုပါသွား တယ်။ ဒါကြောင့် ဒုတိယဘဝအစလို့ခေါ်တဲ့ လူ့ဘဝမွေးခါစမှာပါ လာတဲ့ ချက္ကရဖွံ့ဖြိုးမှုဒီဂရီဟာ ပထမဘဝရဲ့ နောက်ဆုံးချက္ကရဖွံ့ဖြိုး မှု ဒီဂရီအဆင့် ဖြစ်တယ်။ ရှေးဘဝကပါလာတဲ့ ပါရမီချက္ကရပါပဲ။ ဒီလိုပါရမီချက္ကရတွေကို အများဆုံး အကြာရှည်ဆုံး ပါရမီဖြည့်သူ တွေဟာ မဟာလူသားဖြစ်သွားတာပါပဲ။

ရှေးဘဝကပါလာတဲ့ ပါရမီချက္ကရတွေဟာ အသက်(၂၁)နှစ် အရွယ်မှ စတင် ဖွံ့ဖြိုးလာတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာဖွံ့ဖြိုးမှု၊ နာမ်ခန္ဓာဖွံ့ဖြိုးမှု တွေ တန်းစေ့လာမှ ချက္ကရနဲ့အရင်ဘဝက ဒီဂရီအဆင့်အတိုင်းနှိုး ကြားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအရွယ်မတိုင်ခင်မှာတော့ မနိုးကြား သေးဘူး။ ချက္ကရတွေဟာ ဘဝဟောင်းက အဆင့်ဒီဂရီအတိုင်းမနိုး ကြားသေးမီ ငယ်စဉ်ဘဝကတည်းက ဒီချက္ကရတွေရဲ့ အရှိန်အဝါကို တော့ ပြသနေတယ်။ ပါရမီချက္ကရတွေရဲ့ လက္ခဏာချက်တွေရှိနေ တယ်။

ချက္ကရတွေရဲ့ ရှင်သန်နှိုးကြားမှုဟာ အဆင့်ဒီဂရီတစ်ခုချင်း အတွင်းမှာ မသိမသာ ဖွံ့ဖြိုးလာရာက သိသာအောင် ဖွံ့ဖြိုးလာတဲ့ အဆင့် (၅)ဆင့် ရှိတယ်။

ပထမအဆင့်မှာ ငြိမ်သက်ပိတ်ဆို့နေတယ်။ ငြိမ်သက်နေ

ပေမယ်လို့ စွမ်းအင်တွေရှိတဲ့လက္ခဏာတွေပြနေတယ်။ အားကောင်း
မောင်းသန်လူထွားကြီး အိပ်မောကျနေသလိုပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဒီ
အဆင့်ကို 'ဝပ်' အဆင့်လို့ ခေါ်တယ်။

ဒုတိယအဆင့်မှာတော့ သက်ဝင်လှုပ်ရှားပါတယ်။ အသွေး
အရောင်တွေ စတင်ထွက်ပေါ်လာတယ်။ လူးလွန့်လာတယ်။ ပိတ်ဆို့
မှုတွေ ကွာကျသွားတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအဆင့်ကို 'နိုးကြား'အဆင့်
လို့ ခေါ်တယ်။

တတိယအဆင့်မှာ ပိတ်ထားတဲ့ တံခါးနှစ်ချပ် ဆွဲဖွင့်လိုက်
သလို တံခါးပွင့်သွားတဲ့အဆင့် ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်တွေ
ဟာ အသက်ဝင်လာတယ်။ တက်ကြွလှုပ်ရှားလာတယ်။ ဒါကြောင့်
'ချက္ကရပွင့်' အဆင့်လို့ ခေါ်တယ်။

စတုတ္ထအဆင့်ရောက်တော့ ချက္ကရက ရောင်ခြည်တွေ ဖြာ
ထွက်လာတယ်။ ဖြာထွက်လာတဲ့ရောင်ခြည်တွေဟာ ဆက်စပ်ပတ်
သက်တဲ့ အခြားချက္ကရတွေဆီရောက်အောင် ဖြာထွက်နေတာ ဖြစ်
တယ်။ ဒါကြောင့် 'ရောင်ခြည်ဖြာ' အဆင့်လို့ ခေါ်တယ်။

ပဉ္စမအဆင့်ရောက်တော့ သက်ဆိုင်တဲ့ အခြားချက္ကရက
ထွက်တဲ့ ရောင်ခြည်တွေနဲ့ ရောစပ်သွားတယ်။ လောကီစွမ်းအင်
တွေနဲ့ လောကီလွန်စွမ်းအင်တွေအားလုံးဟာ ရောင်ခြည်ဖြာတဲ့
ချက္ကရတွေဆီ ဝင်သွားတယ်။ ရောစပ်သွားတယ်။ ရောင်ခြည်စွမ်း
အင်လမ်းကြီးပွင့်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ရောင်ခြည်သမသွားတယ်။
'ရောင်ခြည်သမ' အဆင့်လို့ ခေါ်တယ်။

ဒီလိုအဆင့် ငါးဆင့် ခွဲတာဟာ စွမ်းအင်တွေ အားလုံး သမ
သွားတဲ့အထိကို တိုင်းတာတဲ့နည်းနဲ့ ခွဲခြားတာပါ။ ဒီလို သမစွမ်းအင်
ခွဲခြားမှုအပြင် ချက္ကရတစ်ခုချင်းမှာရှိတဲ့ ပွင့်ဖတ်အနည်းအများအရ
ရှိတဲ့စွမ်းအင်တွေက ချက္ကရတစ်ခုချင်းအလိုက်ရှိတဲ့ စွမ်းအင်တွေ
လည်း ရှိသေးတယ်။

ချက္ကရစွမ်းအင်ပါရမီတွေကို နောက်ဘဝများစွာအထိ သယ်
ဆောင်သွားရတယ်ဆိုပေမယ့် ဘဝသစ်တစ်ခုမှာ ခန္ဓာအသစ်ဖြစ်
လို့ ချက္ကရတွေကို တစ်ဖန်ပြန်နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ပါရမီတွေ ဆက်
လက် ဖြည့်ဆည်းရင်း တစ်ဘဝထက်တစ်ဘဝ ချက္ကရတွေလိုအသစ်
တစ်ဖန်နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ချက္ကရတွေကို ပြန်မနှိုးရသေးရင်
ပါရမီရှင်ဟာ သာမန်လူလိုပါပဲ။ ချက္ကရတွေနှိုးရတာ လွယ်ကူတာကို

ဘေးကမြင်တော့ အားကျပြီး စရဏတွေကို အားတက်သရော ကျင့်ကြတယ်။ ပါရမီနည်းသူတွေက ချက္ကရနိုးဖို့ မလွယ်ဘူး။ ဒီတော့ စရဏရှင်တွေဟာ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး စရဏလုပ်ငန်းကို စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်ကြတယ်။ ချက္ကရတွေ အလွယ်တကူနိုးကြားသွားလို့ စိတ်တန်ခိုးတွေ၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေ ရရှိသွားတာကိုသာ မြင်ပြီးတော့ ပါရမီတွေကိုဖြည့်ဆည်းခဲ့တာ မမြင်နိုင်လို့ ဖြစ်တယ်။ သူများတွေအောင် မြင်ပါလျက်နဲ့ မိမိကမအောင်မြင်တာဟာ ပါရမီနည်းလို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီပါရမီတွေကို တတ်စွမ်းသမျှ ဆက်လက် ဖြည့်ဆည်းရမယ်လို့ သဘောပေါက်သင့်တယ်။

ချက္ကရတွေနိုးကြားလာတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီကိန်းဝပ်ရာ ချက္ကရလည်း နိုးကြားတက်ကြွလာတယ်။ ဒီလို ချက္ကရနိုးကြားတက်ကြွလာမှ ချက္ကရအတွင်းမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီလည်း နိုးကြားတက်ကြွလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီကျင့်စဉ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီကိုတိုက်ရိုက်မနိုးခင် ချက္ကရတွေနိုးကြားအောင်လုပ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရနိုးကြားရေးဟာ ပထမ၊ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားရေးဟာ ဒုတိယ ဖြစ်တယ်။

အောက်ခြေ ချက္ကရအပါအဝင် ချက္ကရတွေဟာ ဒုတိယနဲ့ တတိယအဆင့်လောက် နိုးကြားနေပြီဆိုရင် ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်သွယ်ထားတဲ့ နဒီစီးကြောင်းတွေကလည်း နိုးကြားတက်ကြွနေမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါမှသာ အောက်ခြေချက္ကရက နိုးကြားတက်ကြွလာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ သုရူမနနဒီကနေ အထက်ကိုတက်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွေအားလုံး နိုးကြားပြီး နဒီတွေပါ ဖြောင့်ဖြူးသွားတဲ့ အချိန်ကျမှ ကုဏ္ဍလိနီကို စတင်နိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးရတာ အချိန်ကြာတယ်၊ ရှည်တယ်ဆိုတာ ချက္ကရတွေနိုးဖို့၊ နဒီတွေဖြောင့်ဖြူးဖို့၊ ချက္ကရချင်း သဟဇာတဖြစ်ဖို့၊ ချက္ကရစွမ်းအင်တွေ အားလုံး ညီညွတ်မျှတ သမသွားအောင်လုပ်ရလို့ ကြာရှည်တာဖြစ်တယ်။

ဒဿနဆရာ ကရစ္စနားမူတီးဟာ အသက် (၂၀)လောက်က စပြီး ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာတာ သူကွယ်လွန်သွားတဲ့ အသက် (၉၀) အထိ နှစ်ပေါင်း (၇၀) ကျော် ကြာတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာတာကို သိပ္ပံပညာရှင်ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်လေ့လာခဲ့တဲ့ ဂိုပိကရစ္စနားဟာ

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားနေတာ နှစ်ပေါင်း (၄၀)လောက်ကြာတယ်။ ဒီလို အချိန်အကြာကြီး တစ်ဘဝထဲမှာ နိုးကြားနေတာဟာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ သဘာဝတစ်ခုပါပဲ။

ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှုဟာ လူမှာရှိတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာ၊ စိတ်ခန္ဓာနဲ့ နာမ်ခန္ဓာတွေကိုပါ အားလုံး နိုးကြားအောင် လုပ်ရလို့ပါပဲ။ လူမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကိုကြည့်ရင် ဒီလိုမြင်ရမယ်။

ရုပ်ခန္ဓာရှင်သန်မှုအတွက် -

၁။ အောက်ခြေချက္ကရ

၂။ လိင်ချက္ကရ

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး အသိဉာဏ်နဲ့ကိုယ်ကျင့်မေတ္တာအတွက် -

၃။ ချက်တိုင်ချက္ကရ

၄။ နှလုံးချက္ကရ

၅။ လည်မျိုချက္ကရ

စိတ်တန်ခိုးနဲ့ အသိဉာဏ်အတွက် -

၆။ နှာရောင်ချက္ကရ

၇။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရ

ဒီလို ဘက်ပေါင်းစုံက ပြည့်စုံမှု၊ အဆင့်မြင့်မှုတွေ အညီအညွတ် တိုးတက် ပြည့်ဝလာအောင် ပဓာနချက္ကရကြီး(၇)ခုက သူ့တာဝန်နဲ့သူ ဆောင်ရွက်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရတွေ အားလုံး တညီတညွတ်တည်း နိုးကြားပြီး သဟဇာတဖြစ်ဖို့ လိုတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဟာ နာရီတစ်လုံးအတွင်း မှာရှိတဲ့ စက်ဘီး(ဘီး)တွေနဲ့ တူတယ်။ တစ်စက္ကန့်မှာ တစ်ထစ်လည်တဲ့ စက္ကန့်ဘီး၊ တစ်မိနစ်မှာ တစ်ထစ်လည်တဲ့ မိနစ်ဘီး၊ တစ်နာရီမှာ တစ်ထစ်လည်တဲ့ နာရီဘီးတွေဟာ သူ့အရှိန်နှုန်းနဲ့သူ လည်ပတ်ပြီး ဘီးတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ချိန်သားကိုက်လှုပ်ရှားနေမှ အချိန်မှန်မှန်ပြနိုင်မှ ဖြစ်တယ်။

ဒီအတိုင်းပဲ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိ ချက္ကရတွေဟာ သူ့အရှိန်နဲ့သူ လည်ပတ်လှုပ်ရှားနေပေမယ့် ချက္ကရတစ်ခုနဲ့ ချက္ကရတစ်ခုရဲ့ လှုပ်ရှားလည်ပတ်မှု ညီညွတ်နေရမယ်။ သဟဇာတဖြစ်နေရမယ်။ ချိန်သားကိုက်နေရမှာ ဖြစ်တယ်။

အောက်ခြေချက္ကရနဲ့ လိင်ချက္ကရဟာ လူသားဘဝ စတင်ခါ

စကပင် နိုးကြားတက်ကြွပြီး ဖြစ်တယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရနဲ့ နှလုံး ချက္ကရကတော့ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း အစုအဝေး ပေါ်ပေါက်လာ တော့မှ နိုးကြားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဦးခေါင်းတွင်းရှိ ချက္ကရနှစ်ခု ကတော့ ဓလေ့ယဉ်ကျေးမှုတွေ၊ ဘာသာရေးတွေ ပေါ်ပေါက်လာ တော့မှ စတင် နိုးကြားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေနိုးကြားလာမှု ဟာ ဒုတိယအဆင့်နဲ့ တတိယအဆင့်လောက်သာ နိုးကြားလာတာ ပါ။ စတုတ္ထနဲ့ ပဉ္စမအဆင့်ရောက်တဲ့အထိ မနိုးကြားသေးပါဘူး။ အနည်းငယ်မျှသော မဟာလူသားတချို့သာ စတုတ္ထနဲ့ ပဉ္စမအဆင့် အထိ နိုးကြားတာ ဖြစ်တယ်။

လူအများစုရဲ့ ချက္ကရတွေကတော့ ပထမအဆင့်၊ ဒုတိယအ ဆင့်လောက်သာ ရှိကြတယ်။ ဘဝများစွာ ပါရမီဖြည့်ဆည်းခဲ့သူ ပါရမီရှင်တွေကတော့ ဒုတိယနဲ့ တတိယအဆင့်လောက်ပဲ ရှိတယ်။ ချက္ကရတွေ အားလုံး နိုးကြားပြီး ချက္ကရချင်း သဟဇာတဖြစ်သွား ပြီး နောက်ဆုံးအဆင့်ထိအောင် ပြီးပြည့်စုံသွားသူတွေဟာ အလွန် ရှားပါးတဲ့ ဉာဏ်ကြီးရှင် သူတော်စင်တွေသာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ပါရမီရှင်တွေရဲ့ ချက္ကရတွေဟာ အစွမ်းကုန် မနိုး ကြားသေးဘူး။ နိုးတဲ့ချက္ကရကနိုးပေမယ့် ဝပ်တဲ့ချက္ကရက ဝပ်နေ သေးတယ်။ ဒီဝပ်နေတဲ့ချက္ကရတွေကို နိုးကြားအောင်လုပ်ရမယ်။ နိုးကြားပြီးချက္ကရတွေကို ရောင်ခြည်ဖြာလာအောင် ကြိုးစား အား ထုတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အားနည်းနေတဲ့ ချက္ကရတွေကို နိုးကြားအောင် လုပ်တဲ့ အခါမှာ နိုးကြားပြီး အားကောင်းနေတဲ့ ချက္ကရတွေဆီက အားတွေ ကို အားပြောင်းအားလွှဲနည်းနဲ့ အားနည်းတဲ့ချက္ကရတွေဆီလွှဲပြောင်း ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ချက္ကရနိုးတယ်ဆိုတာ ချက္ကရတစ်ခုချင်း နိုးရုံနဲ့မရ ဘူး၊ မလုံလောက်ဘူး။ ချက္ကရတွေအားလုံးနိုးဖို့အတွက် အားပြောင်း အားလွှဲနည်းပညာနဲ့ အားကောင်းနေတဲ့ ချက္ကရတွေဆီက အားတွေ ကို လွှဲပြောင်းတဲ့ကျင့်စဉ်ကို အသုံးပြုရမှာဖြစ်တယ်လို့ ဂန္ဓာရီပညာ ရှင်များက သင်ကြားထားပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ချက္ကရတွေရဲ့ လည်ပတ်မှု၊ နှိုးကြားမှုတွေဟာ မတူကြဘူး။ တချို့ ချက္ကရတွေက သွက်လက်တယ်၊ တချို့ ချက္ကရတွေက လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေတယ်။ ဒီချက္ကရတွေအားလုံး အညီအညွတ် လည်ပတ်လှုပ်ရှားနေမှ ကုဏ္ဍလိနီနီးနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရအားလုံး တညီတညွတ်တည်း လှုပ်ရှားလည်ပတ်အောင် ကျင့်ကြံပြုပြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရချင်း တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ညီညွတ်အောင်၊ သဟဇာတဖြစ်အောင် အားပြောင်းအားလွှဲနည်းစနစ်နဲ့ ညှိနှိုင်းပေးဖို့အတွက် ချက္ကရတွေရဲ့သဘာဝနဲ့ ဖွံ့ဖြိုးမှုချင်း နှိုင်းယှဉ်လေ့လာဖို့ လိုတယ်။

ပဓာနချက္ကရကြီးခုနစ်ခုကို ရင်ခေါင်းအထက်ပိုင်းနဲ့ ရင်ခေါင်းအောက်ပိုင်းလို့ ခွဲခြားနိုင်တယ်။ ရင်အောင်းအောက်ပိုင်းရှိ ချက္ကရကြီးသုံးခုဟာ လူဖြစ်ပေါ်လာစကတည်းက အသုံးပြုခဲ့ကြလို့ ဖွံ့ဖြိုးပြီးချက္ကရတွေ ဖြစ်တယ်။ ရင်ခေါင်းအထက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ချက္ကရကြီးလေးခုကတော့ မေတ္တာစိတ်တွေရယ်၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်တွေရယ်၊ အဘိညာဉ်စွမ်းအင်တွေရယ်ဖြစ်တယ်။ ဒီကွိုင်းမှာတော့ မဖွံ့ဖြိုးတဲ့ သူများတယ်။ အောက်ပိုင်းချက္ကရကြီးသုံးခုကတော့ လူတိုင်းမှာဖွံ့ဖြိုးနေပြီ ဖြစ်တယ်။

အထက်ပိုင်း ပဓာနချက္ကရကြီးလေးခုအနက် နှလုံးချက္ကရနဲ့ လည်မျိုချက္ကရတွေဟာ အသင့်အတင့် ဖွံ့ဖြိုးပေမယ့် နှာရောင်ချက္ကရနဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရကတော့ မဖွံ့ဖြိုးသေးဘဲ ရှိနေတယ်။

လူ့အဆင့်အတန်းအရ လူ့ရိုင်းတွေ၊ လူကြမ်းတွေရဲ့ရင်ခေါင်း အထက်ပိုင်းက ချက္ကရတွေဟာ မဖွံ့ဖြိုး မတိုးတက်သေးဘူး။ သာမန် လူတိုင်းလိုလိုရဲ့ လည်မျိုချက္ကရကတော့ အတော် ဖွံ့ဖြိုးသွက်လက် နေတယ်။ အဆင့်မြင့်သူတွေရဲ့ နှလုံးချက္ကရနဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရက တော့ အတော်ဖွံ့ဖြိုးပြီး ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာလည်း စတင် နိုးကြားနေပါပြီ။ လည်မျိုချက္ကရလည်း မကြာခဏ နိုးကြားနေပါပြီ။

ဒီလို မညီမမျှတဲ့ ချက္ကရတွေကို အညီအညွတ် နိုးကြားပြီး ချက္ကရချင်း သဟဇာတမျှတအောင် ချက္ကရတွေကို ပြုပြင်ဖို့ ဖြစ် တယ်။ အားကောင်းတဲ့ချက္ကရဆီက စွမ်းအင်တွေကို အားနည်းတဲ့ ချက္ကရဆီ ပြောင်းလဲပို့ဆောင်ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အားပြောင်းအားလွှဲနည်းပညာနဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ပြောင်းလဲပို့ဆောင်ပေးရမှာ အထက်ချက္ကရတွေဆီက အောက် ချက္ကရတွေဆီ ပို့ပေးတဲ့နည်းရယ်၊ အောက်ချက္ကရတွေက အထက် ချက္ကရတွေဆီ ပြောင်းလဲပို့ဆောင်ပေးတဲ့နည်းရယ် နှစ်မျိုး ရှိတယ်။ အောက်ချက္ကရဆီက စွမ်းအင်တွေကို အထက်ချက္ကရတွေဆီ အောက်ပါအတိုင်း ပြောင်းလဲ ပို့ဆောင်ပေးရမယ်။

၁။ အောက်ခြေချက္ကရက စွမ်းအင်တွေကို ငယ်ထိပ်ချက္ကရ ဆီ ပြောင်းလဲပို့ဆောင်ပေးရမယ်၊ ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ အောက်ခြေ ချက္ကရကို ဆက်သွယ်ထားတဲ့ဒီ ရှိတယ်။ ဒီဒီအတိုင်း စွမ်းအင် တွေ သယ်ဆောင်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

၂။ လိင်ချက္ကရစွမ်းအင်တွေကို လည်မျိုချက္ကရဆီ ပြောင်းလဲ ပို့ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

၃။ ချက်တိုင်ချက္ကရက စွမ်းအင်တွေကို နှလုံးချက္ကရဆီ ပြောင်းလဲပို့ဆောင်ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

အောက်ခြေချက္ကရတွေဟာ အစောဆုံးဖွံ့ဖြိုးနေတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်လို့ ခိုင်မာတဲ့ စွမ်းအင်ထူထည် ရှိတယ်။ ငယ်ထိပ်စက်ဟာ နောက်ဆုံးဖွံ့ဖြိုးမယ့် ချက္ကရဖြစ်လို့ မဖွံ့ဖြိုးသေးဘူး။ အောက် ခြေချက္ကရဆီကပို့ပေးတဲ့ စွမ်းအင်တွေကြောင့် ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ ဖွံ့ဖြိုးသွားမှာ ဖြစ်တယ်။

လိင်ချက္ကရဟာလည်း အစောဆုံးဖွံ့ဖြိုးပြီးဖွံ့ဖြိုးဆဲ ချက္ကရ ဖြစ်လို့ အားကောင်းနေတယ်။ လိင်ချက္ကရစွမ်းအင်တွေကို လည်မျို

ချက္ကရဆီ ပို့ပေးလိုက်ရင် လိင်ချက္ကရ ငြိမ်ဝပ်သွားမယ်။ လိင်စိတ်တွေ၊ ချာဂစိတ်တွေ ငြိမ်ဝပ်သွားမယ်။ လည်မျိုချက္ကရက အပိုစွမ်းအင်တွေကို ရရှိလာရင် ဦးနှောက်ညာခြမ်းပွင့်သွားမယ်။ တီထွင်ဉာဏ်ပွင့်သွားမယ်။ တစ်ဖြစ်လဲစိတ်ဆိုတဲ့ စာန်သမာဓိစိတ်တွေ ငိုင်းတက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရကာ ကာမဂုဏ်ခံစားမှုတွေ၊ သညာဉာဏ်တွေ၊ အသိဉာဏ်တွေကို ထုတ်ဖော်ပေးနိုင်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်တွေကို နှလုံးချက္ကရဆီပို့လိုက်ရင် နှလုံးချက္ကရဟာ ပိုပြီး အားကောင်းသွားမယ်။ ဖွံ့ဖြိုးသွားမယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ စာနာစိတ်၊ မေတ္တာစိတ်တွေကို ထွက်ပေါ်စေတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အပိုစွမ်းအင်တွေကို နှလုံးချက္ကရ ရရှိသွားရင် နဂိုမူရင်းရှိပြီး မေတ္တာစိတ်တွေ၊ စာနာစိတ်တွေ ပိုမို အားကောင်းလာမယ်။ ဖွံ့ဖြိုးလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ အောက်ဘက်က ချက္ကရနှစ်ခုဆီကရတဲ့ စွမ်းအင်တွေရယ်၊ မိမိစွမ်းအင်တွေရယ်ကို စုပေါင်းသိုလှောင်ထားတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်လို့ အလွန် အင်အားကောင်းတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

အောက်ပိုင်းရှိချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေက အထက်ပိုင်းရှိ ချက္ကရတွေဆီကို ပို့ပေးတဲ့စွမ်းအင် အဆန်ပို့နည်း ဖြစ်တယ်။ အထက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ချက္ကရတွေ လှုပ်ရှားအားကောင်းလာတဲ့အခါမှာ အထက်ပိုင်းချက္ကရတွေဆီက စွမ်းအင်တွေကို အောက်ပိုင်းချက္ကရတွေဆီပို့ပေးတဲ့ အစွန်ပို့နည်းနဲ့ အားပြောင်းအားလွှဲလုပ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ သိုင်းကွက်တွေမှာ တစ်ဖက်ရန်သူရဲ့ ထိုးနှက်လိုက်တဲ့ဓားပေါ်ကို ခုန်တက်ပြီး ရန်သူကိုတိုက်သလိုပါပဲ။ ရန်သူအားကို ကိုယ့်အားဖြစ်အောင် အသုံးပြုလိုက်တဲ့ နည်းပညာတစ်ရပ်ပါပဲ။

နောက်ဆုံးမှာ ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက်ရှိ ပဓာနချက္ကရကြီးငါးခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို နှာရောင်ချက္ကရဆီ ပို့ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီပဓာနချက္ကရကြီးငါးခုထဲက ချက္ကရတစ်ခုကဖြစ်စေ၊ နှစ်ခုကစွမ်းအင်တွေကိုဖြစ်စေ နှာရောင်ချက္ကရဆီ ပို့ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

အဆန်နည်းနဲ့ စွမ်းအင်တွေကို အထက်ဆန်ပို့ပြီးလို့ အထက်ချက္ကရတွေ ဖွံ့ဖြိုးလာတဲ့အခါကျမှ အထက်က အောက်ကို အစွန်ပို့ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ လည်မျိုချက္ကရစွမ်းအင်ချင်း ပေါင်းစပ်

ပေးရမယ်။ ဒီချက္ကရနှစ်ခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေ သဟဇာတဖြစ်ပြီး သမသွားတဲ့အခါ ဒီသမစွမ်းအင်ကို အောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ လိင်ချက္ကရဆီ ပို့ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

လိင်ချက္ကရဟာ လိင်စွမ်းအင်၊ လိင်စိတ်တွေ ထကြွစေတဲ့ ချက္ကရဖြစ်လို့ လိင်စိတ်၊ လိင်စွမ်းအင်တွေကို အထက်က ချက္ကရနှစ်ခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေက ထိန်းပေးမှာဖြစ်တယ်။ လိင်စိတ်တွေကို ငြိမ်ဝပ်စေမှာဖြစ်တယ်။ ပန်းသေသွားမှာ မဟုတ်ဘူး။ လိင်စိတ်ကိုသာ ငြိမ်ဝပ်စေတာဖြစ်ပြီး လိင်စွမ်းအင်ကတော့ ခါတိုင်းကထက် ပိုအားကောင်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။ သမထသမားတွေ၊ ယောဂီတွေ တစ်ခါတစ်ရံ လိင်ဖောက်ပြန်သွားတတ်တယ်။ အစွမ်းထက်နေတဲ့ လိင်စွမ်းအင်ရှိနေတာကို သမထမူဘဲ စိတ်ကိုလွှတ်ထားလို့ ဖောက်ပြန်သွားတာပါ။

လိင်စွမ်းအင်တွေ ခါတိုင်းထက် ပိုအားကောင်းလာရင် သတိထားရမှာ ဖြစ်တယ်။ လိင်အားကောင်းလာတာဟာ လိင်စိတ်တွေ ထကြွလာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်လို့ ထကြွလာတယ်ဆိုရင် လည်း သတိနဲ့ ထိန်းချုပ်လိုက်ရင် အလွယ်တကူ ငြိမ်သက်သွားမှာပါ။ ဒီလို သတိမရှိလို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတွေဟာ တပည့်မနဲ့ မှားယွင်းကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို လိင်ဖောက်ပြန်မှုကိစ္စတွေဟာ လေးနက်လို့ ကျမ်းစာတစ်စောင်ရေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

နောက်ထပ် အထက်ချက္ကရကစွမ်းအင်တွေ အောက်ဘက် အစုန်လမ်းအတိုင်း ပို့ဆောင်ရမှာကတော့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရက စွမ်းအင်တွေကို အောက်ဘက်ရှိ နှလုံးချက္ကရဆီ ပို့ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ အရေးကြီးဆုံး၊ အစွမ်းအထက်မြက်ဆုံး ချက္ကရနှစ်ခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ပေါင်းစပ်ပေးရမှာဖြစ်လို့ အားပြောင်းအားလွှဲ ချက္ကရကျင့်စဉ်မှာ ထိပ်ဆုံးအဆင့် ဖြစ်တယ်။ ထိပ်ဆုံးဖြစ်ပေမယ့် အဆန်လမ်းစဉ်ပြီးဆုံးမှ အစုန်လမ်းစဉ်စ၊ ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အစုန်လမ်းစဉ်စ၊ တော့လည်း လည်မျိုချက္ကရဟာ နှလုံးချက္ကရထက်စောပြီး အားကောင်းဖွံ့ဖြိုးနေလို့ နှလုံးချက္ကရဆီ အားပြောင်းတဲ့အခါမှာ ဒုတိယအဆင့်ဖြစ်သွားတယ်။

ချက္ကရတည်ရာ အထက်အောက်အစဉ်အရ နှလုံးချက္ကရဟာ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ အောက်ဘက် ကျရောက်နေတယ်။ ဒါကြောင့်

အထက်ချက္ကရရဲ့ အားတွေကိုယူပြီး နှလုံးချက္ကရဆီပို့ဆောင်ပြီး နှလုံးချက္ကရကတစ်ဆင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဆီ ပို့ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

အစဉ်လိုက်ဆိုရင် ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှလုံးချက္ကရ ပူးပေါင်းပြီး သမသွားတဲ့စွမ်းအင်ကို ချက်တိုင်ချက္ကရဆီ ပို့ပေးတာ ဖြစ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ ဖွံ့ဖြိုးပြီးချက္ကရ ဖြစ်သော်လည်း ကာမဂုဏ်တွေကို လိုက်စားတာ အားသန်နေကြလို့ ဒီချက္ကရဟာ တဏှာချက္ကရ ဖြစ်နေတယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ ပကတိစွမ်းအင်ဟာ အာရုံငါးပါးကိုသိနိုင်တာနဲ့ ဒီအာရုံငါးပါးကို ခံစားနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ လူတွေဟာ ဒီလို အာရုံငါးပါးဆိုတဲ့ ကာမဂုဏ်တွေကို ခံစားရာမှာ အထိန်းအကွပ်မရှိ၊ ဆားငန်ရေသောက်သကဲ့သို့ ရေငတ်လိုက်သောက်လိုက်၊ ရေကငန်လို့ ရေငတ်လိုက် အထိန်းအကွပ်မရှိဖြစ်နေတယ်။

နှလုံးချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်ဟာ ရုပ်လောကမှာ အထိရောက်ဆုံး စွမ်းအင်ဖြစ်နေလို့ နှလုံးချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်က ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ တဏှာစွမ်းအင်ကို ဘရိတ်အုပ်ပေးလိုက်တယ်။ နှလုံးချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်ဟာ စာနာမှုနဲ့ မေတ္တာသန့်သန့်လေး ဖြစ်တယ်။ ချက်တိုင်က တဏှာလွှမ်းနေတဲ့ စွဲလမ်းမှုမေတ္တာသာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရစွမ်းအင်သာမက လည်မျိုချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်တွေပါ ချက်တိုင်ချက္ကရဆီ စီးဝင်လာတာ ဖြစ်တယ်။

လည်မျိုချက္ကရရဲ့ ထင်ရှားတဲ့စွမ်းအင်ကတော့ အသိဉာဏ်တွေ၊ ဉာဏ်ထူးတွေ ဖြစ်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရက အသိဉာဏ်စွမ်းအင်နဲ့ နှလုံးချက္ကရ မေတ္တာစွမ်းအင်တွေဟာ ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ တဏှာမီးတွေကို ငြိမ်းသတ်ပေးမှာ ဖြစ်တယ်။ ထိန်းကွပ်ပေးမှာဖြစ်တယ်။

အစုန်အဆန်စွမ်းအင်တွေကို ပို့ဆောင်ပေးလိုက်ရင် ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခု အပြန်အလှန် ဆက်စပ်သွားမယ်။ ရင်ခေါင်းအထက်ရှိ နာမ်သဘောဆောင်ချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ရုပ်သဘောဆောင် အောက်ပိုင်းချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေဆီ ပို့ပေးလိုက်လို့ အောက်ပိုင်းချက္ကရတွေရဲ့စွမ်းအင်တွေ သေဝပ်သွားမယ်။ အထက်ပိုင်းချက္ကရတွေနဲ့ သဟဇာတညီညွတ်သွားမယ်။ ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ နဒီတွေလည်း သန့်ရှင်း

သွားမယ်။ အင်အားကောင်းလာမယ်။ ဖြောင့်ဖြူသွားမယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာတဲ့အခါ ဒီနီတွေအတိုင်း အထက်
ကိုတက်သွားပြီး ချက္ကရတွေအားလုံးကို ဖြတ်ကျော်ရမှာ ဖြစ်တယ်။
ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီမနိုးကြားမီမှာ ကုဏ္ဍလိနီသွားရာလမ်းဖြစ်တဲ့
နီဒီတွေနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီရထားကြီးဆိုက်ကပ်ရမယ့် ချက္ကရတွေကို သန့်
ရှင်းအောင်၊ ခွန်အားကောင်းအောင် ပထမဆုံး အသင့်လုပ်ထားရ
တာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွေ ခွန်အားကောင်းအောင်လုပ်တဲ့အခါမှာ ခွန်အား
ကြီးတဲ့ ချက္ကရတွေရဲ့စွမ်းအင်ကို ခွန်အားနည်းပါးချို့တဲ့တဲ့ ချက္ကရ
တွေဆီ အားပြောင်းအားလွှဲနည်းပညာနဲ့ ပို့ပေးတဲ့ကျင့်စဉ်ဟာ
ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့ ကနဦးဆုံးကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါတယ်။

ချက္ကရတွေဟာ အရေအတွက်များသလို ချက္ကရတစ်ခုစီရဲ့ သဘာဝနဲ့ စွမ်းအင်တွေကလည်း အလွန် ထွေပြားတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရအကြောင်းတွေကို အသေးစိတ်ရေးရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ချက္ကရတွေရဲ့ သဘာဝနဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ ရှုပ်ထွေးများပြားလှလို့ ချက္ကရတွေကိုလေ့လာတဲ့ပညာကို အခုခေတ်မှာ Science of Chakras လို့ ခေါ်ကြတယ်။

ချက္ကရတွေရဲ့ သဘာဝနဲ့ စွမ်းအင်တွေအကြောင်းနဲ့ ချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုလည်းပုံ၊ အားပြောင်းအားလွှဲ စနစ်နဲ့ ချက္ကရတွေကိုညှိနှိုင်းရတာတွေကို အသေးစိတ်ဖော်ပြခဲ့ရလို့ အဓိကအားဖြင့် ဘယ်ချက္ကရကို ဘယ်လိုနှိုးရမယ်ဆိုတာ မှိန်သွားသလို ဖြစ်သွားတယ်။

ဒါကြောင့် ချက္ကရအားလုံးရဲ့ ယေဘုယျအခြေအနေကို ကောက်ကြောင်းဆွဲပြရရင် ပဓာနချက္ကရကြီး ခုနစ်ခုဟာ ရင်ခေါင်း အထက်မှာ လေးခုနဲ့ ရင်ခေါင်းအောက်မှာ သုံးခုရှိတယ်။ ရင်ခေါင်းအောက်ရှိ ချက္ကရကြီးသုံးခုဟာ လူရဲ့ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ် တိုးတက်မှုအရ လူပေါ်ခါစကပင် အသုံးပြုလာကြလို့ နိုးကြားပြီး ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရမယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီချက္ကရကြီးသုံးခုရဲ့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုဟာ တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု မတူကြဘူး။ လူမျိုးနွယ်ကြီးတည်တံ့မှုနဲ့ လူမျိုးနွယ်ကြီး ကျယ်ပြန့်များပြားမှုကို လူသားဘဝရခါစကပင် ပြုလုပ်လာကြတာဖြစ်

လို့ လိင်ချွတ်ရဟာ အတိုးတက်ဆုံး၊ အဖွံ့ဖြိုးဆုံး ဖြစ်နေတယ်။ အစွမ်းကုန် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးပြီးဖြစ်လို့ ဒီချွတ်ရကို အားကောင်းအောင် လုပ်စရာမလိုတော့ဘူး။ အလွန်အကျွံ ဖွံ့ဖြိုးနေတာကို ဇက်သတ်ပေးဖို့၊ ဘရိတ်အုပ်ပေးဖို့သာ ဖြစ်တယ်။ လိင်ဖောက်ပြန်မှုတွေဟာ လူတစ်ဦးချင်းရဲ့ ကိစ္စသာမကတော့ဘဲ လူအများ၊ တိုင်းပြည်၊ နိုင်ငံတွေရဲ့ အကျိုးနဲ့ပါ သက်ဆိုင်လာတယ်။ သာမန်လူတွေသာမက အနုပညာရှင်တွေ၊ နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင်တွေ၊ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တွေအထိ လိင်ကိစ္စတွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် လိင်ချွတ်ရကို ဇက်သတ်ဖို့၊ ငြိမ်ဝပ်အောင်လုပ်ဖို့ လိုလာတယ်။

အောက်ခြေချွတ်ရကတော့ ဒီပဓာနချွတ်ရ သုံးခုထဲမှာ အငြိမ်သက်ဆုံး၊ အသေဝပ်ဆုံး ဖြစ်နေတယ်။ အောက်ခြေချွတ်ရမှာ ကုဏ္ဍလိနီကိန်းနေလို့ ဒီအောက်ခြေချွတ်ရဝပ်နေရင် ကုဏ္ဍလိနီနို့ဖို့လည်း ခက်ခဲနေဦးမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီကိန်းရာ အောက်ခြေချွတ်ရကို အားကောင်းအောင်၊ နိုးကြားအောင်လုပ်မှ ကုဏ္ဍလိနီနို့နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ရင်ခေါင်းအထက်မှာရှိတဲ့ ချွတ်ရလေးခုရဲ့ အင်အားနဲ့ ဒီအောက်ခြေချွတ်ရကို အားဖြည့်ပေးရမှာ၊ အားကူးပြောင်းပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဝပ်နေတဲ့ ဘက်ထရီအိုးကို အားထွက်ကောင်းတဲ့ ဘက်ထရီအိုးဆီက ဓာတ်အားတွေကို ကူးပြောင်းပေးရသလိုပါပဲ။ ဘက်ထရီအိုးချင်းဆက်ပြီး အားကူးပြောင်းပေးလိုက်ရင် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာ ဝပ်နေတဲ့ ဘက်ထရီအိုးရဲ့ ဓာတ်အားတွေဟာ ပွင့်သွားတာကို မြင်ဖူးကြမှာပါ။ ချွတ်ရချင်း အားကူးပြောင်းလုပ်တာကလည်း ဒီသဘောမျိုးပါပဲ။

ရင်ခေါင်းအောက်ရှိ နိုးကြားပြီး ပဓာနချွတ်ရကြီး သုံးခုထဲက အရေးအကြီးဆုံးက ချက်တိုင်ချွတ်ရ ဖြစ်တယ်။ ချက်တိုင်ချွတ်ရရဲ့ နေရာဟာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဗဟိုချက်မှာရှိနေလို့ ဇီဝကမ္မသဘောတရားအရ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းမှုမှာ အလွန်အရေးပါတယ်။ ချက်တိုင်ချွတ်ရရဲ့ အခြေဟာ (Solar Plexus) ဗဟိုအာရုံကြောမှာ ဖြစ်လို့ အာရုံကြောတွေအတွက် အလွန် အရေးပါနေတယ်။ အာရုံခံစားမှုတွေ၊ အသိဉာဏ်တွေနဲ့ အထူးသဖြင့် သညာကို မှတ်သားအသုံးပြုတဲ့နေရာဖြစ်လို့ လူရဲ့ ရုပ်ပိုင်းသာမက နာမ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း

ကိုပါ ထိန်းချုပ်တဲ့နေရာ ဖြစ်နေတယ်။

အာရုံခံစားမှုဆိုတာဟာ ကာမဂုဏ်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ အာရုံခံစားမှုတွေရဲ့ မဏ္ဍိုင်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာတွေရဲ့ ဗဟိုချက်ကြီးဖြစ်နေလို့ ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက ချက်တိုင်ချက္ကရကို တဏှာချက္ကရလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီချက္ကရကို အာရုံစူးစိုက်မယ်၊ ဆွမယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး ရမယ့် အကျိုးတရားကတော့ တဏှာတွေထကြွလာခြင်းပါပဲ။ ဒီလို အထာကို မသိဘဲ ဒီချက္ကရကိုသွားနှိုးရင် တဏှာတွေ ထိန်းမရသိမ်း မရ ဖြစ်လာမယ်။ ကြာတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းရူး ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုအားသာမက အောက်ဘက် လိင်ချက္ကရနဲ့ အောက်ခြေချက္ကရနှစ်ခုဆီက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ချက္ကရစွမ်းအင်တွေကိုလည်း စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားရာ၊ ဖြန့်ချိရာ ဂိုဒေါင်ကြီး ဖြစ်နေပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် အောက်ပိုင်းရှိ ချက္ကရသုံးခုပေါင်းအင်အားဟာ ချက်တိုင်ချက္ကရမှာ စုဝေးနေတယ်။ နှာရောင်ချက္ကရတည်ရာ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ လိင်စွမ်းအင်တွေကို ထုတ်ပေးတယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ ဂလင်းအားလုံးကို ထိန်းထားတဲ့ ဂလင်းဘိုးအဖြစ်လို့ ပီကျူတာရီဂလင်းရဲ့ ထိန်းချုပ်မှု အောက်မှာရောက်နေတဲ့ ချက်တိုင်ချက္ကရတည်ရာ မုန့်ချိုအိတ်ဂလင်းနဲ့ လိင်ချက္ကရတည်ရာ ဂိုနတ်ဂလင်းတွေဆီ လိင်စွမ်းအင်တွေကို ပေးပို့နေတယ်။ ဒါကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ သူ့ရဲ့ ရှိရင်းစွဲ တဏှာတွေရော၊ အဝေးဂလင်းများမှ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ လိင်စိတ်တွေ စုဝေးနေလို့ တဏှာချက္ကရလို့ ခေါ်တာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ လောလောဆယ်မှာ အနီးကြားဆုံးနဲ့ ကောင်းဆိုးနှစ်ထွေကို ရောပြွမ်း အကျိုးပြုနိုင်တဲ့ စွမ်းအင်တွေ ရှိနေတယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရဆီကို နှလုံးချက္ကရက စွမ်းအင်တွေပို့ပြီး စွမ်းအင်သမသွားတဲ့အခါမှာ ချက်တိုင်ချက္ကရမှာရှိတဲ့ အတ္တမေတ္တာဟာ ငါ့သူပခွဲခြားတဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်မေတ္တာအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ အတ္တမေတ္တာဟာ ငါနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ငါ့မယား၊ ငါ့သား၊ ငါ့လင်၊ ငါ့အမျိုးအဆွေ၊ ငါ့မိတ်ဆွေကိုသာ ချစ်တတ်တာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရကလာတဲ့ မေတ္တာကတော့ ငါနဲ့ မပတ်သက်တဲ့ သူတွေကိုလည်း စာနာစိတ်၊ တရုဏာစိတ်ထားနိုင်တဲ့ မြတ်မွန်

မေတ္တာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် အခုအချိန်မှာ အရေးအကြီးဆုံးလဲ ချက်တိုင် ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရက စွမ်းအင်တွေကို နှလုံးချက္ကရ ဆီပို့၊ နှလုံးချက္ကရနဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရက စွမ်းအင်တွေကို ချက်တိုင် ချက္ကရဆီကိုပို့ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ လိင်ချက္ကရမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင် တွေကို လည်မျိုချက္ကရဆီ ရောက်အောင်ပို့ပေးရင် လိင်စိတ်လွန်ကဲ မှုတွေလျော့ပြီး ဖန်တီးဉာဏ်ရည်တွေ တိုးတက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

လည်မျိုချက္ကရဆီကို လိင်ချက္ကရဆီက စွမ်းအင်တွေ ရောက် လာလို့ လည်မျိုချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်ဖြစ်တဲ့ ဉာဏ်ထက်မြက်တာတွေ၊ အနုပညာဖန်တီးမှုတွေ အားပိုကောင်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေ မယ့် လိင်ချက္ကရရဲ့ လိင်စွမ်းအင်သဘောတွေပါ ဂါဝင်လာလို့ လည် မျိုချက္ကရရဲ့ စွမ်းရည်တွေကို အသုံးပြုတဲ့ ပညာရှင်တွေ၊ အနုပညာ ရှင်တွေ၊ ဂီတပညာရှင်တွေ၊ တေးသံရှင်တွေမှာ လိင်စွမ်းအင်တွေ အင်အားကောင်းနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိင်စွမ်းအင်ကို မထိန်းချုပ် နိုင်တော့ အနုပညာရှင်တွေ၊ ဂီတပညာရှင်တွေမှာ လိင်ဖောက်ပြန်မှု တွေ ဖြစ်ပေါ်ပြီး ဘဝပျက်သွားကြတာကို ကြားဖူး၊ မြင်ဖူးကြမှာ ဖြစ်တယ်။ ဉာဏ်ထက်မြက်မှုနဲ့ လိင်စွမ်းအင်တွေဟာ တစ်တွဲတည်း ရှိတတ်တယ်ဆိုတာ ထင်ရှားလှပါတယ်။

ချက္ကရတစ်ခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို တခြား ချက္ကရဆီ ပို့တဲ့အခါ မှာ နဒီလမ်းကြောင်းအတိုင်း ပို့ရတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတစ်ခုနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ နဒီလမ်းကြောင်းတွေ များပြားရုပ်ငွေ့လှလို့ တစ် ကိုယ်လုံး ကွန်ရက်ကြီးဖြစ်ထားသလို လွှမ်းခြုံနေတယ်။ ဒီလို နဒီတွေ ထဲမှာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရကနေ အောက်ခြေချက္ကရကို တိုက်ရိုက် ဆက် သွယ်တဲ့ နဒီတစ်ခု ရှိတယ်။ ဒီနဒီဟာ အခြားချက္ကရတွေနဲ့ ဆက် စပ်ပတ်သက်ခြင်းမရှိဘဲ အမြင့်ဆုံးချက္ကရနဲ့ အနိမ့်ဆုံး ချက္ကရနှစ်ခု ကို ဆက်သွယ်ထားတဲ့နဒီ ဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ ဈာန်စွမ်း အင်၊ စိတ်စွမ်းအင်သာပက လောကီလွန်အနန္တစွမ်းအင်တွေနဲ့ပါ ဆက်သွယ်နေတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ဒီစွမ်းအင်စုံကို နဒီကတစ်ဆင့် အောက်ခြေဆီ လွှဲပြောင်းပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီအခါမှာ အောက်ခြေချက္ကရရဲ့ ပကတိစွမ်းအင်ဖြစ်တဲ့ မျှင် သဘော လိင်စွမ်းအင်တွေကို အဆင့်အမြင့်ဆုံး ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့

စွမ်းအင်တွေနဲ့ ဇက်သတ်ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်သဘောဦးတည်ချက်ကို နာမ်သဘောဦးတည်ချက်ဆီ လွှဲပြောင်းပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ တဏှာတွေ၊ လိင်စိတ်တွေကို နှလုံးချက္ကရက ဆင်းသက်လာတဲ့စွမ်းအင်တွေနဲ့ဖလှယ်လိုက်တဲ့အခါ လွန်ကဲတဲ့ လိင်စိတ်တွေ ငြိမ်သက်အေးချမ်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် အချုပ်အားဖြင့် -

ငယ်ထိပ်ချက္ကရက စွမ်းအင်တွေကို အောက်ခြေချက္ကဆီပို့၊ လိင်ချက္ကရက စွမ်းအင်တွေကို လည်မျိုချက္ကရဆီ လွှဲပြောင်းပို့၊ နှလုံးချက္ကရက မေတ္တာစွမ်းအင်တွေကို ချက်တိုင်ချက္ကရဆီ လွှဲပြောင်းပို့၊ နှလုံးချက္ကရက မေတ္တာစွမ်းအင်တွေကို ချက်တိုင်ချက္ကရဆီ လွှဲပြောင်းပို့ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို နှလုံးချက္ကရနဲ့ အောက်ခြေချက္ကရစွမ်းအင်တွေကို ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်တွေနဲ့ ပေါင်းစပ် သမသွားတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအချိန်ရောက်လာမှ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ချက္ကရ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုအကြား ခွဲခြား ကာရံထားတဲ့ အမြေးပါးတွေဟာ ချက္ကရတွေဆီက အရှိန်အဟုန်နဲ့ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ တေဇောဓာတ်က စားသွားလို့ ပေါက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ အက်စစ်နဲ့စားလိုက်ရင် ကြေးညော်တွေ ကွာကျသလို အမြေပါးတွေ ပွန်းတီးကွာကျသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအခါမှာ ချက္ကရတစ်ခုဆီကထွက်လာတဲ့ တေဇောဓာတ်တွေဟာ နဒီတွေတစ်လျှောက် စီးဝင်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

ပဓာန နဒီကြီးသုံးခုဟာ ကုဏ္ဍလိနီတည်ရှိရာ အောက်ခြေချက္ကရမှာ တည်ရှိတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနဂါးတွင်းမှာ နဂါးမင်း တွင်းဝကထွက်လာပြီး အထက်တက်ဖို့အတွက် သုဇ္ဈမန နဒီကြောကြီးတွင်းဝင်ရောက်တက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ သုဇ္ဈမန နဒီကို အီဒါနဒီနဲ့ပင်လနဒီနှစ်ခုက ခြံရံနေတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေဆီက တေဇောဓာတ်စွမ်းအင်တွေဟာ နဒီတစ်လျှောက် စီးလာပြီး နောက်ဆုံး ပဓာနနဒီကြီးသုံးခုဆီ စီးဝင်လာတဲ့အခါ ပဓာနနဒီကြီးသုံးခုဟာ စွမ်းအင်တွေအဆမတန် တိုးတက်လာလို့ နဒီလမ်းကြောင်းကြီးတစ်ခုလုံး ဖြူဖြောင့်သွားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ စီးဝင်လာရင် အလွယ်တကူ စီးဝင်နိုင်အောင်အဆင်သင့် စောင့်နေသလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီအချိန်

အခါရောက်မှသာ ကုဏ္ဍလိနီကို သင့်လျော်တဲ့နည်းနဲ့ တိုက်ရိုက် နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။

ရင်ခေါင်းအထက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေကို နည်းလမ်းနှစ်မျိုးနဲ့ အားကောင်းအောင် ပြုပြင်ထားရမယ်။ ပထမနည်းကတော့ ကိုယ် ကျင့်တရား၊ ကိုယ်ကျင့်သီလတွေ၊ လူ့စည်းကမ်းတွေကို တည်ဆောက်ရမယ်။ ရုပ်ခန္ဓာ၊ နာမ်ခန္ဓာတွေကို စင်ကြယ်အောင် ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းရမယ်။

ဒုတိယနည်းလမ်းကတော့ စိတ်စွမ်းအင်တွေ၊ ဈာန်စွမ်းအင် တွေကောင်းအောင် ကာလနာကျင့်ကြံထားရမယ်။ ဒြပ်မဲ့အတွေး တွေ၊ သဘောကုသတွေကို တွေးကြံနေရမယ်။ မနောဝိညာဉ်နဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်အောင် သမာဓိ မွေးမြူထားရမယ်။ ဒီနည်းလမ်းနှစ် မျိုးဟာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရ အားကောင်းဖို့ ဖြစ် တယ်။

လည်မျိုချက္ကရကတော့ အသံနဲ့ဆိုင်တယ်။ ဖန်တီးမှုနဲ့ဆိုင် တယ်။ အသံစွမ်းအင်တွေကောင်းအောင် မန္တန်ရွတ်တာ၊ ဂီတသံစဉ် တွေ ထုတ်လုပ်တာ၊ စုပ်ယူတာတွေ ဖြစ်တယ်။ ဖန်တီးမှုဆိုတာက တော့ မရှိသေးတဲ့အရာ၊ မမြင်ဘူးတဲ့အရောင်၊ မကြားဘူးတဲ့သံစဉ် စသည်ဖြင့် အသစ်တစ်ခုကိုဖန်တီးတာ ဖြစ်တယ်။ သိပ္ပံပညာရှင် တွေ၊ အနုပညာရှင်တွေ၊ ဂီတပညာရှင်တွေဟာ ဒီချက္ကရ အား ကောင်းပြီး ဖြစ်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရဟာ ရယ်မောရင်အားကောင်း စေတယ်။ ဒါကြောင့် ဟာသစာပေတွေဖတ်ရမယ်။ ဟာသတွေနား ထောင်တာ၊ 'ဟာသတွေပြောတာ လုပ်ရမယ်' ရယ်မောရမယ်။ နောက်တစ်ခုက အရိုးနဲ့အရိုးဆက်ရား၊ အရိုးနဲ့ အသားဆက်ရား၊ အသားချင်းဆက်ရားမှာ အရွတ်နဲ့အမြှေးပါးတွေ ရှိတယ်။ အရွတ်နဲ့ အမြှေးပါးတွေဟာ ချက္ကရငယ်၊ ချက္ကလတ်တွေနဲ့ နီးစပ်နေလို့ အ ရွတ်နဲ့ အမြှေးပါး ကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းအောင် ကျင့်ရမယ်။ ထိုက်ချို သိုင်းကွက်နဲ့ ယိုးဒယားကကွက်လို လှုပ်ရှားမှုကကွက်မျိုးတွေဟာ လည်မျိုချက္ကရကို အားကောင်းစေတယ်။

နှလုံးချက္ကရကတော့ သန့်စင်မေတ္တာဓာတ်ထွက်ပေါ်ရာနေ ရာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရပွင့်ရင် မေတ္တာအားတွေ ကောင်းလာ မယ်။ ဒါကြောင့် မေတ္တာစေတနာနဲ့လုပ်တဲ့အလုပ်တွေ၊ ပရဟိတ

လုပ်ငန်းတွေ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကျင့်စဉ်တွေဟာ နှလုံးချက်ရကို အားကောင်းစေပါတယ်။ ကံရာသီခေတ်မှာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းဟာ အလွန်ထိရောက်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနည်းတစ်မျိုး ဖြစ်လာတယ်။ ဂန္ဓာရီ ဆရာရှင်တွေကလည်း ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ကစပြီး လူသားအားလုံးရဲ့ ချက်ရတွေကို နှိုးပေးနေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနှိုးဖို့ အဆင်ပြေ လွယ်ကူသွားပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှေးခေတ်က နှိုးနည်း နှစ်မျိုး အကြောင်းကို စောစောကပင် ရေးခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ အောက်ခြေချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ်နေ လို့ အောက်ခြေချက္ကရကို အဓိကထားပြီးနှိုးတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီနီးတဲ့အခါ မန္တရမယီနည်းနဲ့ ဇောတိမယီနည်းတို့ ဖြစ် တယ်။ မန္တရမယီက အသံစွမ်းအင်ကို အသုံးပြုတာ၊ ဇောတိမယီက အလင်းွမ်းအင်ကို အသုံးပြုနှိုးတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီနှိုးနည်းနှစ်မျိုးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၃၀၀၀) လောက်အတွင်းမှာ အဓိက နှိုးနည်း၊ သမားရိုးကျနှိုးနည်း ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ခေတ်ပြောင်းသွားတယ်။ ကမ္ဘာကြီးဟာ ရှေး ခေတ်ဆိုတဲ့ မိန့်ရာသီမှ ခုခေတ်မှာ ကုံရာသီကို ပြောင်းသွားတယ်။ ခေတ်ပြောင်းတယ် ဆိုတာ မဟာစကြဝဠာအတွင်းမှ နေစကြဝဠာ ရဲ့လမ်းကြောင်းပြောင်းသွားတာဖြစ်လို့ ဂြိုဟ်တွေ၊ နက္ခတ်တွေ၊ ရာသီဥတုတွေ၊ ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်တွေကအစ အားလုံး ပြောင်း သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနီးနည်းလည်း ပြောင်း သွားရတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း တစ်သိန်းလောက်က အတ္တလန္တိတ်လူ့ ဘောင်ကြီးမှာ ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးတဲ့အခါ ချက်တိုင်ချက္ကရက စတင်နှိုး ရတာကို အိန္ဒိယရသေ့တွေ၊ ယောဂီတွေက တွေ့ရှိသွားတာ ဖြစ် တယ်။ အခုကုံရာသီခေတ်မှာတော့ အောက်ခြေချက္ကရကစပြီး နှိုးရ

မှာမဟုတ်တော့ဘဲ နှလုံးချွတ်ရက စတင်နှိုးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးခေတ်က ကားအင်ဂျင်၊ လေယာဉ်အင်ဂျင်စက်တွေကို လူအင်အားသုံးပြီး တွန်းစနစ်နဲ့ အင်ဂျင်နှိုးကြတယ်။ နောက်ကျတော့ ဂေါက်တံကိုလှည့်ပြီး စက်နှိုးကြတယ်။ အခုခေတ်ကျတော့ စတတ်တာနဲ့ နှိုးကြတယ်။ မကြာခင်မှာ ရီမုတ် ခေါ် အဝေးထိန်း ကိရိယာနဲ့ စက်နှိုးဖို့ တာစူနေကြပြီ။ လူတွေရဲ့အသိဉာဏ်တွေ တိုးတက်လာတော့ အင်ဂျင်စက်နှိုးရတာကို သက်သာ လွယ်ကူလာအောင် ပြောင်းလဲလာတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနှိုးရာမှာလည်း အလားတူပဲ သက်သာလွယ်ကူမြန်ဆန်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို အသုံးပြုနိုင်အောင် ကုံရာသီခေတ်ကြီးက အခွင့်အလမ်းတွေ ဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ခုခေတ် ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးမယ်ဆိုရင် ရှေးခေတ်ကလို အောက်ခြေချွတ်ရက စတင်မနှိုးတော့ဘဲ နှလုံးချွတ်ရက စတင်နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်လို့ ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက ဆိုတာကို ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေက လက်တွေ့ စမ်းသပ်နှိုးကြည့်တယ်။

အထင်ရှားဆုံးကတော့ ဒေါက်တာဂျိုင်း ဖြစ်တယ်။ သူ့ဆရာသင်ပြတဲ့အတိုင်း နှလုံးချွတ်ရက စတင်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးလိုက်တာ အောင်မြင်သွားတယ်။ ခေတ်သစ်ဝါဒီအများအပြားဟာလည်း နှလုံးချွတ်ရက စတင်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးကြတာ အောင်မြင်သွားကြတယ်။

နှလုံးချွတ်ရကစတင်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးရတာဟာ (၂၀)ရာစုအကုန်ကနေပြီး နောက်အနှစ်(၃၀၀၀)လောက်အထိ အသုံးဝင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ခေတ်တွေပြောင်းသွားရင် နှိုးနည်းတွေလည်း ပြောင်းသွားရမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုံရာသီဟာ နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) ကြာမယ်။ ကုံရာသီအရိုက်ဟာ နှစ်ပေါင်း(၃၀၀၀)လောက်အထိ ရှိမယ်။ မကာရခေတ်မှာ ဘယ်ချွတ်ရနဲ့နှိုးရမယ် ဆိုတာတော့ ဂန္ဓာရီဆရာရှင်တွေသာသိမှာ ဖြစ်တယ်။ ဆိုလိုချင်တာကတော့ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးနည်းဟာ အင်ဂျင်စက်နှိုးနည်းလိုပဲ ပုံသေမဟုတ် ပြောင်းလဲတယ် ဆိုတာပါပဲ။

ကုဏ္ဍလိနီ စတင်နှိုးရမယ့်ချွတ်ရ ပြောင်းလဲသွားတော့ နှိုးနည်းတွေလည်း ပြောင်းလဲသွားရတယ်။ အောက်ခြေချွတ်ရက စတင်နှိုးတဲ့နည်းတွေကို ဆက်သုံးလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ရှေးခေတ်က နှိုးနည်းတွေဟာ မန္တန်ရွတ်တာ၊ အသက်ရှူတာ၊ အသက်အောင့်တာ၊

ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်တာတွေကို အားကိုးရတယ်။ နှလုံးချက်ရက စတင် နှိုးမယ်ဆိုတော့ ဒီနည်းဟောင်းတွေကို သုံးလို့ မရတော့ဘူး။ အဓိက အားကိုးတဲ့နည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ အလျဉ်းသင့်သလိုတော့ သုံးတန် တဲ့နေရာမှာ နည်းဟောင်းတွေကို အသုံးပြုရမှာ ဖြစ်တယ်။ အိန္ဒိယ က ယောဂီဆရာကြီးတွေဟာ နည်းဟောင်းကို လက်မလွှတ်နိုင်ဘဲ နည်းသစ်ကိုမသုံးနိုင်လို့ ကုဏ္ဍလိနီ မနှိုးနိုင်ကြဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ ခေတ်သစ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးသူတွေဟာ အနောက်တိုင်းသားတွေနဲ့ အာရှတိုက်သားတွေသာ ဖြစ်တယ်။ ရှေးခေတ်က ကုဏ္ဍလိနီနိုးရာ မှာ ကျော်ကြားတဲ့ အိန္ဒိယပြည်က ယောဂီတွေဟာ တိမ်ကောလာ နေပြီ ဖြစ်နေပါပြီ။

ရှေးခေတ်က ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့ ဆရာဂုရု ရှာသူတွေဟာ အိန္ဒိယ ကို သွားကြတယ်။ အခုခေတ်မှာ တောင်အမေရိကတိုက်က ပီရူးနဲ့ အာရှတိုက်က ခွန်လွန်တောင်အနီးက ရှမ်းဗဲလားကို သွားရှာကြ တယ်။ ခေတ်ပြောင်းသွားတာပါပဲ။

လူ့ဘောင်မှာ လူသားတွေပေါ်ပေါက်စက အောက်ခြေချက်ရ နဲ့ လိင်ချက်ရတို့ရဲ့ စွမ်းအင်တွေနဲ့ လူ့ဘောင်တည်ဆောက်ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ခေတ်တွေပြောင်းလာတော့ ချက်တိုင်ချက်ရအားကောင်း နိုးကြားလာတော့ ချက်တိုင်ချက်ရနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို နှိုးရတယ်။ အခု ခေတ်အထိ တိုးတက်လာတော့ ချက်တိုင်ချက်ရ အထက်ရှိ နှလုံး ချက်ရ စတင် နိုးကြားလာတယ်။ (၁၉) ရာစုလောက်က စတင် နိုးကြားလာတာ (၂၀) ရာစု အကုန်မှာ လူသားတွေရဲ့ နှလုံးချက်ရ တွေ အများအပြား နိုးကြားလာတယ်။ နှလုံးချက်ရက စတင်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့ အသင့်ဖြစ်လာတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကုံရာသီ ရောက် လာတော့ နှလုံးချက်ရ ပိုအားကောင်းသွားတယ်။

နှလုံးချက်ရဟာ အခုအချိန်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးဖို့ အရေးအပါ ဆုံးချက်ရ ဖြစ်နေတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို ဂန္ဓာရီဆရာရှင်တွေက လူသားတွေရဲ့ နှလုံးချက်ရကို ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ကစပြီး တိုက်ရိုက်နှိုး ပေးနေလို့ ဖြစ်တယ်။ ကုံရာသီခေတ်မှာ နှလုံးချက်ရနိုးဖို့ သဘာဝ ကြီးတစ်ခုလုံး ပြောင်းလဲသွားတော့ ဒီလို ပြောင်းလဲသွားတဲ့အဆင့်နဲ့ လျော်ညီတဲ့နည်းသစ်တွေကို အသုံးပြုရလို့ ဖြစ်တယ်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် လောက်ကစပြီးတော့ ကုံရာသီရဲ့ စွမ်းအင်တွေ ပြည့်ဝလာ

လို့ နှလုံးချက္ကရနိုးဖို့ အသင့်ဖြစ်လာလို့ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရ နိုးကြားလာရင် လူတွေဟာ မေတ္တာစိတ်၊ ကရုဏာစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် (၂၀)ရာစု အကုန် လောက်က စပြီးတော့ လူသားတွေဟာ စာနာစိတ်တွေ၊ ကရုဏာစိတ်တွေ၊ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းစိတ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် စစ်အေးတိုက်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးသွားတယ်။ တတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်မယ့်အန္တရာယ် ပျောက်သွားတယ်။ ဆူနာမီရေဘေးကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဝိုင်းဝန်းထောက်ပံ့ကြတာဟာ အရင်က မကြုံဘူးတဲ့ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းမှုကြီး ဖြစ်လာရတယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ပရဟိတအသင်းအဖွဲ့တွေ မှီလိုပေါက်လာကြတယ်။ ဒါတွေဟာ နှလုံးချက္ကရ နိုးကြားလာတဲ့သရုပ်တွေပါပဲ။

နှလုံးချက္ကရဟာ ချက္ကရကွန်ရက်ကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ အခရာ ဖြစ်နေတယ်။ ချက္ကရကွန်ရက်စနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့ ဗဟိုဓာတ်အား ပေးစက်ရုံကြီး ဖြစ်လာတယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ ချက္ကရအားကူးအား ပြောင်းလုပ်ရာမှာ သော့ချက်ဖြစ်နေလို့ နှလုံးချက္ကရ အားကောင်းရင် ကျန်ချက္ကရတွေအားလုံး အားကောင်းလာမယ်။ နှလုံးချက္ကရ အားနည်းရင် ကျန်ချက္ကရတွေအားလုံး အားလျော့နည်းလာမယ်။ ချက္ကရအားလုံး အားကောင်းလာရင် ကုဏ္ဍလိနီတိန်းရာ အောက်ခြေချက္ကရလည်း အားကောင်းလာလို့ နိုးကြားဖို့ အသင့်ဖြစ်သွားမယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားထွက်ပေါ်လာရင် အထက်ရှိ ချက္ကရတွေဆီ တက်သွားရာမှာ အထက်ချက္ကရတွေပါ နိုးကြားဖို့ အသင့်ဖြစ်နေလို့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အထက်ကိုတက်မယ့်လမ်းခရီးဟာ ဖြောင့်ဖြူးသာသာ လျင်မြန်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရ အားနည်းနေရင်၊ မနိုးကြားရင် အခြားချက္ကရတွေ မနိုးကြားနိုင်ဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီမနိုးကြားနိုင်ဘူး ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရ မနိုးကြားရင် ကုဏ္ဍလိနီတည်ရှိရာ အောက်ခြေချက္ကရ မနိုးကြားနိုင်ပါ။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးချင်ရင် ဦးစွာပထမ နှလုံးချက္ကရကို စတင် နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။

အာကာသမှာရှိတဲ့ အနန္တစွမ်းအင်တွေကို ခံယူနိုင်တာဟာ နှလုံးချက္ကရသာ ဖြစ်တယ်။ အခြားချက္ကရတွေက အာကာသက လာတဲ့ အနန္တတေဇောဓာတ် (၀၁) အနန္တဇီဝဓာတ်ကို မခံယူနိုင်ဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ အောက်ခြေချက္ကရက နိုးကြားတက်လာတဲ့အခါ ငယ်ထိပ်ချက္ကရကိုရောက်တော့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရဲ့ အပြင်ဘက် အထက်ကို ထွက်သွားတယ်။ ဒီလို အပြင်ဘက်ဆီ ရောက်သွားတဲ့ အခါမှာ အာကာသမှာရှိတဲ့ အနန္တဇီဝဓာတ်ကြီးနဲ့ ပေါင်းစပ်သွား မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အာကာသအနန္တဇီဝဓာတ်ကြီးနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ တေဇောဓာတ်နှစ်ခုတို့ ပေါင်းစပ်သွားရေးဟာ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားမှု ရဲ့ အန္တိမပန်းတိုင် ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ တေဇောဓာတ်ဟာ ဘူမိ ကုဏ္ဍလိနီ တေဇောဓာတ်ဖြစ်ပြီး အာကာသကုဏ္ဍလိနီတေဇော ဓာတ်ဟာ အာကာသအနန္တကုဏ္ဍလိနီဓာတ်ကြီး ဖြစ်တယ်။ ဒီ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်နှစ်မျိုးပေါင်းစပ်သွားတာဟာ လောကမှာ အကြီး ကျယ်ဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးစွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ ပင်မ ယင်ဓာတ်နဲ့ ယန် ဓာတ် ပေါင်းစပ်မိတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီလို အာကာသအနန္တဓာတ်ကြီးနဲ့ ပေါင်းစပ်သွား တဲ့အခါ အနန္တဉာဏ်ပွင့်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ လောကီမှာရှိတဲ့ ဉာဏ် ဟာ သညာကို တည်မှီထားတဲ့ သညာဉာဏ်သာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလော ကီဉာဏ်ဖြစ်တဲ့ သညာတွေကို ကျော်လွန်ပြီး အနန္တစွမ်းအင်တွေ၊ အနန္တဉာဏ်တွေ၊ လောကီလွန်ဉာဏ်တွေကို ရရှိနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

စိတ်တန်ခိုးအရာမှာလည်း လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည် လောက်သာ ကျက်စားနိုင်တဲ့ လောကီစိတ်တန်ခိုးထက် ကျော်လွန် တဲ့ အနန္တစိတ်တန်ခိုးတွေကို ရရှိနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတစ်ခုခုဖြစ်စေ၊ ချက္ကရတွေကိုပိုင်းခြားထားတဲ့ အမြှေး ပါးပေါက်သွားလို့ ဖြစ်စေ၊ ကုဏ္ဍလိနီ မတော်တဆ အနည်းငယ် နိုးသွားလို့ဖြစ်စေ ရရှိတဲ့ ဉာဏ်စွမ်းအင်၊ စိတ်စွမ်းအင်ဟာ လောကီ အတွင်းသာ ကျက်စားနိုင်တာ၊ သိနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အကြီးကျယ်ဆုံး၊ အစွမ်းအထက်ဆုံး စွမ်းအင်တွေကို ရရှိဖို့ ပထမဆုံးနှိုးရမှာက နှလုံးချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ ယောဂကျင့်ရုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရုံနဲ့ မနိုးကြားနိုင်ဘူး။ မေတ္တာဓာတ် တွေ ကိန်းဝပ်ရာ နှလုံးချက္ကရကိုနှိုးချင်ရင် မေတ္တာဓာတ်နဲ့သာ နှိုး နိုင်တယ်။ မေတ္တာစိတ်တွေကို မွေးမြူခြင်း၊ မေတ္တာထားနိုင်ခြင်း၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းတွေကို ကျင့်ကြံမှသာလျှင် နှလုံးချက္ကရ ပွင့်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို မေတ္တာအခြေခံတဲ့ ဗြဟ္မာစိုရ်တရား ပွားများရေးတွေ၊
 လောကအကျိုးဆောင်တဲ့ ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း
 စတဲ့ လောကတ္ထစရိယလုပ်ငန်းတွေ လုပ်မယ်ဆိုရင် ဂန္ဓာရီဆရာ
 ရှင်တွေက ကူညီမယ်၊ စောင့်ရှောက်မယ်၊ လမ်းညွှန်မယ်လို့ ကတိပြု
 ထားပါကြောင်း။

၇

အခုခေတ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနီးမယ်ဆိုရင် နှလုံးချက္ကရကစတင်
နီးရမယ်လို့ဆိုတော့ နှလုံးချက္ကရရဲ့ ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို
ထုတ်ဖော်တင်ပြဖို့ လိုလာတယ်။ အရင်က နှလုံးချက္ကရအကြောင်း
ရေးခဲ့တာဟာ ပဓာနချက္ကရကြီး ခုနစ်ခုထဲက တစ်ခုအကြောင်း
တင်ပြခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

ဒီပဓာနချက္ကရကြီး ခုနစ်ခုထဲမှာ အခြား ပဓာနချက္ကရကြီး
တွေထက် သာလွန်ထူးကဲတဲ့ နှလုံးချက္ကရရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ဖော်ပြ
ဖို့ လိုတယ်။

အောက်ခြေချက္ကရကနေပြီး ပင်မနဒီကြီးသုံးခုဟာ ကျော
မြှောင်ရိုးအတိုင်း အထက်ကိုတက်သွားတဲ့အခါ သုရူမနနဒီကြီးကို
အီဒါနဲ့ ပင်လနဒီနှစ်ခုက ခြံရံ တက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီနဒီကြီး
နှစ်ခု အထက်ကိုမျဉ်းပြိုင်တက်သွားရာက ချက်တိုင်ချက္ကရအနီးမှာ
အရန်နဒီ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဘက်ပြောင်းသွားတယ်။ ဘက်ပြောင်းတဲ့
အခါ နဒီနှစ်ခုဟာ တစ်ခုကိုတစ်ခု ဖြတ်ကျော် ဆုံစည်းမိသွားတယ်။
ဒီလို ပင်မနဒီကြီးနှစ်ခုဟာ ပင်မနဒီကြီး သုရူမနနဲ့ ဆုံစည်းသွားတဲ့
အခါ နဒီကြီးသုံးခု ဆုံစည်းသွားတာဖြစ်လို့ ထူးကဲတဲ့ စွမ်းအင်တွေ
ထွက်ပေါ်လာတယ်။

တောင်ဌေးကို ဘယ်ညာလိမ်တက်သွားတဲ့ မြွေနှစ်ကောင်
သင်္ကေတဟာ ဒီသုရူမနနဒီကို အီဒါနဲ့ ပင်လနဒီ နှစ်ခုက လိမ်တက်
သွားတာကို သရုပ်ဆောင်ထားတာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတစ်ခုမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင်နဲ့ နဒီတစ်ခုစီမှာရှိတဲ့ စွမ်းအင် ကွဲပြားခြားနားပြီး လိုပေါင်းဆုံသွားတဲ့အခါ ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအင်တွေ ထွက်လာတယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရကနေ အထက်ကို နဒီတွေ ဆန်တက်သွားတဲ့ အခါ နှလုံးချက္ကရအနီးရောက်တော့ ခြံရံဘက်သွားတဲ့ နဒီနှစ်ခုဟာ ဘက်ပြောင်း လိမ်တက်သွားလို့ နဒီကြီးသုံးခုဟာ နှလုံးချက္ကရအနီးမှာ ပေါင်းဆုံသွားပြန်တယ်။

ဒါကြောင့် အနီးရှိ နှလုံးချက္ကရနဲ့ နဒီကြီးသုံးခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေ ပေါင်းဆုံမိတဲ့အခါ ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ နှလုံးချက္ကရ အနီးမှာ ထွက်ပေါ်လာတယ်။

နဒီကြီးသုံးခု အထက်ကို ဆန်တက်သွားရာမှာ အရန်နဒီ ဖြစ်တဲ့ အီဒါနဲ့ ပင်လဟာ အလယ်ဗဟိုက သူရူမနနဒီကြီးကို ခြံရံတက်သွားရာက ဘယ်ညာဘက်ပြောင်းပြီး လိမ်တက်သွားတာ သုံးကြိမ်ရှိတယ်။ ချက်တိုင်နားမှာ တစ်ကြိမ်၊ နှလုံးအနီးမှာ တစ်ကြိမ်နဲ့ နောက်ဆုံး နှာရောင်ချက္ကရအနီးမှာတစ်ကြိမ် ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရရဲ့အနီးအနားမှာ အလွန်ထူးခြားအစွမ်းထက်တဲ့ ချက္ကရနှစ်ခုရှိတယ်။ ပါရမီချက္ကရနဲ့ အဆုတ်ချက္ကရတို့ ဖြစ်တယ်။

ပါရမီချက္ကရဟာ ရှေးဘဝတွေက ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့တဲ့ စွမ်းအင်တွေကို သယ်ဆောင် သိမ်းဆည်းထားတဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

အဆုတ်ချက္ကရကတော့ သိဒ္ဓိ ဆိုတဲ့ စိတ်တန်ခိုးတွေအားလုံးကို အစွမ်းထက်ပြီး အသုံးပြုလို့ရအောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးတဲ့ အခြေခံချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

နှာရောင်ချက္ကရမှာ တတိယမျက်လုံး ရှိပေမယ့် တတိယမျက်လုံးကိုပွင့်စေတဲ့ ချက္ကရကတော့ အဆုတ်ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ အဆုတ်ချက္ကရရဲ့ အရန်ချက္ကရဖြစ်တဲ့ လက်ပြင်ချက္ကရဟာ စိတ်တန်ခိုးတွေထွက်ပေါ်ဖို့ တွန်းအားပေးတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရဟာ ပါရမီချက္ကရနဲ့ အဆုတ်ချက္ကရ စွမ်းအင်တွေကို ထိန်းပေးရတယ်။ ဒါ့အပြင် နှလုံးချက္ကရဟာ လည်မျိုချက္ကရနဲ့ နီးကပ်နေလို့ လည်မျိုချက္ကရကို စွမ်းအင်တွေ ညှိပေးရုံသာမက လည်မျိုချက္ကရကြီးရဲ့ အရန်ချက္ကရတွေကိုလည်း လမ်းညွှန်ထိန်းသိမ်းပေးရတယ်။

လည်မျိုချက္ကရရဲ့ အနီးမှာရှိတဲ့ အရန်ချက္ကရဖြစ်တဲ့ လာ
လန်ချက္ကရဟာ ခံတွင်းအာစောက်မှာ ရှိတယ်။ ဒီချက္ကရဟာ အလို
ဆန္ဒ၊ ရောင့်ရဲမှုနဲ့ သဒ္ဓါတရားတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ အနီးမှာ
ရှိတဲ့ အာမနချက္ကရဟာ စိတ်ခွန်အားတွေ တိုးတက်စေတယ်။ အာ
မနရဲ့ အထက်နားမှာ မနချက္ကရရှိပြီး ဒီချက္ကရဟာ အာရုံငါးပါး
ခံစားမှုစွမ်းရည်နဲ့ အိပ်မက်တွေ မက်စေနိုင်တဲ့အစွမ်း ရှိတယ်။
အာမနချက္ကရရဲ့အထက်မှာ သောမချက္ကရ ရှိတယ်။ ဒီချက္ကရဟာ
သိမ်မွေ့တာ၊ စိတ်ရှည်သည်းခံတာ၊ နှိမ်ချတာ၊ ရွှင်လန်းအေးချမ်း
တာ၊ ကျေးဇူးသိတတ်တာ၊ ဆွဲဆောင်မှုရှိတာတွေကို ပေါ်ပေါက်
စေတဲ့ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို ချက္ကရကြီး၊ ချက္ကရငယ်တွေကို နှလုံးချက္ကရက လွှမ်းမိုး
ချုပ်ကိုင်ထားတယ်။

နှလုံးချက္ကရရယ်၊ လည်မျိုချက္ကရရယ်၊ ပါရမီချက္ကရရယ်
ချက္ကရကြီးသုံးခု ဆက်သွယ်ထားတဲ့ ချက္ကရကွန်ရက်ကြီး ဖြစ်သွား
တယ်။ ဒီချက္ကရကွန်ရက်ကြီးကတစ်ဆင့်တက်ပြီး ငယ်ထိပ်ချက္ကရ
ရယ်၊ နှာရောင်ချက္ကရရယ်၊ နှလုံးချက္ကရရယ် ချက္ကရကြီးသုံးခု ပေါင်း
စပ်သွားတယ်။

ဒီလို တြိကောဏ ပေါင်းစပ်သွားတဲ့ ချက္ကရကွန်ရက်ကြီးကို
မဟာတြိဂံလို့ ခေါ်တယ်။ တြိရတနာလို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဒီလို
အရေးကြီးတဲ့ ချက္ကရတွေ ပူးပေါင်းသွားမှ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အောက်
ခြေက ငယ်ထိပ်အထိ တက်ရောက်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးလာတဲ့အခါ နဒီလမ်းကြောင်းအတိုင်း အထက်
ဆန်တက်သွားရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီမနီးခင် နဒီ
လမ်းကြောင်းတွေနဲ့ လမ်းကြောမှာရှိတဲ့ချက္ကရတွေကို နီးကြား
စောင့်အောင် လုပ်ရမယ်။ ချက္ကရတွေ အားကောင်း နီးကြားစေဖို့အ
တွက် ချက္ကရအားပြောင်းစနစ်နဲ့ ချက္ကရချင်း အတိုင်အဖောက်ညီ
အောင် နှလုံးချက္ကရက စတင် လုပ်ဆောင်ရတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ နှလုံးချက္ကရ
ဟာ သော့ချက် ဖြစ်နေတယ်။

အာကာသမှာရှိတဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို အာကာသဟောဇာတ်လို့ ခေါ်
တယ်။ ဒီအာကာသဟောဇာတ်ကိုပဲ အာကာသအနန္တဓာတ်ကြီး

လို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဒီအာကာသတေဇာဓာတ်ကြီးက လွင့်ထုတ်
လိုက်တဲ့ တေဇာဓာတ်ကို နှလုံးချက္ကရတစ်ခုတည်းကသာ ခံယူနိုင်
တယ်။ စုပ်ယူနိုင်တယ်။ အခြားချက္ကရတွေက မခံယူနိုင်ဘူး။ ဒါ
ကြောင့် နှလုံးချက္ကရဟာ အခြားချက္ကရတွေအားလုံးထက် သာလွန်
ထူးခြားချက် ဖြစ်တယ်။ ဒီအာကာသတေဇာဓာတ်ရဲ့ အလင်းမှုန်
တွေ နှလုံးချက္ကရမှာ စုဝေးနေလို့ နှလုံးချက္ကရဟာ ဒီအာကာသတေ
ဇာ အလင်းမှုန်တွေကို အသုံးပြုပြီး ချက္ကရချင်း သဟဇာတဖြစ်
အောင် လုပ်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရမှာ ကိန်းအောင်းနေတဲ့
အာကာသတေဇာဓာတ်အလင်းရောင်ကို ဈာန်သမာပတ် ဝင်စား
ချိန်မှာ တွေ့မြင်နိုင်တယ်။ ရှေးဘဝက ပါရမီရှင်တွေဟာ ဒီအလင်း
ရောင်ကို အလွယ်တကူ မြင်နိုင်တယ်။

နှလုံးချက္ကရ စွမ်းရည်ထက်တယ် ဆိုတာ ဒီလို အာကာသ
တေဇာဓာတ်တွေရလို့ ဖြစ်တယ်။ တချို့လူတွေဟာ နှလုံးချက္ကရ
အားနည်းနေတော့ အာကာသတေဇာဓာတ်ကို မရနိုင်တော့ဘူး။
ဒီအချိန်မှာ စိတ်ဟာ လိင်ဘက်ကို လှည့်သွားတတ်တယ်။ အခြား
ချက္ကရတွေ အတော်အတန်နီးလို့ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်သူတွေဟာ
နှလုံးချက္ကရ အားနည်းနေရင် လိင်ဘက်အားသန်သွားလို့ ဘဝတစ်
ခုလုံး အမည်းစက်ထင်သွားသူတွေ မနည်းလှဘူး။

နှလုံးချက္ကရ အားကောင်းလာရင် မိမိရဲ့ မနောဝိညာဉ်နဲ့
ဆက်သွယ်မိလာတယ်။ မနောဝိညာဉ်ဟာ ပါရမီချက္ကရမှာ ကိန်းနေ
တဲ့ ရှေးဘဝကပါလာတဲ့ အစွမ်းတွေကို သိတယ်။ ထုတ်ယူအသုံးပြု
နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရဟာ ပါရမီချက္ကရနဲ့ လည်မျိုချက္ကရ
တွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရညှိနှိုင်းရေးနဲ့ ကုဏ္ဍ
လိနီနီးထရေးအတွက် မနောဝိညာဉ်ရဲ့ အကူအညီတွေကို နှလုံး
ချက္ကရက ရရှိသွားတာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရကြီးငယ် (၄၉) ခု နီးကြားသွားမှ ကုဏ္ဍလိနီ နီးထလာ
မှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီတည်ရာ အောက်ခြေချက္ကရ တစ်ခုတည်း
ကိုကွက်ပြီးနီးရုံနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ မနီးကြားနိုင်ဘူး။ ချက္ကရ (၄၉)ခု နီး
ကြားဖို့အတွက် ဒီချက္ကရ (၄၉) ခုထဲမှာ ပါဝင်တဲ့ ချက္ကရကြီးငယ်
(၂၁)ခုကို ကနဦးနီးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရ(၂၁)ခု နီးကြားသွားရင်
ကျန်တဲ့ချက္ကရတွေဆီ ကူးစက်သွားပြီး နီးကြားသွားမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီ ချက္ကရ (၄၉) ခုနီးမှသာ ကုဏ္ဍလိနီနီးမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရ (၄၉) ခု မနီးဘဲ အောက်ခြေချက္ကရတစ်ခုတည်းနီးရုံနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ မနီးနိုင်ဘူး။ ဒီချက္ကရကြီးငယ် (၄၉) ခု နီးကြားဖို့အတွက် နှလုံးချက္ကရက စတင် နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနှိုးမယ်ဆိုရင် နှလုံးချက္ကရကို ပထမဦးဆုံး စတင် နှိုးရမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွေ အားကောင်းတဲ့ ကုံရာသီခေတ် ရောက်လာတာရယ်၊ ဂမ္ဘီရဓာတ်တွေကိုအားပေးတဲ့ ယူရေးနပ်စ်ဂြိုဟ်ကြီးရဲ့ အရှိန်တွေ သက်ရောက်နေတာရယ်ဖြစ်လို့ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ကစပြီး နှလုံးချက္ကရတွေကို ဂန္ဓာရီဆရာရှင်တွေက တိုက်ရိုက် နှိုးပေးနေပါပြီ။

နှလုံးချက္ကရ နီးကြားလာမှုရယ်၊ နှလုံးချက္ကရကျေးဇူးကြောင့် နီးကြားလာတဲ့ချက္ကရ ၄၉ ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထင်ရှားတဲ့ ပြောင်းလဲချက်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ နှလုံးချက္ကရနီးလာရင် ခန္ဓာကိုယ်ညာဘက်ခြမ်းမှာ သိသာစွာ နာကျင်လာတယ်။ ညာဘက်လက်၊ လက်မောင်း၊ လက်ချောင်း၊ ဒူး၊ ခြေထောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် နာကျင်တာ ဖြစ်တယ်။

အဆုတ်ချက္ကရ နီးကြားလာရင် ကျောနဲ့ လက်ပြင်တွေမှာ တစ်ခါတစ်ရံ အလွန် နာကျင်လာတတ်တယ်။ လက်ပြင်ငုပ်တယ်ဆိုတာ အဆုတ်ချက္ကရကြောင့် လက်ပြင်ချက္ကရတွေ နာကျင်တာ ဖြစ်တယ်။

ငယ်ထိပ်နဲ့ နောက်စေ့အနီးမှာ အနည်းငယ် ခွက်နေရင် ငယ်ထိပ်ချက္ကရ အားကောင်းနေတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အဖြူကွက်တွေ ပေါ်ထွက်တတ်တယ်။ စိတ်တည်ငြိမ်နေစဉ် အလင်းရောင်မြင်ရတာဟာ ချက္ကရတွေကထွက်တဲ့ အလင်းရောင် ဖြစ်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဖြစ်စေ၊ မနောအာရုံထဲမှာ ဖြစ်စေ စက်ဝိုင်းထဲမှာ ဖယောင်းတိုင်မီးအလင်းကို မြင်ရတတ်တယ်။ အမြင်အာရုံ၊ အကြားအာရုံ၊ အနံ့အာရုံစတဲ့အာရုံတွေ ထက်မြက် ကြည်လင် ခံစားရတတ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရနီးလာရင် မေတ္တာဓာတ်တွေ ပွင့်လာတယ်။ သူငါမခွဲခြားတဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်မေတ္တာမျိုး ဖြစ်တယ်။ စိတ်ရှည်သည်းခံနိုင်စွမ်း ထွက်လာတယ်။ နှလုံးချက္ကရ ဘယ်လောက်နီးကြားနေသလဲ ဆိုတာ

ကို သူ့ရဲ့စိတ်ရှည်မှုနဲ့ တိုင်းတာကြည့်နိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် နှလုံးချက်ရမ်းကြားဖို့အတွက် မရှိမဖြစ် အရေးပါဆုံးအချက်ကတော့ မေတ္တာစိတ် မွေးမြူထားဖို့ပါပဲ။ အခြားကျင့်စဉ်နည်းတွေနဲ့ မရနိုင်ပါဘူး။ မေတ္တာစိတ်တွေ မွေးမြူနိုင်ပြီဆိုရင် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကျင့်ပြီး မေတ္တာစာန်သမာပတ်ရအောင် ကြိုးစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခုခေတ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ သေချာချက်က မေတ္တာပဲ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရန်းလာရင်

အချင်း နှစ်လက်မလောက်ရှိတဲ့ ချက္ကရတွေဟာ နှင်းဆီပန်း၊
ကြာပန်းပွင့်နဲ့ တူတယ်။ ကြာပန်းမှာ ပွင့်ဖတ်အထပ်ထပ် ရှိတယ်။
ချက္ကရကြာပန်းဟာ သာမန်အားဖြင့် တစ်မိနစ်ကို ပွင့်လွှာတစ်ထပ်
ဟာ တစ်ပတ်လောက် လည်ပတ်တယ်။ လည်ပတ်မှု ဒီထက်နှေးရင်
ချက္ကရအားနည်းတယ်။ ဒီထက်မြန်ရင် အားကောင်းတယ်လို့ သတ်
မှတ်တယ်။

လူတွေ မွေးကတည်းကပါလာတဲ့ ချက္ကရတွေဟာ သာမန်
လည်ပတ်နှုန်းနဲ့ လည်နေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ခု
ကြောင့် ချက္ကရတစ်ခုအားနည်းနေရင်၊ လည်ပတ်မှုနှုန်းနှေးသွား
ရင် လူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စိတ်ပိုင်းမှာ ချို့ယွင်းချက်တွေ ပေါ်လာတယ်။
ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းလာမယ်။ အပြုအမူချို့ယွင်းလာမယ်။ အတွေး
အခေါ် ချို့ယွင်းလာမယ်။ ချက္ကရတစ်ခုဟာ သာမန်နှုန်းထားထက်
လည်ပတ်မှု ပိုမြန်နေရင်လည်း ရုပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်းမှာ လွန်ကဲမှုတွေ၊
ချို့ယွင်းမှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွေအားလုံး အညီအညွတ်ဖွံ့ဖြိုးတယ်ဆိုတာ အလွန်
အလွန် ရှားတယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရအားလုံး တညီတညွတ်တည်း
ဖွံ့ဖြိုးအောင်လုပ်ရတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေဖွံ့ဖြိုးအောင်လေ့ကျင့်
လိုက်ရင် ချက္ကရတွေ စတင်နိုးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဖွံ့ဖြိုးပြီးသား
ချက္ကရက ထပ်ပြီး ဖွံ့ဖြိုးလာမယ်။ မဖွံ့ဖြိုးသေးတဲ့ ချက္ကရတွေက

ဖွံ့ဖြိုးလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ချက္ကရရဲ့လည်ပတ်မှု နှုန်းနဲ့တိုင်းတာကြည့်နိုင်တယ်။ ချက္ကရတွေ ဖွံ့ဖြိုးလာရင် လည်ပတ် နှုန်း မြန်လာမယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရအတွင်းက ဇီဝစွမ်းအင်တွေ ထွက်လာမယ်။

ချက္ကရထဲကထွက်လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်တွေဟာ လူရဲ့ ကိုယ်ငွေ့ လို့ အပူဓာတ် ရှိတယ်။ ချက္ကရထဲကထွက်လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်အား အနည်းအများကို လက်နဲ့တိုင်းတာကြည့်နိုင်တယ်။ အဖျားသွေး ရှိ၊ မရှိ ကိုယ်ငွေ့ကို လက်နဲ့ စမ်းသပ်သလိုပါပဲ။ ချက္ကရကထွက် လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို လက်နဲ့ စမ်းသပ်သိရှိနိုင်အောင် အာရုံခံစားမှု ထက်မြက်သူတွေက စမ်းသပ်ကြည့်ရင်ထွက်လာတဲ့ ဇီဝဓာတ်အနည်း အများကို တွက်ချက်နိုင်တယ်။

ချက္ကရကြီးခုနစ်ခုအနက် ဘယ်ချက္ကရဟာ ဖွံ့ဖြိုးအားကောင်း တယ်၊ ဘယ်ချက္ကရက အားနည်းတယ်ဆိုတာကို သိနိုင်တယ်။ ချက္ကရ ကထွက်တဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို လက်နဲ့စမ်းသပ်တဲ့အခါ အကွာအဝေး မည်မျှအထိရောက်ရှိနိုင်တာကို ပေတံ၊ ကိုက်တံနဲ့ တိုင်းတာ ဖော်ပြ တယ်။ ဥပမာ နှာရောင်ချက္ကရကထွက်တဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို လက်နဲ့ခံယူ ကြည့်ပြီး အဝေးဆုံးရောက်တဲ့နေရာကနေပြီး နှာရောင်ချက္ကရဆီ တိုင်းကြည့်တဲ့အခါ နှစ်ပေအကွာအဝေးအထိ ဇီဝဓာတ်ကို စမ်း သပ်တွေ့ရှိတယ်။ နှလုံးချက္ကရကိုတိုင်းတဲ့အခါမှာလည်း နှာရောင် ချက္ကရကိုတိုင်းတဲ့နည်းအတိုင်း တိုင်းကြည့်တော့ တစ်ပေလို့ သိရ တယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရဟာ နှာရောင်ချက္ကရရဲ့ တစ်ဝက်ခန့် သာ ဖွံ့ဖြိုးတယ်လို့ သိရတယ်။

ဒီလို တိုင်းတာခြင်းအားဖြင့် အားကောင်းတဲ့ချက္ကရနဲ့ အား နည်းတဲ့ချက္ကရကို ခွဲခြားသိနိုင်တယ်။ အားနည်းတဲ့ချက္ကရကို ဖွံ့ဖြိုး အားကောင်းလာအောင် စတင်ပြုလုပ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတစ်ခု အားကောင်းတယ်၊ အားနည်းတယ်ဆိုတာ မှန်းဆပြောတာမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ အတော်လေးတိကျအောင် တွက်ချက်နိုင်ပြီ ဖြစ် တယ်။

ချက္ကရကထွက်တဲ့ ဇီဝဓာတ်အားကို ခံယူစမ်းသပ်တာဟာ အလွန် မခက်လှပါ။ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို လေးငါးကြိမ်လောက် ပွတ်တိုက်ပြီး ပါးပေါ်ကပ်ကြည့်ရင် ပါးပေါ်က အပူရှိန်တွေ တရှိန်

ရှိန် ထွက်လာတာကိုတွေ့ရမယ်။ ဒီလို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ကပြည်း
ပြည်း ခွာကြည့်လိုက်ရင် ပါးကထွက်လာတဲ့အပူရှိန်ဟာ လက်ဝါး
နှစ်ဖက်အကွာအဝေး မည်မျှအထိ ရောက်တယ်ဆိုတာကို လက်
တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ တချို့က လက်ဝါးနှစ်ဖက် လေး
လက်မအကွာ၊ တချို့က ခြောက်လက်မအကွာ၊ တချို့ကျတော့ တစ်
ပေလောက်အကွာအထိ အပူရှိန်တွေထွက်တာကိုတွေ့ရမှာ ဖြစ်
တယ်။ ဒါကြောင့် ချက္ကရရဲ့အားကို စမ်းသပ်တွေ့နိုင်တယ်ဆိုတာ
သဘာဝယူတ္တိရှိတာပါပဲ။

ချက္ကရနိုးကြားမှုကိုတိုင်းတာတဲ့ နောက်တစ်နည်းကတော့
အလင်းဓာတ်ရောင်တွေကို မြင်ရခြင်းပါပဲ။ အလင်းဓာတ်ဆိုတာက
တော့ နေခင်းမှာ နေရောင်ကြောင့် ကမ္ဘာမြေကြီး လင်းနေသလို
လင်းနေတာကိုမြင်ရတာ ဖြစ်တယ်။ အလင်းရောင်ဆိုတာ အပြင်း၊
အပျော့၊ အကြီး၊ အသေး အလင်းရောင်ထွက်နေတဲ့ အလင်းကိုမြင်
ရတာကို ဆိုလိုတယ်။ အိပ်ရာဝင် စိတ်အားလျှော့သားချိန်၊ မျက်စိ
မှိတ်တရားထိုင်နေချိန်တွေမှာ ဒီလို အလင်းအာရုံအမျိုးမျိုးကို တွေ့
မြင်ရတာ ဖြစ်တယ်။ တချို့ကတော့ နိုးကြားနေစဉ် သာမန်မျက်စိ
ဖွင့်ရက်သားနဲ့ အလင်းရောင်ကို မြင်ရတာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေ
နိုးကြားလာရင် ဒီလို အလင်းရောင်အမျိုးမျိုးကို တွေ့မြင်ရမှာ ဖြစ်
တယ်။ ချက္ကရ အနည်းငယ်နိုးရင် အလင်းရောင် အနည်းငယ်သာ
မြင်ရမယ်။ ချက္ကရတွေအလွန်အားကောင်းလာရင် အလွန်လင်းတဲ့
အလင်းရောင်တွေကို အထင်အရှား မြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ တချို့
ပါရမီထူးသူတွေကတော့ မိုးကြိုးလျှပ်စီးလက်တဲ့ အလင်းရောင်မျိုး၊
လျှပ်စစ်သံဂဟေဆော်တဲ့အခါထွက်တဲ့ အလင်းမျိုးတွေကို နှစ်ရှည်
လများ ဆက်တိုက်ထွက်နေတာ မြင်ရတယ်။

ဒီလိုအလင်းဟာ ဦးခေါင်းတွင်းရှိ ပင်နီယယ်ဂလင်းနဲ့ ပီကျူ
တာရီဂလင်းမှာရှိတဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရကထွက်တဲ့
လျှပ်စစ်သံလိုက်ဓာတ်စက်ကွင်းက ထွက်ပေါ်လာတဲ့အလင်း ဖြစ်
တယ်။ ဒီလို ချက္ကရက အလင်းတွေထွက်လာရင် ဦးခေါင်းနောက်စေ့
အထက်နားမှာ ခပ်ခွက်ခွက်ဖြစ်လာတတ်တယ်။ ခပ်ပြားပြားလည်း
ဖြစ်လာတတ်တယ်။

သာမန်အားဖြင့် ချက္ကရတွေအားကောင်းလာရင် စက်ဝိုင်း

ထဲက ဖယောင်းတိုင်မီးတောက်ကလေးကို သင်္ကေတအဖြစ်မြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

နောက်သင်္ကေတတစ်မျိုးက ကားတိုင်ခေါ် ကြက်ခြေ သင်္ကေတ ဖြစ်တယ်။ ကျောမြှောင်တစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေ ရဲ့သင်္ကေတဟာ ဒီလို ကားတိုင်သင်္ကေတတွေ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရ ချင်းမတူသလို ကား ခိုင်ချင်းလည်း မတူကြဘူး။ လက်ဝါးကပ်တိုင် လို ကြက်ခြေ၊ အနားလေးဖက်ညီကြက်ခြေ၊ အနားလေးဖက်ဟာ တြိဂံပုံသဏ္ဌာန်ရှိတဲ့ကြက်ခြေ စတဲ့ ချက္ကရတစ်ခုစီရဲ့ သင်္ကေတတွေ ကို အာရုံနဲ့မြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွေမှာရှိတဲ့ အမြေးပါးတွေကလည်း အလင်းရောင် ထွက်တတ်တယ်။ အမြေးပါးကထွက်တဲ့အလင်းကို ချက္ကရကထွက် တဲ့အလင်းလို့ ထင်မှတ်သူတွေ ရှိတယ်။ ဒီတော့ သူချက္ကရတွေ နိုး နေပြီလို့ အထင်မှား၊ အမှတ်မှားသွားတတ်တယ်။

ငယ်ထိပ်ချက္ကရကြီးမှာ အရန်ချက္ကရခြောက်ခု ရှိတယ်။ စုစု ပေါင်း ခုနစ်ခု ဖြစ်တယ်။ အရန်ချက္ကရတွေပါ အားလုံးနိုးသွားမှ ဒီချက္ကရ နိုးကြားပြီလို့ ခေါ်နိုင်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရဟာ ခြေဖဝါး ချက္ကရငယ်နဲ့ ဆက်နေတယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရနိုးရင် ခြေဖဝါးမှာ ရှိတဲ့ချက္ကရတွေပါ နိုးလာတယ်။ ဒီလို ချက္ကရချင်းဆက်မိသွားရင် ခြေသည်းတွေမှာ အညှိရောင်အစင်းအကွက်တွေ ပေါ်လာတတ် တယ်။ ခြေဖဝါးမှာလည်း ပူလောင်လာတတ်တယ်။ ခြေဖဝါးမှာ ကွက်ပြီး စူးစူးဝါးဝါး နာကျင်လာတတ်တယ်။ ချက္ကရက ထွက်လာ တဲ့ ဇီဝဓာတ်အားတွေဟာ နဒီတွေကတစ်ဆင့် စီးဆင်းလာတာ၊ ပန်းထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို လက္ခဏာတွေ တွေ့ရပြီဆိုရင် ငယ်ထိပ်ချက္ကရ နိုးကြားနေပြီလို့ ယူဆနိုင်တယ်။

နှာရောင်ချက္ကရ နိုးကြားလာရင် ပထမဆုံး အိပ်မက်မယ်။ အိပ်မက်ရှည်ကြီးတွေ၊ ဇာတ်လမ်းအိပ်မက်တွေ၊ ရောင်စုံအိပ်မက် တွေ၊ အိပ်မက်မက်နေစဉ် အိပ်မက်မှန်း သိလာတယ်။ အိပ်မက်ကို သိစိတ်နဲ့ ပြောင်းလဲ ပြုပြင်နိုင်လာတယ်။ အိပ်မက်မက်ရင်းလည်း လိပ်ပြာလွင့်တတ်တယ်။ နောက်တော့ အိပ်မက်မမက်ဘဲ လိပ်ပြာခွာ တတ်လာတယ်။ အိပ်မက်နဲ့ လိပ်ပြာခွာနဲ့တွေ့ရုံကဲ့ အမြင်အာရုံ ထူးတွေကိုလည်း တစ်ဆက်တည်းရလာတတ်တယ်။ ဒီလို လက္ခဏာ

တွေ စတင်တွေ့ရပြီဆိုရင် နှာရောင်ချက္ကရ နိုးကြားပြီလို့ သိနိုင်တယ်။ နှာရောင်ချက္ကရအပါအဝင် ချက္ကရကြီးတွေနိုးကြားရင် ထွက်ပေါ်လာမယ့် စိတ်စွမ်းအင်တွေ အများအပြားအနက်က ပထမသိလွယ်မြင်လွယ်တဲ့ လက္ခဏာချက်အချို့ကိုသာ ဖော်ပြရတာ ဖြစ်တယ်။

တတိယချက္ကရဖြစ်တဲ့ လည်မျိုချက္ကရ နိုးကြားလာရင် ပထမဆုံးသိနိုင်တဲ့အချက်ကတော့ အသံကောင်းလာတာ၊ အသံဩဇာရှိလာတာ ဖြစ်တယ်။ တေးသံရှင်တွေမှာ ဒီချက္ကရနိုးကြားလာရင် အသံကောင်းလာလို့ နာမည်ကျော်လာကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဥပမာ နော်အင်ဂျယ်လင်း၊ မဒီနဲ့ ချောစုခင်တို့ ဖြစ်တယ်။ အမျိုးသားအဆိုတော်တွေထဲက ခင်မောင်ရင်၊ ပန်းချီကိုငွေအုန်း၊ အယ်လွန်းဝါတို့ ဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံရေးသမားတွေ၊ ဓမ္မကထိကတွေထဲမှာ ဒီလို အသံဩဇာရှိလာရင် နာမည်ကျော်ကြားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရအားကောင်း နိုးကြားလာရင် စိတ်နဲ့ဖန်တီးရတဲ့အလုပ်တွေ၊ သိပ္ပံပညာတွေ၊ အနုပညာတွေကို သူများနဲ့မတူဘဲ ထူးထူးကဲကဲ ဖန်တီးနိုင်လာတယ်။ အတွေးအခေါ်တွေ နက်နဲလာတယ်၊ ပြတ်သားလာတယ် စတဲ့ လက္ခဏာတွေဟာ လည်မျိုချက္ကရနိုးကြားလာတဲ့ လက္ခဏာတွေပဲ။

လည်မျိုချက္ကရနိုးကြားရင် ညာဘက်ခြမ်းဦးနှောက်နဲ့ ဘယ်ဘက်ခြမ်းဦးနှောက် ဆက်မိသွားတယ်။ ဘယ်ဘက်ခြမ်းဦးနှောက်ဟာ သညာတွေကို အားကိုးလို့ ဘယ်ဘက်ခြမ်း အတွေးအခေါ်တွေဟာ ပုံစံခွက်ဝင်အတွေးအခေါ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ညာဘက်ခြမ်း ဦးနှောက်နဲ့တွေးခေါ်သူတွေဟာ သူများတွေးသလိုမတွေး၊ သူများရေးသလိုမရေးသူ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ သူတို့ဟာ အသစ်တီထွင်ဖန်တီးသူတွေ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရအားကောင်းပြီး နိုးကြားလာရင် ပြင်းထန်လို့ ဇီဝဓာတ်နဲ့ ပရာဇာဓာတ်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်လျှောက် နဒီတွေကတစ်ဆင့် စီးဝင်သွားတယ်။ နဒီတွေဟာ အာရုံကြောတွေနဲ့ မျဉ်းပြိုင်စီးဆင်းနေလို့ တစ်ကိုယ်လုံးကို နဒီကွန်ရက်ကြီးနဲ့ လွှမ်းခြုံထားသလို ဖြစ်တယ်။ နှလုံးကထွက်တဲ့ ဇီဝဓာတ်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်ညာဘက်ခြမ်းမှာ သိသိသာသာ စီးဆင်းတယ်။ ဒါကြောင့် ညာ

ဘက်ခြမ်း ပါး၊ ညာလက်၊ ညာခြေ စတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ညာဘက်ခြမ်း မှာ နာကျင်မှုတွေ၊ ပူလောင်မှုတွေ ခံစားရတတ်တယ်။ ညာဘက်ခြေ ဖဝါး၊ ညာဘက်လက်ဖဝါးတွေမှာ အပူရှိန်တွေ မကြာခဏထွက်လာ တတ်လို့ နေမထိထိုင်မသာဖြစ်တတ်တယ်။ ဒီလို ညာဘက်ခြမ်း ခန္ဓာမှာ နာကျင်မှု၊ ပူလောင်မှု စတဲ့ ဝေဒနာတွေဟာ နှလုံးချက္ကရ နှိုးကြားနေတဲ့လက္ခဏာ ဖြစ်တယ်။

နှလုံးချက္ကရရဲ့ နှိုးကြားမှုကို တိုင်းတာဖို့ အကောင်းဆုံး လက္ခဏာကတော့ စိတ်ရှည်မှု ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရနှိုးကြားရင် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ စတဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်စိတ်တွေ ပြည့်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် စာနာမှု၊ ကြင်နာမှု၊ ထောက်ထားညှာတာမှုနဲ့ အပြုစိတ် တွေ ထက်သန်လာလို့ ဘယ်အရာကိုမှ အရင်စလို မဆုံးဖြတ်၊ မျှမျှ တတ ကိုယ့်ဘက်သူဘက်ကြည့်ပြီး စိတ်ရှည်ရှည်ထားတတ်လာ တယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ရှည်မှုဟာ နှလုံးချက္ကရနှိုးကြားတာကို တိုင်း တာနိုင်တဲ့မီတာ ဖြစ်လာတယ်။ စိတ်ရှည်မှုဟာ သည်းခံမှုနဲ့တွဲနေလို့ အရာရာကိုလည်း သည်းခံစောင့်ဆိုင်းတတ်လာတယ်။

နှလုံးစက်နိုးလာရင် မိမိမနောဝိညာဉ်နဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်လာ တယ်။ ဒါကြောင့် မနောဝိညာဉ်က တိုက်ရိုက်ထွက်လာတဲ့ အသိ ဉာဏ်တွေ ရလာတယ်။ သာမန်လူတွေဟာ သညာကို အသုံးပြုတဲ့ သညာဉာဏ်ကိုသာ အားကိုးအသုံးပြုလေ့ ရှိတယ်။ ကျိုးကြောင်း ဆင်ခြင်တယ်၊ သုံးသပ်တယ်ဆိုတာ သညာအမှတ်အသားတွေကို အသုံးပြုရတဲ့ သညာဉာဏ်ဖြစ်တယ်။ မနောဝိညာဉ်ကတော့ သညာ ကို အသုံးမပြုဘူး။ မနောကတိုက်ရိုက်ပေါက်လာတဲ့ အသိဉာဏ်ကို သာ အားကိုးတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီလို နှလုံးချက္ကရ နှိုးကြားသူတွေဟာ မနောသိ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မနောပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်လာကြတယ်။ ဒီလို မနောသိ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မနောပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ နှလုံးချက္ကရနှိုးကြားနေတဲ့ လက္ခဏာကိုပြနေတာ ဖြစ်တယ်။

(၅၃)

ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဗဟိုချက်မှာ ရှိနေတာရယ်၊ အနီးကြားဆုံး ချက္ကရ ဖြစ်နေတာကြောင့် အထူးဂရုပြုလေ့လာသင့်တဲ့ ချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဗဟိုချက်မှာ ရှိနေလို့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးရဲ့ ဇီဝကမ္မဗေဒစနစ်ကြီးရဲ့ မဏ္ဍိုင်ဖြစ်နေတယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်တည်မှု၊ ရပ်တည်မှုကို ထိန်းပေးတဲ့နေရာဖြစ်နေတယ်။

ချက်တိုင်ရဲ့ အောက်မှာရှိတဲ့ လိင်ချက္ကရနဲ့ အောက်ခြေချက္ကရ နှစ်ခုတို့နဲ့ နေရာချင်းနီးကပ်နေတာရယ်၊ ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခု နဒီတွေက ဆက်စပ်ပေးနေတာရယ်ကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ အောက်ပိုင်းချက္ကရသုံးခုစလုံးရဲ့ မဏ္ဍိုင်ကြီးဖြစ်နေတယ်။ အောက်ဘက်ရှိ ချက္ကရနှစ်ခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို သိမ်းဆည်းသိုလှောင်ထားရာ ဂိုဒေါင်ကြီးသဖွယ်လည်း ဖြစ်နေတယ်။ ဒီချက္ကရသုံးခုရဲ့ စုပေါင်းစွမ်းအင်တွေကို အထက်ရှိ နှလုံးချက္ကရဆီကို ချက်တိုင်ချက္ကရကပဲ ပို့ဆောင်ပေးရတာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ အထူးခြားဆုံး မဏ္ဍိုင်ချက္ကရကြီးဖြစ်နေတယ်။

လူသားတွေ စတင်ပေါ်ခါစနဲ့ ကျောက်ခေတ်တွေမှာ ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ စတင်ဖွံ့ဖြိုးလာတာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ကို သီးသန့်အသုံးပြုနိုင်တဲ့ နှာရောင်ချက္ကရဟာ မဖွံ့ဖြိုးသေးဘူး။ ဒါကြောင့် စဉ်းစားတွေးတော ကျိုးကြောင်းဆက်တဲ့ စိတ်တွေမပေါ်ခင် အာရုံကို သိတတ်၊ မှတ်တတ်တဲ့ အာရုံသိစိတ် စတင်ပေါ်လာတာဟာ ချက်တိုင်ချက္ကရက ဖြစ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရတည်ရာ ဝမ်းဗိုက်တစ်ဝိုက်မှာ SIMPA THE-
TIL ဒေသလို့အလျောက်အာရုံကြောစနစ် တည်ရှိတယ်။ ဒီအာရုံကြော
စနစ်ဟာ လူ့ရဲ့စိတ်ဆန္ဒနဲ့ ထိန်းချုပ်လို့မရဘူး။ ဥပမာ အစာခြေ
တာ၊ အစာဟောင်းတွေ၊ ရေဟောင်းတွေကို ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပဆီ
စွန့်ယူတာဟာ ဒီဒေသလို့အလျောက်အာရုံကြောစနစ်က ထိန်းချုပ်
လုပ်ကိုင်နေတာ ဖြစ်တယ်။

အာရုံသိစိတ်တွေနဲ့ အလိုအလျောက် အာရုံကြောစနစ်ဟာ
နီးကပ်ယှက်နွယ်နေလို့ အာရုံသိစိတ်တွေက ပေါ်ပေါက်လာတဲ့
အာရုံခံစားမှု FEELING တွေဟာ ဒီချက်တိုင်ချက္ကရမှာ ဖြစ်ပေါ်တာ
ဖြစ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရတစ်ဝိုက်မှာ အလိုအလျောက်အာရုံကြော
စနစ် ရှိနေသလို ချက်တိုင်အနီးတစ်ဝိုက်မှာ ဦးနှောက်အာရုံကြော
စနစ်ရဲ့ အရေးပါလှတဲ့ SOLAR PLEXES ခေါ် ဆိုလာပလက်ဇတ်
အာရုံကြောကွန်ရက်တစ်ခုကလည်း ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် ချက်
တိုင်ချက္ကရဟာ ဦးနှောက်အာရုံကြောစနစ်နဲ့ ဆင်ပသဲတစ် အလို
အလျောက်အာရုံကြောစနစ်တို့ နှစ်ခုလုံးနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ နေရာ
ဖြစ်တယ်။ ဦးနှောက်အာရုံကြောစနစ်ဟာ သိစိတ်နယ်ပယ်မှာပါ
ပင်ပြီး အလိုအလျောက်အာရုံကြောစနစ်ဟာ လူ့ဆန္ဒနဲ့ကင်းကွာတဲ့
မသိစိတ်နယ်မှာ ပါဝင်တယ်။ ဒါကြောင့် မသိစိတ်နယ်ရဲ့ အပေါ်ယံ
အလွှာဆိုတဲ့ SUBCONSCIOUS အတွင်းစိတ် ၁ ချက်တိုင်ချက္ကရ
ကို လွှမ်းမိုးနေတယ်။

အာရုံသိစိတ်တစ်ခု၊ အာရုံခံစားမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာရင်
နှစ်သက်တယ်၊ မနှစ်သက်ဘူးဆိုတဲ့ အာရုံခံစားမှုသိစိတ်ဖိလင် ဖြစ်
ပေါ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ ဖိလင်တွေထွက်ပေါ်
ရာချက္ကရ ဖြစ်လာတယ်။

ဒီလိုခံစားချက်ထဲမှာ ဒေါသနဲ့ မခံချင်စိတ်တွေဟာ ရှေ့တန်း
ကပါဝင်တယ်။ ထစ်ခနဲဆိုရင် ထောင်းခနဲ မခံချင်စိတ်တွေ၊ ဒေါသ
တွေပေါ်လာရင် ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ ပုံမှန်လှုပ်ရှားမှုကို ပိတ်ဆို့စေ
တယ်။ ဒါကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရကို ဒေါသနဲ့မခံချင်စိတ်တွေ
မပိတ်ဆို့အောင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင့်ကြံယူရတာ ဖြစ်တယ်။
လောကဆက်ဆံရေးမှာလည်း ဒေါသကြီးသူ၊ မခံချင်စိတ်များတဲ့သူ

တွေကို အပေါင်းအသင်းတွေက တဖြည်းဖြည်း ရှောင်ခွာသွားကြလို့ အထီးကျန်ဖြစ်သွားကြတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီယောဂကျင့်စဉ်မှာ အောက်ပိုင်းချက္ကရသုံးခု စွမ်းအင်တွေကို ချက်တိုင်ချက္ကရကစုပေါင်းပြီး အထက်ရှိ နှလုံးချက္ကရဆီ အားပြောင်းအားလွှဲနည်းနဲ့ ပို့ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ မေတ္တာမွန်တွေဖြစ်ပေါ်ရာ ချက္ကရဖြစ်ပေမယ်လို့ နှလုံးအတွင်းက မေတ္တာတွေကိုမထုတ်ဖော်နိုင်ဘဲ မြုံနေတတ်တယ်။ ဒီလိုမြုံနေတဲ့ နှလုံးချက္ကရဟာ ချက်တိုင်ချက္ကရက ပို့ပေးလိုက်တဲ့ စွမ်းအင်နဲ့ အာနိသင်ကြောင့် မြုံနေတဲ့နှလုံးချက္ကရရဲ့ မေတ္တာမွန်တွေဟာ ပွင့်ထွက်လာတယ်။ ဒီလိုပွင့်ထွက်လာတဲ့ မေတ္တာမွန်ဟာ ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီးချစ်ခင်သူတွေကိုသာ ချစ်တတ် မေတ္တာထားတတ်တဲ့ ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ မေတ္တာထက်မွန်မြတ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရကထွက်တဲ့ မေတ္တာမွန်ဟာ အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး လူသားတိုင်းကို မေတ္တာထားနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ လူ့လောကကို ချစ်မြတ်နိုးတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို မေတ္တာမွန်မျိုးထားနိုင်မှ နှလုံးချက္ကရဟာ ကုဏ္ဍလိနီကိုနှိုးနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ နှလုံးချက္ကရစုပွင့်ဖို့ တွန်းအားပေးနိုင်လို့ ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးထရေးမှာ အရေးပါတာ ဖြစ်တယ်။

လောကီကိစ္စတွေမှာလည်း ချက်တိုင်ချက္ကရ အားကောင်းလာရင် လူဟာ သွက်လက် ချက်ချာလာမယ်။ မှတ်ဉာဏ်တွေ ကောင်းလာမယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ ဦးနှောက်ဘယ်ခြမ်းနဲ့ ဆက်သွယ်နေတယ်။ ဘယ်ခြမ်းမှာ အချက်အလက်တွေ၊ သညာတွေ၊ ကျိုးကြောင်းဆက်ဉာဏ်ခေါ် သညာဉာဏ်တွေ ခိုမှီနေတယ်။ ဒါကြောင့် လောကမှာ ဒီလူဟာ လူရာဝင်တယ်။ အောင်မြင်တယ်။ ဒီအရည်အချင်းထက်သာတဲ့ အချက်ကတော့ လောကရေးရာမှာ အောင်မြင်အောင်လုပ်နိုင်တဲ့ ဆန္ဒဒွိပါဒ်ဆိုတဲ့ WILL ဟာ ချက်တိုင်ချက္ကရမှာ ကိန်းနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဆန္ဒဒွိပါဒ်ကို နှလုံးချက္ကရဆီ ပို့လိုက်တဲ့အခါ မြုံနေတဲ့နှလုံးချက္ကရ ပွင့်သွားမှာဖြစ်လို့ ဆန္ဒဒွိပါဒ်ရဲ့ တန်ခိုးကို အသုံးပြုလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ လောကီဆန္ဒဒွိပါဒ်ဟာ နှလုံးချက္ကရထဲရောက်သွားတော့ နှလုံးချက္ကရရဲ့ မွန်မြတ်မေတ္တာနဲ့ ထုံလိုက်တဲ့အခါ လောကုတ္တရာဆန္ဒဒွိပါဒ်ဆိုတဲ့

တရားရှာချင်တာ၊ တရားကျင့်ချင်တာတွေဟာ အကောင်အထည် ပေါ် လာစေမယ့် ဆန္ဒဒွိပါဒ်ဖြစ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလောကီလွန် ဆန္ဒဒွိပါဒ်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးထရေးမှာ ဦးဆောင်မှုပေးလာမှာ ဖြစ် တယ်။ လောကီစိတ်တန်ခိုးဟာ လောကီလွန်စိတ်တန်ခိုးဖြစ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ အောက်ဘက် ဆီးစပ်မှာရှိတဲ့ လိင်ချက္ကရ ဟာ လူသားမျိုးနွယ်ကြီး စတင်ပေါ်ပေါက်စကပင် နိုးကြားပြီး ဖြစ် တယ်။ ဒီချက္ကရ နိုးကြားအားကောင်းလာလို့ တိရစ္ဆာန်လောကကြီး ကို အန်တုအနိုင်ယူပြီး လူသားမျိုးဆက်တွေကို လူ့လောကအဖြစ် ထူထောင်နိုင်ခဲ့တာဖြစ်လို့ အလွန်အားကောင်းနေတယ်။ နိုးကြားနေ တယ်။ ဒီလို နိုးကြားနေတဲ့စွမ်းအင်တွေကို လက်လွှတ်စပယ်လွှတ် ထားလိုက်ရင် လူ့လောကတိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်ကြီးကို ဟန့်တားသလို ဖြစ်သွားမယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ကရနဲ့ လည်မျိုချက္ကရနဲ့ ဆက်ထားတဲ့ နဒီလမ်းကြောင်းအတိုင်း လည်မျိုချက္ကရဆီကို ပို့ပေးရမှာဖြစ်တယ်။ လိင်ချက္ကရနဲ့ အနီးဆုံးကပ်နေတဲ့ ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ ထိန်းကွပ်မှုအ တိုင်း အထက်ချက္ကရတွေဆီ လိင်စွမ်းအင်တွေကို ပို့ပေးရမှာ ဖြစ် တယ်။ ဒါကြောင့် လိင်ချက္ကရရဲ့ လိင်စွမ်းအင်တွေဟာ အထက် ချက္ကရဆီရောက်သွားတော့ အပြုစွမ်းအင်တွေ၊ လောကုတ္တရာစွမ်း အင်တွေ ဖြစ်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

အောက်ဆုံးချက္ကရကတော့ မြီးညောင်းရိုးထိပ်မှာရှိတဲ့ အောက်ခြေချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရရဲ့ထူးခြားချက်က လူ့ဘဝ ဖြစ်တည်မှုရဲ့ ပင်မစွမ်းအင်ဖြစ်ပြီးတော့ ကုဏ္ဍလိနီကိန်းရာ ချက္ကရ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီချက္ကရဟာ အငြိမ်သက်ဆုံး၊ မနိုးကြားဆုံးချက္ကရ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီချက္ကရပွင့်လင်းလာတဲ့အချိန်မှာ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ချက္ကရအတွင်း ကိန်းဝပ်နေရာက နိုးကြားတက်ကြွလာပြီး အထက် ကို ဆန်တက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီအတွင်းရှိ စွမ်းအင်ဟာ ဘူမိကုဏ္ဍလိနီခေါ် မြေဓာတ်၊ မ၊ဓာတ်စွမ်းအင် ဖြစ်တယ်။ အထက် တက်သွားတဲ့ကုဏ္ဍလိနီဟာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရောက်တဲ့အခါ ခန္ဓာ ကိုယ်တွင်းကထွက်ပြီး ပြင်ပအာကာသရှိ အာကာသကုဏ္ဍလိနီ ဖိုဓာတ်နဲ့ ပေါင်းစပ်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို မြေဓာတ်နဲ့ အာကာသ ဓာတ်၊ မ၊ဓာတ်နဲ့ ဖိုဓာတ် ပေါင်းစပ်သွားတော့ ထူးကဲတဲ့ တတိယ

ခေတ်စွမ်းအင်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီထူးကဲတဲ့ တတိယ
စွမ်းအင်ကို အနန္တစွမ်းအင်လို့ ခေါ်တယ်။ အရင်ကသိနေတဲ့ဉာဏ်
ဟာ အကန့်အသတ်နဲ့သာသိနေတာ ဖြစ်တယ်။ အနန္တစွမ်းအင်က
တော့ အကန့်အသတ်မရှိလို့ အကန့်အသတ်မဲ့ အနန္တဉာဏ်စွမ်းတွေ
ထွက်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ အဘိညာဏ်ဆိုတာ သာမန်ဦးနှောက်
သိထက် လွန်ကဲတဲ့အသိဉာဏ်ကိုခေါ်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကိုပဲ ဈာန်
မျက်စိ၊ ဈာန်ပညာသိလို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။

ဒီလို ဉာဏ်ထူး၊ စွမ်းအင်ထူးတွေရဖို့အတွက် အဓိကအဟန့်
အတားကတော့ အောက်ခြေချက္ကရ မနီးကြားနိုင်ဘဲ ပိတ်နေတာ
ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရဟာ အက်ဒရီနယ်ဂလင်းနဲ့ ဆက်နေ
တယ်။ အက်ဒရီနယ်ဂလင်းက အက်ဒရီနယ်ဟော်မုန်းတွေ ထုတ်
လုပ်ပေးတယ်။ အက်ဒရီနယ်ဟော်မုန်းတွေဟာ ကြောက်စိတ်ဖြစ်
ရင်ထွက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအောက်ခြေချက္ကရဟာ ကြောက်
စိတ်ဖြစ်ပေါ်ရာနေရာ ဖြစ်လာတယ်။ ကြောက်စိတ်တွေမဖြစ်ပေါ်
အောင်ထားနိုင်ရင် အောက်ခြေချက္ကရဟာ ပုံမှန်နီးကြားလာမှာ
ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ယောဂကျင့်စဉ်မှာ ကြောက်စိတ်ကိုပယ်ရှား
ဖို့ လိုအပ်နေတယ်။ ကြောက်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ရင် အောက်ခြေချက္ကရ
ပိတ်သွားမယ်။ မခံချင်စိတ်တွေများနေရင် ချက်တိုင်ချက္ကရက ပိတ်
သွားမယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနီးထရေးမှာ ကြောက်စိတ်ပယ်
သတ်ရေးနဲ့ မခံချင်စိတ်ပယ်သတ်ရေးဟာ အဓိကကျင့်စဉ်ဖြစ်နေ
တယ်။

ရှေးခေတ်က ချက္ကရတစ်ခုချင်းကို အာရုံစူးစိုက်ပြီး ချက္ကရ
နှိုးကြတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရကစပြီး အထက်ချက္ကရတွေကို
အစဉ်လိုက်နှိုးကြတယ်။ တချို့က ချက္ကရတစ်ခုခုကို ရွေးချယ်ပြီး
နှိုးလေ့ ရှိတယ်။ ဥပမာ ချက်တိုင်ချက္ကရ၊ နှာရောင်ချက္ကရ စသည်
အားဖြင့် ချက္ကရတစ်ခုတည်းကို စူးစိုက်ပြီး နှိုးလေ့ရှိတယ်။

ခေတ်ပြောင်းသွားပြီ။ မိန့်ရာသီခေတ် နှစ် (၂၅၀၀) ကုန်ဆုံး
တဲ့နောက် ကုရာသီခေတ် နှစ် (၂၅၀၀) ရောက်လာပြီ ဖြစ်တယ်။
ဒါကြောင့် လာမယ့်နှစ် (၂၅၀၀)အတွင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီနီးတဲ့ကျင့်စဉ်
တွေလည်း ပြောင်းသွားပြီ ဖြစ်တယ်။ ခုခေတ်ဖြစ်တဲ့ ကုရာသီခေတ်
မှာ ချက္ကရတစ်ခုချင်းကို အာရုံစူးစိုက်ပြီး ချက္ကရနှိုးတာ မလုပ်ရ

တော့ဘူး။ ချက္ကရတွေအားလုံး အားကူးအားပြောင်းစနစ်နဲ့ သမပေးတဲ့ခေတ် ရောက်လာပြီထင်တယ်။ တိုက်ရိုက်နှိုးတဲ့နည်းအစား ချက္ကရကွေ့နှိုးကြားဖို့ အသင့်ဖြစ်အောင် အခြေအနေဖန်တီးတဲ့ CONDITIONING ခေတ် ရောက်လာပြီ ဖြစ်တယ်။

ကုံရာသီနဲ့အတူပါလာတဲ့ အာကာသဇီဝတေဇာဓာတ်ရဲ့ အရှိန်သြဇာကြောင့် ချက္ကရတွေဟာ နှိုးကြားဖို့ အသင့်ဖြစ်လာတယ်။ ချက္ကရအချင်းချင်း၊ စွမ်းအားအချင်းချင်း သမပေးလိုက်ရင် ကုဏ္ဍလိနီကိန်းရာ အောက်ခြေချက္ကရလည်း အသင့်ဖြစ်သွားမယ်။ ဒီအချိန်မှာ နှလုံးချက္ကရကနေပြီး တွန်းအားပေးလိုက်လို့ ချက္ကရအားလုံး စွမ်းအင်သမသွားတဲ့အခါ ပိတ်ဆို့နေတဲ့ချက္ကရ အထူးသဖြင့် အောက်ခြေချက္ကရဟာ နှိုးကြားပွင့်လင်းဖို့ အသင့်ဖြစ်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ နှိုးအံ့ဆဲဆဲအခြေအနေ ရောက်လာမှာဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီကုံရာသီခေတ်မှာ သော့ချက်ဖြစ်တဲ့နှလုံးချက္ကရ နှိုးကြားရေးကို စတင်ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ မေတ္တာမွန်စွမ်းအင်ကိန်းရာဖြစ်လို့ မေတ္တာမွန်စိတ်တွေ တိုးပွားအောင် နေ့စဉ်ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို မေတ္တာမွန်စိတ်တွေ တိုးပွားလာတဲ့အခါ မေတ္တာဘာဝနာကို ကျင့်ကြံရမှာ ဖြစ်တယ်။ မေတ္တာဘာဝနာက နောက်လိုက်ဖြစ်ပြီး မေတ္တာမွန်စိတ်တိုးပွားရေးဟာ ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးကြားရေးမှာ ကနဦးဆုံးကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီအလိုလိုနီးခြင်း

ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ဆိုတာ အလွန်ခဲယဉ်းတယ်လို့ ဆိုရုံနဲ့ မလုံလောက်ဘူး။ အလွန်အလွန် ခဲယဉ်းတယ်လို့ (၂၀) ရာစု အတွင်း လူသိထင်ရှား ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားသွားသူ ဂိုပိကရစ္စနားက ဆိုတယ်။

အိန္ဒိယပြည်မှာထင်ရှားတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ သောင်းချီ ရှိတယ်။ ဒီလို ယောဂကျင့်စဉ်ကျင့်သူ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲက နှစ်တစ်ရာအတွင်း ကုဏ္ဍလိနီနီးသွားသူဟာ လက်တစ်ဖက်ရဲ့ လက်ချောင်းငါးချောင်းလောက်ပဲ ရှိတယ်လို့ သူက ဆိုတယ်။

ကမ္ဘာ့သိပ္ပံပညာရှင်တွေက သိပ္ပံစက်ကိရိယာတွေနဲ့ ဂိုပိကရစ္စနားကို ဆယ်နှစ်လောက် ဆက်တိုက် စမ်းသပ်ကြတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီရှိတယ် ဆိုတာကို သိပ္ပံက မတွေ့ရသေးတော့ ကုဏ္ဍလိနီ ရှိသလား၊ ဘယ်လိုစွမ်းအင်မျိုးလဲ သိချင်လို့ သုတေသနလုပ်ကြတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို ဂိုပိကရစ္စနားကို သုတေသန ပြုလုပ်ကြည့်ပြီးတော့ ဂိုပိကရစ္စနားရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာသဘာဝပြောင်းလဲမှုနဲ့ စိတ်စွမ်းအင်၊ ဉာဏ်စွမ်းအင်ပြောင်းလဲမှုတွေ တွေ့ရလို့ ဂိုပိကရစ္စနားမှာ သိပ္ပံက ရှာဖွေမသိရသေးတဲ့ စွမ်းအင်သစ်တွေ ရှိနေတယ်၊ ဒီစွမ်းအင်တွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ အစွမ်းသတ္တိပဲလို့ ကောက်ချက်ချတယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဟာ သိပ္ပံဆရာတွေ စမ်းသပ်တွေ့ရှိသွားတဲ့ လူ့စွမ်းအင်သစ်တစ်မျိုးဖြစ်တယ်လို့ သိပ္ပံပညာရှင်အများအပြားက ယူဆတယ်။

ဂိုပီကရစ္စနားဟာ သာမန် ဟိန္ဒူဘာသာဝင် ပုထုဇဉ်လူသား ဖြစ်တယ်။ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့ ဓလေ့အတိုင်း နေ့စဉ် ယောဂကျင့် စဉ်တွေကျင့်ပြီးမှ အလုပ်ခွင်ဝင်တယ်။ ဒီလို သမားရိုးကျ နိစ္စဘတ် ဝတ္တရားကိုကျင့်ရာက အသက်လေးဆယ်လောက်မှာ ကုဏ္ဍလိနီနီး လာတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးအောင်ကျင့်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုကုဏ္ဍ လိနီ စတင်နီးလာတာဟာ သူ ကွယ်လွန်တဲ့အထိ နှစ်ပေါင်း လေး ဆယ်လောက် ကြာပါတယ်။

ဒဿနဆရာ ကရစ္စနားမူတီး (ဗေဒင်ဆရာ မဟုတ်) ဟာ အသက် နှစ်ဆယ်လောက်က စပြီးတော့ ကုဏ္ဍလိနီ နီးကြားလာ တာ သူ အသက်ကိုးဆယ်မှာ ကွယ်လွန်သည်အထိ ဆက်လက်နီး ကြားနေတယ်လို့ သူ့တပည့်ရင်းပုပုကြီးက ကရစ္စနားမူတီးအတ္ထုပ္ပတ္တိ မှာ ရေးထားတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ ကုဏ္ဍလိနီ နီးတယ်ဆိုတာ သမထကို လက်တည့်စမ်းကျင့်ရာက နီးသွားတဲ့ စိတ်တန်ခိုးမျိုး မဟုတ်ဘူး။ တစ်ဘဝမက ဘဝများစွာ ဆက်လက် ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရတဲ့ ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ နီးပြန်တော့လည်း တစ်လကိုးသတင်းနဲ့ ပြီး ဆုံးအောင်မြင်သွားတဲ့ ကျင့်စဉ်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ နှစ်ပေါင်း လေး ဆယ်၊ ငါးဆယ်လောက် ဘဝသက်တမ်းတစ်ခုလုံး ကဖြည်းဖြည်း ချင်း နီးကြားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီ နီးဖို့ဆိုတာ အလွန် ခဲယဉ်းပါတယ်။ မလွယ်ရေးချမလွယ်တဲ့ ကျင့်စဉ်ဖြစ်လို့ (၂၀) ရာစုနောက်ပိုင်းမှာ ဒီကျင့်စဉ်ကျင့်သူ မရှိသလောက်ရှား သွားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ ဒဏ္ဍာရီလိုဖြစ်သွားတယ်။

ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ တမင်တကာ ကုဏ္ဍလိနီမနီးဘဲနဲ့ သာမန် ယောဂီတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဂိုပီကရစ္စနားက ကုဏ္ဍလိနီ နီးကြားသွားတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဂိုပီကရစ္စနားက 'သူဟာ ကုဏ္ဍလိနီ နီးကြားနေ ပါပြီ။ မယုံရင် လာစမ်းသပ်လှည့်ပါ' လို့ လူသိရှင်ကြား ကြေညာ လိုက်တော့ အိန္ဒိယအစိုးရ အသိအမှတ်ပြုထောက်ခံလိုက်ရတယ်။ ဒီတော့မှ ကမ္ဘာ့သိပ္ပံပညာရှင်လောကက စိတ်ဝင်စားလာကြပြီး သုတေသနပြုကြတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ အာသက်ဇီဝဓာတ်တစ်မျိုး ဖြစ်တယ်

ဆိုတာ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက တွေ့ရှိသွားကြတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာရယ်၊ ရုပ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ သံလိုက်ဓာတ်၊ အပူဓာတ်၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်တွေနဲ့ ခြားနားတဲ့ ဇီဝဓာတ်ကို ဘိုင်အိုပလပ်စမာလို့ခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဘိုင်အိုပလပ်စမာခေါ် ဇီဝဓာတ်တစ်မျိုး ဖြစ်လို့ ဇီဝဓာတ်ရဲ့ ထူးခြားတဲ့စွမ်းအင်တွေ ရှိတယ်။ ဒီဇီဝဓာတ်စွမ်းအင် ဟာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်သန်မာမှုနဲ့ စိတ်စွမ်းအင်တွေကို အဆများစွာ တိုးတက်စေနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အခြေခံအချက်အလက်တွေကို တွေ့ရှိသွားတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ သာမန်ရုပ်ဝတ္ထုမဟုတ်လို့ ရုပ်ဝတ္ထုကို ပြသသလိုတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။

ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်တွေအရ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အလွှာတွေအများကြီး ရှိတယ်။ အလွှာတွေအထပ်ထပ်ရှိတယ်။ ကြက်သွန်ဥဟာ အလွှာတွေ အထပ်ထပ် ရပ်ပတ်ထားသလိုပါပဲလို့ ဆိုတယ်။ အလွှာတစ်ခု နီးကြားရင် စွမ်းအင်တစ်မျိုး ထွက်လာတယ်။ နောက်ထပ် အလွှာတစ်ခု တိုးလာရင်လည်း လျှပ်စစ်ဓာတ်ဗို့အား မြင့်လာသလို စွမ်းအင်တွေ မြင့်မားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ တစ်လွှာမှာ ဗို့အားတစ်ရာဆိုရင် နှစ်လွှာမှာ (၂၀၀)၊ သုံးလွှာမှာ (၃၀၀) တိုးလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေဟာ နဒီကြောလမ်းကြောင်းတွေအတိုင်း အထက်တက်သွားတော့ နဒီလမ်းကြောင်းတွေမှာရှိတဲ့ ချက္ကရခေါ် သိဒ္ဓိထွက်ရာ သိဒ္ဓိပေါက်တွေဆီ ရောက်သွားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် ချက္ကရတွေ အားပြည့်ဖြိုးတိုးတက်လာတယ်။ ချက္ကရရဲ့စွမ်းအင်ကို ချက္ကရမှာရှိတဲ့ ပွင့်ချပ်တွေနဲ့ တိုင်းတာရတယ်။

အဲဒီပွင့်ချပ်တွေဟာ အလွှာခုနစ်ထပ် ရှိတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် ကောင်းရင်ကောင်းသလောက် ပွင့်ချပ်လွှာတွေ တစ်လွှာပြီးတစ်လွှာ နီးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရနီးကြားမှုစွမ်းအင်တွေ ထိပ်ဆုံးအဆင့်ရောက်တော့မှ ပွင့်ချပ်တွေရဲ့ အလယ်မဏ္ဍိုင်ဖြစ်တဲ့ ဝတ်ဆံတိုင် အားကောင်းဖွံ့ဖြိုးလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဝတ်ဆံတိုင်အားကောင်းလို့ လည်ပတ်လာမှ အမြင့်ဆုံးစွမ်းအင်တွေအပြည့်အဝ ရလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဂိုပီကရစ္စနားတို့၊ ကရစ္စနာမူးတီးတို့ ကုဏ္ဍလိနီ နီးလာတယ်

ဆိုတာ ကုဏ္ဍလိနီ အလွှာတစ်ထပ်၊ နှစ်ထပ်လောက်သာ နှိုးတာဖြစ်တယ်။ အစွမ်းကုန်မဟုတ်သေးဘူး။ အလွန်ရှားပါးတဲ့ မဟာလူသားတွေသာ ကုဏ္ဍလိနီ အစွမ်းကုန်၊ အလွှာကုန် နှိုးတာဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနှိုးကြားတာဟာ အလွန် ရှားပါးလာတော့ ကုဏ္ဍလိနီဆိုတဲ့ ဝေါဟာရတောင် ခေတ်တိမ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် နှစ်ဆယ်ရာစုအကုန် နှစ်ဆယ်တစ်ရာစုအစမှာ ကုဏ္ဍလိနီ ခေါင်းထောင်လာတယ်။ ဂိုပီကရစ္စနားရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီ တစ်ခေတ်စားလာပြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဂိုပီကရစ္စနားလို ကုဏ္ဍလိနီနှိုးတဲ့လူတွေ မပေါ်ပေါက်ဘဲရှိနေရာက ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း လောင်းပေးရေးလာတယ်။ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေထဲမှာ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးတဲ့လူတွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီနှိုးလာတဲ့ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေကတော့ ကပ်စတင်နီဒါ၊ ဒေါက်တာဂျိုင်း၊ မစ္စစ်ပေါလ်ဆင်တက်အင်ဒရူး စသူတွေ ဖြစ်တယ်။

နှစ်ပေါင်း ငါးရာနီးပါး ခေတ်တိမ်သွားတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ (၂၀) ရာစုအကုန် (၂၁) ရာစုဆန်းမှာ ဘာကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာရသလဲလို့ မေးစရာဖြစ်လာတယ်။

ရှေးခေတ်က ကုဏ္ဍလိနီဟာ အိန္ဒိယပြည်မှာ ပေါ်ပေါက်ပြီး ဟိန္ဒူယောဂီကြီးတွေ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးသွားတာ ဖြစ်တယ်။

(၂၀) ရာစုအကုန် (၂၁) ရာစုဆန်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီနှိုးသွားသူတွေနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို ရေးသားသူတွေကတော့ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေ ဖြစ်တယ်။ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေဟာ ဘာသာရေးသမားမဟုတ်ဘူး။ ယောဂီမဟုတ်ဘူး။ သမထသမားလည်း မဟုတ်ဘူး။ ခေတ်ပညာတတ်နဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ၊ ဆရာဝန်တွေသာ ဖြစ်တယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ပါရမီရှင်တွေ ဖြစ်တယ်။ ရှေးဘဝကပါလာတဲ့ ပါရမီကြောင့် ဒီဘဝမှာ ကုဏ္ဍလိနီ အလွယ်တကူ နှိုးကြားသွားသူတွေ ဖြစ်တယ်။ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေက ဘာကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီ တစ်ခေတ်ဆန်းလာရတယ် ဆိုတာကို ဒီလို ရှင်းပြတယ်။

အာကာသအတွင်းရှိ နေစကြဝဠာ အဖွဲ့အစည်းပေါင်းများစွာဟာ အာကာသအတွင်းမှာ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာဆီ ရွေ့လျားသွားနေကြတယ်။ အာကာသဟာ အလုံးကြီးနဲ့တူလို့ အလုံးအဝန်း

တစ်ခုမှာ ဒီဂရီ (၃၆၀) ရှိတယ်လို့ သင်္ချာသင်္ကေတ ပြုထားတယ်။ ဒီအလုံးအဝန်း အာကာသကြီးကို အစိတ်ပေါင်း (၃၆၀) ဒီဂရီစိတ် ပြီး တစ်စိတ်မှာ ဒီဂရီ (၃၀) ရှိ အစိတ်ပေါင်း (၁၂) စိတ် ပိုင်းခြား စိတ်ဖြာလိုက်တယ်။ ဒီ (၁၂) စိတ်ကိုပဲ နက္ခတ်ပညာအရ မိဿ ရာသီ၊ ပြိဿရာသီ၊ မေထုန်ရာသီလို့ ရာသီ (၁၂)ပါးအမည်တွေ မှည့်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ နေစကြဝဠာအဖွဲ့တစ်ခုဟာ အာကာသထဲ မှာ ရွေ့လျားသွားတဲ့အခါ ဘယ်နေရာကို ရောက်နေပြီဆိုတာ သိရ အောင်လို့ အဲဒီနေရာရဲ့ ရာသီအိမ်နာမည်နဲ့ ဖော်ပြကြတယ်။

အခု ကျွန်တော်တို့ နေစကြဝဠာအဖွဲ့အစည်းဟာ အာကာ သထဲမှာ လှည့်လည်သွားလာနေတာ ကုံရာသီခေါ်တဲ့ အာကာသ ရပ်ဝန်းဒေသကို ရောက်နေတယ်။ တစ်ရာသီမှာ နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) လောက်နေတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) အတွင်း မိန်ရာသီမှာ နေခဲ့တယ်။ အခု ကုံရာသီဆိုတဲ့နေရာမှာ နောက်ထပ် နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀) လောက်နေမယ်။ အဲဒီနောက်တော့ မကာရ ရာသီ၊ ဓနုရာသီတွေဆီ ခရီးဆက်မှာ ဖြစ်တယ်။

ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ အေးတဲ့တိုင်းပြည်၊ ပူတဲ့တိုင်းပြည်၊ စိုစွတ် တဲ့တိုင်းပြည်၊ ခြောက်သွေ့တဲ့တိုင်းပြည်တွေရှိသလိုပဲ အာကာသရပ် ဝန်းမှာလည်း သဘာဝချင်း ကွဲပြားခြားနားကြတယ်။ တချို့ ရာသီ အိမ်မှာပူတယ်။ တချို့က အေးတယ် စသည်ဖြင့်ပေါ့။ ကမ္ဘာကြီး အပါအဝင် နေစကြဝဠာဟာ ကုံရာသီမှာရောက်နေတာ ဖြစ်တယ်။

ကုံရာသီနေရာဟာ တေဇောဓာတ်လွှမ်းမိုးတဲ့နေရာ ဖြစ် တယ်။ ဒါကြောင့် ကမ္ဘာနဲ့တကွ ဂြိုဟ်နက္ခတ်တွေအပေါ်မှာ တေ ဇောဓာတ်တွေ လွှမ်းမိုးလာတာ ဖြစ်တယ်။ မနောဝိညာဉ်ဟာ သဘာဝအားဖြင့် တေဇောဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ဂုဏ္ဍလိနီဟာလည်း တေဇောဓာတ် ဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာကြီးရဲ့အလယ်ဗဟိုမှာ တေဇော ဓာတ် ရှိတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ကမ္ဘာမြေ အတွင်းရှိ တေဇောကုဏ္ဍလိနီရဲ့ မျိုးဆက် ဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာမြေ ပတ်လည်ရှိ အာကာသအတွင်းမှာ တေဇောဓာတ်တွေ ဖုံးလွှမ်းလာ လို့ ကမ္ဘာကြီးလည်း တေဇောဓာတ်တွေ ကြွလာတယ်။ ကမ္ဘာမြေ အတွင်းရှိ တေဇောဓာတ်တွေလည်း ထကြွလာတယ်။ အတွင်း၊ ကပြင် တေဇောဓာတ်တွေ ထကြွလာတဲ့အခါ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ

ဇီဝဓာတ်ခေါ် ကုဏ္ဍလိနီတေဇောဓာတ်ဟာလည်း ထကြွလာတယ်။

လူရဲ့ လုံ့လဥဿာဟာ ကြိုးစားမှုနဲ့ မထကြွနိုင်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ တေဇောဓာတ်ဟာ အာကာသတေဇောဓာတ်ရဲ့ ဖိအားကြောင့် ထကြွလာတာ ဖြစ်တယ်။ လူတိုင်း အယုတ်အမြတ်မရွေး၊ ဘာသာ မရွေး၊ ကျား၊ မ မရွေး ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်တွေ ထကြွလာတာ ဖြစ် တယ်။ ဆိုးသွမ်းတဲ့လူတွေဟာ ဒီတေဇောဓာတ်ရဲ့အရှိန်ကြောင့် ပိုဆိုးလာတယ်။ ပိုရက်စက်လာတယ်။ ကောင်းတဲ့လူတွေကတော့ ရုပ်ခန္ဓာ ပိုပြီး တင့်တယ်လာတယ်။ တောင့်တင်းလာတယ်။ ဉာဏ် ရည်တွေ ထက်မြက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် အိုင်တီခေတ်ကြီး ဖြစ် ကွန်းလာတာ ဖြစ်တယ်။ ပညာခေတ်ကြီး ဖြစ်ထွန်းလာတာ ဖြစ် တယ်။

သူတော်ကောင်းတရားရှိသူ တရားရှင်တွေလည်း သူတော် ကောင်းစိတ်ဓာတ်တွေ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်လာတယ်။ ဘဝ ဟောင်းတွေက စိတ်စွမ်းအင်တွေ၊ စွန့်စွမ်းအင်တွေ ကျင့်ကြံခဲ့သူ ပါရမီရှင်တွေဟာ ဒီခေတ်မှာ အာရုံထူးအမြင်တွေ၊ အကြားတွေ ရလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဘဝဟောင်းက ကုဏ္ဍလိနီနိုးအံ့ဆဲဆဲ ဘဝကူးလာတဲ့ ပါရမီ ရှင်တွေဟာ ဒီဘဝမှာ ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလို နိုးကြားလာကြတယ်။ ဘာမှ ဟုတ်တိပတ်တိ မကျင့်ရဘဲနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနိုးလာတာ ဖြစ်တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ကုဏ္ဍလိနီနိုးလို့ နိုးနေမှန်းတောင် မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့လက္ခဏာတွေကတော့ ပြပြနေတယ်။ နားမလည်နိုင်တော့ ဆေးခန်းကိုသွားပြကြတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာရင် ရုပ်ခန္ဓာ အတွင်းအပြင် ပြောင်းလဲ သွားလို့ ဒီလို ပြောင်းလဲသွားတဲ့ လက္ခဏာချက်တွေကို လေ့လာ ကြည့်သင့်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်လှုပ်ရှားလာလို့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေ ဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ လျှံထွက်လာတယ်။ ဇီဝကမ္မဗေဒစနစ်ကြီး တစ်ခုလုံး ငြောင်းဆန်သွားအောင် ပြောင်းလဲသွားလို့ ထူးခြားတဲ့ လက္ခဏာချက်တွေ ထွက်ပေါ်လာတယ်။ သာမန်အားဖြင့်တော့ ရောဂါဝေဒနာတွေဖြစ်ပေါ်တာလို့ ထင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ် ဆေးခန်းသွားသွား သမားတော်တွေ မျက်စိလည်သွားကြတာပါပဲ။

အနာမသိတော့ခက်တာပေါ့။

ကုဏ္ဍလိနီတွေ အလိုလို လျှံထွက်လာတဲ့အခါ ရောဂါ
ဝေဒနာနဲ့တူတဲ့ လက္ခဏာတွေအနက် အဖြစ်အများဆုံးကတော့
အဆစ်အမြစ်တွေကိုက်ခဲတာ၊ နာကျင်တာ၊ မလှုပ်ရှားနိုင်တာဖြစ်
တော့ လေးဖက်နာလို့ ထင်ရတယ်။ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်၊ ဒူး၊
တံတောင် စတဲ့ အဆစ်တွေ ကိုက်ခဲနာကျင်ရုံမက တစ်ခါတစ်ရံ
မလှုပ်ရှားနိုင်တော့တဲ့အထိ ဖြစ်သွားတယ်။ လေဖြတ်တယ်လို့ထင်ရ
တယ်။ ခဏနေတော့ ဘာဆေးမှမကုလိုက်ရဘဲ ပြန်ကောင်းသွား
တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဘောလ်ပင်ကိုတောင် မြဲအောင်မဆုပ်နိုင်ဘူး၊
ခေါက်ဆွဲကိုလည်း တူနဲ့မညှပ်နိုင်ဘူးဖြစ်တတ်တယ်။ ခြေမျက်စိနဲ့
ခြေဖဝါးတွေကလည်း အထိမခံနိုင်အောင် နာကျင်တတ်တယ်။
ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းဖွဲ့ရာ အလွန် ခဲယဉ်းသွားတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့်
ကြာကြာမခံရပါဘူး။ မကြာခင်မှာ သူ့အလိုလို ပြန်ကောင်းသွား
တတ်တယ်။ တချို့ကျတော့ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက် ဆက်ပြီးနာ
ကျင်နေတတ်တယ်။ ကိုက်ခဲနေတတ်တယ်။ ခေါင်းထဲကလည်း
စစ်ခနဲ၊ ပူခနဲ နာကျင်လာတတ်တယ်။ မတ်မတ်မရပ်နိုင်အောင်
မူးဝေလာတတ်တယ်။ မကြာပါဘူး။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပျောက်
သွားတတ်တယ်။ ခေါင်းကိုက်တာနဲ့မတူဘူး။ ဒီလို စစ်ခနဲထိုးပြီး
နာကျင်တာဟာ ဦးခေါင်းအတွင်းမှာ သံချွန်နဲ့ထိုးလိုက်သလို ဖျတ်
ခနဲ နာကျင်တာ ဖြစ်တယ်။ ခေါင်းကိုက်သလို ကိုယ်ဟန်ပျက်သွား
ရင်လည်း တစ်ခဏလေးသာ ဖြစ်တယ်။ ခဏနေ ပြန်ကောင်းသွား
တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ခေါင်းထဲ သံပူနဲ့ထိုးသလို ခံစားရတယ်။

အစာအိမ်လှုပ်ရှားလို့ အစာမကြေဖြစ်တတ်တယ်။ ဝမ်းချုပ်
တတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အော့အန်တတ်တယ်။ အော့အန်တာ
များရင် မူးဝေသွားတတ်တယ်။ ဘာမှမစိုးရိမ်နဲ့ အစာကြေဆေးတွေ
သောက်ရင်လည်း အကြောင်းမထူးဘူး။ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး (၁၀)
မိနစ်လောက် ဖြေလျော့နားလိုက်ရင် သက်သာသွားမှာ ဖြစ်တယ်။
တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ ခံတွင်းတွေပျက်နေတတ်တယ်။ ဘယ်အစာမှ
မစားချင်ဘူး။ ဘာပဲစားစား စာရသာမတွေ့ဘူး။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
ဝမ်းကြီးနာစွဲသလို ခံစားရတတ်တယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး။ ခဏနား
လိုက်ရင် သက်သာသွားပါတယ်။ ခံတွင်းပျက်တာကတော့ ကြာ

တတ်တယ်။ စားပြန်တော့လည်း အစာအိမ်ကျဉ်းသွားလို့ ခါတိုင်းလို များများမစားနိုင်ဘူး။ ဒီလိုဖြစ်တာ နှစ်လ၊ သုံးလ ကြာတတ်တယ်။

မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ အချိန်တန်တော့ သက်သာသွားမှာပါ။ နွားနို့ ပူပူလေးကို ဆားဆော်ဒါနဲ့ ရောသောက်ပါ။ ဆော်ဒါဘိုင်ကပ်တို့၊ ဆော်ဒါမင့်တို့က အန္တရာယ်မရှိပါဘူး။ အစာကြေရင်ချောင်တဲ့ လျက်ဆားလိုဆေးတွေပါ။

ခုခေတ်မှာ နွားနို့ကိုကြောက်နေကြတယ်။ ကိုလက်- ရော အဆီတွေတက်တယ်လို့ဆိုပြီး အကြောက်လွန်နေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သုတေသနပြုကြည့်တော့ နွားနို့ဟာ ကိုလက်စ်ထရောတက် သလို ခန္ဓာကိုယ်ကို အကျိုးပြုတာတွေလည်း ရှိတယ်ဆိုတာကို တွေ့ရှိသွားပါပြီ။ နွားနို့ဟာ ကုဏ္ဍလိနီလျှံထွက်လို့ ဘေးထွက်ရောဂါတွေ ကုသဖို့ အကောင်းဆုံး အလွယ်ဆုံး ဆေးတစ်လက်ဖြစ်နေတာ ကိုယ်တွေ့ပါပဲ။

အဖြစ်များတဲ့ လက္ခဏာချက်တစ်ခုကတော့ ပူလိုက်အေးလိုက်ဖြစ်နေတာပဲ။ ခူပူလိုက် ခူအေးလိုက်နဲ့ အပြောင်းအလဲမြန်တယ်။ ပူတဲ့အခါမှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းကရော အပြင်ဘက်ကပါပူတာ ဖြစ်တယ်။ အေးစိမ့်နေတဲ့ရာသီမှာ ချွေးတလုံးလုံးပူနေတာ ဖြစ်တယ်။ အေးပြီဆိုရင်လည်း နွေခေါင်ခေါင်အခါမျိုးမှာတောင် စောင်ခြုံလို့ မလုံနိုင်အောင် ခိုက်ခိုက်တုန်အေးတာ ဖြစ်တယ်။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီမှာ ရေခဲနေသလို သွေးခဲနေသလိုအေးတာ ဖြစ်တယ်။ နေ့ခင်းလည်းဖြစ်တတ်တယ်။ ညပိုင်းမှာ ပိုပြီးဖြစ်တတ်တယ်။ (၁) နာရီအတွင်းလောက်မှာပဲ တစ်ခါ၊ နှစ်ခါလောက် ပူလိုက်အေးလိုက် ပြောင်းလဲတတ်လို့ ဘေးအမြင်က မူရာမာယာများတယ်လို့တောင် ထင်ရတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ မူလတည်နေရာဟာ မြီးညောင်းရိုးထိပ်ရှိ အောက်ခြေချက္ခရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအောက်ခြေချက္ခရကနေပြီး နှာရောင်ချက္ခရအထိ နဒီကြီးသုံးသွယ်အတိုင်း အထက်ကို တက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီနဒီခေါ် စွမ်းအင်စီးကြောင်းကြီးသုံးခုအနက် က ပဓာနအကြီးဆုံးနဒီကို သုရူမနနဒီလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီသုရူမနနဒီကို ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီ အီဒါနဒီနဲ့ ပင်္ဂလနဒီနှစ်ခုက ဝန်းရံပြီး နဒီသုံးခုအတိုင်း ကုဏ္ဍလိနီဦးခေါင်းတွင်း ငယ်ထိပ်ချက္ခရဆီ တက်

သွားတာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။

ဘေးက အရန်နဒီကြီးနှစ်ခုအနက် အိဒါနဒီအတွင်း ကုဏ္ဍလိနီစီးဝင်သွားတဲ့အခါ လရောင်လိုအလင်းရောင်တွေ ထွက်တယ်။ အိဒါနဒီဟာ မ,ဓာတ်ဖြစ်လို့ အအေးဓာတ်တွေ ကိန်းနေတယ်။ ပင်္ဂလနဒီကတော့ နေရောင်ထွက်လို့ နေဓာတ်ဖြစ်တယ်။ ဖိုဓာတ် ဖြစ်တယ်။ အပူဓာတ်တွေကိန်းတယ်။ အိဒါနဲ့ ပင်္ဂလနဒီနှစ်ခုကို ဂင်္ဂါမြစ်နဲ့ ယမုနာမြစ် အမည်တွေနဲ့လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ အိဒါနဒီအတွင်း စီးဝင်တဲ့အခါ အအေးဓာတ် ကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ ပင်္ဂလနဒီအတွင်းစီးဝင်တဲ့အခါ အပူဓာတ် ကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ ဒီနဒီနှစ်ခုဟာ မြွေနှစ်ကောင် လိမ်သလို အောက်ခြေချက္ကရက နှာရောင်ချက္ကရအထိ တက်သွားတဲ့အခါ ဒီ နဒီနှစ်ခုရဲ့ အအေးဓာတ်နဲ့ အပူဓာတ်ဟာ တစ်လှည့်စီဖြစ်ပေါ်တာ ဖြစ်တယ်။ ကျန်းမာရေးဌာနရဲ့တံဆိပ်မှာ တောင်ဝှေးကို မြွေနှစ် ကောင်လိမ်နေပုံကြည့်ရင် ရှင်းသွားပါလိမ့်မယ်။ မ,ဓာတ်နဲ့ ဖိုဓာတ် ပေါင်းစပ်မှု၊ လ,ဓာတ်နဲ့ နေဓာတ် ပေါင်းစပ်မှု၊ အပူဓာတ်နဲ့ အအေး ဓာတ် ပေါင်းစပ်တဲ့သဘောပါပဲ။

ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်တွေ အိဒါနဒီထဲမှာစီးဝင်တဲ့အခါ အအေး ဓာတ်ဖြစ်ပေါ်မယ်။ ပင်္ဂလနဒီထဲစီးဝင်တဲ့အခါ အပူဓာတ်ဖြစ်ပေါ် မယ်။ နဒီနှစ်ခုထဲမှာ တစ်လှည့်စီစီးဝင်တဲ့အခါ အပူအအေးဓာတ် ဟာလည်း တစ်လှည့်စီဖြစ်ပေါ်မှာဖြစ်လို့ လူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ပူ လိုက်အေးလိုက် တစ်လှည့်စီခံစားနေရတာ ဖြစ်တယ်လို့ သုတေသီ တွေက ဆိုပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီကို နဂါးမီးဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်၊ မီးဓာတ်လို့ ခေါ်တာဟာ ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်ဟာ ပူလောင်တဲ့သဘာဝရှိလို့ တင် စားခေါ်တာပါ။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးတဲ့အခါ၊ လျှံထွက်တဲ့အခါ အပူဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်၊ နဂါးမီးဓာတ်တွေ ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီဓာတ်တွေ အောက်ခြေချက္ကရတွင်းက နဒီ တစ်လျှောက်ထွက်လာတာဟာ ရေပန်းလိုက်သလို၊ မြားနဲ့ပစ်လိုက် သလို တစ်ဟုန်ထိုး ပန်းထွက်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ လက်ယက်သဲ တွင်းက ရေစိမ့်ထွက်လာသလို၊ မင်းဘူးမှာရှိတဲ့ နဂါးပွက်အိုင်ထဲက ရွှံ့ပူတွေ ခွက်ခနဲ ပွက်ထလိုက်၊ ပြန်ငြိမ်သွားလိုက်၊ တစ်ခါ ပြန်

ပွက်ထလိုက်သလိုထွက်တာဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီခတ်တွေ ထွက်ပေါ်လာတဲ့အခါ စိမ့်တွင်းကရေကို ခပ်ယူလိုက်ရင် ရေကုန်သွားလို့ ခဏစောင့်မှ ရေထပ်ထွက်လာသလိုစောင့်ရတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီတွေ တစ်ချို့တည်း တစ်ဟုန်ထိုး ငယ်ထိပ်အထိတက်သွားတာမျိုး မရှိဘူး။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လမ်းကြောင်းဖြောင့်ပြီး အလေ့အကျင့် အသားကျလာမှသာ ငယ်ထိပ်အထိတက်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးတယ်ဆိုပေမယ်လို့ တစ်ခါတည်းနိုးလာရုံနဲ့ မပြီးဆုံးသေးဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီအားနည်းနေသေးရင်၊ နဒီလမ်းကြောင်းတွေ အပိတ်အဆို့ရှိနေသေးရင်၊ ချက္ကရတွေ ပုံမှန် မလည်ပတ်နိုင်သေးရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ငယ်ထိပ်ရောက်ဖို့ နှစ်တွေအများကြီးကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ဘဝမရရင် နောက်ဘဝဆက်ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ငယ်ထိပ်ကို ကုဏ္ဍလိနီရောက်ပြန်တော့လည်း ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ တေဇောဓာတ်ကို ငယ်ထိပ်ချက္ကရက ခံနိုင်အားရှိမှ ကြာကြာနေနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ သုံးညသုံးရက် ငယ်ထိပ်ချက္ကရမှာ ကုဏ္ဍလိနီကိန်းဝပ်နေနိုင်မှ သိဒ္ဓိအားလုံးပြီးစီးတယ်လို့ သက္ကတရှေးကျမ်းတွေမှာ ဆိုတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ ငယ်ထိပ်ချက္ကရအထိ ရောက်သွားတဲ့အခါ ပထမမှာ မိနစ်ပိုင်းလောက်သာ နေနိုင်တယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျင့်သားရလာမှ နာရီပိုင်းအထိ နေနိုင်လာတယ်။ သုံးရက်သုံးညအထိ ငယ်ထိပ်ချက္ကရမှာနေနိုင်ဖို့ကတော့ အခက်ဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ တေဇောဓာတ်ဟာ အောက်ခြေချက္ကရကနေပြီး ငယ်ထိပ်ချက္ကရဆီ တက်သွားတဲ့အခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီတေဇောဓာတ် အရှိန်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်လာတတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဒီဂရီ (၁၀၄)၊ (၁၀၆)အထိ အပူချိန်တက်တတ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ ငယ်ထိပ်ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ အအေးဓာတ်ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ရေခဲတွေအုံထားသလို သွေးခဲမတတ်အေးလာတတ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ငယ်ထိပ်မှာ ကြာကြာမနေနိုင်တော့ အောက်ပြန်ဆင်းသွားရတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရထဲဝင်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့မှ အအေးဓာတ်ဟာ တဖြည်းဖြည်းလျော့သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ လူရဲ့ပါရမီကိုလိုက်ပြီး တက်တာဖြစ်တယ်။ တချို့ တစ်နေ့

နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်လောက် တက်တယ်။ အချို့ကျတော့ တစ်နေ့မှာ တစ်ကြိမ်လောက်သာတက်တယ်။ တစ်လ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် လောက်လည်း တတ်တက်တယ်။ နေသွားလမ်းကြောင်း မြောက် ဘက်ကသွားတဲ့ (၆)လအတွင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီတက်တာလွယ်ကူလို့ ဆောင်းတွင်းနဲ့နွေဦးမှာ ကုဏ္ဍလိနီဟာ မကြာခဏ ငယ်ထိပ်ထိ တက်တတ်တယ်။ လပြည့်နေ့တစ်ဝိုက်မှာ ထူးထူးကဲကဲတက်တတ် တယ်။ လကွယ်တစ်ဝိုက်မှာ ငြိမ်နေတတ်တယ်။ နေသွားလမ်း ကြောင်းတောင်ဘက်ရောက်တဲ့ မိုးရာသီမှာ ကုဏ္ဍလိနီ ငြိမ်တတ် တယ်။ နိုးလက်စရှိသူတွေကတော့ ဆက်နိုးနေမှာပဲ။ ဆောင်းတွင်း လောက်တော့ မပြင်းထန်ဘူး။ ဆောင်းတွင်းမှာလည်း တပို့တွဲ လပြည့်၊ တပေါင်းလပြည့်၊ တန်ခူးလပြည့်နေ့တွေမှာ ကုဏ္ဍလိနီအား အကောင်းဆုံးအချိန်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလိုနေ့ထူးတွေမှာ ကုဏ္ဍလိနီကြောင့်ဖြစ်ပေါ်တတ်တဲ့ ပူလိုက်၊ အေးလိုက် ဝေဒနာတွေ အများအပြား ခံစားရတတ်တယ်။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ သတိနဲ့ ကာကွယ် ထားနိုင်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာတဲ့အခါမှာ ဖြစ်ပေါ်တတ်တဲ့ နာကျင်မှု တွေ၊ ကိုက်ခဲမှုတွေ၊ အပူအအေးဝေဒနာ ခံစားရတာတွေဟာ ကုဏ္ဍ လိနီလှုပ်ရှားလွယ်တဲ့ ဆောင်းရာသီမှာ ပိုပြီး ဖြစ်တတ်တယ်။ မိုး တွင်းမှာတော့ နည်းပါးတယ်။ သက်သာတယ်။ ဒီလိုအထာတွေကို ကြိုတင်သိထားရင် ဝေဒနာတွေခံစားရတာ သက်သာတယ်။ ကြာ ကြာမခံရဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီကြောင့်ဖြစ်ပေါ်တဲ့ ဝေဒနာတွေ၊ နာကျင် မှုတွေဟာ သာမန်ဝေဒနာတွေလို အကြာကြီး မခံစားရပါဘူး။ နာတာရှည် မဟုတ်ဘူး။ ခံနိုင်ရည်ရှိလာတာနဲ့အမျှ သက်သာလာ မှာ ဖြစ်တယ်။

အနာခံမှ အသာခံရတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးသူဟောင်းတွေရဲ့စကား ကို သတိရသင့်တယ်။ အညာကျေးလက်မှာတော့ ဆန်ပေးမှ ဆေးရ၊ သမီးပေးမှ သမက်ရလို့ ဆိုလေ့ရှိတယ်။ အဘိညာဉ်တန်ခိုးတွေရ စေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာရင် တန်ရာတန်ဖိုးပေးရမှာ ဓမ္မတာပါပဲ။ လောကမှာ ဘယ်ဟာမှ အလကားမရပါဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီလျှံတက်လာတဲ့အခါမှာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ တေဇော
ဓာတ်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်လာတတ်တယ်။ အပူဓာတ်
တွေ အလွန်များလာတဲ့အခါမှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာတတ်
တယ်။

ဒီလို အပူဓာတ်တွေ လွန်ကဲလာရင် အပူဓာတ်ခံစားနေရတဲ့
သာဝကကို အပူဓာတ်သက်သာအောင် ဘဝဟောင်းက ဆရာရှင်
တွေက စီစဉ်ရတယ်။ အိဒါနဒီဟာ အအေးဓာတ်၊ ပင်္ဂလနဒီဟာ
အပူဓာတ်စီးဝင်တယ်ဆိုတာ ဆရာရှင်တွေက သိပြီးဖြစ်လို့ အိဒါနဒီ
ကို စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ တစ်ကိုယ်လုံး အေးသွားတာ
ဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်ချိန်မှာ ပင်္ဂလနဒီက ကုဏ္ဍလိနီအပူဓာတ်
တွေ လျှံထွက်လာတဲ့အခါ အပူဓာတ်တွေ တစ်ဖန် ထကြွလာပြန်
တယ်။ အပူဓာတ်ကိုခံနေရတဲ့ သာဝက မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာတဲ့အ
ခါ ဆရာရှင်တွေက အပူဓာတ်ကိုကာကွယ်ဖို့ အအေးဓာတ်ထွက်ရာ
အိဒါနဒီကို တစ်ဖန် ပြန်ဖွင့်ပေးရပြန်တယ်။

ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီအပူဓာတ်နဲ့ အအေးဓာတ် တစ်လှည့်စီဖြစ်
ပေါ်နေတာကို သာဝကတွေက သိချင်မှသိတယ်။ ဆရာဟောင်း
တွေကလည်း သူတို့ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးနေတာကို ထုတ်ဖော်
ပြောလေ့မရှိဘူး။ ခုပူလိုက် ခုအေးလိုက်ဖြစ်နေတဲ့ ဒဏ်အား
သာဝကရဲ့ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်မှုကို စမ်းသပ်သလို ဖြစ်သွားတယ်။
သာဝကတစ်ဦးဟာ ဒေါင်ဒေါင်မြည်အောင် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုရှိမှ

ဖြစ်မယ်ဆိုတာကို ဆရာဟောင်းတွေက သိမြင်လို့ စမ်းသပ်ပွဲတစ်ခု အမြန် စီစဉ်လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီလျှောက်တာကိုလည်း မထိခိုက်စေတဲ့ သာဝက ခံနိုင်ရည် တိုးတက်လာအောင် စီစဉ်တာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီလျှောက်လာတာဟာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် ခံစားမှုသာမက စိတ်ပိုင်းနာမ်ပိုင်းကိုလည်း ပြောင်းလဲစေတာ ဖြစ်တယ်။ ပြုပြင်ပေးတာဖြစ်တယ်။ ဒီလို ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေတယ်ဆိုတာကို ကာယကံရှင် သာဝကကမသိတော့ သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်လို့ ဘာဖြစ်မှန်း မသိတော့ဘူး။

စိတ်ဓာတ်တွေတက်လိုက်၊ စိတ်ဓာတ်တွေကျလိုက်နဲ့ အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲနေတယ်။ အကြိုက်အမျိုးမျိုး၊ သဘောထားတွေ အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနေတယ်။ ပူတဲ့အချိန်မှာ အအေးကို ကြိုက်ပေမယ့် အေးလာတဲ့အခါကျတော့ အအေးကို မကြိုက်ပြန်ဘူး။ အပူကိုပဲ ကြိုက်သလိုလို ပြောင်းလဲသွားတယ်။

ဒီလို အကြိုက်အမျိုးမျိုး မကြာခဏ ပြောင်းလဲသွားတာကို အတူနေမိသားစုက နားမလည်နိုင်ဘူး။ သူ့ကို ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားပြီလို့တောင် ထင်မိကြတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်ချိန်မှာ အသိဉာဏ်တွေ အလွန် ထက်မြက်လာပြီး အကျိုးတရား၊ အကြောင်းတရားနဲ့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်လာတယ်။ ဒီတော့ အပေါင်းအသင်းတွေက သူ့ကို လေးစားလာပြန်တယ်။ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်လိုက်၊ ဉာဏ်တွေယက်မြက်လို့ အပြောင်းအလဲတွေ မကြာခဏ ဖြစ်ဖန်များလာတော့ အပေါင်းအသင်းတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေက အံ့သြသွားပြန်တယ်။ ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ပါဘူးလို့ မှတ်ချက်ချကြတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ မှတ်ဉာဏ်တွေဟာ အံ့သြလောက်အောင် ကောင်းလာတယ်။ ကျောင်းနေစဉ်က အဖြစ်အပျက်တွေ၊ လူမမည်အရွယ်က မြူးထူးကစားခဲ့တာတွေကို မကြာခဏ သတိရတယ်။ ငယ်ငယ်ကသင်ခဲ့တဲ့ စာတွေ၊ လေ့လာဖတ်ကြားထားတွေကို တစ်လုံးမကျန် ပြန်ပြောပြ၊ ရွတ်ပြနိုင်တယ်။ ရေသည်ပြဇာတ်ထဲက 'ဘုရားပင် မတ်မတ်စက် စုံရပ်၍ အတတ်ပင် ဝေးကတည်း' ဒီဇာတ်ကို အဟုတ် ငါမချုပ်နိုင်ဘူး' ဆိုတဲ့ ရေသည်

ပြောစကားတွေ၊ 'မုရင်းထမင်း ချဉ်ပေါင်ဟင်းနဲ့ တစ်လုတ်ကယ်ဝဝ စားလိုက်ရရင် အာဂပါးစပ် လူဖြစ်ကျိုးနပ်လေဌဲ' ဆိုတဲ့ ဦးပုည စာချိုးတွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရွတ်ဆိုပြနိုင်တယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့အိမ်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကိုတော့ မေ့နေတတ်တယ်။ ညက ဘာဟင်းနဲ့စားခဲ့တယ်ဆိုတာလည်း သတိမရတော့ဘူး။ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းတွေရဲ့ နာမည်တွေကိုလည်း မေ့နေတတ်တယ်။ ဘတ်စ်ကားစီးရင် ကိုယ်ဆင်းနေကျ ကားမှတ်တိုင်ရဲ့ နာမည်ကို သတိမရဘဲ မေ့နေတတ်လို့ ကားမှတ်တိုင်ကျော်ပြီး ပါသွားတတ်တယ်။

ဒီလို သတိတွေ ကောင်းလိုက်၊ မေ့ပျောက်သွားလိုက် မကြာခဏဖြစ်တတ်တယ်။ ဒီလိုဖြစ်နေတာ ထာဝရအမြဲတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်ခါတစ်ရံ ခွန်အားတွေတိုးလာလိုက်၊ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ခွန်အားတွေ ပျောက်ကွယ်သွားလိုက်လည်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံမှာ နုပျိုတဲ့ ရုပ်သဏ္ဌာန်ပေါက်လိုက်၊ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့လည်း အိုစာသွားလိုက် ဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ရုပ်ခန္ဓာမှာ ဖောက်ပြန်မှုတွေ၊ ဝေဒနာတွေ ခံစားရတဲ့အခါ အိုမင်းသွားတဲ့ပုံသဏ္ဌာန် ပေါ်လာတယ်။

အဲဒီလို ဝေဒနာတွေဖြစ်ပေါ်လာတာဟာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ တေဇောဓာတ်ကြောင့် ချက္ကရတွေ နိုးကြားသွားမှု၊ ပွင့်သွားမှုကြောင့် ဖြစ်တယ်။

လည်မျိုချက္ကရက စွမ်းအင်တွေဟာ အထက်မှာရှိတဲ့ နှာရောင်ချက္ကရဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားရာမှာ ဦးခေါင်းပိုင်းတစ်ခုလုံး လှုပ်ရှားပြောင်းလဲသွားတယ်။ ဒါကြောင့် နှာခေါင်းသွေးယိုတတ်တယ်။ အချိန်တန်ရင် အလိုလိုရပ်သွားမှာပါ။ ရေအနည်းငယ်ကို ရှူရင် ချက်ချင်းပျောက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ နွားချေးခြောက်ကို ရေဖျန်းပြီးရှူရင်တော့ အမြန်ဆုံး ပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ နှာခေါင်းသွေးယိုတာဟာ ကလေးသူငယ်တွေနဲ့လူငယ်တွေမှာ ပိုပြီး ဖြစ်တတ်တယ်။

ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်းက စပြီး တေဇောဓာတ်တွေ ကြွလာတော့ တစ်ကိုယ်လုံး အပူဓာတ်တွေ တက်သွားတယ်။ ဒီလို တေဇော

ဓာတ်တွေ တက်သွားတာကို အပူကန်၊ အပူမှတ်တဲ့ရောဂါလို့ ရှေးလူကြီးများက ခေါ်တယ်။ အလွန်သင့်လျော်တဲ့ ဝေါဟာရ ဖြစ်တယ်။ အကျိတ်ထွက်တာတွေ၊ အကျိတ်ရောင်တာတွေ၊ သွေးစုနာတွေဟာ အပူကန်တာလို့ ခေါ်တယ်။ မွေးကျွတ်နာ၊ ကိန္နရာနာ၊ မျက်စိစွန်တာတွေဟာ သွေးစုနာနဲ့ သဘာဝချင်းတူပါတယ်။

နှုတ်ခမ်းတွေ၊ သွားဖုံးတွေလည်း ကြွလာတယ်။ ဒါကြောင့် သွားနာ၊ သွားကိုက်၊ မျက်စိနာ၊ နားဝေဒနာတွေဟာလည်း တေဇောဓာတ်ကြွလို့ဖြစ်ရတဲ့ ရောဂါတွေပါပဲ။ ကုဏ္ဍလိနိတေဇောဓာတ် ဘယ်လောက်ကြွသလဲဆိုတာကို အလွယ်ဆုံးသိနိုင်တဲ့နည်းကတော့ နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက် ဘယ်လောက် ဖောင်းကြွသလဲဆိုတာကို ပါးစပ်လှုပ်ပြီး စမ်းသပ်ကြည့်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ် အရေပြားတွေဟာ ဖောင်းကြွပြီး နူးညံ့လာတဲ့အခါ ထိခိုက်ပွန်းရှုတ်လို့ သတိထားပြီး ရှောင်သင့်တာကို ရှောင်ရန်ဖြစ်ပါတယ်။ နားထဲကလည်း လေတွေ အတင်းတိုးဝှေ့ထွက်တတ်တယ်။ နားမခံနိုင်အောင် လေတွေထွက်လာရင် နားရောဂါဖြစ်ပြီဆိုပြီး အကြောက်မလွန်ဖို့ လိုပါတယ်။ နွားနို့သောက်ပြီး အကြောတွေ ဖြေလျှော့လိုက်ရင် ပျောက်သွားမှာပါ။

ရောဂါဝေဒနာတွေ ခံစားလာရတဲ့အခါ စိတ်ဓာတ်တွေကျလာပါတယ်။ ရောဂါဝေဒနာနဲ့ စိတ်ကျရောဂါ ပူးတွဲခံစားရတဲ့အခါ ပန်းသေပန်းညှိုးရောဂါတွေ ရလာတတ်ပါတယ်။ စိတ်မပူပါနဲ့။ တကယ့်ရောဂါဖြစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ တေဇောဓာတ်တွေရဲ့အရှိန်ကြောင့် ယာယီပန်းညှိုးသွားတာပါ။ တေဇောဓာတ်တွေ ငြိမ်သွားရင် နဂိုအတိုင်း ဖြစ်သွားမှာပါ။ နွားနို့ကို ဆိုဒါဘိုင်ကတ်နဲ့ ရောသောက်ရမယ်။ ကန့်ပလူဥကို စားနိုင်တယ်။ လိမ်းနိုင်တယ်လို့ ပုံပြဆေးအဘိဓာန်မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဒီလို ဝေဒနာမျိုးစုံကို ခံစားရတဲ့အပြင် ဘယ်နေရာက ဘာရောဂါ ခံစားရတယ်လို့ အတိအကျမပြောပြနိုင်တဲ့၊ မဖော်ပြတတ်တဲ့ ဝေဒနာတွေကိုလည်း ခံစားရတယ်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲချက်တွေကလည်း ရောဂါဝေဒနာတွေကို ခံစားရတာထက် မလျော့ပါဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး ငေါင်တောင်တောင်ဖြစ်နေတတ်

တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့လည်း ရွှင်လန်းမြူးထူးလာလို့ သီချင်းတွေ နားထောင်ချင်လာတယ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း သီချင်းဆိုချင်လာတယ်။ ပါးစပ်က အသံမထွက်သည့်တိုင်အောင် စိတ်ထဲက တေးသွားတွေကို လိုက်ဆိုနေတတ်တယ်။

အာရုံခံစားမှုအပိုင်းမှာလည်း အပြောင်းအလဲတွေဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီလှုံကြွလာလို့ရှိရင် အာရုံခံစားမှုတွေ အလွန်ထက်မြက်နူးညံ့လာတယ်။ နေ့တိုင်း မြင်တွေ့နေကျ ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ ကြည့်ကောင်းလာတယ်။ အရောင်အသွေးမျိုးစုံဟာ ခါတိုင်းကထက် တောက်ပလာလို့ ကြည့်ရတာ အရသာရှိလာတယ်။ စားနေကျထမင်းဟင်းတွေကလည်း အရသာထူးခြားလာလို့ စုံရေမက်ရေစားလာတယ်။ နေ့စဉ်သောက်နေတဲ့ ရေသည်ပင်လျှင် အရသာတစ်မျိုး ထူးခြားလာပါတယ်။ လေညင်းကလေး တိုက်ခတ်သွားတာကအစ အထိအတွေ့တွေအထိ ထူးခြားတဲ့ အရသာအာရုံတွေကို ခံစားနိုင်လာတယ်။ ငှက်ကလေးတွေ အော်မြည်နေတာပင်လျှင် ဂီတသံပေါက်နေတယ်လို့ အကြားအာရုံ ခံစားလာရတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီတေဇာဓာတ်ဟာ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေကို ခံစားမှုထက်မြက်လာစေတာ ဖြစ်တယ်။ ဦးနှောက်နဲ့အာရုံကြောတွေကလည်း အရင်ကနဲ့မတူ ထူးထူးခြားခြား ထက်မြက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ခါတိုင်းက မမြင်တာကို မြင်ရ၊ မကြားတာကို ကြားရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီတေဇာဓာတ်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အရေးပါတဲ့ ဂလင်းတွေဆီ ရောက်သွားတဲ့အခါ ဂလင်းတွေ ထကြွလာတယ်။ ဂလင်းနဲ့ဆက်နေတဲ့ ချက္ကရတွေလည်း နိုးကြားလာပါတယ်။ ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်သွယ်ပေးတဲ့ နဒီစီးကြောင်းတွေလည်း သွက်လက်အားကောင်းလာတယ်။ နဒီစီးကြောင်းတွေနဲ့ ယှဉ်တွဲနေတဲ့ အာရုံကြောတွေဟာလည်း သွက်လက်အားကောင်းလာလို့ အာရုံခံကိရိယာတွေဖြစ်တဲ့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ စတဲ့နေရာတွေဟာ အာရုံခံနိုင်စွမ်းတွေ ထက်မြက်လာတယ်။ အလွန်နူးညံ့တဲ့ အာရုံကို ပင်လျှင် ခံစားနိုင်လာတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဦးနှောက်နဲ့အာရုံကြောကို အမှီပြုရတဲ့ သိစိတ်ဟာ အလွန် ထက်မြက်အားကောင်းလာတယ်။ ပြတ်သားကြည်လင်

လာတယ်။ အရင်က ဝါးတားတားသိနေရာက အထင်အရှားအပြတ် အသား သိလာတယ်။ လျင်မြန်လာတယ်။ သာမန်အားဖြင့် မသိနိုင် တာတွေကိုပင် သိနိုင်မြင်နိုင်လာတယ်။

တရားမထိုင်ရဘဲနဲ့ မျက်စိမှိတ်လိုက်ရင် အလင်းတွေ ဟိုတ ပြောက်ဒီတပြောက် မြင်ရမယ်။ တရားထိုင်မှရတဲ့ စိတ်တည်ငြိမ်မှု သမာဓိတွေကို နေရင်းသွားရင်းလာရင်း ရလာမယ်။ တရားထိုင် မလို့ပြင်ဆင်လို့က်ရင်ပဲ အလင်းရောင်တွေ မြင်လာရမယ်။ တစ်ခါ တစ်ရံ မျက်စိကျိန်းသွားအောင် လင်းလာတတ်တယ်။ အလွန် တောက်ပတဲ့ အရောင်အဆင်းတွေကို မြင်လာရတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဂဲဩမေထရိပုံသဏ္ဌာန်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု တရားထိုင်စဉ် တွေ့ မြင်လာရတယ်။

ဒီလို အလင်းတွေ၊ အာရုံထူးတွေဟာ တစ်နေ့တခြား အား ကောင်းလာတယ်။ အိပ်မက်ထူး အိပ်မက်ဆန်းတွေလည်း မက်လာ တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အိပ်မက်လား၊ အာရုံထူးအမြင်လားဆိုတာ ခွဲမရအောင်ဖြစ်လာတယ်။ အာရုံထူးအမြင်နဲ့ အိပ်မက်တွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု တစ်ဆက်တည်းဖြစ်လာတယ်။ တရားထိုင်လို့မြင်ရ တဲ့ အမြင်အာရုံတွေထဲမှာ သဘာဝရှုခင်းတွေ၊ အရောင်အဆင်း ပသာငှာတွေ၊ ဂီတသံစဉ် အကြားအာရုံထူးတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခုရ လာတတ်တယ်။

ဒီလို အမြင်အာရုံ၊ အကြားအာရုံထူးတွေ အလိုလိုရတဲ့အခါ အတိတ်ဘဝကဇာတ်လမ်းတွေ၊ ပတ်သက်ရင်းနှီးသူတွေကို တွေ့မြင် လာရတယ်။ အတိတ်ဘဝသာမက နောင်လာမယ့်အချိန်မှာ ဖြစ် ပျက်မယ့်ကိစ္စတွေကိုလည်း အထင်အရှားတွေ့မြင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အသိအာရုံတွေ၊ အသိဉာဏ်တွေ ပြောင်းလဲ တိုးတက် လာတဲ့ခါ နီးနေတဲ့စိတ်နဲ့ အိပ်တဲ့စိတ်ဟာ တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်သွား တယ်။ ခါတိုင်းက အိပ်ပျော်သွားတာကိုမသိလိုက်ဘဲ မေ့ခနဲဖြစ် သွားတာကိုသိလာတယ်။ အိပ်နေပေမယ့် သတိနဲ့အသိက ပျောက် မသွားဘူး။ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်နေတယ်။ လူကအိပ်နေပေမယ့် စိတ်ကမအိပ်ဘူး၊ မမေ့ဘူး။ မိမိအာရုံဝင်စားတာကို ဆက်လုပ်နေ တယ်။

ဒီလို စိတ်သမာဓိတွေ တည်ငြိမ်သည်ထက် တည်ငြိမ်လာတဲ့

အခါမှာ သညာအမှတ်အသားတွေကို သိနေတဲ့ သညာသိစိတ်
ပျောက်သွားတယ်။ ဒီလို သညာသိစိတ်ပျောက်သွားတာကို စွာန်
ဝေါဟာရစကားနဲ့ နေဝသညာ၊ နာသညာလို့ ခေါ်တယ်လို့ စွာန်
ပညာရှင်တွေက ဆိုပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ သူ့အလိုလို နိုးလာတဲ့အခါမှာ ချက္ကရတွေနဲ့ နဒီတွေပါ နိုးကြားလှုပ်ရှားလာကြတယ်။ နဒီတွေဟာ အာရုံကြောတွေနဲ့ ပူးတွဲယှဉ်ပြိုင် ယှက်ဖြာနေလို့ အာရုံကြောတွေလှုပ်ရှားလာတယ်။ လှုပ်ရှားလာတဲ့အခါ တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံလာတတ်တယ်။ နေရာကွက် လှုပ်ရှားယားယံတတ်သလို တစ်ကိုယ်လုံးအနံ့လည်း ယားယံလာတတ်တယ်။ သနပ်ခါးရေကျဲလိမ်းပေးရင် သက်သာသွားမယ်။ ဒီလိုယားယံတာတွေဟာ နှစ်ရှည်လများမကြာတတ်ပါဘူး။ တစ်ချိန်မှာ ပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရေပြားပေါ်မှာယားယံသလို အရေပြားအောက်မှာလည်း လှုပ်ရှားယားယံတတ်ပါတယ်။ မျက်ခမ်းလှုပ်တယ်၊ မျက်ခုံးလှုပ်တယ်၊ လက်ဖဝါးယားတယ်၊ ခြေဖဝါးယားတယ် ဆိုတာတွေဟာ အရေပြားပေါ်တွင်သာမက အတွင်းအသားမျှင်တွေပါ လှုပ်ရှားယားယံတာ ဖြစ်တယ်။

အရန်ချက္ကရတွေနဲ့ ချက္ကရငယ်တွေဟာ တစ်ကိုယ်လုံးအနံ့မှာ ရှိတယ်။ အထူးသဖြင့် အဆစ်အမြစ်ရှိတဲ့နေရာတွေ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေဟာ စိတ်တန်ခိုးကို သိဒ္ဓိတွေဝင်ထွက်ရာအပေါက် ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ရှေ့မှာက ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာကို ချက္ကရတွေက သိနိုင်တယ်။ ဒီလိုစိတ်စွမ်းအင်တွေ ချက္ကရကတစ်ဆင့် ဝင်လာတဲ့အခါ ချက္ကရအနီးရှိ အာရုံကြောတွေကိုပါ လှုပ်ရှားသွားစေတယ်။ ဒီလို အာရုံကြောလှုပ်ရှားသွားတဲ့အခါ အဲဒီနေရာအနီးတစ်ဝိုက်

အသားမျှင်တွေ လှုပ်ရှားသွားတာကို မျက်ခုံးလှုပ်တယ်၊ မျက်ခမ်းလှုပ်တယ်၊ လက်ဖဝါးယားတယ်လို့ ခေါ်ကြတာပါ။ ဒီလို ချက္ကရတွေ၊ နဒီတွေက ပို့ပေးလိုက်တဲ့ Message တွေကို ကျွန်တော်တို့က ဘာသာပြန်ပြီး အတိတ်နိမိတ်တွေလို့ခေါ်လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရနဲ့ နဒီတွေရဲ့စွမ်းအင်ကို နားမလည်သေးသူတွေက တော့ ဒီလို အတိတ်နိမိတ်တွေဟာ အယူသီး ယုံကြည်လွယ်မှုဆိုပြီး အထင်သေးတတ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနိုးလာတော့ ဒီလို အတိတ်နိမိတ်တွေကို အောတိုက်အောင် တွေ့လာရတယ်။ ထပ်ကာ၊ ထပ်ကာ တွေ့ရဖန်များတော့ အတိတ်နိမိတ်တွေကို လွယ်တကူ မပယ်ရဲတော့ဘူး။ ကြာလေယုံလေ ဖြစ်လာတယ်။ ဒီအတိတ်နိမိတ်တွေဟာ ကြာလေမှန်လေ ဖြစ်လာတယ်။ ကြာတော့ ဒီလို အတိတ်နိမိတ်တွေကိုတွေ့ရမှာ ကြောက်လာတယ်။ ကောင်းတဲ့ အတိတ်နိမိတ်ထက် မကောင်းတာဖြစ်မယ့် အတိတ်နိမိတ်တွေက ပိုများလာတယ်။ ဒါကြောင့် ကြောက်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အတိတ်နိမိတ်တွေအရ မကြာခင် ဘာဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်သိလာလို့ ဗေဒင်မေးစရာတောင် မလိုတော့ဘူး။ သတိနဲ့ ရှောင်နိုင်ရှားနိုင်ပါတယ်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားနိုင်လို့ ဘေးလူတွေက ဒီလူ စုန်းပညာတတ်သလားလို့တောင် အထင်လွဲခံရတယ်။ ဒီလို အတိတ်နိမိတ်တွေနဲ့အတူ အိပ်မက်တွေကလည်း ထူးခြားလာတယ်။ သာမန် အိပ်မက်ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ အိပ်မက်တွေ မက်လာတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီကို မြွေနဂါးနဲ့ သရုပ်တင်တယ်ဆိုတာ သိကြပြီးဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အိပ်မက်ထဲမှာ မြွေတွေ၊ နဂါးတွေကို မက်တတ်တယ်။ မြွေ၊ နဂါးတွေဟာ အဆိပ်ရှိတဲ့သတ္တဝါလို့ စွဲနေတော့ မြွေတွေ၊ နဂါးတွေ အိပ်မက်မက်ရင် ကြောက်လန့်ကြတယ်။ သာမန်လူတွေမှာ စိတ်စွဲလမ်းလို့ မြွေအိပ်မက် တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်လောက် မက်နိုင်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှု ပါရမီပါလာသူတွေကတော့ မြွေနဂါးအိပ်မက်တွေကို မကြာခဏမက်တတ်တယ်။ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး မက်တတ်တယ်။ မြွေမျိုးစုံမက်တတ်တယ်။ မြွေတွေကိုမြင်ရတာ၊ အနီးအနားမှာတွေ့ရတာ၊ မိမိကိုယ်ပေါ်ရောက်လာတာ၊ တစ်ခါ

တစ်ရံ ခြေလက်တွေကို မြွေကိုက်တာ၊ မြွေတွေနဲ့ လုံးထွေးနေရတာ၊ မြွေတွေအများကြီး မိုးပေါ်က မြွေမိုးရွာချတာ စသည်ဖြင့် မက်တတ်တယ်။

တချို့မြွေတွေက လူစကားပြောတတ်တယ်။ အကျိုးအကြောင်း ပြောတတ်တယ်။ တချို့ဆိုရင် အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့ရတဲ့ မြွေဟာ တကယ်ပဲ မိမိအိမ်မှာ တွေ့ရတတ်တယ်။ တချို့မြွေတွေက လိုက်တတ်တယ်။ မြွေကြောက်လို့ ပြေးရသူတွေ မနည်းဘူး။ ဒီလို အိပ်မက်မျိုးကတော့ ပါရမီရှိသူတွေ မက်တတ်တယ်။ ရွေးဘဝ တစ်ခုဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ ထိုင်တယ်၊ ယောဂကျင့်စဉ်တွေ ကျင့်တယ်၊ ဒီလို ကျင့်ကြံနေစဉ်မှာ ဘဝကူးသွားတယ်။ ကူးသွားတဲ့ဘဝမှာ ဒီပါရမီတွေ ဆက်လက်ပါလာတယ်။ ရွေးဘဝတစ်ခုမှာ တရားထိုင်ရင်းကျင့်ရင်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ အနည်းငယ်နိုးကြားသွားတယ်။ တချို့ကတော့ အတော်အသင့် နိုးကြားသွားတယ်။ တချို့ကတော့ အပြည့်အဝ နိုးကြားလုနီးပါးအချိန်မှာ ဘဝကူးသွားရတယ်။

အဲဒီလို ဘဝဟောင်းပါရမီတွေဟာ ဒီဘဝမှာ ပါလာကြတာကို ပါရမီရှိတယ်၊ ပါရမီရင့်တယ်လို့ ခေါ်တာပါပဲ။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ပါရမီ အနည်းအများ ဒီဂရီချင်းတူကြတာရှိသလို မတူသူတွေလည်း ရှိတယ်။ ဘဝဟောင်းက ကျင့်လက်စပါရမီတွေ ပါလာတာချင်းတော့ တူပါတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီကိုနိုးကြားစေတာဟာ တစ်ဘဝတည်းနဲ့ မပြီးကြဘူး။ နောက်ဘဝအထိ ဆက်လက် ကျင့်ကြရတာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ဘဝမှာ ပညာသင်လိုက်၊ ပရိယေသနရှာဖွေလိုက်နဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ဖို့ အချိန်သိပ်မရကြလို့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှုဟာ ကာလတွေကြာညောင်းရတာ ဖြစ်တယ်။

အခုအချိန်မှာတော့ မဟာသမယဆိုတဲ့ ခေတ်ကာလကြီးဖြစ်တဲ့ ကုံရာသီခေတ်ကောင်းကြီးနဲ့ ကြုံကြိုက်တဲ့အခါ ကုံရာသီအိမ်ခေါ် သဘာဝအာကာသကြီးအတွင်းက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးကို လွှမ်းခြုံထားသလို ဖြစ်နေတယ်။ ကုံရာသီအိမ်စွမ်းအင်ဟာ လူသားတွေအတွက် အဘက်ဘက်က စွမ်းအင်တွေကို မကြုံဘူးအောင်ပေးနေတာ ဖြစ်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းနှစ်သောင်းကျော်က လူသားတွေဟာ ကုံရာသီခေတ်ကြီးကို တစ်ကြိမ်ကြုံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအချိန်ဟာ ကျောက်ခေတ်လူသားတွေကို

ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီး ဉာဏ်ရှိတဲ့လူသားတွေဖြစ်အောင် တွန်းအားပေးခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ကျောက်ခေတ်ဖြစ်နေသေးလို့ တိုးတက်မှုတွေ မမြန်ဆန်သေးဘူး။ နွေးနွေးသာတိုးတက်ရတယ်။ အခြားဂြိုဟ်တွေ ဆီ ခရီးဆန်နေတဲ့ အခုခေတ်မှာတော့ တိုးတက်မှုတွေဟာ အလွန် လျင်မြန်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ကုံရာသီအာကာသအတွင်းက စွမ်းအင်တွေဟာ လူတွေရဲ့ ချက္ကရတွေကတစ်ဆင့် ဝင်လာကြတာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်စွမ်းအင်တွေ ကို အောက်ပိုင်းချက္ကရသုံးခု ကတစ်ဆင့် ဝင်လာတယ်။ ဉာဏ်ပိုင်း ပညာပိုင်းစွမ်းအင်တွေဟာ အထက်ပိုင်းရှိ ချက္ကရသုံးခုကတစ်ဆင့် ဝင်လာတယ်။ စိတ်ဓာတ်၊ စေတနာစွမ်းအင်တွေကတော့ နှလုံး ချက္ကရကတစ်ဆင့် ဝင်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီခေတ်မှာ လူတွေဟာ အလွန် ဉာဏ်ထက်လာကြတယ်။ (၁၆)နှစ်သား ပါရဂူဘွဲ့ ရသူတွေ၊ (၁၂)နှစ်သားမှာ စန္ဒရားချန်ပီယံဖြစ်လာသူတွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ထွက်လာတာကို တွေ့မြင်နေရပါတယ်။ ငယ်လေ ပါရမီရင့်လေပါပဲ။ ဇာတာသက်ငယ်ပေမယ့်လို့ ပါရမီသက်ကတော့ အလွန်ရင့်မာနေသူတွေပါပဲ။ ဒါကြောင့် လောကကြီးမှာ အဘက်ဘက်ကတိုးတက်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ဉာဏ်ပညာတွေ တိုးတက်လာသလို စိတ်ရင်းစေတနာဘက် ကလည်း မကြုံဘူးအောင် တိုးတက်လာတာကို ဆူနာမီအရေးကိစ္စ မှာ တွေ့ရတယ်။ တစ်နေရာမှာ ဘေးဆိုးတွေရင် တစ်ကမ္ဘာလုံး က ဝိုင်းဝန်းပြီး ပေးကမ်းကူညီကြတယ်။ ကူညီပေးကမ်းမယ့်နိုင်ငံ တွေများလာလို့ အလှူရှင်နိုင်ငံများအဖွဲ့ဆိုပြီးတောင် ပေါ်ပေါက် လာနေပါပြီ။ လူတွေရဲ့ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါတွေဆိုရင်လည်း မိဘထက် သားသမီးက ပိုပြီး ဥပဓိရုပ်ကောင်းလာကြတယ်။ ငပုလို့ခေါ်ခဲ့ကြ တဲ့ ဂျပန်တွေဟာ ခုခေတ်မှာ ငရှည်တွေဖြစ်လာပြီး မျက်ကြော တင်းတရုတ်တွေတောင် အရင်ကထက် ပိုမို ပြေပြစ်လာကြပြီ။ ဒါတွေဟာ ကုံရာသီခေတ်ရဲ့ စွမ်းအင်တန်ခိုးကြောင့်ပါပဲ။

ဒီလို အဘက်ဘက်ကတိုးတက်လာတဲ့ ခေတ်ကာလမှာ ကုံရာသီရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဝပ်နေရာက အလိုလို နိုးကြားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှုဟာ လူမျိုးမခွဲခြား၊

ဘာသာမခွဲခြားဘဲ လူအားလုံးဟာ မိမိတို့ပါရမီအလျောက် နိုးကြားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာလို့ စိတ်တန်ခိုးရှင်တွေ ပေါ်ထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ဝါဒလက်စွဲထားတဲ့ ရုရှားလို နိုင်ငံသည်ပင်လျှင် ကုဏ္ဍလိနီနိုးသူတွေ ရှိနေပြီ။ ကုဏ္ဍလိနီကို သုတေသနပြုသူ ပညာရှင်တွေရှိနေပြီ ဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံတိုင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနိုးကြားနေသူတွေ ရှိနေပါပြီ။ ခေတ်ဟောင်းက မတွေးရဲတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ၊ တွေးရဲသူတွေ၊ ခေတ်ဟောင်းက မလုပ်ရဲတဲ့ စွန့်စားမှုတွေ၊ တီထွင်မှုတွေပြုနိုင်သူတွေ ပေါ်ထွက်နေပါပြီ။

ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီ အရှိန်အဟုန်နဲ့ အလိုလို နိုးကြားလာသူတွေကတော့ အဖြူရောင် မြွေနဂါးတွေကို အိပ်မက်မက်ကြတယ်။ အဖြူရောင်မြွေနဂါးဟာ သာမန်ကုဏ္ဍလိနီမဟုတ်ဘဲ အရှိန်အဟုန်နဲ့ အလိုလို နိုးကြားလာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကို သရုပ်ဖော်ပြနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မြွေနဂါးအဖြူတွေ အိပ်မက်မက်ရင်၊ အာရုံထဲမှာ မြင်ရရင် မိမိကိုယ်မိမိ ကုဏ္ဍလိနီနိုးနေတယ်လို့ သိနိုင်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှု အရှိန်အဟုန် အနည်းအများလိုက် ခန္ဓာကိုယ်မှာ နာကျင်မှုဝေဒနာတွေ၊ စိတ်ပြောင်းလဲမှုတွေ ခံစားရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ခံစားရမှုတွေဟာ တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ မပြီးဆုံးသေးဘဲ ပြင်းထန်လာလိုက်၊ လျော့ကျသွားလိုက် မကြာခဏ တွေ့ကြုံခံစားရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို တွေ့ကြုံခံစားရတဲ့အခါ ထိတ်လန့်မသွားဘဲ မိမိကိုယ်ကို သုံးသပ် ဝေဖန်ကြည့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရောင်မျိုးစုံရှိတဲ့ မြွေနဂါးအိပ်မက်တွေဟာ ဘဝဟောင်းက ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှုပါရမီကိုပြတာ ဖြစ်ပြီးတော့ မြွေဖြူ၊ နဂါးဖြူတွေမက်တဲ့ အိပ်မက်ကတော့ နိုးကြားအံ့ဆဲဆဲ ကုဏ္ဍလိနီကို ဖော်ပြနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို မြွေဖြူ၊ နဂါးဖြူတွေကို အိပ်မက်မက်တဲ့ စာပေမိတ်ဆွေသုံးဦး ရှိတယ်။ သူတို့နဲ့ ဆွေးနွေးကြည့်တဲ့အခါမှာ သူတို့ဟာ ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလို နိုးကြားနေတာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သေချာသွားတယ်။

ဒီမိတ်ဆွေသုံးဦးအနက် တစ်ဦးဟာ ကျောင်းသူလေးဖြစ်ပြီးတော့ တစ်ဦးကတော့ အိမ်ရှင်မ ဖြစ်တယ်။ ကျန်အမျိုးသားတစ်ဦးကတော့ သင်္ဘောသားအရွယ်ကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့သုံးဦး

စလုံးဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်နေကြသူတွေ၊ ယောဂီတွေ မဟုတ်ကြပါဘူး။ ဘာသာရေးသမားလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဓာတ်သမား၊ နတ်သမားလည်း မဟုတ်ကြပါဘူး။ သာမန်လူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ တရားထိုင်တိုင်း ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခုခေတ်မှာ ပါရမီရှင်တွေဟာ တရားမထိုင်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမထိုင်ဘဲနဲ့လည်း ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားနေပါတယ်။ ဒီလူတွေဟာ အပေါ်ယံအမြင်အားဖြင့် မသိနိုင်တဲ့ ရွက်ပုံးသီးပါရမီရှင်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကုံရာသီခေတ်ကို ရွက်ပုံးသီးပါရမီရှင်ခေတ်လို့တောင် ခေါ်ရမလို့ဖြစ်နေပါတယ်။

လူ့ဘောင်ကြီးကို ပြောင်းလဲပစ်မယ့်သူတွေဟာ ဒီလိုရွက်ပုံးသီးပါရမီရှင်တွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သတင်းမီဒီယာတွေမှာ နေ့စဉ်ကွ.မြင်နေရပါပြီ။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ သူ့အလိုလို နိုးဖို့မပြောနဲ့တော့၊ သမာဓိအား
နဲ့ နှစ်ရှည်လများ ကျင့်ကြံနိုးတာတောင် နိုးဖို့အလွန်ခဲယဉ်းတဲ့အ
ရာ ဖြစ်တယ်။ အခုခေတ်အခါဟာ ကုံရာသီနဲ့ ကြုံကြိုက်နေလို့သာ
ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားနေတာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီမှာ အလွှာခုနစ်ထပ် ရှိတယ်။ တစ်ထပ်တစ်လွှာ
နိုးကြားတာရှိသလို အထပ်အလွှာ အတော်များများ နိုးကြားတာ
ရှိတယ်။ အလွှာကုန်နိုးကြားဖို့ကတော့ မလွယ်လှသေးပါ။ ဒီလို
တစ်လွှာ၊ နှစ်လွှာနိုးကြားလာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အောက်ခြေချက္ကရ
ကနေပြီး ကျောမြှောင်တစ်လျှောက် အထက်တက်သွားရမှာ ဖြစ်
တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ အလွှာအများကြီး နိုးကြားတက်ကြွလာရင်တော့
အထက်ခရီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရအထိ တက်သွားရမှာ ဖြစ်
တယ်။ အလွှာအနည်းငယ်သာ နိုးကြားရင်တော့ ခရီးလမ်းဆုံးအ
ထိ မတက်နိုင်သေးဘဲ လမ်းတစ်ဝက်တစ်လျှောက်လောက်သာ တက်
နိုင်တယ်။ အဆုံးရောက်ရင်လည်း ပြန်ကျလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားပြီး တက်ကြွလာတဲ့အခါ သူ့လမ်း
ကြောင်းနဒီအတိုင်း တက်ရမှာဖြစ်ပေမယ့်လို့ နဒီကွေ့ပိတ်ဆို့ရင်
ဒီလိုပိတ်ဆို့နေတဲ့နေရာမှာ ကုဏ္ဍလိနီ အမြင့်ဆုံးတက်နိုင်ပြီး ရှေ့
ဆက်မတက်နိုင်ဘဲ လမ်းခုလတ်မှာပဲ သောင်တင်နေတတ်တယ်။
နဒီလမ်းတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ချက္ကရတွေကလည်း ပိတ်ဆို့နေတတ်
တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီတက်ရမယ့် လမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဘယ်နေရာ

မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ပိတ်ဆို့နေရင် အဲဒီနေရာမှာ ကုဏ္ဍလိနီဝပ်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီကို တမင်တကာနဲ့လို့ နိုးကြားတက်ကြွသွားတာ ဖြစ်စေ၊ သူ့အလိုလို နိုးကြားတက်ကြွသွားတာ ဖြစ်စေ၊ တက်ရာလမ်း နဒီနဲ့ချက္ကရတွေမှာ ပိတ်ဆို့နေရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ လမ်းတစ်ဝက်မှာ ရပ်တန့်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားတက်ကြွလာတိုင်း ကုဏ္ဍလိနီဟာ သူတက်ရမယ့်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ခရီးလမ်းဆုံး ငယ်ထိပ်ထိတက်သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ ငယ်ထိပ်လမ်းဆုံးအထိ တစ်ချီတည်းသွားနိုင်ဖို့ဆိုတာ အလွန်ရှားတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီကို စိတ်စွမ်းအင်နဲ့နိုးလို့ တက်သည်ဖြစ်စေ၊ အလိုလို လျှံတက်သည်ဖြစ်စေ ကုဏ္ဍလိနီဟာ လမ်းဆုံးပန်းတိုင် ငယ်ထိပ်ချက္ကရဆီမရောက်ဘဲ လမ်းခုလတ်မှာ ရပ်တန့်သွားရင် ကိုယ်ရောဂါ၊ စိတ်ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်တယ်။

မြီးညောင်းရိုးစွန်းကနေပြီး ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားတက်ကြွသွားတဲ့အခါ ဝမ်းဗိုက်ချက်တိုင်ချက္ကရ ပိတ်ဆို့နေလို့ ချက်တိုင်ချက္ကရမှာ ကုဏ္ဍလိနီ ရပ်တန့်သွားတတ်တယ်။ လိင်ချက္ကရကို ဖြတ်ကျော်ပြီးမှ ချက်တိုင်ချက္ကရကို ရောက်သွားတာဖြစ်လို့ လိင်ချက္ကရဟာ ကုဏ္ဍလိနီတေဇာဓာတ်စွမ်းအင်တွေကို ရသွားတယ်။ လိင်စိတ်တွေ အလွန်ထကြွလာတတ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြံ့ခိုင်မှုကတော့ အလွန်ကောင်းလာတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ လိင်စိတ်တွေ ထိန်းမရသိမ်းမရ ဖြစ်လာလို့ လိင်ဖောက်ပြန်မှုတွေ၊ အဓမ္မပြုကျင့်တာတွေ ပေါ်ပေါက်လာတတ်တယ်။ လိင်စိတ်တွေ အလွန် သောင်းကျန်းလာရင် မေတ္တာစိတ်တွေ ခေါင်းပါးလာလို့ စာနာစိတ်တွေ၊ ဆင်ခြင်တုံတရားတွေ ကင်းမဲ့လာတတ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ မှတ်ဉာဏ်တွေ၊ သုတဉာဏ်တွေ ခိုအောင်းရာဖြစ်လို့ ချက်တိုင်ချက္ကရမှာ ကုဏ္ဍလိနီရောက်ရှိပြီး ဒီနေရာမှာ ရပ်တန့်သွားရင် ဉာဏ်တွေ အလွန်ကောင်း၊ အလွန်ထက်မြက်လာတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဉာဏ်တွေဟာ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်တွေဖြစ်လို့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာတွေ ကျဆင်းလာတတ်တယ်။ တဏှာကြီးလာတတ်တယ်။ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရောစိတ်ဓာတ်တွေ ဝင်လာတတ်တယ်။ လွန်ကဲတဲ့ တဏှာစိတ်တွေကြောင့် အမျှော်ဒေါသတွေထွက်ပေါ်လာတတ်တယ်။ စိတ်ဆတ်လာတတ်

တယ်။ ဒီလို မခံချင်စိတ်တွေ၊ အမျက်ဒေါသတွေဟာ ဒီချက်တိုင် ချက္ကရကို ပိတ်ဆို့စေတယ်။ ဒီလို ပိတ်ဆို့နေလို့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ရှေ့ဆက်မသက်နိုင်ဘဲ ဒီနေရာမှာ ရပ်တန့်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီချက်တိုင်ချက္ကရမှာ ကုဏ္ဍလိနီရပ်တန့်သွားရင် ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင် တွေကို ဒီချက္ကရက မတန်တဆရရှိသွားတယ်။ ဒါကြောင့် တဏှာ လောဘတွေ ကြီးသထက်ကြီးသွားတယ်။ အမျက်ဒေါသတွေ ကြီး သထက်ကြီးလာတယ်။ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံဖို့ အလွန် ခဲယဉ်းသွား တယ်။ တစ်ဖက်မှာ ဉာဏ်တွေထက်မြက်လာသလောက် တစ်ဖက် မှာ တဏှာဒေါသတွေတက်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကြောင့် နိုးကြားသွား တဲ့အခါမှာ ဆန္ဒဒွိပါဒ်လို့ ၊ တဲ့ Will Power စိတ်တန်ခိုးတွေ ရရှိ လာတယ်။ တစ်ဖက်က ဒေါသ၊ လောဘ စတဲ့ တဏှာတွေ အလွန် အမင်း အားကောင်းလာတဲ့အခါ ကိုယ်ကျင့်တရားကင်းမဲ့တဲ့ စိတ် တန်ခိုးရှင်တွေဖြစ်သွားတယ်။

ရုရှားပြည် ဇာဘုရင်လက်ထက်က ရပ်စပြုတင်ဆိုတဲ့ စိတ် တန်ခိုးရှင်ဟာ နန်းတွင်းပျောက်စေသမားတော်ကြီးလို့ ကျော်ကြား တယ်။ ဇာဘုရင်ရဲ့ ထီးမွေခံသားတော်လေးမှာ ဒွါရပေါက်တွေက သွေးတွေ ယိုစီးထွက်နေတာကို ဘယ်နန်းတွင်းသမားတော်မှ မကုသနိုင်ဘူး။ ရပ်စပြုတင်က မင်းသားလေးကို ရင်ချင်းအပ် လိုက်တော့မှ သွေးတိတ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ရပ်စပြုတင်ဟာ ဇာဘုရင်ရဲ့ လက်စွဲနန်းတွင်းပျောက်စေဆရာကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း ချက်တိုင်ချက္ကရနိုးကြားလာတဲ့အခါ တဏှာတွေ ပါ ထကြွသောင်းကျန်းလာလို့ နန်းတွင်းသူအားလုံးလိုလိုဟာ ရပ် စပြုတင်နဲ့ လွတ်ကင်းကြဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီရာဂသောင်းကျန်း မှုကြောင့် ရပ်စပြုတင်ဟာ လုပ်ကြံခံရပြီး သေသွားရတယ်။

ရပ်စပြုတင်လိုလူတွေဟာ တိုင်းပြည်အနှံ့အပြားမှာ ပေါ် ပေါက်ခဲ့ဖူးတယ်။ အမေရိကန်က ဂျင်ဂျူးဆိုတဲ့ စိတ်တန်ခိုးရှင်ဟာ နောက်လိုက်တွေကို 'ဘုရားသခင်ဆီ အမြန်ရောက်ချင်ရင် သတ် သေလိုက်ကြ' လို့ ပြောလိုက်တော့ နောက်လိုက်တွေက အဆိပ် သောက်ပြီး သေပွဲဝင်ကြတာ အလောင်းလေးဆယ်ကျော်လောက် ရှိတယ်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်လောက်က ဂျပန်ပြည် ဥပဒ်ရိုက်ခေါင်းဆောင် အဆာဟာရဟာ လူသတ်မှု (၂၃) မှု ကျူးလွန်မှုနဲ့ ရဲတွေက ဖမ်းဆီး လိုက်တာဟာ ကမ္ဘာကျော်သွားတယ်။ မီးရထားခရီးသည်တွေကို အဆိပ်ငွေ့တွေလွှတ်ပြီး သတ်လိုက်တာဖြစ်တယ်။ အဆာဟာရဟာ ထူးခြားထက်မြက်တဲ့ဉာဏ်ရည်ရှိပြီး အယူသီးဂိုဏ်းကြီးထောင်ပြီး လူတွေကို သတ်လိုက်တာဟာ ချက်တိုင်ချက်ရ အထိန်းအကွပ်မရှိဘဲ နိုးကြားသွားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ ချက်တိုင်ချက်ရက အထက်ကိုတက် သွားပြီး ရင်ဝမှာရှိတဲ့ နှလုံးချက်ရအနီးမှာ ရပ်တန့်သွားပုံဟာ မေတ္တာစိတ်၊ စာနာစိတ်တွေ ခေါင်းပါးသူတွေဟာ နှလုံးချက်ရပိတ် ဆို့နေလို့ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အောက်ကတက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ စွမ်းအင်ဟာ ပိတ်ဆို့နေတဲ့ နှလုံးချက်ရမှာရပ်တန့်ပြီး ရှေ့ကို ဆက် လက်မတက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားတယ်။ နှလုံးချက်ရဟာ အောက်က တက်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကြောင့် အဆမတန် အင်အားကြီး မားလာတယ်။ ဒါပေမယ့် ပိတ်ဆို့နေလို့ ကုဏ္ဍလိနီကတော့ မတက် နိုင်ဘဲဖြစ်နေတယ်။ ဘွိုင်လာအိုးကြီးတစ်လုံးကို မီးအားတွေ ကောင်းကောင်းပေးလိုက်ရင် ဆူပွက်လာပြီး အပူရှိန်တွေ ထိန်းမရ အောင် တက်လာမှာဖြစ်လို့ ဆွေဖိတီးဘားလိုခေါ်တဲ့ လေထုတ်ဂယ် ပေါက်တွေက အပူငွေ့တွေကို ထုတ်ပေးရတယ်။ ဒီလိုမလုပ်ရင် ဘွိုင်လာအိုးကြီးကွဲသွားမှာ ဖြစ်တယ်။

မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ စတဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့စိတ်တွေကို ထုတ်ပေးရမယ့် နှလုံးချက်ရဟာ ဒီတရားတွေကို ထုတ်မပေးဘဲ ပိတ်ထားရင် နှလုံးတုန်၊ ရင်တုန်၊ သွေးတိုး၊ လေးဖက်နာ စတဲ့ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ အခုခေတ်မှာ နှလုံးချက်ရ ပွင့်သူ ပါရမီရှင်တွေ ပေါ်ပေါက်လာလို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး ဒါနရှင်တွေ ထွက်ပေါ်လာပြီဆိုတာကို သတင်းမီဒီယာတွေမှာ နေ့စဉ်လိုလို တွေ့မြင်နေရတယ်။ ဒီလို နှလုံးသားပွင့်လင်းစေတဲ့ မေတ္တာစေတနာ စိတ်တွေကို လက်တွေ့ ကျင့်သုံးတဲ့အခါ နှလုံးချက်ရ ပိတ်ဆို့မှုက လွတ်မြောက်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီလည်း အထက်ခရီး ကို ဆက်လက် တက်သွားနိုင်ပြီ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဦးခေါင်းအတွင်းရှိ ချက်ရမှာ ရပ်တန့်သွားလို့

ရှေ့ခရီး မဆက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ငယ်ထိပ်ချုတ္တရအတွင်းမှာ ရပ်တန့်သွားတာပဲ ဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချုတ္တရဟာ နောက်ဆုံးဂိတ် ပေါက်လည်းဖြစ်၊ အရေးကြီးဆုံးချုတ္တရလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒီချုတ္တရ ကို တရားသေဆုပ်ကိုင်တဲ့ စိတ်အစွဲအလမ်းနဲ့ သန္တိရသနဲ့ ဆန့်ကျင် ဘက်တရားတွေကို စွဲလမ်းနေရင် ပိတ်ဆို့သွားတတ်တယ်။ ဒီလိုပိတ် ဆို့နေရင် အဲဒီလူဟာ အယူသီးတတ်တယ်။ အရာရာမှာ တရားသေ မြင်တတ်၊ လုပ်တတ်တယ်။ ဘယ်လိုမှ ဖျောင်းဖျလိုမှမရဘဲ ဘူးခံနေ တတ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးပြီး ဘဝင်မြင့်နေလို့ ဘယ် သူကဘာပြောပြော ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ထင်ရာစိုင်းတတ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ ပုံမှန်တက်သွားရမယ့်လမ်းကြောင်း ဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ်ချုတ္တရရဲ့ အပိတ်အဆို့တွေ ရှင်းသွားတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ငယ်ထိပ်ရဲ့ပြင်ပ အာကာသအတွင်းကိုရောက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကတစ်ဆင့် ရရှိထားတဲ့ ကမ္ဘာ့ဆွဲငင်အားက လွတ် ထွက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ကမ္ဘာ မြေကပေးတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်သာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် ပြင်ပရှိ အာကာသထဲမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်နဲ့ ကမ္ဘာမြေ ကုဏ္ဍ လိနီစွမ်းအင်တို့ ပေါင်းစပ်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအခါမှာ အလွန် ထူးကဲတဲ့ မဟာကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဖြစ်သွားလို့ အနန္တဆိုတဲ့ အကန့် အသတ်မဲ့စွမ်းအင်တွေ၊ အတိုင်းမသိ စိတ်တန်ခိုးတွေ ပေါ်ပေါက် လာတယ်။ အဖိုစွမ်းအင်နဲ့အမ စွမ်းအင်နှစ်မျိုး ပေါင်းစပ်သွားတဲ့ မဟာစွမ်းအင်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

လူတွေ အာရုံငါးပါး ခံစားသိရှိတယ်၊ အသိဉာဏ်တွေရှိတယ် ဆိုတာ ကမ္ဘာ့ဆွဲငင်အားရဲ့ ကန့်သတ်ခံထားရသလောက်သာ ခံစား သိရှိနိုင်လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီကမ္ဘာ့ဆွဲငင်အားရဲ့ ကန့်သတ်ချက်ကို ကျော်လွန်နိုင်မှသာ အကန့်အသတ်မဲ့ အနန္တဉာဏ်၊ အနန္တစွမ်းအင် စတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ရနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ကမ္ဘာ့ဆွဲငင်အားကို ကျော်လွန်အောင် အာကာသထဲကို ရောက်သွားတဲ့ အာကာသယာဉ်မှူးတွေဟာ အမြင်အာရုံထူး၊ အကြားအာရုံထူး၊ အသိထူးတွေကို ရရှိသွားကြတယ်။ အာကာသ ယာဉ်မှူး မစ်ချယ်ဟာ ကမ္ဘာမြေပေါ်က သူဌာနချုပ်နဲ့ စိတ်ချင်း ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ တယ်လီပသီစွမ်းအင်ထူးတွေ ရသွားတယ်။ ရုရှား

အာကာသယာဉ်မှူးတွေဟာ ကိုယ့်ဝမ်းဗိုက်ထဲရှိ ကလီစာတွေကို တိုးလျှိုပေါက်မြင်ရတယ်။ အာကာသကနေပြီး ရုရှားပြည်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကားတစ်စီးပြေးနေတာ မြင်ရတယ်။ ကားနံပါတ်ကိုပါ မြင်နေရတယ်။ ဆိပ်ကမ်းတစ်လျှောက် သင်္ဘောတွေ၊ ရေယာဉ်တွေ လှုပ်ရှားသွားလာနေတာ အထင်းသားမြင်ရတယ်လို့ စပွတ်နစ်မဂ္ဂဇင်းမှာ အာကာသယာဉ်မှူးတွေက သူတို့ အတွေ့အကြုံတွေကို ရေးသားထားတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားပြီး အာကာသကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ပေါင်းစပ်သွားတဲ့အခါ အနန္တစွမ်းအင်ဖြစ်သွားတယ်။ တစ်သက်လုံး အကန့်အသတ်အတွင်းမှာသာသိရတဲ့ အသိဉာဏ်ဟာ အကန့်အသတ်က လွတ်မြောက်သွားတဲ့အခါ အကန့်အသတ်မဲ့ဉာဏ်လို့ခေါ်တဲ့ အနန္တဉာဏ်၊ အနန္တစိတ်စွမ်းအင် ရရှိသွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ နှိုးဖို့ခက်တယ် ဆိုပေမယ့် ကုံရာသီခေတ်မှာ မနှိုးရဘဲနဲ့ သူ့အလိုလို နှိုးနိုင်တယ်လို့ တင်ပြခဲ့တယ်။ တကယ် ကတော့ ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးဖို့ခက်တယ်ဆိုတဲ့ ခေတ်ဟောင်းအတွင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီ မတော်တဆ နှိုးသွားတာတွေ ရှိခဲ့တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဟာ အောက်ခြေချက္ကရခေါ် မူလခြေချက္ကရမှာ ကျောက်ချနေလို့ ကျောက်ဆူးနဲ့တူတဲ့ မူလခြေချက္ကရကို နှိုးရတာဖြစ် တယ်။ ဒီချက္ကရဟာ အလွန် မာကျောသန်မာလို့ နှိုးရတာခက်တာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ စွမ်းအင်တွေရဲ့ သဘာဝအတိုင်း ကန်ထွက်ချင်ပေမယ့် မူလခြေချက္ကရက ပိတ်ဆို့ထိန်းချုပ်ထားလို့မနှိုး နိုင်တာ၊ အပြင်မထွက်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ မူလခြေချက္ကရကိုသာ နှိုး ကြားစေနိုင်ရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ အလွယ်တကူ ထွက်နိုင်တာ ဖြစ် တယ်။ ရေဘုံဘိုင်ခေါင်းကိုဖွင့်လိုက်ရင် ရေတွေ ဒလဟောထွက်လာ သလိုပါပဲ။ ဘုံဘိုင်ခေါင်းဖွင့်ပြီးတော့ ရေတွေကို ဆွဲထုတ်စရာမလို သလိုပါပဲ။

ရေတို့၊ ဆီတို့ဟာ အပေါက်ရှာပြီး စီးဆင်းတတ်လို့ ဆီလိုအ ပေါက်ရှာတယ်လို့ ဆိုရိုးစကားရှိတာပါ။ ကုဏ္ဍလိနီဟာလည်း စပရိန် ကိုဖိထားသလို ချက္ကရကဖိထားလို့ မထွက်နိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ချက္ကရဖိအားကို လွှတ်ပေးလိုက်ရင် စပရိန်ကန်ထွက်လာသလို ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအားတွေ ကန်ထွက်လာမှ ဖြစ်တယ်။ တမင်တကာ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ကို ထုတ်ယူစရာမလိုပါဘူး။

ကုံရာသီခေတ်ရဲ့စွမ်းအင်တွေဟာ မူလဒြချက္ကရကို နိုးကြားအောင် တေဇောဓာတ်တွေနဲ့ ဖန်တီးနေတယ်။ အဂ္ဂနိဆရာရှင်တွေကလည်း ဒီကုံရာသီစွမ်းအင်ကို တွန်းအားပေးလိုက်တော့ ချက္ကရတွေနိုးကြားအောင် တွန်းအားပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒီလို ကြုံကြိုက်နေချိန်မှာ ယူရေးနပ်စ်ဂြိုဟ်ရဲ့ ရောင်ခြည်တွေဟာ ကမ္ဘာပေါ်ကျရောက်လာချိန်နဲ့ တိုက်ဆိုင်နေလို့ ချက္ကရတွေ ပိုပြီး နိုးကြားလာဖို့ ဖန်တီးပေးသလို ဖြစ်သွားတယ်။

ဒီလို ချက္ကရတွေ အံ့ကြွဦးကြားမလာခင် ခေတ်ဟောင်းကတည်းက အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မူလဒြအောက်ခြေချက္ကရ နိုးကြားသွားတာတွေ ရှိခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီတွေနိုးကြားသွားတာတွေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဟော်လန်ပြည်က ပီတာဟာကိုဆိုတဲ့ ဆေးသုတ်သမားတစ်ဦး ရှိတယ်။ ပီတာဟာကိုဟာ လေ့ကားထောင်ပြီး အိမ်တစ်လုံးကို ဆေးသုတ်နေစဉ်မှာ လေ့ကားပေါ်က ချော်ကျလို့ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသွားတယ်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပက်လက်ကျသွားလို့ ခါးနဲ့ဦးခေါင်းမှာ ဒဏ်ရာရသွားတယ်။ ဒါကြောင့် ဟော်လန်ဆေးရုံမှာတင်ပြီး ကုသရတာ နောက်တစ်နေ့မှ သတိပြန်ရတယ်။

သတိရတဲ့အချိန်မှာ သူ့ခုတင်အနီးမှာရပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို မြင်တယ်။ ဒီလူဟာ ဂျာမန်တွေက ဟော်လန်ပြည်ကို စေလွှတ်ထားတဲ့စပိုင် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ပထမဆုံး ပီတာဟာကိုမြင်လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ဒီလူဟာ ဂျာမန်စပိုင်ဆိုတာ သိလိုက်လို့ 'ဒီလူဟာ စပိုင်ပဲ' လို့ အော်ပြောလိုက်တယ်။

ဆေးရုံဝန်ထမ်းတွေ ရောက်လာပြီး ပီတာဟာကိုဟာ သတိကောင်းကောင်းမရသေးလို့ ကယောင်ကတမ်း တွေ့ရာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလို့ ထင်သွားတယ်။ နောင်အခါမှာ ဒီလူဟာ ဂျာမန်စပိုင်မှန်း သိရတဲ့အခါ ပီတာဟာကိုဟာ သူ့ကိုရန်ရှာမှာစိုးရိမ်သွားတယ်။

ဒီလို အမြင့်က လိမ့်ကျလိုက်တဲ့အခါ ခါးနဲ့ကင်ပဆုံကို ထိခိုက်သွားလို့ စအိုဝအနီးရှိ မူလဒြချက္ကရကို ထိခိုက်သွားတယ်။ ဒီလို ထိခိုက်သွားလို့ ဒီချက္ကရနိုးကြားသွားတယ်။ ချက္ကရထဲက ကုဏ္ဍ

လိနီတွေ နိုးကြားထွက်ပေါ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ပီတာဟာကိုဟာ အမြင်အာရုံထူးတွေကို ရရှိသွားတာ ဖြစ်တယ်။

ပီတာဟာကိုဟာ ဆေးရုံကဆင်းပြီးနောက် ဆပ်ကပ်ထဲလိုက် ပါသွားပြီး သူ့အမြင်အာရုံထူးတွေရဲ့ အစွမ်းကို ပြသနိုင်တယ်။ နောက်တော့ သီးခြားရုံသွင်းပြီး အမြင်အာရုံထူးအံ့ပွဲကို နယ်တကာ လှည့်ပြတယ်။ ဒီတော့ ကမ္ဘာကျော်သွားလို့ အနောက်တိုင်းတစ်ခွင် မှာ အလွန် ကျော်ကြားသွားတယ်။

ဒါကြောင့် အောက်ခြေမူလဒြေချက္ကရကို ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ သွားရင် ချက္ကရနိုးကြားသွားလို့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေ ထွက်ပေါ် လာတာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သာဓကတစ်ခု ဖြစ်တယ်။

မတော်တဆထိခိုက်မှုကြောင့် ချက္ကရတွေပွင့်သွားတတ်တာ ကိုသိတဲ့ တိဗက်သမထသမားတွေက တတိယမျက်လုံးနေရာကိုမှန်း ပြီး နဖူးကို ဆောက်နဲ့ထွင်းဖောက်တာမျိုးတွေ ရှိတယ်။ လော့ဆန် ရမ်ပရေးတဲ့ တတိယမျက်လုံးဆိုတာ ဒါမျိုးပါပဲ။ ဒီလို တမင်လုပ် တာဟာ အောင်မြင်ဖို့ထက် သေလမ်းကများပါတယ်။ ဒီလို နဖူး ဖောက်ထွင်းတဲ့နည်းနဲ့ အောင်မြင်သွားတဲ့သာဓက မပြနိုင်ပါဘူး။

နောက်တစ်မျိုးကတော့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တွေနဲ့ သုက်မလွတ် ဘဲ မေထုန်မှုတွေ အများကြီးလုပ်ရင်လည်း ချက္ကရ နိုးသွားတတ် တယ်။ သုက်မလွတ်အောင် စအိုဝနဲ့ အနီးတစ်ဝိုက်ရဲ့ အာရုံကြော တွေကို တအားထိန်းရတယ်။ ဒီလို အာရုံကြောတွေ၊ ကြွက်သားတွေ ညစ်ပါများရင် ချက္ကရကိုညစ်လိုက်သလိုဖြစ်ပြီး ချက္ကရပွင့်သွားတတ် တယ်။ ဒီနည်းကို လက်ဝဲတန္တရတွေက ကျင့်သုံးပေမယ့် တကယ် တမ်း အောင်မြင်မှုမရှိပါဘူး။ သာဓက အထင်အရှားလည်း မရှိပါ ဘူး။ အလွန် အန္တရာယ်များတဲ့ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် တွေ လွယ်ထားရတဲ့သားအိမ်ဟာ သန္ဓေသားရဲ့အလေးချိန်ကြောင့် မူလဒြေချက္ကရအပေါ်မှာ ဖိအားဖြစ်စေတယ်။ ဒီဖိအားကြောင့် ချက္ကရပွင့်သွားတတ်တယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တိုင်းတော့ ဒီလိုမဖြစ် နိုင်ပါဘူး။ အခြားအချက်အလက်တွေနဲ့ပါ အဆင်ပြေသွားရင်တော့ ချက္ကရ နိုးသွားနိုင်ပါတယ်။

ဒီလို မတော်တဆ ချက္ကရနိုးစေတဲ့အထဲမှာ မူးယစ်ဆေးဝါး အလွန်အကျွံ သုံးစွဲမှုကြောင့်လည်း ချက္ကရနိုးသွားတတ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ချက္ကရနိုးလို့ရရှိမယ့် အကျိုးထက် မူးယစ်ဆေးကြောင့် ဘဝတုံးသွားမှာက ပိုလို့ဆိုးပါတယ်။ ချက္ကရနဲ့ပတ်သက်လို့ သိသင့် သိထိုက်တဲ့ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်တွေကို ပြောရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ရုပ်ခန္ဓာကို ထိခိုက်စေတဲ့နည်းတွေ အားလုံးကို အသုံးမပြုရဘူးလို့ ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက တားမြစ်ထားပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့ စိတ်ထိခိုက်မှုကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားတာ ဖြစ်တယ်။ ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုတွေ၊ ထိတ်လန့်မှုတွေ၊ အဖြစ်ဆိုးတွေကို မမေ့နိုင်တဲ့ စိတ်ညှဉ်းဆဲခံနေရသူတွေဟာ သိစိတ် မှာ ခံစားမှုတွေ မသိစိတ်ထဲ ဝင်ရောက်သွားတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီကို နိုးကြားသွားစေတယ်။ ချက္ကရတွေကိုနိုးတဲ့အခါ မသိစိတ်နဲ့နိုးရင် ထိရောက်တတ်လို့ ဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာကျော်ဂန္ဓဝင်ဝတ္ထုတွေမှာ ဒီလို နည်းနဲ့ ချက္ကရနိုးကြားတာတွေ တွေ့ရတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့ ရှေးဘဝပါရမီကြောင့် အမြင် အာရုံထူးတွေ၊ ဂမ္ဘီရအတွေ့ထူးတွေ တွေ့ကြုံရသူတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရကို အသုံးပြုပါများလာတဲ့အခါ အောက်ခြေချက္ကရ ပါနိုးကြားပြီး ကုဏ္ဍလိနီတွေ နိုးကြားလာတတ်ပါတယ်။ ရုရှား ဂန္ဓာရီ ပညာရှင် ဂါးဂျီ၊ ဒဿနဆရာ ကရစ္စနားမူတီး၊ ဒေါက်တာစတိန်နား၊ ဘိုဟီမီ၊ အယ်လီဖာလီဗီ၊ ဒီယွန်ဖော်ကျွန်းတို့ဟာ ဒီနည်းနဲ့ ကုဏ္ဍ လိနီနိုးကြားသွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းက သေဘေးလောက်အထိ အရေးကြုံလာ ရင် ကုဏ္ဍလိနီထွက်ပေါ်လာပြီး သေဘေးကလွတ်အောင် ကယ် ဆယ်ပေးတယ်။ ရုတ်တရက် 'မီး... မီး' ဆိုပြီး မီးလောင်မှုတွေ ဖြစ်တဲ့အခါမှာ သယ်လာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို မချီနိုင် မမ၊နိုင်ဖြစ်ကြ တာတွေ မကြာခဏ တွေ့ရတယ်။ ဆင်၊ မြွေ စတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ နောက်ကလိုက်လို့ ပြေးရတဲ့အခါမှာ ချောက်ကြီးကိုလည်း ခုန်ကူး နိုင်တယ်။ ခါတိုင်းက မကျော်နိုင်တဲ့အမြင့်ကိုလည်း ခုန်ကျော်နိုင် တယ်။ ကိုယ့်မှာ အရင်ကမရှိတဲ့ စွမ်းအားတွေ ထွက်ပေါ်လာလို့ အန္တရာယ်က လွတ်သွားတယ်။ ဒီလို မမျှော်လင့်ဘဲ အန္တရာယ်တွေ တွေ့ရတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီ ထွက်ပေါ်လာလို့ စွမ်းအင်တွေ ဖြုန်းခနဲ ထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ တချို့က ကုဏ္ဍလိနီပြန်ဝင်သွားလို့ ဒီစွမ်း အင်ထူးတွေဟာ ပျောက်သွားတယ်။ တချို့တော့ ကုဏ္ဍလိနီ ပြန်ဝင်

မသွားလို့ ဒီလိုမမျှော်လင့်တဲ့ စွမ်းအင်ထူးတွေကို အပိုင်ရသွားတာ ဖြစ်တယ်။ သိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတွေဟာ ဒီလိုအစွမ်းတွေ ရရှိတတ် တယ်။ မသိစိတ်ရဲ့တန်ခိုးပါပဲ။

ရှာမင်လောကီပညာကျင့်စဉ်မှာ တပည့်တစ်ဦးကို တောင် စွန်းပေါ်ကနေ အောက်ကို ဆရာက ခုန်ချခိုင်းလို့ ခုန်ချရတဲ့အခါ မနာမကျင် မကျိုးမပဲ့ဘဲ ခုန်ချနိုင်တဲ့ကျင့်စဉ် ရှိတယ်။ တပည့်ရဲ့ မသိစိတ်နဲ့ ခုန်ချခိုင်းတာ ဖြစ်တယ်။ မသိစိတ်နဲ့ စွန့်စားမှုကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားထွက်ပေါ်လာလို့ အန္တရာယ်ကင်းကင်းနဲ့ ခုန်ချ နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ မဆန်းလှပါဘူး။ ဟိန္ဒူတွေ ဘုရား ပွဲကျင်းပတဲ့အခါမှာ တစ်ကိုယ်လုံး သံချွန်တွေထိုးပြီးစိုက်ကြတယ်။ လျှာကိုလည်း သံချွန်တွေထိုးကြတယ်။ မီးကျိုးခဲပေါ်လည်း လမ်း လျှောက်ကြတယ် မဟုတ်လား။ သူတို့ရဲ့ ပြင်းပြတဲ့ယုံကြည်ချက်ဟာ မသိစိတ်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတဲ့အခါ ဒီလို အံ့ဖွယ်သရဲတွေကိုပြု လုပ်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီဟာ မသိစိတ်နဲ့ သဟဇာတဖြစ် လို့ မသိစိတ်နဲ့နှိုးရင် အလွယ်တကူ ပေါ်ထွက်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

ဂန္ဓာရီဂိုဏ်းတွေမှာ ဂိုဏ်းသားတွေကို အဆင့်ခွဲထားတယ်။ တစ်ဆင့်ကတစ်ဆင့်ကို တက်တဲ့အခါမှာ စမ်းသပ်မှုတွေပြုလုပ်ပြီး အောင်မြင်မှသာ အဆင့်တက်ပေးရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အဆင့် တက်တဲ့အခါ အခမ်းအနား အစီအရင်တွေနဲ့တကွ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အဆင့်မြှင့်ပေးရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလို အခမ်းအနားကို ဘိသိက်ခံအခမ်းအနားလို့ ခေါ်တယ်။ စိတ်စွမ်းအင်ကြီးမားတဲ့ဂိုဏ်း ချုပ်ကြီးက သူ့ရဲ့စိတ်တန်ခိုးနဲ့ အဆင့်တက်တပည့်ရဲ့ ချက္ကရတွေကို နှိုးပေးတဲ့အခါ တပည့်ရဲ့ချက္ကရတွေ နိုးသွားတယ်။ အဆင့်တွေ ဆက်ကာဆက်ကာတက်တော့မှ ချက္ကရတွေအားလုံး နိုးကြားသွားပြီး ကုဏ္ဍလိနီနိုးသွားတာ ဖြစ်တယ်။

တချို့လူတွေဟာ အိပ်ပျော်နေစဉ်မှာ အဆင့်တက်ပေးတဲ့ ဘိသိက်ပွဲကို တက်ရောက်ခဲ့ရတာကို မသိလိုက် မမှတ်မိကြဘူး။ ဘိသိက်ပွဲမှာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ချက္ကရတွေကို ဖွင့်ပေးလိုက်လို့ စိတ် ဓာတ်စိတ်ရင်းတွေ ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ဒါကြောင့် အယူအမြင် တွေ ပြောင်းလဲသွားတယ်။ အတွေးအခေါ်တွေဟာ တစ်ဖြစ်လဲ ပြောင်းလဲသွားကြတယ်။ ဘိသိက်ခံတာကို သိရှိလိုက်သူတွေကတော့

ငယ်လိပ်ကို မိုးကြိုးပစ်လိုက်သလို ခံစားရတယ်။ ဒီလျှပ်စစ်ဓာတ် အားအခိုက်ဟာ ငယ်ထိပ်ကနေ နှလုံးချက္ကရ၊ အဲဒီကတစ်ဆင့် မူလဗြဲချက္ကရအထိ ရောက်သွားတယ်။ မူလဗြဲချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ် နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကိုထိသွားလို့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေဟာ ထွက် ပေါ်လာတယ်။ မိမိကိုယ်တိုင်မနိုးရဘဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ အစွမ်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးသွားတာ ဖြစ်တယ်။

ကုံရာသီခွေခတ်မှာတော့ ဒီလို နှိုးစရာမလိုတော့ဘဲ ကုံရာ သီရဲ့စွမ်းအင်ကြောင့် ချက္ကရနိုးကြားပြီး ကုဏ္ဍလိနီလျှံတက်ထွက် ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ကုံရာသီရဲ့ တေဇောဓာတ်စွမ်းအင်ဟာ ဘယ်လောက် ကြီးမားပြင်းထန်တယ်ဆိုတာ အိုင်တီဆိုတဲ့ ပညာ ခေတ်ကြီးကို တစ်ဟုန်ထိုး ခုန်ကူးပြောင်းလဲသွားတာပဲ ကြည့်ပါ တော့။ ကုံရာသီစွမ်းအင်ကတော့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်အကြောင်း သိသူရော မသိသူပါ လူအားလုံးရဲ့ ချက္ကရတွေကို နှိုးပေးလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။

နက္ခတ်ဗေဒင်သဘောအရ ဇာတာရှိ ၄-တန်မှာ ယူရေး နပ်စ်ဂြိုဟ်ရှိသူတွေ၊ ဗြိစ္ဆာရာသီမှာ တနင်္လာရှိသူတွေရဲ့ မသိစိတ်ကို နှိုးကြားစေမှာဖြစ်လို့ မသိစိတ်နယ်ရှိ ကုဏ္ဍလိနီကိုလည်း နှိုးစေမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုလူတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနိုးလာမှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ နှိုးကြားလာတဲ့အခါမှာ ပထမဆုံးအကြိမ်မှာ အပြင်းအထန် ခံစားရတတ်ပြီး နောက်အကြိမ်တွေမှာ သက်သာ လာတတ်တယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီလျှံတက်နှိုးကြားလာတာ တစ်ချို့ တည်းအပြီး နှိုးကြားတာမဟုတ်ဘဲ အကြိမ်ကြိမ်အလီလီ နည်းနည်း ချင်း နှိုးကြားလာတာ ဖြစ်တယ်။ တချို့ဟာ နှစ်ပေါင်း (၆၀) အထိ ကြာတတ်တယ်။ ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် (၂၅) နှစ်လောက် ကြာတတ် တယ်။ စိတ်တန်ခိုး ဉာဏ်တန်ခိုးတွေလည်း ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုး တက်လာမှုဖြစ်တယ်။

ဒီလိုကာလအတွင်းမှာ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး ကုဏ္ဍလိနီ ထွက်ပေါ်မှုကို သက်သာလွယ်ကူစေမယ့် လေ့ကျင့်ခန်းတွေလုပ်ရ မယ်။ အစားအသောက် အနေအထိုင်ကို စနစ်တကျ နေထိုင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ သို့ အလိုလို နိုးကြားလာရင် ဝေဒနာတွေ ပြင်းတီးပါလာတယ်ဆိုတာ အစောကြီးက ပြောပြီးသား ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီတွေ စတင်နိုးကြားလာတဲ့အခါမှာ ခန္ဓာကိုယ်ယန္တရားကြီးတစ်ခုလုံး ကလာပ်စည်းတွေအထိ ပြောင်းလဲသွားလို့ ဖြစ်ပေါ်တဲ့ ဝေဒနာတွေကို ဘုရားပေးတဲ့ဝေဒနာ၊ ပါရမီဝေဒနာလို့ ခေါ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးခါစမှာ ဝေဒနာတွေကလည်း တဖြည်းဖြည်းချင်း မသိလိုက် မသိဘာသာပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှု အရှိန်တက်လာတဲ့အခါမှာ ပါရမီရောဂါတွေသာ ပြင်းထန်လာပြီး ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာစွမ်းအင်ဟာ မမြင်နိုင်ပေမယ့်လို့ ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာတွေရဲ့ ပြင်းထန်မှုကိုကြည့်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီတွေ ဘယ်လောက်နိုးကြားနေတယ်ဆိုတာကို သိရှိနိုင်တယ်။

ပါရမီဝေဒနာ ရောဂါတွေကို အစောကြီးက ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်လို့ အသေးစိတ်မရေးတော့ပါဘူး။

ပါရမီဝေဒနာ ရောဂါတွေရဲ့ လက္ခဏာချက်တွေဟာ ပိုပြီး ပြင်းထန်များပြားလာတတ်တဲ့ အရေးကြီးတဲ့ လက္ခဏာချက်တွေကိုသာ ဖော်ပြပါမယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကုဏ္ဍလိနီတွေနိုးကြားနေပြီဆိုတာ များသောအားဖြင့် မသိကြဘူး။ တချို့ဆိုရင် ကုဏ္ဍလိနီဆိုတာ ကြားတောင် မကြားဖူးဘူး။ ကြားဖူးသည်ဖြစ်စေ၊ မကြားဘူးသည်ဖြစ်စေ လူတိုင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကမ္မဇလေဆိုတာ ရှိနေသလို ကုဏ္ဍ

လိနီဆိုတဲ့ တေဇောဓာတ်ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။

အသိဉာဏ်တွေတိုးပွားလာတဲ့အခါမှာ အရင်က မသိခဲ့တာ တွေကို သိလာကြတာ၊ လက်ခံလာကြတာဟာ ဓမ္မတာတစ်ခုပါပဲ။

အခုခေတ်မှာ မြန်မာပြည်မှာရော တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာပါ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားနေတာဟာ အနှံ့အပြား ဖြစ်နေပါပြီ။ နိုးကြားလို့ နိုးကြားနေမှန်း မသိဘဲ သာမန်ရောဂါဝေဒနာလို့ ထင်နေကြတာ ဖြစ်တယ်။ မတော်တဆတိုက်ဆိုင်လို့ တစ်ဦးတလေ ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာမဟုတ်တော့ဘဲ အတော်များများ ခံစားနေရတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ ဝေဒနာ ဖြစ်တယ်။ ဒီဝေဒနာတွေရဲ့ လက္ခဏာချက်တွေကို သိထား ရင် မိမိကိုယ်တိုင် ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားနေတာကို သိနိုင်တယ်။ ရှောင် သင့်၊ ဆောင်သင့်တာတွေကိုလည်း ဖော်ပြပေးမယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနိုးကြားလာသူတိုင်းလိုလို တွေ့ကြုံ ခံစား ရတာကတော့ ယားယံခြင်းပါပဲ။ သာမန် ယားယံတာထက် ပိုပြီး ယားတတ်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး နေရာအနှံ့အပြားမှာ ယားတတ် တယ်။ ဝဲရောဂါနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်တူတယ်။ တင်နေရာစီ ကွက်ပြီး တော့လည်း ယားတတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မခံမရပ်နိုင်အောင် ယားတတ်တယ်။ သိပ်ယားလာရင် နာကျင်လာတတ်တယ်။ ယားယံ လာတတ်သလို တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အသားတွေ လှုပ်လာတတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အသားတွေလှုပ်တတ်တာမျိုးထက် ပိုလွန်ပြီး တစ်ခါမှ မလှုပ်ဖူးဘူးတဲ့နေရာတွေပါ လှုပ်တတ်တယ်။ မျက်လုံး၊ မျက်ခမ်း၊ နှုတ်ခမ်း၊ ဝမ်းဗိုက်၊ ပေါင်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့အလိုလိုလှုပ် တတ်တယ်။

အတိတ်နိမိတ်အနေနဲ့လည်း လှုပ်တတ်တယ်။ တခြားနေရာ တွေဟာ လှုပ်ခဲ့တယ်။ ဒီလို လှုပ်ခဲ့တဲ့နေရာတွေပါ လှုပ်တတ်လာ တယ်။ တစ်ခါလှုပ်ရင် အတော်ကြာတတ်တယ်။ ရပ်သွားလိုက်၊ လှုပ်လိုက် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အသားတွေလှုပ်တာဟာ မသိမသာ လှုပ်တာမဟုတ်ဘဲ သိသိသာသာ အကြာကြီး ဆက်တိုက်လှုပ်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုလှုပ်တာဟာ နှစ်ချိကြာတတ်တယ်။

ဒီလို အသားတွေလှုပ်တာဟာ ချက္ကရရှိတဲ့နေရာတွေမှာ များ တယ်။ နှာရောင်၊ ဦးခေါင်း၊ လက်မောင်း၊ လက်ပြင်၊ လက်ဝါး၊ ခြေဖဝါး၊ ခြေသလုံး၊ တင်ပဆုံတွေမှာ ပိုပြီး လှုပ်တတ်တယ်။

ချက္ကရတွေမှာ စွမ်းအင်တွေ ရှိတယ်။ ချက္ကရ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ကို နဒီဆိုတဲ့ စွမ်းအင်စီးကြောင်းတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး စွမ်းအင်တွေ စီးဆင်းနေတယ်။ ဒီချက္ကရစွမ်းအင်တွေ နီးကြားသွားတဲ့အခါ စွမ်းအင်တွေဟာ ခါတိုင်းထက်ပိုပြီး အပြင်းအထန်စီးဆင်းတယ်။ ဒီလို စွမ်းအင်တွေ စီးဆင်းနေတဲ့ နဒီလမ်းကြောင်း ကြီးငယ်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ကွန်ရက်လို သိုင်းခြုံစီးဆင်းနေတာ ဖြစ်တယ်။ နဒီစီးကြောင်းတွေဟာ အာရုံကြောတွေနဲ့ယှဉ်လျက် ရှိနေလို့ အာရုံကြောနဲ့အလင်းတွေပါ လှုပ်ရှားသွားတယ်။ အာရုံကြောက တစ်ဆင့် ကြွက်သားတွေဆီ ရောက်သွားတဲ့အခါ အသားတွေလှုပ်သွားတာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွေမှာ လူတွေမသိနိုင်တာကို၊ မမြင်နိုင်တာကို သိမြင်နိုင်တဲ့ တန်ခိုးစွမ်းအင်တွေ ရှိတယ်။ မကြာခင်မှာ လာဘ်ဝင်တော့မယ်ဆိုတာကို လက်ဝါးမှာရှိတဲ့ အလွန် တန်ခိုးပြင်းထန်တဲ့ ချက္ကရက သိနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် လက်ဖဝါးတွေ ယားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ငွေ တွေ၊ ပစ္စည်းတွေ အများကြီးဝင်တော့မယ်ဆိုရင် လက်ဖဝါးတွေ နာကျင်လာတတ်တယ်။ ဒီလို အတွေ့အကြုံတွေကို ရှေးလူကြီးတွေက မှတ်သားထားပြီး လက်ဖဝါးယားရင် လာဘ်ဝင်မယ်လို့ နိမိတ်ကောက်ကြတယ်။

ဘယ်နေရာယားရင်၊ ဘယ်နေရာလှုပ်ရင် ဘာဖြစ်တတ်တယ် ဆိုတာကို ဉာဏ်ရှိတဲ့ လူကြီးသူမတွေက မှတ်သားထားပြီး သားမြေးတွေကို လက်ဆင့်ကမ်းပြောခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို အသားတွေလှုပ်တာဟာ ချက္ကရတွေလှုပ်တာဖြစ်တယ် လို့ပဲ အကျဉ်းချုပ်ပြောချင်ပါတယ်။

အကျယ်တဝင့်ရေးရမယ်ဆိုရင် တစ်အုပ်လောက်ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီလိုထူးခြားတဲ့ အသားလှုပ်မှုတွေ ဆက်တိုက် အထင်အရှားဖြစ်ပေါ်လာရင် မိမိဘဝကိုသုံးသပ်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားမှုနဲ့ ဆီလျော်အပ်စပ်တဲ့ ဘဝနေထိုင်မှုတွေကို ပြောင်းလဲသင့်တယ်။ ဒီလိုပြောင်းလဲလိုက်ရင် ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားမှု လျင်မြန်သွားမယ်၊ အောင်မြင်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

သိသာတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာပြောင်းလဲမှုတွေကို ကြည့်ပြီးတော့လည်း

ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားနေတာကို သိနိုင်တယ်။

ညာဘက်ခြေမရှိ ခြေသည်းမှာ အနက်ရောင်၊ အညိုရောင် အစင်းတွေ ပေါ်တတ်တယ်။

ခြေမနဲ့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရုံ ပင်နီယယ်ဂလင်းကို နဒီတစ်ခုက တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်နေတယ်။ ငယ်ထိပ်ချက္ကရရုံ နီးကြားလာတဲ့ အခါမှာ ဒီစွမ်းအင်ဟာ ခြေမဆီရောက်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ခြေမ မှာ အရောင်အဆင်း ပြောင်းလဲသွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ခြေမရဲ့ အရောင်ပြောင်းသွားတဲ့လက္ခဏာဟာ ကုဏ္ဍလိနီအလိုလိုနီးကြားတဲ့ လက္ခဏာ ဖြစ်တယ်။

ခြေထောက်နဲ့ ခြေသလုံးမှာ အကွက်အပြောက်တွေပေါ် တတ်တယ်။ အဖြူကွက်တွေလည်း ပေါ်တတ်တယ်။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ အရေပြားရောဂါ မဟုတ်ပါဘူး။ နှလုံးချက္ကရနီးကြားလာရင် ဒီလို အကွက်တွေ ခြေထောက်မှာ ပေါ်တတ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ညာခြေထောက်မှာ အကွက်တွေပေါ်တတ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားဖို့ ခဲယဉ်းတယ်လို့ အဆိုရှိပေမယ့် နှလုံး ချက္ကရနီးကြားဖို့က ကုဏ္ဍလိနီနီးဖို့ထက် ပိုခဲယဉ်းတယ်။ နှလုံးချက္ကရ နီးကြားမှသာ ကုဏ္ဍလိနီတည်ရှိရာ အောက်ခြေချက္ကရ နီးကြားနိုင် တာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် နှလုံးချက္ကရနီးကြားမှုဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားမှုအ တွက် မရှိရင်မဖြစ်တဲ့ အခြေအနေတစ်ရပ် ဖြစ်တယ်။ နှလုံးချက္ကရ နီးမှသာ ကုဏ္ဍလိနီနီးမှာဖြစ်လို့ နှလုံးချက္ကရနီးကြားမှုကို စောင့် ကြည့်လေ့လာသင့်တယ်။ နှလုံးချက္ကရနီးကြားလာတဲ့ လက္ခဏာတွေ ကို ဂရုစိုက်သင့်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ နီးကြားတဲ့ အခြားလက္ခဏာတစ်ခုကတော့ အသားမျှင်တွေတိုးပွားခြင်းပဲ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ ရုပ်ခန္ဓာကြံကြီးမားမှုကိုလည်း ဖြစ်စေတယ်။

ဒါကြောင့် တစ်သူ့မျှင်တွေ တိုးပွားလာတာကို လက် ချောင်းထိပ်၊ ခြေချောင်းထိပ်တွေမှာ သိသာနိုင်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး ရှိကြွက်သားတွေလည်း အားကောင်းကြီးမားလာစေတယ်။ တစ် နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ကိုယ်ခံအားတွေ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာ တာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနိုးကြားပြီး ဦးခေါင်းဆီတက်လာတဲ့အခါ မှာ အဆုတ်ချက္ကရဟာ အလွန်နိုးကြား လှုပ်ရှားလာတယ်။ အဆုတ် ချက္ကရရဲ့ အရန်ချက္ကရတွေဟာ လက်ပြင်မှာ ရှိတယ်။ အဆုတ် ချက္ကရရဲ့ နိုးကြားမှုအရှိန်ကြောင့် လက်ပြင်ချက္ကရတွေ နိုးကြားလာ တဲ့အခါမှာ လက်ပြင်ငုပ်သလို ခံစားရတယ်။ အသက်ပြင်းပြင်းရှူ ရင်တောင် လက်ပြင်ချက္ကရနေရာမှာ နာကျင်လွန်းလို့ အမယ်လေး လို့ နှုတ်က အလိုလိုထွက်သွားတတ်တယ်။ ဘာဆေးမှ မလိမ်းရဘဲ အချိန်တန်ရင် ဒီလက်ပြင်ငုပ်သလိုဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းသွား မှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားပြီး အထက်တက်သွားတဲ့အခါ ဦးခေါင်း တွင်းရှိ ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရတွေဆီ ရောက်သွား တယ်။ ဒီချက္ကရနှစ်ခုဟာ ပင်နီယယ်ဂလင်းနဲ့ ပီကျူတာရီဂလင်း နှစ်နေရာမှာ ရှိတယ်။

ဒီချက္ကရတွေနေရာကို ကုဏ္ဍလိနီရောက်သွားတဲ့အခါမှာ ဦး ခေါင်းကြီးတင်းကျပ်သလို ခံစားရတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မူးဝေတတ် တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အတွင်းမှာ သံချွန်နဲ့ထိုးသလို ဝေဒနာတွေ ခံစားရတယ်။

ဒီလို နာကျင်တဲ့ဝေဒနာ မခံစားရခင်မှာ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ယားယံတတ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ တေဇောဓာတ်အရှိန်ကြောင့် ဦး ခေါင်းချက္ကရ အောက်ခြေမှာရှိတဲ့ နားအတွင်းက ချက္ကရတွေလည်း လှုပ်ရှားနိုးကြားသွားတယ်။

နားအတွင်းကချက္ကရ လှုပ်ရှားနိုးကြားလာရင် နားထဲက လေတွေထွက်နေသလို တဝှူးဝှူး ကြားရတယ်။ တဝီဝီတစီစီအသံ တွေလည်း ကြားရတယ်။ ဒီလို နားအတွင်းက အသံတွေကြားရတာ ကို ရောဂါတစ်ခုလို့ထင်ပြီး ဆေးခန်းသွားကုသကြတယ်။ ဒီလို နားအတွင်းက အသံသာမက ယားလည်းယားလာတယ်။ နား အတွင်းက ယားလာတာဖြစ်လို့ နားဖာကလော်နဲ့ အယားဖျောက် ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် နားအတွင်းနဲ့ နားအနီးကချက္ကရတွေ နိုးကြား လာတဲ့ လက္ခဏာဆိုတာမသိကြတော့ ရောဂါလို့ထင်မှတ်ပြီး စိုးရိမ် သွားကြတာ ဖြစ်တယ်။ စင်စစ်အားဖြင့်တော့ နားအတွင်းကကြားရ တဲ့အသံဟာ အကြားအာရုံထူးရတော့မယ့် လက္ခဏာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှုအထွတ်အထိပ်ရောက်တဲ့အခါမှာ ပရလောကနဲ့
 ဖြစ်စေ၊ မိမိရဲ့ဘဝဟောင်းက ဆရာရှင်တွေနဲ့ဖြစ်စေ အကြားအာရုံ
 ထူးနဲ့ဆက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပါရမီဝေဒနာဆိုတဲ့အဆင့်ဟာ ကနဦးအဆင့်ဖြစ်ပြီးတော့ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုတွေ တိုးပွားများပြားလာတဲ့အခါ ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာအဆင့်ကို ရောက်လာတယ်။ ဒီအဆင့်ကနေပြီး ကုဏ္ဍလိနီတွေ နိုးကြားရုံမက ကုဏ္ဍလိနီတွေ အလိုလို လျှံထွက်လာတဲ့အခါမှာ ဒီရောဂါတွေဟာ ပြင်းထန်လာရုံမက ကုသလို့ ခက်ခဲတဲ့ဝေဒနာတွေ ဖြစ်လာတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်ဟာ နဂိုနေတဲ့ မြီးညောင်းရိုးကနေပြီး အထက်ကို ကျောမြှောင်ရိုးတစ်လျှောက် တက်သွားတာ ဖြစ်တယ်။ အထက်ငယ်ထိပ်ထိ တက်သွားတာဖြစ်လို့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးရဲ့ ဗဟိုချက်ကို ဖြတ်သန်းသွားတာ ဖြစ်တယ်။ မြီးညောင်းရိုးထိပ်မှာရှိတဲ့ အောက်ခြေချက္ကရမှာ စတင် လှုပ်ရှားထွက်ပေါ်လာတာဖြစ်လို့ ဒီနေရာတစ်ဝိုက်နဲ့ ခါးဆစ်မှာ ကုဏ္ဍလိနီတေဇာဓာတ်တွေ ကြွတက်လာတယ်။ ခါးဆစ်ရိုးအနီးတစ်ဝိုက်မှာ အပူဓာတ်တွေ ခံစားရတယ်။ အထက်တက်သွားတဲ့အခါ ကျောပြင်တစ်လျှောက်လုံး အပူဓာတ်တွေ ခံစားရပြီး ငယ်ထိပ်အထိတက်သွားတဲ့အခါ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ပူလောင်လာတယ်။

ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီတေဇာဓာတ်တွေ စတင် တက်လာတဲ့အခါ ခါးနာတဲ့ဝေဒနာတွေ ခံစားရတယ်။ ခါးနာတဲ့ဝေဒနာကို ခံစားသူ သုံးပုံတစ်ပုံလောက်ဟာ ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာဖြစ်ပြီး သုံးပုံနှစ်ပုံလောက်ကတော့ သမားရိုးကျဝေဒနာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ

ဝေဒနာကို သမားရိုးကျကုထုံးတွေနဲ့သာကုသရင် ဆေးမတိုးဘဲဖြစ်
နေတတ်တယ်။

ခုခေတ်မှာ ခါးနာဝေဒနာ ခံစားရသူတွေ အတော်များနေ
တယ်။ ပါရမီရှင်တွေ လူ့ဘဝဝင်စားလာကြတာ အတော်များလာ
လို့ ဖြစ်တယ်။ ပါရမီရှင်ခေတ်လို့တောင် ခေါ်ရမလို့ဖြစ်နေတယ်။
ဒီလို ပါရမီရှင်တွေ များပြားလာတာဟာလည်း လူ့လောက ဆင့်ကဲ
ဖြစ်စဉ်သမိုင်းရဲ့ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်တယ်။ ရိုင်းရာကယဉ်၊ ယဉ်
ရာကတိုးတက်လာတဲ့ လက္ခဏာချက်ဖြစ်တယ်လို့ ခေတ်သစ်ဝါဒီ
တွေက ယုံကြည်တယ်။ ပါရမီရှင်တွေဟာ တစ်ချိန်မှာ မဟာလူသား
တွေ ဖြစ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

စအိုတစ်ဝိုက်မှာလည်း ယားယံလာတတ်တယ်။ မခံမရပ်နိုင်
အောင် ယားယံလာတတ်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရဟာ စအိုနဲ့
အလွန် နီးကပ်နေလို့ ချက္ကရက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီတေ
ဇောဓာတ်အရှိန်ကြောင့် ယားယံတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ယားယံတာ
ကို ကုတ်မိခြစ်မိတာ အလွန်အကျွံဖြစ်သွားရင်ဖြစ်စေ ဝေဒနာ
ဖြစ်ပေါ်သွားတတ်တယ်။ ဘရင်ဂျီနာဝေဒနာအဖြစ် ရောက်သွား
ရင် ကုသဖို့ အလွန်ခက်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

အောက်ခြေချက္ကရခေါ် မူလချက္ကရဟာ စအိုနဲ့ ဝှေးစေ့ကြား
ကွက်လပ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ကနဦးကပင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။
ဒါကြောင့် အောက်ခြေချက္ကရက ကုဏ္ဍလိနီထွက်ပေါ်လာတဲ့အခါ
စအိုသာမက ဝှေးစေ့တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာရှိတဲ့ ဂိုနတ်ဂလင်းကို
လည်း နှိုးဆွပေးသေးတယ်။

ဂိုနတ်ဂလင်းဟာ လိင်ချက္ကရအခြေပြုရာဂလင်းဖြစ်နေလို့
လိင်စိတ်တွေ ထကြွလာတတ်တယ်။ သဘာဝထက်လွန်ကဲတဲ့ လိင်
စိတ်တွေထကြွလာရင် အလွန် သတိထားရမှာ ဖြစ်တယ်။ မိမိမှာ
လိင်စိတ်တွေ ထကြွလာတာကို လိင်စွမ်းအားတွေ အလွန်ကောင်း
လာပြီလို့ အထင်ရောက်ပြီး လိင်ကိစ္စတွေကို မဆင်မခြင် မဖွယ်မ
ရာပြုမိတတ်တယ်။ မိမိရဲ့ ကျန်းမာရေးကိုသာမကဘူး ကိုယ်ကျင့်
သိက္ခာတွေကိုပါ ထိခိုက်တဲ့ အပြုအမူတွေ ကျူးလွန်လာတတ်တယ်။
တကယ်တော့ ကုဏ္ဍလိနီတေဇောဓာတ် ကြွသခိုက်မှာ လိင်ဂလင်း
တွေ ကြွလာလို့ လိင်စိတ်တွေ ယာယီသောင်းကျန်းလာတာ ဖြစ်

တယ်။ တေဇောဓာတ်တွေ အသားကျပြီး ငြိမ်သက်သွားရင် လိင်
စိတ်ကွေ့ကလည်း နဂိုအတိုင်း ငြိမ်သက်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

လိင်ချက္ကရနဲ့ လည်မျိုချက္ကရကို တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ထားတဲ့
နဒီကြောရှိတယ်။ လိင်ချက္ကရရဲ့ နီးကြားလာတဲ့ စွမ်းအင်တွေကို
လည်မျိုချက္ကရဆီ ပို့ဆောင်ပေးတဲ့ နဒီကြော ဖြစ်တယ်။ လိင်ချက္ကရ
အားကောင်းလာတဲ့အခါ ပိုလျှံတဲ့ လိင်စွမ်းအင်တွေကို လည်မျိုချက္က
ရဆီ သယ်ဆောင်သွားတာဟာ သဘာဝပါပဲ။

လည်မျိုချက္ကရဟာ ဦးနှောက်ညာဘက်အခြမ်းနဲ့ ဆိုင်တယ်။
ဦးနှောက်ညာဘက်အခြမ်းဟာ ဉာဏ်ကြီးရှင်ဖြစ်စေတဲ့ ဉာဏ်တွေ
ဖြစ်ပေါ်ရာနေရာဖြစ်တယ်။ လိင်ချက္ကရအားကောင်းရင် လည်မျို
ချက္ကရ အားကောင်း ၁။ လည်မျိုချက္ကရအားကောင်းရင် ဉာဏ်
ရည်တွေ အလွန်ထက်မြက်လာပြီး ဉာဏ်ကြီးရှင်ဖြစ်စေနိုင်တယ်။
ဒါကြောင့် လိင်စွမ်းအင်ကောင်းသူတွေဟာ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်
သူတွေ ဖြစ်လာတယ်။ လိင်စွမ်းအင်နဲ့ ဉာဏ်စွမ်းအင်ဟာ ဆက်နေ
တယ်။ ဒီစွမ်းအင်နှစ်မျိုးဟာ တွဲနေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကမ္ဘာ့
နိုင်ငံခေါင်းဆောင် သမ္မတတွေ၊ ဘုရင်တွေ၊ ဝန်ကြီးချုပ်တွေ၊ ဝန်
ကြီးတွေ၊ အုပ်စုညွှန်ကြားတွေ၊ သိပ္ပံပညာရှင်တွေမှာ ဒီစွမ်းအင်နှစ်မျိုး
တွဲနေတာကို အထင်အရှားတွေ့ရတယ်။ အလွန် ဉာဏ်ပညာထက်
မြက်တဲ့လူတော်တွေ၊ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ လိင်ကိစ္စ မထိန်းသိမ်း
နိုင်လို့ လမ်းခုလတ်မှာ မရှုမလှ ကျဆုံးသွားတာတွေဟာ သမိုင်းမှာ
အပ်ကြောင်းထပ်နေပါတယ်။

လိင်စွမ်းအင်တွေထကြွလာရင် စိတ်ကို အလိုမလိုက်ဘဲ
ထိန်းသိမ်းပြီး လည်မျိုချက္ကရဆီပို့ပေးရမယ်။ လည်မျိုချက္ကရဟာ
လိင်ချက္ကရကလာတဲ့ အပိုစွမ်းအင်တွေကြောင့် အလွန်အားကောင်း
လာရင် အမှတ်သညာဉာဏ်ထက်သာတဲ့ ဉာဏ်ထူး၊ အသိထူးတွေ
ရလာမှာ ဖြစ်တယ်။ လောကီဉာဏ်ကြီးရှင်လောက်သာမကဘဲ
လောကီလွန်ဉာဏ်တွေပါ ပေါက်ရောက်သွားမှာဖြစ်လို့ မဟာလူ
သားဖြစ်သွားမှာ သေချာတယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာ
ရင် အကြားအမြင်တန်ခိုးဟာ မပြောပလောက်တော့ဘူး။ ဒီဗွာက္ခ၊
ဈာနစက္ခ၊ ဆိုတဲ့ အလွန်နက်ရှိုင်းတဲ့၊ အတိဂမ္ဘီရဖြစ်တဲ့ လောက
နိယာမတရားတွေကို အထင်းသားအရှင်းသား ဒီဌသိမြင်တာမျိုး

သိမြင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

အောက်ခြေချက္ကရရဲ့ ဂလင်းဖြစ်တဲ့ အက်ဒရီနယ်ဂလင်းနိုး ကြားသွားတဲ့အခါ ကြောက်စိတ်၊ ထိတ်လန့်စိတ်မရှိတော့ဘဲ ရဲရင့် ပြတ်သားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်သတ္တိသာမက ဉာဏ်သတ္တိ၊ စာရိတ္တသတ္တိတွေလည်း ဖွံ့ဖြိုးလာမယ်။ အရင်က မတွေးရဲတာတွေ ကို တွေးရဲလာမယ်၊ မပြောရဲတာတွေကို ဖွင့်ထုတ်ပြောရဲလာမယ်။ ပရမတ်တရားတွေကို ထုံးလိုခြေ ရေလိုနှောက် ပြောရဲလာမယ်။ ပကာသနတွေ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ဖြစ်သွားမယ်။ စာရိတ္တ၊ ဗျတ္တိတွေနိုးကြားလာလို့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာတွေ ပြည့်လျှမ်းလာမယ်။ ဒါကြောင့် အပေါင်းအသင်းနဲ့ ပရိသတ်အလယ်မှာ လူတွေလေး စားခင်မင်လာမယ်၊ ပွဲလယ်တင့်လာမယ်၊ အောင်မြင်ကျော်ကြားလာ မယ်။

ဒါပေမယ့် အင်ဒရီနယ်ဂလင်းနဲ့အနီးမှာရှိတဲ့ ကျောက်ကပ် နဲ့ ဆီးအိမ်ပရိစ္ဆာန်ရိတ်ဂလင်းဟာ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ တေဇောဓာတ်အ ရှိန်ကြောင့် ရောင်လာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျောက်ကပ်၊ ပရိစ္ဆာန် ရိတ်ဂလင်းနဲ့ ဆီးအိမ်ကို ထိခိုက်လာတတ်တယ်။ ကျောက်ကပ် ရောဂါ၊ ဆီးရောဂါတွေ ခံစားလာတတ်တယ်။ သမားရိုးကျ ဆေးဝါး အပြင် အခြားကုထုံးတွေနဲ့ပါ ကုသရမှာ ဖြစ်တယ်။ အချိန်မီ ကုသ မယ်ဆိုရင် အန္တရာယ် အလွန်မကြီးပါဘူး။

ကုဏ္ဍလိနီ အထက်ကိုတက်လာတာ ချက်တိုင်ချက္ကရရောက် လာတဲ့အခါ ချက်တိုင်ချက္ကရရဲ့ ဆက်နေတဲ့ မုန့်ချိုအိတ်ဂလင်းကို တေဇောဓာတ်တွေ ရောက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် အစာအိမ်၊ အူ သိမ်အူမနဲ့ အစာခြေအင်္ဂါစုကိုပါ ကုဏ္ဍလိနီတေဇောဓာတ်တွေဝင် လာလို့ အစာအိမ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားရတတ်တယ်။ ပျို့အန်တယ်၊ ဗိုက်နာတယ်၊ ဆီးကျိတ်ရောဂါ စတာတွေ ခံစားရ တတ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီတေဇောဓာတ်ဟာ ရင်ညွန့်ဆီရောက်လာတော့ နှလုံးနဲ့အတူ နှလုံးချက္ကရကိုပါ လှုပ်ရှားထကြွလာတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးတွေ ပိုခန့်လာတယ်။ တဒုန်းဒုန်းမြည်လာသလို ကြားရတယ်။ နှလုံးရောဂါနဲ့ဆင်တူလာလို့ ထိတ်လန့်စရာဖြစ်လာတယ်။ ဖြေ လျော့လေ့ကျင့်ခန်းနဲ့ အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းကို လေ့ကျင့်ရင်

သက်သာလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို နှလုံးချက္ကရပြောင်းလဲလှုပ်ရှားမှုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ညာဘက်ခြမ်းရှိ ကိုယ်အင်္ဂါတွေမှာ ဝေဒနာတွေ ခံစားရမယ်။ ညာလက်၊ ညာခြေထောက်တွေမှာ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲလာမယ်။

ညအိပ်တဲ့အခါ တစ်ခါတရံ အာခေါင်တွေ ခြောက်ကပ်လာလို့ လန့်နိုးလာမယ်။ တစ်ခါတရံကျတော့လည်း သွားရည်တွေ မထိန်းနိုင်လောက်အောင် ထွက်လာတတ်တယ်။ မျက်ရည်လည်း အကြောင်းမရှိဘဲ အလိုလိုထွက်လာတတ်တယ်။ ဝမ်းသာဝမ်းနည်းဖွယ်ကိစ္စတွေပေါ်လာရင် မျက်ရည်တွေစို့လာတတ်တယ်။ အိပ်ချိန်နိုးချိန်တွေ မမှန်တော့ဘဲ ကပြောင်းကပြန်တွေ ဖြစ်လာတတ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေ အထက်တက်လာတာ လည်မျိုရောက်တဲ့အခါ လည်မျိုချက္ကရကို လှုပ်ရှားနှိုးကြားလာတယ်။ ဒါကြောင့် အာခေါင်တွေခြောက်တာ ဖြစ်တယ်။ သွားရည်တွေ အလိုလိုထွက်တာ ဖြစ်တယ်။ လည်မျိုချက္ကရဟာ အသံအိုးနဲ့ နီးစပ်နေလို့ အသံတွေ အားကောင်းလာတတ်တယ်။ အသံကြည်လင်သိမ်မွေ့လာတတ်တယ်။ ဂါထာမန္တရားတွေရွတ်ရင် ထိရောက်လာတယ်။ စကားပြောရင် ဆွဲဆောင်အားတွေ ကောင်းလာလို့ လူချစ်လူခင်များလာတတ်တယ်။ ညာဘက်ခြမ်းဦးနှောက်အားကောင်းလာလို့ စိတ်ကူးတွေ၊ အတွေးအခေါ်တွေ ထက်မြက်လာတယ်။ သူများ မမြင်တဲ့အချက်တွေကို သိမြင်လာတယ်။ အယူအမြင်အသစ်တွေ သိမြင်လာလို့ လူတွေက လေးစားလာတယ်။

လည်မျိုချက္ကရမှ အပေါ်ကို ကုဏ္ဍလိနီတက်သွားရင် နှာရောင်ချက္ကရနဲ့ ပီကျူတာရီဂလင်းကို တေဇောဓာတ်ဝင်သွားလို့ အိပ်မက်ထူး၊ အိပ်မက်ဆန်းတွေ မက်မယ်။ ပြူးနဲ့ဖျတ်ခနဲ အာရုံထူးတွေ မြင်မယ်၊ ဖြစ်မယ့်ကိစ္စတွေကို ကြိုတင်သိမယ်။ ဒီဂျာဗူးဆိုတဲ့အတွေ အကြုံတွေတွေ့ရမယ်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေ ဆန်းကြယ်လာမယ်။

အဲဒီက အထက်တက်သွားရင် ငယ်ထိပ်ချက္ကရကို ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ အလင်းဓာတ်တွေ၊ အလင်းရောင်တွေ၊ လှပဆန်းကြယ်တဲ့ အရောင်အဆင်းတွေ မြင်ရမယ်။ သမာဓိအားတွေကောင်းလာမယ်။ တရားထိုင်တဲ့အခါ အလင်းဓာတ်တွေ၊ အလင်းရောင်တွေကို တွေ့ရုံသာမက မျက်စိမှိတ်လာတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အာရုံထူးတွေ

ကို မြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ခါတရံ မျက်စိမှတ်ထားရင် အလင်း
ရောင်တွေလင်းလွန်းလို့ မျက်စိဖွင့်ထားရတယ်။ ပရလောကသား
တွေနဲ့ ဆရာဟောင်းတွေနဲ့ ပြန်လည် တွေ့ဆုံ ဆက်သွယ်ရတတ်
တယ်။ အနန္တသဘောကို လက်တွေ့ မြည်းစမ်းကြည့်ရနိုင်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဦးခေါင်းတွင်းဆီ ကုဏ္ဍလိနီတေဇာဓာတ်တွေ
ဝင်ရောက်လာရင် ဦးခေါင်းတင်းကျပ်လာမယ်၊ နာကျင်လာမယ်၊
အတွင်းကနေ သံချောင်းနဲ့ထိုးနေသလို ခံစားရတတ်တယ်။ ပရုတ်
ဆီတွေလိမ်းထားသလို ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ပူလောင်လာတတ်တယ်။
ခြေဖျားလက်ဖျားနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်လာတတ်တယ်။ ပူတစ်
လှည့်အေးတစ်လှည့် ခံစားလာရတတ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီတေဇာဓာတ်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းက
စပြီး ကျောမြှောင်ရိုးအတိုင်း တက်သွားတဲ့အခါ လမ်းကြောင်းတစ်
လျှောက် ပူနေတတ်တယ်။ ခါးမှစတင်ပြီး ပူတတ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ
အထက်တက်သွားရာ လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ ဂလင်းတွေနဲ့
ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေဟာ ဒီတေဇာဓာတ်ကြောင့် လှုပ်ရှား
ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ဇီဝကမ္မစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံး ပြောင်းဆန်သွား
အောင် လှုပ်ရှားပြောင်းလဲသွားလို့ ဝေဒနာမျိုးစုံကို ခံစားရတယ်။

ဒီလို ခံစားရတဲ့ဝေဒနာတွေ ဆက်တိုက် ဖြစ်ပေါ်လိုက်၊
ပျောက်သွားလိုက်၊ နောက်တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်လိုက်ဖြစ်ရင် ကုဏ္ဍလိနီ
တွေလျှံတက်နေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီအလိုလိုနီးပြီး လျှံတက်လာတာဟာ လူ့ဘောင် သမိုင်းမှာ အရင်က တစ်ခါမှ မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးဘူး။ ခြွင်းချက်အား ဖြင့် တစ်ဦးတလေတော့ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် လူအများအပြားဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ရွှေခေတ်ကြီးနဲ့ ဆုံမိလို့သာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ နီးကြားတာဟာ တုပ်ကွေးရောဂါကူးစက်တတ် သလိုပဲ ကူးစက်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာတွေ လည်း ကူးစက်ပြန့်ပွားနေတယ်။ ကူးစက်မှုရဲ့ သဘာဝအတိုင်း နီးစပ်သူတွေချင်း ကူးစက်တတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဇနီးမောင်နှံ ချင်း၊ ချစ်သူချင်း ကူးစက်မှု မြန်တယ်။ ရုပ်ခန္ဓာချင်း နီးစပ်မှုသာ မက စိတ်ချင်း၊ စိတ်အာရုံခံစားမှုချင်း နီးကပ်သူတွေဟာ ကူးစက် မှု မြန်ဆန်တယ်။ ဒီလို ကူးစက်မှုမျိုးတွေဟာ မိမိနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် မှာရှိတတ်လို့ သတိပြုလေ့လာသင့်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာတွေ သက်သာဖို့ ကြာကြာမခံရဖို့အတွက် နည်းလမ်းတွေကို အတွေ့အကြုံရှိသူ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေက လက် ဆင့်ကမ်းထားတာတွေကို တင်ပြပါမယ်။

ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာတွေကို ခံစားနေပြီလို့ သိရှိလာသူတွေ ဟာ ပထမဆုံးလုပ်ရမှာကတော့ မိမိရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကျန်းမာရေးကို သတိပြုဖို့ပါပဲ။ 'ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ' ဆိုတဲ့ နီတိဟာ သာမန်ရောဂါဝေဒနာတွေကို ကာကွယ်နိုင်သလို ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာ

တွေကိုလည်း ကာကွယ်နိုင်တယ်။ ဝမ်းနုတ်ဆေးစားတာထက် သင့်တော်တဲ့ ဓာတ်စာတွေကို စားသင့်တယ်။ အသားစားတာထက် အစာကြေလွယ်တဲ့ သစ်သီးသစ်ရွက်တွေကို စားသင့်တယ်။ ရှေးခေတ် ယောဂီတွေ သက်သတ်လွတ်စားဖို့ စည်းမျဉ်းချထားတာက အစာအိမ်ကျန်းမာရေးအတွက် အဓိက ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အစာကို အလွန်အကျွံမစားသင့်ဘူး။ နည်းနည်း ချင်းစား၊ မကြာခဏ စားရမှာ ဖြစ်တယ်။ အစာကြေလွယ်တာ စားရမှာ ဖြစ်တယ်။ အစာအိမ်ဟာ အစာကြေချက်မှုကို မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ဇီဝကမ္မစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို အနှောင့်အယှက်ပေးမယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာရင် ဇီဝကမ္မစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ပြောင်းဆန်သွားအောင်ဖြစ်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ အစာကြေချက်မှု မမှန်ကန်လို့ ဇီဝကမ္မစနစ်ကြီးဟာ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာမယ့် လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှုကြီးကို အဟန့်အတားဖြစ်စေတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာလို့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေဟာ ပြီးထူးနေရာက ကျောမြှောင်အာရုံကြောအတိုင်း အထက်ငယ်ထိပ်တက်သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်မှာ အတားအဆီးအပိတ်အဆို့တွေ ရှိနေလို့ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု ဝေဒနာတွေ ပေါ်ပေါက်လာရတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အတားအဆီး အပိတ်အဆို့ဖြစ်စေတဲ့ အစားအစာနဲ့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုတွေကို ရှောင်ကြဉ်ရတာ ဖြစ်တယ်။

အဆစ်အမြစ်တွေကိုလှုပ်စေတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းတွေကို နေ့စဉ် ပြုလုပ်သင့်တယ်။ ကြွက်သားလှုပ်ရှားမှုလောက်သာ လေ့ကျင့်ရုံနှင့် မရဘူး။ ထိုက်ချိုသိုင်းကွက်တစ်ကွက်နှစ်ကွက်လောက် ဖြစ်စေ၊ နွေးနွေးလှုပ်ရှားရတဲ့ ကကွက်ဖြစ်စေ တစ်နေ့မှာ ဆယ်မိနစ်လောက် လေ့ကျင့်သင့်တယ်။

အဆစ်အမြစ်နေရာတွေမှာ ချက္ကရတွေ ရှိတယ်။ ဒီလိုက ကွက်မျိုးကရင် ချက္ကရတွေ အားကောင်းစေတယ်။ အဆစ်အမြစ်တွေမှာရှိတဲ့ အမြေးပါးရဲ့ စွမ်းအင်တွေကြောင့် ချက္ကရဟာ အားကောင်းလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့ကတော့ ကဗျာလွတ်ကကွက်ခေါ် သဘင်ပညာသဘော မသက်ဝင်ဘဲ မိမိမနောဓာတ်က လှုပ်ရှားစေတဲ့အတိုင်း လှုပ်ရှားရတဲ့ကကွက် ဖြစ်တယ်။ ငြိမ်ညောင်းတဲ့ ဂီတကိုလည်း နေ့တိုင်း နားထောင်သင့်တယ်။ နားထောင်နည်းက

သီချင်းစာသားကို နားထောင်နည်းမဟုတ်ဘူး။ ဂီတသံစဉ်ကို နားထောင်ရင်း ဂီတရေယဉ်ကြော မျောပါသွားရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ခဏမေ့သွားတဲ့ နားထောင်နည်းနဲ့ (၁၀) မိနစ်လောက် နားထောင်သင့်တယ်။ မြန်မာ့အသံက ည (၁၀) နာရီမှာလာတဲ့ အိပ်ရာဝင် ဂီတမျိုးပေါ့။ တစ်ခါလောက် ရေဒီယိုဖွင့်ပြီး စမ်းသပ်ကြည့်သင့်တယ်။ ဂီတသံဆုံးသွားရင် လူဟာ စိတ်သစ်ကိုယ်သစ်ဖြစ်သွားသလို ခံစားရမယ်။ ကကွက်လှုပ်ရှားမှုကျင့်ရင် နွေးရမယ်။ နွေးတဲ့ ကကွက်ကမ္ဘာ အကျိုးပြုမှာ ဖြစ်တယ်။ လျင်မြန်တဲ့ အေးဓိုးဗစ်က ကွက်မျိုးဆိုရင် ပြောင်းပြန်အကျိုးပေးတတ်တယ်။

ရေမှန်မှန်ချိုးရမယ်။ သိပ်အေးတဲ့ရေကို မချိုးရဘူး။ ရေနွေးချိုးရင် ပိုပြီးကောင်းတယ်။ အိပ်ရာအိပ်ခန်းကိုလည်း အလွန်သန့်ရမယ်။ လေဝင်လေထွက်ကောင်းရမယ်။ ဖုန်မရှိဘူး။ ယူကလစ်အနံ့ သုံးနိုင်တယ်။ အိပ်ခန်းထဲမှာ ပန်းထားရမယ်။ နှင်းဆီပန်းဟာ စိတ်တန်ခိုးကို အကျိုးပြုတယ်။ ဒီလို သန့်ရှင်းရေးလုပ်တာဟာ ရုပ်သဘောသာမကဘူး၊ ဖုန်မှုန့်တွေမှာ ဘူတတွေ ရှိနေတတ်ပါတယ်။ ဒီဘူတတွေဟာ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားမှုကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေပါတယ်။

နေ့စဉ် အနည်းဆုံး နှစ်ကြိမ်ခန့်လုပ်ရမယ့် လေ့ကျင့်ခန်းကတော့ နွေးနွေးအသက်ရှူတဲ့နည်းပါပဲ။ သာမန်အားဖြင့် တစ်ကြိမ် အသက်ရှူရင် နှစ်စက္ကန့်မျှသာ ကြာတယ်။ အသက်ရှူထုတ်ရင်လည်း နွေးနွေးရှူထုတ်ရမယ်။ အသက်ရှူရင် အနည်းဆုံး ငါးစက္ကန့် ကြာအောင် ရှူရမယ်။ ထုတ်ရင်လည်း ငါးစက္ကန့်ကြာရမယ်။ ဒီထက်နွေးရင် ပိုကောင်းတယ်။ အသက်အောင့်တာမပါဘူး။ အသွင်းအထုတ် (၁၀)စက္ကန့်ထက် မမြန်စေနဲ့။ နွေးလေကောင်းလေပဲ။ နွေးပေမယ့် ဗိုက်ပြည့်အောင် ရှူသွင်းရမယ်။ ထုတ်ရင်လည်း အားလုံးကို ထုတ်ပစ်ရမယ်။ အသွင်းအထုတ် (၇) ကြိမ် ရေတွက်လုပ်ရမယ်။ အပိုအလိုမရှိစေနဲ့။

ဒီလို နွေးနွေးအသက်ရှူတာဟာ ဝင်သက်ထွက်သက်မှတ်တဲ့ ကမ္ပဋ္ဌာန်းမဟုတ်ဘူး။ ပရာဏခန္ဓာသန်မာတောင့်တင်းအောင် လေ့ကျင့်တာ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏခန္ဓာ အားကောင်းတောင့်တင်းမှ နဒီကြောတွေနဲ့ ချက္ကရတွေ အားကောင်းမယ်။ နဒီနဲ့ချက္ကရတွေ အား

ကောင်းသန့်စင်မှု ကုဏ္ဍလိနီစီးဝင်တာ ဖြောင့်ဖြူးချောမောမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ ဝေဒနာတွေဟာ နဒီနဲ့ချက္ကရတွေမှာ အပိတ်အဆို့တွေ၊ အားနည်းချို့ယွင်းမှုတွေကြောင့် ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာကို အစောကြီးက တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။

အခုဖော်ပြခဲ့တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းတွေ၊ စည်းမျဉ်းတွေဟာ လူတိုင်းသိပြီးသားတွေ၊ ဘာမှ အဆန်းမဟုတ်ဘူးလို့ ထင်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီသာမှတ်ပေတော့။ ဒီလေ့ကျင့်ခန်းနဲ့ စည်းမျဉ်းတွေ ရှောင်ရန်ဆောင်ရန်တွေကို လုံ့လနာမယ်၊ လေ့ကျင့်မယ်ဆိုရင်တော့ ကုဏ္ဍလိနီဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားစီးဝင်မှုလည်း ချောမောဖြောင့်ဖြူးသွားလို့ ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ပိုင်ဆိုင်လာမှာ မှချပါပဲ။

အထူးသဖြင့် အနှေးအသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းဟာ ကုဏ္ဍလိနီ နိုးကြားစပြုနေတဲ့ ပါရမီရှင်တွေ မလွတ်တမ်း လက်စွဲထားရမယ့် လေ့ကျင့်ခန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ခေါင်းမှူးရင်၊ ရင်တွေခုန်ရင်၊ တုန်ရင်၊ ခါးနာခါးကိုက်ရင်၊ အဆစ်အမြစ်တွေ ကိုက်ခဲနာကျင်ရင်၊ ဗိုက်နာပျို့အန်ရင်၊ ရင်ကျပ်ပန်းနာဖြစ်ရင်၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးတွေ ပူလောင်နာကျင်ခဲ့ရင် ဒီအသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းကို ငါးမိနစ်လောက် လေ့ကျင့်လိုက်ရင် ချက်ချင်း သက်သာသွားမယ်။ နောက်တစ်ချီ အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းထပ်လုပ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာရင် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းပြီး အကြောတွေ မကြာခဏ တက်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် မိမိခန္ဓာကိုယ်မှာ တောင့်တင်းမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတာကို သတိထားပြီး သိအောင်ပြုလုပ်ထားရမယ်။ ကျွမ်းကျင်တဲ့ အနှိပ်သည်တွေရဲ့ အနှိပ်အနင်းကို မကြာခဏခံယူသင့်တယ်။ အားကစားသမားတွေ မိမိရဲ့ ကြွက်သားတွေကို နှိပ်လေ့ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိကိုယ်ကိုလည်း နှိပ်သင့်တယ်။ ချက္ကရနေရာတွေကို အသာအယာနှိပ်ပေးရင် ချက္ကရတွေ ပျော့ပျောင်း လှုပ်ရှားလာတတ်တယ်။ ဒီလို တောင့်တင်းမှုတွေ အတွက် ကြွက်သားတွေဖြေလျှော့တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းကို ငါးမိနစ်ခန့် နေ့စဉ်လုပ်သင့်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ဖြေလျှော့ပြီးရင် ကပ်ဆက်တည်း စိတ်ကိုပါဖြေလျှော့ဖို့လိုတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးလာရင် ဖိစီးမှုတွေလည်း တိုးပွားလာတတ်

တယ်။ ဒါကြောင့် ရုပ်ရောစိတ်ပါ ဖြေလျော့ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဂီတ
နားထောင်တာဟာ စိတ်ဖြေလျော့မှုတစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ဂီတသံဟာ
အာရုံကြောတွေကို ပြေလျော့စေလို့ အာရုံကြောတွေနဲ့ ဆက်နွှယ်နေ
တဲ့ နဒီတွေရဲ့ ချက္ကရတွေပါ ပြေလျော့စေပါတယ်။ နဒီတွေရဲ့ ချက္ကရ
တွေ ပြေလျော့သွားရင် ကုဏ္ဍလိနီစီးဝင်မှုကို လွယ်ကူချောမောစေ
တယ်။ ဒါကြောင့် ဂီတသံကို အပြင်းပြေနားထောင်တာမျိုးတင်
မကဘဲ လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခုအဖြစ် နေ့စဉ် နားထောင်သင့်တယ်။
နားဝင်ချိုပြီး ငြိမ်ညောင်းတဲ့သံစဉ်တွေ ကြိုတင်စုဆောင်း ရှာဖွေ
ထားသင့်တယ်။ မိမိကိုယ်တိုင်က ဂီတပညာကို ကိုယ်တိုင်တီးမှုတ်
သူဆိုရင်တော့ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဝါးပတ္တလား၊ အော်ဂင်၊ ကလာ
ရီနက်၊ တယောတူရိယာတွေဟာ အသင့်တော်ဆုံးပါပဲ။ ဒီဂီတသံ
တွေဟာ သမာဓိအမြင့်ဆုံးအထိ ရောက်စေနိုင်တဲ့ အစွမ်းရှိတယ်။
အနောက်တိုင်းက ဒီလိုဖြေလျော့ဖို့အတွက် သီးသန့်စီရင်ထားတဲ့
CD တွေ ထွက်နေပါပြီ။ ဒီလို CD တွေကိုရှာဖွေရင် ရနိုင်ပါတယ်။
ဖြေလျော့စေတဲ့ ဂီတသံသွင်းထားတဲ့ CD ကို နားထောင်ရင် သမာဓိ
လှိုင်းလို့ခေါ်တဲ့ အယ်လ်ဖာလှိုင်းတွေ ဦးနှောက်ထဲက ထွက်လာ
တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီလျှံထွက်လာရင် အလင်းတွေကိုမြင်ရတတ်တယ်။
မျက်စိမှတ်ထားရင် အလွယ်တကူမြင်ရတယ်။ တရားမထိုင်ဘဲနဲ့
အသာငြိမ်နေလိုက်ရင် အလင်းတွေနဲ့ အရောင်အဆင်းမျိုးစုံကို
မြင်ရတတ်တယ်။ အိပ်ရာဝင်မှာ သတိထားရင် ပိုပြီး ထင်ရှားတယ်။
တစ်ခါတစ်ရံ သက်တန့်ရောင်စုံကို မြင်ရတယ်။ ဒီလို အရောင်အ
ဆင်းတွေ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မြင့်ကွင်းတွေဟာ အလွန်ဆန်းကြယ်
ပြီး ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် ရောင်စုံဒီဇိုင်းအမျိုးမျိုးကို တွေ့မြင်ရတဲ့အခါ
ပီတိအရသာကို ခံစားရတယ်။ ဒီလို ပီတိအရသာကို ခံစားတဲ့အခါ
နှာရောင်ချက္ကရနဲ့ လည်မျိုချက္ကရတို့ အင်အားတိုးတက်စေတယ်။
အခြားချက္ကရတွေနဲ့လည်း သဟဇာတဖြစ်သွားစေတယ်။ ချက္ကရတွေ
သဟဇာတဖြစ်ရင် ကုဏ္ဍလိနီစီးဝင်မှု လွယ်ကူညက်ညောစေ
ဝေဒနာခံစားမှုတွေ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်တာ ဖြစ်တယ်။

အာကာသမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီစွမ်းအင်တွေကိုခံယူတဲ့ လေ့
ကျင့်ခန်းကို နေ့စဉ် ပြုလုပ်သင့်တယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိ ကုဏ္ဍလိနီ

က အမဓာတ် ဖြစ်တယ်။ အာကာသမှာရှိတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အဖိုဓာတ် ဖြစ်တယ်။ အပြင်အာကာသရှိ ကုဏ္ဍလိနီတွေကို ငြိမ်ငြိမ်လေးခံယူတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ခံယူလိုက်ရင် မိမိကိုယ်တွင်းက ကုဏ္ဍလိနီဟာ ငယ်ထိပ်ချုတ္တရမှ အပြင်ဘက်ကို ထွက်တယ်။ ဦးခေါင်းပေါ် (၂)ပေ၊ (၃)ပေလောက်အထိ ထွက်ပေါ်တယ်။ အပြင်အာကာသ ကုဏ္ဍလိနီတွေကို မှန်းဆပြီး ခံယူလိုက်ရင် အပြင်အာကာသကစီးဝင်လာတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ကုဏ္ဍလိနီ အမဓာတ်ဟာ ဦးခေါင်းပေါ်မှာ ပေါင်းဆုံရောစပ်သွားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီအဖိုဓာတ်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီအမဓာတ် ပေါင်းစပ်သွားတဲ့အခါ အလွန်ကြီးမားပြင်းထန်တဲ့ မဟာကုဏ္ဍလိနီဓာတ်ကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီလို ကုဏ္ဍလိနီတွေ ထွက်ပေါ်ပေါင်းစပ်သွားတဲ့အခါ ရွှေရောင်တွေ တောက်ပသွားတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိဦးခေါင်းပေါ်မှာ ရွှေရောင်တွေ၊ ရွှေရောင်ခြည်တွေဝင်းထိန်ပြီး မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ဖြန့်ကြက်လိုက်သလို ကျလာတာကို စိတ်အာရုံထဲမှာစွဲထားရင် ကုဏ္ဍလိနီရွှေရောင်ခြည်တွေ ခေါင်းပေါ်ကကျလာပြီး တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံသွားမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို လေ့ကျင့်ခန်းကို ကုဏ္ဍလိနီရောင်ခြည်ခံယူခြင်း၊ ကုဏ္ဍလိနီရောင်ခြည်ရေကို ချိုးသုံးခြင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

နိဂုံးအမှာ

ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း လူသိနည်းနေလို့ ရှေးကျမ်းဂန်တွေ၊ ကုဏ္ဍလိနီနိဗ္ဗာန်သွားသူတွေရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေ၊ သိပ္ပံစမ်းသပ်မှုတွေကို အကျယ်တဝင့် အသေးစိတ် တင်ပြခဲ့တယ်။ အသေးစိတ်တဲ့ အခါ တစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံမြင်မှု အားနည်းသွားတာ ဓမ္မတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိဗ္ဗာန်သွားမှုကို ခြုံငုံသဘောပေါက်ဖို့ လိုပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်းကို ရှေးခေတ် အိန္ဒိယပြည် သမိုင်းဦး မိုဟန်ဂျီဒါတို့ခေတ်ကပင် သိရှိခဲ့ကြတာ ဖြစ်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၃၀၀၀) ကျော်က သက္ကတဘာသာနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီအကြောင်း ရေးသားတဲ့ ကျမ်းဂန်တွေထွက်ပေါ်ခဲ့တယ်။ ရှေးခေတ် ကုဏ္ဍလိနီ ကျမ်းဂန်တွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အရ ကုဏ္ဍလိနီနိဗ္ဗာန်နည်းဟာ အဓိက အားဖြင့် နှစ်နည်း ရှိတယ်။

ဇောတိမယီနည်းနဲ့ မန္တရမယီနည်းတို့ ဖြစ်တယ်။ ဇောတိဆိုတာ အလင်းရောင်ဖြစ်ပြီး မယီဆိုတာက နည်း ဖြစ်တယ်။ ဇောတိအလင်းဟာ သာမန် ရုပ်ဝတ္ထုကထွက်တဲ့ အလင်းမဟုတ်ဘဲ ဈာန်သမာဓိနဲ့သာ မြင်နိုင်တဲ့အလင်း ဖြစ်တယ်။ ရာဇာယောဂကျင့်ရင် ဈာန်သမာဓိတွေ တိုးတက်လာပြီး ရုပ်လောကလွန်အလင်းကို မြင်တွေ့ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ရုပ်လောကလွန်အလင်းဓာတ်ကို ကျစ်လျစ်ခိုင်မာအောင် ကျင့်လိုက်တဲ့အခါ ရရှိလာတဲ့ အလင်းဓာတ်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီကိုနီးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဘယ်ချက္ကရက စတင် နီးရမယ်ဆိုတာကို ဆရာဂုရုက ဈာန်သမာပတ်အစွမ်းနဲ့ ကြည့်ရှုပြီး ညွှန်

ကြားမှာ ဖြစ်တယ်။

မန္တရမယ်နည်းကတော့ မန္တန်ရွတ်ဆိုနိုးနည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မန္တန် ဆိုတာဟာ အသံကို အသုံးပြုတာဖြစ်လို့ အသံစွမ်းအင်နဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးတာ ဖြစ်တယ်။ အသံတွေဟာ မူလဗီဇအသံကနေပြီး ပြန့်ပွားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မူလဗီဇအသံဟာ အခြား အသံတွေထက် တန်ခိုးကြီးတယ်။ ဒါကြောင့် မူလဗီဇအသံတွေကို ရွတ်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီကို နိုးရတာ ဖြစ်တယ်။ ပဓာနချက္ကရတိုင်းမှာ ဗီဇအသံတွေရှိတယ်။ ချက္ကရတစ်ခုစီနဲ့ဆိုင်တဲ့ ဗီဇအသံတွေကို မန္တန် အဖြစ်ရွတ်ရတာ ဖြစ်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရကို နိုးမယ်ဆိုရင် ဗမ် ဆိုတဲ့ ဗီဇအသံ၊ ချက်တိုင်ချက္ကရကိုနိုးရင် ရမ် ဆိုတဲ့ ဗီဇအသံ၊ နှလုံးချက္ကရကိုနိုးမယ်ဆိုရင် ယမ် ဆိုတဲ့ ဗီဇအသံ၊ လည်မျိုချက္ကရကို နိုးမယ်ဆိုရင် ဟမ် ဆိုတဲ့ ဗီဇအသံ၊ နှာရောင်ချက္ကရကို နိုးမယ်ဆိုရင် အေ ဆိုတဲ့ ဗီဇအသံ၊ ငယ်ထိပ်ချက္ကရကို နိုးမယ်ဆိုရင် ဟမ် ဆိုတဲ့ ဗီဇအသံ၊ ငယ်ထိပ်ချက္ကရကို နိုးမယ်ဆိုရင် အုမ် ဆိုတဲ့ ဗီဇအသံတွေ ကို ရွတ်ဆိုရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုမန္တန်တွေကို ရွတ်ဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်ကို မန္တရယောဂလို့ ခေါ်တယ်။

ဘယ်ချက္ကရက စတင် ရွတ်ဆိုမယ်ဆိုတာကိုတော့ ဆရာဂုရု ကသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီနိုး ရာမှာ ဂုရုမရှိရင် မဖြစ်ဘူးလို့ဆိုတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကျင့်စဉ်တွေ ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၃၀၀၀) ကျော်က နည်းဟောင်းတွေ ဖြစ်တယ်။ ရာသီစက် ခေတ်အပိုင်းအခြားအရ မိန်ရာသီခေတ်က ခေတ်နဲ့လျော်ညီအောင် ကျင့်သုံးတဲ့နည်း ဖြစ်တယ်။

ရာသီခေတ်ဟာ မိန်ရာသီကုန်ဆုံးပြီး ကုံရာသီထဲကို ဝင် ရောက်လာပြီဖြစ်လို့ မိန်ရာသီခေတ်ဟောင်းက နည်းတွေဟာ ကုံ ရာသီမှာ အံ့မဝင်တော့ဘူး၊ မအောင်မြင်နိုင်တော့ဘူးဖြစ်သွား တယ်။ ကုံရာသီအတွင်းမှာ ကုဏ္ဍလိနီတွေဟာ အလိုလိုနိုးလာပြီး ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေဟာလည်း နိုးကြားနေပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီကို တမင်နိုးစရာမလိုတော့ဘဲ ကုဏ္ဍလိနီကိန်းဝပ်ရာ ချက္ကရကိုနိုးဖို့ စီးဝင်ရာချက္ကရတွေကို ကုဏ္ဍလိနီ စီးဝင်လာရင် အသင့်ဖြစ်အောင် ချက္ကရတွေကို ပြင်ဆင်ထားဖို့သာ ဖြစ်တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနိုးနည်းဟောင်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားသူနှစ်ဦးသာ

(၂၀) ရာစုအတွင်းမှာ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ သိပ္ပံစက်ကိရိယာတွေနဲ့ စမ်းသပ်ခံနိုင်ပြီး အများစုက ကုဏ္ဍလိနီနီးတာ ဖြစ်တယ်လို့ လက်ခံနိုင်သူတွေကို ဆိုလိုတာပါ။ ဒီနှစ်ဦးဟာ ဂျပန်ပြည်က ဒေါက်တာမိုတိုယာမနဲ့ အိန္ဒိယက ဂိုပီကရစ္စနားသာ ဖြစ်တယ်။ နည်းဟောင်းနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားသူအစစ်ကတော့ ဒေါက်တာမိုတိုယာမသာ ဖြစ်တယ်။ ဂိုပီကရစ္စနားက တမင်နီးတာဟာ မဟုတ်ဘဲ သာမန်ကျင့်စဉ်နဲ့ နီးကြားလာသူ ဖြစ်တယ်။ မိန့်ရာသီခေတ်ကုန်သွားလို့ နည်းဟောင်းတွေ အစွမ်းမပြနိုင်တော့တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ကုဏ္ဍလိနီတန်ခိုးနဲ့ကျင့်စဉ်ဟာ ခေတ်တိမ်သွားတယ်။ (၂၀) ရာစု ကုန်ခါနီးနဲ့ (၂၁) ရာစုအစမှာ ကုဏ္ဍလိနီတွေ အလိုလိုနီးကြားနေပြီး ကုဏ္ဍလိနီလ ကြောင်း ပြောတဲ့အောင်သာ ကျင့်ဖို့လိုတယ်လို့ ဆိုတဲ့အယူကို ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေက စတင် ဟောပြောလာတယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်တွေ ကြုံရတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ထုတ်ဖော် ရေးသားလာကြတယ်။

ဒီလိုကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနီးကြားတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်လောက်က စတင် ရေးသားလာတာ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ကျော်မှာ ကျမ်းပေါင်း (၅၀)လောက်အထိ ထွက်ပေါ်လာတယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားလာတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေဟာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး အနည်းငယ်စီသာ ကွဲလွဲပြီးတော့ အဓိကအချက်တွေမှာ တူညီနေကြတာ တွေ့ရတယ်။ ဒီလို တွေ့ကြုံခဲ့ရသူတွေဟာ ယောဂီတွေ၊ ရသေ့တွေ၊ ဆွာမိတွေမဟုတ်ဘဲ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ၊ ဆရာဝန်တွေ၊ ခေတ်ပညာတတ် သုတေသီတွေသာ ဖြစ်တယ်။

ကုန်ရာသီခေတ် ကုဏ္ဍလိနီကျင့်စဉ်

ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနီးကြားသွားတဲ့ ခေတ်သစ်ဝါဒီတွေဟာ ကမ္ဘာကြီးချဉ်းကျင့်နေသူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝါသနာပါရာပညာရပ်ကို လေ့လာရင်း စပ်သပ်ရင်း စိတ်တန်ခိုးတွေကို တွေ့ရှိသွားလို့ စိတ်လေ့ကျင့်ခန်းတွေကို ကျင့်ကြည့်တာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာယွန်းဟာ စိတ်ရောဂါတွေကို ကုသရင်း လူနာတွေ တွေ့ရှိတဲ့ အာရုံနိမိတ်တွေကို လေ့လာတယ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း စမ်းသပ်လေ့ကျင့်ကြည့်တယ်။ ဒီအခါမှာ မဏ္ဍလဆိုတဲ့ ဈာန်နိမိတ်တွေ၊ ဈာန်သမာဓိတွေကို ရရှိသွားတာ ဖြစ်တယ်။

ဈာန်သမာဓိရရှိချိန်မှာ တွေ့ရတဲ့ မဏ္ဍလ ဆိုတာဟာ ကသိုဏ်းနိမိတ်ပါပဲ။ စိတ်သမာဓိအတွင်းက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အာရုံနိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ အပြင်အပမှာ ရေးခြယ်ထားတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထု ကိုမြင်တဲ့နိမိတ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒေါက်တာယွန်းဟာ ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနီးကြားသွားလို့ ဈာန်သမာဓိတွေကို လွယ်လွယ်ရသွားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီအလိုလိုနီးကြားသွားလို့ သိပ္ပံတွေ့ရှိချက် အသစ်တွေ တွေ့ရှိသွားတဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ အများကြီးပျံ့တယ်။ ဝီတစတဲ့ အနုပညာလောကမှာလည်း ထင်ရှားသူ အများကြီး ရှိ တယ်။

ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနီးကြားတာဟာ ရှေးခေတ်ကတည်းက ရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အလွန်ရှားပါးတယ်။ ဒီလို မကျင့်ကြံရဘဲနဲ့ ကုဏ္ဍလိနီ အလိုလိုနီးကြားသွားတဲ့သူတွေဟာ ရှားသွားတာကိုသိရ တော့ ကြောက်လန့်ပြီး ကုဏ္ဍလိနီနီးတဲ့အကျင့်ကို လက်ရှောင်သွား ကြတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီနီးလာရင် ကျောမြှောင်ရိုးကပ်လျှောက်ရှိတဲ့ချက္ကရ တွေကို ဖြတ်သန်းစီးဝင်သွားလို့ ဒီချက္ကရတွေရဲ့ စွမ်းအင်တွေဟာ အလွန် ပြင်းထန်သွားတယ်။ လူတွေရဲ့ ချက္ကရတွေဟာ အောက်ပိုင်း ရှိ ချက္ကရတွေ သဘာဝအတိုင်း နီးကြားပြီးသားပါ။ ရင်ခေါင်းအ ထက်ရှိတဲ့ ချက္ကရတွေကတော့ မနီးကြသေးဘူး။ ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍ လိနီဟာ အောက်က အထက်တက်သွားတော့၊ ရင်ခေါင်းအထက် ရှိတဲ့ ချက္ကရတွေက မနီးကြသေးတော့ ဖြတ်သန်းမဝင်နိုင်ဘူးဖြစ် သွားတယ်။ ဒါကြောင့် အရှိန်အဟုန်ပြင်းထန်တဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ အောက်ဘက်ကို ပြန်ဆင်းသွားရတယ်။

ရင်ခေါင်းအောက်မှာ ချက်တိုင်ချက္ကရနဲ့ လိင်ချက္ကရတို့ ရှိနေ တော့ ဒီချက္ကရနှစ်ခုဆီကို ကုဏ္ဍလိနီ စီးဝင်သွားတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီ ရဲ့ အစွမ်းတန်ခိုးကြောင့် ဒီအောက်ပိုင်းချက္ကရနှစ်ခုဟာ ထူးကဲစွာ နီးကြားသွားတယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရဟာ လောဘ၊ ဒေါသကို အား ပေးတဲ့ချက္ကရဖြစ်လို့ ဒီချက္ကရအစွမ်းသတိတွေ တအားကြွလာတဲ့ အခါ လောဘ၊ ဒေါသ၊ တဏှာတွေဟာ ထိန်းမရအောင် ထွက်ပေါ် လာတယ်။

လိင်ချက္ကရထဲကို ကုဏ္ဍလိနီတွေပြန်ဆင်းရင် လိင်စိတ်တွေ

ထိန်းမရသိမ်းမရဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရပ်စပြုတင်နဲ့ ကရိုလီဆိုတဲ့ လူတိရစ္ဆာန်ကြီးဟာ တဏှာကျွန်ဘဝနဲ့ ဇာတ်သိမ်းသွားတာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကုဏ္ဍလိနီစီးဝင်မယ့် ချက္ကရတွေကို အားကောင်းအောင်၊ တောင့်တင်းအောင် ပြုပြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရတွေဟာ တစ်ခုချင်း အလေ့ကျရှိနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ချက္ကရတစ်ခုနဲ့တစ်ခု အပြန်အလှန် အားပြုမိခိုနေကြတဲ့စနစ်ဘစ်ခု ဖြစ်တယ်။ အရိုးစနစ်၊ ကြွက်သားစနစ်လို့ ချက္ကရစနစ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်တယ်။

လူတိုင်းမှာ ချက္ကရတွေရှိတယ်။ ဒီချက္ကရတွေဟာ ပုံမှန်လည်ပတ်နေရင် ကိုယ်ရောစိတ်ရော ပုံမှန်ကျန်းမာနေတယ်။ ပုံမှန်လည်ပတ်နေတယ်ဆိုတာဟာ ဥပမာအားဖြင့် ချက္ကရတစ်ခုဟာ ပုံမှန်အားဖြင့် တစ်မိနစ်မှာ (၁၀) ပတ်လည်နေတယ်ဆိုပါတော့။ ချက္ကရပိတ်ဆို့နေရင် (၅) ပတ်၊ (၆) ပတ်သာ လည်နိုင်တယ်။ အကြောင်းတစ်ခုကြောင့်လည်း ပိုမို လည်ပတ်နိုင်တယ်။ ဒီလို ပိုမိုလည်ပတ်ရင် တစ်မိနစ်မှာ အပတ် (၂၀) လည်ပတ်တယ်ဆိုပါတော့။ ဒီလို ပုံမှန်ထက်လည်ပတ်မှု လျော့နည်းမယ်၊ ပိုမို လည်ပတ်မယ်ဆိုရင် ဒီချက္ကရဟာ ပုံမှန်အလုပ်တွေကို မလုပ်တော့ဘူး။ သူ့ဆီက ထွက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တွေကလည်း ပုံမှန်မရှိတော့ဘူး။ ဒီလို ပုံမှန်မလည်ပတ်ရင် ရုပ်ခန္ဓာနဲ့ စိတ်ခန္ဓာမှာ ရောဂါဝေဒနာတွေ ခံစားလာရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဥပမာ ချက်တိုင်ချက္ကရ ပုံမှန်မလည်ပတ်နိုင်ရင် ဒီချက္ကရနဲ့ ဆက်နေတဲ့ မုန့်ချိုအိတ်ဂလင်းက အင်ဆူလင်ဟော်မုန်း မထုတ်လုပ်နိုင်တော့ဘူး။ အင်ဆူလင်ဟော်မုန်းတွေ ချို့တဲ့လာရင် ဆီးချိုရောဂါနဲ့ အခြားရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ နှာရောင်ချက္ကရချို့ယွင်းရင် ပီကျူတာရီဂလင်း ပုံမှန်မလုပ်နိုင်တော့လို့ စိတ်အလုပ်ဖြစ်တဲ့ မှတ်သားခြင်း၊ စဉ်းစားခြင်း၊ စူးစိုက်ခြင်း စတဲ့ စိတ်အလုပ်တွေ ထိခိုက်လာမှာ ဖြစ်တယ်။ ကုဏ္ဍလိနီနိုးကြားလာပြီး တက်လာတဲ့အခါ နှာရောင်ချက္ကရထဲကို မစီးဝင်နိုင်တော့ဘူး။ တန့်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ချက္ကရတစ်ခုချင်း ပုံမှန်လည်ပတ်နေအောင် ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ပိုအားကောင်းအောင် ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရ

တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းတွေ ပြောပြနေအောင်၊
ကြံ့ခိုင်အောင် နဒီလမ်းကြောင်းတွေကို ရှင်းလင်း ပြုပြင်ပေးရမှာ
ဖြစ်တယ်။ ဒါမှသာ ကုဏ္ဍလိနီနီးကြားပြီး အထက်ချက်ရတွေဆီ
အတားအဆီးမရှိ ချောမောစွာ တက်လာနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ပန်းတိုင်
ဖြစ်တဲ့ ငယ်ထိပ်ချက်ရအထိ စီးဝင်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါမှသာ
ကုဏ္ဍလိနီရဲ့ ခရီးပန်းတိုင်ကို ရောက်ရှိနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ချက်ရပြုပြင်မွမ်းမံတဲ့ ကျင့်စဉ်

တကယ်ပြောရရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ အလိုလိုနီးနေပြီးဖြစ်လို့
ကုဏ္ဍလိနီကို တိုက်ရိုက်နှိုးစရာမလိုတော့ပါဘူး။ ကုဏ္ဍလိနီကိန်းရာ
ချက်ရနဲ့ စီးဝင်ဖြတ်သန်းရာ ချက်ရတွေနဲ့ နဒီလမ်းကြောင်းတွေကို
သာ ရှင်းလင်းပြုပြင်မွမ်းမံရမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက်ရတွေကို ပြုပြင်မွမ်းမံအားဖြည့်တဲ့ကျင့်စဉ်မှာ ရုပ်စွမ်း
အင်၊ စိတ်စွမ်းအင်နှစ်မျိုးစလုံးနဲ့ ကျင့်ရမှာဖြစ်တယ်။ စိတ်စွမ်းအား
က အဓိကဖြစ်ပြီးတော့ ရုပ်စွမ်းအားက သာမညဖြစ်ဘယ်ဆိုတာ
တော့ မမေ့လို့မဖြစ်ဘူး။ စိတ်စွမ်းအင်ကို အသုံးပြုတဲ့ ကျင့်စဉ်က
သာ အဓိကကျပါတယ်။

ဒီကျင့်စဉ်မှာ ပထမဆုံးစရာမယ့် ခြေလှမ်းကတော့ ရုပ်ခန္ဓာနဲ့
စိတ်ခန္ဓာကို ဖြေလျှော့ခြင်းပါပဲ။ စိတ်နဲ့ ရုပ်ခန္ဓာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု
အမှီသဟဲပြုနေတာဖြစ်လို့ ခန္ဓာကိုယ်ရောစိတ်ပါ ဖြေလျှော့ရမှာဖြစ်
တယ်။ ဖြေလျှော့တာကို သိပ္ပံဆေးပညာကတောင် လက်ခံထားပြီး
ဖြစ်လို့ အထူးပြောစရာ မလိုတော့ပါဘူး။ ဒီလို ဖြေလျှော့တာကို
အထင်သေးပြီး ချက်ရကျင့်စဉ် လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းရူး
ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

ဖြေလျှော့ခြင်းဟာ ပညာရပ်တစ်ခုဖြစ်လို့ အလွယ်လေးလို့
ထင်ရင် မှားသွားနိုင်တယ်။ စနစ်တကျ ဖြေလျှော့ဖို့လိုတယ်။
လေ့ကျင့်ထားဖို့လိုတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာဖြေလျှော့မှ စိတ်ပိုင်းမှာ ဖြေလျှော့
နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ဖိစီးမှု စတဲ့ စိတ်ရောဂါရှင်အများစုဟာ
စိတ်ကို ဖြေလျှော့မထားတတ်လို့ ဆိုတာကို စိတ်ကျန်းမာရေးပါရဂူ
တွေက အကြိမ်ကြိမ် ရေးသားထားပါတယ်။

ဒုတိယကျင့်စဉ်ကတော့ အသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်း ဖြစ်ပါ
တယ်။ သာမန်အသက်ရှူတာဟာ မြန်နေတယ်။ နှေးနှေးအသက်ရှူ

နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ သာမန်အားဖြင့် အသက်ရှူသွင်းချိန်ဟာ (၂) စက္ကန့်လောက်ပဲကြာတယ်။ အနည်းဆုံး (၅)စက္ကန့်လောက်ကြာအောင် တဝကြီးရှူသွင်း၊ ရှူထုတ်လုပ်တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းကို (၅) မိနစ်လောက်သာ လုပ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အချိန်အကြာကြီးလုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရာဇယောဂကျင့်စဉ်မှာ ဒီလို အသက်ကို ဖြည်းဖြည်းရှူတာကို ပရာဏယာမကျင့်စဉ်လို့ ခေါ်တယ်။ လေဝင်လေထွက်မှတ်တဲ့ကမ္မဋ္ဌာန်း မဟုတ်ပါဘူး။ (၂) မိနစ်မှ (၅) မိနစ်လောက်သာ လေ့ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ချက္ကရတွေဟာ ပရာဏခန္ဓာမှာရှိတာ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏခန္ဓာတောင့်တင်းခိုင်မာမှုသာ ချက္ကရတွေ တောင့်တင်းခိုင်မာမှာဖြစ်တယ်။ ပရာဏယာမအသက်ရှူကျင့်ရင် ပရာဏဓာတ်တွေ သာမန်ထက် ပိုမို ရရှိလို့ ပရာဏခန္ဓာအားကောင်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ပရာဏခန္ဓာအားကောင်းမှ ချက္ကရတွေ အားကောင်းမယ်ဆိုတာ ပြောစရာလိုသေးသလား။

ဖြေလျော့ကျင့်စဉ်နဲ့ ပရာဏယာမအသက်ရှူကျင့်စဉ်ဟာ အပိုတွေပဲလို့ ထင်ရင်တော့ ဒုက္ခရောက်ဖို့ ဖိတ်စာရသွားတာ ဖြစ်တယ်။

တတိယကျင့်စဉ်ကတော့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားတဲ့ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။ ပဓာနချက္ကရကြီးတွေဟာ အဆစ်နေရာတွေမှာရှိတာ များတယ်။ အဆစ်ကြီးကြီးရှိရင် ချက္ကရကြီးကြီးရှိတယ်လို့ ယေဘုယျမှတ်ယူနိုင်ပါတယ်။ ဥပမာ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်၊ တံတောင်ဆစ်၊ ပခုံးဆစ်၊ ဒူးဆစ်၊ ပေါင်ဆစ်၊ ညှပ်ရိုးဆစ်၊ လည်ဆစ်၊ ငယ်ထိပ်ဆစ်တို့ဖြစ်တယ်။ အရိုးနှစ်ခုဆက်တဲ့နေရာ၊ အရိုးနဲ့ ကြွက်သားဆက်တဲ့နေရာတွေမှာ အရိုးဆစ်နှစ်ခုကြားမှာ အမြှေးပါးနဲ့ ကြွက်သားနဲ့ အရိုးဆက်ရာနဲ့ ကြွက်သားတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်ရာမှာ အရွတ်တွေရှိတယ်။ အမြှေးပါးဟာ ချက္ကရတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အရွတ်အားကောင်း၊ အမြှေးပါးအားကောင်းအောင် လေ့ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

အရွတ်ဟာ ပျော့ပျောင်းပေမယ့် ခိုင်မာတယ်။ ဒါကြောင့် အရွတ်အားကောင်းချင်ရင် အဆစ်တွေကို လှုပ်ရှားပေးရမယ်။ အဆစ်လှုပ်ရှားတဲ့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုကို လေ့ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် လှုပ်ရှားမှုဟာ ဇွတ်အားသွင်းလုပ်ရတဲ့ လှုပ်ရှားမှုမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် မဟုတ်ဘူး။ သာယာညင်းပျောင်းစွာ လှုပ်ရှားရမယ်။ ဖြည်းဖြည်းနှေးနှေးချင်း လှုပ်ရှားရမှာ ဖြစ်တယ်။

အရှိန်ဖြည်းဖြည်းဖြည်းနှေးနှေးနဲ့ ညက်ညောညင်းပျောင်းတဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို အထင်အရှား တွေ့ရတာကတော့ အိုလံပစ်နတ်အကနဲ့ ထိုက်ချီသိုင်းကွက်တွေ ဖြစ်တယ်။ အိုလံပစ်အားကစားပွဲဖွင့်ရင် ပထမဖွင့်ပွဲနေ့မှာ အိုလံပစ်တောင်ပေါ်မှာ နတ်က ကကြတယ်။ ယိုးဒယားအကနဲ့ ဆင်တယ်။ တောင်ပြုံးနတ်ကသလို မဟုတ်ဘူး။ ထိုက်ချီသိုင်းကွက်တွေကို အကုန်လေ့ကျင့်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ သင့်လျော်တဲ့ တစ်ကွက်၊ နှစ်ကွက်လောက်သာ လေ့ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ တိဗက်တွေကတော့ သွားပါများ ခရီးမရောက်ဆိုတဲ့ ရွှေတိုးနောက် ဆုတ်လှုပ်ရှားတဲ့ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်တယ်။

ခေတ်သစ်ဝါဒီ တက်အင်ဒရူးကတော့ ဝိညာဉ်အက ဆိုတဲ့ ကျမ်းတစ်စောင်ပြုပြီးတော့ ရှာမင်လောကီပညာရေးတဲ့ ကပ်စတင်နီဒါက ရှာမင်ကကွက် ကျမ်းရေးတယ်။ ခြေလက်ဦးခေါင်းတွေကို လှုပ်ရှားတဲ့အခါ နှေးနှေးကွေးကွေး ဖြည်းဖြည်းလှုပ်ရှားပြီး ညက်ညောညော ပြောင်းရွှေ့ရတဲ့အက ဖြစ်တယ်။ စင်တင်အက မဟုတ်လို့ ဒီလို အကမျိုးကို ဂီတလွတ်အကလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီလို အကနဲ့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုကို နေ့စဉ် နာရီဝက်လောက် ကျင့်ရမယ်။

ဒီလို ကကွက်တွေလို ထိရောက်တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းကတော့ အပျင်းဆန့်တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းပဲ။ ခြေလက်တွေတအားဆန့်တာကို အပျင်းဆန့်တယ်လို့ ခေါ်တယ် မဟုတ်လား။ ဒီလို ဆန့်တန်းတာကို (၁၀) ကြိမ်လောက် လေ့ကျင့်သင့်တယ်။ တစ်ကြိမ်မှာ နှစ်မိနစ်လောက်ကြာမယ်။ ဒီလေ့ကျင့်ခန်းဟာ မသင်ဘဲနဲ့ တတ်နေလို့ အသေးစိတ် မရေးတော့ဘူး။ ဒီလို လေ့ကျင့်နေစဉ်အတွင်း အသက်ကို ဖြည်းဖြည်းရှူရမယ်။ ဝအောင်တော့ရှူရမယ်။

စတုတ္ထကျင့်စဉ်ကတော့ ဂီတနားထောင်တာနဲ့ သီချင်းဆိုတာ ဖြစ်တယ်။ ဂီတနဲ့ သီချင်းနားထောင်ရာမှာ စာသားအဓိပ္ပာယ်က အဓိက မဟုတ်ဘူး။ တီးလုံးသံစဉ်တွေ၊ သံစဉ်တွေ၊ နှုတ်တွေကို

နားထောင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးဖြေလျှော့ထားပြီး စိတ်
အေးအေးထား နားထောင်ရမယ်။ ဂီတသံထဲကို စိတ်နှစ်ထားရ
မယ်။ ဂီတသံခေါ်ရာကို မြှောပါသွားအောင်၊ နားထောင်တတ်
အောင် ကျင့်ယူရမယ်။ ဒီလို နားထောင်ရတာဟာ မလွယ်ဘူး။
ဖျော်ဖြေရေးနားထောင်သလို နားမထောင်ရဘူး။ သီချင်းလည်း
ဆိုနိုင်တယ်။ ပါးစပ်ဆိုင်းလည်းတီးနိုင်တယ်။ စိတ်ကူးသက်သက်နဲ့
လည်း တီးနိုင်တယ်၊ ဆိုနိုင်တယ်။ ဘာဝနာဂီတတိပ်ခွေတွေ၊ စီဒီ
တွေကိုလည်း နားထောင်နိုင်တယ်။

ဂီတသံကို နားကသာ ခံစားတာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံး
က ကြွက်သားတွေ၊ အတွင်းက ကလီစာတွေကပါ ခံစားနိုင်တယ်။
စိုက်ပျိုးရေးစိုက်ခင်းတွေမှာ ဂီတသံစဉ်တွေဖွင့်ပေးရင် အပင်တွေ
ကြီးထွားလွယ်တယ်။ ရောဂါကင်းတယ်ဆိုတာ စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးပြီ။

ကြက်တွေ၊ ဘဲတွေကိုလည်း ဂီတသံဖွင့်ပေးရင် ဥတွေ ပိုလှိုင်
တယ်။ အကောင်ငယ် မြန်မြန်ပေါက်လွယ်တယ်။ တိုင်းမဂ္ဂဇင်းရဲ့
ကြောဖုံးမှာ တယောဝိဇ္ဇာကြီး မနုဟင် တယောထိုးလို့ ကြက်ကောင်
လေးတွေ ဥထဲကပေါက်လာတဲ့ကြော်ငြာ တွေ့ဖူးတယ်။

ဒါကြောင့် ဂီတသံကို (တီးလုံးသံ) ကို နားထောင်တဲ့အခါ
နားသာမက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးနဲ့ နားထောင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။
နှလုံးထဲရောက်အောင် စိတ်အာရုံသွင်းပြီး နားထောင်ရမှာ ဖြစ်
တယ်။

ဂီတသံဟာ ချက္ကရတွေကို အားပေးတယ်။ ချက္ကရတစ်ခုနဲ့
တစ်ခု အတိုင်အဖောက်ညီစေတယ်။ ချက္ကရလည်ပတ်အား လွန်ကဲ
နေရင် ထိန်းပေးတယ်။ နဒီစီးကြောင်းတွေကို လမ်းရှင်းပေးတယ်။
ခွန်အားတိုးပွားစေတယ်။ ချက္ကရစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံး ဟန်ချက်ညီညီ
တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစေတယ်။ ကုဏ္ဍလိနီအထက်တက်လာတဲ့အခါ စီး
ဝင်နိုင်အောင် လမ်းခင်းပေးတယ်။ ဒါကြောင့် ဂီတနားထောင်သူ
ဟာ မုချကျင့်ရမယ့်ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။

ပဉ္စမကျင့်စဉ်ကတော့ စူးစိုက်မှုကျင့်စဉ်ပဲ။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။ လည်ပတ်မှုနွေးနေတဲ့ ချက္ကရတွေကို ပုံမှန်လည်
ပတ်အောင် စိတ်စူးစိုက်မှုနဲ့ တွန်းအားပေးရမယ်။ ချက္ကရတစ်ခုနဲ့
တစ်ခုချိတ်ဆက်မိအောင် အတိုင်အဖောက်ညီအောင် စိတ်စူးစိုက်မှု

နဲ့ ပြုပြင်ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရနဲ့နဒီတွေမှာ ချို့ယွင်းမှုဖြစ်ရင်၊ လမ်းပိတ်နေရင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုတွေ၊ မူးဝေတာ၊ ပျို့အန်တာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒီလို နာကျင်ကိုက်ခဲတဲ့ဝေဒနာကို ပါရမီရောဂါ၊ စိတ်တန်ခိုးရောဂါလို့ ခေါ်တယ်။

တချို့ ချက္ကရတွေဟာ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် အား လျော့သွားတတ်တယ်။ တချို့ ချက္ကရတွေက အားတွေပိုထွက်တတ် တယ်။ အားလျော့သွားတဲ့ချက္ကရဆီကို အားပိုနေတဲ့ချက္ကရဆီက စွမ်းအားတွေကို ပြောင်းရွှေ့ပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ချက္ကရစွမ်း အားတွေကို စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ ကူးပြောင်းပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်စွမ်း အင်တွေထဲက စိတ်စူးစိုက်မှုစွမ်းအင်ကို အသုံးပြုပြီး ပြောင်းရွှေ့ရ မှာ ဖြစ်တယ်။

မှန်ဘီလူးကိုအသုံးပြုပြီး နေရောင်ခြည်ကို စုစည်းလိုက်ရင် အောက်ခံစက္ကူကို မီးလောင်စေနိုင်တယ်ဆိုတာ အလွယ်တကူသိ နိုင်တယ်။ စိတ်အာရုံကိုလည်း ဒီလိုစုစည်းလိုက်ရင် အလွန်ထက် မြက်ပြင်းထန်တဲ့စွမ်းအင်တွေဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ မိရိုးဖလာစကား မှာ 'စိတ်သည် လောကကို ဆောင်တယ်' လို့ ပြောကြတယ် မဟုတ် လား။ ဂန္ဓာရီပညာရှင်တွေက Energy Follows Thought စိတ်သွား ရာစွမ်းအင်ပါ လို့ ဆိုရိုးရှိတယ်။

ဒီလိုစိတ်ကို စူးစိုက်ဖို့အတွက် မျက်စိအမြင်အာရုံကို စူးစိုက် ကြည့်တတ်အောင်လေ့ကျင့်ရမယ်။ စူးကလေးစိုက်ထားသလို အမြင် အာရုံတစ်ခုကို စူးစိုက်ကြည့်ရမှာဖြစ်တယ်။ မျက်စိမှိတ်ထားတဲ့အခါ အာရုံမှာမြင်တွေ့ရတဲ့ လဟာပြင်ထဲက တစ်နေရာကို အတွင်းမျက် လုံးနဲ့ စိုက်ကြည့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

မျက်စိမှိတ်လိုက်ရင် ဘာမှမမြင်ရတော့ဘူး မှောင်သွားတယ် လို့ စွဲမှတ်ထားကြလို့ မျက်စိမှိတ်ပြီး မကြည့်တတ်ကြတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအစွဲကို ချွတ်ပစ်ပြီး (၂)မိနစ်လောက် မျက်စိမှိတ်ကြည့်ရင် တစ်စုံ တစ်ရာကို မြင်ရတယ်။ ဒီအခါမြင်ရတဲ့ အာရုံမြင်ကွင်းထဲက တစ် နေရာကို မှိတ်ထားတဲ့ မျက်စိနဲ့ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရင် မကြာခင်မှာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတစ်စုံတစ်ခုကို သဲသဲမဲမဲ စိုက်ကြည့်လိုက်ရင် အပြောက်အစက်ဖြစ်စေ၊ အမှုန်လေးတွေဖြစ် စေ၊ အလင်းဝန်းဖြစ်စေ မြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အလင်းမှုန်တွေကို

စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရင် အလင်းမှုန်တွေစုဝေးသွားပြီး အလင်းပြောက်
အလင်းစက်အဖြစ်မြင်ရမယ်။ အလင်းမှုန်တွေ ကျစ်လျစ်သွားရင်
အားကောင်းတဲ့ အလင်းစက်ကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်တယ်။ လေ့ကျင့်ပါ
များရင် အလင်းစက်ကို အလွယ်တကူ မြင်ပါတယ်။ အဲဒီ အလင်း
စက်၊ အလင်းပြောက်၊ အလင်းတန်းဟာ မှန်ဘီလူးနဲ့ စုစည်းလိုက်တဲ့
နေရောင်ခြည်လို အလွန် အစွမ်းထက်တယ်။ စိတ်စွမ်းအင် ဆိုတာ
အဲဒီ အလင်းစက်ပါပဲ။

ဒီအလင်းစက်ကို အသုံးပြုပြီး ချက္ကရတွေကိုညှိရမှာ၊ ချက္ကရ
စွမ်းအင်တွေကို ကူးပြောင်းပေးရမှာ၊ နဒီလမ်းကြောင်းတွေကို ရှင်း
လင်းပေးရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို စိတ်စူးစိုက်မှုလုပ်တာ၊ အလင်းရှာတာ၊ အလင်းစက်ကို
စုစည်းတာဟာ ခက်မလိုလိုနဲ့ လွယ်ပါတယ်။ အစွဲချွတ်ပြီး အားစိုက်
လုပ်ဖို့တော့ လိုတယ်။ အချောင်တော့မရနိုင်ဘူး။ တချို့ လူငယ်တွေ
ဟာ ဒီအလင်းစက်ကို အလွယ်တကူ ရရှိနေကြတာတွေ့ရတယ်။

ဆဋ္ဌမကျင့်စဉ်ကတော့ ရယ်မောခြင်းပဲ။ ဒီလိုပြောလိုက်
တော့ ပြုံးလိမ့်မယ်။ ပြုံးတာနဲ့ရယ်တာဟာ တစ်ဆက်တည်းပါ။
ပြုံးလိုက်ရင် ပါးစပ်နဲ့တကွ မျက်နှာတစ်ခုလုံးက ကြွက်သားတွေ၊
အရွတ်သေးတွေ လှုပ်ရှားသွားတယ်။ ဒါကြောင့် ပြုံးရယ်ပေးရမယ်။
ခြေလက်လှုပ်ရှားမှုတွေကို လေ့ကျင့်ကြပေမယ့် မျက်နှာလှုပ်ရှားမှု
ကိုတော့ မေ့နေကြတယ်။ မလုပ်ကြဘူး။ စိတ်ထဲမှာ သဘောမကျ
တာ၊ မကြိုက်တာတွေ တွေ့တိုင်း မျက်မှောင်ကုပ်ပြီး မျက်နှာကြော
တွေ တင်းမာသွားတယ်။ ဒီလိုမျက်နှာကြောတင်းမာမှုတွေကို နေ့စဉ်
အကြိမ် (၂၀)လောက် လုပ်နေကြတယ်။ သတိထားကြည့်ရင်တွေ့
ပါလိမ့်မယ်။ နှစ်ရှည်လများတင်းမာနေတဲ့ မျက်နှာကြောကို ပြေ
လျော့ဖို့အတွက် ရယ်မောခြင်းဟာ အကောင်းဆုံးလက်နက်ပါပဲ။

ပြုံးတာကို အကျင့်ဖြစ်အောင် အမြဲကြိုးစားပါ။ တစ်နေ့ကို
အကြိမ် (၁၀၀) လောက်ပြုံးပါ။ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောတတ်
အောင်ကျင့်ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ မျက်ရည်တွေကျပြီး အူနှိပ်ရအောင်
ရယ်ပါလို့ တီဗွီထဲက Discovery အခန်းမှာ ပြထားတယ်။ လည်မျို
ချက္ကရကို ပြုံးရယ်ခြင်းနဲ့ အားကောင်းစေတယ်။ ပိုမို နိုးကြားစေ
တယ်။ ရယ်မောခြင်းဟာ လည်မျိုချက္ကရအားကောင်းဖို့အတွက်

ဒေသိရောက်ဆုံးကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။

ပြုံးရယ်ခြင်းဟာ လည်မျိုချက္ကရကို အားကောင်းစေတဲ့အပြင် နှလုံးချက္ကရကိုလည်း အားဖြည့်ပေးတယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ မေတ္တာချက္ကရ ဖြစ်တယ်။ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ရယ်မောခြင်းဟာ မိတ်ဖက်တွေ ဖြစ်တယ်။ မေတ္တာစိတ်မွေးပြီး မကြာခဏရယ်မောရင် နှလုံးချက္ကရ အားကောင်းလာတယ်။ နှလုံးချက္ကရဟာ ချက္ကရဘုရင် ဖြစ်လို့ သူ့အားကောင်းရင် အခြားချက္ကရတွေလည်း အားကောင်းလာမှာ ဖြစ်တယ်။ မေတ္တာစိတ်ဟာ နှလုံးချက္ကရပွင့်တဲ့သော့ ဖြစ်တယ်။

သတ္တမကျင့်စဉ်ကတော့ ချက်တိုင်ချက္ကရ အားကောင်းစေတဲ့၊ မခံချင်စိတ်တွေဖျောက်တဲ့ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။ မခံချင်စိတ်တွေဟာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တစ်ကြိမ်မက ဖြစ်ပေါ်တယ်။ မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ မခံချင်စိတ်ဟာ ဒေါသအငယ်စားလေးပါ။ မခံချင်စိတ်တွေဖြစ်တိုင်း ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ ဓာတုပြောင်းလဲမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ ဒီလိုဓာတုတွေထဲမှာ ဟော်မုန်းတွေ ပါဝင်တယ်။ ဒီလိုဓာတုပြောင်းလဲမှုတွေထဲမှာ အဆိပ်အတောက်ဖြစ်စေတဲ့ ဓာတုတွေပါတယ်။ သိပ္ပံက အနည်းငယ်တော့ ရှာတွေ့ပြီဖြစ်ပေမယ့် ရှာမတွေ့သေးတဲ့ ဓာတုပစ္စည်းတွေကြောင့် ရရှိတဲ့ရောဂါကို အလာဂျီ (ALLERGY) လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဓာတ်တောက်မှုရောဂါလို့ ခေါ်နိုင်တယ်။ ဒီလိုရောဂါအတွက် သေချာပေါက် ပျောက်ကင်းတဲ့ ဆေး မပေါ်သေးဘူး။

ဒီလိုဓာတ်အဆိပ်သင့်သွားရင် ကိုယ်ခံအားတွေကျဆင်းသွားတယ်။ စိတ်တွေကြွပ်ဆတ်လာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ချက်တိုင်ချက္ကရကို ပိတ်ဆို့သွားစေတယ်။ ဒီလို ချက်တိုင်ချက္ကရကို ပိတ်ဆို့စေတဲ့မခံချင်စိတ်တွေကို တမင်တကာ ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက်တိုင်ချက္ကရပိတ်ဆို့နေရင် အောက်ပိုင်းချက္ကရတွေ ကူးပြောင်းမပေးနိုင်လို့ အထက်ချက္ကရတွေ အားပျော့သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

အဋ္ဌမကျင့်စဉ်ကတော့ လိင်ချက္ကရနဲ့ အောက်ခြေချက္ကရတွေ အားကောင်းအောင်ကျင့်တဲ့ ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရ (၂)ခုဟာ လူတိုင်းမှာ အများအားဖြင့် နိုးကြားပြီးသား ဖြစ်တယ်။ ဒီချက္ကရ (၂) ခုရဲ့ စွမ်းအင်တွေကို သူတို့အထက်ရှိ ချက်တိုင်ချက္ကရဆီ ကူး

ပြောင်းပေးဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဘယ်လို ကူးပြောင်းရမယ်ဆိုတာ ပဉ္စမ ကျင့်စဉ်မှာ ဖော်ပြပြီး ဖြစ်တယ်။

တစ်ကိုယ်လုံး အပျင်းဆန့်သလို ဆန့်ထုတ်ခြင်းဟာ လိင် ချက္ကရကို အားကောင်းစေတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရကိုလည်း အား ကောင်းစေတယ်။ ဂီတလွတ်အကကျင့်စဉ်၊ ဂီတသံနားထောင်ခြင်း ကျင့်စဉ်တို့ဟာလည်း ဒီချက္ကရ (၂) ခုအတွက် အကျိုးများစေတယ်။

အောက်ခြေချက္ကရနဲ့ ခြေဖဝါးချက္ကရဟာ ဆက်နေတယ်။ ခြေဖဝါးချက္ကရကို အသာအယာနှိပ်နယ်ပေးခြင်းဖြင့် အောက်ခြေ ချက္ကရကို အားကောင်းစေတယ်။ အောက်ခြေချက္ကရမှာ ကိန်းဝပ် နေတဲ့ ကုဏ္ဍလိနီဟာ ဒီချက္ကရက ထွက်လာနိုင်ဖို့ အကျိုးပြုတယ်။ ဒါပေမယ့် ကုဏ္ဍလိနီနီးအောင် ခြေဖဝါးနှိပ်တာမျိုးတော့ မပြုသင့် ဘူး။ အန္တရာယ်များလှယ်။ အကူအညီအထောက်အပံ့လောက် အသုံးပြုသင့်တယ်။ အောက်ခြေချက္ကရနီးကြားလာတာကို ခြေဖဝါး က တစ်ခါတစ်ရံပြတယ်။ ခြေဖဝါးမှာ စူးခနဲ ကျင်ခနဲ ဖြစ်သွားတာ၊ အပူရှိန်တွေ တစ်ဟုန်ထိုးထွက်သွားတာတွေဟာ အောက်ခြေချက္ကရ နီးကြားတာကိုပြနေတဲ့ လက္ခဏာတွေပါပဲ။

နဝမကျင့်စဉ်ကတော့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရနဲ့ နှာရောင်ချက္ကရ တွေ အားကောင်းစေတဲ့ကျင့်စဉ် ဖြစ်တယ်။

နှာရောင်ချက္ကရဟာ အမြင်အာရုံထူးတွေမြင်နိုင်လို့ တတိယ မျက်လုံးလို့လည်းခေါ်တယ်။ နှာရောင်ချက္ကရဟာ ပီကျူတာရီဂလင်း နဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ ပီကျူတာရီဂလင်းဟာ ဂလင်းကို ကွပ်ကဲနေ တဲ့ ချက္ကရဖြစ်လို့ နှာရောင်ချက္ကရဟာလည်း ချက္ကရအားလုံးနဲ့ သက် ဆိုင်နေတယ်။ ပတ်သက်နေတယ်။ နှာရောင်ချက္ကရအားကောင်း ရင် အခြားချက္ကရတွေအားလုံးကို အားဖြည့်ပေးနိုင်ပြီး နှာရောင် ချက္ကရအားနည်းရင် အခြားချက္ကရတွေပါ ထိခိုက်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် နှာရောင်ချက္ကရ အားကောင်းဖို့၊ နီးကြားဖို့ အလွန်အရေး ပါတယ်။

နှာရောင်ချက္ကရဟာ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး၊ အတွေးအခေါ်၊ အာရုံအကင်းပါးမှုတွေ စတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်တွေ ထွက်ပေါ်ရာ ဖြစ် တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီချက္ကရဟာ မနောက်နဲ့ တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင် တယ်။ မနောက်တွေကို ထိန်းသိမ်းပေးရမယ်။ ‘မကောင်းမှုရှောင်၊

ကောင်းမှုဆောင်၊ သန့်အောင်စိတ်ကိုထား' ဆိုတဲ့ ဆုံးမစကားဟာ တိုတိုနဲ့ထိမိတဲ့ နဝမကျင့်စဉ်ရဲ့ ပထမခြေလှမ်း ဖြစ်တယ်။

ဒုတိယခြေလှမ်းကတော့ ငယ်ထိပ်ချက္ကရအားကောင်းဖို့အတွက် ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ၊ အကောင်အထည်ရှိတဲ့ အတွေးတွေထက် ခြပ်မဲ့အတွေးအခေါ်တွေကို များများတွေးရမယ်။ အနန္တသဘော၊ သစ္စာသဘော၊ အလှသရနဲ့ ပီတိသရတွေလို အကောင်အထည် ခြပ်မပါတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကို တွေးကြံရမှာ ဖြစ်တယ်။ ငယ်ထိပ် ချက္ကရဟာ အလင်းဓာတ်နဲ့ဆိုင်လို့ အလင်းအာရုံနိမိတ်တွေ၊ အဇ္ဈတ္တအလင်းတွေကို ရှုရမှာ၊ ကြည့်မြင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အထူးသဖြင့် အရောင်အဆင်းကို ကြည့်ရမယ်။ လိုချင်တဲ့ အရောင်အဆင်းကို စိတ်နဲ့ ဖန်တီးရမယ်။ ဒီလို ဖန်တီးလိုက်တဲ့ အရောင်အဆင်းတွေ လည်း ကြည့်မြင်နိုင်ဖို့ လေ့ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

Visualization ခေါ် စိတ်ပန်းချီဆွဲတာရယ်၊ စိတ်ပန်းပုထု တာရယ်ကို လေ့ကျင့်ရမယ်။ ပန်းချီကားဟာ အတိုင်း (၂)ဖက်သာ ရှိတယ်။ ပန်းပုရုပ်ကတော့ အတိုင်း (၃)ဖက် ရှိတယ်။ ဒီလို စိတ် ပန်းချီဆွဲတာဟာ စိတ်တန်ခိုးကျင့်စဉ်ရဲ့ သော့ချက် ဖြစ်တယ်။ တိကျပီပြင်အောင် စိတ်နဲ့သရုပ်ဖော်နိုင်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ချက္ကရ တစ်ခုကို အာရုံပြုလိုက်ရင် အဲဒီချက္ကရရဲ့ပုံရိပ်ဟာ ပီပီပြင်ပြင် ပေါ်လာရမှာ ဖြစ်တယ်။ အလင်းကို အာရုံပြုလိုက်ရင်လည်း အလင်းရောင်တွေ အထင်အရှားပေါ်လာအောင် လေ့ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒီလို လေ့ကျင့်မှုတွေ စတင်ဖြစ်ပေါ်လာရင် အိပ်မက်ထူးတွေ မက်လာမယ်၊ အမြင်အာရုံထူးတွေ တစ်စထက်တစ်စ ရလာမယ် ဆိုရင် ဒီချက္ကရ (၂) ခုနီးနေပြီလို့ မှတ်ယူနိုင်တယ်။ ဒီချက္ကရ (၂) ခုဟာ ဦးခေါင်းတွင်းမှာ နီးကပ်နေတယ်။ စွမ်းအင်ချင်းကလည်း အတော်အတန်တူတယ်။ မိတ်ဆက် ချက္ကရ (၂)ခုဖြစ်လို့ တစ်ခုအား ကောင်းရင် နောက်တစ်ခုကို အားကောင်းဖို့ အထောက်အကူဖြစ် ပါတယ်။

ကုဏ္ဍလိနီအလိုလို နီးကြားနေမယ်။ ချက္ကရတွေနဲ့ နဒီတွေကို လည်း ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ကျင့်စဉ်အတိုင်း လေ့ကျင့်ရင် ကုဏ္ဍလိနီဟာ ချောချောမောမော နီးကြားလာမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီရော

ချက္ကရပါ နိုးကြားလာရင် စိတ်တန်ခိုးတွေ အပြည့်အဝ မရနိုင်
သေးစေကာမူ အမြင်အာရုံထူး၊ အကြားအာရုံထူးနဲ့ အလိုလို သိတဲ့
မနောအာရုံထူးတွေ ရရှိလာမှာဖြစ်လို့ ရှေ့ကို ဘယ်လို ဆက်လက်
လေ့ကျင့်ရမယ်ဆိုတာကို နားလည်လာမှာဖြစ်တယ်။ တပည့်အသင့်
ဖြစ်ရင် ဆရာကြွလာမယ်ဆိုတဲ့ အချိန်ကာလကို ရောက်လာမှာ
ဖြစ်တယ်။ ရှေ့ဆက်ပြီး ကျင့်ရမယ့်ကျင့်စဉ်တွေကို တစ်ခုပြီးတစ်
ခု တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် သိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို ကုဏ္ဍလိနီတွေ အလိုလို နိုးကြားနေတယ်ဆိုတာကို
သိနိုင်တဲ့ နည်းတစ်နည်းကတော့ ပါရမီရောဂါ (ခေါ်) စိတ်တန်ခိုး
ရောဂါတွေ ခံစားရခြင်းရှိ၊ မရှိတွေကို ရှေ့ပိုင်းမှာ တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်လို့
ပြန်လေ့လာကြည့်ပါ။

ပါရမီရောဂါတွေဟာ များလွန်းလို့ အစုံအပေ့ မဖော်ပြတော့
ဘဲ ဆေးချက်မတွေ့နိုင်တဲ့ ထူးထူးခြားခြားဝေဒနာတွေ ဖြစ်တယ်ဆို
တဲ့ အချက်လောက်ကိုသာ သတိပြုမှတ်သားဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို
ပါရမီရောဂါတွေခံစားရပြီဆိုရင် ဆေးဝါးကို အားကိုးလို့မရတော့
တာပါ။ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ကျင့်စဉ် (၉) ချက်ကို လေ့ကျင့်ရင် ပါရမီရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းရုံမက စွာန်သမာဓိတွေမြင့်တက်လာပြီး
နောက်ဆုံးမှာ လောကီလွန်ဉာဏ်ပညာတွေပါ ရရှိမှာဖြစ်ကြောင်း
သတင်းကောင်းနဲ့ နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါတယ်။

မောင်ကျောက်တိုင်

ရည်ညွှန်းကိုးကားသောကျမ်းများ

1. THE SERPENT POWER By. ARTERAVALON
2. THEORIES OF THE CHAKRAS By. Dr. MOTOYAMA
3. SCIENCE AND EVOLUTION OF CONSCIOUSNESS By. Dr. MOTOYAMA
4. KUNDALINI By. GOPIKRISNA
5. AWAKENING OF KUNDALINI By. GOPIKRISNA
6. MYSTERIOUS KUNDALINI By. Dr. RELE
7. THE CHAKRAS By. C.W.LEABEATER
8. KUNDALINI AND CHAKRAS By. LEWIS PAUL'SON
9. JOY'S WAY By. Dr. W.B. JOY
10. CHAKRA WORKOUT By. MARY HORSLEY
11. YOUR AURA AND YOUR CHAKRAS By. KARLA MCLAREN
12. KRISHNAMURTI By. PUPUL JAVAKRA
13. GOING WITHIN By. SHIRLEY MACLAINE
14. SCIENCE OF MEDICINE AND PHYSIOLOGICAL CONCEPTS IN ANCIENT AND MEDIEVAL INDIA By. N.H.KESWANI
15. MAGICAL PASSES By. CARLOS CASTANEDA
16. SPIRITUAL DANCE By. TED ANDREW
17. WHITE MAGIC By. A.BAILY

ကုလားလီ

မောင်ကျော်

ကုလားလီ

0072038